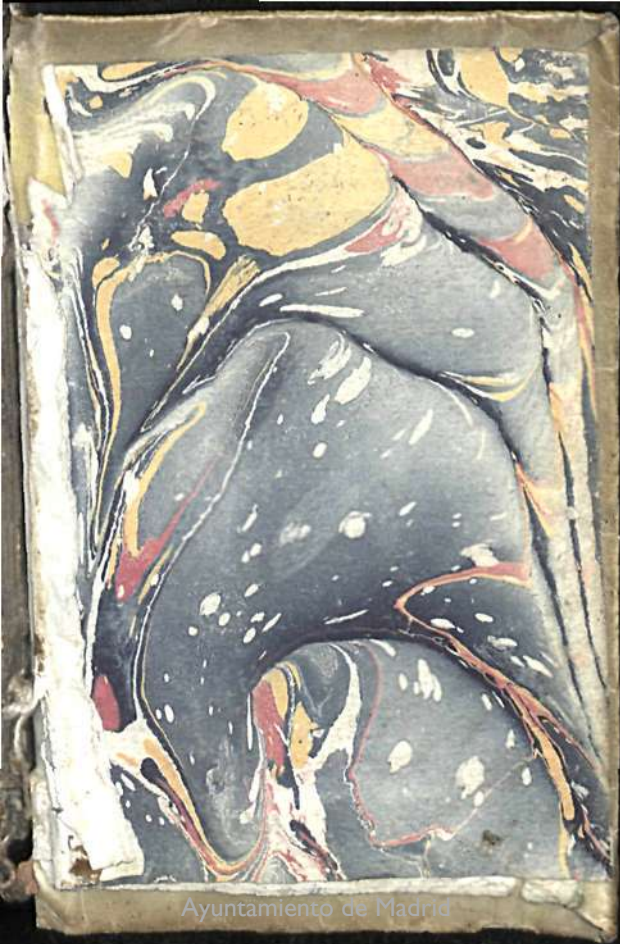

אֲחֵרֵי מוֹת מֹשֶׁה עָבַד יְהוָה וַיֹּאמֶר א
יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹחַן מִשְׁרַת מֹשֶׁה
לֵאמֹר מִשְׁכַּן עֲבָדֵי מִתְּוַעֲחָה קוֹם
עֲבֹד אֶת־תְּהִדָּן הָיָה אֲחֵל וְכָל־
הָעָם הָיָה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי
נָתַן לָהֶם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־מְקוֹם
אֲשֶׁר תְּהִדָּרוּךְ כֶּף־רַגְלָכֶם בּוֹ לָכֶם
נָתַתִּיו כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה
מִהַמְדַּבֵּר וְהַלְבִּנוֹן הָיָה וְעַד־הַנֶּהָר
הַגָּדוֹל נֶהָר פְּרוֹת כָּל־אֶרֶץ הַחֲתִיִּים
וְעַד־

Ayuntamiento de Madrid

יהושע א

צויתוך חזק ואמץ אל-תערץ ואל-
תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל
אשר תלך ויצו יהושע את שטרי
העם לאמר עברו בקרב המחנה
וצו את העם לאמר הכינו לכם
צדה כי בעורי שלשת ימים אתם
עברים את הירדן הזה לבוא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לכם לרשתה ולראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
לאמר זכור את הדבר אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה לאמר
יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן
לכם את הארץ הזאת נשיכם
טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר
נתן

[illegible]

יהושע ב

וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבַר יְהוָה לְכָל אֲשֶׁר־הִצְוָהוּ
 א וַיֵּמָת רַק חֲזָק וְאַמָּץ וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
 בֶּן־נֹון מִן־הַשָּׂטִים שְׁנַיִם אַנְשִׁים
 מִרְגָּלִים חָרָשׁ לֵאמֹר לְכוּ רְאוּ אֶת־
 הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית
 אִשָּׁה זֹנָה וּשְׁמָהּ רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ־
 שָׁמָּה וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר
 הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הֵנָּה תַּלְיִלָה מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח
 מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל־רָחָב לֵאמֹר הֲוָצִיאי
 הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ
 לְבֵיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
 בָּאוּ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי
 הָאֲנָשִׁים וַתַּצְפֵּנוּ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ
 אֵלַי וְהָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאִין
 הֵמָּה

יהושע א

נתן לכם משה בעבר הירדן ואמרתם
 תעברו חמשים לפני אחיכם כל
 גבזרי החיל ועזרתם אותם : ער
 אשר יניח יהוה לאחיכם בכם
 וירשו גם חמה את הארץ אשר
 יהוה אליהם נתן להם ושבתם
 לארץ ירשתכם וירשתם אותה
 אשר נתן לכם משה עבר יהוה
 בעבר הירדן מזרח השמש : ויענו
 את יהושע לאמר כל אשר צויתנו
 נעשה ואל כל אשר שלחנו
 נלך : בכל אשר שמענו אל משה
 בן נשמע אליך רק יהוה יהוה
 אלהיך עמך כאשר היה עם משה
 כל איש אשר ימרה את פיו ולא
 ושמע

יהושע ב

והזכיר יש יהוה את מי ים סוף
מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר
עשיתם לשני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר
החרמתם אתם : וגשמע וימם
לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש
מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא
אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת : ועתה השבעו נא לי
ביהודה כי עשיתי עמכם חסד
ועשיתם גם אתם עם בית אבי
חסד ונתתם לי אות אמת : והחיתם
את אבי ואת אמי ואת אחי ואת
אחותי ואת כל אשר להם והצלתם
את נפשתינו ממוות : ויאמרו לה
האנשים

אחיותי
ק

יהושע ב

חמור ויהי השער לסגור בחשך
 וחאנשים יצאו לא ידעתי אנה
 הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
 כי תשיגום ויהי העלתם
 הגג והטמנם בפשתי העץ
 הערכות לה על הגג והאנשים
 רדפו אחריהם דרך הירדן על
 המעברות והשער סגרו אחרי
 כאשר יצאו הרודפים אחריהם
 והמה טרם ישכבין והיא עלתה
 עליהם על הגג והאמר אל
 האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם
 את הארץ וכי נפלה אימתכם
 עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ
 מפניכם כי שמענו את אשר
 הוביש

יהושע ב

וַיֵּאָתְּ כָל־בְּיֹד אֲבִיךָ תֹאמְרֵי אֵלֶיךָ
 תִּבְיָתָהּ וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדִּלְתֵּי
 בְּיָתְךָ תִּחְוָצֶה דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאַנְחָנוּ
 נְקִיִּים וְכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתְּךָ בַּבַּיִת
 דָּמוֹ בְּרֹאשָׁנוּ אִם־יֵד תִּהְיֶה־כּוֹ
 וְאִם־תִּגִּיד אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ
 נְקִיִּים מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ
 וְתֹאמַר כְּדִבְרֵיכֶם כֵּן הוּא וְתִשְׁלַח־ם
 וְיָלְכוּ וְתִקְשֶׁר אֶת־תִּקְוֹת הַשָּׁנִי
 בַּחֲלוֹן וְיָלְכוּ וַיָּבֹאוּ תְּהִרָה וַיֵּשְׁבוּ
 שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ הָרֹדְפִים
 וַיִּבְקְשׁוּ הָרֹדְפִים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא
 מָצְאוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁנִי וְהָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדּוּ
 מִתְּהִרָה וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן־נֵתַן וַיִּסְפְּרוּ־לּוֹ אֵת כָּל־הַמַּצָּאוֹת
 אוֹתָם׃

יהושע ב

הָאֲנָשִׁים נִפְשָׁנוּ תַּחְתִּיכֶם לָמוֹת
אִם לֹא תִגְדּוּ אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה
בֵּית יְהוָה לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְעַשִּׂינוּ
עִמָּךְ חֶסֶד וָאֱמֶת : וַחֲזַרְדָּם בַּחֲבִל
בְּעַד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִנֵּי הַחוּמָה^{טו}
וּבְחוּמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת : וַתֹּאמֶר
לָהֶם הִתְרָה לָכֹּפֶץ יִפְגְּעוּ בָכֶם
הַרְדָּפִים וַנִּחַבְתֶּם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת
יָמִים עַד שֶׁב הַרְדָּפִים וְאַחֲרֵי תֵּלְכוּ
לְדַרְכְּכֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים
בָּקִיִּם אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעַתְךָ הַזֶּה אֲשֶׁר
הִשְׁבַּעְתָּנוּ : הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים
בָּאָרֶץ אֶת־תִּקְוֹת חוֹט הַשָּׁנִי הַזֶּה
תִּקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדְתָנוּ בּוֹ
וְאֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ וְאֶת־אֲחִיךָ
וְאֶת

יהושע ג

אֲשֶׁר תִּדְעוּ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 תֵּלְכוּ בָּהּ כִּי לֹא עָבַרְתֶּם בְּדֶרֶךְ
 מִתְמֹול שְׁלֹשָׁם׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה
 יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שִׂאוּ
 אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וְעָבְרוּ לִפְנֵי
 הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית
 וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָד גִּדְּלָךְ
 בְּעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּ כִּי
 בְּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֲהִיָּה
 עִמָּךְ׃ וְאַתָּה תַּצְוֶה אֶת הַכֹּהֲנִים
 לָשֹׂא אֲרוֹן הַבְּרִית לֵאמֹר כִּבְּאַכֶּם
 עַד קֶצֶה מִן הַיַּרְדֵּן בִּירְדֵּן תַּעֲמִידוּ׃
 וַיֹּאמֶר

नाल

[illegible]

ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠤ

יהושע ג

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָעָם מֵאֶהְלֵיהֶם לַעֲבֹד
אֶת־הַיְּרֵדָה וְהַכְּהֲנִים נְשֵׁאֵי הָאָרוֹן
וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעָם׃ וּכְבֹּא נְשֵׁאֵי
הָאָרוֹן עַד־הַיְּרֵדָה וְרַגְלֵי הַכְּהֲנִים
נְשֵׁאֵי הָאָרוֹן נִטְּבָלוּ בַקָּצֵה
הַמַּיִם וְהַיְּרֵדָה מִלֹּאֲעַל־כָּל־
גְּדֻתָּיו כָּל־יְמֵי קָצִיר׃ וַיַּעֲמֵד
הַמַּיִם הַיְּרֵדִים מִלְמַעְלָה קָמוּ
גַּד־אֲחֹד הַרְחֹק מְאֹד בְּאָדָם הָעוֹלָם
אֲשֶׁר מִצֹּד צִרְתָּן וְהַיְּרֵדִים עַל־יָם
הָעֲרֶבָה יָם־הַמֶּלַח תָּמִיד נִכְרְתוּ
וְהָעָם עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ׃ וַיַּעֲמֵד
הַכְּהֲנִים נְשֵׁאֵי הָאָרוֹן בְּרִירַת־
יְהוָה בַּחֲרֻבָּה בְּתוֹךְ הַיְּרֵדָה הַכֵּן
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בַּחֲרֻבָּה עַד־
אֲשֶׁר־

מאדם
ק

יהושע ג

ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו
 הנה ושמעו את דברי יהוה
 אליהם : ויאמר יהושע בזאת
 תדעון כי אל חי בקרבכם והורש
 יוריש מפניכם את הכנעני
 ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי
 ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי :
 הנה ארזן חברית ארזן כל הארץ
 עבר לפניכם בירדן : ועתה קחי
 לכם שני עשר איש משבטי ישראל
 איש אחד איש אחד לשבט :
 והיה כנחת כפזת רגלי הכהנים
 נשאו ארזן יהוה ארזן כל הארץ
 במי תירדן מי תירדן יכרתון המים
 תירדום מלמעלה ויעמדו נד אחרו
 ויהי

יהושע ד

אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל-חֹךְ
 הַיַּרְדֵּן וְהָלִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן
 אַחַת עַל-שִׁכְמוֹ לְמַסְפַּר שְׁבָטֵי
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת
 אֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי יִשְׁאַלֹן בְּנֵיכֶם
 מִחֹר לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
 לָכֶם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר
 נִכְרְתָו מִיַּמֵּי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אֲרוֹן
 בְּרִית-יְהוָה בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתָו
 מִי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
 לְזִכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד-עוֹלָם
 וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאוּ שְׁתֵּי-עֶשְׂרֵה אֲבָנִים
 מִחֹךְ הַיַּרְדֵּן כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
 אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לְמַסְפַּר שְׁבָטֵי בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל

יהושע ד

אֲשֶׁר-תָּמוּ כָל-הַגִּזְיוֹ לַעֲבֹד אֶת-
 ד' הִירְדֵן׃ וַיְהִי כִּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָל-דֵּהֲגִזְיוֹ
 לַעֲבֹד אֶת-ד' הִירְדֵן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ קַח לָכֶם מִן-
 הָעֵץ שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים אִישׁ-
 אֶחָד אִישׁ-אֶחָד מִשְׁבֵּט׃ וַעֲזֹו
 אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ
 הִירְדֵן מִמַּעַל רִגְלֵי הַכְּהֲנִים הַקִּיִּז
 שְׁתֵּים-עָשָׂר אַבְנִים וְחַעֲבִרְתֶּם
 אוֹתָם עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם
 בְּמִלּוֹן אֲשֶׁר-תָּלִינוּ בּוֹ הַלַּיְלָה׃
 וַיִּקְבֹּא יְהוֹשֻׁעַ אֶל-שְׁנַיִם הָעָשָׂר׃
 אִישׁ אֶשֶׁר הַקִּיִּז מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ-אֶחָד אִישׁ-אֶחָד מִשְׁבֵּט׃
 וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי
 אֲרוֹן

יהושע ד

בַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה :
בָּאַרְבָּעִים אֵלֶּף חִלּוּצֵי הַצָּבָא עָבְדוּ
לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל עֲרֻבוֹת
יְרִיחוֹ : כִּי־זֶם הָיוּ אֲגָדִל יְהוָה
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ
אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יֵרְאוּ אֶת־מֹשֶׁה כָּל־יְמֵי
חַיָּו : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
לֵאמֹר : צִוֵּה אֶת־הַכֹּהֲנִים נְשֵׂאֵי
אֲרוֹן הָעֵדוּת וַיַּעֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן :
וַיֵּצֵאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר
עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן : וַיְהִי בַּעֲלוֹת
הַכֹּהֲנִים נְשֵׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִתְקוּ בַּפּוֹת רִגְלֵי
הַכֹּהֲנִים אֶל הָחֶרֶבָה וַיֵּשְׁבוּ מִי־
הַיַּרְדֵּן לְמַקּוֹמָם וַיֵּלְכוּ כְּתָמוֹל־
שֶׁלֶם 2 ב

בעלות
פ

יהושע ד

וַיַּעֲבְרוּם עַמָּם אֶל-הַמָּלֶחֶ
 וַיִּנְחֹם שָׁם : וּשְׁתֵּים עָשָׂר
 אֲבָנִים הִקִּים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן
 תַּחַת מִצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נִשְׁאֵי
 אֲרוֹן הַבְּרִית וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה : וְהַכֹּהֲנִים נִשְׁאֵי הָאֲרוֹן
 עֹמְדִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד-תָּם כָּל--
 הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
 לֵּדָבָר אֶל-הָעָם כָּכָל אֲשֶׁר-צִוָּה
 מֹשֶׁה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמָּהְרוּ הָעָם
 וַיַּעֲבְרוּ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-תָּם כָּל-
 הָעָם לַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן-יְהוָה
 וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעָם : וַיַּעֲבְרוּ
 בְנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד וַחֲצֵי שִׁבְט
 דָּהֲמָנָשָׁה חֹמְשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּאִשֶּׁר

יהושע ה

ער-עברנו : למען ולעת-כל-עמי
 ה' הארץ את-יד יהודה כי חזקה היא
 למען וראתם את-יהודה אליהיכם
 כל-הימים : ויהי כשמע כל-ה'
 מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
 ומה וכל-מלכי הכנעני אשר על-
 הים את אשר-הוביש יהודה את-
 מי הירדן מפני בני-ישראל ער-
 עברנו וימס לבבם ולא היה-בם
 עזל רוח מפני בני-ישראל :
 בעת ההיא אמר יהודה אל-
 יהושע עשה לך חרבות צרים
 ושוב מל את-בני-ישראל שנית :
 ויעש-לו יהושע חרבות צרים
 וימל את-בני-ישראל אל-גבעת
 הערלות 2

עברים
ק

יהושע ד

שלשם על כל גדותיו : והעם
 עלו מן הירדן בעשור לחדש
 הראשון ויחנו בגלגל בקצה
 מזרח יריחו : ואת שתי עשרה
 האבנים האלה אשר לקחו מן
 הירדן הקים יהושע בגלגל :
 ויאמר אל בני ישראל לאמר
 אשר ישאלון בניכם מחל את
 אבותם לאמר מה האבנים האלה :
 והודעתם את בניכם לאמר
 ביבשה עבר ישראל את הירדן
 הזו : אשר הוביש יהוה אלהיכם
 את מי הירדן מפניכם עד עברכם
 כאשר עשה יהוה אלהיכם
 לים סוף אשר הוביש מפנינו
 עד

יהושע ה

מל יהושע כי ערלים היו כי לא
מלו אותם בדרך ויהי כאשר
תמו כל חגיו להמול וישבו תחתם
במחנה עד חיותם ויאמר
יהוה אל יהושע היום גלותי את
חרפת מצרים מעליכם ויקרא
שם המקום ההוא גלגל עד היום
הזה ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה עשר
יום לחדש בערב בערבות יריחו
ולאכלו מעבור הארץ ממחרת
הפסח מצות וקלוי בעצם היום
הזה וישבת המן ממחרת באכלם
מעבור הארץ ולא היה עוד לבני
ישראל מן ואכלו מתבואת ארץ
2 ד כנען

יהושע ה

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה הַדִּבֶּר אֲשֶׁר-מַלְ
 יִהוֹשֻׁעַ כָּל-הָעָם הוֹצֵא מִמִּצְרַיִם
 הַזְּכָרִים כָּל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ
 בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם׃
 כִּי־מַלְאִים הָיוּ כָל-הָעָם הוֹצֵאִים ה
 וְכָל-הָעָם הַיִּלּוּדִים בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ
 בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ כִּי־
 אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלַכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בַּמִּדְבָּר עַד־הֵם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשֵׁי
 הַמִּלְחָמָה הוֹצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר
 לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לָהֶם לְבָלְתִּי הָרְאוֹתָם אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתָם
 לָתֶתָּ לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
 וְאֵת־בְּנֵיהֶם הַקָּטָנִים תַּחְתָּם אַתָּם
 מַל

יהושע ו

וַיֹּאמֶר נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ
 וְאֶת־מַלְכָּהּ גְּבוּרִי הַחֲקוֹל׃
 וּסְבַתָּם אֶת־הָעִיר כָּל־אֲנָשֵׁי
 הַמִּלְחָמָה הִקְיֹף אֶת־הָעִיר פַּעַם
 אַחַת כֹּרֶה תַעֲשֶׂה שֵׁשֶׁת יָמִים׃
 וְשִׁבְעָה כְּהֲנָנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה
 שׁוֹפָרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאֲרוֹן
 וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תִסָּבּוּ אֶת־הָעִיר
 שִׁבַּע פַּעֲמִים וְהַכְּהֲנִים יִתְקְעוּ
 בַשּׁוֹפָרוֹת׃ וְהָיָה בְּמִשְׁוֹךְ בִּקְרָן
 הַיּוֹבֵל בְּשִׁמְעֶכֶם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר
 יִרְעוּ כָל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה
 וְנִפְּלָה חֹמַת הָעִיר תַּחְתִּיָּה וְעָלוּ
 הָעָם אִישׁ נֶגְדּוֹ׃ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן־נוּן אֶל־הַכְּהֲנָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 שְׂאוּ

יהושע ה

בָּנֵעַז בַּשָּׁנָה רִבְחִיא׃ וַיְהִי בַּהֲנוֹת
 יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיֵּשֶׁב עִינָיו וַיֵּרָא
 וַהֲנֵה אִישׁ עֹמֵד לִנְגְדוֹ וַחֲרָבוֹ
 שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו
 וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַחַה אִם לְצָרִינוּ
 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אֲנִי שָׂר־צָבָא יְהוָה
 עֲתִידָה בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנֵי
 אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדָנִי
 מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ׃ וַיֹּאמֶר שָׂר־צָבָא
 יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נַּעַלְךָ מֵעַל
 רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַחַה עֹמֵד
 עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן׃
 וַיִּדְרִיחוּ סִגְרָת וּמִסְגֶּרֶת מִפְּנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בּוֹא׃

חסר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 רֵא

יהושע ו

מפיהם דבר עד יום אמרי אליכם
הריעו וחריעתם : ויסב ארון
יהוה את העיר הקף פעם
אחת ויבאו המחתה וילינו
במחתה : וישכם יהושע בבקר
וישאו הכהנים את ארון
יהוה : ושבעה הכהנים
נשאים שבעה שופרות היכלים
לפני ארון יהוה הלכים תלוך
ותקעו בשופרות ותחלוץ הלך
לפניהם ותמאסף הלך אחרי
ארון יהוה הולך ותקוע
בשופרות : ויסבו את העיר
ביום השני פעם אחת וישבו
המחתה כה עשו ששת ימים :
ויהי

הלך
ק

יהושע ו

טָאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וּשְׁבַעוּ
כְּהֻנִּים יִשְׂאוּ שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת
וְיִזְבְּלוּ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ
אֶל־הָעָם עֲבְרוּ וּסְבוּ אֶת־הָעֵיר
וְהַחֲלוֹץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה :
וַיְהִי כִּאֲמַר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם וּשְׁבַעַה
הַכְּהֻנִּים נְשָׂאִים שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת
הַיּוֹזְבְּלוֹם לִפְנֵי יְהוָה עֲבְרוּ וְתִקְעוּ
בְּשׁוֹפְרוֹת וְאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
הֵלֵךְ אַחֲרֵיהֶם : וְהַחֲלוֹץ הֵלֵךְ
לִפְנֵי הַכְּהֻנִּים תִּקְעוּ הַשׁוֹפְרוֹת
וְהַמֶּאֱסֹף הֵלֵךְ אַחֲרֵי הָאֲרוֹן הַלּוֹךְ
וְתִקְוַע בְּשׁוֹפְרוֹת : וְאֶת־הָעָם
צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תָרִיעוּ וְלֹא־
תִּשְׁמִיעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא
מִפִּיכֶם

חקעי
ק

יהושע ו

לְחָרֶם וְעִבְרָתָם אוֹתוֹ וְכָל־
 בָּסָף וְזָהָב וְכָל־יְהִשָּׁשׁוּת וּבְרָזֶל קָדָשׁ
 הָיָא לַיהוָה אוֹצֵר יְהוָה יָבֹא וְיִרַע
 הָעָם וַיִּתְקַעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת
 וַיְהִי בְשִׁמוֹעַ הָעָם אֶת־קוֹל
 הַשּׁוֹפָר וַיִּרְעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה
 וַתִּפֹּל הַחוֹמָה תַּחְתִּיתָהּ וַיַּעַל הָעָם
 דֶּהֱעִירָהּ אִישׁ בְּגֵדוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־
 הָעִיר וַיַּחְרִימוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִנֶּעֶר
 וְעַד־זָקֵן וְעַד־שׁוֹר וְשָׂה וְחִמּוֹר
 לְפִי־חֶרֶב וְלִשְׁנָיִם הָאֲנָשִׁים
 הַמְּרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ אָמַר
 יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזֹּנָה
 וַהֲצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־
 כָּל־

1.º 2.º 3.º 4.º 5.º 6.º 7.º 8.º 9.º 10.º
 11.º 12.º 13.º 14.º 15.º 16.º 17.º 18.º 19.º 20.º
 21.º 22.º 23.º 24.º 25.º 26.º 27.º 28.º 29.º 30.º
 31.º 32.º 33.º 34.º 35.º 36.º 37.º 38.º 39.º 40.º
 41.º 42.º 43.º 44.º 45.º 46.º 47.º 48.º 49.º 50.º
 51.º 52.º 53.º 54.º 55.º 56.º 57.º 58.º 59.º 60.º
 61.º 62.º 63.º 64.º 65.º 66.º 67.º 68.º 69.º 70.º
 71.º 72.º 73.º 74.º 75.º 76.º 77.º 78.º 79.º 80.º
 81.º 82.º 83.º 84.º 85.º 86.º 87.º 88.º 89.º 90.º
 91.º 92.º 93.º 94.º 95.º 96.º 97.º 98.º 99.º 100.º

יהושע ז

בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר אֲרוּר הָאִישׁ
 לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יָקוּם וּבָנָה אֶת־
 הָעִיר הַזֹּאת אֶת־יְרִיחוֹ בְּבָכְרוֹ
 וַיִּסְלְנָה וּבָצְעִירוֹ יַעֲיֵב דִּלְתִּיהָ ו
 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֻעוֹ ז
 בְּכָל־הָאָרֶץ ו
 וַיַּמְעִלוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מֵעַל בְּחֶרֶם וַיִּקַּח עִכְזֹן בֶּן־
 כְּרָמִי בֶן־זָבִדִי בֶן־זֶרַח לְמִשְׁתֵּי יְהוּדָה
 מִן־הַחֶרֶם וַיַּחַר אָף יְהוָה בְּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים
 מִיְּרִיחוֹ הָעִי אֲשֶׁר עִם־בֵּית
 אֲוֹן מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עָלוּ וּדְגְלוּ אֶת־
 דֵּהָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּדְגְּלוּ
 אֶת־הָעִי וַיָּשְׁבוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 וַיֹּאמְרוּ

יהושע ז

בל-אשר-לה כֹּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּם
 לָהּ : וַיָּבֹאוּ הַנְּעָרִים הַמְּרַגְלִים
 וַיּוֹצִיאוּ אֶת-רָחָב וְאֶת-אֲבִיהָ
 וְאֶת-אִמָּהּ וְאֶת-אֲחִיהָ וְאֶת-כָּל-
 אֲשֶׁר-לָהּ וְאֶת-כָּל-מִשְׁפַּחֹתֶיהָ
 דִּהְיוּצִיאוּ וַיְבִיחֻם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 יִשְׂרָאֵל : וַהֲעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ
 וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ רֶקֶב הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
 וְכָל הַנְּחֹשֶׁת וְהַבְּרָזִל נָתַנוּ אוֹצֵר
 בֵּית יְהוֹנָתָן : וְאֶת רָחָב הַזֹּנָה וְאֶת-
 בֵּית אֲבִיהָ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ
 הֶחֱיָה יְהוֹשֻׁעַ וַחֲשָׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הִחְיִיָּאָה אֶת-
 הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר-שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
 לְרַגֵּל אֶת יְרִיחוֹ : וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ
 בַּעַת

יהושע ז

אֲדֹנָי יְהוָה לְמַדָּה הָעֲבָרָה הָעֲבִיר
 אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־חִירְדָן לְתַת
 אֲתָנּוּ בְיַד הָאֹמְרֵי לְהֶאֱבִידֵנוּ וְלֹא
 דִּהְיָאֲלָנוּ וַנִּשָּׁב בְּעֶבֶר חִירְדָן׃
 בִּי אֲדֹנָי מָה אָמַר אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִפֵּךְ
 יִשְׂרָאֵל עָרְף לִפְנֵי אִיבָיו׃ וַיִּשְׁמָעוּ
 הַכְּנַעֲנִי וְכָל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַנִּסְבּוּ
 עֲלֵינוּ וַהֲכַרִּיתוּ אֶת־שִׁמְנוּ מִן־
 הָאָרֶץ וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 קֹם לֶךְ לְמָה זֶה אַתָּה נִפֹּל עַל־
 פָּנֶיךָ׃ חֲטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ
 אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָם
 וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֶרֶם וְגַם גָּבְלוּ
 וְגַם כָּחֲשׂוּ וְגַם שָׁמוּ בְכָל־יְהוָה׃
 3 א ולא

יהושע ז

ויאמרו אליו אל-יעל כל-העם
 באלפים איש או בשלשת אלפים
 איש ועלו ויכו את-העו אל-
 תיגע שמה את כל-העם כי
 מעט המה ויעלו מן-העם
 שמה בשלשת אלפים איש
 וינסו לפני אנשי העו ויכו
 מהם אנשי העו בשלשים וששה
 איש וירדפום לפני השער עד-
 השברים ויכו במורד וימס לבב-
 העם ויהי למים ויקרע יהושע
 שמלותיו ויפל על-פניו ארצה
 לפני ארון יהוה עד-הערב הווא
 וזקני ישראל ויעלו עפר על-
 ראשם ויאמר יהושע אהתי
 אדני

133

二

יהושע ז

וְלֹא יָכֹלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם לִפְנֵי
 אֹיְבֵיהֶם עֶרְףַּי וּפָנָי לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם
 כִּי הָיוּ לַחֲרָם לֹא אֹסִיף לַהֲיוֹת
 עִמָּכֶם אִם לֹא תִשְׁמְדוּ הַחֲרָם
 מִקִּרְבְּכֶם׃ קָם קִדָּשׁ אֶת־הָעָם
 וְאָמְרָתָּ הִתְקַדְּשׁוּ לַמַּחֲרֵךְ כִּי כֹה אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲרָם בְּקִרְבְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לֹא תֹכֵל לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ
 עַד־הַסִּירְכֶם הַחֲרָם מִקִּרְבְּכֶם׃
 וַיִּקְרַבְתֶּם בְּבֹקֶר לְשִׁבְטֵיכֶם וְהָיָה ^{טו}
 הַשִּׁבֵּט אֲשֶׁר־יִלְכְּדוּ וְהָיָה יִקְרַב
 לַמִּשְׁפָּחָה וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־
 יִלְכְּדָהּ וְהָיָה תִקְרַב לַבָּתִּים וְהַבָּתִּים
 אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ וְהָיָה יִקְרַב לַגְּבִרִים׃
 וְהָיָה הַנִּלְכַּד בַּחֲרָם יִשְׂרָף בְּאֵשׁ
 אֹתוֹ׃

יהושע ז

חֲטֹאתַי לִיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וּכְזָאת וּכְזָאת עָשִׂיתִי וְאַרְאֶה
 בְּשַׁלָּל אֲדֹרֶת שְׁנַעַר אֶחָת טוֹבָה
 וּמֵאֲתִיּוֹם שְׁקָלִים כֶּסֶף וְלִשְׁוֹן
 זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ
 וְאַחַמָּדִם וְאַקָּחָם וְהִנֵּם טַמְּנִים
 בָּאָרֶץ בְּתוֹךְ הָאֲחֵלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתִּית
 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיִּרְצֻ
 הָאֲחֵלִי וְהִנֵּה טַמּוּנָה בְּאֲחֵלֹ
 וְהַכֶּסֶף תַּחְתִּית וַיִּקְחוּם מִתּוֹךְ
 הָאֲחֵל וַיָּבֵאוּם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל
 כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקוּם לִפְנֵי יְהוָה
 וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֶבֶן בֵּן־זָרַח וְאֶת־
 הַכֶּסֶף וְאֶת־הָאֲדֹרֶת וְאֶת־לִשְׁוֹן
 הַזָּהָב וְאֶת־כִּנּוֹי וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־
 שׁוֹרוֹ

וארא
ק

יהושע ח

מִן־הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ גִּמְיִם לַפְּגִינוֹ
כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשְׁנָה וְנִסְנוּ לַפְּגִיָּהם׃
וְאַתֶּם תִּקְמוּ מִתְּאוּרָב וְהוֹרֶשְׁתֶּם
אֶת־הָעִיר וְנָתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּיֶדְכֶם׃ וְהָיָה כִּתְּפֹשְׁכֶם אֶת־
הָעִיר חֲצִיתוֹ אֶת־הָעִיר בְּאֵשׁ כְּדַבַּר
יְהוָה תַּעֲשׂוּ רְאוּ צוּרֹתַי אֶתְכֶם׃
וַיִּשְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּלְכוּ אֶל־הַמַּאֲרָב
וַיֵּשְׁבוּ בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי מַיִם
לְעֵי וַיֵּלֶן יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בְּתוֹךְ
הָעֵם׃ וַיִּשְׁכֹּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר
וַיִּפְקֹד אֶת־הָעֵם וַיַּעַל הוּא וְזִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל לַפְּגִי הָעֵם הָעֵי׃ וְכָל־
הָעָם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר אָחֻז עָלָיו
וַיִּגְשׂוּ וַיָּבֹאוּ נֶגֶד הָעִיר וַיַּחֲנוּ מִצָּפוֹן
לְעֵי

יהושע ה

עִירוּ וְאֶת־אֶרֶצוֹ : וַעֲשִׂיתָ לְעִי
וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ
וּלְמַלְכָּהּ רַק־שָׁלַלְהִי וּבַהֲמַתָּה תָּבוֹז
לָכֶם שָׁיִם לָךְ אֲרָב לְעִיר מֵאַחֲרֶיהָ :
וַיָּקָם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עָם הַמִּלְחָמָה
לַעֲלוֹת הָעִי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף אִישׁ גְּבוּרֵי הַחֵיל וַיִּשְׁלַח־ם
לַיְלָה : וַיֵּצְאוּ אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אִתָּם
אַרְבָּיִם לְעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר אֶל־
תְּרַחֲיוֹקוֹ מִן־הָעִיר מֵאֹד וְהָיִיתֶם
בְּלָכֶם נֹכְחִים : וְאֲנִי וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל־הָעִיר וְהָיָה
כִּי־יֵצְאוּ לִקְרַאתֵנוּ כַּאֲשֶׁר
בְּרַשׁוֹנָה וְנָסְנוּ לִפְנֵיהֶם :
וַיֵּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד תְּחִילַת הַיָּמִים
מִן־

יהושע ח

אחרי יהושע וינתקו מן העיר :
ולא נשאר איש בעי ובית אל
אשר לא יצאו אחרי ישראל
ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו
אחרי ישראל : ויאמר יהוה
אל יהושע נטה בכידון אשר
בידך אל העי כי בידך אתננה
ויט יהושע בכידון אשר בידו
אל העיר והאזלב קם מהר
ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו
העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את
בהעיר באש : ויפנו אנשי העי
אחריהם ויראו והנה עלה עשן
העיר תשמימה ולא הלה בהם
ידים לגוס הגדה והנה והעם
הגם

יהושע ח

חבר יד

לעי
ק

בעי
ק

לְעִי וְהִגִּי בֵּינִי וּבֵין הָעָם : וַיִּקָּח
כַּחמֶשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיֵּשֶׁם אֹתָם
אֲרֹב בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעָם מִיָּם
לָעִיר : וַיִּשְׁימוּ הָעָם אֶת-כָּל-
הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר מִצָּפוֹן לָעִיר וְאֶת-
עֶקְבוֹ מִיָּם לָעִיר וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה
הַהוּא בַּתּוֹךְ הָעֵמֶק : וַיְהִי כִּרְאוֹת
מֶלֶךְ-הָעָם וַיִּמָּהְרוּ וַיִּשְׁכְּמוּ וַיֵּצְאוּ
אֲנָשֵׁי-הָעִיר לְקִרְאֹת--יִשְׂרָאֵל
לְמִלְחָמָה הוּא וְכָל-עָמּוֹ לְמוֹעֵד
לִפְנֵי הָעֶרְבָה וְהוּא לֹא יָדַע כִּי-
אֲרֹב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר : וַיִּנְגְּעוּ טו
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם וַיִּנָּסוּ
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר : וַיַּעֲקֹוּ כָל-הָעָם
אֲשֶׁר בָּעִיר לְדֶרֶךְ אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ
אֲחֵרֵי

יהושע ח

כָּל־הַנְּפִלִים בַּיּוֹם הַהוּא מָאוּשׁ
 וְעַד־אִשָּׁה שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלֶף כָּל
 אַנְשֵׁי הָעִי : וַיהוֹשֻׁעַ לֹא־הָשִׁיב
 יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה בְּכִירוֹן עַד אֲשֶׁר
 הִחְרִים אֶת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעִי : בַּקֹּ
 הַבְּהֻמָּה וּשְׁלַל הָעִיר הָיָה בְּזוֹ
 לָהֶם יִשְׂרָאֵל כְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר
 צִוָּה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ : וַיִּשְׂרֹף יְהוֹשֻׁעַ
 אֶת־הָעִי וַיְשִׁימָהּ חֹל־עוֹלָם
 שְׂמִמָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְאֶת־
 מֶלֶךְ הָעִי תָלָה עַל־הָעֵץ עַד־עַתָּה
 הָעָרִב וּכְבוֹד הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ
 וַיִּרְדּוּ אֶת־נִבְלָתוֹ מִן־הָעֵץ וַיִּשְׁלִיכוּ
 אוֹתָהּ אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיַּקִּימוּ
 עָלָיו גֹּל־אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה :

יהושע ח

הַנֶּם הַמְדַּבֵּר נִהְפָּךְ אֶל-הַרוֹדְף׃
וַיְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִי-
לָכּוּ הָאֲרָבִים אֶת-הָעִיר וְכִי עָלָה
עֵשֶׂן הָעִיר וַיָּשָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶת-
אֲנָשֵׁי הָעִיר׃ וְאַלֵּה יֵצְאוּ מִן-
הָעִיר לִקְרֹאתָם וַיְהִי לְיִשְׂרָאֵל
בַּחֹדֶךְ אֵלֶּה מִזֶּה וְאַלֵּה מִזֶּה וַיָּבֹאוּ
אוֹתָם עַד-בֵּלְתֵּי הַשָּׂמַיִם לָהֶם
שָׂרִיד וּפְלִיט׃ וְאֶת-מֶלֶךְ הָעִיר
חָפְשִׁיחוּ וַיִּקְרְבוּ אֵתוֹ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ׃
וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֶת-
כָּל-יֹשְׁבֵי הָעִיר בַּשָּׂדֶה בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר
רִדְפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כָּלָם לְפִי-חֶרֶב
עַד-חֲמָם׃ וַיָּשָׁבוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל
וְהָעִיר וַיָּבֹאוּ אֶתָּה לְפִי-חֶרֶב׃ וַיְהִי כֵן
כָּל-

יהושע ט

בְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֲבֹד יְהוָה
לְבַרְךְ אֶת־הָעָם יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשֹׁנָה׃
וְאַחֲרֵי־כֵן קָרָא אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה בְּכָל־
הַכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה׃ לֹא־הָיָה
דָּבָר מִכָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר
לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל־קָהָל
יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ
אֲבָקָרְבָם׃ וַיְהִי כִשְׁמַע כָּל־ט
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכָל־חֹף הַיָּם
הַגָּדוֹל אֶל־מֹל הַלְּבָנוֹן הַחֲתִי
וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִטִּי
וְהַיְבוֹסִי׃ וַיִּתְּקֶצְוּ יַחְדָּו לְהִלָּחֵם
עִם־יְהוֹשֻׁעַ וְעִם־יִשְׂרָאֵל פֶּתַח־
אֲחֵר׃

יהושע ח

הַחֹדֶה : אֵלֶּי יבִנֶּה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר עֵיבָל :
 בְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֲבַד יְהוָה אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּכְתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת
 מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת
 אֲשֶׁר לֹא הִנִּיף עֲלֵיהֶן בְּרוֹז וַיַּעֲלֵה
 עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים :
 וַיִּכְתֹּב שָׁם עַל־הָאֲבָנִים אֶת־
 מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב
 לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 וְזִקְנָיו וְשִׁטְרִים וְשֹׁפְטֵי עָמָדִים
 מִנָּה וּמִנָּה : לְאַרְוֶן נָגִיד הַכֹּהֲנִים
 הָלְוִים נִשְׁאֵי אֲרֹנֹת בְּרִית־יְהוָה
 כָּגֹל כְּאֶזְרַח חֲצִיז אֶל־מֹל הָר־
 גִּרְזִים וְהַחֲצִיז אֶל־מֹל הָר־עֵיבָל
 כַּאֲשֶׁר

יהושע ט

אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וְיֹאמַר
 אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאֵין
 תָּבֹאוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רַחוּקָה
 מְאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לָשֶׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כִּי־שָׁמַעְנוּ שְׁמֻעוֹ וְאַתָּה כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה בְּמִצְרַיִם׃ וְאַתָּה כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה לְשָׁנִי מֶלְכִי הָאֲמָרִי אֲשֶׁר
 בָּעָבֶר וַהֲיִרְדָּן לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן
 וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעַשְׁתָּרֹת׃
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ זְקִינֵינוּ וְכָל־יֹשְׁבֵי
 אֶרֶצֵּנוּ לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִידָה
 לְדֶרֶךְ וּלְכוּ לִקְרֹאתָם וַיֹּאמְרֵם
 אֲלֵיהֶם עֲבָדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה
 בְּרַחוּ־לָנוּ בְּרִיתוֹ זֶה לְחֲמִינוּ וְהֵם
 הֶצְטִידְנוּ אֹתוֹ מִבְּתוֹנוֹ בַּיּוֹם צִאתָנוּ
 לִלְכַת

יהושע ט

אָחֵר : וַיֵּשְׁבִי גִבְעוֹן שְׁמֵעוֹ אֶת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירֵחוֹ וְלָעִי :
וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵמָּה בְּעֶרְמָה וַיִּלְכְּדוּ
וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שְׁקִים בָּלִים
לַחֲמוּרֵיהֶם וְנֹאדוֹת לִין בָּלִים
וּמִבְקָעִים וּמִצְרָקִים : וַנַּעֲלוֹת ^ה
בָּלוֹת וּמִטְלָאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׁלֵמוֹת
בָּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכָל־לֶחֶם צִידָם
וּבֶשֶׂת הָיָה נִקְרִים : וַיִּלְכְּדוּ אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָל וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו וְאֶל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
דְּחוּקָה בָּאֲנֹו וְעַתָּה בָּרְתוּ־לָנוּ
בְּרִית : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל
אֶל־דֹּחֵיו אוֹלֵי בְּקָרְבִי אַתָּה יוֹשֵׁב
וְאִנִּי אֲכָרוֹת לָךְ בְּרִית : וַיֹּאמְרוּ
אֶל־

ויאמר

ק

יחיק וי

ק

והכוס' בני ישראל כי-נשבעו
 להם נשיאי העדה ביהוה אלהי
 ישראל וילנו כל-העדה על-
 הנשיאים: ויאמרו כל-
 הנשיאים אל כל-העדה אנחנו
 נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל
 ועתה לא נוכל לנגע בהם: זאת
 נעשה להם ונחיה אותם ולא-
 יהיה עלינו קצף על-השבועה
 אשר-נשבענו להם: ויאמרו
 אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי
 עצים ושאבי מים לכל-העדה
 כאשר דברו להם הנשיאים:
 ויקרא להם והושע וידבר אליהם
 לאמר למה רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים

ביום ההוא חטבי עצים ושאיבי
 מים לעדה ולמזבח יהוה עד-
 תיום הזה אל המקום אשר
 יבחר : ויהי כשמע אדני צדק יוד
 מלך ירושלם כי לכר יהושע
 את העץ ויחרימה כאשר עשה
 ליריחו ולמלכה כן עשה לעי
 ולמלכה וכי השלימו ושבי גבעון
 את ישראל ויהיו בקרבם :
 ויראו מאד כי עיר גדולה גבעון
 באחת ערי הממלכה וכי היא
 גדולה מן העי וכל אנשיה
 גברים : וישלח אדני צדק מלך
 ירושלם אל הוהם מלך חברון
 ואל פראם מלך ירמות ואל-
 4 ב יפ ע

১৯৩৩

24 4

710

၂၄၈ မူလ၍ : မိမိတို့ မိမိတို့
 ငါတို့၏ နာမည်ကို ငါတို့၏ ငါတို့၏
 နာမည်ကို ငါတို့၏ ငါတို့၏ : မိမိတို့ နာမည်ကို
 မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 နာမည်ကို မိမိတို့ မိမိတို့ : မိမိတို့
 ငါတို့၏ နာမည်ကို ငါတို့၏ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 ငါတို့၏ နာမည်ကို မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 နာမည်ကို မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 မိမိတို့ နာမည်ကို မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 ငါတို့၏ နာမည်ကို မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 ငါတို့၏ နာမည်ကို မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 ငါတို့၏ နာမည်ကို မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏
 ငါတို့၏ နာမည်ကို မိမိတို့ ငါတို့၏ ငါတို့၏

৫৫৫ ৫

יהושע י

חזר עז

עָמּוֹ וְכָל גְּבוּרֵי הַחַיִּל : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־חֵירָא מֵהֶם
 כִּי בִידְיָךְ נִתְּתִים לֹא־יַעֲמֹד אִישׁ
 מֵהֶם בְּפָנֶיךָ : וַיִּבֶן אֱלֹהִים
 יְהוֹשֻׁעַ פְּתָאוֹם כָּל־הַלַּיְלָה עָלָה
 מִן־הַגִּלְגָּל : וַיְהִי כִּי יָבֹאוּ יְהוָה לִפְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ מִכָּה־גְדוֹלָה בְּגִבְעוֹן
 וַיִּרְדְּפוּם דֶּרֶךְ מַעְלֵה בֵּית־חֹרֶן
 וַיָּבֹאוּ עַד עֲזֻקָּה וְעַד־מִקְדָּה : וַיְהִי
 בְּנוֹסָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמוֹרֵד
 בֵּית־חֹרֶן וַיִּהְיֶה הַשְּׁלִיךְ עֲלֵיהֶם
 אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם עַד־
 עֲזֻקָּה וַיָּמָתוּ רַבִּים אֲשֶׁר־מָתוּ
 בְּאֲבָנֵי הַבֶּרֶד מֵאֲשֶׁר הִרְגוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶב : אִזּוֹ יִדְבַּר יְהוֹשֻׁעַ
 לִיהוֹה 4 ג

יהושע י

יפיע מלך-לכיש ואל-דביר מלך-
 עגלון לאמר : עלו-אלי ועזרנו
 ונכה את-גבעון כי-השלימה את-
 יהושע ואת-בני ישראל : ויאספו
 ויעלו חמשתו מלכי האמרי מלך
 ירושלם מלך-חברון מלך-ירמות
 מלך-לכיש מלך-עגלון הם וכל-
 מחניהם ויחנו על-גבעון וילחמו
 עליה : וישלחו אנשי גבעון
 אל-יהושע אל-המחנה הגלגלה
 לאמר אל-הזרף ידוך מעבדיך
 שלה אלינו מהרדח והושיעה לנו
 ועזרנו כי נקבצו אלינו כל-מלכי
 האמרי ושביו ההר : ויעל יהושע
 מן-הגלגל הוא וכל-עם המלחמה
 עמו

חמלכים נחבאים במערה במקרהו
 ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות
 אל פי המערה והפקידו עליה
 אנשים לשמורם ואתם
 אל תעמדו רדפו אחרי איביכם
 וזנבתם אותם אל תתנום לבוא
 אל עריהם כי נתנם יהוה
 אלהיכם בידכם ויהי בברות
 יהושע ובני ישראל להכותם מכה
 גדולה מאד עד חמם והשרידים
 שרדו מהם ובאו אל ערי המבצר
 וישבו כל העם אל המחנה אל
 יהושע מקרה בשלום לא חרץ
 לבני ישראל לאיש את לשנו
 ויאמר יהושע פתחו את פי
 המערה

יהושע י

ליהוה ביום חת יהוה את האמרי
 לפני בני ישראל ויאמר לעיני
 ישראל שמש בגבעון דום וירח
 בעמק אילון ויום השמש וירח
 עמד עד יקם גוי איביו הלא היא
 כתובה על ספר השר ויעמד
 השמש בחצי השמים ולא אץ
 לבוא כיום תמים ואלה היתה
 כיום ההוא לפני ואחריו לשמע
 יהוה בקול איש כי יהוה נלחם
 לישראל וישב יהושע וכל
 ישראל עמו אל המחנה הגלגלה
 וינסו חמשת המלכים האלה
 ויחבאו במערה במקדה ויגר
 ליהושע לאמר נמצאו חמשת
 המלכים

יהושע י

וַאֲמַצְוּ כִּי כְבוֹד יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־
 אֹיְבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נִלְחָמִים אוֹתָם
 : וַיָּבֹאוּ יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵי כֵן וַיְמִיתֵם
 וַיִּתְּלֵם עַל חֲמִשָּׁה עֲצִים וַיְהִיו
 חָלּוּיִם עַל־הָעֲצִים עַד־הָעֶרֶב :
 וַיְהִי לַעֲתִיבוֹת הַשָּׁמֶשׁ צוּה יְהוֹשֻׁעַ
 וַיְרִידוּם מֵעַל הָעֲצִים וַיִּשְׁלָכֵם
 אֶל־הַמַּעְרָה אֲשֶׁר נִחְבְּאוּ־שָׁם
 וַיִּשְׂמוּ אַבְנִים גְּדוֹלוֹת עַל־פִּי
 הַמַּעְרָה עַד־עַצֵּם הַיּוֹם הַזֶּה :
 וְאֶת־מִקְדָּהּ לָכֹד יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיָּבֶה לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ
 הַחֶרֶס אוֹתָם וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שְׂרִיד וַיַּעַשׂ
 לְמֶלֶךְ מִקְדָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ
 יִרְיָחוֹ :

יהושע י

חֲמֵעָרָה וַהֲוֹצִיאוּ אֵלָיו אֶת־חֲמִשָּׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמִּעָרָה׃
וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיּוֹצִיאוּ אֵלָיו אֶת־חֲמִשָּׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמִּעָרָה אֶת־
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶת־מֶלֶךְ חֲבֵרוֹן
אֶת־מֶלֶךְ יִרְמֹת אֶת־מֶלֶךְ לָקִישׁ
אֶת־מֶלֶךְ עֵגְלוֹן׃ וַיְהִי כהֲוֹצִיָאם
אֶת־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֶל־קִצִּיָּי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הַחֲלִכּוּ אִתּוֹ קִרְבוּ שִׁימוּ אֶת־
רַגְלֵיכֶם עַל־צִוְּאֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה
וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׁימוּ אֶת־רַגְלֵיהֶם עַל־
צִוְּאֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ כֹּה
אֵל־תִּירָאוּ וְאֵל־תַּחֲתוּ חֲזָקוּ
וַאֲמָצוּ

יהושע י

עִמּוֹ עַד-בִּלְתִּי הַשָּׂאִיר לּוֹ שְׂרִיד :
 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
 מִלִּקְיֹשׁ עַגְלֹנָה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלָּחֲמוּ
 עָלֶיהָ : וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא
 וַיַּכּוּהָ לְפִי-חֶרֶב וְאֵת כָּל-הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר-בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא הִחָרִים
 כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לְלִקְיֹשׁ : וַיַּעַל
 יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מֵעַגְלֹנָה
 חֲבֵרוֹנָה וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ : וַיִּלְכְּדוּהָ
 וַיַּכּוּהָ לְפִי-חֶרֶב וְאֵת מֶלֶכָּהּ וְאֵת
 כָּל-עָרֶיהָ וְאֵת כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-
 בָּהּ לֹא-הִשָּׂאִיר שְׂרִיד כָּכָל אֲשֶׁר-
 עָשָׂה לְעַגְלֹן וַיַּחֲרֹם אוֹתָהּ וְאֵת-
 כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ : וַיָּשָׁב
 יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ דִּבְרָה
 וַיִּלָּחֶם

ACIL

၇၂၁။ နံ့-၇၂၁။ နံ့-၇၂၁။ နံ့-၇၂၁။
 ၇၂၂။ နံ့-၇၂၂။ နံ့-၇၂၂။ နံ့-၇၂၂။
 ၇၂၃။ နံ့-၇၂၃။ နံ့-၇၂၃။ နံ့-၇၂၃။
 ၇၂၄။ နံ့-၇၂၄။ နံ့-၇၂၄။ နံ့-၇၂၄။
 ၇၂၅။ နံ့-၇၂၅။ နံ့-၇၂၅။ နံ့-၇၂၅။
 ၇၂၆။ နံ့-၇၂၆။ နံ့-၇၂၆။ နံ့-၇၂၆။
 ၇၂၇။ နံ့-၇၂၇။ နံ့-၇၂၇။ နံ့-၇၂၇။
 ၇၂၈။ နံ့-၇၂၈။ နံ့-၇၂၈။ နံ့-၇၂၈။
 ၇၂၉။ နံ့-၇၂၉။ နံ့-၇၂၉။ နံ့-၇၂၉။
 ၇၃၀။ နံ့-၇၃၀။ နံ့-၇၃၀။ နံ့-၇၃၀။

[illegible]

יהושע יא

אֵלֵהי יִשְׂרָאֵל נֶלְחָם לְיִשְׂרָאֵל ;
וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
אֶל־הַמַּחְנֶה הַגָּלְגָּלִי : וַיְהִי יא
כַּשְּׁמֶעַ יְבִין מֶלֶךְ־חֲצֹר וַיִּשְׁלַח אֶל־
יֹזָבֵב מֶלֶךְ מֶדּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן
וְאֶל־מֶלֶךְ אֶכְשָׁף : וְאֶל־הַמְּלָכִים
אֲשֶׁר מִצְפּוֹן בְּהָר וּבְעֶרְבָה נֶגֶב
בְּנֵרֹת וּבִשְׁפֵלָה וּבְנִפְזֹת דּוֹר מִיָּם :
הַכְּנַעֲנִי מִמּוֹרֹת וּמִיָּם וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוֹסִי בְּהָר וְהַחִי
תַּחַת חֶרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה : וַיֵּצְאוּ
הֵם וְכָל־מַחְנֵיהֶם עִמָּם עִם־רֹב
בָּחוּל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם לָרֹב
יָסוּס וָרֶקֶב רַב־מְאֹד : וַיַּעֲדוּ כָל־
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲבֹּי יַחְדָּו
אֶל־

יהושע י

וַיִּלָּחֶם עֲלֵיהֶם וַיִּלְכְּדֵה וְאֶת־מַלְכָּה
וְאֶת־כָּל־עַלְיָהּ וַיָּבִים לְפִי־חֶרֶב
וַיַּחְרִימוּ אֶת־כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא
הָשְׁאִיר שְׁרִיד כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לַחֲבֵרוֹן
כֵּן עָשָׂה לַדְּבָרָה וּלְמַלְכָּה וּכְאֲשֶׁר
עָשָׂה לְלִבְנָה וּלְמַלְכָּה : וַיָּבֶה מ
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַהִיא וְהַנָּגֶב
וְהַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשׁוּרֹת וְאֶת־כָּל־
מַלְכוּתָם לֹא הָשְׁאִיר שְׁרִיד וְאֶת־
כָּל־הַנִּשְׁמָה הַחַיִּים כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיָּבִים
יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ בְּרָנֶה וְעַד־עֹהֶה וְאֶת־
כָּל־אֶרֶץ גִּשְׁזִן וְעַד־גִּבְעֹן : וְאֶת־
כָּל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת־אֶרְצָם
לָקַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אַחַת כִּי יִהְיֶה
אלהי

יהושע יא

מִרְכְּבֵיהֶם שָׂרָף בָּאֵשׁ : וַיָּשָׁב
 יְהוֹשֻׁעַ בֵּיעַת הָהִיא וַיִּלְכֹּד אֶת-חֲצוֹר
 וְאֶת-מַלְכָּהּ הַכּוֹה בַּחֶרֶב כִּי-חֲצוֹר
 לַפְּנִים הָיָא רֹאשׁ כָּל-הַמְּמַלְכוֹת
 הָאֵלֶּה : וַיָּכּוּ אֶת-כָּל-הַנָּפֶשׁ
 אֲשֶׁר-בָּהּ לְפִי-חֶרֶב הַחֲרֹם לֹא
 נֹתַר כָּל-נֶשְׁמָה וְאֶת-חֲצוֹר שָׂרָף
 בָּאֵשׁ : וְאֶת-כָּל-עָרֵי הַמְּלָכִים
 הָאֵלֶּה וְאֶת-כָּל-מְלִכֵיהֶם לָכַד
 יְהוֹשֻׁעַ וַיָּכֶם לְפִי-חֶרֶב הַחֲרֹם
 אוֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד
 יְהוָה : רַק כָּל-הָעָרִים הָעִמּוּדוֹת
 עַל-הַיָּם לֹא-שָׂרְפָם יִשְׂרָאֵל וּלְתִי
 אֶת-חֲצוֹר לְבָדָה שָׂרָף יְהוֹשֻׁעַ : וְכָל
 שָׁלַל הָעָרִים הָאֵלֶּה וְהַבְּהֵמָה בְּזוּי
 להם

יהושע יא

אֶל־מִי מָרוֹם לְהִלָּחֵם עִם־
 יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל־חֵירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מֵחָר כְּעֵת
 הַזֹּאת אֲנִכִּי נָתַן אֶת־כָּל־חַלְלִים
 לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־סוּסֵיהֶם תַּעֲקֹר
 וְאֶת־מִרְכַּבְתֵּיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃
 וַיָּבֹאוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה
 עִמּוֹ עֲלֵיהֶם עַל־מִי מָרוֹם פְּתָאם
 וַיִּפְּלוּ בָהֶם׃ וַיַּחֲגֹם יְהוָה בְּיַד־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִירְזֹן
 רַבָּה וְעַד מִשְׁרָפוֹת מַיִם וְעַד־בִּקְעַת
 מִצְפֹּת מִזְרָחָה וַיִּכּוּם עַד־בִּלְתִּי
 הִשָּׂאִיר לָהֶם שְׂרִיד׃ וַיַּעַשׂ
 לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ יְהוָה
 אֶת־סוּסֵיהֶם עֲקֹר וְאֶת־
 מִרְכַּבְתֵּיהֶם

יהושע יא

יהושע את כל המלכים האלה
 מלחמה : לא היתה עיר אשר
 השלימה אל בני ישראל בלתי
 החיו ושבי גבעון את הכל לקחו
 במלחמה : כי מאת יהוה היתה
 לחזק את לבם לקראת המלחמה
 את ישראל למען החרימם
 לבלתי היות להם תחנה כי למען
 השמידם כאשר צוה יהוה את
 משה : ויבא יהושע בעת ההיא
 ויכרת את הענקים מן ההר מן
 חברון מן דבר מן ענב ומכל הר
 יהודה ומכל הר ישראל עם
 עריהם החרימם יהושע : לא
 בותר ענקים בארץ בני ישראל
 רק

יהושע יא

להם בני ישראל רק את כל
 האדם הכו לפי חרב עד השמידם
 אותם לא השאירו כל נשמה
 כאשר צוה יהוה את משה עבדו ^{טו}
 בן צורה משה את יהושע ובן
 עשה יהושע לא הסיר דבר מכל
 אשר צוה יהוה את משה : ויקח
 יהושע את כל הארץ הזאת ההר
 ואת כל הגלב ואת כל ארץ
 הגשן ואת השפלה ואת הערבה
 ואת הר ישראל ושפלתה : מן
 ההר החלק העלה שעיר ועד בעל
 גל בבקעת הלבנון תחת הר
 חרמון ואת כל מלכיהם לכר ויבס
 יומיתם : ימים רבים עשה
 ויהושע

הו
 ק

יהושע יב

מִזְרְחָהּ וְעַד יַם הָעֶרְבָה יָם־
הַמֶּלֶח מִזְרְחָהּ דֶּרֶךְ בֵּית הַיִּשְׁמָעֵאל
וּמִתִּימָן תַּחַת אֲשֵׁרוֹת הַפְּסָגָה׃
וַיָּבֹרֶא עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיֶּחָר
הַדְּפָאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעִשְׁתְּרוֹת
וּבְאֹדְרָעִי׃ וַיִּשְׁלַח בָּחַר חֶרְמוֹן
וּבַמֶּלֶכָה וּבְכָל־הַבָּשָׁן עַד־גְּבוֹל
הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַחֲצִי הַגִּלְעָד
גְּבוֹל סִיחֹן מֶלֶךְ־חֲשִׁבּוֹן׃ מִשָּׁה
עֶבֶד־יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָכּוּם
וַיַּחֲנֶה מִשָּׁה עֶבֶד־יְהוָה יִרְשָׁה
לְרֵאשִׁיבֵי וְלִגְדֵי וְלַחֲצֵי שִׁבְט
הַמִּנְשָׁה׃ וְאַלֹהֵי מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבְּעַל גִּלְבָּתִי קָעַת
הַלְבָנוֹת ב

יהושע יב

רק בעונה בגת ובאשדוד נשארו :
ויקח יהושע את כל הארץ ככל
אשר דבר יהוה אל משה ויחנה
יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם
לשביטים והארץ שקטה
יב ממלחמה : ואלה מלכיו^א
הארץ אשר הכו בני ישראל
וירשו את ארצם בעבר הירדן
מזרחה השמש מנחל ארנון עד
הר חרמון וכל הערבה מזרחה :
סיחון מלך האמורי הישב בחשבון
משל מערער אשר על שפת
נחל ארנון ותוך הנחל וחצי
הגלעד ועל יבק הנחל גבול בני
עמון : והעדה עד ים כנרת
מזרחה

יהושע יב

מלך גדר אחר :

מלך חרמה אחר

מלך עדר אחר :

מלך לבנה אחר ^י

מלך עדרלם אחר :

מלך מקדה אחר

מלך בית אל אחר :

מלך תפוח אחר

מלך חפר אחר :

מלך אפק אחר

מלך לשרון אחר :

מלך מדון אחר

מלך חצור אחר :

מלך שמרון מראון אחר ^ב יתיר נח

מלך אכשף אחר :

מלך

ג 5

יהושע יב

וּלְבָנוֹן וְעַד-הַהָר הַחֵלֶק הָעֶלְיָה
שְׁעִירָה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל יְרֵשָׁה כְּמִחְלָקָתָם׃ בָּהָר
וּבְשִׁפְלָה וּבְעֶרְבָה וּבְאֲשׁוּרֹת
וּבְמִדְבָּר וּבְנֶגֶב הַחֲתִי הָאֲמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרוֹזִי הַחִי וְהַיְבוֹסִי׃

מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶחָד

מֶלֶךְ הָעֵי אֲשֶׁר-מִצֵּד בֵּית-אֵל אֶחָד׃

מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד

מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶחָד׃

מֶלֶךְ יִרְמוּת אֶחָד

מֶלֶךְ לָקִישׁ אֶחָד׃

מֶלֶךְ עֲגִלוֹן אֶחָד

מֶלֶךְ גִּזְרֹר אֶחָד׃

מֶלֶךְ דְּבֶר אֶחָד

מֶלֶךְ

צִפּוֹנָה לִכְנָעָנִי תַחֲשֹׁב חֲמִשָּׁה
 סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים הָעוֹתִי וְהָאֲשֻׁרִי
 הָאֲשֻׁקְלוֹנִי וְהַגִּתִּי וְהַקְרוֹנִי
 וְהַעֲוִים׃ מִתִּמָּן כָּל־אֶרֶץ הַכְּנָעָנִי
 וּמַעְרָה אֲשֶׁר לְצִידְנִים עַד־אֶפְקָתָהּ
 הָעַד גְּבוּל הָאֲמֹרִי׃ וְהָאֶרֶץ הַגְּבֹלִי
 וְכָל־הַלְּבָנוֹן מִזֶּרֶח הַשֶּׁשֶׁשׁ מִבְּעַל
 גֹּד תַּחַת הַר־חֶרְמֹן עַד לְבֹא חֲמַת׃
 כָּל־יֹשְׁבֵי הָהָר מִן־הַלְּבָנוֹן עַד־
 מִשְׁרַפַּת מַיִם כָּל־צִידְנִים אֲנֹכִי
 אֹרִישׁם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹקְדֵי
 הַפִּלָּה לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כְּאֲשֶׁר
 צִוִּיתִיךָ׃ וְעַתָּה חָלֵק אֶת־הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתִשְׁעַת הַשִּׁבְטִים
 וְחָצִי הַשִּׁבְט הַמְּנַשֶּׁה׃ עִמּוֹ

הראובני 5 ד

NGLE

မိန့်တမ်း : ဝါ-ပုဂံပုလဲ နီတီ

ដំណើរការ : នែម ជំនុំ ៧ ជំនុំ ៧

မုၤမုၤ နံၤနံၤ နီၤနီၤ နီၤနီၤ နီၤနီၤ နီၤနီၤ

၁၃။ ယေယျာ၌ ဝိညာဉ်တော် ဝိညာဉ်တော် ဝိညာဉ်တော်

တံ၊ ဗို၊ နံ၊

ᐅᑦᑲᑦᑲᑦ ᐱᑦᑲᑦᑲᑦ ᐱᑦᑲᑦᑲᑦ :

ᐅᑦᑦᑦ ᐱᐱ ᐱᐱ ᐱᐱ ᐱᐱ

စံနံ-ဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ နိပါတ် :

ငါ့အတွက် ငါ့အတွက် ငါ့အတွက်

ငါ့အတွက် ငါ့အတွက် ငါ့အတွက်

ᐅᓴᓴ ᐃᓴᓴ ᓴᐃᓴ

‘LILA’

הַגְּשׁוּרִי וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וְיֹשֵׁב־גִּשְׁשׁוּר
וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה : רַק לִשְׁבַּט הַלְוִי לֹא נָתַן
נַחֲלָה אֲשֶׁי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא טְכִיתִי
נַחֲלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ : וַיִּתֵּן מִשָּׁח
לְמִטָּה בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפַּחֹתָם :
וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּר מַעְרוֹעֵר אֲשֶׁר
עַל־שִׁפְת נַחֲל־אֲרִנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ־הַנַּחֲל וְכָל־הַמִּישֹׁר עַל־
מִידְבָּא : חֶשְׁבֹּן וְכָל־עָרֶיהָ
אֲשֶׁר בַּמִּישֹׁר וַיְבֹן וּבְמֹרֶת בָּעַל
וּבֵית־בָּעַל מְעֹז : וַיַּהֲצֵה וּקְרָמוֹת
וּמִפְּעַת : וּקְרִיתִים וּשְׁבָמָה וְעָרֶת
כ־ הַשֹּׁחַר בְּהַר־הָעֵמֶק : וּבֵית־פַּעוֹר
וְאַשְׁדּוֹת הַפְּסָגָה וּבִירַת הַיִּשְׁמֹת :
וְכָל

יהושע יג

הָרְאוּבֵנִי וְהַנֹּדִי לַקָּחִי נַחֲלָתָם
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזֶּרְחָה כִּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶר
יְהוֹנָתָן : מִעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל-שִׁפְתֵי
נַחַל אֲרֵנוֹת וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-
הַנַּחַל וְכָל-הַמִּישׁוֹר מִיִּדְבָּא עַד-
דִּיבּוֹן : וְכָל-עַדִּי סִיחֹן מֶלֶךְ
הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחֲשֹׁבּוֹן עַד
גִּבּוֹל בְּנֵי-עַמּוֹן : וְהַגִּלְעָד וְגִבּוֹל
הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל-הָרְחֵמּוֹן
וְכָל-הַבָּשָׁן עַד-סִלְכָה : כָּל-
מַמְלַכּוֹת עוֹג בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר מֶלֶךְ
בַּעֲשָׁתְרוֹת וּבֶאֱדָרְעִי הוּא נִשְׂאֵל
מִיִּתְרֵה־רַפָּאִים וּבָכֶם מֹשֶׁה וִירָשָׁם :
וְלֹא הוֹדִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
הַגִּשּׁוּרִי

יהושע יג

וּמַחֲשָׁבוֹן עַד-רִמָּת וְהַמִּצְפָּה
 וּבִטְנַיִם וּמַמְחֲנַיִם עַד-גְּבוּל
 לְדָבָר : וּבְעֶמֶק בֵּית הָרֶם וּבֵית
 גְּמָרָה וְסִכּוֹת וְצִפּוֹן יֵתֶר מַמְלָכוֹת
 סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשָׁבוֹן הִירְדֵן וּגְבוּל
 עַד-קֶצֶה יָם-כְּנָרֶת עָבַר הִירְדֵן
 מִזְרְחָהּ : זֹאת נָחֳלֶת בְּנֵי-גֵר
 לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעַרְיִים וְחִצְרֵיהֶם :
 וַיִּתֵּן מֶשֶׁה לְחִצֵּי שֶׁבֶט מִנִּשָּׁה וַיְהִי
 לְחִצֵּי מִטָּה בְּנֵי-מִנִּשָּׁה לְמִשְׁפַּחְתָּם :
 וַיְהִי גְבוּלָם מִמַּחֲנֵיִם כָּל-חֲבָשָׁן
 כָּל-מַמְלָכוֹת עֹג מֶלֶךְ-חֲבָשָׁן וְכָל-
 חֲזֹת יֵאִיר אֲשֶׁר בְּבָשָׁן שְׁשִׁים עִיר :
 וְחִצֵּי הַגִּלְעָד וְעִשְׁתְּרֹת וְאֶדְרָעִי
 עָרֵי מַמְלָכוֹת עֹג בְּבָשָׁן לְבְנֵי מְכִיל
 בֶּן-

יהושע יג

וְכָל עַרְי הַמִּישֹׁר וְכָל־מַמְלָכוֹת
 סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ
 בְּחֶשְׁבֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ וְאֵת
 נְשִׁיאֵי מֶדִּין אֶת־אֹנִי וְאֶת־רָקֵם
 וְאֶת־צֹר וְאֶת־חֹר וְאֶת־רַב־עַ
 נְסִיבֵי סִיחֹן יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : וְאֶת־
 בָּלָעִם בֶּן־בְּעֹר הַקּוֹסִם הָרְגוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב אֶל־חֲלִילֵיהֶם :
 וַיְהִי גְבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל
 זֶאת נַחֲלַת בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחוֹתָם
 הָעָרִים וַחֲצֵרֵיהֶן : וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
 לְמֹטֶה גֹר לְבְנֵי גֹר לְמִשְׁפְּחוֹתָם :
 וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל יַעֲזֹר וְכָל־עַרְי כֹּה
 חֲגֹלֶעַד וַחֲצֵי אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן עַד־
 עֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רִבְרָה :
 וּמַחֲשָׁבוֹן

יהושע יד

נתן נחלה בתוכם : כי היו בני
 יוסף שני משות מנשה ואפרים
 ולא נתנו חלק ללוי בארץ כי
 אם ערים לשבת ומגרשיהם
 למקניהם ולקנינם : כאשר צוה
 יהוה את משה כן עשו בני ישראל
 ויחלקו את הארץ : ויגשו בני
 יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר
 אליו כלב בן יפנה הקנו אתה
 ודעת את הדבר אשר דבר יהוה
 אל משה איש האלהים על אדותי
 ועל אדותיך בקדש ברנע : בן
 ארבעים שנה אנכי בשלח משה
 עבד יהוה אותי מקדש ברנע לרגל
 את הארץ ואשב אתו דבר כאשר
 עם

יהושע יד

וּלְבֹא : וְעָתָה תָּנֶה לִי אֶת-הַתֶּרֶם
הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא
כִּי-אַתָּה שָׁמַעְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי-עֲנָקִים שָׁם וְעָרִים גְּדֹלוֹת
בְּצִרּוֹת אֹלֵי יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרֵשְׁתִּים
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיְבָרְכֵהוּ
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּחַן אֶת-חֲבֵרֹן לְכָל־בֶּן
יִפְנֶה לִנְחֹלָה : עַל-בֶּן הַיְתִדָּה
חֲבֵרֹן לְכָל־בֶּן-יִפְגָּה תִקְנוּ
לִנְחֹלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה יֵעַן אֲשֶׁר
מָלָא אֲחֵרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
וְשֵׁם חֲבֵרֹן לִפְנֵים קִדְמֵי אֲרָבָע^{טו}
הָאָדָם הַגָּדוֹל בְּעֲנָקִים הוּא
וְהָאָרֶץ שֶׁקָּטָה מִמֶּלְחָמָה :
אֹתִי הַגָּדוֹל לְמִטָּה בְּנֵי יְהוָה טו
לְמִשְׁפַּחָתָם

יהושע יד

עם-לִבְכִּי וְאַתָּה אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ
 הִמָּסִיו אֶת-לֵב הָעָם וְאֶנְכִּי מִלֵּאתִי
 אֶחָרִי יְהוָה אֱלֹהֵי וַיִּשְׁבַּע מֹשֶׁה
 בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם-לֹא תֵאָדָּר
 אֲשֶׁר דִּרְכָה רַגְלְךָ בָּהּ לֵךְ תַּחֲיֶיהָ
 לִנְחֻלָּה וּלְבִנְיָד עַד-עוֹלָם כִּי מִלֵּאתִי
 אֶחָרִי יְהוָה אֱלֹהֵי וְעַתָּה הִנֵּה
 הַחַיִּיהָ יְהוָה אֹתִי כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה
 אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר
 יְהוָה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה אֶל-מֹשֶׁה
 אֲשֶׁר-תֵּלַךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וְעַתָּה
 הִנֵּה אֶנְכִּי הַיּוֹם בֶּן-חָמֵשׁ וּשְׁמֹנִים
 שָׁנָה וְעוֹדֵנִי הַיּוֹם חֹזֵק כְּאֲשֶׁר
 בַּיּוֹם שָׁלַח אֹתִי מֹשֶׁה **כ** כַּחַיִּי
 וְכַכְּתִי עַתָּה לַמֶּלֶכְמָה וּלְצֹאֲתָהּ
 וּלְבֹאֵהּ

רֹאשׁוֹן מִן הַיּוֹם וְעַל הַגְּבוּל יִדְבַּרְתָּ
 מֵעַמְק עֵכוֹר וְצִפּוֹתָה פְּנֵה אֶל־
 הַגְּלוּלָה אֲשֶׁר־נָכַח לְמַעַל אַדְמִים
 אֲשֶׁר מִגֵּב לִנְחֹל וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־
 מִן עֵין־שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תִצְאָתָיו אֶל־
 עֵין רִגְלִי : וְעַל הַגְּבוּל גִּי בֶן־
 הַנֶּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִגֵּב הִיא
 יְרוּשָׁלַם וְעַל הַגְּבוּל אֶל־רֹאשׁ
 הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵי־הַנֶּם יָמָה
 אֲשֶׁר בִּקְצֵה עַמְק־רַפָּאִים צְפוֹנָה :
 וְתֹאֵר הַגְּבוּל מִרֹאשׁ הָהָר אֶל־מַעֲיֵן
 מִן־נִפְחוֹחַ וַיֵּצֵא אֶל־עָרֵי תֹר־עַפְרוֹן
 וְתֹאֵר הַגְּבוּל בְּעִלְיָה הִיא קִרְיַת
 יַעֲרִים : וְנָסַב הַגְּבוּל סָבְעָלָה
 יָמָה אֶל־הַר שִׁעִיר וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף
 א 6 הֵר

יהושע טו

למשפחתם אל-גבול אדום
 מדבר צן נגבה מקצה תימן
 ויהי להם גבול נגב מקצה ים
 המלח מן-הלשן הפנה נגבה
 ויצא אל-מנגב למעלה עקרבאים
 ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע
 ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב
 הקרקעיה וועבר עצמונה ויצא
 נחל מצרים והיה תצאורת הגבול
 ימה זה-והיה לכם גבול נגב
 וגבול קדמה ים המלח עד-קצה ה
 הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון
 הים מקצה הירדן ועלה הגבול
 בית חגלרה ועבר מעפון לבית
 הערבה ועלה הגבול אכז בן-בן
 ראובן

חיי
 ק

קרית ספר : ויאמר כלב אשר
 יפה את קרית ספר ולכדה ונתתי
 לו את עכסה בחי לאשה : וילכדה
 עתניאל בן קנו אחי כלב ויתן לו
 את עכסה בחו לאשרת : ויהיו
 בבואה וחסיתתו לשאול מאת
 אבית שרה ותצנת מעל החמור
 ויאמר לה כלב מה לך : ותאמר
 הנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני
 ונתתה לי גלת מים ויתן לה את
 גלת עליות ואת גלת תחתיות : זאת
 נחלה מטה בני יהודה למשפחתם :
 ויהיו הערים מקצה למטה בני
 יהודה אל גבול אדום בנגבה
 קבצאל ועדר וגור וקינה ודימונה
 וערעה ב. 6. וערעה

צור יערים מצפונה היא כסלת
 וירד בית שמש ועבר תמנה :
 ויצא הגבול אל כחף עקרון צפונה
 ותאר הגבול שכרונה ועבר הר
 הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות
 הגבול ימות : וגבול ים הנסח
 הגדול וגבול זה גבול בני יהודה
 סביב למשפחתם : ולכלב בן
 יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה
 אל פי יהוה ליהושע את קרית
 ארבע אבי הענק היא חברון :
 וירש משם כלב את שלושת בני
 הענק את ששי ואת אחימן ואת
 תלמי וילוי הענק : ויעל משם טו
 אל ושב דבר ושם דבר לפני
 קרית

יהושע טו

וחדשה ומגדל גדר : ודלעז והמצפה
 ויקתאל : לכיש ובצקת ועגלון :
 ם וכבון ולחמס וכחליש : וגדרות
 בית דגון ונעמדה ומקדה ערים
 שש עשרה וחצריהן : לבנה ועתר
 ועשן : ויפתח ואשנה ונציב :
 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
 חשע וחצריהן : עקרון ובנתיה
 ם וחצריה : מעקרון וימה כל אשר
 על יד אשדוד וחצריהן : אשדוד
 בנותיה וחצריה עזרה בנותיה
 וחצריה עד נחל מצרים והים
 הגבול וגבול : ובהר שמיר ויתיר
 ושוכה : ודנה וקרית סנה היא
 דבר : וענב ואשחמה וענים :
 6 2 וגשן

וצורה
 ק
 כ
 ק

יהושע טו

ועדעדה : וקרש וחצור ויתכן :
 זוף וטלם ובעלות : וחצור ^{טו}
 חרתה וקריות חצרון היא חצור :
 אטם ושמע ומולדה : וחצר גדה
 וחשמון ובית פלט : וחצר שועל
 ובאר שבע ובזיותה : בעלה ועוים
 ועצם : ואלתולד וכסיר וחרכמה :
 זקלג ומדמנה וסנסנה : ולבאות
 ושלחים ועין ורמון כל ערים
 עשרים וחשע וחצריהן : בשפלה
 אשתאול וצרעה ואשנה : וזנוח
 ועין גנים תפוח והעינים : ורמות
 וערלם שוכה ועזקה : ושערים ^{יז}
 ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים
 ארבע עשרה וחצריהן : צנן
 וחרשה

ירושלם לא יוכלו בני יהודה יתירתי
 להורישם ולשב היבוס את בני
 יהודה בירושלם עד היום הזה
 ויצא הגנרל לבני יוסף מירדן יריחו י'
 למי יריחו מזרחה המדבר עלה
 מיריחו בקר בית אל ויצא מבית
 אל לוח ועבר אל גבול הארזי
 עטרות וירד ימה אל גבול
 היפלאטי עד גבול בית חורון תחתון
 ועד גזר והיו תצאתו ימה וינחלו
 בני יוסף מנשה ואפרים ויהי
 גבול בני אפרים למשפחתם
 ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות
 אדר עד בית חרון עליון ויצא
 הגבול הימה המבמתה מצפון
 6 ונסב

חת
 ק

יהושע טו

ויבנו
ק

וַאֲשַׁן וְחֶלֶץ וְגֵלָה עָרִים אֶחָת עֶשְׂרֵה
וְחֶצְרֵיהֶן : אָרֶב וְדוּמָה וְאַשְׁעֹן :
וַיְבָנוּם וּבֵית-תַּפּוּחַ וְאַפְקָה : וְחִמְטָה
וְקָרִית אַרְבַּע הֵיאָ חֶבְרוֹן וַצִּיעֹר
עָרִים תֵּשַׁע וְחֶצְרֵיהֶן : מְעוֹן
כִּנְחַן בְּרַמֶּל חִיף וַיּוֹסֶה : וַיִּזְרַעְאֵל כֹּחַ
צִיְדוֹעַם וַזְנוּחַ : תְּקִיז גְּבֻעָה וְחִמְנָה
עָרִים עֶשֶׂר וְחֶצְרֵיהֶן : חֶלְחֹל
בֵּית-צֹר וְגִדְדוֹר : וּמַעֲרַת וּבֵית-
עֲנֹת וְאַלְתֶּקֶן עָרִים שֵׁשׁ וְחֶצְרֵיהֶן :
קָרִית-בַּעַל הֵיאָ קָרִית יַעֲרִים
וְהַרְבֵּה עָרִים שְׁתֵּים וְחֶצְרֵיהֶן :
בְּמִדְבַּר בֵּית הָעֲרֵבָה מִדִּין וּסְכָכָה :
וְהַנֶּבֶשׁ וְעִיר-הַמֶּלֶח וְעֵין גִּדִּי עָרִים ס
שֵׁשׁ וְחֶצְרֵיהֶן : וְאַחַת הַיְבוּסִי וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַם

יהושע יז

אִישׁ מִלַּחְמָה וַיְהִי לוֹ הַגִּלְעָד
וְהַבְשָׁן : וַיְהִי לְבָנָי מִנְּשֵׁה הַנּוֹתָרִים
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָי אֲבִיעֶזֶר וְלְבָנָי
חֶלֶק וְלְבָנָי אֲשֵׁרִיאל וְלְבָנָי שָׁכֵם
וְלְבָנָי חֶפֶר וְלְבָנָי שְׁמִידָע אֱלֹהִים
בָּנָי מִנְּשֵׁה בֶן יוֹסֵף הַזִּזְכָּרִים
לְמִשְׁפַּחְתָּם : וְלַצִּלְפָּחֹל בֶּן חֶפֶר
בֶּן גִּלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מִנְּשֵׁה לֹא
הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם בָּנוֹת וְאֱלֹהִים
שָׁמוֹת בְּנֵיהֶן מִחֲלָה וְנָעָרָה חֲגִלָּה
מִלֶּכָּה וְתַרְצָה : וַתִּקְרָבְנָה לִפְנֵי
אֲלֵעָזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנָי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
נוּן וּלְפָנָי הַנְּשִׂאִים לֵאמֹר יְהוָה
צִוָּה אֶת מֹשֶׁה לַחֲתֹלָנוּ נַחֲלָה
בְּתוֹךְ אֲחֵינוּ וַיִּתֵּן לָהֶם אֵל פִּי יְהוָה
נַחֲלָה

וְנָסַב הַגִּבּוֹל מִזֶּרֶחַ תְּאֵנָה שְׁלֹה
וַעֲבַר אוֹתוֹ מִמִּזְרַח יְנוֹחָה וַיֵּרֶד
מִיְנוֹחָה עֲטָרוֹת וְנַעֲרָתָהּ וּפָגַע
בִּירֵיחוֹ וַיֵּצֵא הַיֶּרֶד מִתְּפֹחַ יַלְדֵּי
הַגִּבּוֹל יָמֹה גִּחַל קִנְהָ וְהָיָה תִצְאָתוֹ
חִימָה זֹאת גִּחַל מִטָּה בְּנֵי אֶפְרַיִם
לְמִשְׁפַּחָתָם וְהָעָרִים הַמְּבֻדּוֹת
לְבָנֵי אֶפְרַיִם בְּחוּךְ גִּחַל בְּנֵי
מְנַשֶּׁה כָּל הָעָרִים וַחֲצִרֵיהֶן
וְלֹא הוֹרִישוּ אֶת הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב
בְּגֹזַר וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב אֶפְרַיִם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי לָמָּס עֹבֵד
יז וַיְהִי הַגֹּזֶר לְמִטָּה מְנַשֶּׁה
כִּי הוּא בְּכוֹר יוֹסֵף לְמַכִּיר בְּכוֹר
מְנַשֶּׁה אָבִי הַגֹּלְעָד כִּי הוּא הָיָה
אִישׁ

וַעֲפֹנֶה לַמִּנְשָׁה וַיְהִי הַיָּם גְּבוּלִי
וּבְאֵשֶׁר יַפְגְּעוֹן מִעֲפֹן וּבִישְׁשָׁכָר
מִמְזֻרָּה וַיְהִי לַמִּנְשָׁה בִישְׁשָׁכָר
וּבְאֵשֶׁר בֵּית שֶׁאֵן וּבְנוֹתֶיהָ וַיְבַלְעֶם
וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת יוֹשְׁבֵי דָאֵר וּבְנוֹתֶיהָ
וַיֹּשְׁבֵי עֵץ דָּר וּבְנוֹתֶיהָ וַיֹּשְׁבֵי תַעֲנָךְ
וּבְנוֹתֶיהָ וַיֹּשְׁבֵי מִגְדוֹ וּבְנוֹתֶיהָ
שְׁלֹשֶׁת הַנִּפְתָּר וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי
מִנְשָׁה לְהוֹרִישׁ אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה
וַיֹּאמֶר הַכְנַעֲנִי לִשְׁבַת בְּאַרְצָהּ הַזֹּאת
וַיְהִי כִי חִזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ אֶת
הַכְנַעֲנִי לְמָס וְהוֹרֵשׁ לֹא הוֹרִישׁוּ
וַיִּדְּבְרוּ בְנֵי יוֹסֵף אֶת יְהוֹשֻׁעַ
לֵאמֹר מְדוּעַ נִתְּחָה לִי נַחֲלָה גּוֹרֵל
אֶחָד וַחֲבֵר אֶחָד וְאֲנִי עִם רֹב עַד
אֲשֶׁר

יהושע יז

נחלה בתוך אחי אביהן ו ויפלו
חבלי מנשה עשרה לבר מארץ
הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן
כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך
בני וארץ הגלעד היתה לבני
מנשה הנותרים ו ויהי גבול
מנשה מאשר המכמת אשר על
פני שכם והלך הגבול אל הימין
אל יושבי עין תפוח למנשה
היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול
מנשה לבני אפרים ו וירד הגבול
נחל קנה נגבה לנחל ערים
האלה לאפרים בתוך ערי מנשה
וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי
תצאתיו הימה נגבה לאפרים
וצפונה

יהושע יח

א לוֹכֵי חֶזֶק הוּא : וַיִּקְהָלוּ כָּל־יְהוָה
 עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֵחַ וַיִּשְׁכְּנוּ שָׁם
 אֶת־אֶהֱל מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה
 לַפְּנִימָה : וַיִּתְּרוּ בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר לֹא־חָלְקוּ אֶת־נַחֲלָתָם שְׁבָעַת
 שְׁבָטִים : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַד־אַנֶּה אַתֶּם מִתְרַפִּים
 לְבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן
 לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם : הֲבֹ
 לָכֶם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים לִשְׁבֵט
 וְאֶשְׁלַח וַיִּקְמוּ וַיִּתְּחַלְכוּ בָאָרֶץ
 וַיִּכְחֲבוּ אֹתָהּ לְפִי נַחֲלָתָם וַיָּבֹאוּ
 הֵאֱלֹי : וַהֲתַחֲלְקוּ אֹתָהּ לִשְׁבָּעַת
 חֲלָקִים יְחִיזָה יַעֲמֹד עַל־גְּבֻלוֹ
 מִנֶּגֶב וּבֵית יוֹסֵף יַעֲמְדוּ עַל־גְּבוּלָם
 מִצָּפוֹן :

יהושע יז

אֲשֶׁר עַד-כֹּה בִּרְכַנִּי יְהוָה : וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אִם-עִם-רַב־ט
אֶתְהוּ עִלָּה לָךְ הַיַּעֲרָה וּבִרְאֵת לָךְ
שֵׁם בְּאֶרֶץ הַפְּרָזִי וְהַרְפָּאִים כִּי
אֵץ לָךְ הַר-אֶפְרַיִם : וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יוֹסֵף לֹא-יִמָּצֵא לָנוּ הַהָר וּרְכַב
בְּרוֹל בְּכָל-הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ
הָעֶמֶק לָאֲשֶׁר בְּבֵית-שָׁאן וּבְנוֹתֶיהָ
וְלָאֲשֶׁר בְּעֶמֶק יִזְרְעֵאל : וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בְּנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
וּלְמִנְשֵׁה לֵאמֹר עִם-רַב אֶתְהוּ וְכַח
גִּדּוֹל לָךְ לֹא-יִהְיֶה לָךְ גִּזְרֵל אֶחָד :
כִּי הֵרַ וְיִהְיֶה-לָּךְ כִּי-יַעַר הוּא
וּבִרְאֵתוֹ וְהִיָּה לָךְ הַצֵּאתָיו כִּי-
הוֹדִישׁ אֶת-הַכְּנַעֲנִי כִי רָכַב בְּרוֹל
לוֹ

יהושע יח

וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה
 שְׁלֹה־וַיִּשְׁלַח לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גִּזְרֵל
 בְּשִׁלְהָ לִפְנֵי יְהוָה וַיַּחֲלֶק־שָׁם
 יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאָרֶץ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַכֹּהֵן
 כַּמִּחְלָקָתָם וַיַּעַל גִּזְרֵל מִטֹּהַר
 בְּנֵי־בְנִימִן לַמִּשְׁפָּחָתָם וַיַּצֵּא
 גִּבּוֹל־גִּזְרֵל־בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין
 בְּנֵי יוֹסֵף וַיְהִי לָהֶם הַגִּבּוֹל לַפֶּאֶת
 צִפּוֹנָה מִן־חֵירָדִן וְעַל־הַגִּבּוֹל
 אֶל־כֶּתֶף יְרִיחוֹ מִצְפּוֹן וְעַל־הַגִּבּוֹל
 יָמָה וְהָיָה חֹצְאָתוֹ מִדְּבָרָה בֵּית
 אֶזְקָה וְעַבְרָ מִשְׁם הַגִּבּוֹל לַזֶּה
 אֶל־כֶּתֶף לֹחֶה נֶגְבָה הָיָה בֵּית
 אֶל וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל עֶטְרוֹת אֲדָר
 עַל־הַהָר אֲשֶׁר מִנְּגֵב לְבֵית־חֶרֶן
 תַּחְתּוֹן׃

יהושע יח

מִצְפֹּן וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת־
הָאָרֶץ שִׁבְעָה חִלָּקִים וְהִבֵּאתֶם אֵלַי
הֵנָּה וְיָרִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל פֹּה לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִי אֵין חֵלֶק לְלוּיִם
בְּקִרְבְּכֶם כִּי כָהֵנֶת יְהוָה בְּחִלָּתוֹ
וְגֵר וְרֵאוּבֵן וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה
לִקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לִירְדֵן מִזְרְחָהּ
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה
וַיִּקְמוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ וַיַּצּוּ יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־הַחִלָּקִים לִכְתֹּב אֶת־הָאָרֶץ
לֵאמֹר לָכוּ וְהַחֲלִיכוּ בָאָרֶץ וְכִתְבוּ
אֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלַי וְפֹה אֲשַׁלֵּיךְ לָכֶם
גּוֹרֵל לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלָּה וַיֵּלְכוּ
הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְרוּ בָאָרֶץ וַיִּכְתְּבוּ
לָעָרִים לְשִׁבְעָה חִלָּקִים עַל־סֵפֶר
וַיָּבֹאוּ

יהושע יח

רַחֲמָנוּן : וְתָאֵר הַגְּבוּל וְנָסַב
 לַפֶּאֱתָיוֹם נִגְבָּה מִן־הַהָר אֲשֶׁר
 עַל־פְּנֵי בֵית־חֶרֶץ נִגְבָּה וְהָיָה
 תְּצַאֲתֵינוּ אֶל־קָרִית בְּעַל־הַיָּא קָרִית
 יַעֲרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת פֶּאֶת־
 יֹם : וּפֶאֶת־נִגְבָּה מִקְצֵה קָרִית טו
 יַעֲרִים וַיֵּצֵא הַגְּבוּל יָמָה וַיֵּצֵא אֶל־
 מַעֲיָן מִי־נִפְתּוּחַ : וַיֵּרֶד הַגְּבוּל
 אֶל־קֶצֶה הַהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־גִי
 בֶן־הַנֹּס אֲשֶׁר בְּעֶמֶק רַפָּאִים
 צְפוֹנָה וַיֵּרֶד גִּי הַנֹּס אֶל־כֶּתֶף
 הַיְבוֹס לִנְגְבָה וַיֵּרֶד עֵין רִגְלָה : וְתָאֵר
 מִצְפּוֹן וַיֵּצֵא עֵין שֶׁמֶשׁ וַיֵּצֵא אֶל־
 גְּלִילוֹת אֲשֶׁר־נִכַּח מַעְלָה אֲדָמִים
 וַיֵּרֶד אֶבְרָהָם בֶּן־רֵאבוֹן : וְעָבַר
 אֶל־

החצרים אשר סביבות הערים
 האלה עד בעלת באר רמת נגב זאת
 נחלת מטה בני שמעון למשפחתם
 : מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון
 כי היתה חלק בני יהודה רב מהם
 וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם :
 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן
 למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד
 שריר : ועלה גבולם לימה
 ומרעלה ופגע בדבשה ופגע אל
 הנחל אשר על פני יקנעם : ושב
 משריר קדמה מזרח השמש על
 גבול בסלת תבר ויצא אל הדברת
 ועלה יפיע : ומשם עבר קדמה
 מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא
 7 ב רמון

יהושע יט

נחלת מטת בני יושכר למשפחותם
 הערים וחצריהן : ויצא הגזרל
 החמישי למטה בני אשר
 למשפחותם : ויהי גבולם חלקת
 וחלי ובטן ואכשף : ואלמלך
 ועמקד ומשאל ופגע בכרמל הימה
 ובשיחור לבנת : ושב מזרח
 השמש בית דגן ופגע בזבולן ובגי
 יפתח אל צפונה בית העמק
 ונעיל אל ויצא אל כבול משמאל :
 ועברו ורחב וחמון וקנה עד צידון
 רבה : ושב הגבול הרמה ועד עיר
 מבצר צר ושב הגבול חסה ויהיו
 תצאתיו הימה מחבל אכזיבה :
 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים
 ושתי 7 ג

חמי
 ק

יהושע יט

רמון המתאר הנעה : ונסב אתו
 הגבול מצפון חנהן והיו תצאתיו גי
 יפתח אל : וקטרת ונהלל ושמרון ^{טו}
 וידאלה ובירת לחם ערים שתיים
 עשרה וחצריהן : זאת נחלת בני
 זבולן למשפחתם הערים האלה
 וחצריהן : ליששכר וצא הגורל
 הרביעי לבני יששכר למשפחותם
 ויהי גבולם יורעאלה והכסלות
 ושונם : וחפרים ושיאון ואנחרת
 והרבית וקשיון ואבץ : ורמת ועין ^כ
 גנים ועין חדה ובית פצץ : ופגע
 הגבול בתבור ושמעוןמה ובירת
 שמש והיו תצאורת גבולם היתה
 ערים שש עשרה וחצריהן : זאת
 נחלת

ושחציה

ר

7 444

၇၇၈
 ၇၇၉
 ၇၈၀
 ၇၈၁
 ၇၈၂
 ၇၈၃
 ၇၈၄
 ၇၈၅
 ၇၈၆
 ၇၈၇
 ၇၈၈
 ၇၈၉
 ၇၉၀
 ၇၉၁
 ၇၉၂
 ၇၉၃
 ၇၉၄
 ၇၉၅
 ၇၉၆
 ၇၉၇
 ၇၉၈
 ၇၉၉
 ၈၀၀
 ၈၀၁
 ၈၀၂
 ၈၀၃
 ၈၀၄
 ၈၀၅
 ၈၀၆
 ၈၀၇
 ၈၀၈
 ၈၀၉
 ၈၁၀
 ၈၁၁
 ၈၁၂
 ၈၁၃
 ၈၁၄
 ၈၁၅
 ၈၁၆
 ၈၁၇
 ၈၁၈
 ၈၁၉
 ၈၂၀
 ၈၂၁
 ၈၂၂
 ၈၂၃
 ၈၂၄
 ၈၂၅
 ၈၂၆
 ၈၂၇
 ၈၂၈
 ၈၂၉
 ၈၃၀
 ၈၃၁
 ၈၃၂
 ၈၃၃
 ၈၃၄
 ၈၃၅
 ၈၃၆
 ၈၃၇
 ၈၃၈
 ၈၃၉
 ၈၄၀
 ၈၄၁
 ၈၄၂
 ၈၄၃
 ၈၄၄
 ၈၄၅
 ၈၄၆
 ၈၄၇
 ၈၄၈
 ၈၄၉
 ၈၅၀
 ၈၅၁
 ၈၅၂
 ၈၅၃
 ၈၅၄
 ၈၅၅
 ၈၅၆
 ၈၅၇
 ၈၅၈
 ၈၅၉
 ၈၆၀
 ၈၆၁
 ၈၆၂
 ၈၆၃
 ၈၆၄
 ၈၆၅
 ၈၆၆
 ၈၆၇
 ၈၆၈
 ၈၆၉
 ၈၇၀
 ၈၇၁
 ၈၇၂
 ၈၇၃
 ၈၇၄
 ၈၇၅
 ၈၇၆
 ၈၇၇
 ၈၇၈
 ၈၇၉
 ၈၈၀
 ၈၈၁
 ၈၈၂
 ၈၈၃
 ၈၈၄
 ၈၈၅
 ၈၈၆
 ၈၈၇
 ၈၈၈
 ၈၈၉
 ၈၉၀
 ၈၉၁
 ၈၉၂
 ၈၉၃
 ၈၉၄
 ၈၉၅
 ၈၉၆
 ၈၉၇
 ၈၉၈
 ၈၉၉
 ၉၀၀
 ၉၀၁
 ၉၀၂
 ၉၀၃
 ၉၀၄
 ၉၀၅
 ၉၀၆
 ၉၀၇
 ၉၀၈
 ၉၀၉
 ၉၁၀
 ၉၁၁
 ၉၁၂
 ၉၁၃
 ၉၁၄
 ၉၁၅
 ၉၁၆
 ၉၁၇
 ၉၁၈
 ၉၁၉
 ၉၂၀
 ၉၂၁
 ၉၂၂
 ၉၂၃
 ၉၂၄
 ၉၂၅
 ၉၂၆
 ၉၂၇
 ၉၂၈
 ၉၂၉
 ၉၃၀
 ၉၃၁
 ၉၃၂
 ၉၃၃
 ၉၃၄
 ၉၃၅
 ၉၃၆
 ၉၃၇
 ၉၃၈
 ၉၃၉
 ၉၄၀
 ၉၄၁
 ၉၄၂
 ၉၄၃
 ၉၄၄
 ၉၄၅
 ၉၄၆
 ၉၄၇
 ၉၄၈
 ၉၄၉
 ၉၅၀
 ၉၅၁
 ၉၅၂
 ၉၅၃
 ၉၅၄
 ၉၅၅
 ၉၅၆
 ၉၅၇
 ၉၅၈
 ၉၅၉
 ၉၆၀
 ၉၆၁
 ၉၆၂
 ၉၆၃
 ၉၆၄
 ၉၆၅
 ၉၆၆
 ၉၆၇
 ၉၆၈
 ၉၆၉
 ၉၇၀
 ၉၇၁
 ၉၇၂
 ၉၇၃
 ၉၇၄
 ၉၇၅
 ၉၇၆
 ၉၇၇
 ၉၇၈
 ၉၇၉
 ၉၈၀
 ၉၈၁
 ၉၈၂
 ၉၈၃
 ၉၈၄
 ၉၈၅
 ၉၈၆
 ၉၈၇
 ၉၈၈
 ၉၈၉
 ၉၉၀
 ၉၉၁
 ၉၉၂
 ၉၉၃
 ၉၉၄
 ၉၉၅
 ၉၉၆
 ၉၉၇
 ၉၉၈
 ၉၉၉
 ၁၀၀၀

יהושע יט

וּשְׁתִּים וַחֲצִיָּהֶן׃ זֹאת נַחֲלַת מִטָּה
בְּנֵי־אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים
הָאֵלֶּה וַחֲצִיָּהֶן׃ לְבְנֵי נַפְתָּלִי
יֵצֵא הַגֹּרֵל הַשְּׁשִׁי לְבְנֵי נַפְתָּלִי
לְמִשְׁפַּחְתָּם׃ וַיְהִי גְבוּלָם מִחֶלֶף
מֵאלוֹן בָּצַענָנִים וְאֲדָמִי הַנֶּקֶב
וַיִּבְנָאֵל עַד־לָקוֹם וַיְהִי רִתְצָאֲתוֹ
הַיַּרְדֵּן׃ וְשֵׁב חֲגָבֹל יִמּוֹה אֲזֻנֹת
חֲבוֹר וַיֵּצֵא מִשָּׁם חֲקִיקָה וּפָגַע
בְּזִבְלוֹן מִנֶּגֶב וּבְאֲשֶׁר פָּגַע מִיָּם
וּבִיהוּדָה הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶחַ הַשָּׁמֶשׁ׃

ז

וְעָרֵי מִבְצָר הַצִּדִּים צֶר וַחֲמַת רֶקֶת
וְכִנֶּרֶת׃ וְאֲדָמָה וְהַרְמָה וַחֲצוֹר׃
וְקָדֵשׁ וְאֲדָרְעִי וְעֵין חֲצוֹר׃ וַיִּרְאוּ
וּמִגְדַּל־אֵל חָרָם וּבֵית־עֵנַת וּבֵית
שֶׁמֶשׁ

יהושע ב

אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם בְּיַד מֹשֶׁה׃
לָנוּם שָׁמָּה רוּצַח מְכַה נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה
בְּבִלִי דָעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגֹּאֲלֵי
הַדָּם׃ וְכֵן אֶל־אַחֲתֵי מִהֶעָרִים
הָאֵלֶּה וְעַמִּל פָּרַח שַׁעַר הָעִיר וְדִבֶּר
בְּאָזְנִי וְקִנִּי הָעִיר הַהִיא אֶת־דִּבְרָיו
וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֵלֵיהֶם וַנִּתְנַד
לוֹ מִקְוֹם וַיֵּשֶׁב עִמָּם׃ וְכִי יִרְדֹּף
גֹּאֲלֵי הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא יִסְגְּרוּ אֶת־^ה
הָרֹצַח בְּיָדוֹ כִּי בְבִלִי דָעַת הִכָּה אֶת־
רַעְהוּ וְלֹא־שָׁנָא הוּא לוֹ מִחֲסוֹל
שְׁלֹשָׁם׃ וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַהִיא עַד־
עֲמֹל לִפְנֵי הָעִירָה לְמִשְׁפַּט עַד־
מוֹת הַכֶּהֱן וְהַגֹּדֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה
בַּיָּמִים הָהֵם אֲזִי יָשׁוּב הָרוּצַח וּבָא־
אֶל־

יהושע ב

נָחֳלָת מַטֵּה בְנֵי־נֹזֶן לְמִשְׁפַּחָתָם
 הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחִצְרֵיהֶן וַיִּכְלוּ
 לַנָּחֹל אֶת־הָאָרֶץ לְגְבוּלֹתֶיהָ וַיִּתְּנוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נַחֲלָה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹזֶן
 בְּחוּקָם׃ עַל־פִּי יְהוָה נָתַנוּ לוֹ
 אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶת־תְּמִנַת־
 סֶרֶחַ בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּבְנֶה אֶת־הָעִיר
 וַיָּשָׁב בָּהּ׃ אֵלֶּה הַנְּחָלֹת אֲשֶׁר־
 נָחֳלוּ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹזֶן
 וְרָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַמִּטּוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּגֹזְרֵי בְשָׁלוֹם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח
 אֶת־מוֹעֵד וַיִּכְלוּ מִחֶלֶק אֶת־
 בְּהֶאֱרָץ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
 יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם אֶת־עֲרֵי הַמִּקְלָט
 אֲשֶׁר

יהושע כא

ואל-ראשי אבות המטות לבני
 ישראל : וידברו אליהם בשלה
 בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד-
 משה לתת לנו ערים לשבת
 ומגרשיהן לבהמתנו : וחתנו בני-
 ישראל ללויים מנחלתם אל-פי
 יהוה את הערים האלה ואת-
 מגרשיהן : ויצא הגורל למשפחת
 הקנחתי ויהי לבני אהלן הכהן
 מן-הלויים ממטה יהודה וממטה
 השמעוני וממטה בנימן בגורל
 ה ערים שלש עשרה : ולבני
 קהת הנותרים ממשפחת משה-
 אפרים וממטה דן ומחצי מטה
 מנשה בגורל ערים עשר : ולבני
 גרשון

LN4-

[illegible]

יהושע כא

הַעֲנוּק הָיָא חֲבֵרוֹן בְּחֵר יְהוּדָה
וְאֶת־מִגְרָשָׁה סְבִיבוֹתֶיהָ : וְאֶת־
שָׁדָה הָעִיר וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ נָתַן
לְכֹל־כֹּחַ בֶּן־יִפְנֶה בְּאַחֲזָתוֹ : וְלִבְנֵי
אַחֲרֹן הַכֹּהֵן נָתַן אֶת־עֵיל מִקְלָט
הָרָצַח אֶת־חֲבֵרוֹן וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ
וְאֶת־לִבְנָה וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ : וְאֶת־
יֵתֵר וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־אֲשֶׁת־מֹזַע
וְאֶת־מִגְרָשָׁה : וְאֶת־חֵלֹץ וְאֶת־
מִגְרָשָׁה וְאֶת־דָּבָר וְאֶת־מִגְרָשָׁה :
וְאֶת־עֵין וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־יִטָּה
וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־בֵּית שֶׁמֶשׁ
וְאֶת־מִגְרָשָׁה עָרִים תֵּשַׁע מֵאָה
שְׁנֵי־הַשְּׁבֵטִים הָאֵלֶּה : וּמִמֵּשָׁה
בְּנֵי־מִן אֶת־גִּבְעוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁה
אֶת־

יהושע בא

גִּרְשֹׁן מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה וְיִשְׁשַׁכָּר
 וּמִמִּטָּה אֲשֶׁר וּמִמִּטָּה נִפְתָּלִי וּמִחֲצִי
 מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּבֶשֶׁן בְּגֹזֶל עָרִים
 שֶׁל עֵשָׂרָה : לְבָנֵי מָרִי
 לְמִשְׁפַּחַתָּם מִמִּטָּה רְאוּבֵן וּמִמִּטָּה
 גָּד וּמִמִּטָּה זְבוּלֹן עָרִים שְׁתֵּים
 עֵשָׂרָה : וַיִּתְּנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָלוּם
 אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת מְגִרְשֵׁיהֶן
 בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה בְּגֹזֶל
 וַיִּתְּנוּ מִמִּטָּה בְנֵי יְהוּדָה וּמִמִּטָּה בְנֵי
 שִׁמְעוֹן אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 יִקְרָא אֹתָהֶן בְּשֵׁם : וַיְהִי לְבָנֵי
 אֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת הַקָּהָתִי מִבְּנֵי לֵוִי
 כִּי לָהֶם הָיָה הַגֹּזֶל רָא וְשָׁנָה :
 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת קָרִית אַרְבַּע אָבִי
 הַעֲנוֹק

ראשונה

ק

יהושע כא

אֶת־אֵילֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־גֵּת־
 רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע :
 בָּהּ וּמִמְחֻצֵּי מִטָּה מִנְּשִׂיָּה אֶת־תַּעֲנָךְ
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־גֵּת רִמּוֹן וְאֶת־
 מִגְרָשָׁהּ עָרִים שְׁתֵּים : כָּל־עָרִים
 עֵשֶׂר וּמִגְרָשֵׁיהֶן לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־
 קָהָת הַנּוֹתָרִים : וּלְבְנֵי גֵרְשׁוֹן
 מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם מִמְחֻצֵּי מִטָּה
 מִנְּשִׂיָּה אֶת־עִיר מְקַלֵּט הָרֵצָח אֶת־
 גִּלְזֹן בְּבֶשֶׁן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־
 בַּעֲשָׁתָרָה וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים
 שְׁתֵּים : וּמִמִּטָּה וּשְׁשָׁכָר אֶת־
 קִשְׁיוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־דְּבֵרָת
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ : אֶת־יִרְמוֹת וְאֶת־
 מִגְרָשָׁהּ אֶת־עֵין גִּנָּים וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ
 עָרִים

גלזון
ק

יהושע כא

אֶת־גִּבְעָה וְאֶת־מְגִרָשָׁה׃ אֶת־
עֵנְתוֹת וְאֶת־מְגִרָשָׁה וְאֶת־עֵלְמוֹן
וְאֶת־מְגִרָשָׁה עָרִים אַרְבַּע׃ כָּל־
עָרֵי בְנֵי־אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ־
עֶשְׂרֵה עָרִים וּמְגִרָשֵׁיהֶן׃
וְלַמִּשְׁפָּחוֹת בְּנֵי־קֹהַת הַלְוִיִּם
הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קֹהַת וַיְהִי עָרֵי
גֹזְרָלַם מִמַּטֵּה אֶפְרַיִם׃ וַיְהִי
לָהֶם אֶת־עִיר מִקְלָט הָרֹצֵחַ אֶת־
שֹׁכֶם וְאֶת־מְגִרָשָׁה בְּהַר אֶפְרַיִם
וְאֶת־גֹּזֵר וְאֶת־מְגִרָשָׁה׃ וְאֶת־
קִבְצִים וְאֶת־מְגִרָשָׁה וְאֶת־בֵּית
חֹרֶן וְאֶת־מְגִרָשָׁה עָרִים אַרְבַּע׃
וּמִמַּטֵּה דָן אֶת־אֶלְתָּקָא וְאֶת־
מְגִרָשָׁה אֶת־גִּבְתוֹן וְאֶת־מְגִרָשָׁה׃
אֶת־

יהושע כא

מְגֵרֶשֶׁת עָרִים אַרְבַּע : וּמִמָּטָה
 רְאוּבֵן אֶת־בָּצֵר וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁת וְאֶת־
 יִזְחָרָה וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁת : אֶת־קִדְמוֹת
 וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁת וְאֶת־מִיפְעֵת וְאֶת־
 מְגֵרֶשֶׁת עָרִים אַרְבַּע : וּמִמָּטָה
 גָּד אֶת־עִיר־מִקְלֵט הָרָצָח אֶת־דָּמָה
 בְּגִלְעָד וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁת וְאֶת־מַחְנִים
 וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁת : אֶת־חֲשִׁבוֹן וְאֶת־
 מְגֵרֶשֶׁת אֶת־יַעְזֹר וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁת
 כָּל־עָרִים אַרְבַּע : כָּל־הָעָרִים
 לְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם הַנּוֹתָרִים
 מִמִּשְׁפַּחֹת הַלְוִיִּם וַיְהִי גֹרְלָם
 עָרִים שְׁתֵּים עָשָׂרָה : כָּל־עָרֵי
 הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֶחָת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עָרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמְגֵרֶשֶׁתָּן :
 א 8 תהיינה

יהושע כב

לְכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם : לֹא
עֹזְבֹתֶם אֶת אֲחֵיכֶם זֶה יָמִים רַבִּים
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
מִשְׁמַרְתִּי מִצֻּוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
וְעָתָה הִנֵּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לְאַחֵיכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעָתָה
פָּנוּ וּלְכוּ לָכֶם לְאַחֵיכֶם אֶל־אֶרֶץ
אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר : נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה
הַעֲבֹד יְהוָה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן : רְקִי
שָׁמְרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּצְוָה
וְאֵת הַחֻרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם מֹשֶׁה
עֲבֹד יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְלַכֵּת בְּכָל־דֶּרֶךְ
וּלְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו וּלְדַבָּקָה בּוֹ
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם : 8 ב נַפְשְׁכֶם :

יהושע כב

וְהָיְתָה הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר עֵינַי
 וּמִגְרָשֵׁיהֶם כִּיבְתִיהֶן כֵּן לְכָל הָעָרִים
 הָאֵלֶּה : וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת
 כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָתֵת לְאֲבוֹתָם
 זֵרְשׁוּהָ וּשְׁבוּ בָּהּ : וַיִּנַּח יְהוָה לָהֶם
 מִסָּבִיב בְּכָל אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָם
 זֶלָּא עָמַד אִישׁ בְּפָנֵיהֶם מִכָּל־
 אֹיְבֵיהֶם אֶת כָּל־אֹיְבֵיהֶם נָתַן יְהוָה
 בְּיָדָם : לֹא־נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדְּבָר
 הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בֵּית
 כָּב יִשְׂרָאֵל הֵכָל בָּא : אִם וַיִּקְרָא
 יְהוֹשֻׁעַ לְדָאוּבִי וּלְגָדִי וּלְחָצִי מִטָּה
 מִנְּשֻׁדָּה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם
 שָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה אֲהֲכֶם
 מִשְׁרָה עֲבַד יְהוָה וְחָשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
 לְבַל

יהושע בב

אֲשֶׁר נֶאֱחָזוּ בָּהּ עַל פִּי יְהוָה בְּיַד
 מִשְׁהָ : וַיָּבֹאוּ אֶל גִּלְיָלוֹת הַיַּרְדֵּן
 אֲשֶׁר בְּאַרְצָ כְּנָעַן וַיָּבִנוּ בְּנֵי רְאוּבֵן
 וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה שָׁם
 מִזְבֵּחַ עַל הַיַּרְדֵּן מִזִּבְחַ גִּדּוֹל
 לְמִרְאָה : וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הִנֵּה בָנוּ בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי
 גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 אֶל מוֹל אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל גִּלְיָלוֹת
 הַיַּרְדֵּן אֶל עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהָלוּ כָּל־
 עֹדֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹה לַעֲלוֹת
 עֲלֵיהֶם לַצָּבָא וַיִּשְׁלְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן וְאֶל בְּנֵי גָד וְאֶל־
 חֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה אֶל אֶרֶץ הַגִּלְעָד
 אַחַד 8 אַחַד

תָּשֻׁבוּ הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהוֹרֵה
 אֲחֵם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם בִּיהוָה וּמִתָּר
 אֶל־כָּל־עַדֹת יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף׃ וְאָךְ
 אִם־טָמְאָה אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶּם עֲבְרוּ
 לָכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזַּת יְהוָה אֲשֶׁר
 שָׁכַן־שָׁם מִשְׁכַּן יְהוָה וְהָאֲחֻזָּה
 בְּתוֹכָנוּ וּבִיהוָה אֶל־תִּמְרְדוּ וְאוֹתָנוּ
 אֶל־תִּמְרְדוּ בִּבְנֵיכֶם לָכֶם מִזִּבְחַת
 מִבְּלַעֲדֵי מִזִּבְחַת יְהוָה אֶל־הֵינוּ׃
 וְהָלֹא־עֵקֶן בֶּן־זֶרַח מַעַל מַעַל בְּחֶרֶם
 וְעַל־כָּל־עַדֹת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה קִצֹּף
 וְהוּא אִישׁ אַחֵר לֹא גֹעַ בְּעֵינָיו׃
 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־רֵאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי
 שִׁבְט־הַמְּנַשֶּׁה וַיֹּדְבֻּרוּ אֶת־רֹאשֵׁי
 אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֶל־אֱלֹהִים יְהוָה
 אֱלֵי

יהושע כב

אֶת־פִּינָחָם בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן׃
 וְעֶשְׂרָה נָשִׁאִים עִמּוֹ נָשִׂיִם אֶחָד
 נָשִׂיִם אֶחָד לְבֵית אָבִי לְכָל־מִטּוֹת
 יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ־בֵּית־אֲבוֹתָם
 הָמָּה לֵאלֹפֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־
 בְּנֵי־רָאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גָד וְאֶל־חֲצִי־^{טו}
 שִׁבְט־מְנַשֶּׁשֶׁה אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
 וַיְדַבְּרוּ אִתָּם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמְרוּ
 כָּל־יְעִנֵּת יְהוּדָה מִדֵּת־הַמִּעַל הָהָא
 אִשָּׁה מַעֲלָחָם בְּאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה בְּכַנּוּתְכֶם
 לָכֶם מִזִּבְחַ לַמִּרְדָּכָם הַיּוֹם בִּיהוָה׃
 הַמַּעַט־לָנוּ אֶת־עֵזֶן פְּעוֹר אִשָּׁר
 לֹא־הִשְׁתַּחֲרַגְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 וַיְהִי הַגִּגַּף בַּעֲדַת יְהוָה׃ וְאִתָּם
 תִּשְׁבוּ

יהושע כב

לָנוּ לְבָנוֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא לְעוֹלָה
וְלֹא לְזֶבֶחַ : כִּי עַד הוּא בִּינֵינוּ
וּבִינֵיכֶם וּבֵין דְּרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ
לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה לְפָנָיו
בְּעֹלוֹתֵינוּ וּבְזִבְחֵינוּ וּבְשִׁלְמֵינוּ וְלֹא־
יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם מָחָר לְבָנֵינוּ אֵין־
לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ וְאֶל־דְּרוֹתֵינוּ מָחָר
וַאֲמָרְנוּ רָאוּ אֶת־חֲבִנִית מִזְבֵּחַ
יְהוָה אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעוֹלָה
וְלֹא לְזֶבֶחַ כִּי־עַד הוּא בִּינֵינוּ
וּבִינֵיכֶם : חֲלִילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לְמַרְדֹּ
בִּיהוָה וּלְשׁוֹב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה
לְבָנוֹת מִזְבֵּחַ לְעוֹלָה לְמִנְחָה וּלְזֶבֶחַ
מִלֶּבֶד מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
לִפְנֵי

יהושע כב

אֵלֵּי אֱלֹהִים יִהְיֶה הוּא יֵדַע וַיִּשְׂרָאֵל
הוּא יֵדַע אִם־בְּמֶרֶד וְאִם־בְּמַעַל
בַּיהוָה אֶל־תוֹשִׁיעֵנו הַיּוֹם הַזֶּה׃
לְבָנוֹת לָנוּ מִזִּבְחַ לְשׁוּב מֵאַחֲרֵי
יְהוָה וְאִם־לְהַעֲלוֹת עָלָיו עֹלָה
וּמִנְחָה וְאִם־לַעֲשׂוֹת עָלָיו זִבְחֵי
שְׁלָמִים יִהְיֶה הוּא יִבְקֹשׁ׃ וְאִם־
לֹא מִדְּאִגָּה מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֶת־זֹאת
לֵאמֹר מִחֹר וְאָמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ
לֵאמֹר מָה־לָּכֶם וְלִיהוָה אֱלֹהֵי
בְּחָרִים יִשְׂרָאֵל׃ וַגִּבּוֹל נָתַן יְהוָה בְּנֵינוּ כֹּה
וּבְנֵיכֶם בְּנֵי־רֵאוּבֵן וּבְנֵי־גָד אֶת־
הַיָּרְדֵּן אֵין־לָכֶם חֶלֶק בַּיהוָה
וְהַשְׁבִּיתוּ בְּנֵיכֶם אֶת־בְּנֵינוּ לְבִלְתִּי
יֵרָא אֶת־יְהוָה׃ וְלֵאמֹר נַעֲשֶׂה־נָּא
לָנוּ

יְהוֹשֻׁעַ כב

וַיְבָרְכוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
אָמְרוּ לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לַעֲבֹד לְשַׁחַת
אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-
גָד יֹשְׁבִים בָּהּ וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי רְאוּבֵן
וּבְנֵי גָד לְמוֹבָח כִּי עַד הוּא עַד
בִּינְתֵינוּ כִּי יְהוָה הָאֱלֹהִים וַיְהִי כֵן
מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר-הָנִיתָ
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל-אֲבֹתָהֶם
מִסִּבִּיב וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים ו
וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְכָל-יִשְׂרָאֵל לְזִקְנָיו
וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֲנִי זָקַנְתִּי בָאתִי בַיָּמִים ו
וְאַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְכָל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
הַנִּלְחָם

יחושע בן

לפני משכנו : וישמע פינחס הכהן
 ונשיאיו העדה וראשי אלפי ישראל
 אשר אתו את הדברים אשר דברו
 בני ראובן ובני גר ובני מנשה
 ויטב בעיניהם : ויאמר פינחס בן
 אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל
 בני גר ואל בני מנשה היום
 ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא
 מעלתם ביהודה המעל הזה אז
 הצלתם את בני ישראל מיד יהוה
 וישב פינחס בן אלעזר הכהן
 והנשיאים מאת בני ראובן ומאת
 בני גר מארץ הגלעד אל ארץ
 כנען אל בני ישראל וישיבו אותם
 דבר ויטב הדבר בעיני בני ישראל
 ויברכו

יהושע כג

אלהיכם תדבקו באשר עשיהם עד
היום הזה : ויורש יהוה מפניכם
גוים גדולים ועצומים ואתם לא
עמד איש בפניכם עד היום הזה :
איש אחד מקם ירדף אלף בן
יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם
באשר דבר לכם : ונשמרתם מאד
לנפשתיכם לא תהבה את יהוה
אלהיכם : בן אם שוב תשובו
ודבקתם בלתי הגוים האלה
הנשארים האלה אתכם
והתחתנתם בהם ובאתם בהם
והם בכם : ידוע חדעו בן לא
יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את
הגוים האלה מלפניכם והיו לכם
לפח

יהושע כג

הנלחם לכם : ראו הפלתי לכם
את הגוים הנשארים האלה
בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל
הגוים אשר הכרתי ותיים הגדול
מבוא השמש : ויהיה אלהיכם
הוא יהוה מפניכם והוריש אתם
מלפניכם וירשחם את ארצם
כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם :
וחזקתם מאד לשמר ולעשות את
כל הכתוב בספר תורת משה
לבילתי סור מקנו ימין ושמאל :
לבילתי בוא בגוים האלה הנשארים
האלה אתכם ובשם אלהיהם לא
תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום
ולא תשתחוו להם : כי אם ביהוה
אלהיכם

יהושע בר

אֲשֶׁל נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
 בְּעֶבְרַתְכֶם אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעִבַּדְתֶּם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁחָתוּתְכֶם לָהֶם
 וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם וַאֲבֹדְתֶם
 מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר

נָתַן לָכֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ כֹּד

אֶת כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׂבִמָּה
 וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִרְאשֵׁי
 וְלַשְׁפָּטִים וְלַשְׁטָדִים וַיָּרִיזוּ עָבֹד לִפְנֵי
 הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
 כָּל־הָעָם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּעֶבְרַת הַנְּתָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם
 מֵעוֹלָם הָרַח אֲבִי אֲבֹרָהָם וְאֲבִי
 נַחֲוֹר וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

וַאֲקַת

וַיִּסְמָךְ

יהושע כג

לפת ולמוקש ולשטט בצוהכם
 ולצננים בעיניכם ער אבדכם מעל
 האדמה הטובה הזאת אשר נתן
 לכם יהוה אלהיכם : והנה אנכי
 הולך היום בדרך כל הארץ
 וידעתם בל לבבכם ובכל
 בפשכם כי לא נפל דבר אחד
 מכל הדברים הטובים אשר דבר
 יהוה אלהיכם עליכם הכל באו
 לכם לא נפל ממנו דבר אחד :
 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר
 הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם
 אליכם כן יבוא יהוה עליכם
 את כל הדבר הרע ער השמינו
 אותכם מעל האדמה הטובה הזאת
 אשר

יהושע כד

וַיִּכְסְּהוּ וַחֲרָאִינוּ עֵינֵיכֶם אֶת
 אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וַחֲשָׁבוּ
 בְּמִדְבָּרִים רַבִּים : וַאֲבֹאֲהָ
 אֲתָכֶם אֶל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי תִּישָׁב
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְיִלָּחֲמוּ אִתְּכֶם וְאַחַז
 אֹתָם בְּיָדְכֶם וַחֲיַרְשׁוּ אֶת־אֶרֶץ
 וְאֲשִׁמִּידֶם מִפְּנֵיכֶם : וַיָּקֶם בָּלָק
 בֶּן־צֶפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וְיִלָּחֲם
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבָלָעַם
 בֶּן־בְּעֹר לְקַלֵּל אֶתְכֶם : וְלֹא אָבִיתִי
 לְשִׁמוֹעַ לְבָלָעַם וַיִּבְרַךְ בְּרוּךְ
 אֶתְכֶם וַאֲעַל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ :
 וַחֲעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַחֲבֹאוּ אֶל־
 יְרִיחוֹ וְיִלָּחֲמוּ בָכֶם בְּעָלֵי יְרִיחוֹ
 חָאֲמְרוּ וַחֲפָרְוִי וַחֲכַנְעָנִי וַחֲחֻרְתִּי
 2 א וַחֲגִרְגָשִׁי

ואבס
 7

יהושע בר

ואקח את אביכם את אברהם
 מעבר הנהר ואולך אותו בכל
 ארץ כנען וארב את זרעו ואחזק
 לו את יצחק : ואחזק ליצחק את
 יעקב ואת עשו ואחזק לעשו את
 הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו
 ירדו מצרים : ואשלח את משה
 ואת אהרן ואנף את מצרים
 כאשר עשיתי בקרבן ואחר
 הוצאתי אתכם : ואוציא את
 אבותיכם ממצרים והבאו תימה
 וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
 ברכב ובפרשים ים סוף : ויעקני
 אל יהודה ולשם מאפל ביעיכם
 ובין המצרים ויבא עליו את הים
 ויכסהו

יהושע בר

מעבר
P

עבדו אבותיכם אשר בעבר הנח
ואם את אלהי האמרי אשר
אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי
נעבד את יהוה : ויען העם
ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה
לעבד אלהים אחרים : כי יהוה
אלהינו הוא המעלה אתנו ואת
אבותינו מארץ מצרים מבית
עבדים ואשר עשה לעינינו את
האֹתוֹת והגְדֹלוֹת האֵלֶּה וישמרנו
בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־הִלְכֵנוּ בָּהּ וּבְכָל־
הַעֲמֻמִּים אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בְּקִרְבָּם :
וַיִּגְרֹשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַעֲמֻמִּים וְאֶת־
הָאֲמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ גַם־
אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה כִּי־הוּא
9 ב אלהינו

יהושע כד

והגרגשי החי והיבوسی ואחז אותם
 בידכם : ואשלח לפניכם את
 הצרעה והגרש אותם מפניכם
 שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא
 בקשתך : ואחז לכם ארצי אשר
 לא יגעת בה וערים אשר לא
 בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים
 אשר לא נטעתם אחס אכלים
 ועלה יראו את יהוה ועבדו אתו
 בתמים ובאמת והסירו את
 אלהים אשר עבדו אבותיכם
 בעבר הנחר ובמצרים ועבדו את
 יהוה : ואם רע בעיניכם לעבד¹⁰
 את יהוה בחרו לכם היום את
 מי תעבדון אם את אלהים אשר
 עבדו

יהושע בר

אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כֹּה נֵעָבֹד וּבִקְוֹלוֹ נִשְׁמָע׃ וַיִּכְרֹת
 יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם בַּיּוֹם הַהוּא
 וַיָּשֶׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט בְּשָׂכָם׃
 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֲבִן
 גְּדוֹלָה וַיִּקְמֶה שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה הָאֵבֶן
 הַזֶּה הוּא הַתִּיּוֹד בְּנֵנוּ לְעֵדוּת כִּי־הָיָא
 שָׁמָעָה אֶת־כָּל־אֲמָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
 דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהָיְתָה בָּכֶם לְעֵדוּת
 פֶּן־תִּכְחָשׁוּן בְּאֵלֵהֶיכֶם׃ וַיִּשְׁלַח
 יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃
 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת
 יְהוֹשֻׁעַ

יהושע בר

אלהינו : ויאמר יהושע אל העם
 לא תוכלו לעבד את יהוה כי
 אלהים קדשים הוא אל קנא הוא
 לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם :
 כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי
 נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
 אחרי אשר היטיב לכם : ויאמר
 העם אל יהושע לא כי את יהוה
 נעבד : ויאמר יהושע אל העם
 עדים אתם בכלם כי אתם
 בחרתם לכם את יהוה לעבד
 אותו ויאמרו עדים : ועתה
 הסירו את אלהי הנכר אשר
 בקרבכם והטו את לבבכם אל
 יהוה אלהי ישראל : ויאמרו העם
 אל

חזק וזר

יהושע בר

פינתם בנז אשר נתן לו ברהר
אפרים :

סמם הפסוקים מל ספר יהושע סם
מאות וחמשים ומסע וסדרת
ארבעה :

ויהי 9 ר

יהושע בד

יהושע בן-נון עבד יהוה בן-
 מארה ועשר שנים : ויקברו אתו
 בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר
 ביהר-אפרים מצפון להר-גוש :
 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי
 יהושע וכל ימי הזקנים אשר
 האריכו ימים אחרי יהושע ואשר
 ידעו את כל מעשה יהוה אשר
 עשה לישראל : ואח-עצמות
 יוסף אשר העלו בני-ישראל
 ממצרים קברו בשכם בחלקת
 השדה אשר קנה יעקב מאת בני-
 חמור אבי-שכם במאה קשיטה
 ויהיו לבני-יוסף לנחלה : ואלעזר
 בן-אהרן מת ויקברו אתו בגבעת
 פינחס

שופטים א

ח אֲלֵפִים אִישׁ וַיִּמָּצְאוּ אֶת־אֲדָנִי
בֹּזֶק בְּבֹזֶק וַיִּלַּחֲמוּ בּוֹ וַיָּכּוּ אֶת־
הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַפְּרָזִי וַיָּגֶם אֲדָנִי
בֹּזֶק וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו וַיֹּאחֲזוּ אֹתוֹ
וַיִּקְצְצוּ אֶת־בְּהֵמוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו וַיֹּאמֶר אֲדָנִי בֹּזֶק שְׁבָעִים מְלָכִים
בְּהֵמוֹת יָדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם מְקַצְצִים
הָיוּ מְלָקָטִים תַּחַת שְׁלַחְנִי כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתִי בֶן שָׁלֹם לִי אֱלֹהִים
וַיָּבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם חֵמֶת שָׁם וַיִּלַּחֲמוּ בְנֵי־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם
וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיַּכּוּהָ לְפִי־חָרֶב וְאֶת־
הָעִיר שָׁלְחוּ בָאֵשׁ וְאַחֲרַיִם בְּנֵי
יְהוּדָה לְהִלָּחֵם בַּכְּנַעֲנִי וַיֹּשֶׁב הָהָר
וְהַנֶּגֶב וְהַשְׁפִּילָה וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה
אֶל־

אֲחֵרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלֻּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ
אֶל-הַכְּנָעַנִי בַחֲחֻלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הִנֵּה נִתְּתִי
אֶת-הָאָרֶץ בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
לְשִׁמְעוֹן אֲחִיו עֲלֶה אִתִּי בְּגִרְלִי
וְנִלְחַמְתָּ בַּכְּנָעַנִי וְהִלַּכְתִּי גַם-אֲנִי
אִתְּךָ בְּגִזְרֶיךָ וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ שִׁמְעוֹן׃
וַיַּעַל יְהוּדָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-הַכְּנָעַנִי
וְהַפְּרָזִי בְיָדָם וַיִּכּוּם בְּבֹזֶק עֲשָׂרֹת
אַלְפִים

שופטים א

מים ויחזק לה כלב את גלות עליות
 ואת גלות חתתיות : ובני קיני
 חתן משה עלו מעיר החמרים את
 בני יהודה מדבר יהודה אשר
 בנגב ערד וילך וישב את העם
 וילך יהודה את שמעון אחיו וכו'
 את הכנעני יושב צפת ויחרימו
 אותה ויקרא את שם העיר
 חרמה : וילכד יהודה את עזה
 ואת גבולה ואת אשקלון ואת
 גבולה ואת עקרון ואת גבולה:
 ויהי יהודה את יהודה ויורש את
 ההר כי לא להוריש את יושבי
 העמק כי רכב ברזל להם : ויחננו
 לכלב את חברון כאשר דבר משה
 ויורש

שופטים א

אֶל־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶבְרוֹן וְשֵׁם־
חֶבְרוֹן לִפְנֵים קִרְיַת אַרְבַּע וַיְכּוּ
אֶת־שְׁשֵׁי וְאֶת־אַחִימָן וְאֶת־
תַּלְמִי וַיִּלָּךְ מִשָּׁם אֶל־יוֹשְׁבֵי
דְּבִיר וְשֵׁם־דְּבִיר לִפְנֵים קִרְיַת
סֶפֶר וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר יָכָה
אֶת־קִרְיַת סֶפֶר וּלְכָדָה וְנָתַתִּי לוֹ
אֶת־עֵכָסָה בְּתִי לְאִשָּׁה וַיִּלְכָּדָהּ
עַתָּנִיאֵל בֶּן־קִנּוֹ אָחִי כָלֵב הַקַּטָּן
מִמֶּנּוּ וַיִּתֵּן לוֹ אֶת־עֵכָסָה בְּתוּ
לְאִשָּׁהּ וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וְתַסִּיתָהוּ
לְשָׂאֵל מֵאֵת־אֲבִיהָ הַשְׂדֵּה וְתַצְנַח
מֵעַל הַחֲסוֹר וַיֹּאמֶר לָהּ כָּלֵב מִדֶּ־
לֶךְ וַתֹּאמֶר לוֹ הִכָּה־לִּי בִרְכָה^ט
בִּי אֶרֶץ הַנָּגֶב נָתַתָּנִי וְנִתְּחָה לִּי גִלָּת
מִים

שופטים א

וְלֹא הָזִירָשׁ מְנַשֶּׁה אֶת־בֵּית־
שָׁאן וְאֶת־בְּנֵיהֶּ וְאֶת־תַּעֲנָךְ
וְאֶת־בְּנֵיהֶּ וְאֶת־יֹשֶׁב־לֹוֹר וְאֶת־
בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְבֻלָּעַם וְאֶת־
בְּנֵיהֶּ וְאֶת־יֹשְׁבֵי מִגְדוֹ וְאֶת־בְּנֵיהֶּ
וְיִזְאֵל הַכְּנַעֲנִי לִשְׁבַת בְּאַרְצָהּ הַזֹּאת׃
וַיְהִי כִי־חִזַּק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁם אֶת־
הַכְּנַעֲנִי לַמָּם וְהַזִּירָשׁ לֹא הָזִירָשׁ׃
וְאַפְרַיִם לֹא הָזִירָשׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי
דִּהְיוּשָׁב בְּגִזְרֹ וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ
בְּגִזְרֹ׃ וְזִבְלוֹן לֹא הָזִירָשׁ אֶת־יֹשְׁבֵי
קַטְרוֹן וְאֶת־יֹשְׁבֵי נְהַלֵּל וַיֵּשֶׁב
הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיְהִי לַמָּם׃ אֲשֶׁר
לֹא הָזִירָשׁ אֶת־יֹשְׁבֵי עֲכוֹ וְאֶת־
יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת־אֲחֵלָב וְאֶת־אֲכִזַּיִל
וְאֶת־

יושבי
ק

שופטים א

וַיִּזְרַשׁ מִשָּׁם אֶת־שְׁלֹשָׁה בָנִי
 הָעֵנָק׃ וְאֶת־הַיְבוּסִי וְיֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם
 לֹא הִזְרִישׁוּ בָנִי בְנִימָן וְיֹשֵׁב הַיְבוּסִי
 אֶת־בָּנִי בְנִימָן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ וַיַּעֲלוּ בֵּית־יוֹסֵף גַּם־הֵם
 בֵּית־אֵל וַיהוָה עִמָּם׃ וַיִּתְּרוּ בֵּית־
 יוֹסֵף בְּבֵית־אֵל וְשֵׁם־הָעִיר לִפְנֵים
 לֹח׃ וַיֵּרְאוּ הַשּׁוֹמְרִים אִישׁ יוֹצֵא
 מִן־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֹאנוּ נָא
 אֶת־מְבוֹא הָעִיר וַעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד׃
 וַיֹּרְאֵם אֶת־מְבוֹא הָעִיר וַיָּבֹאוּ אֶת־
 הָעִיר לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־הָאִישׁ וְאֶת־
 כָּל־מִשְׁפַּחְתּוֹ שָׁלְחוּ׃ וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ
 אֶרֶץ הַחֲתִים וַיְבַן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
 לֹח׃ הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
 וְלֹא־

שופטים ב

ואבוא אתכם אל-הארץ אשר
 נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר
 בריתי אתכם לעולם : ואהם
 לא-תקרתו ברית ליושבי הארץ
 הזאת מזבחותיהם תחצון ולא-
 שמעתם בקולי מה-זאת עשיתם:
 וגם אמרתי לא-אגרש אותם
 מפניכם ויהיו לכם לצדים ואלהיהם
 ה-יהיו לכם למוקש : ויהי כדבר
 מלאך יהוה את הדברים האלה
 אל-כל-בני ישראל וישאו העם
 את-קולם ויבכו : ויקראו שם-
 המקום ההוא בכים ויזבחו שם
 ליהוה : וישלח יהושע את-העם
 וילכו בני-ישראל איש לנחלתו
 לרשת

[illegible]

שופטים ב

ויעזבו את יהוה אלהי אבותם
 המוציא אותם מארץ מצרים וילכו
 אחרי אלהים אחרים מאלהי
 העמים אשר סביבותיהם וישתחוו
 להם ויבקעו את יהוה ויעזבו
 את יהוה ויעבדו לבצל ולעשתרות
 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ¹⁰
 ביד שסים וישם אותם וימכרם
 ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד
 לעמד לפני אויביהם : בכל אשר
 יצאו יד יהוה היתה בהם לרעה
 כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע
 יהוה להם ויצר להם מאד :
 ויקם יהוה שפטים ויושיעו מיד
 שסיהם : וגם אל שפטיהם לא
 שמעו

שופטים ב

לַרְשֵׁת אֶת־הָאָרֶץ : וַיַּעֲבְדוּ הָעָם
 אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יְמֵי
 הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הָאֲרִיכוֹ יְמֵים אַחֲרֵי
 יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה
 יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל :
 וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן עַבְדֵּי יְהוָה בֶּן־
 מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים : וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
 בַּגִּבּוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־חֶרֶם בְּהַר
 אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גֵּעִשׁ : וְגַם
 כָּל־הַדּוֹר הַהוּא נֶאֱסָפוּ אֶל־
 אֲבוֹתָיו וַיָּקָם דּוֹר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־
 הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל :
 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים :
 וַיַּעֲזֹבוּ

שופטים ג

וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי : גַּם-אֲנִי לֹא
 אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן-
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-עֹבֵב יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת :
 לְמַעַן נִסּוּת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל
 הַשֹּׁמְרִים הֵם אֶת-דֶּרֶךְ יְהוָה לֵלְכָת
 בָּם כְּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִם-
 לֹא : וַיִּנָּח יְהוָה אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מִתָּהָר וְלֹא נָתַתָּם
 בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ : וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-
 הִנִּיחַ יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל
 אֶת כָּל-אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אֶת כָּל-
 מִלְחָמוֹת בְּנֵעַן : רַק לְמַעַן דַּעַת
 דַּרְוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לִלְמֹד מִלְחָמָה
 רַק אֲשֶׁר-לִפְנֵים לֹא יִדְעוּם :
 חֲמִשָּׁתַּי סִרְגֵּי פִלְשְׁתִּים וְכָל-
 הַכְּנַעֲנִי

שופטים ב

שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ מֵהָר מִן הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ מִצְוֹת
יְהוָה לֹא עָשׂוּ כֵן׃ וְכִי הָקִים
יְהוָה לָהֶם שֹׁפְטִים וַתְּהִי יְהוָה עֵם
הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעַם מִיַּד אֲיִבֵּיהֶם כָּל
יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי יִנָּחֵם יְהוָה
מִנְּאֻקָּתָם מִפְּנֵי לִחְצִיָּהֶם וּרְחֻקֵּיהֶם׃
וַתְּהִי בְּמֹת הַשּׁוֹפֵט יֵשְׁבוּ וְהַשְׁחִיתוּ כ
מֵאֲבוֹתָם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם
לֹא הָפִילוּ מִמֶּעַל לֵיהֶם וּמִדֶּרֶכָם
הִקְשָׁה׃ וַיַּחַר אֵף יְהוָה בִּישְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יַעֲזָן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה
אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתָם
וְלֹא

בְּחָרִים וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
כּוֹשֵׁן רַשָּׁעִים שְׁמֹנֶה שָׁנִים׃
וַיַּעֲקֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקֶּם
יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם
אֶת עֲתָנִיאל בֶּן־קִנּוֹ אֹחֵי כָלָב
הַקָּטָן מִמֶּנּוּ׃ וַחֲתִי עָלָיו רוּחַ־
יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא
לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת־
כּוֹשֵׁן רַשָּׁעִים מֶלֶךְ אֲרָם וַחֲתָעוּ
יָדוֹ עַל כּוֹשֵׁן רַשָּׁעִים׃ וַתִּשְׁקֹט
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עֲתָנִיאל
בֶּן־קִנּוֹ׃ וַיּוֹסִיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחֲזֹק
יְהוָה אֶת־עֲגִלּוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־
יִשְׂרָאֵל עַל כִּי עָשׂוּ אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי
יְהוָה

שופטים ג

הַכִּנְעָנִי וְהַצִּירְלִי וְהַחִיטִי יָשָׁב הָרֶֽחַל
הַלְבָנוֹן מֵהָרֶֽחַל בְּעַל חֶרְמוֹן עַד לְבוֹא
חֻמָּתָא וַיְהִי לְנִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל
לְדַעַת הַיֹּשְׁמָעוֹ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכִּנְעָנִי
וְהַחִיטִי וְהַצִּירְלִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִיטִי
וְהַיְבוֹסִי וַיִּקְחוּ אֶת־בָּנוֹתיהֶם
לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בָּנוֹתיהֶם נָתַן
לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעֲבְדוּ אֶת הַבַּעַלִּים וְאֶת הָאֲשֵׁרוֹת
וַיַּחַר אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם
בְּיַד כּוּשֵׁן רָשָׁעִים מֶלֶךְ אֲרָם
גִּהְרִים

שופטים ג

המנחה וישלח את העם נשאו
המנחה : והוא שב מן הפסילים
אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר
לי אליך המלך ויאמר הם ויצאו
ב מעליו כל העמדים עליו : ואהוד
בא אליו והוא ישב בעלית המקרת
אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר
אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא :
וישלח אהוד את יר שמאלו ויקח
את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה
בבטנו : ויבא גם הנעב אחר
הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי
לא שלף והחרב מבטנו ויצא
הפרשדנהו ויצא אהוד המסדרונה
ויסגר דלתות העליוה בעדו ונעל :
והוא יו ד

שופטים ג

יהוה : ויאסף אליו את בני
 עמון ועמלק וילך וילך את ישראל
 ויירשו את עיר התמרים :
 ויעברו בני ישראל את עגלון מלך
 מואב שמונה עשרה שנה : ויזעקו^{טו}
 בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה
 להם מושיע את אהוד בן גרא
 בן תימני איש אשר יד ימינו
 וישלחו בני ישראל בידו מנחה
 לעגלון מלך מואב : ויעשלו אהוד
 חרב ולה שני פיות גמר ארכה
 ויחצר אתה מתחת למזיו על ירך
 ימינו : ויקרב את המנחה לעגלון
 מלך מואב ועגלון איש בריא מאד
 ויהי כאשר כלו להקריב את
 המנחה

שופטים ד

הִירְדֵן לְמוֹאָב וְלֹא־נִתְּנוּ אִישׁ
 לַעֲבֹד : וַיְכּוּ אֶת־מוֹאָב בַּעֲת הַהִיא
 בַּעֲשָׂרֹת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־שָׁמֶן
 וְכָל־אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלָט אִישׁ :
 וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד
 יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ שְׁמָנִים
 שָׁנָה : וְאַחֲרָיו הָיָה שִׁמְגָר בֶּן־עֲנָת
 וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ
 בַּמִּלָּמָה הַבִּקְרָ וַיּוֹשַׁע גַּם־הוּא
 אֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיִּסְפּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל ד'
 לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַאֲהוּד
 מָת : וַיִּמָּכְרוּ יְהוָה בְּיַד יִבְיָן
 מֶלֶךְ־כְּנַעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחצוֹר וְיִשָּׁר
 צַבָּאוֹ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרַשְׁת
 הַגּוֹיִם : וַיַּצַּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
 יְהוָה

שופטים ג

וְהוּא יֵצֵא וְעַבְדֵּיו בָּאוּ וַיִּרְאוּ וַתִּהְיֶה
דְּלִתָּוֶת הָעֲלִיָּה נִעְלֹזֶת וַיֹּאמְרוּ
אֵךְ מִסִּיךְ הוּא אֶת־רַגְלֵיו בַּחֲרָר
הַמִּקְרָרָה : וַיַּחֲלִיו עַד־בֹּשׁ וַהֲגִדָה כֹה
אֵינָנו פֶּתַח דְּלִתָּוֶת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ
אֶת־הַמִּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וַהֲגִידָה
אֲרֻנֵיהֶם נִפְלֵ אֶרֶצָה מֵת : וַאֲהוּד
נִמְלֹט עַד הַתְּמָהֲמָה וְהוּא עָבַר
אֶת־הַפְּסִילִים וַיִּמְלֹט הַשְּׁעִירָתָה :
וַיְהִי בִבְּוֹאוֹ וַיִּתְּקֶע בַּשּׁוֹפָר בְּהָר
אֶפְרַיִם וַיִּרְדּוּ עִמּוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִן־הָהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם : וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים רֹדְפוֹ אַחֲרָיו כִּי־נָתַן יְהוָה
אֶת־אֹיְבֵיכֶם אֶת־מוֹאָב בְּיֶדְכֶם
וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת
הַיַּרְדֵּן

שופטים ד

יבין ואת רכבו ואת המוגו ונתחיתו
 בידו ויאמר אליה ברוך את חלכי
 עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי
 לא אלך : ותאמר הלא אלך עמך
 אפס כי לא תהיה תפארתך על-
 הדרך אשר אתה חולך כי ביד
 אשה ימכר יהיה את-סוסרגא
 ותקם דבורה וחלך עם-ברק
 קדשה : ויצעק ברוך את-זבולן
 ואת-נפתלי קדשה ויעל ברגליו
 עשרת אלפי איש ותעל עמו
 דבורה : וחבר הקינו גפרד מקין
 מבני חבב חתן משה ויש אתהלו עד-
 אלון בצענים אשר את-קדש :
 ויגרו לסוסרגא כי עלה ברוך בן-
 אבינעם

בצענים
 ק

שופטים ד

יהוה כִּי תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרוֹז' לֹ
 וְהוּא לַחֲץ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחִזְקָה
 עֶשְׂרִים שָׁנָה : וּדְבוּרָה אִשָּׁה
 נְבִיאָה אִשָּׁה לַפִּידוֹת הָיָא שִׁפְטָה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא : וְהָיָה ^ה
 יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־חֹמֶר וְדְבוּרָה בֵּין
 הָרְמָה וּבֵין בֵּית־אֵל כְּתַר אֶפְרַיִם
 וַיַּעַל אֵלֶיהָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְשַׁפֵּט
 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם
 מִקָּדֵשׁ נִפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא־
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ
 וּמִשְׁכַּת בְּהַר חֲבוֹר וּלְקַחְתִּי עִמָּךְ
 עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי
 וּמִבְּנֵי זְבוּלֹן : וּמִשְׁכַּחֲתִי אֵלֶיךָ אֶל־
 נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שָׂר־צָבָא
 יִבִּין

בְּיָמֵינוּ

ਪ੍ਰਵੀਣ

[illegible]

ALEXANDER L

Q. Q. L. N. L. G. L. M. L. C. L. N. C. M. S. L. A. L. L.
 A. L. M. L. C. M. M. R. L. M. L. S. L. L. C. L. C. M. C. M.
 L. L. L. S. M. L. M. L. C. L. S. M. L. M. C. M. C. M.
 C. M. L. M. C. L. C. M. M. C. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 L. G. L. M. L. C. L. C. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 L. S. L. C. L. M. L. C. L. S. L. C. L. M. C. M. C. L.
 S. M. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 C. M. L. M. C. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 M. L. N. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 S. M. L. C. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 L. C. L. L. S. L. C. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 M. R. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 L. S. L. C. L. M. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 S. L. C. L. L. C. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
 S. C. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.

שופטים ה

בְּהַחֲנוּךְ עַם בָּרְכוּ יְהוָה ו
 שָׁמְעוּ מַלְכִים הָאֲזִינוּ רוֹזְנִים
 אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה
 אֲזַמְּרָ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה בָּצָאתָ מִשְׁעוֹר
 בָּצַעְדָךְ מִשְׁרָה אֲדוֹם אֶרֶץ
 רָעָשָׁה גַם-שָׁמַיִם נִטְפוּ
 גַם-עֵקִים נִטְפוּ מַיִם ו
 תָּרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה וְהָיָה
 סִינֹי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בִּימֵי שְׁמֹר בֶּן-
 עֲנָת בִּימֵי יַעֲלֵ חֲדָלוּ
 אֲרָחוֹת וְהוֹלְכֵי נְתִיבוֹת
 יֵלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָקְלוֹת ו
 חֲדָלוּ פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ

שופטים ה

וַתִּתְקַע אֶת-הַיֵּהוּדָה בְּרִקְתּוֹ וַחֲצֻנְחָה
בְּאֶרֶץ וְהוּא נִרְדָּם וַיַּעַף וַיָּמָת׃
וַהֲנִיחָה בְרִקְתָּ רִנָּה אֶת-סִיסְרָא וַחֲצֻנְחָה
יָעַל לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֶךָ
אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אַתָּה מִבְּקֵשׁ
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַהֲנִיחָה סִיסְרָא נֹפֵל מֵת
וַתִּיחַד בְּרִקְתּוֹ׃ וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם
חַהֲמָה אֶת-יָבִין מֶלֶךְ-כְּנָעַן לִפְנֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַחֲלָךְ יָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַלֹּוֹךְ וְקִשְׁוֹה עַל יָבִין מֶלֶךְ-כְּנָעַן
עַד אֲשֶׁר הִזְכִּירְתּוּ אֶת יָבִין מֶלֶךְ-
כְּנָעַן׃

ה. וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וַיִּבְרַק בֶּן-
אֲבִינוֹעַם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר׃ בִּפְרָע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל
בַּהֲתַנְדֵּב

שופטים ה

עוֹרֵי דְבָרֵי שִׁיר קוֹם בָּרֶק
 וּשְׁבַח שְׁבִיחַ בֶּן אֲבִינוֹעַם ;
 אִז יֵרֵד שְׁרִיד לְאֹדִירִים עִם
 יְהוָה יֵרֵד לִי בְּגִבּוֹרִים ;
 מִנִּי אֶפְרַיִם שְׁרָשָׁם בְּעַמְלֶק
 אַחֲרֵיכֶם בְּנִימִין בְּעַמְמִיד מִנִּי
 מִכִּיר יֵרֵדוּ מִחֻקִּקִּים
 וּמִזְבוֹלֵן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סוּפָרוֹ ;
 וְשָׂרֵי בִישָׁשְׁכָר עִם דְּבֹרָה סו
 וְיִשָּׁשְׁכָר בֶּן בָּרֶק בְּעַמְקֶם
 שֶׁלַח בְּרַגְלָיו בְּפִלְגּוֹת רְאוּבֵן
 גְּדוּלִים חֲקָקִי לֵב : לָמָּה
 יִשְׁבַּח בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לִשְׁמַע
 שְׂרִיקוֹת עוֹדִים לְפִלְגּוֹת
 רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֲקָרֵי לֵב :
 גלעד II א גלעד

שופטים ה

מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירָיו׃
 אֲזָרוּ מִרוֹחַ אֶמֶל מִלֶּאךָ
 יִהְיוּ אֲזָרוֹ אֲרוֹר יִשְׁבִּיתָ
 כִּי לֹא בָאוּ לְעֶזְרָתָה
 יִהְיוּ לְעֶזְרָתָה יִהְיוּ בְּגִבּוֹרִים׃
 חֲבֵרָהּ מִנְּשִׁים יַעַל אִשָּׁה
 חֲבֵר הַקִּינִי מִנְּשִׁים בְּאַחֶהָ
 חֲבֵרָהּ מִיָּם שָׁאֵל חֶלֶב
 נָתַנָּה בְּסִפָּל אֲדִירִים
 הַקְרִיבָה חֲסֵמָה וַיֵּדָהּ
 לִיָּתֵד חֲשִׁלְחָנָה וַיִּמְיָנָה
 לְהִלְמֹתָ עֲמָלִים וְהִלְמָה
 סִיסְרָא מִחֻקָּה רָאשׁוֹ וּמִחֻצָּתָהּ
 וְחִלְפָה רִקְתּוֹ׃ בֵּין רַגְלֶיהָ
 פָּרַע נָפַל שָׁכַב בֵּין רַגְלֶיהָ

כרע ב II

שופטים ה

גִּלְעָד בַּעֲבָר הַיַּרְדֵּן שָׁכַן

וַיָּדֹן לָמָּה יָגוּר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר

יָשָׁב לַחֹף יָמִים וְעַל

מִפְּרָצָיו וְשָׁכֹן זְבוּלֹן עִם

חֲרָף נַפְשׁוֹ לַמּוֹת וּנְפֻחֵי

עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה בָּאוּ

מִלְכִּים נִלְחָמוּ אִזְּ נִלְחָמוּ

מִלְכֵי כְנָעַן בְּתַעֲנֵךְ עַל-מִי

מִגְדּוֹ בָּצַע כָּסֶף לֹא

לָקְחוּ מִן-שָׁמַיִם נִלְחָמוּ

הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם

נִלְחָמוּ עִם-סִיסְרָא נָחַל

קִישׁוֹן גִּרְפִּים נָחַל קְרוֹמִים

נָחַל קִישׁוֹן הַדְּרָכִי נַפְשִׁי

עָזוּ אִזְּ הִלָּחוּ עֲקָבִי סוֹם

מִדְּהָרוֹת

שופטים ו

וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים
שָׁנָה :
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵינוּ
יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד מְדִיָּן שֶׁבַע
שָׁנִים : וַתַּעַז יִד מְדִיָּן עַל־
יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מְדִיָּן עָשׂוּ לָהֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָרוֹת אֲשֶׁר
בְּהָרִים וְאֶת־הַמַּעְרֹוֹת וְאֶת־
הַמִּצְרֹוֹת : וַהֲוָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל
וְעָלָה מְדִיָּן וְעַמְלֵק וּבְנֵי־קְנֹז
וְעָלוּ עֲלֵיוֹ : וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁחִיתוּ
אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאךָ עֲזָרָה
וְלֹא־יִשְׁאַחוּ מַחֲיֵה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁח
וַיִּשְׁחָדוּ וַיִּחְמְדוּ : כִּי־הֵם וּמִקְנֵיהֶם
יָעָלוּ וַאֲהָלֵיהֶם וּבָאוּ כְּרִי־אַרְבּוּבָה
לְרַב

ותא
פ

שופטים ה

כָּרַע נָפֶל בְּאֶשׁ כָּרַע

שָׁם נָפֶל שְׁדוּדוֹ בְּעַל תַּחֲלוּץ

נִשְׁקָפָה וְהִיבֵב אִם סִיסְרָא

בְּעַד הָאֶשְׁנָב מְדוּעַ בִּשְׁשׁ

רָכְבוֹ לָבוֹא מְדוּעַ אַחֲרָיו

פָּעַמִּי מִרְכַּבֹּתָיו חֲכָמוֹת

שְׁרוּתֶיהָ תַעֲנֶנֶת אֵף־הִיא

תִּשָּׁיב אֲמַרְיָה לָהּ הָלוֹא

יִמָּצְאוּ יַחֲלָקוּ שְׁלַל רַחֵם

רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גִּבּוֹר שְׁלַל

צָבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלַל צָבָעִים

רַקְמָה צָבָע רַקְמָתִים

לְצִוְאָרָיו שְׁלַל בֶּן יֶאֱבָדוּ

כָּל־אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶה וְאַתָּה בִּי

וּבְצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ

וְחִשְׁקֶשׁ

שופטים ו

יושבים בארצם ולא שמעוהם
 בקולי ו ויבא מלאך יהוה וישב
 תחת האלה אשר בעפרה אשר
 ליואש אבי העזרי וגרעון בנו חבט
 חטים בגת להנים מפני מדין ו
 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו
 יהוה עמך גבור החיל ויאמר אליו
 גרעון בי אדני ויש יהודה עמנו
 ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל
 נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו
 לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה
 ועתה נטשנו יהודה ויתגנו בקף
 מדין ו נפן אליו יהוה ויאמר לך
 בכחך זה והושעת את ישראל
 מן מדין הלא שלחתיך ו ויאמר
 ד II ד אליו

שופטים ו

לָרֹב וְלָהֶם וּלְגִמְלָתָם אֵין מִסְפָּר
 וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ לִשְׁחָתָהּ: וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל
 מֵאֵד מִפְּנֵי מִדְיָן וַיַּעֲקֹבֵנִי יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יְהוָה: וַיְהִי כִי־זָעַקוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֲדֹנֵיהֶם
 מִדְיָן: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
 הָעֲלִיתִי אֹתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֹצִיא
 אֹתְכֶם מִבְּתֵי עֲבָדִים: וְאַעֲלֶה
 אֹתְכֶם מִן־מִצְרַיִם וּמִן־כָּל־
 לְחָצִיכֶם וְאֶגְרַשׁ אֹתָם מִפְּנֵיכֶם
 וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־אֶרֶץ־סוּר וְאֶמְרָה
 לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ
 אֶת־אֱלֹהֵי הָאֻמִּים אֲשֶׁר אֹתָם
 יוֹשְׁבִים

שופטים ו

אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמִּצֹּרֹת וְהִנָּח
 אֶל־הַסֵּלַע הַלֵּז וְאֶת־הַמָּרָק שִׁפּוֹךְ
 וַיַּעַשׂ כֵּן׃ וַיִּשְׁלַח מִלֶּאךָ יְהוֹרָה
 אֶת־קֶצֶה הַמִּשְׁעָנָה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיַּגֵּעַ
 בַּבָּשָׂר וּבַמִּצֹּרֹת וַחֲעָלָהָ אִישׁ מִן־
 הַצֹּר וַתֹּאכַל אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־
 הַמִּצֹּרֹת וּמִלֶּאךָ יְהוֹרָה הִלָּךְ מֵעֵינָיו׃
 וַיֵּרָא גִדְעוֹן כִּי־מִלֶּאךָ יְהוֹרָה הוּא
 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֵתָּה אֲדֹנָי יְהוֹרָה כִּי־
 עַל־כֵּן רָאִיתִי מִלֶּאךָ יְהוֹרָה פָּנִים
 אֶל־פָּנִים׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹרָה
 שְׁלוֹם לָךְ אֶל־חֵירָא לֹא תִמּוֹת׃
 וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 וַיִּקְרָא לוֹ יְהוֹרָה שְׁלוֹם עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה עוֹלָמוֹ בְּעַפְרָת אֲבֵי הַעֲזָרִי׃
 וַיְהִי

שופטים ו

אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בְּמַחֲאוֹשֵׁי אֶת־
 יִשְׂרָאֵל הִנֵּחַ אֵלָּי הַדָּל בְּמִנְשָׁה
 וְאַנְכִי הִעֲעִיר בְּבֵית אָבִי וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו וְיִחְזֹר כִּי אֲהִיָּה עִמָּךְ וְהָכִיתָ
 אֶת־מִדְּיָן כְּאִישׁ אֶחָד וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אִם־נָא מַצְאֵתִי הֵן בְּעֵינַיִךְ וְעָשִׂיתָ
 לִי אֹזֶר שְׂאֵתָה מִדְּבַר עָמִי וְאֵל־
 נָא הִמָּשׁ מִנִּדִּי עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ
 וְהוֹצֵאתִי אֶת־מִנְחָתִי וְהִנֵּחְתִּי
 לְפָנֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשֶׁב עַד־
 שׁוֹבְכָךְ וְגִירְעוֹן כֹּא וַיַּעַשׂ גִּירֵי־עוֹיִם
 וַיַּיְפֹּת קָמַח מִצֹּרֶת חֲבָשָׁר שָׁם
 בְּסֵל וְהִמָּרְק שָׁם בְּפָרֹד וַיִּוצֵא
 אֵלָיו אֶל־תַּחַת הָאֵלֶּה וַיִּגֶשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלֶּאךְ הָאֵלֹהִים קָח־
 אֶת־

ואת הפר השני העלה על המזבח
 הבנוי ויאמרו איש אל רעהו מי
 עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו
 ויאמרו גרעת בן יואש עשה
 הדבר הזה ויאמרו אנשי העיר
 אל יואש הוצא את בנך וימת
 כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת
 האשקה אשר עליו ויאמר יואש
 לכל אשר עמרו עליו תאתם
 חריבון לבעל אם אתם חושיעון
 אתו אשר יריב לו יומת עד דהבקר
 אם אלהים הוא ירב לו כי נתן
 את מזבחו ויקרא לו ביום
 ההוא ירבעל לאמר ירב בן הבעל
 כי נתן את מזבחו וכל מדיו
 ועמלק

שופטים ו

וַיְהִי בַלֵּילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה כֹּחַ
 קָח אֶת־פֶּר־הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאַבִּיךָ
 וּפֶר־הַשִּׁנִּי שֶׁבַע שָׁנִים וְהִרְסָה אֶת־
 מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאַבִּיךָ וְאֶת־
 הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרֹת׃ וּבָגִיתָ
 מִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ
 הַמָּעוֹז הַזֶּה בַּמַּעֲרֵכָה וּלְקַחְתָּ אֶת־
 הַפֶּר־הַשִּׁנִּי וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי
 הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת׃ וַיִּקַּח גִּדְעוֹן
 עֲשֵׂרָה אַנְשִׁים מֵעַבְדָּיו וַיַּעַשׂ כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיְהִי כְּאֲשֶׁר יִרְאֵה
 אֶת־בֵּית אָבִיו וְאֶת־אֲנָשֵׁי הָעִיר
 מַעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לַיְלָהוּ וַיִּשְׁכְּמוּ
 אֲנָשֵׁי הָעִיר בִּבְקָר וַהֲגָה נִתַּץ מִזְבַּח
 הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו כִּרְתָּהּ
 וְאֵת

שׁוֹבְטִים ז

וַיִּמָּץ טל' מִן־הַגִּזָּה מְלוֹאֵה הַסֶּפֶל
מִיָּם :

וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־
הָאֱלֹהִים אֵל־יִחִיד אֶפְרַיִם בִּי וְאִדְבָּרָה

אֲךָ הַפַּעַם אֲנִסָּה־נָּא רַק־הַפַּעַם
בַּגִּזָּה יִהְיֶה־נָּא חֶרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבִנָּה

וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ יִהְיֶה־טָל : וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים כֵּן בְּלִילָה הַהִוא וַיְהִי־חֶרֶב

אֶל־הַגִּזָּה לְבִדָּה וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ
אֵתִיָּה טל' :

וַיִּשְׁכֹּם יִרְבֵּעֵל הוּא
גִּדְעוֹן וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ
עַל־עֵין חֶרֶד וּמַחֲנֶה מְדִין הָיָה־לּוֹ

מִצָּפוֹן מִגִּבְעַת הַמּוֹרָה בְּעַמֶּק :
וַיֹּאמֶר יִהְיֶה אֶל־גִּדְעוֹן רֹב הָעָם

אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִתְּחִיל אֶת־מְדִין בְּיָדָם
כִּן־יִתְפָּאֵר עָלָיו יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְדִי
הוֹשִׁיעָה

שופטים ז

המלקקים בידם אל פיהם שלש
מאות איש וכל יתר העם כרעו
על ברכיהם לשתות מים :
ויאמר יהודה אל גדעון בשלש
מאות האיש המלקקים אושיע
אתכם ונתתיו את מדין בידך
וכל העם ילכו איש למקמו :
ויקחו את צדה העם בידם ואת
שופרתיהם ואת כל איש ישראל
שלח איש לאתליו ובשלש מאות
האיש החזיק ומחנה מדין תורה
לו מתחת בעמק : ויהי בלילה
ההוא ויאמר אליו יהודה קום
רד במחנה כי נתתיו בידך :
ויאם ירא אתה ללדת רד אחת
ופרה

שופטים ז

הושיעה לוי : ועתה קבל נא
 באזני העם' לאמר מי ירא ומרד
 ישב ויצפור מחר גלעד וישב מן
 העם עשרים ושנים' אלף ועשרות
 אלפים נשארו : ולאמר יהוה
 אל גדעון עוז העם רב הורד אותם
 אל המים ואצרפנו לה שם והיה
 אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא
 ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה
 לא ילך עמך הוא לא ילך : ויורד ה'
 את העם אל המים ולאמר יהוה
 אל גדעון כל אשר ילק בלשונו
 מן המים באשר ילק חלב
 תציג אתו לבד וכל אשר יכרע
 על ברקיו לשתות : ויהי מספר
 המלקקים

שופטים ז

גִּדְעוֹן בֶּן-יוֹאָשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת-מִדְיָן וְאֶת-
כָּל-הַמַּחֲנֶה׃ וַיְהִי כִשְׁמַע גִּדְעוֹן
אֶת-מִסְפַּר הַחִלּוֹם וְאֶת-שִׁבְרוֹ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֵּשֶׁב אֶל-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי-נָתַן יְהוָה בְּיֶדְכֶם
אֶת-מַחֲנֶה מִדְיָן׃ וַיַּחַץ אֶת-
שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשֶׁה רֹאשִׁים
וַיִּתֵּן שׁוּפְרוֹת בְּיַד-כָּל־ם וְכַדִּים
רִיקִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכְּדִים׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמָּנִי תִרְאוּ וְכֵן
תַּעֲשׂוּ וְהָיָה אֲנֹכִי בָא בְקִצְוֹה
הַמַּחֲנֶה וְהָיָה כַּאֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּכֵן
תַּעֲשׂוּ׃ וַתִּקְעָתִי בְּשׁוּפָר אֲנֹכִי
וְכָל-אֲשֶׁר אִתִּי וַתִּקְעָתֶם בְּשׁוּפְרוֹת
גִּבֹּרֹת 12 א גִּבֹּרֹת

שופטים ז

וּפָרָה נֶעְרָךְ אֶל־הַמַּחֲנֶה ו
וּשְׁמַעְתָּ מֶה־יִּדְבְּרוּ וְאַחַר תַּחֲזִיקְנָהּ
יָלִיד וַיֵּרֶדְתָּ בַּמַּחֲנֶה וַיֵּרֶד הוּא
וּפָרָה נֶעְרָו אֶל־קִצֵּה הַחֲמִשִּׁים
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה ו
וּכְל־כְּנִי־קָדָם נָפְלִים בְּעֶמֶק
בְּאַרְבֶּה לָרֹב וְלִגְמֻלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר
בְּחֹל שָׁעַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם לָרֹב ו
וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהַגִּיד־אִישׁ מִסְפָּר
לְרַעְיוֹ חֵלוֹם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֵלוֹם
חֲלַמְתִּי וְהִנֵּה צֹלֹל לֶחֶם שְׁעָרִים
מִתְחַפֵּף בַּמַּחֲנֶה מִדִּין וַיָּבֹא עַד־
וְהָאֵהָל וַיִּכְּחוּ וַיִּפּוּל וַיִּהַפְּכֻהוּ
לְמַעַלָּה וּנְפֹל חָאֵהָל וַיַּעַן רַעְיוֹ
וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בְּלָתִי אִם־חֶרֶב
גִּדְעוֹן

אל
ק

אֶת־חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ וּבְכָל־
הַמַּחֲנֶה וְיָנֹס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית
הַשֵּׁטַח צִרְתָּהּ עַד שְׂפַת־אֵבֶל
מְחוּלָה עַל־טָבַת : וַיַּעַק אִישׁ־
יִשְׂרָאֵל מִגִּפְתָּלִי וּמִן־אֲשֶׁר וּמִן־
כָּל־מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְיָן :
וּמַלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל־הָהָר
אֶפְרַיִם לֵאמֹר רְדּוּ לְקַבֵּאת
מִדְיָן וּלְכַדּוּ לָהֶם אֶת־הַפְּסִים עַד
בֵּית בִּרְקָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּעַק כָּל־
אִישׁ אֶפְרַיִם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַפְּסִים עַד
בֵּית בִּרְקָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן : וַיִּלְכְּדוּ
שְׁנֵי־שָׂרֵי־מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זָאֵב
וַיַּהַרְגוּ אֶת־עֹרֵב בְּצוּר עֹרֵב וְאֶת־
זָאֵב הָרָגוּ בִּיקָב־זָאֵב וַיִּרְדְּפוּ אֶל־
מִדְיָן

שופטים ז

גם אתם סביבות כל המחנה
 ואמרתם ליהוה ולגרעון :
 ויבא גרעון ומאה איש אשר אתו
 בקצה המחנה ראש האשמרת
 התיכונה אך תקם הקימו את
 השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ
 הכדים אשר בידם : ויתקעו ב
 שלשת הראשים בשופרות
 וישברו הכדים ויחזיקו ביד
 שמאלם בלפידים וביד ימין
 השופרות לתקוע ויקראו הרב
 ליהוה ולגרעון : ויעמדו איש
 בתחתיו סביב למחנה וירץ כל
 המחנה ויריעו ויניסו : ויתקעו
 שלש מאות השופרות וישם יהוה
 את

ויבאו
 ק

חָנוּ-נָא כְּכֹרוֹת לֶחֶם לָעָם אֲשֶׁר
 בְּרַגְלִי כִּי-עִיפִים הֵם וְאֲנֹכִי רֹדֵף
 אַחֲרֵי זִבְחָה וְצִלְמֶנֶע מֶלֶכִּי מִדִּין׃
 וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סִכּוֹת הֶכֶף זִבְחָה וְצִלְמֶנֶע
 עֲתִידָה בַּיּוֹדֶךָ כִּי-נִתֵּן לְצַבָּאָה לֶחֶם׃
 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לֵכֶן בָּתֵּת יְהוָה אֶת-
 זִבְחָה וְאֶת-צִלְמֶנֶע בְּיָדִי וּדְשָׁתִי
 אֶת-בְּשָׂרְכֶם אֶת-קוֹצֵי הַמִּדְבָּר
 וְאֶת-חֲבִרְקָנִים׃ וַיַּעַל מִשֶּׁם
 פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּזֶאת וַיַּעֲנוּ
 אֹתוֹ אֲנָשֵׁי פְנוּאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ אֲנָשֵׁי
 סִכּוֹת׃ וַיֹּאמֶר גַּם-לְאֲנָשֵׁי פְנוּאֵל
 לֵאמֹר בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם אֶתְּךָ אֶת-
 הַמִּגְדָּל הַזֶּה׃ וְזִבְחָה וְצִלְמֶנֶע
 בְּקִרְקֹר וּמַחְנִיתָם עִמָּם כַּחַמְשַׁת
 עֶשֶׂר

illegible text in a historical script, likely Castilian or Spanish from the 15th or 16th century. The text is written in a cursive hand and appears to be a legal or administrative document. It contains several lines of text, some of which are partially obscured by the binding of the book. The text is written in a dark ink on a light-colored parchment or paper.

שופטים ה

זבח ועלמנע אשר חרפּהם אתי
 לאמר חֲכָף זבח ועלמנע עתה
 בידך כי נתן לאנשיך תיעפּים
 לחם ויקח את זקני העיר
 ואת קוצי המדבר ואת הברקנים
 וידע בהם את אנשי סכורת
 ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את
 אנשי העיר ויאמר אל זבת
 ואל עלמנע איפה האנשים אשר
 הרגתם בתבור ויאמרו כמוד
 כמזהם אחר כתאר בני המלך
 ויאמר אחי בני אמי הם חי יהיה
 לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם
 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם
 ולא שלף הנער חרבּו כי ירא כי
 עודנו

שופטים ח

עָשָׂה אֵלֶּף כָּל הַנּוֹתָרִים מִכָּל
מַחֲנֶה בְּנֵי קָדָם וְהַנִּפְלִים מֵאֹהֶ
וַעֲשָׂרִים אֵלֶּף אִישׁ שִׁלָּף חֶרֶב׃
וַיַּעַל גִּדְעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׂכֹנִים בְּאֶהֱלִים
מִקָּדָם לַגִּבּוֹחַ וַיַּגְבִּהָה וַיִּךְ אֶת־
הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה הָיָה בָטָח׃
וַיִּנָּסוּ זָבָח וְצִלְמֹנֶעַ וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם
וַיִּלְכֹּד אֶת־שְׁנֵי מַלְכֵי מִדְיָן אֶת־
זָבָח וְאֶת־צִלְמֹנֶעַ וְכָל־הַמַּחֲנֶה
הַחֲרִיר׃ וַיָּשָׁב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ
מִן־הַמִּלְחָמָה מִלְּמַעְלָה הַחֲרָם׃
וַיִּלְכֹּד נָעָר מֵאֲנָשֵׁי סָכוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ
וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת־שְׁרֵי סָכוֹת וְאֶת־
זַקְנֵיהֶם שְׁבָעִים וּשְׁבַעַת אִישׁ׃
וַיָּבֹא אֶל־אֲנָשֵׁי סָכוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה
זָבָח

שופטים ח

שָׁמַר אִישׁ נָזֶם שְׁלָלוֹ : וַיְהִי
מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר שָׂאָל
אֵלָּה וּשְׁבַע מֵאוֹת זָהָב לְבַד מִן־
הַשְׁוֹהֲרָלִים וְהַנְּטִיפּוֹת וּבִגְדֵי
הָאֲרָמָן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדְיָן וּלְבַד מִן־
הַעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצֹאֲרֵי גְמְלִיָּהֶם :
וַיַּעַשׂ אֹתוֹ גִּדְעוֹן לְאֹפּוֹד וַיַּצַּג אֹתוֹ
בְּעִירוֹ בְּעַפְרָה וַיִּזְכְּרוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
אֲחֵרָיו שֵׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ
לְמוֹקֵשׁ : וַיִּכְנַע מִדְיָן לִפְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסָפוּ לַשָּׂאת רֹאשִׁים
וּתְשֻׁקֹת הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה
בִּימֵי גִדְעוֹן : וַיֵּלֶךְ יִרְבֶּעֶל בֶּן־יֹאשׁ
וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ : וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שְׁבָעִים
כִּנִּים וַצֹּאֵי יִרְכֹּזוּ בִּי נָשִׁים רַבּוֹת
הָיוּלוּ :

חמש

שופטים ח

עֲזַרְנוּ בָּעֵר : וַיֹּאמֶר זָבַח וְצִלְמַנֶּע
 קוֹם אִתָּהּ וּפָגַע בָּנוּ כִּי כָאִישׁ
 גְּבוּרָתוֹ וַיִּקָּם גִּדְעוֹן וַיַּהַרְגֵם אֶת־
 זָבַח וְאֶת־צִלְמַנֶּע וַיִּקָּח אֶת־
 הַשְּׂהֲרָנִים אֲשֶׁר בְּצֹאֲרֵי גְמְלֵיהֶם :
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֵל־גִּדְעוֹן
 מִשָּׁל־בָּנוּ גַם־אִתָּה גַם־בִּנְךָ גַם־
 בֶּן־בִּנְךָ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן לֹא־אֶמְשָׁל אֲנִי
 בָכֶם וְלֹא־יִמְשָׁל בָּנִי בָכֶם וַיְהִי
 יִמְשָׁל בָכֶם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן
 אֲשַׁאֲלֶה מִכֶּם שְׁאֵלָה וְהָנוּ לִי אִישׁ
 נָזִם שִׁלְלוּ כִי־נִזְמִי זֶהְבִּי לָהֶם כִּי
 יִשְׁמַעֲאֵלִים הֵם : וַיֹּאמְרוּ נָתַן ^{כה}
 נָתַן וַיִּפְרְשׁוּ אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁלִיכוּ
 שְׂמָה

שופטים ט

משפחה בית אבי אמו לאמר
 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה
 טוב לכם המשל בכם שבעים איש
 כל בני ירבעל אם משל בכם
 איש אחר וזכרתם כי עצמכם
 ובשרכם אני : וידברו אחי אמו
 עליו באזני כל בעלי שכם אח כל
 הדברים האלה ויש לבם אחרי
 אבימלך כי אמרו אחינו הוא
 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל
 ברית וישכר בהם אבימלך אנשים
 ריקים ופחזים וילכו אחריו :
 ויבא בית אביו עפרתה ויתרג את
 אחיו בני ירבעל שבעים איש על
 אבן אחת ויתר יותם בן ירבעל
 חקטן

תהיו לו : ופילגשו אשר בשכם
 ילדה לו גם היא בן וישם את
 שמו אבימלך : וימת גדעון בן
 יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר
 יואש אביו בעפררה אבי העזרי :
 ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני
 ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישמו
 להם בעל כרות לאלהים : ולא
 זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם
 המציל אותם מיד כל אויביהם
 מסביב : ולא עשו חסד עם
 ביות ירבעל גדעון ככל השובה
 אשר עשה עם ישראל : וילך
 אבימלך בן ירבעל שקמה את
 אחי אמו וידבר אליהם ואמר
 משפחת

התאנח החזלתי את מתי ואת
 חנוכתי הטובה ותלכתי לגוע על-
 העצים : ויאמרו העצים לגפן
 לכו את מלכנו עלינו : ותאמר
 להם הגפן החזלתי את תירושני
 המשמח אלהים ואנשים ותלכתי
 לגוע על העצים : ויאמרו
 כל העצים אל האטד לך אתה
 מלך עלינו : ויאמר והאטד
 אל העצים אם באמת אתם
 משתים אתי למלך עליכם באו
 חסו בצלי ואם אין תצא אש
 מן האטד ותאכל את ארתי
 תלבנון : ועתה אם באמת
 ובתמים עשיתם ותמליכו את-
 אבימלך

מלכי
 ק

שופטים ט

תקטן כי נחבא : ויאספו כל
 בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו
 וימליכו את אבימלך למלך עם
 אלון מצב אשר בשכם : ויגידו
 ליוחם וילך ויעמד בראש הר
 גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר
 להם שמעו אלי בעלי שכם
 וישמע אליכם אלהים : הלוך
 הלכו העצים למשח עליהם מלך
 ויאמרו ליוחם מלכה עלינו :
 ויאמר להם הוית החדלתי את
 דשני אשר בני וכברו אלהים
 ואנשים והלכתי לנוע על העצים :
 ויאמרו העצים לתאנה לבי את
 מלכי עלינו : ותאמר להם
 התאנה

מלכה
 ק

שופטים ט

מִלּוֹא וְחִצָּא אֲשׁ מִבְּעָלֵי שָׁכֶם
וּמִבֵּית מִלּוֹא וְחָאֵקֵל אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃
וַיָּנֶס יוֹתָם וַיְבָרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ וַיָּשָׁב
שָׁם מִפְּנֵי אֲבִימֶלֶךְ אֶחָיו׃ וַיֹּשֶׁר
אֲבִימֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים׃
וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין
אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי שָׁכֶם וַיִּבְגְּדוּ
בְּעָלֵי שָׁכֶם בְּאֲבִימֶלֶךְ׃ לָבֹא
חֲמֵס שְׁבָעִים בְּנֵי־יִרְבֵּעַל וְדָמָם
לָשׁוּם עַל־אֲבִימֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר
הִרְגָּה אֹתָם וְעַל בְּעָלֵי שָׁכֶם
אֲשֶׁר־חָזְקוּ אֶת־יָדָיו לְהִרְגֵּה אֶת־
כֹּה אֶחָיו׃ וַיִּשְׁמְרוּ לוֹ בְּעָלֵי שָׁכֶם
מֵאֲרָבִים עַל רֹאשֵׁי תְּהָרִים
וַיַּגִּילוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם
בִּרְדָּף

פסוקים

שופטים ט

אבימלך ואם טובה עשיתם עם-
ירבעל ועם ביתו ואם כגמול
ידיו עשיתם לו : אשר נלחם
אבי עליכם וישלך את נפשו
מנגד ויצל אתכם מיד מדין :
ואתם קמתם על בית אבי היום
ותהרגו את בניו שבעים איש
על אבן אחת ותמליכו את-
אבימלך בן אמתו על בעלי שכם
כי אחיכם הוא : ואם באמת
ובתמים עשיתם עם ירבעל
ועם ביתו היום הנה שמחו
באבימלך וישמחו גם הוא בכם :
ואם אין תצא אש מאבימלך
ותאכל את בעלי שכם ואת בית
מלוא

שופטים ט

מִלֵּאכִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בְּחֶרְמָה
 לֵאמֹר הִנֵּה גָעַל בֶּן־עֶבֶד וְאֶחָיו
 בָּאִים שִׁכְמָה וְהָנֶם צָרִים אֶת־
 הָעִיר עֲלֶיךָ וְעַתָּה קוּם לַיְלָה
 אֲתָה וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתָּךְ וְאַרְבֵּ
 בַּשָּׂדֶה וְהִיא בְּבִקְרָא כֹרֶחַ
 הַשָּׁמֶשׁ תִּשְׁכּוּ וּפְשֻׁטָתָךְ עַל־
 הָעִיר וְהִגִּדָה הִיא וְהָעָם אֲשֶׁר־
 אִתָּה יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר
 תִּמְצָא יָדְךָ וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ
 וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לַיְלָה וַיַּאֲרִכּוּ
 עַל־שִׁכְמָם אַרְבַּעַת רָאשִׁים וְ
 לֵאמֹר וַיֵּצֵא גָעַל בֶּן־עֶבֶד וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר
 הָעִיר וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְהָעָם אֲשֶׁר־
 אִתּוֹ מִן־הַמֶּאֲרָב וַיִּרְא גָעַל

כונסמר
מתה

את 13 א

שׁוֹפְטִים ט

בְּדֶרֶךְ וַיָּגֵד לְאֲבִימֶלֶךְ : וַיֵּבֹא גַעַל
בֶּן-עֶבֶר וְאָחִיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשָׂכֶם
וַיִּבְטְחוּ בּוֹ בְּעַלֵּי שָׂכֶם : וַיַּעֲזֹאוּ
הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ
וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם וַיֵּבֹאוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיַּקְלִלוּ אֶת אֲבִימֶלֶךְ :
וַיֹּאמְרוּ גַעַל בֶּן עֶבֶר מִי-אֲבִימֶלֶךְ
וּמִי-שָׂכֶם כִּי נַעֲבֹדֵנוּ הֲלֹא בֶן-
יִרְבֵּעַל וְזֶבֶל פָּקִידוֹ עֲבָדוּ אֶת-אֲנָשֵׁי
חֲמֹר אֲבִי שָׂכֶם וּמִדּוּעַ נַעֲבֹדֵנוּ
אֲנַחְנוּ : וּמִי יִחַן אֶת-הָעָם הַזֶּה
בְּיָדוֹ וַאֲסִירֵיהֶם אֶת אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר
לְאֲבִימֶלֶךְ דְּבַר צְבָאָה וַעֲזָרָה :
וַיִּשְׁמַע זֶבֶל שֶׁן הָעִיר אֶת-דְּבָרָיו
גַּעַל בֶּן עֶבֶר וַיַּחַר אַפּוֹ : וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים

אֲבִימֶלֶךְ בְּאַרְוֹמָה וַיַּגִּד שׁוֹבֵל אֶת־
 גִּזְרֵה וְאֶת־אָחִיו מִשְׁבֶּת בְּשָׂכֶם ו
 וַיְהִי מִמַּחֲלֶה וַיֵּצֵא הָעָם הַשְּׂדֵה
 וַיַּגִּדוּ לְאֲבִימֶלֶךְ : וַיִּקַּח אֶת־
 הָעָם וַיַּחֲצֵם לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים
 וַיֵּאָרֶב בַּשְּׂדֵה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הָעָם יֵצֵא
 מִן־הָעִיר וַיִּקָּם עֲלֵיהֶם וַיִּקָּם :
 וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרָאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ
 פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח שַׁעַר הָעִיר וּשְׁנֵי
 הָרָאשִׁים פָּשְׁטוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר
 בַּשְּׂדֵה וַיָּכּוּם : וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחַם
 בָּעִיר כָּל־הַיּוֹם תְּהוֹא וַיִּלְכֹּד אֶת־
 הָעִיר וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הִרְגָּה
 וַיַּחַץ אֶת־הָעִיר וַיִּזְרַע מֶלֶח :
 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־בְּעָלֵי מְגִדָּה שְׂכָם
 וַיָּבֹאוּ

שופטים ט

אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר אֶל־זֶבֶל הִנֵּה־
עִם יוֹרֵד מִרְאשֵׁי הַהָרִים וַיֹּאמֶר
אֵלָיו זֶבֶל אַתָּה צֵל הַהָרִים אַתָּה
רֹאֶה בְּאֲנָשִׁים : וַיֹּסֶף עוֹד
גַּעַל לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר הִנֵּה־עִם יוֹרְדִים
מִעַם טָבוֹר הָאָרֶץ וְרֹאשׁ־אֶחָד
בָּהּ מִדֶּרֶךְ אֵלּוּן מְעוֹנָנִים :
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֶבֶל אֵיךְ אֶפְוֶה פִּיךָ
אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי
נַעֲבֹדְנוּ הֲלֹא זֶה הָעָם אֲשֶׁר־
מֵאַסְתָּה בּוֹ צֵא־נָא עֲתָה וְהִלָּחֵם
בּוֹ : וַיֵּצֵא גַעַל לִפְנֵי בְעֻלֵי שָׂכָם
וְהִלָּחֵם בְּאֲבִימֶלֶךְ : וַיִּרְדְּפוּהוּ
אֲבִימֶלֶךְ וַיָּגֶם מִפָּנָיו וַיִּפֹּל חֲלָלִים
רַבִּים עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר : וַיָּשָׁב
אֲבִימֶלֶךְ

שופטים ט

ומגדל-עז היתה בתוך-העיר וינסו
 שמה כל-האנשים והנשים וכל
 בעלי-העיר ויסגרו בעדם ויעלו על-
 גג המגדל : ויבא אבימלך עד-
 המגדל וילחם בו ויגש עד-פתח
 המגדל לשרפו באש : וחשלך
 אשה אחת פלח רכב על-ראש
 אבימלך וחרץ את-גלגלתו :
 ויקרא מהרה אל-הנערי נשא כליו
 ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן-
 יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו
 נה נערו וימת : ויראו איש-
 ישראל כי-מת אבימלך וילכו איש
 למקמו : וישב אלהים את
 רעת אבימלך אשר עשה לאביו
 להרג

1024-

[illegible]

שופטים י

י' חגלעד : וימת יאיר ויקבר בקמון
 ויסיפוי בני ישראל לעשות הרע
 בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים
 ואת העשחרות ואת אלהי ארם
 ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב
 ואת אלהי בני עמון ואת אלהי
 פלשתים ויעזבו את יהוה ולא
 עבדוהו : ויחר אף יהוה בישראל
 וימכרם ביד פלשתים וביד בני
 עמון : וירעצו וירצצו את
 בני ישראל בשנה החיא שמנה
 עשרה שנה את כל בני ישראל
 אשר בעבר הירדן בארץ האמרי
 אשר בגלעד : ויעבדו בני
 עמון את הירדן להלחם גם
 ביהודה

שופטים י

לְהַרְגֹּת אֶת שִׁבְעִים אֶחָיו׃
 וְאֵת כָּל־רֵעַת אֲנָשֵׁי שָׁכֶם הֵשִׁיב
 אֱלֹהִים בְּרֹאשָׁם וַחֲבֹא אֱלֹהִים
 יוֹד קָלִילֹת יוֹתָם בֶּן־יִרְבֵּעֵל׃ וַיָּקָם
 אַחֲרָיו אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
 חוֹלֵעַ בֶּן־פּוֹאָה בֶּן־דּוֹדוֹ אִישׁ
 יִשְׁשַׁכָּר וְהוּא יֹשֵׁב בְּשֹׁמֶר בְּהָר
 אֶפְרַיִם׃ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
 עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת וַיָּקָבֵר
 בְּשֹׁמֶר׃ וַיָּקָם אַחֲרָיו יֵאִיר
 חֶגְלָעַדִּי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים
 וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים
 בָּנִים רֹכְבִּים עַל־שְׁלֹשִׁים עֵיִרִים
 וּשְׁלֹשִׁים עֵיִרִים לָהֶם לָהֶם וַיִּקְרָאוּ
 חֲתוֹת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 חֶגְלָעַד׃

שופטים י

בַּיהוָה וּבְבָנִימִין וּבְבֵית אֶפְרַיִם
 וַחֲצַר לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד׃ וַיַּעֲקֹב בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר חֲטֵאנוּ
 לָךְ וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ וְנַעֲבֹד
 אֶת־הַבְּעָלִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא מִמְּצֹרִים
 וּמִן־הָאֲמֹרִי מִן־בְּנֵי עַמּוֹן וּמִן־
 פְּלִשְׁתִּים׃ וַצִּירֹנִים וְעַמְלֹק
 וּמַעֲזֹן לַחֲצֹו אֶתְכֶם וַחֲצַעְקוּ אֵלַי
 וְאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם מִיָּד׃ וְאַתֶּם
 עֲזַבְתֶּם אֹתִי וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים לְכֹן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ
 אֶתְכֶם׃ לָכוּ וַעֲקֹב אֶל־הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם בָּם הַמֹּדֶה יוֹשִׁיעוּ
 לָכֶם בְּעַת צָרְתְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ¹⁰
 בְּנֵי

שופטים יא

וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לֵכֵן
עֲתֹדֶי שְׁבָנוּ אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ
וְנִלְחַמְתָּ בְּבָנֵי עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָּנוּ
לְרֹאשׁ לְכָל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃ וַיֹּאמֶר
יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־מְשִׁיבִים
אַתֶּם אֲוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן
וְנָתַן יְהוָה אֲוֹתָם לִפְנֵי אֲנֹכִי
אֲהִי־לָכֶם לְרֹאשׁ׃ וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־
גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח יְהוָה יְהִי־שִׁמְעֵ
בִּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ בָּן נַעֲשֶׂה׃
וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיֵּשִׁימוּ
חַעֲסֵם אֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקָצִין
וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לִפְנֵי
יְהוָה בַּמִּצֵּפָה׃ וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח
מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן
לֵאמֹר

LINCOLN

[illegible]

ALGER, N.

שופטים יא

וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה
וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּקִקְדָּשׁ וַיֵּלֶךְ בַּמִּדְבָּר
וַיִּסָּב אֶת־אֶרֶץ אַדְרוֹם וְאֶת־אֶרֶץ
מוֹאָב וַיָּבֹא מִמּוֹזֶרֶחַ שָׁמַשׁ לְאֶרֶץ
מוֹאָב וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אֲרֻנוֹן וְלֹא־
בָּאוּ בַּגְּבוּל מוֹאָב כִּי אֲרֻנוֹן גְּבוּל
מוֹאָב וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים
אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן
וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבֹרָה נָא
בְּאֶרְצְךָ עַד־מְקוֹמִי וְלֹא־הָאֱמֹרִי
סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עָבַר בַּגְּבוּל
וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ
בֵּיתֶהָצֶחַ וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן
יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
סִיחֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל
וַיִּכּוּם

שופטים יא

לאמר מה לי ולך כי באת אלי
להלחם בארצו: ויאמר מלך
בני עמון אל מלאכי ופתח כי
לקח ישראל את ארצו בעלותו
ממצרים מארנון ועד היבוק ועד
הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום:
ויוסף עוד ופתח וישלח מלאכים
אל מלך בני עמון: ויאמר לו^{טו}
כה אמר ופתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת ארץ בני
עמון: כי בעלותם ממצרים וילך
ישראל במדבר עד ים סוף ויבא
קדשה: וישלח ישראל מלאכים
אל מלך אדום לאמר אעברה
גא בארצך ולא שמע מלך אדום
וגם

שופטים יא

אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אֲרִנּוֹן שָׁלַשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וּמְדוּעַ לֹא-הִצִּילָהֶם בְּעֵת
הַהִיא : וְאִגְכִּילֹא-חֲטֵאתִי לָךְ
וְאַחֲרֵי עֲשָׂה אֶתִּי רָעָה לְהַחֲלִים
בִּי וְשָׁפַט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן : וְלֹא
שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-דְּבָרֵי יִפְתָּח
אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו : וַתְּהִי עַל-יִפְתָּח
רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת-הַגִּלְעָד וְאֶת-
מִנְשָׁה וַיַּעֲבֹר אֶת-מִצְפֶּה גִלְעָד
וּמִמִּצְפֶּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן :
וַיֵּדֶר יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-
נִתּוֹן חַתָּן אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי :
וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדֹּלְתִי בֵיתִי
לְקִרְאָתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן
וְהָיָה

שופטים יא

וַיָּבֹאוּ וַיִּירֹשׁוּ יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-אֶרֶץ
הָאֱמֹרִי וַיֹּשֶׁב הָאֶרֶץ הַחִינִי;
וַיִּירֹשׁוּ אֶת כָּל-גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאֲרֻנּוֹ
וְעַד-הַיַּבֶּק וּמִן-הַמִּדְבָּר וְעַד-
הַיַּרְדֵּן; וַעֲתִידָהּ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הַזֶּה אֶת-הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרָהּ תִּירֹשְׁנָהּ;
הֲלֹא אֶת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ
אֲזַתּוּ תִירֹשׁ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הַזֶּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אֲתוּ נִירֹשׁ;
וַעֲתִידָהּ הַטּוֹב טוֹב אַחֶה מְבַלֵּק בְּךָ כֹּה
אֲפֹר מֶלֶךְ מוֹאָב הָרֹב רַב עִם-
יִשְׂרָאֵל אִם-נִלְחָם נִלְחָם בָּם;
בְּשִׁבְחָהּ יִשְׂרָאֵל בְּחִשְׁבֹּן וּבְבִנְיָמִין
וּבְעֶרְעֵר וּבְבִנְיָמִין וּבְכָל-הָעָרִים
אֲשֶׁר

שופטים יא

אָבִי פָּצִיתָהּ אֶת־פִּיךָ אֶל־
 יְהוָה עָשָׂה לִּי כְּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ
 אַחֲרָי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה
 בְּקָמוֹת מַאֲיָבוֹךְ מִבְּנֵי עַמּוֹן
 וְהָאָמָל אֶל־אֲבִיהָ יַעֲשֶׂה לִּי
 הַדָּבָר הַזֶּה הִרְפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם
 חֳדָשִׁים וְאַלְכָה וְיִרְדְּתִי עַל־הַהָרִים
 וְאֶבְכֶּה עַל־בְּתוּלֵי אֲנָכִי וְרַעֲיָתִי
 וַיֹּאמֶר לְכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי
 חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא וְרַעֲוֹתֶיהָ וַתִּבְרַךְ
 עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הַהָרִים וַיְהִי
 מִקֵּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל־
 אֲבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־גְּדָרוֹ אֲשֶׁר
 גָּדַר וְהָיָא לָא־יָדְעָה אִישׁ וְחָתָן
 חָק בְּיִשְׂרָאֵל מִיָּמַיִם יָמִימָה
 14 א תלכנת

ורעיות
P

שופטים יא

וַתִּיזַח לַיהוָה וַהֲעֲלִיתִיהוּ עוֹלָה ו
וַיַּעֲבֹר יַפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהַלָּחֵם
בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ וַיִּכֹּם
מִעְרוֹעֵר וְעַד־בּוֹאֲךָ מְגִירַת עֲשָׂרִים
עִיר וְעַל אֲבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדוֹלָה
מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא יַפְתָּח דְּהַמְצָפָה
אֶל־בֵּיתוֹ וְהַגִּירָה בָּתוּ וַיֵּצֵאת
לְקִרְאָתוֹ בְּתָפִים וּבְמַחְלֹת וְרֶק
וְהָיָה יַחֲדָה אִין־לוֹ מִסְּגוֹ בֶן
אֶחָד בֵּת וַיְהִי כִרְאוֹתוֹ אֹתָהּ וְ
וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֲהֵיָהּ
בְּתִי הַכְרַע הַכְרַעְתָּנִי וְאַתָּה הָיִית
בְּעֶכְרִי וְאַנְכִי פָצִיתִי פִי אֶל־יְהוָה
וְלֹא אֶחָד לָשׁוּבוֹ וַתֹּאמֶר אֵלָיו
אֲבִי

שופטים יב

כָּל־אֲנָשֵׁי גִלְעָד וַיִּלָּחֶם אֶת־אֶפְרַיִם
וַיָּכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי
אָמְרוּ פְּלוּטֵי אֶפְרַיִם אִתָּם גִּלְעָד

בַּחֹךְ אֶפְרַיִם בַּחֹךְ מְנַשֶּׁה :

וַיִּלָּכְדוּ גִלְעָד אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן

לְאֶפְרַיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ פְּלוּטֵי

אֶפְרַיִם אַעֲבֹרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי־

גִּלְעָד הָאֶפְרַתִּי אַתָּה וַיֹּאמֶר לֹא :

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲמֹר־נָא שְׂבִלְתָּ וַיֹּאמֶר

סְבִלְתָּ וְלֹא יָכִין לְדַבֵּר בֵּן וַיֹּאחֲזוּ

אֹתוֹ וַיִּשְׁחָטוּהוּ אֶל־מַעְבְּרוֹת

הַיַּרְדֵּן וַיָּפֹל בַּעַת הַהִיא מֵאֶפְרַיִם

אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם אָלֶף וַיִּשְׁפּוּט

יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ שָׁנִים

וַיָּמָת יִפְתָּח דֶּה־גִּלְעָד וַיִּקְבֹּר בְּעָרֵי

גִּלְעָד

שופטים יב

חֲלֹכְנָה' בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַנּוֹת
לְבַת יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים
יב בַּשָּׁנָה : וַיַּעַק אִישׁ

אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר צָפוֹנָה וַיֹּאמְרוּ
לְיִפְתָּח מְדוּעַ עָבַרְתָּ לְחַלְחֹם
בְּבָנֵי-עַמּוֹן וְלֹנֹלָא קִרְאתָ לְלָכֶת
עִמָּךְ בֵּיתְךָ נִשְׂרָף עָלֶיךָ בָּאֵשׁ :

וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֲלֵיהֶם אִישׁ רֹיב
חַיִּיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי-עַמּוֹן מֵאֵד
וַאֲזַעֲק אֶתְכֶם וְלֹא-הוֹשַׁעְתֶּם
אוֹתִי מִיָּדָם : וַאֲרָאָה כִּי-אֵינְךָ

מֹזְשִׁיעַ וְאִישׁ־מָוֶה נִפְשִׁי בְּכַפִּי אֲשִׁימָה ק
וַאֲעַבְרָה אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן וַיְהִינֶם יְהוָה
בְּיָדִי וְלָמָּה עָלִיתָ אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּה
לְחַלְחֹם בִּי : וַיִּקְבֹּץ יִפְתָּח אֶת-
כָּל-

שופטים יב

גלעד : וישפוט אחריו את
 ישראל אבצן סביר לָחֶם :
 ויהי לו שלשים בנים ושלשים
 בנות שלח החוצה ושלשים בנות
 הביא לבניו מן החוץ וישפוט
 את ישראל שבע שנים : וימת
 אבצן ויקבר בבית לָחֶם :
 וישפוט אחריו את ישראל אילון
 הזבולני וישפט את ישראל עשר
 שנים : וימת אילון והזבולני
 ויקבר באילון בארץ זבולן :
 וישפט אחריו את ישראל עבדון
 בן הלל הפרעתי : ויהי לו
 ארבעים בנים ושלשים בני
 בנים ורכבים על שבעים עזרים
 וישפט

היולד : וישמע האלהים בקול
מנוח ויבא מלאך האלהים עוד
אל האשה והיא יושבת בשדה
ומנוח אישה אין עמה : והמהל
האשה וחרץ וחגר לאישה ותאמר
אליו הנה נראה אלי האיש אשר--
בא ביני אליו : ויקם וילך מנוח
אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר
לו האתה האיש אשר דברת אל-
האשה ויאמר אני : ויאמר מנוח
עתה יבא דברוך מה יהיה משפט
הנער ומעשהו : ויאמר מלאך
יהוה אל מנוח מכל אשר אמרת
אל האשה תשמר : מכל אשר-
יצא מגפו חיון לא תאכל וינד
14 ו

וַאֲשֶׁהוּ רֹאִים : וַיְהִי בַעֲלוֹת
חֹלֶב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל
מִלֶּאךְ יְהוָה בְּלֶהֱב הַמִּזְבֵּחַ וּמִנּוֹחַ
וַאֲשֶׁהוּ רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם
בָּאָרֶצַּה : וְלֹא יָסַף עוֹל מִלֶּאךְ
יְהוָה לְהִרְאֹה אֶל-מִנּוֹחַ וְאֶל-
אֲשֶׁהוּ אִזּוּ יָדַע מִנּוֹחַ כִּי-מִלֶּאךְ
יְהוָה הוּא : וַיֹּאמֶר מִנּוֹחַ אֶל-
אֲשֶׁהוּ מִזֹּת נִמּוֹת כִּי אֱלֹהִים רֹאִינוּ
וְהִתְאֲמַר לוֹ אֲשֶׁהוּ לוֹ חֲפֹץ יְהוָה
לְהַמִּיתֵנוּ לֹא-לֶקַח מִיָּדֵנוּ עֲלֹה
וּמִנָּחָה וְלֹא תִרְאֵנוּ אֶת-כָּל-אֱלֹהִת
וּבָעֵרַת לֹא תִשְׁמִיעֵנוּ כִּזְאֹת :
וַתֵּלֶד הָאִשָּׁרָה בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנָּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה :
וַתַּחַל

וַיִּשְׁכַּר אֶל-חֲשֵׁהַת וְכָל-טִמְאָה אֶל-
 חֹאכֵל כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיהָ תִּשְׁמֹר׃
 וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-מְלָאךְ יְהוָה
 בַּעֲצָרָה גָּאֵא אֶחָד וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
 גְּדֵי עֲזִים׃ וַיֹּאמֶר מְלָאךְ יְהוָה׃
 אֶל-מְנוּחַ אִם-תַּעֲצֹנִי לֹא-אֲכַל
 בְּלֶחֶמְךָ וְאִם-תַּעֲשֶׂה עִלָּה לַיהוָה
 תַּעֲלֹנָה כִּי לֹא-יָדַע מְנוּחַ כִּי-
 מְלָאךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מְנוּחַ
 אֶל-מְלָאךְ יְהוָה מִי שָׁמַךְ כִּי-יָבֹא
 דְּבָרֶיךָ וּכְבֹּדְנוֹךָ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ מְלָאךְ
 יְהוָה לְמַה זֶּה תִּשְׁאַל לְשָׁמִי וְהוּא-
 פָּלְאוֹ׃ וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת-גְּדֵי
 הָעֲזִים וְאֶת-הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל-
 הָעֵז לַיהוָה וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ
 וַאֲשֶׁתוֹ

חז'י

מ'י
ק

שופטים יד

ובעת ההיא פלשתים משלים
 ב"ישראל: וירד שמשון ואביו
 ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי
 תמנתה והנה כפיר אריות שאג
 לקראתו: וחצלח עליו רוח יהוה
 וישסעוהו כשסע הגדי ומאומה
 אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו
 את אשר עשה: וירד וידבר
 לאשה ותישר בעיני שמשון:
 וישב מימים לקחתה ויסר לראות
 את מפלת הארית והנה עודת
 דברים בגוית הארית חבש:
 וירדהו אל כפיו וילך הלך ואכל
 וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם
 ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית
 הארית

שופטים יד

וַתַּחַל רִיחַ יְהוָה לִפְעָמוֹ בְּמַחֲנֵה-כָּא
 בֵּין אֲרָעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל :

יד וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן הַתְּמַנְתָּה וַיֵּרָא אֶ

אִשָּׁה בְּתַמְנָתָה מִבָּנוֹת פְּלִשְׁתִּים :

וַיַּעַל וַיְגִד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר

אִשָּׁה רָאִיתִי בְּתַמְנָתָה מִבָּנוֹת

פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קָחוּ-אֹתָהּ לִי

לְאִשָּׁה : וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ

הֲאִין בְּבָנוֹת אַחִיךָ וּבְכָל-עַמּוֹ

אִשָּׁה כִּי-אַתָּה הוֹלֵךְ לִקְחוֹת

אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעַרְלִים וַיֹּאמֶר

שִׁמְשׁוֹן אֶל-אָבִיו אֹתָהּ קָח-לִי

כִּי-חַיָּא יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו : וְאָבִיו

וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מִיְהוָה הָיָא כִּי-

תֵּאֱבָדָה הוּא מִבֶּקֶשׁ מִפְּלִשְׁתִּים

וּבַעַת

שופטים יד

טו החידה שלשת ימים : ויהי ביום
השביעי ויאמרו לאשרת שמשון
פתי את אישך ויגר לנו את
החידה פן נשרף אתך ואת בית
אביך באש הליך שני קראתם לנו
הלא : וחבך אשרת שמשון עליו
וחאמר רק שגאתנו ולא אהבתנו
החידה חדרתה לבני עמי ולי לא
הגדרתה ויאמר לה הנדה לאבי
ולאמי לא הגדרתי ולך אגיד :
וחבך עליו שבעת הימים אשר
היה להם המשחה ויהי ביום
השביעי ויגר לה כי הציקתהו
וחגר החידה לבני עמה : ויאמרו
לו אנשי העיר ביום השביעי
בשרם

שופטים יד

האריה רצה הדבש : ויורד אביתו
אל—האשה ויעש שם שמשון
משחה כן יעשו הבחורים :
ויהי בראותם אותו ויקחו שלשים
מרעים ויהיו אחו : ויאמר להם
שמשון אחידה נא לכם חידה
אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי
המשחה ומצאתם ונתתי לכם
שלשים סדינים ושלשים חלפת
בגדים : ואם לא תוכלו להגיד
לו ונתחם אחם לו שלשים סדינים
ושלשים חליפות בגדים ויאמרו
לו חידה חידה ונשמענה :
ויאמר להם מהאכל יצא מאכל
ומעץ יצא מתוק ולא יכלו להגיד
החידה

שופטים טו

אחותה הקטנה טובה מפנה חתני
 נא לה תחתיה : ויאמר להם
 שמשון נקיתי והפעם מפלשתים
 כי עשה אני עקם רעה :
 וילך שמשון וילכד שלש מאות
 שועלים ויקח לפדים ויפז זנב
 אל זנב ולשם לפיד אחד בין
 שני הונכות בחור : ויבער אש
 בלפידים וישלח בקמות פלשתים
 ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם
 זית : ויאמרו פלשתים מי עשה
 זאת ויאמרו שמשון חתן חתמני כי
 לקח את אשתו ויתנה למרעהו
 ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת
 אביה באש : ויאמר להם שמשון
 אם

שופטים טו

בְּטָרֶם יבֹא הַחֲרֹסָה מִהַ־מִּחֹק
מִדְּבַשׁ וּמִהַ עֹז מֵאֵרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם
לֹא־חַרְשְׁתֶּם בְּעַגְלָתִי לֹא מִצֹּאתֶם
חֵידָתִי וַתִּצְלַח עָלָיו רֹחַ יְהוָה
וַיִּרֶד אֲשָׁקֶלֶן וַיִּךְ מֵהֶם יְשָׁלֵשִׁים
אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־חַלְיצוֹתָם וַיִּתֵּן
הַחֲלִיפוֹת לַמְּגִידֵי הַחֵידָה וַיַּחַר אֹפּוֹ
וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ וַיִּתְּחִי אֲשֶׁר־
שָׁמֶשׁוֹן לַמֶּרְעָהוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ
טו וַיְהִי מִיָּמַיִם בְּיָמַי קָצִיר־חֲשִׁים
וַיִּפְקֹד שָׁמֶשׁוֹן אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּגִדֵי
עֵזִים וַיֹּאמֶר אֲבָאָה אֵל־אִשְׁתִּי
הַחֲדָרָה וְלֹא־נָתַנּוּ אָבִיהָ לָבֹא:
וַיֹּאמֶר אָבִיהָ אֲמַר אֲמַרְתִּי כִי־שָׁנָא
שָׂנְאָתָה וְאַתְּנִגְדָּה לַמֶּרְעֶךָ הֲלֹא
אֲחֻוָּתָה

שופטים טו

בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשֹׁן
הִשָּׁבְעוּ לִי כֹן תִּפְגְּעוּן בִּי אַחֲסוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא אִמְרָ לָא בִּי-אִמְרָ
בְּאִסְרָךְ וּנְתַנּוּךְ בְּיָדָם וְהָמָת לֹא
נִמְוִיתָךְ וַיֹּאסְרוּהוּ בַּשָּׁנִים עֶבְתִּים
חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן-הַסֵּלַע
הַזֶּה בָּא עַד-לְחֵי וּפְלִשְׁתִּים
הִרְעוּ לִקְרֹאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ
יְהוָה וַתַּחֲלִיכֵהוּ הָעֶבְתִּים אֲשֶׁר-עַל-
אֲרְעֹתָיו בַּפְּשָׁהִים אֲשֶׁר בְּעָרוֹ בָּאָשׁ
טו וַיִּמָּסוּ אֲסוּרָיו מֵעַל יָדָיו וַיִּמָּצֵא
לְחֵי חֲמֹר טָרִיָּה וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ
וַיִּךְ בָּהּ אֶלֶף אִישׁ וַיֹּאמֶר שִׁמְשֹׁן
בְּלָחֵי הַחֲמֹר חֲמֹר חֲמֹר חֲמֹרָתִים בְּלָחֵי
הַחֲמֹר הַכִּיתִי אֶלֶף אִישׁ וַיְהִי
א 15 כְּכֹלֹתָ

שובטים ו

אם-תעשון בואת כי אם-נקמתו
 בכם ואחר אחרל : ויך אותם
 שוק על-ירך מכה גדולה וירד
 וישב בסעיף סלע עיטם :
 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה
 וינטשו בלחי : ויאמרו איש יהודה
 למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור
 את-שמשון עלינו לעשות לו
 כאשר עשה לנו : וירדו שלשת
 אלפים איש מיהודה אל-סעיף
 סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא
 ידעת כי-משלים בננו פלשתים
 ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
 כאשר עשו לי כן עשיתי להם :
 ויאמרו לו לאסרנו ירדנו לחתך
 ביד-

שופטים יו

וַיָּסֹבּוּ וַיֵּאָרְבוּ לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר
 הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר
 עַד־אֲזֹר הַבֶּקֶר וַיַּהַרְגָנָהּ׃
 וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן עַד־חֲצֵי הַלַּיְלָה
 וַיָּקָם בְּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיֹּאחֲזֵ בַדְּלָתוֹת
 שַׁעַר הָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַיִּסָּעֵם
 עִם־הַכְּרוֹיִחַ וַיִּשֶׁם עַל־כַּתְּפָיו
 וַיַּעֲלֵם אֶל־רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל־
 פְּנֵי חֶבְרוֹן׃ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן
 וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שׁוֹרֵק וְשִׁמָּה
 הַלַּיְלָה׃ וַיַּעֲלוּ אֵלָיָה סֶרְנֵי
 פִלִּשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פָּתִי אוֹתוֹ
 וְרֹאֵי בְּמָה כָּחוֹ גְּדוֹל וּבְמָה גּוֹכַל
 לָךְ וַאֲסַרְנוֹהוּ לְעַנּוּתוֹ וַאֲנַחְנוּ בְּתֶן־
 לָךְ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כֶּסֶף׃
 וַתֹּאמֶר ב I 5

שופטים יו

בכלותו לזכר וישלך הלחי מידו
 ויקרא למקום ההוא רמת לחי
 ויצמא מאד ויקרא אל-יהוה
 ויאמר אהה נתת ביד-עבדך את-
 התשועה הגדלה הזאת ועמח
 אמות בצמא ונפילתי ביד הערלים
 ויבקע אלהים את המכתש
 אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת
 ותשב רוחו ויחי על-בן קרא שמה
 עין הקורא אשר בלחי עד היום
 הנה וישפט את ישראל בימי
 פלשתים עשרים שנה
 וילך שמשון עתה וירא שם
 אשר זונה ויקא אליה
 לעזתים לאמר בא שמשון הנה
 ויסבו

שופטים יז

תאמר : ויאמר אליה אם
 אסור יאסרונני בעבתיים חדשים
 אשר לא נעשה בהם מלאכה
 וחליתי והייתי כאחד האדם :
 ותקח ולילה עבתיים חדשים
 ותאסרהו בהם ותאמר אליו
 פלשתיים עליך שמשון ותארכב
 ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו
 כחוט : ותאמר ולילה אל שמשון
 עד הנה חתלת בי וחבר אלי
 כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר
 אליה אם תארגי את שבע
 מחלפות ראשי עם המסכרת :
 ותתקע ביהוד ותאמר אליו
 פלשתיים עליך שמשון וייקץ
 משנתו

שופטים יו

וַתֹּאמֶר דָּלִילָה אֶל שֹׁמְשׁוֹן הַגִּידָה
 נָא לִי בַמָּה כָּתַבְךָ גִּירוֹל וּבַמָּה תֹאסֶר
 לַעֲנוֹתְךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שֹׁמְשׁוֹן
 אִם יֹאסְרֵנִי בְּשִׁבְעָה יִתְּרִים
 לַחֲמִים אֲשֶׁר לֹא חָרְבוּ וְחִלִּיתִי
 וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ וַיַּעֲלוּ
 לָהּ סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים שִׁבְעָה יִתְּרִים
 לַחֲמִים אֲשֶׁר לֹא חָרְבוּ וַתֹּאסְרֵהוּ
 בָהֶם׃ וַתֹּאבֵד יֹשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו פִּלְשְׁתִּים עָלֶיךָ שֹׁמְשׁוֹן
 וַיִּנָּתֶק אֶת הַיִּתְּרִים כַּאֲשֶׁר יִנָּתֶק
 פְּתִיל הַנְּעֹרֶת בְּהָרִיתוֹ אִשׁ וְלֹא
 נִוָּדַע כָּחוֹ׃ וַתֹּאמֶר דָּלִילָה אֶל
 שֹׁמְשׁוֹן הִנֵּה הִתַּלַּת בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי
 בְּזִבּוּיִם עַתָּה תִּגִּידָה נָא לִי בַמָּה
 תֹאסֶר

שופטים יו

חָגִיר לָרָה אֶת כָּל־לִבּוֹ וְעָלוּ אֵלָיו
 סֶרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם;
 וַחֲשִׁנְהוּ עַל־בְּרָכִיתָ וַחֲקָרָא
 לְאִישׁ וַחֲגָלָח אֶת־שִׁבְעַת מַחֲלָפוֹת
 רֹאשׁוֹ וַחֲחָל' לַעֲנוֹתוֹ וַיִּסַּר כַּחוֹ
 בְּמַעֲלָיו: וַחֲאָמַר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ
 שִׁמְשׁוֹן וַיִּקַּץ מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵצֶל
 כְּפָעַם בְּכָפֶעַם וַאֲנִיעַר וְהוּא לֹא יָדַע
 כִּי יִהְיֶה סֶר מַעֲלָיו: וַיֹּאחֲזוּתוֹ
 פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְקְרוּ אֶת־עֵינָיו וַיִּזְרִירוּ
 אֹתוֹ עֹתָרָה וַיֹּאסְרוּתוֹ בְּנַחֲשִׁתִים
 וַיְהִי טוֹחֵץ בְּבֵית תַּאֲסִירִים:
 וַיַּחֲל שְׁעַר־רֹאשׁוֹ לַצִּמָּת כַּאֲשֶׁר
 גָּלָח: וַסֶּרְנֵי פְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ
 לְזִבְחָ וּבַח־גִּדּוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם
 וּלְשִׁמְחוֹ

שופטים יו

מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־הַיָּתֵד הָאֶרֶץ
וְאֶת־הַמִּסְכָּת : וַתֹּאמֶר אֵלָיו ^{טו}
אֵיךְ תֹּאמַר אֶהְיֶיךָ וְלִבְךָ אֵין
אֵתִי זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הִתְלַת בִּי
וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי בְּמַה כָּחָךְ גָּדוֹל :
וַיְהִי כִּי־הִצִּיקָה לוֹ בַּדְּבָרִיָּה כָּל־
הַיּוֹמִים וַתֹּאמְרֶנּוּ וַתִּקְצֹר נַפְשׁוֹ
לְמוֹת : וַיַּגֵּד לָהּ אֶת־כָּל־
לְבוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרֶה לֹא־עָלָה
עַל־רֹאשִׁי כִּי־נֹזֵר אֱלֹהִים אֲנִי
מִבְּטֵן אִמִּי אִם־גִּלְחֹתִי וְסָר מִמֶּנִּי
כָּחִי וְחִלּוֹתִי וְהָיִיתִי כְּכָל־הָאָדָם :
וַתֵּרָא וְלִילֹד כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־
כָּל־לְבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסֶרְנִי
פְּלִשְׁתִּים לֵאמֹר עָלוּ הַפֶּעַם כִּי־
הִגִּיד

שופטים יו

וְשָׁמַח כָּל סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְעַל־
הַגַּג בְּשִׁלְשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וְאִשָּׁה
הָרָאִים בְּשָׁחוֹק שְׂמֵשׁוֹן : וַיִּקְרָא
שְׂמֵשׁוֹן אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
יְהוָה זָכְרָנִי נָא וְחִזְקָנִי נָא אֲךָ
הַפַּעַם הַזֶּה הָאֱלֹהִים וְאִנְקָמָה
נָקַם־אַחַת מִשְׁתֵּי עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים :
וַיִּלָּפֹת שְׂמֵשׁוֹן אֶת־שָׁנָי עֲמֹדָיו
הַחֲזָק אֲשֶׁר הִבִּיתָ נִכּוֹן עֲלֵיהֶם
וַיִּסָּמֶךְ עֲלֵיהֶם אַחֵר בִּימֵינוּ וְאַחֵר
בְּשִׂמְאָלוֹ : וַיֹּאמֶר שְׂמֵשׁוֹן חֲמַת
נַפְשִׁי עִם־פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בְּכַח וַיַּפֵּל
הַבֵּית עַל־הַסָּרְנִים וְעַל־כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְהִיו הַמֵּתִים אֲשֶׁר־הָמִית
בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הָמִית בְּחַיָּו :
וַיִּרְגּוּ

שופטים יו

וּלְשִׁמְחָה וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ
בְּיָדֵנוּ אֶת שִׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵנוּ :

וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם וַיִּהְלְלוּ אֶת

אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ

בְּיָדֵנוּ אֶת אוֹיְבֵנוּ וְאֵת מַחֲרִיב

אֶרְצֵנוּ וְאֲשֶׁר הִרְבָּה אֶת חֲלָלֵינוּ :

וַיְהִי כִּי טוֹב לָבָם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ כֹה

לְשִׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁחַק לָנוּ וַיִּקְרָאוּ

לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲטֹרִים וַיִּצְחַק

לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אֹתוֹ בֵּין

הָעַמֻּדִים : וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל

חֲנֹעֵר הַמַּחְזִיק בְּיָדִי הַנִּיחָה אוֹתִי

וְהִימֵשְׁנוּ אֶת הָעַמֻּדִים אֲשֶׁר הִבִּית

נִכּוֹן עֲלֵיהֶם וְאֲשַׁעַן עֲלֵיהֶם :

וְהִבִּית מֵלֹא הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים

וּשְׁמָה

כַּטּוֹב

ק

הָאֲטֹרִים

ק

חֲמִישִׁי

ק

שופטים יח

בן משפחתם חמשה אנשים
 מקצותם אנשים בני חיל מצרעה
 ומאשתאול לרגל את הארץ
 ולחקרה ויאמרו אלהם לבו
 חקרו את הארץ ויבאו חר-
 אפרים עד בית מיכה וילינו
 שם : המה עם בית מיכה
 והמה הפירו את קול הנער הלוי
 ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך
 הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך
 פה : ויאמר אלהם בזה וכוה
 עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו
 לכהן : ויאמרו לו שאל נא
 באלהים וגרעה התצליח ורפנו
 אשר אנחנו הלכים עליה : ויאמר
 להם

שופטים יח

בבאכם תבאו אל-עם בִּטָּח
והארץ רחבת ימים כי-נתנה
אלהים בידכם מקום אשר אין-
שם מחסור כל-דבר אשר בארץ;
ויסעו משם ממשפחת הדני
מצרעה ומאשתאל שש-מאות
איש חגור כלי מלחמה; ויעלו
ויחנו בקרית יערים ביהודה על-
בן קראו למקום שהוא מחנה-דן
עד היום הנה אחרי קרית
יערים; ויעברו משם הר-
אפרים ויבאו עד-בית מיכה;
ויענו חמשת האנשים החלבים
לרגל את-הארץ ליש ויאמרו אל-
אחיהם היודעים כי יש בביתים
האלה

שופטים יח

להם הפקדון לכו לשלום נכח
 יהוה ודרככם אשר תלכו בהו
 וילכו חמשת האנשים ויבאו
 לישה ויראו את העם אשר
 בקרבה וישבת לבטח כמשפט
 צידנים שקט יובטח ואין מקלים
 דבר בארץ יורש עזר ורחוקים
 המה מצידנים ודבר אין להם
 עם אדם ויבאו אל
 אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו
 להם אחיהם מה אתם ו
 וימרו קומה ונעלה עליהם כי
 ראינו את הארץ והנה טובה מאד
 ואתם מחשים אל תעצלו ללכת
 לבא לרשת את הארץ ו

כבאכם

סוף

שופטים יח

אֵלֶּהם הַכֹּהֲנִים מִתְּמַנְּתֵי עֲשִׂים :
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרָשׁ שִׁים יָדְךָ עַל־
 פִּיךָ וְלֹךְ עִמָּנוּ וְהִירָה־לָנוּ לְאֵב
 וְלִכְהֹן הַטּוֹב הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְבֵית
 אִישׁ אֶחָד אֹו הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְשֶׁבֶט
 כ וְלִמְשַׁפְּחָה בְּיִשְׂרָאֵל : וַיִּיטֹב לָב
 הַכֹּהֵן וַיִּקַּח אֶת־הָאֶפֶוד וְאֶת־
 הַחֲרָפִים וְאֶת־הַפָּסֶל וַיָּבֵא בְּקֶרֶב
 הָעַם : וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁמוּ אֶת־
 הַטֵּף וְאֶת־הַמִּקְנֶה וְאֶת־הַכְּבוֹדָה
 לַפְּנִיָּהם : הִמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית
 מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵתֵים אֲשֶׁר
 עִם־בֵּית מִיכָה נִזְעָקוּ וַיִּדְּבִיקוּ אֶת־
 בְּנֵי־דָן : וַיִּקְרְאוּ אֶל־בְּנֵי־דָן
 וַיִּסְכּוּ פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה מֶה־
 לָךְ

ודבר אין להם עם אדם והיא
 בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את
 העיר וישבו בה ויקראו שם
 העיר דן בשם הן אביהם אשר יחד
 לישראל ואולם ליש שם העיר
 לראשנה ויקימו להם בני דן
 את הפסל ויהונתן בן גרשם בן
 מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט דן תלמים
 הדני עד יום גלות הארץ
 וישימו להם את פסל מיכה אשר
 עשה כל ימי חיות בית האלהים
 בשילה ויהיו בימים יט
 ההם ומלך אין בישראל ויהיו
 איש לזו גר בירכתי הר אפרים
 ויקח לו אשה פילגש מבית לחם
 יהודה ב 16

שופטים יח

וְלֹא כִי נִזְעַקְתָּ : וְאָמַר אֶת־אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְקַחְתָּם וְאֶת־הַכֹּהֵן
 וְחָלְכוּ וּמָה־לִּי עֹז וּמָה־זֶה תֹאמְרוּ
 אֵלַי מָה־לָּךְ : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־כח
 דָּן אַל־תִּשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנוּ פֶּן־
 יִפְגְּעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים מִרֵּי נָפֶשׁ
 וְאִסְפְּתֶה נַפְשְׁךָ וְנַפְשׁ בֵּיתְךָ :
 וַיֵּלְכוּ בְנֵי־דָן לְדִרְכָם וַיֵּרָא מִיכָה
 בִּי־חֲזָקִים הֵמָּה מִמָּנוּ וַיִּפֹּן וַיָּשָׁב
 אֶל־בֵּיתוֹ : וְהֵמָּה לְקָחוּ אֶת־
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִיכָה וְאֶת־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
 הָיָה־לוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־לִישׁ עַל־עַם
 שֶׁקֶט וּבִטָּח וַיְכּוּ אוֹתָם לְפִי־חָרֶב
 וְאֶת־הַעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ :
 וְאֵין מַצִּיל כִּי רְחוּקָה הִיא מִצִּיּוֹנוֹ
 וּדְבַר

הַנְּעִרָהּ אֶל-הָאִישׁ הַזֶּה וְנָא וְלִין
וַיֵּשֶׁב לְבָךְ : וַיָּקָם הָאִישׁ לִלְכָּת
וַיִּפְצֹר-בּוֹ חֲתָנוֹ וַיֵּשֶׁב וַיִּלֵּן שָׁם :
וַיִּשְׁלַם בְּבֹקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי
לִלְכָּת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעִרָה סָעֲדָה
נָא לְבָכְךָ וְהִתְמַהֵּמְהוּ עַד-נִטּוֹת
הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם : וַיָּקָם
הָאִישׁ לִלְכָּת הוּא וּפִילָגְשׁוֹ וַנִּעְרֹז
וַיֹּאמֶר לוֹ חֲתָנוֹ אָבִי הַנְּעִרָה הַיָּדָה
נָא רַפָּה הַיּוֹם לַעְרוֹב לֵינּוּ-נָא הִנֵּה
חֲנֹת הַיּוֹם לִין פֹּה וַיֵּשֶׁב לְבָכְךָ
וְהִשְׁכַּמְתָּם מִחֹר לְדַרְכְּכֶם וְהִלַּכְתָּ
לֹא-הֶלֶךְ : וְלֹא-אָבָה הָאִישׁ לָלוֹךְ
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא עַד-גִּבְחַ יְבוֹם
הָיָא יְרוּשָׁלַם וְעָמֹן צָמֹד חֲמוּרִים
חֲבוּשִׁים 16 ג חבושים

שופטים יט

ויהודה : וחזנה עליו פילגשו
 וחלך מאתו אל—בית אביו אל—
 בית לחם יהודה ויהי שם ימים
 ארבעה חדשים : ויקם אישה
 וילך אחרית לדבר על—לבה
 להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים
 וחביאהו בית אביו ויראהו אבי
 הנערה וישמח לקראתו : ויחזק
 בו חתנו אבי הנערה וישב אתו
 שלשת ימים ויאכלו וישחו וילינו
 שם : ויהי ביום הרביעי וישכימו
 בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי
 הנערה אל—חתנו סער לבך פת
 לחם ואחר תלכו : וישבו ויאכלו
 שניהם יחדו וישחו ויאמר אבי
 הנערה

להשיבה
 ק

יבערב והאיש מהר אפרים ותוא
 גר בגבעה ואנשי המקום בני
 ימינו וישא עיניו וירא את
 האיש הארח ברחב העיר ולאמר
 האיש תוקן אנה תלך ומאין תבוא:
 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית
 לחם וחודה עד ירפתי הר אפרים
 משם אנכי ואלך עד בית לחם
 יהודה ואת בית יהודה אני הלך ואין
 איש מאסף אותי הביתה: וגם
 תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם
 לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער
 עם עבדיך אין מחסור כל דבר:
 ויאמר האיש תוקן שלום לך רק
 כל מחסורך עלי רק ברחוב אל
 תלך:

שופטים יט

חבושים ופילגשו עמו : הם עם
 יבוס והיום גד מאד ויאמר הנער
 אל אדניו לכה נא ונסורח אל
 עיר היבוס ונארת ונלין בה :
 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל
 עיר נכרי אשר לא מבני ישראל
 הנה ועברנו עד גבעה : ויאמר
 לנערו לך ונקרבה באחד המקומות
 ולנו בגבעה או ברמה : ויעברו^{טו}
 וילכו ותבא להם השמש אצל
 הגבעה אשר לבנימן : ויסרו שם
 לבוא ללון בגבעה ויבא וישב
 ברחוב העיר ואין איש מאסף
 אותם הביתה ללון : והנה איש
 זקן בא מן מעשתו מן השדה
 בערב

שופטים יט

י לא תעשו דבר הנבלה הזאת :
 כ ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק
 ה' איש בפילגשו ויצא אליהם
 החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל
 הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות
 השחר : ותבא האשה לפנות
 הבקר ותפל פתח בית האיש אשר
 ארונה שם עד האור : ויקם
 ארניה בבקר ויפתח ולתות הבית
 ויצא ללכת לדרך והנה האשה
 פילגשו נפלת פתח הבית וידיה
 על-הסף : ויאמר אליה קומי
 ונלכה ואין ענה וקחה על-החמור
 ויקם האיש וילך למקומו :
 ויבא אל-ביתו ונקח את המאכלת
 ויחזק

בעלות
 פ

חָלָן : וַיָּבִיאוּהוּ לְבֵיתוֹ וַיְבֹולֵּ •
 לַחֲמוּרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ
 וַיִּשְׁתּוּ : הַסֵּה מִיִּשְׁבֵּי־אֶת־לִבָּם
 וְהִנֵּה אֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי בְנֵי־בְלוֹעַל
 נִסְבּוּ אֶת־הַבָּיִת מִתְדַפְּקִים עַל־
 הַדָּלָת וַיֹּאמְרוּ אֵל־הָאִישׁ בְּעַל
 הַבָּיִת הַזֶּקֶן לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת־הָאִישׁ
 אֲשֶׁר־בָּא אֵל־בֵּיתְךָ וְנִדְעֵנוּ :
 וַיֹּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ בְּעַל הַבָּיִת
 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֵל־אֶחָד אֶל־הָרֵעַו
 נָא אַחֲרֵי אֲשֶׁר־בָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֵל־
 בֵּיתִי אֶל־תַּעֲשׂוּ אֶת־הַנְּבִלָה הַזֹּאת :
 הִנֵּה בָתִּי הַכַּחֲלוּהָ וּפִילְגְּשֶׁהָ
 אוֹצִיאוּהָ נָא אוֹתָם וְעֲנוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ
 לָהֶם הַשּׁוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלֹאִישׁ הַזֶּה
 לֹא

שופטים ב

ישראל דברו איכרה נחיתת הרעה
 הזאת : ויען האיש הלוי איש
 האשה הנרצחה ויאמר הגבעות
 אשר לבנימן באתי אני ופילגשי
 ה' ללון : ויקמו עלי בעלי הגבעות
 ויסבו עלי את הבית לילדה אותי
 דמו להרג ואת פילגשי עני וחמתו
 ואחז בפילגשי ואנחתה ואשלתה
 בכל שנה נחלת ישראל כי עשו
 זמרה ונבלה בישראל : הגיד
 כלכם בני ישראל והביד לכם דבר
 ועצרה הלים : ויקם כל העם
 באיש אחר לאמר לא גלך איש
 לאהלו ולא נסור איש לביתו :
 ועתה וזה הדבר אשר נעשה
 לגבעה

שופטים ב

וַיִּחְזַק בְּפִילֶגְשׁוֹ וַיִּנְחַלְהָ לְעַצְמִיהָ
 לְשָׁנִים עֶשְׂרֵת נְתָחִים וַיִּשְׁלַח בְּכָל
 בְּצֹל יִשְׂרָאֵל וַהֲיָה כָּל־הָרָאָה
 וְאָמַר לֹא־נִהְיָתָה וְלֹא־נִרְאָתָה
 כְּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה שִׁימֹד
 ב לָכֵם עָלֶיהָ עֲצוּ וְדַבְּרוּ וַיֵּצְאוּ *
 כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַחֲקָהֵל הָעֵדָה כְּאִישׁ
 אֶחָד לְמִדָּן וְעַד־בָּאֵר שֶׁבַע וְאֶרֶץ
 חֶגְלָעַר אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה
 וַיְהִי־צִבּוֹ פְּנֹרֶת כָּל־הָעָם כָּל־שִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל בִּקְהָל עִם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע
 מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רַגְלֵי טָלַף חֲרָב
 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנִימִן כִּי־עָלוּ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל

שופטים ב

מן-הָעָרִים הַגְּבֻעֹתָהּ לֵצֵאת
 לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיִּתְּפְקְדוּ בָנִי בְנִימָן בַּיּוֹם הַהוּא
 מֵהָעָרִים עֶשְׂרִים וּשְׁשֶׁה אֱלֹף אִישׁ
 שָׁלַף חֶרֶב לְבַר מִיֻּשְׁבֵי הַגְּבֻעֹת
 הַתְּפֻקְדוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר׃
 מִכָּל הָעָם הַזֶּה שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ
 בַּחֹר אֲשֶׁר יָרְדוּ מִיָּמִינוֹ כָּל-זֶה קָלַע
 בְּאֶבֶן אֶל-הַשְּׁעָרָה וְלֹא יָחֻטְּ אִישׁ
 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפֻקְדוֹ לְבַר מִבְּנֵימָן
 אַרְבַּע מֵאוֹת אֱלֹף אִישׁ שָׁלַף חֶרֶב
 כָּל-זֶה אִישׁ מִלְחָמָה׃ וַיִּקְמוּ
 וַיַּעֲלוּ בֵית-אֵל וַיִּשְׁאַלּוּ בָּאֱלֹהִים
 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־עָלָה-לָנוּ
 בַּתְחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנִימָן
 וַיֹּאמֶר

שופטים ב

לַגְּבֻעָה עָלֶיהָ בְּגֹזֶל : וּלְקַחְנוּ
 עֲשֵׂרָה אֲנָשִׁים לַמָּאָה לְכָל שְׁבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמָאָה לְאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ לְרִבְכָּה
 לְקַחַת צָדָה לְעַם לַעֲשׂוֹת לְבֹאֵם
 לַגְּבֻעַ בְּנִימָן כָּל־הַנְּבִלָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר כָּל־
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר בְּאִישׁ אֶחָד
 חֲבֵרִים : וַיִּשְׁלְחוּ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנָשִׁים בְּכָל־שְׁבִטֵי בְנִימָן לֵאמֹר
 מָה הָרַעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נַהֲיִיתָה בָּכֶם
 וַעֲמַח חָנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־
 בְלִיעֵל אֲשֶׁר בְּגְבֻעָה וְנִמְיָתָם
 וַתַּבְעֲרֵה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ
 בְנִימָן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אֲחֵיהֶם
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאסְפוּ בְנֵי־בְנִימָן
 מִן־

שופטים ב

וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלָיו אֲלִינוּ וַיִּקְרְבוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנִימֵן בְּיוֹם
 נה ד' שָׁנִי וַיֵּצֵא בְנִימֵן לִקְרֹאתָם
 מִן-הַגִּבְעָה בְּיוֹם הַשְּׁנִי וַיִּשְׁחִיתוּ
 בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֵנֶת עֶשֶׂר אֲלָף
 אִישׁ אֶרְצָה כָּל-אֵלֶּה שְׁלֹפֵי חֶרֶב
 וַיַּעֲלוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם
 וַיָּבֹאוּ בֵּית אֵל וַיִּכְּפוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם
 לִפְנֵי יְהוָה וַיַּצֻּמוּ בְּיוֹם-הַהוּא
 עַד-הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים
 לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁאֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 בַּיהוָה וּשְׁם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים
 בַּיָּמִים הָהֵם וּפִינָחָם בֶּן-אֶלְעָזָר
 בֶּן-אֶהֱרֹן עָמַד לִפְנֵי בַיָּמִים
 ד' הָהֵם לֵאמֹר הָאֻסָּף עוֹד לַצָּאֵת
 לַמַּלְחָמָה

שופטים ב

וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בְּחַתְלָהּ :
וַיָּקוּמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֹקֶר וַיַּחֲנוּ
עַל-הַגְּבֵעָה : וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל
לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵימָן וַיַּעֲרְכוּ אִתָּם
אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-
הַגְּבֵעָה : וַיֵּצְאוּ בְנֵי-בְנֵימָן מִן-
הַגְּבֵעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
הַהוּא שְׁנָיִם וָעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ
אַרְצָה : וַיִּתְּחוּק הָעָם אִישׁ
יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפּוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם
הַרְאִשׁוֹן : וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי יְהוָה עַד-הָעֶרֶב וַיִּשְׁאַלוּ
בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֹסִיף לְגִשְׁתִּי
לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵימָן אֲחֵי
וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר

שופטים ב

והמסלול : וכל איש ישראל קמו
 ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב
 ישראל מגיח ממקמו ממערה
 גבע : ויבאו מנגד לגבעה
 עשרת אלפים איש בחור מכל
 ישראל והמלחמה כבדה והם לא
 ידעו כי נגעת עליהם הרעה :
 ויגף יהוה את בנימין לפני ישראל^{יה}
 וישחיתו בני ישראל בבנימין ביום
 ההוא עשרים וחמשה אלף ומאת
 איש כל אלה שלף חרב : ויראו
 בני בנימין כי נגפו ויחלו איש
 ישראל מקום לבנימין כי בטחו
 אל הארב אשר שמו על הגבעה :
 והאורב החישו ויפשטו אל
 17 א הגבעה

שופטים ב

לְמַלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בְנִימִן אָחִי
 אִם־אֶחָדָל וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלָיו כִּי
 מִחֵר אֶחָנְנוּ בִּירוֹךְ וַיֵּשֶׁם יִשְׂרָאֵל
 אֲרָבִים אֶל־הַגְּבֵעָה סָבִיב וְ
 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בְנִימִן וְ
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְכוּ אֶל־הַגְּבֵעָה
 כְּפָעַם בְּכָפֶעַם וַיֵּצְאוּ בְנֵי בְנִימִן
 לִקְרֹאת הָעָם הַנִּחָקוּ מִן־הָעִיר
 וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת מֵהָעַם חֲלָלִים כְּפָעַם
 בְּכָפֶעַם בְּמִסְלֹוֹת אֲשֶׁר אַחֶרֶת עָלָה
 בֵּית־אֵל וְאַחֶרֶת גְּבַעְתָּהּ בַּשָּׂדֶה
 בְּשָׁלְשִׁים אוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 בְנֵי בְנִימִן נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ
 כִּבְרָאשֵׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ
 נָנוּסָה וְנִתְקַנּוּהוּ מִן־הָעִיר אֶל־
 הַמִּסְלֹוֹת

והמלחמה הדביקהו ואשל
 מהערים משחיתים אותו בתוכו :
 כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה
 הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח
 שמש : ויפלו מבנימן שמנה--
 עשר אלף איש את כל אלה אנשי
 מה חיל : ויפלו וינסו המדברה אל-
 סלע הרמון ויעללהו במסלות
 חמשת אלפים איש וידביקו
 אחריו עד גרעם ויכו ממנו אלפים
 איש : ויהי כל הנפלים מבנימן
 עשרים וחמשה אלף איש שלף
 חרב ביום החורב את כל אלה
 אנשי חיל : ויפלו וינסו המדברה
 אל-סלע הרמון שש מאות איש
 17 ב וישבו

שופטים ב

תגבעה וימשך והארב ויך את כל
 העיר לפי חרב ויהמיער היתה
 לאיש ישראל עם הארב חרב
 להעלותם משאת העשן מן העיר
 ויהפך איש ישראל במלחמה
 ובנימן החל להכות חללים
 באיש ישראל בשלשים איש כי
 אמרו אך גגוף גגוף והוא לפנינו
 במלחמה הראשנה ויהמשאת
 החלה לעלות מן העיר עמוד עשן
 ויפן בנימן אחריו והגה עלה כליל
 העיר השמימה ואיש ישראל
 הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי
 נגעה עליו הרעה ויפנו לפני
 איש ישראל אל דרך המדבר
 והמלחמה

שופטים בא

בני ישראל מי אשר לא עלה
 בקהל מכל שבטי ישראל אל
 יהוה כי השבועה הגדולה
 היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 המצפה לאמר מורת יומת
 ונחמו בני ישראל אל בנימן אחיו
 ויאמרו נגדע היום שבט אחד
 מישראל מה נעשה להם
 לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו
 ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו
 לנשים ויאמרו מי אחד משבטי
 ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה והנה לא בא איש אל
 המחנה מיבש גלעד אל הקהל
 ויתפקד העם והנה אין שם
 17 ג איש

שופטים כא

וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים:
 ואיש ישראל שבו אל בני בנימין
 ויבוס לפי חרב מעיר מתם עד
 בהמה עד כל הנמצא גם כל
 הערים הנמצאות שלחו באש:
 כא ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר
 איש ממנו לא יתן בתו לבנימין
 לאשה: ויבא העם בית אל וישבו
 שם עד הערב לפני האלהים
 וישאו קולם ויבכו בכי גדול:
 ויאמרו למד יהיה אלהי ישראל
 היתה זאת בישראל להפקד היום
 מישראל שבת אחד: ויהי ממחרת
 וישכימו העם ויבנו שם מזבח
 ויעלו עלות ושלמים: ויאמרו
 בני

שופטים כא

חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו
 להם בן : והעם נחם לבנימן
 כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל
 ויאמרו זקני העדה מה נעשה
 לנותרים לנשים כי נשמדה
 מבנימן אשה : ויאמרו ירשת
 פליטה לבנימן ולא ימחה שבט
 מישראל : ואנחנו לא נוכל
 לתת להם נשים מבנותינו כי
 נשבעו בני ישראל לאמר אלו
 נתן אשה לבנימן : ויאמרו הנה
 חג יהוה בשלו מימים ימימה
 אשר מצפונה לבית אל מזרחתה
 השמש למסלה העלה מבית אל
 כ שכמה ומנגב ללבונה : ויצאו את
 בני

וישו
 ק

שופטים כא

אִישׁ מִיוֹשְׁבֵי יְבֶשׁ גִּלְעָד :

וַיִּשְׁלַח חֹדֶשׁ הָעֵדָה שְׁנַיִם עָשָׂר

אֶלֶף אִישׁ מִבְּנֵי הַחֵיל וַיִּצְווּ אוֹתָם

לֵאמֹר לָכוּ וְהַכִּיתֶם אֶת יוֹשְׁבֵי יְבֶשׁ

גִּלְעָד לְפִי חָרֵב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף :

וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר חָעָשׂוּ כָל זָכָר וְכָל־

אִשָּׁה יָדַעַת מִשֹּׁכֵב זָכָר הַחֲרִימוּ :

וַיִּמָּצְאוּ מִיוֹשְׁבֵי יְבֶשׁ גִּלְעָד אַרְבַּע

מֵאוֹת נַעֲרָה בְּחֻלָּה אֲשֶׁר לֹא יָדָעַת

אִישׁ לְמִשְׁכָּב זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם

אֶל הַמִּחְנֶה שְׁלֹה אֲשֶׁר בְּאַרְצָ כְּנָעַן :

וַיִּשְׁלַח כָּל הָעֵדָה וַיְדַבְּרוּ אֶל־

בְּנֵי בְנִימִן אֲשֶׁר כְּסָלַע רְמוֹן וַיִּקְרְאוּ

לָהֶם שָׁלוֹם וַיָּשֶׁב בְּנִימִן בְּעֵדַת

הָהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר

חיו

שופטים כא

ישראל בעת ההיא איש לשבטו
ולמשפחתו ויצאו משם איש
בה לנחלתו :
בנימין ההם איש
מלך בישראל איש הישר בעיניו
יעשה :

ויהי

שופטים כא

בְּנֵי בְנִימִן לֵאמֹר לָכֵן וַאֲרֻבָּתָם
 בְּכַרְמֵינוּ וְרֵאיוֹתָם וְהִנֵּה אִם
 יֵצְאוּ בָנוֹתֵינוּ שָׁלוֹם לְתוֹרָה בְּמַחֲלוֹת
 וַיֵּצְאוּ מִן־הַכַּרְמִים וַחֲטִפְתָּם
 לָכֵם אִישׁ אֲשֶׁחוֹ מִבָּנוֹת שִׁילּוֹ
 וַתִּלְכְּתֶם אֶרֶץ בְּנִימִן וְהִלַּחְתֶּם
 וַיָּבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם לְרֹב
 אֱלֹהֵינוּ וַאֲמָרְנוּ אֱלֹהֵם חָנוּנוּ אוֹתָם
 כִּי לֹא לִקְחוּ אִישׁ אֲשֶׁחוֹ בְּמִלְחָמָה
 כִּי לֹא אֲתָם נִתְּחַם לָהֶם כַּעַתָּה
 חָאֲשָׁמוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי בְנִימִן
 וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמַסְפָּרָם מִן־
 הַמַּחֲלָלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיֵּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ
 אֶל־נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת־הָעָרִים
 וַיִּשְׁכְּנוּ בָהֶם וַיִּתְּחַלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל

זריב
א

01114

187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698

AYUNTAMIENTO DE MADRID

שמואל א

ויהי

א איש אחר מן הרמתיים צופים א
מהר אפרים ושמו אלקנה בן
ירחם בן אליהוא בן תחוי בן
2 צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם
אחת חנה ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה אין ילדים :
3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני בניו עליו
חפני ופנחס פהנים ליהוה :

ויהי

שמואל א א

אֲנֹכִי וַיֵּיזֶן וְשָׁכַר לֹא שְׁתִּיתִי וְאֶשְׁפֹּךְ
 אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה : אֶל־תִּחַן 16
 אֶת־אִמְתְּךָ לִפְנֵי בֵת־בְּלִיעֵל כִּי מְרֹב
 שִׁיתִי וְכַעֲסִי דִבַּרְתִּי עַד־הִנֵּה :
 וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם 17
 וְאֵלֵהִי יִשְׂרָאֵל יַחַן אֶת־שְׁלַחְךָ אֲשֶׁר
 שָׁאַלְתָּ מֵעֲמֹו : וַתֹּאמֶר תִּמְצָא 18
 שְׁפַחְתְּךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ וַתִּלְךְ הָאִשָּׁה
 לְדֶרֶכָּה וַתֹּאכַל וּפְנִיָּה לֹא־חָיוּ לָהּ
 עוֹד : וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ 19
 לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתָם
 הַרְמָתָה וַיֵּדַע אֱלֻקָּנָה אֶת־חֲנָה
 כִּי־אֶשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה : וַיְהִי לְתַקְפוֹת 20
 הַיָּמִים וַתַּהַר חֲנָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא
 אֹת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְּהוָה 21
 שְׁאַלְתִּיו :

שמואל א א

- 10 מִזֹּזַת הַיֶּכֶל יְהוָה וְהִיא מֵרַת נַפֶּשׁ
וְהַתְּפִלָּה עַל־יְהוָה וּבִכָּה תִבְכֶּה וְ
11 וְחָדָר נָדָר וְתֹאמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אִם־רָאִיתָ תִּרְאֶה בְּעֵינֵי אִמְחָךְ
וְזָכַרְתָּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אִמְחָךְ
וְנִתְּתָה לְאִמְחָךְ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנִתְּתִיו
לְיְהוָה כָּל־יָמֵי חַיָּיו וּמִזְבֵּחַ לֹא־
12 יַעֲלֶה עָלָיו־רֹאשׁוֹ וְהָיָה כִּי הִרְבֵּיתָהּ
לְהַתְּפִלָּה לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שֹׁמֵר אֶת־
13 פִּיּוֹ וְחִנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־
לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶּיהָ נִעְוֹרֹת וְקוֹלָהּ לֹא
יִשְׁמָע וַיַּחֲשֹׁבָה עָלָיו לְשַׁכְּרָה וְ
14 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַד־מָתִי תִשְׁתַּכְּרִין
15 הִסִּירִי אֶת־יַיִךְ מֵעַלֶיךָ וְחַעֲזִי חֲנָה טו
וְתֹאמַר לֹא אֲדֹנִי אֲשֶׁה קֶשֶׁת רוּחַ
אֲנִכִּי

שמואל א ב

אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנֶּעֱבַת עִמָּכָה
 בָּזָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה אֶל־הַנָּעִר 21
 הַזֶּה הַתְּפַלֵּלְתִּי וַיִּחַן יְהוָה לִי אֶת־
 שְׁאֵלֹתַי אֲשֶׁר שָׁאֵלְתִּי מֵעַמּוֹ וְגַם 22
 אֲנֹכִי הַשְׁאֵלְתִּיהוּ לִיתְּנוֹת כָּל־הַיָּמִים
 אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לִיתְּנוֹת
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לִיתְּנוֹת וַתְּתַפַּלֵּל ב 23
 חֲנָה וַתֹּאמֶר עֲלֶץ לִבִּי בִיתְּנוֹת
 רָמָה קִרְנִי בִיתְּנוֹת רַחֵב פִּי עַל־
 אוֹיְבֵי כִי שִׁמַּחְתִּי בִישׁוּעֶתְךָ אֵין 24
 קָדוֹשׁ כִּיתְּנוֹת כִּי־אֵין בְּלִתְּךָ וְאֵין צוֹר
 בְּאַלְהֵינוּ אֶל־תִּרְבוּ תִּדְבְּרוּ גְבוּהָ 25
 גְבוּהָ יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל
 דַּעוֹת יְהוָה וְלֹא נִתְּכְנוּ עַל־לוֹת ו
 קָשֶׁרֶת גְּבָרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים 26
 אֲזֶר

וְיִי
 פ

שמואל א א

- 21 שאלתיו : ויעל והאיש אלקנה
 וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח
 22 התימים ואת נדרו : וחנה לא עלתה
 כי אמרה לאישה עד יגמל הנער
 והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב
 23 שם עד עולם : ויאמר לה אלקנה
 24 אישה עשי תשוב בעיניך שבי עד
 גמלך אהו אך יקם יהוה את דברו
 ותשב האשה ותינק את בנה עד
 25 גמלה אהו : ותעלה עמה באשר
 גמלהו בפריים שלשה ואיפה
 אחת קמה ונבל יין ותבאהו בית
 26 יהוה שלו והנער נער : וישחטו כח
 את הפר ויבאו את הנער אל
 27 עלי : והאמר בי אדני חי נפשך
 אדני

שמואל א ב

- על ביתו והנער היה משרת את
 יהוה את פני עלי הכהן : ובני 12
 עלי בני בליעל לא ידעו את
 יהוה : ומשפט הכהנים את 13
 העם כל איש זבח זבח ובא נער
 הכהן כבשל הבשר וחמולג שלש
 השנים בידו : והכה בכיור או 14
 בדור או בקלחת או בפרור כל
 אשר יעלה חמולג יקח הכהן
 בזבחה ועשו לכל ישראל הבאים
 שם בשלה : גם בטרם יקטרו 15
 את החלב ובא נער הכהן ואמר
 לאיש הזבח הנה בשר לצלות
 לכהן ולא יקח ממך בשר מבשר
 כי אם חי : ויאמר אליו האיש 16
 18 א קטר

שמואל א ב

ז אָז אַזרױ חיל: שְׁבַעִים בִּלְחָם נִשְׁכָּרוּ
 וְרַעְבִּים חָדְלוּ עַד-עֲקָרָהּ יִלְדָה
 שְׁבַעֲהָ וְרַבַּת בָּנִים אִמְלִלָה:
 6 יְהוָה מָמִית וּמַחְיֶה מִזְרִיד שְׂאוֹל
 7 וַיַּעַל: יְהוָה מִזְרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפּוֹל
 8 אֶף-מְרוֹמָם: מְקוֹם מַעְפָּר וְלֹא
 מַאֲשַׁפֵּחַ יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם-
 נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחַלֵּם כִּי
 לַיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם
 9 חֶבֶל: רַגְלֵי חֲסִידוֹ וַיִּשְׁמֶר וַיִּדְשָׁעִים
 בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִּי-לֹא בָכַח יִגְבֹּר-
 10 אִישׁ: יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבֵי עָלָיו
 בַּשָּׁמַיִם יִרְעֶם יְהוָה יִדְּיוֹ אֲפָסִי-
 אֶרֶץ וַיַּחַד עֵץ לְמַלְכוֹ וַיִּהְיֶם קֶרֶן
 11 מִשִּׁיתוֹ: וַיִּלֶךְ אֶל-קִנְדֵּי הַרְמָתָה
 עַל-

שמואל א ב

אֶת־חֲנָה וַתַּחַר וַתֵּלֶךְ שְׁלֹשָׁה־
 בָּנִים וּשְׁתֵּי בָנוֹת וַיַּגְדֵּל חֲנָנִי
 שְׁמוּאֵל עִם־יְהוָה : וְעָלִי זָקֵן מְאֹד
 וּשְׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂוּן בָּנָיו
 לְכָל־יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר יִשְׁכַּבּוּ
 אֶת־הַנָּשִׁים הַעֲבָאוֹת פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד : וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמַד תַּעֲשֶׂוּן
 כְּדִבְרֵים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ
 אֶת־דְּבָרֵיכֶם רָעִים מְאֹד כָּל־הָעַם
 אָלֶיהָ : אֵל בָּנִי כִּי לֹא־טוֹבָה
 הַשְׁמָעָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ מֵעֲבָרִים
 כִּי עִם־יְהוָה : אִם־יַחֲטֵא אִישׁ
 לְאִישׁ וּפָלְלוּ אֱלֹהִים וְאִם לִיהוָה
 יַחֲטֵא אִישׁ מִי יִתְפַּלֵּל־לוֹ וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם כִּי־חַפֵּץ יְהוָה
 18 ב לַהֲמִיתָם :

שמואל א ב

קָטַר יִקְשִׁירוּ כִּיּוֹם הַחֵלֶב וְקָח לָךְ
 בַּאֲשֶׁר הָיְתָה נִפְשְׁךָ וְאָמַר לוֹ כִּי
 עָתָה תִּהְיֶה וְאִם לֹא לִקְחָתִי
 וּבְחִזְקָה וְהָיִיתְּ חֲטָאת הַנְּעָרִים
 גְּדוֹלָה מְאֹד אֶת־פָּנֵי יְהוָה כִּי
 נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת יְהוָה
 וּשְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת־פָּנֵי יְהוָה
 נָעַר חָגוֹר אֶפֶוד בָּדוּ וּמַעִיל קִטֹּן
 תַּעֲשֶׂה לּוֹ אֹמֹן וְהַעֲלֵתָה לּוֹ
 מִיָּמִים וּמִימָה בְּעִלּוֹתָה אֶת־אִישָׁה
 לְזִבְחֶךָ וְזִבְחֵי הַיָּמִים וּבִלְדָּךְ
 עָלִי אֶת־אֶלְקִנָּה וְאֶת־אֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר
 יֵשׁם יְהוָה לָךְ וְרַע מִן־הָאִשָּׁה הִזָּאת
 תַּחֲרֹת הַשְּׂאֵלָה אֲשֶׁר שָׂאֵל לִיהוָה
 וְהִלְכוּ לְמִקְוָמוֹ כִּי־פָקַד יְהוָה
 אֶת־

שמואל א ב

ואמור אמרתי ביתך ובית אביך
 יתהלכו לפני עד עולם ועתה
 נאם יהוה חלילה לי כי מכבדני
 אבד ובני יקרו : הגה ומים
 באים וגדעתי את זרעך וארת
 זרע בית אביך מהיות זקן בביתך
 והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב
 את ישראל ולא יהיה זקן בביתך
 כל הימים : ואיש לא אכרית
 לך מעם מזבחי לכלות את עיניך
 ולאדיב את נפשך וכל מרבית
 ביתך ימותו אנשים : וזה לך
 האות אשר יבא אל שני בנים אל
 חפני ופינתם ביום אחד ימותו
 שניהם : והקימותי לי כהן נאמן
 לה

שמואל א ב

להמיתם : והנער שמואל הלך
 וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם
 אנשים : ויבא איש-אלהים
 אל-עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה
 הנגלה בעליתי אל-בית אביך
 בהיותם במצרים לבית פרעה :
 ובחר אתו מכל-שבטי ישראל לו
 לכהן לעלות על-מזבחי להקטיר
 קטרת לשאת אפוד לפני ואחננה
 לבית אביך את-כל-אשי בני
 ישראל : למדה תבעטו בזבחי
 ובמנחתי אשר צויתי מעון וחכבד
 את-בניך ממני להבריאכם
 מראשיות כל-מנחת ישראל לעמיו
 לכן נאם יהוה אלהי ישראל
 אמור

שמואל א ג

הַנְּנִי וַיִּרְצֵ אֶל־עָלַי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי
 כִּי־קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי
 שׁוּב שָׁכַב וַיִּלֶּךְ וַיִּשְׁכַּב : וַיִּסַּף יְהוָה
 קָרָא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיִּקָּם שְׁמוּאֵל
 וַיִּלֶּךְ אֶל־עָלַי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי כִי קָרָאתָ
 לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי בְנִי שׁוּב
 שָׁכַב : וּשְׁמוּאֵל טָרַם יָדַע אֶת־
 יְהוָה וְטָרַם יִגְלֶה אֵלָיו דְּבַר־יְהוָה :
 וַיִּסַּף יְהוָה קָרָא שְׁמוּאֵל בְּשְׁלִישָׁתָּה
 וַיִּקָּם וַיִּלֶּךְ אֶל־עָלַי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי כִי
 קָרָאתָ לִי וַיִּבֶן עָלַי כִּי יְהוָה קָרָא
 לְבָעֵר : וַיֹּאמֶר עָלַי לְשְׁמוּאֵל לֵךְ
 שָׁכַב וְהָיָה אִם־יִקְרָא אֵלַיִךְ וְאָמַרְתָּ
 דְּבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ וַיִּלֶּךְ
 שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוֶמוֹ : וַיָּבֹא
 יְהוָה

שמואל א 1

בְּאִשֶּׁר בְּלִבִּי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבְנִיתִי
 לוֹ בֵּית נְאֻמָּן וְהִתְחַלֵּךְ לִפְנֵי מְשִׁיחִי
 כָּל־הַיָּמִים : וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר ^א
 בְּבֵיתְךָ יָבוֹא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ לְאַגְוֹרֹת
 בָּסֶף וּכְכֹר־לֶחֶם וְאָמַר סָפַחְנִי
 נָא אֶל־אַחַת הַכֹּהֲנֹת לֶאֱכֹל
 פֶּת־לֶחֶם : וְהִנָּעַר שְׁמוּאֵל ^א
 מִשְׁרַת אֶת־יְהוָה לִפְנֵי עָלִי וְדַבֵּר
 יְהוָה הִיָּה יִקְרַב יָמַיִם הָהֵם אֵין
 חֲזוֹן נִפְרָץ : וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וְעָלִי
 שָׁכַב בַּמְּקוֹמוֹ וְעֵינָיו הִחְלוּ כְהוֹרֹת
 לֹא יוֹכֵל לִרְאוֹת : וְנָר אֱלֹהִים
 טָרַם וּכְבֹּה וּשְׁמוּאֵל שָׁכַב בְּהִיכַל
 יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים :
 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר
 הֲנִיִּי

שמואל א ג

מִתְנַגֵּד אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־עָלָיו׃
 וַיִּקְרָא עָלָיו אֶת־שְׁמוֹאֵל וַיֹּאמֶר
 שְׁמוֹאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי׃ וַיֹּאמֶר
 מֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אֶל־נָא
 תְּכַחֵד מִמֶּנִּי כֹה יַעֲשֶׂה לְךָ אֱלֹהִים
 וְכֹה יוֹסִיף אִם־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דִּבֶּר
 מִכָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ׃
 וַיִּגְדֵּל לוֹ שְׁמוֹאֵל אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 וְלֹא כָחַד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה הוּא
 הַשּׁוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ וַיִּגְדֵּל שְׁמוֹאֵל
 וַיְהִי הָיָה עִמּוֹ וְלֹא־הָפִיל מִכָּל־
 כִּדְבָרֵי אֶרְצָה׃ וַיֵּדַע כָּל־יִשְׂרָאֵל
 מִקֵּץ וְעַד־בָּאָר שֶׁבַע כִּי־נֶאֱמַן
 שְׁמוֹאֵל לְנָבִיא־יְהוָה׃ וַיֹּסֶף
 יְהוָה לְהַרְאֶה בְּשִׁלָּה כִּי־נִגְלָה יְהוָה
 אֶל־

שמואל א ב

יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם
 שמואל שמואל ויאמר שמואל
 דבר כיו שמע עבדך ויאמר יהוה
 אל שמואל הנה אנכי עשה דבר
 בישראל אשר כל שמעו הצלינה
 שתי אזניו ביום ההוא אקים
 אל עלי את כל אשר דברתי אל
 ביתו החל וכלה ויהגדתיו לו כיו
 שפט אני את ביתו עד עולם בעון
 אשר ידע כיו מקללים להם בניו
 ולא כהה בם ולכן נשבעתי
 לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי
 בזבח ובמנחה עד עולם וישכב
 שמואל עד הבקר ויפתח את
 דלתות בית יהוה ושמואל ירא
 מהגיד

שמואל א ד

בְּרִית יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרָבִים
 וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו עָלָיו עִם אֲרוֹן בְּרִית
 הָאֱלֹהִים חָפְנִי וּפִינָקָם וַיְהִי
 כְּבֹא אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל־
 הַמִּחְנֶה וַיִּרְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה
 גְּדוֹלָה וַתִּהְיֶה הָאָרֶץ וַיִּשְׁמְעוּ
 פְּלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ
 מָה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
 בַּמִּחְנֶה הָעֶבְרִים וַיֵּדְעוּ בִּי אֲרוֹן
 יְהוָה בָּא אֶל־הַמִּחְנֶה וַיִּרְאוּ
 הַפְּלִשְׁתִּים בִּי אֹמְרוּ בָּא אֱלֹהִים
 אֶל־הַמִּחְנֶה וַיֹּאמְרוּ אֹי לָנוּ כִּי לֹא
 הִיתָה כֹּזֶאת אֲתָמוֹל שְׁלֹשׁ
 אֹי לָנוּ מִי יַעֲלֵנוּ מִיָּד הָאֱלֹהִים
 הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים
 חֲמִכִּים

שמואל א ד

אֶל־שְׁמוּאֵל בְּשָׁלוֹ בְּדָבָר יְהוָה ז
 ד וַיְהִי דְבַר־שְׁמוּאֵל לְכָל־יִשְׂרָאֵל א
 וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לְקִרְיַת פְּלִשְׁתִּים
 לַמִּלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל־הָאֲבֵן הָעֶזְר
 2 וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּאַפְקֹ : וַיַּעֲרְכוּ
 פְּלִשְׁתִּים לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל וַתִּשֹׁשׁ
 הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגַף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
 פְּלִשְׁתִּים וַיָּכּוּ בַּמַּעֲרָכָה בְּשָׂדֶה
 3 כְּבָאֲרֻבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ : וַיָּבֹא
 הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָמָּה נִגְפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי
 פְּלִשְׁתִּים נִקְחָה אֱלֹהֵינוּ מִשְׁלָה אֶת־
 אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וַיָּבֹא בְּקִרְבָּנוּ
 4 וַיִּשְׁיַעֲנוּ מִכָּף אֲוִיבֵינוּ : וַיִּשְׁלַח
 הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן
 בְּרִית

שמואל א ד

חֲמִשִּׁים אֶת־מִצְרִים בְּכָל־מָקוֹ
 בַּמִּדְבָּר׃ הִתְחַזְקוּ וְהָיוּ לְאֲנָשִׁים
 פְּלִשְׁתִּים פֶּן תַּעֲבְדוּ לְעִבָּרִים כַּאֲשֶׁר
 עָבְדוּ לָכֶם וְהָיִיתֶם לְאֲנָשִׁים
 וְנִלְחַמְתֶּם׃ וַיִּלַּחֲמוּ פְּלִשְׁתִּים
 וַיִּנְגַּף יִשְׂרָאֵל וַיָּגֶסוּ אִישׁ לְאֹהֲלֵיו
 וַתְּהִי הַמָּקוֹר גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל
 מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶגֶל׃
 וַאֲרוֹן אֱלֹהִים נִלְקַח וּשְׁנֵי בָנָיו עָלוּ
 מֵתוֹ חֲפָנָיו וּפִינָחָם׃ וַיֵּרָץ אִישׁ־
 בְּנוֹמָן מִהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שָׁלֹחַ בְּיוֹם
 הַהוּא וּמָדִיו קָרְעִים וְאֲדָמָה עַל־
 רֹאשׁוֹ׃ וַיָּבֹא וְהִנֵּה עָלָיו יוֹשֵׁב עַל־
 הַכֶּסֶּא יָד דָּוִד מִצִּפּוֹר כִּי־הָיָה
 לְבֹ חֵרֶד עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 וְהָאִישׁ

ק
 פ

שמואל א ה

וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֲרוֹן ה' א
 הָאֱלֹהִים וַיֵּבֹאוּ מֵאֵבֶן הָעֶזֶר
 אֲשֶׁר־וָדָה : וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־
 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ בֵּית
 דָּגֹן וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ אֶעֱלֶה דָגֹן : וַיֵּשְׁכְמוּ
 אֲשֶׁר־וָדָים מִמַּחֲרַת וְהֵנָּה דָגֹן נָפַל
 לִפְנֵי אֶרֶץ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה
 וַיִּקְחוּ אֶת דָּגֹן וַיֵּשְׁבוּ אֹתוֹ לְמִקְוֵמוֹ
 וַיֵּשְׁכִימוּ בִבְקָר מַמְחֲרָת וְהֵנָּה דָגֹן
 נָפַל לִפְנֵי אֶרֶץ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה
 וְרָאשׁ דָּגֹן וּשְׁתֵּי כַפּוֹת יָדָיו כָּרְתוּת
 אֶל־וְהַמִּפְתָּח רַק דָּגֹן נִשְׁאַר עָלָיו
 ה' עַל־כֵּן לֹא יִדְרְכוּ כְהֵנִי דָגֹן וְכָל־
 הַבָּאִים בֵּית דָּגֹן עַל־מִפְתָּח דָּגֹן
 בְּאֲשֶׁר־וָדָד עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַתִּכְבֹּד
 יִרְ

שמואל א ד

אֲחֵרֵי־כֵן בָּעָדִי יָד דָּהֲשָׁעַר וַחֲשָׁבַר
מִפָּרָקָתוֹ וַיָּמָת כִּי־יָקֹץ הָאִישׁ וַיִּכְבֹּד
וַהֲוָה שָׁפֹט אֶת־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים
שָׁנָה : וּבָלָתוּ אִשָּׁה פִּינְחָס הַרֹחַ
לָלֶת וַחֲשַׁמֵּעַ אֶת־הַשְּׁמוּעָה אֶל־
הַלֵּקֶחַ אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּמַת חֲמִיָּה
וְאִישָׁהּ וַחֲכָרַע וַחֲלָד כִּי־נִהְפְּכוּ
עָלֶיהָ צָרִיתָה : וַכַּעַת מוֹתָהּ וַתִּדְּבַרְנָה ב
הַנְּצִיבוֹת עָלֶיהָ אֶל־הַיִּדְּאוֹת כִּי־
בֶן יְלֹדֶת וְלֹא עֲנִתָהּ וְלֹא־שָׁתָה
לְבָה : וַחֲקָרָא לְנָעֲרַי כְּבוֹד
לֵאמֹר גִּלָּה כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל־
הַלֵּקֶחַ אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל־חֲמִיָּה
וְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר גִּלָּה כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי נִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים :
וּפְלִשְׁתִּים

שמואל א ו

האלהים עקרון ויהי כבוא ארון
האלהים עקרון ויועקו העקרנים
לאמר והסבו אל ל את ארון אלהי
ישראל להמיתני ואת עמי וישלחו
ויאספו את כל סרני פלשתים
ויאמרו שלחו את ארון אלהי
ישראל וישב למקומו ולא ימית
אתי ואת עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר כבדה מאד יד
האלהים שם : והאנשים אשר
לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת
העיר השמים :

ויהי

ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה
חדשים : ויקראו פלשתים
לכהנים ולקסמים לאמר מה

19 א בעשה

שמואל א ו

תִּכְבְּדוּ אֶת־לִבְבְּכֶם כַּאֲשֶׁר־מִבְּרַח
 מִצְרַיִם וּפְרָעָה אֶת־לִבָּם הֲלֹא
 כַּאֲשֶׁר דִּהַתְעַלֵּל בָּהֶם וַיִּשְׁלַח־וֹם
 וַיֵּלְכוּ : וְעַתָּה קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֹלָה
 חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פָרוֹת עֲלוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־עֹלֹת עֲלֵיהֶם עַל
 וְאַסְרֹתֶם אֶת־הַפָּרוֹת בַּעֲגֹלָה
 וְהַשִּׁיבֹתֶם בְּנֵיהֶם מֵאַחֲרֵיהֶם
 הַבֵּיתָה : וְלִקְחֹתֶם אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
 וּנְתַתֶּם אֹתוֹ אֶל־הָעֲגֹלָה וְאֵת כָּל־י
 הַזֶּהב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתֶּם לוֹ אֲשֶׁם
 הַתְּשִׁימוּ בְּאֲרֹגוֹ מִצָּדוֹ וְשַׁלַּחְתֶּם
 אֹתוֹ וְהַלֵּךְ : וּרְאִיתֶם אִם־דֶּרֶךְ
 גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שֹׁמֶשׁ הוּא עֹשֶׂה
 לָנוּ אֶת־הַדֶּרֶךְ הַגָּדוֹלָה הַזֹּאת
 וְאִם־

שמואל א ו

בַּעֲשֹׂה לְאַרְוֹן יְהוֹנָתָן הַזֹּרִיעַנוּ בְּמִתָּה
 בְּשִׁלְחָנוּ לְמִקְוֵמוֹ : וַיֹּאמְרוּ אִם
 מְשִׁלָּתִים אֶת אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵל תִּשְׁלַח אֹתוֹ רִיקָם כִּי הִשָּׁב
 תָּשִׁיבוּ לוֹ אִשָּׁם אֲזַי תִּרְפְּאוּ וְנִזְדַּע
 לָכֶם לָמָּה לֹא תִסְוֹר יְדוֹ מִכֶּם :
 וַיֹּאמְרוּ מַה תֹּאשֶׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ
 וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סָרְנֵי פִלְשִׁתִּים
 חֲמִשָּׁה עֶפְלִי זֹהָב וְחֲמִשָּׁה עֶבְרִי
 זֹהָב כִּי מִגִּפֹּה אֶחָת לְכָל
 וּלְסָרְנֵיכֶם וְעֲשִׂיתֶם צִלְמֵי עֶפְלֵיכֶם
 וְצִלְמֵי עֶבְרֵיכֶם חֲמִשָּׁה אֶת
 הָאָרֶץ וְנִתַּתֶּם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד
 אֲוִלֵי יִקַּל אֶת יְדוֹ מֵעַלְיֶכֶם וּמֵעַל
 אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אֲרָצְכֶם : וְלִמָּוָה
 תִּכְבְּדוּ

שמואל א ד

והעגלה באה אל-שירה יהושע
 בית-השמש ונתעמד שם ושם אבן
 גדולה ויבקעו את-עצי העגלה
 ואת-הפרות העלו עליה ליהודה
 והלולים הורידו את-ארון יהוה
 ואת-הארגז אשר-אחז אשר-בו
 כלי-זהב ושמו אל-האבן הגדולה
 ואנשי בית-שמש העלו עלות
 ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה
 וחמשה סרני-פלשתים ראו
 וישבו עקרון ביום ההוא
 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו
 פלשתים אשם ליהוה לאשדוד
 אחד לענה אחד לאשקלון אחד
 לגת אחד לעקרון אחד
 19 ג ועכברו

שמואל א ו

ואם לא וילענוכי לא ידון נגעה
 בנו מקרה הוא תיה לנו : ויעשו
 האנשים כן ויקחו שתי פרות
 עלות ויאסרום בעגלה ואת
 בנייהם כלו בבית : וישמו את
 ארון יהוה אל העגלה ואת
 הארזו ואת עכברי הזהב ואת צלמי
 טחריהם : וישרנה הפרות
 בדרך על דרך בית שמש במסלה
 אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו
 ימין ושמאל וסרגי פלשתים
 חלבים אחריהם עד גבול בית
 שמש : ובית שמש קצרים קציר
 חטים בעמק וישאו את עיניהם
 ויראו את הארון וישמחו לראות
 והעגלה

שמואל א ז

ויהוה רדו העלו אתו אליכם :
 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו ז
 את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית
 אבינר בבגבעה ואת אלעזר בנו
 קדשו לשמר את ארון יהוה : ויהי
 מיום שבת הארון בקרית יערים
 וירבו הימים ויהיו עשרים שנה
 וינחיו כל בית ישראל אחרי
 יהוה : ויאמר שמואל אל
 כל בית ישראל לאמר אם
 בכל לבבכם אתם שביתם
 אל יהוה והסירו את אלהי
 הנכר מחוכם ותעשיתם
 והכינו לבבכם אל יהוה ועבדתו
 לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים :
 ויסירו 19 ד

שמואל א ו

וַעֲבַדְרֵי הַזֹּהֵב מִסְפָּר כָּל־עָרֵי
פְּלִשְׁתִּים לַחֲמֹשֶׁת הַסָּרְנִים
מֵעִיר מִבְּצָר וְעַד כָּפֹר הִפְרִזוּ וְעָדוּ
אֶבֶל הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עָלֶיהָ
אֶת אֲרֹן יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
בְּשָׂדֶה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשֹּׁמֵשׁ׃
וַיָּבֹא אֲנָשֵׁי בֵּית־שֹׁמֶשׁ בִּי רְאוּבֵן
יְהוָה וַיָּבֹא בָעָם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמֹשִׁים
אַלֶּף אִישׁ וַיִּתְּאֲבְלוּ הָעָם כִּי־הָכָה
יְהוָה בָּעָם מִכָּה גְדוּלָּה׃ וַיֹּאמְרוּ
אֲנָשֵׁי בֵּית־שֹׁמֶשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד
לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
וְאֵל־מִי יַעֲלֶה מֵעַלֵּינוּ׃ וַיִּשְׁלַחוּ
סֹלָאִים אֶל־יוֹשְׁבֵי קָרִית וְעָרִים
לֵאמֹר הִשְׁבוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־אֲרֹן
יְהוָה

שמואל א ז

אלהינו ויושיענו מיד פלשתים :
 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה
 עולה כליל ליהוה ויצק שמואל
 אל יהוה בעד ישראל ויענהו
 יהוה : ויהי שמואל מעלה העולה
 ופלשתים נגשו למלחמה בישראל
 וירעם יהוה בקול גדול ביום
 ההוא על פלשתים ויהמם ויגגפו
 לפני ישראל : ויצאו אנשי ישראל
 מן המצפה וירדפו את פלשתים
 ויכום עד מתחת לבית כר : ויקח
 שמואל אבן אחת וישם בין
 המצפה ובין השן ויקרא את
 שמה אבן העזר ויאמר עד הנה
 עזרנו יהוה : ויכנעו הפלשתים
 ולא

שמואל א ז

וַיִּסְרֹף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבְּעָלִים
וְאֶת־הַעֲשָׁתְרוֹת וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה
לְבָדּוּ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ־אֶת־
כָּל־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְּפֹלֶל
בְּעֶדְכֶם אֶל־יְהוָה׃ וַיִּקְבְּצוּ
הַמִּצְפָּתָה וַיִּשָּׂאבוּ־מַיִם וַיִּשְׁפְּכוּ
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּם בַּיּוֹם הַהוּא
וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חֲטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט
שְׁמוּאֵל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה׃
וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי־רָחַקְבָּצוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סָרְגֵי
פְּלִשְׁתִּים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃
וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֵל־שְׁמוּאֵל
אֵל־חֲרָשׁ מִמֶּנּוּ מוֹעֵק אֵל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ

שמואל א ח

בְּנֵי שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל : וַיְהִי שָׁם -
בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשָׁם מְשֻׁנֶּה
אָבִיהָ שֹׁפְטִים בְּבֶאֱר שְׁבַע : וְלֹא -
הָלְכוּ בְנָיו בְּדַרְכָּיו וַיֵּשֶׁב אַחֲרָיו
הַבָּצַע וַיִּקְחוּ שָׂחָר וַיֵּשֶׁב מִשְׁפָּט :
וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל -
הַשְּׂמוּאֵל הַרְמָתָה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הִנֵּה אַחֶיךָ זִקְנֹת וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ
בְּדַרְכֶּיךָ עֲתָה שִׁימָה לָנוּ מֶלֶךְ
לְשֹׁפְטֵנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם : וַיַּרְע הַדָּבָר
בְּעֵינֵי שְׂמוּאֵל כְּאֲשֶׁר אָמְרוּ חֲנָה -
לָנוּ מֶלֶךְ לְשֹׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׂמוּאֵל
אֶל - יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל -
שְׂמוּאֵל שָׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל
אֲשֶׁר - וַיֹּאמְרוּ אֵלָיךְ כִּי לֹא אֶתָּךְ
מֵאִסּוּ

שמואל א ח

וְלֹא־זָסְפוּ עוֹד לָבוֹא בְּגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל
 וַיְהִי יוֹם־יְהוָה בְּפִלְשֹׁתִים כָּל יְמֵי
 שְׁמוּאֵל וַתִּשְׁבְּנֶה הָעָרִים אֲשֶׁר
 לְקָחוֹ פְּלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל
 לְיִשְׂרָאֵל מֵעֲקָרוֹן וְעַד־גֵּת וְאֵת־
 גִּבּוֹלֵן הָעִיר יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים
 וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין
 הָאֻמִּיּוֹן וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־^{טו}
 יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּו וַיֵּלֶךְ מִיָּמֵי
 שָׁנָה בְּשָׁנָה וּסָבַב בֵּית־אֵל וַיְהַלֵּל
 וַיַּמְצִיחַ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 כָּל־הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה וַתִּשְׁבְּתוּ
 הָרִמָּתוֹת כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפֹט
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 ח וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמוּאֵל וַיִּשָּׂם אֶת־^א
 בָּנָיו

שמואל א ח

וְלִקְצֹר קִצְרוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלִי—
 מִלְחָמָתוֹ וּכְלֵי רֶכֶב׃ וְאֵת—
 בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרֵקָחוֹת וְלִטְבָּחוֹת
 וְלֵאֲפוֹת׃ וְאֵת שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֵת—
 כְּרָמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח
 וְנָתַן לַעֲבָדָיו׃ וְזֹרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם
 יַעֲשֶׂה וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו׃
 וְאֵת עֲבָדֵיכֶם וְאֵת שִׁפְחוֹתֵיכֶם
 וְאֵת בַּחֲוָרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֵת—
 חֲמֹרֵיכֶם יִקַּח וַעֲשֶׂה לְמִלְאכָתוֹ׃
 צֹאנֵיכֶם יַעֲשֶׂה וְאַתֶּם תִּהְיוּ לוֹ
 לַעֲבָדִים׃ וְזַעֲקָתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא
 מִלִּפְנֵי מֶלֶכְכֶּם אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם
 לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם
 בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ
 בְּקוֹל

[illegible]

22

שמואל א ט

גְּבִיָּה מְכַל־הָעָם וַיִּתְּאֲבֹדְנָה הָאֲתָנוֹת
 לְקִישׁ אָבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־
 שָׁאוּל בְּנֹו קַח־נָא אֶתְךָ אֶת־אֶחָד
 מִהַנְּעָרִים וְקוּם לְךָ בִּקֵּשׁ אֶת־
 הָאֲתָנוֹת וַיַּעֲבֹד בְּהֵר־אֶפְרַיִם
 וַיַּעֲבֹד בְּאֶרֶץ־שְׁלִשָּׁה וְלֹא מִצָּאוֹ
 וַיַּעֲבְרוּ בְּאֶרֶץ־שִׁעְלִים וְאִין וַיַּעֲבֹד
 הַבְּאֶרֶץ יְמִינִי וְלֹא מִצָּאוֹ וַהֲמוּ בָּאוּ
 בְּאֶרֶץ צוֹף וּשְׁאוּל אָמַר לַנְּעָרוֹ
 אֲשֶׁר־עָמְדוּ לָכֶּה וּנְשׁוּבָה פָּן־יִחְדָּל
 אָבִי מִן־הָאֲתָנוֹת וְדָאֵג לָנוּ וַיֹּאמֶר
 לוֹ הִנֵּה נָא אִישׁ־אֱלֹהִים בַּעִיר
 הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כָּל־אֲשֶׁר־יִדְבָּר
 בָּא וְבֹא עִתָּה נִלְכֶּה שָׁם אִמְלִי וַיְגִיד
 לָנוּ אֶת־דִּרְכָּנוּ אֲשֶׁר־חָלַכְנוּ עָלֵיהֶם
 וַיֹּאמֶר

שמואל א ט

בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי אִם־
מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ : וַהֲיִינוּ גַם־
אֲנַחְנוּ כְּכֹל־הַגּוֹיִם וּשְׁפָטָנוּ מַלְכֵנוּ
וַיֵּצֵא לַפְּגִינוּ וּנְלַחֵם אֶת־
מֶלֶךְ־מִתִּינֹו : וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת־
כָּל־דְּבָרֵי הָעַם וַיְדַבֵּר בְּאָזְנוֹ
יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל
שִׁמַּע בְּקוֹלִי וְהַמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל

ט לָכוּ אִישׁ לְעֵירוֹ : וַיְהִי אִישׁ מִבֶּן־
יָמִין וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־אֲבִיאל בֶּן־
צִרְוֹר בֶּן־בְּכוֹרֶת בֶּן־אֶפְיֹחַ בֶּן־אִישׁ
יְמִינִי גִבּוֹר חֵיל : וְלוֹ־הָיָה בֶן־וּשְׁמוֹ
שְׂאוּל בְּחֹר וְטוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכֵּמוֹ וּמַעֲלָה
גְּבוּהָ

מבנימין
ק

שמואל א ט

ויאמרו להן היש בזה הרה:
 ותענינה אותם ותאמרנה יש
 הנה לפניך מחר עתה כיהיום
 בא לעיר כי זבח היום לעם
 בבקרה: כבאכם העיר בן
 המצאון אורנו בשרם יעלה
 הבמתה לאכל לילא-יאכל העם
 עד-באו כי-הוא יברך הובח
 אחרי בן יאכלו הקראים ועתה
 עלו כי-אתו כהיום המצאון אתו:
 ויעלו העיר המה באים בתוך
 העיר והנה שמואל יצא לקראתם
 טו לעלות הבמה: ויהנה גלה את-
 און שמואל יום אחד לפני בוא-
 שאול לאמר: בעתי מחר אשלח
 אליך

שמואל א ט

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְנַעֲדוֹ וְהִנֵּה נֶלְךְ
וְמָה--נָבִיא לְאִישׁ כִּי תִלָּחֵם אִוֵּל
מִמְּלִינוּ וּתְשׁוּרָה אֵין--לְהָבִיא לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים מָדָה אֲתָנוּ : וַיֹּסֶף הַנָּעַר
לְעֲנֹת אֶת שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא
בְּיָדִי רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף וְנִתְּתִי לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים וְהַגִּיד לָנוּ אֶת דְּרָכָיו :
לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה--אָמַר הָאִישׁ
בְּלִכְתּוֹ לְדָרוֹשׁ אֱלֹהִים לָכֵן וְנִלְכָּה
עַד הָרָאָה כִּי לְנָבִיא הַיּוֹם יִקְרָא
לְפָנִים הָרָאָה : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
לְנַעֲדוֹ טוֹב דְּבָרְךָ לָכֵן נִלְכָּה וְיִלְכוּ
אֶל הָעִיר אֲשֶׁר שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים :
הִמָּה עָלִים בְּמַעְלָה הָעִיר וְהִמָּה
מִצְאוֹ נַעֲרוֹת וְצִאֹת לְשָׂאֵב מַיִם
וַיֹּאמְרוּ

שמואל א ט

לִבְנֵי לֵהָם כִּי נִמְצְאוּ וּלְמִי כָל־
חֲמֹנֶת יִשְׂרָאֵל הָלוֹא לָךְ וּלְכָל־
בֵּית אֲבִיךָ : וַיַּעַן שְׂאוּל וַיֹּאמֶר
הָלוֹא בֶן־יְמִינִי אֲנִכִּי מִקְטָנִי
שָׁבְטִי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְעֵרָה
מִכָּל־מִשְׁפָּחוֹת שָׁבְטִי בְנֵימִן
וְלִמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כֹּדֶבֶר הַזֶּה :
וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת־שְׂאוּל וְאֶת־
נָעֲרוֹ וַיְבִיֵּאם לִשְׁכֶּתָה וַיִּתֵּן לָהֶם
מְקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וַהֲמֹדָה
בְּשִׁלְשָׁם אִישׁ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
לִשְׁבַח תִּנֵּה אֶת־הַמֶּנֶּה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׁים אֹתָהּ
עִמָּךְ : וַיִּרְם הַטֶּבַח אֶת־הַשּׁוֹק
וַהֲעֲלִיָּה וַיִּשֶׁם : לִפְנֵי שְׂאוּל
וַיֹּאמֶר 20 ב

שמואל א ט

אליך איש מארץ בנימן ומשחתו
לנגיד על עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים כי ראיתי
את עמי כי באה צעקתו אלי :
ושמואל ראה את שאול ויהוה
ענהו הנה האיש אשר אמרתי
אליך זה יעצר בעמי ויגש שאול
את שמואל בתוך השער ויאמר
הגידה נא לי אי זה בית הראה :
ויען שמואל את שאול ויאמר
אנכי הראה עליה לפני הבמה
ואכלתם עמי היום ושלחתניך
בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך :
ולאתנודת האברות לך היום
שלשת הימים אל תשם את
לכך

שמואל א

ויאמר הלווא כי משחך יהוה על
 נחלתו לנגיד : בלכתך היום
 מעמדי ומצאת שני אנשים עם
 קבורת רחל בגבול בנימן בצלצח
 ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר
 הלכת לבקש והנה נטש אביך
 את דברי האתנות ודאג לכם
 לאמר מה אעשה לבני : וחלפת
 משם והלאה ובאת עד אלון תבור
 ומצאוך שם שלשה אנשים עלים
 אל האלהים בית אל אחר נשא
 שלשה גדיים ואחר נשא שלשת
 בכורות לחם ואחר נשא גבלי יין :
 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי
 לחם ולקחת מידם : אחר כן

חבוא 20 ג

שמואל א

ויאמר הנה הנשאר שים לפניך
 אכל כי למועד שמור לך לאמר
 העם קראתי ויאכל שאול עם
 שמואל ביום ההוא : וירדו כה
 מהבמה העיר וידבר עם שאול
 על הגג : וישכמו ויהי בעלות
 השחר ויקרא שמואל אל שאול
 הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם
 שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל
 החוצה : והם יורדים בקצה
 העיר ושמואל אמר אל שאול אמר
 לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה
 עמד כיום ואשמיעך את דבר
 יוד אלהים : ויקח שמואל את פך
 השמן ויצק על ראשו וישקהו
 ויאמר

הגג
 P

שמואל א י

לו אֱלֹהִים לֵב אַחֵר וַיָּבֹאוּ כָל־
 הָאֲתֹנֹת הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא :
 וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה וְהַנֶּחֱלָה חֶבְל־
 נִבְאִים לִקְרֹאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ
 אֱלֹהִים וַיַּחֲנֹבֶא בְּחוּקֵם : וַיְהִי
 כָל־יְיֹדְעוֹ מֵאַחֲמוֹל שְׁלֹשָׁם וַיֵּרְאוּ
 וַהֲנִיָּה עִם־נִבְאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר הָעָם
 אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִה־זֶּה הֵיכָל לְבָן־
 קִישׁ הִגַּם שְׂאוֹל בְּנִבְיָאִים :
 וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיָּהֶם
 עַל־כֵּן הִיתָה לְמִשְׁלַל הִגַּם שְׂאוֹל
 בְּנִבְיָאִים : וַיְכַל מִהַתְנַבְּרוֹת
 וַיָּבֹא הַבִּמָּה : וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל
 אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרוֹ אֵן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר
 לְבִקֵּשׁ אֶת־הָאֲתֹנוֹת וַנִּרְאֶה כִּי־

שמואל א

תבוא' אל גבעת האלהים אשר
 שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם
 העיר ופגעת חבל נבאים ירדו
 מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל
 וכנור והמרה מתנבאים : וצלחה
 עליך רוח יהוה והתנבית עמם
 ונהפכת לאיש אחר : והיה כי
 תבאינה האתורת האלה לך עשה
 לך אשר תמצא ירך כי האלהים
 עמך : וירדת לפני הגלגל והנה
 אנכי ירד אליך להעלות עלות
 לזבח זבחי שלמים שבעת ימים
 תוחל עד בואי אליך והודעתיו לך
 את אשר תעשה : והיה כהפנתו
 שבמו ללכת מעם שמואל ויהפך
 לו

פס' י

שמואל א י

מֶלֶךְ חָשִׁים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ
לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאֶלְפֵיכֶם :
וַיִּקְרַב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדוּ שֶׁבֶט בְּנִימֵן וַיִּקְרַב
אֶת־שֶׁבֶט בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ
וַתִּלְכְּדוּ מִשְׁפַּחַת הַמָּטְרִי וַיִּלְכְּדוּ
שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ וַיִּבְקֶשְׁהוּ וְלֹא
נִמְצָא וַיִּשְׁאַלְהוּ עוֹד בִּיהוָה הֲבֵא עוֹד
חֵלֶם אִישׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה הוּא
נִחְבֵּא אֶל־הַכֹּלִים : וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֵהוּ
מִשָּׁם וַיְתִיצֵב בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבְּהוּ
מִכָּל־הָעָם מִשְׁכָּמוֹ וּמַעְלָה :
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם
הִנֵּה אֵיתָם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יְהוָה כִּי
אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם וַיִּרְעוּ כָּל־
הָעָם

שמואל א

אִין וּנְבֹא אֶל-שְׁמוּאֵל : וַיֹּאמֶר ^{טו}
 דָּוִד שְׂאֵל חֲגִידָה נָא לִי מִזֶּה אָמַר
 לָכֶם שְׁמוּאֵל : וַיֹּאמֶר שְׂאֵל אֶל-
 דָּוִד הַגִּיד חֲגִיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ
 הָאֲתוֹנוֹת וְאֵת דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא-
 חֲגִיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל :
 וַיַּעַק שְׁמוּאֵל אֶת הָעַם אֶל-יְהוָה
 הַמִּצְפָּה : וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
 הָעֵלִיתִי אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל-
 הַמַּמְלָכוֹת הַלְּחָצִים אֶתְכֶם :
 וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת-אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר-הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל-
 רָעוֹתֵיכֶם וְצָרְתִּיכֶם וְהֹאמְרוּ לוֹ כִּי-
 מֶלֶךְ

שמואל א יא

וַיִּשְׂרְאֵל : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זִקְנֵי
 יִבְיֹשׁ הָרֶף לָנוּ שְׁבַעַת יָמִים
 וְנִשְׁלַחְהוּ מַלְאָכִים בְּכָל גְּבוּל
 יִשְׂרָאֵל וְאִם-אֵין מוֹשִׁיעַ אֶתָּנוּ
 וַיֵּצְאוּ אֵלָיָהּ : וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים
 גִּבַּעַת שְׂאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי
 הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל-הָעָם אֶת-קוֹלָם
 הַיָּבֹב : וַהֲנֵה שְׂאוּל בָּא אַחֲרָי
 הַבִּקְרָה מִן-הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
 מַה-לָּעָם כִּי יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ לוֹ אֶת-
 דְּבָרֵי אֲנָשֵׁי יִבְיֹשׁ : וַתִּצְלַח רוּחַ-
 אֱלֹהִים עַל-שְׂאוּל בְּשִׁמְעוֹ אֶת-
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר אָפוֹ מְאֹד :
 וַיִּקַּח צֶמֶד בִּקְרָה וַיַּנְחִיחֵהוּ וַיִּשְׁלַח
 בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמַּלְאָכִים
 לֵאמֹר

שמואל א יא

הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ ז' וַיְדַבֵּר כה
שְׁמוּאֵל אֶל-הָעָם אֵת מִשְׁפָּט
הַמֶּלֶכֶת וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל אֶת-כָּל-הָעָם
אִישׁ לְבֵיתוֹ וְגַם-שְׂאוֹל הֵלַךְ
לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל
אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלֶבָם וּבְנֵי
בְלִיעֵל אָמְרוּ מַה יִּשְׁיַעֲנוּ זֶה וַיִּבְזְחוּ
וְלֹא-הִבִּיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְחִי כַמֶּחֱרִישׁ
יא וַיַּעַל נָחָשׁ הָעֲמוֹנִי וַיִּחַץ עַל-יְבִישׁ
גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָל-אֲנָשֵׁי יְבִישׁ אֶל-
נָחָשׁ כֶּרֶת לָנוּ בְרִית וְנַעֲבֹדָךְ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָחָשׁ הָעֲמוֹנִי בְּזֹאת
אֲבִרַת לָכֶם בְּנִקְזֹר לָכֶם כָּל-עֵינִן
יִמָּוֶז וְשִׁמְחִיתָ חֲרָפָה עַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל

שמואל א יא

וַיָּבֹאוּ בְּחוּךְ הַמִּחְנֶה בַּאֲשֶׁמֶרֶת
 הַבֶּקֶר וַיְכּוּ אֶת עֶמּוּן עַד חַם הַיּוֹם
 וַיְהִי הַנְּשֹׂאִים וַיִּפְצוּ וְלֹא נִשְׁאָרוּ
 בָּם שְׁנַיִם יָחִידִים וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־
 שְׁמוּאֵל מִי הָאִמָּר שְׂאוֹל וַיִּמְלֹךְ
 עֲלֵינוּ הִנֵּה הָאֲנָשִׁים וְנָמִיתָם וַיֹּאמֶר
 שְׂאוֹל לֹא יוֹמֶת אִישׁ בַּיּוֹם
 הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה תְּשׁוּעָה
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 אֶל הָעָם לְכוּ וְנִלְכֶה הַגִּלְגָּל וַיַּחֲדֹשׁ
 שָׁם הַמְּלוּכָה וַיִּלְכוּ כָל־
 הָעָם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלִכוּ שָׁם אֶת שְׂאוֹל
 לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם
 זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח
 שָׁם שְׂאוֹל וְכָל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־
 מָאד׃

שמואל א יא

לאמר אשר איננו יצא אחרי
 שאול ואחר שמואל כה יעשה
 לבקרו ויפל פחד יהוה על העם
 ויצאוכאיש אחד : ויפקדם
 בבזק ויהיו בגי ישראל שלש
 מאות אלה ואיש יהודה שלשים
 אלה : ויאמרו למלאכים
 הבאים כה תאמרו לאיש יביש
 גלעד מחר תהיה לכם תשועה
 ביום השמש ויבאו המלאכים
 ויגידו לאנשי יביש וישמחו :
 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא
 אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב
 בעיניכם : ויהי מסחרת וישם
 שאול את העם שלשה ראשים
 ויבאו

בחום
 ק

שמואל א יב

בָּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא
מִצַּאתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עֹדִי
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם יְהוָה
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מִשְׁהַ וְאֶת־אֲהֶרֶן
וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־אַבְתִּיכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ וְאִשְׁפֹּטָה
אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צַדִּיקוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת־
אַבְתִּיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב
מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹר אַבְתִּיכֶם אֶל־יְהוָה
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אֲהֶרֶן
וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אַבְתִּיכֶם מִמִּצְרַיִם
וַיִּשְׁיבוּם בְּמָקוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁכְּחוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד
סִיסְרָא שָׂר־צָבָא חָצוֹר וּבִיד־
פְּלִשְׁתִּים

שמואל א יב

יב מאד : ויאמר שמואל אל אֵל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שִׁמְעָתִי בְּקִלְכֶּם
 לְכָל־אִשֶּׁר־אַמְרַתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ
 עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : וְעַתָּה הִנֵּה
 הַמֶּלֶךְ מִתְחַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זִקְנָתִי
 וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֶּגֶם אֲחֵכֶם וְאֲנִי
 הִתְחַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנַּעֲרִי עַד־
 הַיּוֹם הַזֶּה : הֲנִנִי עֲנוּ בִּי כְּגֹדֶה
 יִהְיֶה וְנִגְדַּר מִשִּׁיחֹו אֶת־שׁוֹרִי מִי
 לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת־מִי
 עֲשִׂקְתִּי אֶת־מִי רְצוֹתִי וּמִיד־מִי
 לְקַחְתִּי כֶּפֶר וְאֲעֲלִים עֵינֵי בֹהֵם
 וְאֲשִׁיב לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשִׂקְתָּנוּ
 וְלֹא רְצוֹתָנוּ וְלֹא־לְקַחְתָּ מִיד־אִישׁ
 מֵאֻמָּה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יִהְיֶה ה'

בכם

שמואל א יב

בְּקוֹלוֹ וְלֹא תָמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר־מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל
יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתָה
יַד יְהוָה בָּכֶם וּבְאַבְתֵּיכֶם : גַּם עֲתָה
הִתְיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
אֲשֶׁר יְהוָה עֲשָׂה לְעֵינֵיכֶם : הֲלֹא
קָצִיר חֲשִׁים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה
וַיִּהְיֶן קָלֹת וּמָטָר וַדְּעוּ וּרְאוּ כִי־
רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי
יְהוָה לִשְׂאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ : וַיִּקְרָא
שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קֹלָהּ
וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּירָא כָּל־הָעָם
מָאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוּאֵל :

וַיֹּאמְרוּ א 21

שמואל א יב

פְּלִשְׁתִּים וּבִיז מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלַּחֲמֻ

בָּם : וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ ,

חַטָּאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וְנַעֲבֹד

אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעִשְׁתָּרוֹת

וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ :

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יִרְבֶּעֵל וְאֶת־בִּרְזַן

וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיֵּצֵל

אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתִּשְׁבּוּ

בְּטָח : וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־

עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ לֹא כִּי־

מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיַּחֲזֶה אֱלֹהֵיכֶם

מַלְכְּכֶם : וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר

בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נִתָּן

יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : אִם־תִּירְאוּ

אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם

בְּקוֹלוֹ

וַיֹּאמְרוּ
ק

וַיִּשְׁמָע

שמואל א יג

אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהַיִּשְׁרָה ו
 אַךְ יִרְאוּ אֶת יְהוָה וְעִבְדֶתֶם אֹתוֹ
 בְּאֵמֶת בְּכָל לִבְבְּכֶם כִּי רָאוּ אֶת
 אֲשֶׁר הִגְדֹּל עִמָּכֶם וְאִם הִרַע
 תַּרְעוּ גַם אֹתָם גַּם מַלְכְּכֶם תִּסְפּוּ
 א בֶן־שָׁנָה שָׂאוֹל בְּמַלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים יג
 מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחַר־לוֹ
 שָׂאוֹל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל
 וַיְהִי עִם־שָׂאוֹל אֲלָפִים בְּמִכְמָשׁ
 וּבִתְרֵי בֵּית־אֵל וְאֵלֶּף הָיָה עִם־יוֹנָתָן
 בְּגִבְעַת בְּנִימִין וַיִּתֵּר הָעָם שָׁלַח
 אִישׁ לְאַהֲלָיו וַיָּךְ יוֹנָתָן אֶת
 נָצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ
 פְּלִשְׁתִּים וּשְׂאוֹל חָקַע בְּשׁוּפָר
 בְּכָל הָאָרֶץ לֵאמֹר וַיִּשְׁמְעוּ הָעִבְרִים
 21 ב וְכָל־

LOCKE

151

NUCQ

[illegible]

Ayuntamiento de Madrid

שמואל א יג

ימים למועד אשר שמואל ולא
 בא שמואל הגלגל ויפץ העם
 מעליו : ויאמר שאול הגישו אלי
 העלה והשלמים ויעל העלה :
 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה
 שמואל בא ויצא שאול לקראתו
 לברכו : ויאמר שמואל מה עשית
 ויאמר שאול כי ראיתי כי-נפץ
 העם מעלי ואתה לא-באת למועד
 הימים ופלשתים נאספים
 ממקש : ואמר עתה ירדו פלשתים
 אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי
 ואתאפק ואעלה העלה : ויאמר
 שמואל אל-שאול נסכלת לא
 שמרת את-מצות יהוה אליהך
 אשר

שמואל א יג

וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לְאִמְרֵי הַכֹּהֵן
שָׂאוּל אֶת־נָצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־
נִבְאָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפִלְשְׁתִּים וַיַּעֲקֹר
הָעָם אַחֲרֵי שָׂאוּל הַגִּלְגָּל וּפְלִשְׁתִּים^ה
נֶאֱסָפוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשֵׁשׁ אֲלָפִים
פָּרָשִׁים וְעַם כְּחֹל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתֵי
הַיָּם לָרֶב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמַכְמֶשׁ
קִדְמַת־בֵּית־אֶזְנָן וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כִּי־צָר־לֹו כִּי נִגַּשׁ הָעָם
וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בְּמַעְרֹת וּבְחֻוֹתַיִם
וּבְסַלְעִים וּבְצִרְחִים וּבְבָרֹת׃
וַעֲבָרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גֹּר
וַגִּלְעָד וּשְׂאוּל עֹדְנֵנוּ בַּגִּלְגָּל וְכָל־
הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו׃ וַיִּחַל שְׁבַעַת
יָמִים

ויחל
ק

שמואל א יג

אַל דֶּרֶךְ עֶפְרָתָה אֶל־אֶרֶץ שׁוּעַל׃
 וְהָרָאשׁ אֶחָד וּפָנָה דֶּרֶךְ בֵּית חָרוֹן
 וְהָרָאשׁ אֶחָד וּפָנָה דֶּרֶךְ הַגְּבוּל
 הַנִּשְׁקָף עַל־גִּי הַצְּבָעִים הַמְדַּבְּרָה׃
 וְחָרַשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 כִּי־אִמָּר פְּלִשְׁתִּים פָּן יַעֲשׂוּ הָעֶבְרִים
 כִּי חָרַב אִו חֲנִית וְיִוָּרְדּוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
 הַפְּלִשְׁתִּים לְלָטוֹשׁ אִישׁ אֶת־
 מַחְרֶשְׁתּוֹ וְאֶת־אֶתּוֹ וְאֶת־קֶרְדִּמוֹ
 וְאֶת־מַחְרֶשְׁתּוֹ׃ וְהָיְתָה הַפְּצִירָה
 פִּיּוֹם לַמַּחְרָשׁוֹת וְלֵאמֹר וְלִשְׁלֹשׁ
 קָלְשׁוֹן וְלַהֲקֶרְדִּמִּים וְלַהֲצִיב
 הַדְּרָבָן׃ וְהָיָה בַּיּוֹם מִלְחָמָה וְלֹא
 נִמָּצֵא חָרַב וְחֲנִית בְּיַד כָּל־הָעָם
 אֲשֶׁר אֶת־שָׂאוֹל וְאֶת־יוֹנָתָן
 וְתַמְצָא 21

אמרו
 ק

שמואל א יג

אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עָתֹד הַכִּין יְהוָה
אֶת־מַלְכְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־
עוֹלָם׃ וְעַתָּה מַלְכְּךָ לֹא־
תִקּוּם בְּקִשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כָּל־כְּבוֹדוֹ
וַיִּצְוֵהוּ יְהוָה לַנְּגִיד עַל־עַמּוֹ כִּי
לֹא שָׁמְרֵת אֶת־אֲשֶׁר־צִוָּךְ
יְהוָה׃ וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּעַל ^{טו}
מִן־הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בְּנִימָן וַיִּפְקֹד
שְׂאוֹל אֶת־הָעָם הַנִּמְצָאִים
עַמּוֹ בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ וּשְׂאוֹל
וַיּוֹנְתֵן בָּנוּ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם
יֹשְׁבִים בַּגִּבֵּעַ בְּנִימָן וּפְלִשְׁתִּים
חָנוּ בַּמִּכְמָשׁ׃ וַיִּצָּא
הַמִּשְׁחִית מִמַּחְנֶה פְּלִשְׁתִּים
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים הָרֹאשׁ אַחֵד וּפָנָה
אֶל־

שמואל א יד

(מִזֶּה וְשָׁן-הַסֵּלַע מִהֶעֱבֵר מִזֶּה
 וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד
 הַסֵּנָה : הַשָּׁן הָאֶחָד מִצּוֹק מִצָּפוֹן
 מִן מַכְמֶשׁ וְהָאֶחָד מִנֶּגֶב מִן גִּבְעָה
 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-הַנָּעַר יִנְשֵׂא
 כְּלָיו לָכֶה וְנִעְבְּרָה אֶל-מִצֵּב
 הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה
 לָנוּ כִּי אֵין לַיהוָה מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ
 בָּרֶב אוֹ בְּמַעֲטוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ נִשְׂא כְּלָיו
 עֲשֵׂה כָל-אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ נָטָה לָךְ
 הִנֵּנִי עִמָּךְ כְּלִבְּךָ : וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
 הִנֵּה אֲנִי חָנוּ עֲבָדִים אֶל-הָאֲנָשִׁים
 וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם : אִם-כֹּה יֹאמְרוּ
 אֲלֵינוּ דָּמוֹ עַד-הִגִּיעֵנוּ אֲלֵיכֶם
 וְעַמְדוֹנוֹ תַּחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם :
 וְאִם-

שמואל א יד

וַתִּמָּצֵא לְשָׂאוֹל וּלְיוֹנָתָן בָּנָיו :
 וַיֵּצֵא מֵעֵב פְּלִשְׁתִּים אֶל־מַעְבַּר
 יַד מִכְמָשׁ : וַיְהִי דְהַיּוֹם וַיֹּאמֶר א'
 יוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוֹל אֶל־הַנָּעַר נָשָׂא
 כָּלִיו לָכֹה וְנַעֲבְרָה אֶל־מַעְבַּר
 פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הָלֹךְ וּלְאָבִיו
 לֹא הָגִיד : וּשְׂאוֹל וּשְׁבִיבָה בְּקִצָּה
 הַגְּבֻעָה תַּחַת הָרֶמֶן אֲשֶׁר בְּמִגְדֹן
 וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כָּשָׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ :
 וַאֲחִינֹחַ בֶּן־אֲחִיטּוֹב אֲחִי אִי־כָבוֹד
 בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־עֲלִי כָהֵן יְהוָה בִּשְׁלָה
 נָשָׂא אֶפֶוד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי
 הָלַךְ יוֹנָתָן : וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת
 אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹל עַל־מַעְבַּר
 פְּלִשְׁתִּים שָׁן־הַסֵּלַע מִהַעֲבֹר
 מִזֶּה

שמואל א יד

10 צמר שדה : ויהי חרדה במחנה
 בשדה ובכל העם המצב והמשחית
 חדרו גם הגמה וחרגו הארץ ויהי
 לחרדת אלהים : ויראו הצפים
 לשאול בגבעת בנימין והנה ההמון
 במוג וילך והלם : ויאמר שאול לעם
 אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך
 מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן
 ובשא כליו : ויאמר שאול לאחיה
 הגישה ארון האלהים כי הנה ארון
 האלהים ביום ההוא ובני ישראל :
 ויהי עד דבר שאול אל הכהן
 וההמון אשר במחנה פלשתים
 ב וילך הלוח ורב . ויאמר שאול אל
 הכהן אסף ידך ויעק שאול וכל
 העם

[illegible]

שמואל א יד

הָעָרֶב וַנִּקְמְתִי מֵאִיבֵי וְלֹא־טַעַם
כָּל־הָעָם לֶחֶם וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ
בְּיֶעֶר וַיְהִי דָבָשׁ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְ
וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַיֶּעֶר וַהֲנִיחַ הַלֵּךְ
דָּבָשׁ וְאִין־מִשִּׁיג יָדוֹ אֶל־פְּיוֹ כִּי־
יֵרָא הָעָם אֶת־הַשְּׂבָעָה וַיּוֹנְתִן לֹא־
שָׁמַע בַּהֲשִׁבִיעַ אָבִיו אֶת־הָעָם
וַיִּשְׁלַח אֶת־קִצֵּה הַמַּטָּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בְּיַעֲרֵת הַדָּבָשׁ וַיֵּשֶׁב
יָדוֹ אֶל־פְּיוֹ וַתִּדְאָגָה עֵינָיו וַיַּעַן
אִישׁ מִהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְּׂבָעַתְּ הַשְּׂבִיעַ
אָבִיךָ אֶת־הָעָם לֵאמֹר אֲרוֹר הָאִישׁ
אֲשֶׁר יֹאכֵל לֶחֶם הַיּוֹם וַיַּעַף הָעָם וְ
וַיֹּאמֶר יוֹנְתָן עֲבֹר אָבִי אֶת־הָאָרֶץ
רְאוּ־נָא כִּי־אָרוּ עֵינָיו כִּי טַעַמְתִּי
מֵעֵט

שמואל א יד

העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה
 והנה היתה חרב איש ברעהו
 מהומה גדולה מאד : והעבריים
 היו לפלשתים כאתמול שלשום
 אשר עלו עמם במחנה סביב
 וגם המה להיות עם ישראל אשר
 עם שאול ויונתן : וכל איש
 ישראל המתחבאים בחר אפרים
 שמעו כי נסו פלשתים וידבקו
 גם המה אחריהם במלחמה :
 ויושע יהודה ביום ההוא את ^{כה}
 ישראל והמלחמה עברה את בית
 און ואיש ישראל נגש ביום ההוא
 ויאל שאול את העם לאמר ארו
 האיש אשר ואכל לחם עד
 הערב

שמואל א יד

וַיֵּגְשׁוּ כָל־הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְּיָדוֹ
הַלֵּילָה וַיִּשְׁחָטוּ־שָׁם : וַיִּבֶן שְׂאוּל
מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֲתוֹ הֵחָל לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ
לַיהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נִרְדָּה אַחֲרַי
פְּלִשְׁתִּים לַיְלָה וְנִבְזָה בָהֶם : עַד־
אֹר הַבֹּקֶר וְלֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם אִישׁ
וַיֹּאמְרוּ כָל־הַטּוֹב בְּעֵינָיוֹ עָשָׂה
• וַיֹּאמֶר הַכְתֵּן נִקְרְבָה הָלֶם אֶל־
הָאֱלֹהִים : וַיִּשְׁאַל שְׂאוּל בָּאֱלֹהִים
הָאֲרֵר אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים הַתְּתַנֶּם בְּיַד
יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא :
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל גִּשׁוּ הָלֶם כָּל פְּנוֹת
הָעָם וְדַעְוּרָאוּ בִמְהֵרָה הִיתָה תַחֲטָאת
הַזֹּאת הַיּוֹם : כִּי חִי־יְהוָה תִּמּוּשִׁיעַ
אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יִשְׁקֹוּ בְיוֹנְתָן בְּנֵי־
כֹו־

שמואל א יד

מַעַט דָּבַשׁ הָיָה : אֵף כִּי לֹא אָכַל
אֲכַל הַיּוֹם הָעֵם מִשָּׁלַל אִיבָיו אֲשֶׁר
מָצָא כִי עָתָה לֹא רִבְתָּה מִכָּה
בְּפִלְשְׁתִּים : וַיָּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
בְּפִלְשְׁתִּים מִמִּכְמֶשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף
הָעָם מְאֹד : וַיַּעַשׂ הָעָם אֶל־שָׁלַל
וַיִּקְחוּ צֶאֱזָן וּבִקְרָה וּבִגְדֵי בִקְרָה וַיִּשְׁחָטוּ
אֶרְצָה וַיֹּאכְלֵם הָעָם עַל־הָדָם : וַיַּגִּידוּ
לְשָׂאוֹל לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם חָטְאוּ
לַיהוָה לֶאֱכֹל עַל־הָדָם וַיֹּאמֶר
בְּגִדְתֶּם גָּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אֲבִן גְּדוּלָּה :
וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל פָּצוּ בָעֵם וְאָמַרְתֶּם
לָהֶם תִּגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ
שִׂיחוֹ וְשִׁחַטְתֶּם בֹּזֵה וְאָכַלְתֶּם וְלֹא־
תִּחַטְּאוּ לַיהוָה לֶאֱכֹל אֶל־הָדָם
וַיַּגִּשׁוּ

ויעט
השלל
ק

שמואל א יד

הַיּוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיִּשׁוּעָה
 הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חַי-
 יְהוָה אִם יִפֹּל מִשַּׁעֲרַת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה
 כִּי-עַם-אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה
 וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת-יֹנָתָן וְלֹא-מָת׃
 וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים
 וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמִקּוֹמָם׃ וְשְׂאוּל
 לָכַד הַמְּלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּחֶם
 סָבִיב בְּכָל-אֹיְבָיו בְּמוֹאָב וּבְבָנֵי-
 עַמּוֹן וּבְאַלּוֹם וּבְמִלְכֵי צוּר
 וּבְפְלִשְׁתִּים וּבְכָל-אֲשֶׁר-יִפְגָּה
 יִרְשִׁיעַ׃ וַיַּעַשׂ חֵיל וַיַּךְ אֶת-עַמְלֵק
 וַיִּצֹל אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁמְחוּ׃ וַיְהִי
 בְנֵי שְׂאוּל יֹנָתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכֵי-שׁוּעַ
 וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָיו שֵׁם הַבְּכִירָה מֶרֶב
 וְשֵׁם

שמואל א יד

כִּי מֹות יָמֹות וְאִין עָנְהוּ מִכָּל הָעָם:
 וַיֹּאמֶר אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֶם חָהִינוּ
 לַעֲבֹד אֶחָד וְאֲנִי וַיִּזְנֶתֶן בְּנֵי נְהִיָּה
 לַעֲבֹד אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל שָׁאוּל
 הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ עֲשֵׂה : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
 אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבֵה תַמִּים
 וַיִּלְכְּדוּ יֹזְנֶתֶן וּשְׁאוּל וְהָעָם יֵצְאוּ :
 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יֹזְנֶתֶן
 בְּנֵי וַיִּלְכְּדוּ יֹזְנֶתֶן : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל ^מ
 יֹזְנֶתֶן הַגִּידָה לִּי מַה עָשִׂיתָה וַיַּגִּד לוֹ
 יֹזְנֶתֶן וַיֹּאמֶר טָעַם טַעַמְתִּי בִקְצֵה
 הַמִּטָּה אֲשֶׁר בְּיַדִּי מֵעַט דָּבַשׁ הִנֵּנִי
 אָמֹת : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה יַעֲשֶׂה
 אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף כִּי מֹות תָּמֹות
 יֹזְנֶתֶן : וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שָׁאוּל
 הַיֹּזְנֶתֶן

שמואל א טו

אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא תִחַמַּל עָלָיו וְהַמִּתָּה
מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה מַעֲלִיל וְעַד-יוֹנֵק
מִשּׁוֹר וְעַד-שֶׁה מִגִּמְל וְעַד-חֲמֹר:
וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת-הָעַם וַיִּפְקְדֵם
בְּטִלָּאִים מֵאֲתָיִם אֵלָּה רִגְלֵי וְעִשְׂרֹת
אֲלָפִים אֶת-אִישׁ יְהוּדָה: וַיָּבֹא
שְׂאוּל עַד-עִיר עֲמֶלֶק וַיָּרֶם בִּנְחָל:
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-הַקִּינִי לָכֹן סֵרוּ
רְדֹו מִתּוֹךְ עֲמֶלֶקִי פֶן-אֶסִּיפֶךָ עִמּוֹ
וְאַתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם-כָּל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיִּסֹּר
קִינֵי מִתּוֹךְ עֲמֶלֶק: וַיָּךְ שְׂאוּל
אֶת-עֲמֶלֶק מִחוּלָּה בּוֹאֵךְ שׁוֹר
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרָיִם: וַיִּתְּפֶשׂ
אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ-עֲמֶלֶק חַי וְאֶת-כָּל-
הָעַם ב

שמואל א טו

וְשֵׁם הַקְּטָנָה מִיכָל : וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
 שָׁאוּל אֲחִינֹעַם בַּת אַחִימֶעַץ וְשֵׁם
 שֶׁר־צָבָאוּ אֲבִינָר בֶּן־נֵר דּוֹד שָׁאוּל
 וְקִישׁ אָבִי־שָׁאוּל וְנֵר אָבִי־אֲבִנָר
 בֶּן־אֲבִינָר : וַהֲתִי תְּמַלֵּךְמָה
 חֲזָקָה עַל־פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שָׁאוּל
 וְרָאָה שָׁאוּל כָּל־אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל־בֶּן־
 טו חֵיל וַיֹּאסְפֵהוּ אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל א
 אֶל־שָׁאוּל אוֹתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֹךְ
 לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה
 שִׁמְעֵ לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה : כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת פִּקְדֹתִי אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ
 עֲמַלְק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁם לֹב־דָּרֶךְ
 בְּעִלְתּוֹ מִמִּצְרַיִם : עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָהּ
 אֶת־עֲמַלְק וְהַחֲרַמְתָּם אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר־

שמואל א טו

וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
 לוֹ שָׁאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּימְתִּי
 אֶת-דְּבַר יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל-הַצֶּאֱזָן הַזֶּה
 בְּאָזְנִי וְקוֹל הַבִּקְרָא אֲשֶׁר אֲנִי
 שֹׁמֵעַ : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעַמְלָקִי
 הַבִּיאוּם אֲשֶׁר חָמַל הָעַם עַל-מִיטֵב
 הַצֶּאֱזָן וְהַבִּקְרָא לְמַעַן זָבַח לַיהוָה
 אֶל־הַיָּד וְאֶת-הַיֹּהֲרָק הַחֲרָמְנוּ :
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל הֲרָף
 וְאֶגִּידָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֵלַי הַלַּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דַּבֵּר :
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם-קִטְּזָן
 אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל
 אַתָּה וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-
 יִשְׂרָאֵל 22 א

וַיֹּאמֶר

שמואל א טו

הָעַם הַחֲרִים לְפִי חָרֵב : וַיַּחְמַל
שְׂאוֹל וְהָעָם עַל־אַגֵּג וְעַל־מִיטָב
הַצֵּאֵן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־
הַכִּרִּים וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא אָבֹה
הַחֲרִימָם וְכָל־הַמְּלָאכָה נִמְבָּזָה
וַנִּמַּס אֶתְּהָ הַחֲרִימוּ :

דָּבָר יִהְיֶה אֵל־שְׂמוּאֵל לֵאמֹר :
נִחַמְתִּי כִי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שְׂאוֹל
לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי וְאֶת־דְּבָרִי
לֹא הִקִּיָּם וַיֵּחָר לְשְׂמוּאֵל וַיִּזְעַק
אֵל־יְהוָה כָּל־הַלַּיְלָה :

וַיִּשָּׁכֶם שְׂמוּאֵל לִקְרֹאת שְׂאוֹל
בַּבֶּקֶר וַיֵּגֶד לְשְׂמוּאֵל לֵאמֹר בָּא־
שְׂאוֹל הַכֶּרְמֶלֶה וְהַנֹּרֶת מֵצִיב לוֹ יָד
וַיִּסֵּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד חֲגָלְגָל :

וַיָּבֹא

שמואל א טו

מַחֲלֵב אֵילִים : כִּי חָטְאת־קָסָם
מָרִי וְאוֹן וְתִרְפִּים הִפְצֵר יַעֲזֹן מֵאִסְתָּה
אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ מִמֶּלֶךְ :
וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־שְׁמוּאֵל חָטָאתִי
בִּי־עֲבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהוָה וְאֶת־
דְּבָרֶיךָ כִּי יֵרְאֵתִי אֶת־הָעַם וְאֶשְׁמַע
בָּהּ בְּקוֹלָם : וַעֲתָה שְׂאֵנָה אֶת־
חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאַשְׁתַּחֲוֶה
לַיהוָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־
שְׂאוֹל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאִסְתָּה
אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מֵהַיּוֹת
מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל : וַיִּסַּב שְׁמוּאֵל
לָלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנָּף־מַעִילוֹ וַיִּקְרַע :
וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קִרַּע יְהוָה
אֶת־מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלֶיךָ הַיּוֹם
וְנִתְּנָה

שמואל א טו

וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּדָרֶךְ
 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְהַחְרַמְתָּה אֶת-הַחֲשָׁאִים
 אֶת-עֶמְלֵק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד-
 בְּלוֹתָם אֹתָם׃ וְלָמָּה לֹא-
 שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל-
 הַשָּׁלִל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר-
 שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלֶּךְ בְּדֶרֶךְ
 אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאָבִיא אֶת-אַגַּג
 מֶלֶךְ עֶמְלֵק וְאֶת-עֶמְלֵק הַחֲרַמְתִּי׃
 וַיִּקַּח הָעָם מִן-הַשָּׁלִל צֹאן וּבָקָר
 רֹאשֵׁי הַחֲרָם לְזִבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ
 בְּגִלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֲפֹץ
 לַיהוָה בְּעֵלֹת וּזְבָחִים כְּשָׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב לְהִקְשִׁיב
 מִחֶלֶב

שמואל א יו

וּשְׁאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ גִּבְעַת שָׁאוּל׃
 וְלֹא יִסַּף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-
 שְׁאוּל עַד-יוֹם מוֹתוֹ כִּי-הִתְאַבֵּל
 שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוּל וַיְהִיָּה נֶחֱם
 כִּי-הִמְלִיךְ אֶת-שְׁאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל עַד-
 מָתִי אַתָּה מִתְאַבֵּל אֶל-שְׁאוּל וְאֲנִי
 מֵאַסְתִּיו מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מֵלֹא
 קִרְנֶךָ שִׁמֹּן וְלֶךְ אֶשְׁלַחְךָ אֶל-יֹשֵׁי
 בֵּית-הַחֲמִי כִי-רְאִיתִי בְּבָנָיו לִי
 מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ
 אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׁאוּל וַהֲרֹגְנִי וַיֹּאמֶר
 יְהוָה עֲגַלְתָּ בְּקָרְתָּ תִּקַּח בְּיָדְךָ וְאַמְרַתְּ
 לִזְבַּח לַיהוָה בָּאתִי׃ וְקִרְאתְּ
 לַיֹּשֵׁי בִזְבַּח וְאַנְכִי אוֹדִיעֶךָ אֶת-
 אֲשֶׁר

שמואל א טו

וַיִּתְּנָה לְרַעַךְ הַטּוֹב מִמֶּךָּ וּ
נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם
כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם :

וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עָלָה בְּבִדְנִי נָא
נָגֵד זִקְנִי עָמִי וְנָגֵד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב
עָמִי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ :

וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שְׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ
שְׁאוּל לַיהוָה וּ
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל

הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת־אַגֵּג מֶלֶךְ עַמְלֶק
וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אַגֵּג מְעֻדָּת וַיֹּאמֶר אַגֵּג

אַכֵּן סָר מִרְחֻקֹּת : וַיֹּאמֶר

שְׁמוּאֵל בְּאִשֶּׁר שָׁכְלָה נָשִׁים חֲרִיבִךָ

כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁפֹּף

שְׁמוּאֵל אֶת־אַגֵּג לִפְנֵי יְהוָה

בְּגִלְגָּל וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה

וּשְׁאוּל

שמואל א יו

ויעברו לפני שמואל ויאמר גם
בזה לא בחר יהוה : ויעבר ושי
שמה ויאמר גם בזה לא בחר
יהוה : ויעבר ושי שבעת בניו
לפני שמואל ויאמר שמואל אל
ישי לא בחר יהוה באלה :
ולאמר שמואל אל ישי התמו
הנערים ויאמר עוד שאר הקטן
והנה רעה בעאן ויאמר שמואל
אל ישי שלחה וקחנו כי לא
נשב עד באו פה : וישלח ויביאהו
והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב
ראי . ויאמר יהוה קום משחתו
כִּי־זֶה הוּא : ויקח שמואל את
קרן השמן וימשח אתו בקרב
אתו

שמואל א יו

אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה וּמַשְׁחֶה לִּי אֶת־
 אֲשֶׁר־אָמַר אֵלַיךְ׃ וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל
 אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית לֶחֶם
 וַיַּחְרְזוּ זִקְנֵי הָעִיר לְקַרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר
 שָׁלֹם בּוֹאֵךְ׃ וַיֹּאמֶר׃ שְׁלוֹם הִיא
 לְזִבְחִי לַיהוָה בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ
 וּבָאתֶם אִתִּי בַּזֶּבֶחַ וַיִּקְדֹּשׁ אֶת־
 יְשׁוּ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לְזִבְחִי׃
 וַיְהִי בְּבוֹאָם וַיֵּרָא אֶת־אֱלֹיָאב
 וַיֹּאמֶר אֵךְ נָגַד יְהוָה מִשִּׁיחוֹ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל אֶל־תִּבֹּט
 אֶל־מְרֹאֲהוֹ וְאֶל־גִּבֻּה קוֹמָתוֹ כִּי
 מֵאַסְתִּיהוּ כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם
 כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו וַיְהוָה
 יִרְאֶה לְלִבָּב׃ וַיִּקְרָא יְשׁוּ אֶל־אֲבִינֹדָב
 וַיַּעֲבֵרָהוּ

שמואל א יז

וּנְבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תָּאֵר וַיְהִיָּה עִמּוֹ׃
וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל מַלְאָכִים אֶל-יִשָּׁי
וַיֹּאמֶר שְׁלַחְהוּ אֵלַי אֶת-דָּוִד בְּנִי׃
אֲשֶׁר בַּעֲזָאן׃ וַיִּקַּח יִשָּׁי חֲמֹסֶר לֶחֶם
וְנָאֵר יֵין וְגָרִי עֲנִים אַחֵר וַיִּשְׁלַח
בְּיַד-דָּוִד בְּנוֹ אֶל-שָׂאוּל׃ וַיָּבֹא דָוִד
אֶל-שָׂאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיִּצְהָרְתּוּ
כ מְאֹד וַיְהִי-לוֹ נִשְׂא כְלִים׃ וַיִּשְׁלַח
שָׂאוּל אֶל-יִשָּׁי לֵאמֹר יַעֲמֵד-נָא דָוִד
לִפְנֵי כִי-מִצָּא חֵן בְּעֵינַי׃ וַהֲיָה
בְּהִינֹרַת רוּחַ-אֱלֹהִים אֶל-שָׂאוּל
וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-הַכְּקֹר וְנִגֵּן בְּיָדוֹ
וְרוּחַ לְשָׂאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו׃
א רוח הרעה׃ וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים׃
אֶת-מַחֲנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ
שׁוֹכָה

שמואל א יו

אֶחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ יְהוָה אֶל-דָּוִד
 מִהַיּוֹם הַהוּא וּמַעַלְה וַיָּקָם
 שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ חֲרָמָתָהּ ו
 יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׁאֹל וּבַעֲתָתוֹ
 רוּחַ רָעָה מֵאֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
 עֲבָדֵי שְׁאֹל אֵלֶיּוֹ הִנֵּה נָא רוּחַ
 אֱלֹהִים רָעָה מִבַּעֲתֶךָ וַיֹּאמֶר נָא
 אֲדַנְנוּ עֲבָדֶיךָ לִפְנֶיךָ וּבִקְשׁוּ אִישׁ
 יָדַע מִנֶּגֶז בְּכַנּוּר וְהָיָה בְּהִיּוֹת עֲלֶיךָ
 רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה וְנֶגֶז בְּיָדוֹ וְטוֹב
 לָךְ וַיֹּאמֶר שְׁאֹל אֶל-עֲבָדָיו רְאוּ
 נִבְאָ לִי אִישׁ מִיִּטִּיב לְנֶגֶז וַיַּחְבִּיאוּתָם
 אֵלָיו וַיַּעַן אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לְיֹשֵׁי בֵּית הַלְחָמִי
 יָדַע נֶגֶז וּגְבוּר חֵיל וְאִישׁ מִלְחָמָה
 וְנָבוֹן

וּלְהִבֵּת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת שְׁקָלִים
 בָּרוֹז וְנִשָּׂא הָעֲגֹה הַלֵּךְ לִפְנֵיו :
 וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל־מַעְרֶכֶת יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תֵצְאוּ לַעֲרֹךְ
 מִלְחָמָה הַלּוֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי
 וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׂאוֹל בָּרוּ לָכֶם
 אִישׁ וַיַּרְדּוּ אֵלָיו : אִם־יֹכַל לְחַלְתֶּם
 אִתִּי וְהִכְנִי וְהָיִינוּ לָכֶם לַעֲבָדִים
 וְאִם־אֲנִי אוֹכַל לּוֹ וְהִכְתִּיו וְהָיִיתֶם
 לָנוּ לַעֲבָדִים וַעֲבַדְתֶּם אֶתְּנוּ וַיֹּאמֶר
 הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת־מַעְרֶכֶת
 יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה חָנוּ־לִי אִישׁ
 וְנִלְחַמָּה יַחַד : וַיִּשְׁמַע שָׂאוֹל וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה
 וַיַּחֲתוּ וַיֵּרְאוּ מָאֹד : וַיֵּרֶד בֶּן־אִישׁ
 אֶפְרַתִּי

שמואל א יז

שֹׁכֵדָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין
 שֹׁכֵדָה וּבֵין עֶזְקָה בְּאַפִּס דְּמִים ו
 וְשָׂאוּל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָפוּ וַיַּחֲנוּ
 בְּעֶמֶק הָאֵלֶּה וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה
 לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים ו
 עֲמִידִים אֶל־הַהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל
 עֲמִידִים אֶל־הַהָר מִזֶּה וַהֲגִיֵּא
 בִּינֵיהֶם ו
 וַיֵּצֵא אִישׁ הַכְּנִים
 מִמַּחֲנֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שָׁמוֹ מִגֵּת
 גִּבְיָהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזָרְתוּ וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת
 עַל־רָאשֵׁי וְשִׁרְיוֹן קֶשֶׁת וְחֹמֶשׁ הָיָה
 לְבוֹשׁ וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן חֲמִשָּׁתַּיִם
 אֲלָפִים שֶׁקֶלִים נְחֹשֶׁת ו
 וּמִצָּחַת
 נְחֹשֶׁת עַל־רַגְלָיו וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין
 כַּתְּפָיו וְחֶץ חֲגִירָתוֹ כְּמִנֹּר אוֹרָגִים
 וְלַהֲבַת

ויז
 פ

שמואל א יז

לֶחֶם הַיּוֹם וְהָרֶגֶץ הַמָּחֳנֶה לְאַחִיכֶם
וְאֵת עֶשְׂרֵת חֲרִצֵּי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה
חֲבִינָא לְשֵׁר הָאֵלֶּף וְאֵת-אַחִיכֶם
תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֵת-עֲרֹבְתָם תִּקַּח
וְשֹׂאֵל וְהִמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל
בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם-
ב פְּלִשְׁתִּים : וַיִּשָּׁבֶם דָּוִד בְּבֹקֶר וַיִּטֹּשׁ
אֶת-הַצֹּאֵן עַל-שֹׁמֵר וַיֵּשֶׂא וַיִּלָּךְ
כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יֹשֵׁי וַיִּבְּא הַמַּעְגָּלָה
וְהַחִיל הַיֵּצֵאֵל-הַמַּעְרָכָה וְהִרְעוּ
בַּמִּלְחָמָה : וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל
וּפְלִשְׁתִּים מַעְרָכָה לִקְרֹאת מַעְרָכָה:
וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת-הַכֵּלִים מַעְלֹיו עַל-יָד
שֹׁמֵר הַכֵּלִים וַיִּרֶץ הַמַּעְרָכָה וַיִּבָּא
וַיִּשְׂאֵל לְאַחִיו לְשָׁלוֹם : וְהוּא
מַדְבֵּר א 23

שמואל א יז

אֶפְרָתִי הָיָה מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
וּשְׁמוֹ יִשָּׁי וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים וְהָיִשׁ
בְּיָמָיו שָׂאוּל זָקֵן בְּאַנְשִׁים׃
וַיֵּלֶכְוּ שְׁלֹשָׁה בְנֵי יִשָּׁי הַגְּדֹלִים
הֵלְכוּ אַחֲרֵי־שָׂאוּל לַמִּלְחָמָה
וְשֵׁם־י שְׁלֹשָׁה בָנָיו אֲשֶׁר הֵלְכוּ
בַּמִּלְחָמָה אֱלִיָּאב הַבְּכֹר וּמִשְׁנֶהוּ
אַבְיָנָדָב וְהַשְּׁלִישִׁי שָׁמָר׃ וְדָוִד
הוּא הַקָּטָן וּשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ
אַחֲרֵי שָׂאוּל׃ וְדָוִד הָלַךְ וַשֵּׁב מֵעַל־^{טו}
שָׂאוּל לְרַעוּת אֶת־צֹאן אָבִיו בֵּית
לֶחֶם׃ וַיֵּגֶשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂפָם
וַהֲעָרָב וַיְחִיצֵב אַרְבָּעִים יוֹם׃
וַיֹּאמְרוּ יִשָּׁי לְדָוִד בְּנוֹ קָח־נָא לְאַחִיךָ
אִיֹּפֶת הַקְּלִיאָה הַזֹּאת וַעֲשֵׂהָ
לֶחֶם

כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעַרְלִי הַזֶּה כִּי חָרַף
מַעַרְכוֹת אֱלֹהִים חַיִּים : וַיֹּאמֶר לוֹ
הָעָם כְּדַבֵּר הַזֶּה לֹאמַר כֹּה יַעֲשֶׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנֹו : וַיִּשְׁמַע אֱלֹיָאֵל
אֶת־יִזְבֵּאל בְּדַבְּרוֹ אֶל־הָאֲנָשִׁים
וַיַּחַר־אַף אֱלֹיָאֵל בְּדָוִד וַיֹּאמֶר
לְמַדָּה־זֶה יִרְדֶּה וְעַל־מִי נִשְׁתַּחֲ
מַעַט הַצֹּאן הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר אֲנִי
יָדַעְתִּי אֶת־זִדְכָךְ וְאַתָּה רָע לְבַבְךָ כִּי
לְמַעַן רְאוּרָתִי תִמְלַחֲמָה יִרְדֶּה :

וַיֹּאמֶר דָּוִד מִחַעֲשִׁיתִי עָתָה הֲלֹא
דָּבָר הוּא : וַיֵּסֶב מֵאֲצִלוֹ אֶל־מֹול
אֲחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבֵּר הַזֶּה וַיִּשְׁבְּהוּ
הָעָם דָּבָר כְּדַבֵּר הָרֹאשׁוֹן : וַיִּשְׁמַעוּ
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבָר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לַפְּגִי־
שָׂאוֹל 23 ב

שמואל א יז

מִדְּבַר עָמָם וְהִנֵּה אִישׁ הַבָּנִים עוֹלָה

גְּלִילָת הַפְּלִשְׁתִּי שְׁמוֹ מִגַּת מְפֹעְרוֹת ^{ממערכות}

פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר כְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים

וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֹּאמֶר וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל

בְּרֹאיוֹתָם אֶת־הָאִישׁ וַיִּלְכְּדוּ מִפְּנֵי

וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל ^{כח}

הֲרֹאיתָם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי

לְחַרֵּף אֶת־יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִנֵּה

הָאִישׁ אֲשֶׁר־יָבִנוּ וַעֲשִׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ

עָשָׂר גִּדּוֹל וְאֶת־בָּתוֹ יִתֵּן לוֹ וְאֵת

בֵּית אָבִיו וַעֲשֶׂה חֶפְשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים

עִמּוֹ לֵאמֹר מַה־יַּעֲשֶׂה לָאִישׁ

אֲשֶׁר יָבֹה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה

וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל

כִּי

שמואל א יז

חיים : ויאמר דוד יהוה אִשְׁרֵי
הצִילָנִי מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדָּב הַזֶּה
יִצְלֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה וַיֹּאמֶר
שָׂאוּל אֶל-דָּוִד לֶךְ וַיְהִי־עִמָּךְ׃
וַיִּלְבֹּשׁ שָׂאוּל אֶת-דָּוִד מְדֹי וְנָתַן
קֹזֶבֶעַ בְּחֹשֶׁה עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֹּשׁ אֹתוֹ
שָׂרִיוֹן׃ וַיַּחְגֵּר דָּוִד אֶת-חֶרְבוֹ מֵעַל
לְמְדֹי וַיֹּאֲלֵ לְלָכָהּ כִּי לֹא-נָסֹה
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוּל לֹא-אוּכָל
לְלָכָת בְּאַרְהֵ כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסְרֹם
דָּוִד מֵעַלָּיו׃ וַיִּקַּח מִקְלוֹ בְּיָדוֹ
וַיִּבְחַר-לוֹ חֲמֹשֶׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים׃
מִן-הַנָּחַל וַיִּשֶׂם אוֹתָם בְּכֵלָיו
הָרַעִים אֲשֶׁר-לוֹ וּבִילָקוּט וּקְלָעוֹ
בְּיָדוֹ וַיַּגֵּשׁ אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי׃ וַיִּלָּךְ
הַפְּלִשְׁתִּי x 23

שמואל א יז

שָׁאוּל וַיִּקְחֵהוּ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-
 שָׁאוּל אֶל-יָפֹל לִב־אָדָם עָלָיו עֲבֹדָךְ
 יֵלֶךְ וְנִלְחָם עִם-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה :
 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד לֹא תוּכַל
 לָלֶכֶת אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם
 עִמּוֹ כִּי-נָעַר אָתָּה וְהוּא אִישׁ
 מִלְחָמָה מִנְּעָרָיו : וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל-שָׁאוּל רָעָה הִיָּה עֲבֹדָךְ לְאָבִיו
 בְּצֹאן וּבָא הָאִרִי וְאֶת-הַדּוֹב וְנִשְׁאַ
 זֶה מִתְּעֹדֶר : וַיִּצְאָתִי אַחֲרָיו וְהִכְתִּיו
 וְהִצַּלְתִּי מִמֶּנּוּ וַיִּקָּם עָלַי וְהִחֲזִיקְתִּי
 בְּזִקְנוֹ וְהִכְתִּיו וְהִמּוֹתִיו : גַּם
 אֶת-הָאִרִי גַם-הַדּוֹב הִכָּה עֲבֹדָךְ
 וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרֵל הַזֶּה כְּאֶחָד
 מֵהֶם כִּי חָרַף מַעֲרָכֹת אֱלֹהִים
 חַיִּים :

שמואל א יז

מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים
 היום הזה לעוף השמים ולחית
 הארץ וידעו כל הארץ כי יש
 אלהים לישראל : וידעו כל
 הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית
 יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה
 ונתן אתכם בידנו : והיה כי קם
 הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד
 וימתר דוד וירץ המערכה לקראת
 הפלשתי : וישלח דוד את ידו אל
 חבלי ויקח משם אבן ויקלע ויך
 את הפלשתי אל מצחו והטבע
 האבן במצחו ויפלעל פניו ארצה
 ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע
 ובאבן ויך את הפלשתי וימתהו
 23 ד וחרב

שמואל א יז

הַפְּלִשְׁתִּי הֵלֶךְ וְקָרַב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ
נָשָׂא הַצֶּנֶה לִפְנָיו : וַיִּבֶט הַפְּלִשְׁתִּי
וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ כִּי־הָיָה גֶעֶר
וַאֲדָמְנֵי עִם־יָפֶה מֵרָאִה : וַיֹּאמֶר
הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד הַכֹּלֵב אֲנֹכִי כִי־
אָתָּה בָּא־אֵלַי בַּמְּקִלּוֹת וַיִּקְלֵל
הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בָּאלֹהָיו : וַיֹּאמֶר
הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לָכֵה אֵלַי וְאַחֲנֶה
אֶת־בְּשָׂרְךָ לָעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת
הַשָּׂדֶה : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי ^{מה}
אָתָּה בָּא אֵלַי בְּחָרֶב וּבַחֲנִית
וּבְכִידוֹן וְאֲנֹכִי בָּא־אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה
עֲבֹאתְ אֱלֹהֵי מִעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
חָרַפְתָּ : הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְהוָה
בְּיָדִי וְהַכַּתִּיךָ וְהִסְרַתִּי אֶת־רֹאשְׁךָ
מֵעַלֶיךָ

שמואל א יח

בֶּן־מִי־זֶה הַנָּעַר אֲבִינִי וַיֹּאמֶר אֲבִינִי
 חֵי נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעָתִי׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׂאֵל אֶתָּה בֶּן־מִי־זֶה
 הָעָלָם׃ וַיָּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹרֵת אֶת־
 הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אֲבִינִי וַיְבֹאֵהוּ
 לִפְנֵי שְׂאוּל וְרָאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְיָדוֹ׃
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוּל בֶּן־מִי אַתָּה
 הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עִבְדְּךָ יִשַׁי בֵּית
 הַלַּחְמִי׃ וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדָבָר אֶל־יח
 שְׂאוּל וְנַפֶּשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה
 בְּנַפֶּשׁ דָּוִד וַיֵּאָהְבוּ יְהוֹנָתָן כְּנַפְשׁוֹ׃
 וַיִּקַּחֵהוּ שְׂאוּל בַּיּוֹם הַהוּא וְלֹא
 נָתַנוּ לָשׁוּב בֵּית אָבִיו׃ וַיְכַרֵּת
 יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִירַת בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ
 כְּנַפְשׁוֹ׃ וַיַּחַפֵּשֵׁט יְהוֹנָתָן אֶת־
 הַמַּעִיל

וַיֵּאָהְבוּ
 ק

שמואל א יז

וַיַּחֲרֹב אִין בֵּינֵי דָוִד וַיִּנְרֹץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד
אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ
וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָה וַיִּמָּתְחֶהוּ וַיִּכְרֹת
בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־
מֵת גִּבּוֹרִים וַיָּנָסוּ וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲוִיָּה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־
הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֲכָה גִיא וְעַד שְׁעָרֵי
עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְּלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ
שְׁעָרִים וְעַד־גֶּת וְעַד־עֶקְרוֹן וַיֵּשְׁבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים
וַיִּשְׁסוּ אֶת־מַחְנֵיהֶם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־
רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיָּבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם
וְאֶת־כָּלִיו שָׁם בְּאַהֲלוֹ וַיִּכְרְאוּתָהּ
שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד וַיַּצֵּא לְקָבֵאת
הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אַבְנֵי שֵׁר הַצֵּבָא
בֶּן־

שמואל א יח

חֲמַעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיַּחַנְהוּ לְדָוִד
 וּמָלָיו וְעַד-חֲרָבָו וְעַד-קִשְׁתּוֹ וְעַד-
 חֲגָרָו׃ וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר
 יִשְׁלַחֵנוּ שָׂאוּל יִשְׁכֹּל וַיְשִׁימֵהוּ
 שָׂאוּל עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּיטֹב
 בְּעֵינָיו כָּל-הָעָם וְגַם בְּעֵינָיו עַבְדּוֹ
 שָׂאוּל׃ וַיְהִי בְּבֹאֵם בְּשׁוּב דָּוִד
 מִהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַחֲצֹאנָה
 הַנָּשִׁים מִכָּל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹר
 וְהַמַּחֲלוֹת לְקִרְאֹת שָׂאוּל הַמֶּלֶךְ
 בַּתָּפִים בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים׃
 וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת
 וַחֲאֲמָרָן הַכָּה שָׂאוּל בְּאַלְפּוֹ וּדְוִד
 בְּרַב־בָּתָּיו׃ וַיֹּחֶר לְשָׂאוּל מְאֹד וַיִּרַע
 בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נַחֲנוּ לְדָוִד
 רַבּוֹת

לשער
 ק

שמואל א יח

ויאמר שאול אֶתְנַנֶּה לוֹ וְתָהִי לוֹ
 לְמוֹקֵשׁ וְתָהִי בּוֹ יַד פְּלִשְׁתִּים
 ויאמר שאול אֵל דָּוִד בְּשָׁתִים
 תַּחֲתָתָן בִּי הַיּוֹם : וַיֵּצֵא שָׂאוֹל
 אֶת עֲבָדָיו וַדְּבָרוּ אֵל דָּוִד בְּלֵט
 לֵאמֹר הִנֵּה חֶפֶץ בְּיָד הַמֶּלֶךְ וְכָל־
 עֲבָדָיו אֹהֲבִים וְעַתָּה תַּחֲתָתָן בַּמֶּלֶךְ
 וַיְדַבְּרוּ עֲבָדֵי שָׂאוֹל בְּאָזְנוֹ דָּוִד אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הִנֵּקְלָה
 בְּעֵינֵיכֶם הַתַּחֲתָתָן בַּמֶּלֶךְ וְאַנְכִי
 אִישׁ־רֶשַׁע וְנִקְלָה : וַיִּגְדּוּ עֲבָדֵי
 שָׂאוֹל לוֹ לֵאמֹר כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה
 כֹּה דִבֶּר דָּוִד : וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל כֹּה־
 תֹאמְרוּ לְדָוִד אִין חֶפֶץ לַמֶּלֶךְ בְּמִתָּה
 בִּי בְּמֵאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהִנָּקֵם
 בָּאִיבֵי

שמואל א יח

מפניו : וכל־ישראל־ויהודה
אהב את־דוד כי־הוא יוצא ובה
לפניהם : ויאמר שאול אל־
דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה
אחז־לב לאשה אך הנה לי
לבן־חיל ותלחם מלחמות יהוה
ושאול אמר אל־חתי ידלבו וחתי־
בו־יד־פלשתיים : ויאמר
דוד אל־שאול מי אנכי ומי חיי
משפחת אבי בישראל כי־אתה
חתן־למלך : ויהי בעת־הת־את־
מרב בת־שאול לדוד והיא נחנה
לעודיאל המחלתי לאשה :
ותאהב מיכל בת־שאול את־דוד כ
ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו :
ויאמר

שמואל א יט

ויהי מדוי צאתם שכל דוד מכל
 עבדי שאול וייקר שמו מאד
 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל יט
 כל עבדיו להמית את דוד
 ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד
 ויגד יונתן לדוד לאמר מבקש
 שאול אבי להמיתך ועתה השמר
 נא בבקר וישבת בסתר ונחבאתו
 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה
 אשר אתה שם ואני אדבר בך
 אל אבי וראיתי מה והגדתי לך
 וידבר יונתן בדוד טוב אל שאול
 אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך
 בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי
 מעשיו טוב לך מאד וישם
 את

שמואל א יח

בְּאִיבֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׂאוֹל חָשַׁב לְהַפִּיל

אֶת־דָּוִד בֵּינ־פְּלִשְׁתִּים :

וַיָּגִדוּ עַבְדָּיו לְדָוִד אֶת־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד

לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא־מָלְאוּ הַיָּמִים :

וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא וְאַנְשָׁיו

וַיָּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים מֵאַתִּים אִישׁ וַיָּבֹא

דָּוִד אֶת־עַרְלֹתֵיהֶם וַיִּמְלְאוּם

לַמֶּלֶךְ לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן־לוֹ

שְׂאוֹל אֶת־מִיכָל בָּתּוֹ לְאִשָּׁה :

וַיֵּרָא שְׂאוֹל וַיֵּדַע כִּי יִהְיֶה עִם־

דָּוִד וּמִיכָל בִּת־שְׂאוֹל אֶהְבְּתָהּ :

וַיֵּאָסֶף שְׂאוֹל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד

עוֹד וַיְהִי שְׂאוֹל אֹיֵב אֶת־דָּוִד כָּל־

הַיָּמִים : וַיֵּצְאוּ שְׁרֵי פְלִשְׁתִּים

וַיְהִי

שמואל א יט

מִנֶּגֶז בֵּינִי : וַיִּבְקֹשׁ שְׁאוּל לְהַכּוֹת
 בַּחֲנִית בְּדוֹד וּבִקִּיר וַיִּפְטֹר מִפָּנָיו
 שְׁאוּל וַיַּךְ אֶת הַחֲנִית בִּבְקִיר וְדוֹד
 נָס וַיִּמְלֹט בְּלֵילָה הַהוּא : וַיִּשְׁלַח
 שְׁאוּל מַלְאָכִים אֶל-בֵּית דָּוִד לְשִׁמְרוֹ
 וּלְהַמִּיתוֹ בִּבְקָר וַתֵּגֶר לְדָוִד מִיָּבֵל
 אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר אִם-אֵינְךָ מִמְּלֹךְ אֶת-
 גִּפְשֶׁךָ חֲלִילָה מִתָּר אֶתָּה מוֹמֵת :
 וַתָּרֵד מִיָּבֵל אֶת-דָּוִד בְּעֵד הַחֲלוּץ
 וַיֵּלֶךְ וַיִּבְרַח וַיִּמְלֹט : וַתִּקַּח מִיָּבֵל
 אֶת-הַתָּרָפִים וַתִּשֶׂם אֶל-הַמִּטָּה
 וְאֶת-כְּבִיר הָעֵזִים שָׂמָּה מִרְאֲשֵׁתּוֹ
 וַתִּקֶּם בִּבְגָד : וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל
 מַלְאָכִים לִקְחַת אֶת-דָּוִד וַתֹּאמֶר
 10 חֲלָה הִיא : וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל

שמואל א יט

אֶת־נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ וַיֵּךְ אֶת־הַפִּלֶּשֶׁתִּי
 וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוּלָּה לְכָל־
 יִשְׂרָאֵל רֵאִיתָ וַחֲשַׁמְח וּלְמִדָּה
 תַּחֲטִי־אֲבָנִים נָקִי לְהַמִּית אֶת־דָּוִד
 חָנָם : וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן
 וַיִּשְׁבַּע שָׁאוּל חַי־יְהוָה אִם־
 יוֹמְרָתִי : וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיֵּגֶד־
 לוֹ יְהוֹנָתָן אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַיָּבֹא יְהוֹנָתָן אֶת־דָּוִד אֶל־
 שָׁאוּל וַיְהִי לִפְנֵי בָּאֶהְמוֹל שְׁלֹשִׁים :
 וַתּוֹסֶף הַמֶּלֶךְ חֶמְדָּה לְהִיָּת וַיֵּצֵא דָּוִד
 וַיִּלָּחֶם בַּפִּלֶּשֶׁתִּים וַיֵּךְ בָּהֶם מִכַּת
 גְּדוּלָּה וַיִּנָּסוּ מִפָּנָיו : וַתְּהִי
 רוּחַ יְהוָה רָעָה אֶל־שָׁאוּל וְהוּא
 בְּבֵיתוֹ יוֹשֵׁב וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְדָוִד
 מִנְּגִן

שמואל א יט

לַהֲקַת הַנְּבִיאִים נִבְּאִים וּשְׁמוּאֵל
 עָמַד נֹצֵב עֲלֵיהֶם וַהֲוִי עַל-מְלָאכֵי
 שְׂאוֹל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְּנֵבְאוּ גַם-
 הֵמָּה: וַיִּגְדּוּ לְשְׂאוֹל וַיִּשְׁלַח
 מְלָאכִים אַחֲרָיו וַיִּתְּנֵבְאוּ גַם-
 הֵמָּה וַיִּסָּף שְׂאוֹל וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים
 שְׁלֵשִׁים וַיִּתְּנֵבְאוּ גַם-הֵמָּה:
 וַיֵּלֶךְ גַּם-הוּא הִרְמָתָה וַיִּבְאֶר-בְּזֶרַח
 הַגִּדּוֹן אֲשֶׁר בַּשָּׂכָה וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר
 אֵיפֹה שְׁמוּאֵל וְדָוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 בְּנוֹת בְּרִמָּה: וַיֵּלֶךְ שָׁם אֶל-נָוִית
 בְּרִמָּה וַהֲוִי עָלָיו גַּם-הוּא רוּחַ
 אֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ הַלֹּךְ וַיִּתְּנֵבְאוּ עַד-
 בָּאוּ בְּנוֹת בְּרִמָּה: וַיִּפְשֹׁט גַּם-
 הוּא בְּגָדָיו וַיִּתְּנֵבְאוּ גַם-הוּא לִפְנֵי
 שְׂמוּאֵל

שמואל א' יט

אֶת־הַמְּלָאכִים לִרְאוֹת אֶת־
 דָּוִד לֵאמֹר הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמָּטָה
 אֵלָיו לְהַמִּיתוֹ וַיֵּבְאוּ הַמְּלָאכִים
 וְהִנֵּה הַתַּרְפִּים אֶל־הַמָּטָה
 וּבְכִיר הָעָזִים מֵרָאשֵׁתָיו וַיֹּאמֶר
 שָׂאוֹל אֶל־מִיכָל לֶמָּה כָּכָה רָמִיתָנִי
 וַתְּשַׁלְּחִי אֶת־אִיבִי וַיַּמְלִט וַתֹּאמֶר
 מִיכָל אֶל־שָׂאוֹל הִנֵּה־אֵם־אֱמֹר אֵלָיו
 שְׁלַחְנִי לֶמָּה אֲמִיתְךָ וַיִּדְּוֹ בָרַח
 וַיַּמְלִט וַיָּבֹא אֶל־שָׁמוּאֵל הַרְמָתִיה
 וַיִּגֹּד לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ שָׂאוֹל
 וַיִּלֶךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל וַיֵּשְׁבוּ בְּנוֹרָתָא
 וַיִּגֹּד לְשָׂאוֹל לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּנוֹת
 בְּרָמָה וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל בִּ
 מְלָאכִים לִקְחַת אֶת־דָּוִד וַיֵּרָא אֶת־
 לַהֲקֵת

בְּנוֹת
 ר

שמואל א ב

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד מֶה־
 הָאֵמֶר נַפְשֶׁךָ וְאֶעֱשֶׂה לָּךְ ו;
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוֹנָתָן הִנֵּה חֹדֶשׁ
 מִחֹר וְאֲנִכִּי יֹשֵׁב־אִשָּׁב עִם־
 הַמֶּלֶךְ לֶאֱכֹל וְשִׁלַּחְתָּנִי וְנִסְחַרְתִּי
 בַשָּׂדֶה עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִשִׁית ו אִם־
 פָּקֹד יִפְקֹדֵנִי אֲבִיךָ וְאָמַרְתָּ נִשְׂאֵל
 נִשְׂאֵל מִמֶּנִּי דָוִד לְרוּץ בֵּית לָחֶם
 עִירוֹ כִּי־זָבַח הַיָּמִים שָׁם לְכָל־
 הַמִּשְׁפָּחָה אִם־כֵּן יֹאמֶר טוֹב
 שְׁלוֹם לַעֲבֹדְךָ וְאִם־חָרָה יַחֲרֶה לּוֹ
 דַע־כִּי־כָל־תֵּה הָרָעָה מֵעַמּוֹ וְעֲשִׂיתָ
 חֶסֶד עַל־עֲבֹדְךָ כִּי בְּבְרִית יְהוָה
 הִבָּאתָ אֶת־עֲבֹדְךָ עִמָּךְ וְאִם־
 יֵשׁ־בִּי עֲוֹן וְהִמִּיתָנִי אַתָּה וְעַד־
 אֲבִיךָ

שמואל א כ

שְׁמוּאֵל וַיִּפֹּל עָלָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא
וְכָל־הַלַּיְלָה עַל־כֵּן וַיֹּאמְרוּ הַגִּם
כ שְׁאוּל בְּנֵבִיאִם וַיְבָרַח א

דָּוִד מִנְּקִוִּית בְּרִמָּה וַיָּבֹא וַיֹּאמְרוּ לִפְנֵי
יְהוֹנָתָן מָה עָשִׂיתָ מָה עֲוֹנִי וּמָה־
חָטָאתִי לִפְנֵי אָבִיךָ כִּי מִבִּקְשָׁתִי־
נִפְשִׁי וַיֹּאמֶר לוֹ חֲלִילָה לֹא תָמוּת
הַגֵּרָה לוֹ עָשָׂה אָבִי דְבַר גָּדוֹל אֲנִי
דָּבַר קָטָן וְלֹא יִגְלָה אֶת־אֲזָנִי וּמִדּוּעַ
יִסְתָּר אָבִי מִמֶּנִּי אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
אֲנִי זֹאת וַיִּשְׁבַּע עוֹד דָּוִד וַיֹּאמֶר
יְדוּעַ יָדַע אָבִיךָ כִּי־מִצָּאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר אֵל־יְדַע זֹאת
יְהוֹנָתָן פֶּן יַעֲצֹב וְאוֹלָם הִי יְהוָה וְחֵי
נַפְשְׁךָ כִּי כָפֹשֶׁעַ בֵּינִי וּבֵין הַמּוֹת ו
וַיֹּאמֶר

לא יעשה

פ

שמואל א ב

אָבִיךָ לְמֹה־זֶה רַחֲמֵי אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן חֲלִילָה לָךְ כִּי־אִם
יָדַע אָדָם כִּי־כָל־הָהָרָעָה מֵעַם
אָבִי לְבֹנֵה־עָלֶיךָ וְלֹא־אֹתָהּ אֶגִּיד
לָךְ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוֹנָתָן מִי
יִגִּיד לִי אִם־מִה־יַּעֲנֶכָּ אָבִיךָ קֶשֶׁה :
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד לֵבָרָה
וְנִצָּא הַשָּׁדָה וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם
הַשָּׁדָה : וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
אֶל־דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־
אֶחָד־אֶת־אָבִי כַּעֲתִי מִחַל
הַשְּׁלִשִׁית וְהִנֵּה טוֹב אֶל־דָּוִד וְלֹא־
אִם אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ וְגִלְתִּי אֶת־
אֲזָנְךָ : כֹּה־יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן
וְכֹה יִסִּיף כִּי־יִיטֵב אֶל־אָבִי אֶת־
הָרָעָה

שמואל א כ

וַיְהִינֶנּוּ וַיָּשֶׁב אֲבִנָּר מִצֵּד שְׁאוּל
 וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד׃ וְלֹא דִבֶּר שְׁאוּל
 מֵאוֹמָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מְקַרָּה
 הוּא בִלְתִּי טְהוֹר הוּא כִּי לֹא טְהוֹר׃
 וַיְהִי מִמָּחֳרַת וַהֲחֹדֶשׁ דְּהַשְּׁנִי וַיִּפְקֹד
 מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן
 בְּנֹו מְדוּעַ לֹא בָא בֶן־יִשָּׁי גַם־תְּקוּל
 גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלָּחֶם׃ וַיַּעַן יְהוֹנָתָן
 אֶת־שְׁאוּל נִשְׁאֵל נִשְׁאֵל דָּוִד מֵעַמּוּדֵי
 עַד־בֵּית לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי גָא
 כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בְּעִיר וְהוּא
 צֹנֶה לִּי אֲחִי וְעָתָה אִם־מִצָּאתִי חֵן
 בְּעֵינָיֶךָ אִמְלֹטָה גָא וְאַרְאֶה אֶת־
 אֲחִי עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שְׁלַחַן
 הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּחַר אַף שְׁאוּל
 בִּיהוֹנָתָן

שמואל א ב

שָׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה וַיֵּשְׁבֶתָ אֶצֶל
הָאֵבֶן הָאֵזוֹל : וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת
הַחֲצִיִּים צִדָּה אֹרֶה לְשַׁלַּח לִי
לְמִטָּה : וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת־הַנֶּזֶר
לְךָ מִצָּא אֶת־הַחֲצִיִּים אִם־אֹמַר
אֲמַר לְנֶזֶר הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּנּוּ וְהִנֵּה
קָחְנוּ וּבָאָה כִּי־שָׁלוֹם לְךָ וְאִין דְּבַר
חַי־יְהוָה : וְאִם־כֹּה אֹמַר לְעָלֶם
הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּנּוּ וְהִלָּאֵה לְךָ כִּי
שָׁלַח יְהוָה : וְהַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ
אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד־
עוֹלָם : וַיִּסְתֶּר דָּוִד בְּשֻׂדָּה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ
וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־הַלְּחָם לֶאֱכֹל :
וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשָׁבוֹ כַּפֵּעַם :
כַּפֵּעַם אֵל־מוֹשֵׁב הַקִּיר וַיִּקֶּם
יְהוֹנָתָן

אל
כ

שמואל א ב

ויהי בבקר ויצא יהונתן
 השדה למועד דוד ונער קטן עמו
 ויאמר לנערו רץ מצא נא את
 החציו אשר אנכי מורה הנער
 רץ והוא ירה החצי להעברו
 ויבא הנער עד מקום החצי אשר
 ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
 הנער ויאמר הלוא החצי ממך
 והלאה ויקרא יהונתן אחרי
 הנער מהרה חושדה אל תעמו
 וילקט נער יהונתן את החצי ויבא
 אל אדניו והנער לא ידע מאומה
 אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר
 מי יתן יהונתן את כליו אל הנער
 אשר לו ויאמר לו לך הבוא העיר
 הנער

שמואל א ב

בַּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶן-נְעוּרָה
 הַמְּרִדוֹת הָלוֹא יָרַעְתִּי כִּי-בָחַר
 אֶתָּה לְבֶן-יֹשִׁי לְבִשְׁחָךְ וּלְבִשְׁתִּי
 עֲרֹת אֶמָּךְ : כִּי כָל-הַיָּמִים אֲשֶׁר
 בֶּן-יֹשִׁי חָיָה עַל-הָאֲרָמָה לֹא תָבֹן
 אֶתָּה וּמַלְכוּתְךָ וְעֹהֶרָה שְׁלַח וְקַח
 אֶתְּךָ אֵלַי כִּי בֶן-מֵוֶת הוּא :
 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת-שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו לָמָּה יוֹמֵת מָה עָשָׂה : וַיֹּטֵל
 שְׂאוֹל אֶת-הַחֲנִית עָלָיו לְהַכּוֹתוֹ
 וַיִּדַּע יְהוֹנָתָן כִּי-כָלָה הָיָא מַעַם
 אָבִיו לְהַמִּית אֶת-דָּוִד : וַיָּקָם
 יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלֵחַן בַּחֲרֵי-אָף
 וּלֹא-אָכַל בְּיוֹם-הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 לֶחֶם כִּי נִעְצַב אֶל-דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ
 אָבִיו

שמואל א כא

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִישׁ אֶל-יָדַע מֵאֻמָּה
 אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר-אֲנֹכִי שִׁלַּחְךָ
 וְאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאֶת-הַנְּעָרִים יוֹדַעְתִּי
 אֶל-מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמָנִי׃
 וַעֲתִידָה מֶה-יֵּשׁ תַּחַת יָדְךָ הַמֶּשֶׁה
 לָחֶם חֲנָה בְיָדֵי אֹן הַנִּמְצָא׃
 וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין-
 לָחֶם חֵל אֶל-תַּחַת יָדֵי כִּי-אִם-
 לָחֶם קֹדֶשׁ יֵשׁ אִם-נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים
 אֲךָ מֵאֲשֶׁה׃ וַיַּעַן דָּוִד אֶת-
 הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אִם-אֲשֶׁה
 עֲצָרָה-לָנוּ כִּתְּמַל שְׁלֹשׁ בָּצָאֲתִי
 וַיְהִי כֹל־הַנְּעָרִים קֹדֶשׁ וְהוּא
 דָּרַךְ חֵל וְאִף כִּי-הַיּוֹם יִקְדָּשׁ
 בְּכָלִי׃ וַיִּחַן לוֹ הַכֹּהֵן קֹדֶשׁ כִּי-
 לֹא-

שמואל א כא

הַנֶּעַר בָּא וְדֹרַקִּים מֵאֶצֶל הַנָּגֶב
וַיִּפֹּל לְאַפּוֹ אֶרְצוֹה וַיִּשְׁתָּחוּ שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת־רַעְוֹהוּ
וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רַעְוֹהוּ עַד־דָּוִד
הַגִּבֹּרִי וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׂבִינֹה אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
יְהוָה יִהְיֶה בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין
זֶרְעִי וּבֵין זֶרְעֶךָ עַד־עוֹלָם
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר

כא

וַיָּבֹא דָוִד נָכָה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ
הַכֹּהֵן וַיַּחְדֹּר אֲחִימֶלֶךְ לִקְרֹאתוֹ
דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ מָדוּעַ אָתָּה לְבָדֹךְ
וְאִישׁ אֵין אִתְּךָ וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְאֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צָנִידָבָר
וַיֹּאמֶר

שמואל א כא

לֵךְ קָח כִּי אֵין אַחֲרֶיךָ זֹלָתָהּ בָּיֹתָ
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין כְּמוֹהָ תִּנָּה לִי :
 וַיֵּקֶם דָּוִד וַיִּבְרַח בַּיּוֹם הַהוּא מִפְּנֵי
 שָׁאוּל וַיָּבֹא אֶל־אֲכִישׁ מֶלֶךְ גֵּת :
 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי אֲכִישׁ אֵלָיו הֲלוֹא־
 זֶה דָּוִד מֶלֶךְ הָאָרֶץ הַלּוֹא לָזֶה יַעֲבֹד
 בְּמַחֲלוֹת לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל בְּאַלְפּוֹ
 וְדָוִד בְּרִבְבָתּוֹ : וַיֵּשֶׁם דָּוִד אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּלִבּוֹ וַיֵּרָא מְאֹד
 מִפְּנֵי אֲכִישׁ מֶלֶךְ־גֵּת : וַיִּשְׁנֶה
 אֶת־טַעְמוֹ בְּעֵינֵיהֶם וַיִּתְּחַלֵּל
 בְּיָדָם וַיִּתּוּ עַל־דֹּלְתוֹת הַשָּׁעַר וַיִּזְרֹד
 רִירוֹ אֶל־זִקְנָו : וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ
 אֶל־עֲבָדָיו הִנֵּה תִרְאוּ אִישׁ
 מִשְׁתַּגֵּעַ לָמוֹת תִּבְיֵאוּ אֹתוֹ אֵלָי :
 חֲסֹר

שמואל א כא

לא יהיה שם לחם כי אם
 לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה
 לשום לחם חם ביום הלקחו
 ושם איש מעבדי שאול ביום
 ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג
 האדמי אביר הרעים אשר לשאול
 ויאמר דוד לאחימלך ואין יש
 פה תחת ידך חנית או חרב כי
 גם חרבי וגם כלל לא
 לקחתי בידי כי יהיה דבר
 המלך נחוש ויאמר והכונן
 חרב גלית הפלשתי אשר
 הכית בעמק האלה הגת
 הלא לופה בשמלה אחרי
 האפוד אם אתה תקח
 לך

שמואל א כב

ה' דוד במצודה : ויאמר גֵּר הַנָּבוֹיָא
 אֶל-דָּוִד לֹא תֵשֵׁב בַּמְצוּדָה לְךָ
 וּבָאֵת-לְךָ אֶרֶץ יְהוּדָה וּלְךָ דָּוִד
 וּבָא יַעֲר חֶרֶת : וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל
 כִּי נִדְרַע דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ
 וּשְׂאוּל יוֹשֵׁב בַּגִּבְעָה חֲחַת הָאֲשֵׁל
 בְּרֶמֶס וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְכָל-עַבְדָּיו
 נֹצְעִים עָלָיו : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעַבְדָּיו
 הַנֹּצְעִים עָלָיו שִׁמְעוּ נָא בְּנֵי יִמִּי
 גַם-לְכָלְכֶם יִתֵּן בֶּן-יִשִׁי שָׂדֹת
 וּכְרָמִים לְכָלְכֶם וְשִׂים שָׂרֵי אֲלָפִים
 וְשָׂרֵי מֵאוֹת : כִּי קִשְׁרָתָם כָּלְכֶם
 עָלַי וְאִין גִּלָּה אֶת-אֲזִנִּי בְּכֹרֶת-
 בְּנֵי עַם-בֶּן-יִשִׁי וְאִין חֲלַת מַכֶּם
 עָלַי וְגִלָּה אֶת-אֲזִנִּי כִי תִקִּים בְּנֵי

שמואל א כב

חֹסֶר מִשְׁגָּעִים אָנִי כִי־הִבֵּאתָם
אֶת־זֶה לְהִשְׁתַּגֵּעַ עָלַי הִזֵּה
כב יבֹא־אֶל־בֵּיתִי וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם
וַיַּמְלֹט אֶל־מְעֵרַת עָדֹלָם וַיִּשְׁמְעוּ
אֶחָיו וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדּוּ אֵלָיו
שָׁמָּה וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל־אִישׁ
מִצֹּק וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ נִשְׂא
וְכָל־אִישׁ מֵרֶגֶץ נֶפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם
לְשָׁר וַיְהִיו עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם
מִצִּפּוֹר מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ
מוֹאָב יֵצֵא־נָא אָבִי וְאִמִּי אֶחְכֶּם
עַד אֲשֶׁר אֲדַע מָה יַעֲשֶׂה־לִּי
אֱלֹהִים וַיִּנָּחֶם אֶת־פְּנֵי מֶלֶךְ
מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל־יְמֵי הַיּוֹת־
דָּוִד

שמואל א' כב

לקום אֵלָיו לֵאמֹר כִּי־נָסַח הָיָה
וַיַּעַן אַחִישֵׁלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר וְכִי־בְכָל־עֲבֹדְךָ כָּדָתִי נֶאֱמַר
וַחֲתָן הַמֶּלֶךְ וְסָר אֶל־מַשְׁמַעְתְּךָ
וְנִכְבַּד בְּבֵיתְךָ וְהָיָה הַיּוֹם הַחֲלִילִי
לְשֵׁאוֹל לוֹ בָּאֱלֹהִים חֲלִילָה לִּי
אֶל־יֵשׁׁם הַמֶּלֶךְ בְּעֲבֹדְךָ בְּכָל־
בֵּית אָבוֹי לֹא־יַעַן עֲבֹדְךָ בְּכָל־
זֶה דָּבָר קָטָן אֲנִי גָדוֹל וְיֹאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִזֶּה תִּמְנָת אַחִישֵׁלֶךְ אַתָּה
וְכָל־בֵּית אָבִיךָ וְיֹאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְרָצִים הַנֶּעֱצָבִים עָלָיו סָבוּ וְהַמִּיתוּ
כֹּהֲנֵי יְהוָה כִּי־גַם־יָדָם עִם־דָּוִד
וְכִי יָדְעוּ כִּי־בִרְחָה הוּא וְלֹא־גָלוּ אֶת־
אֲזָנוֹ וְלֹא־אָבוּ עֲבֹדוֹ הַמֶּלֶךְ לְשַׁלֵּחַ
אֶת־

חזק ו

חזק
ר

שמואל א כב

אֶת־עַבְדִּי עָלִי לֵאמֹר כִּי־סָהֵם הָיָה וְ
 וַיַּעַן דָּאָג הָאֲדָמִי וְהוּא נֶעֱבַר עַל־
 עַבְדִּי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר רֵאיוֹתִי אֶת־
 בֶּן־יִשָּׁי בָּא נָכָה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־
 אַחִיטוֹב וַיִּשְׁאַל לֹו בִּיהוֹת וְצִדָּה
 נָתַן לוֹ וְאֶת חֶרֶב גְּלִית הַפִּלְשְׁתִּי נָתַן
 לוֹ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת־
 אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אַחִיטוֹב הַכֹּהֵן וְאֶת
 כָּל־בְּיֹת אֲבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּגֵב
 וַיָּבֹאוּ כֻלָּם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
 שְׂאוּל שְׁמַע־נָא בֶּן־אַחִיטוֹב
 וַיֹּאמֶר הִנְנִי אֲדָנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוּל לָמָּה קִשְׁרָתָם
 עָלַי אַתָּה וּבֶן־יִשָּׁי בְּתַחֲבֹל לוֹ
 לֶחֶם וְחֶרֶב וְשְׂאוּל לוֹ בָּאֱלֹהִים
 לָקוּם

שמואל א כג

טָבָה אֲחִי אֶל־חֵילָא כִּי־אֲשֶׁר־
 יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשִׁי יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשִׁי
 כִּי־מִשְׁמֶרֶת אַחֲרַי עֹמֵדִי
 אֲוִיָּדָיו לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים כֹּג
 נִלְחָמִים בְּקַעֲלָה וְהָמָּה שָׂקִים
 אֶת־הַמַּעֲרָבוֹת וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה
 לֵאמֹר תֵּאֵלֶךְ וְהַכִּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים
 הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ
 וְהַכִּיתָ בַּפְּלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־
 קַעֲלָה וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו
 הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה בַּיהוָה יִרְאִים
 וְאַף כִּי־נִלְךָ קַעֲלָה אֶל־מַעֲרָבוֹת
 הַפְּלִשְׁתִּים וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד
 לִשְׁאוֹל בַּיהוָה וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר
 קוּם רֵד קַעֲלָה כִּי־אֲנִי נִתָּן אֶת־
 פְּלִשְׁתִּים 25 ג

שמואל א' ב' ב'

אֶת־יִלְדָם לַפִּגְעַת בְּכֹהֲנֵי יְחֹזָבֵב
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדוּיָג סֵב אִתָּהּ וּפְגַע
 בַּכֹּהֲנִים וַיִּסֵּב דוּיָג הָאֲדָמִי וַיִּפְגַּע
 הוּא בַּכֹּהֲנִים וַיָּמָת בַּיּוֹם הַהוּא
 שְׁמָנִים וַחֲמִשָּׁה אוֹשׁ נִשָּׂא אִפְסֹד
 בָּדָד וְאֵת גֵּב עִיר הַכֹּהֲנִים הִכָּה
 לַפִּי חֹהֵב מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל
 וְעַד־זֶנֶק וְשׁוֹר וַחֲמֹר וְשֵׁה לַפִּי
 חָרֵב וַיִּמְלֹט בֶּן־אֶתֶר לֶאֱחִימֶלֶךְ
 בֶּן־אֲחִישׁוֹב וּשְׁמוֹ אֲבִיתָר וַיִּבְרַח
 אֲחֵרֵי־דָוִד וַיִּגַּד אֲבִיתָר לְדָוִד כִּי
 חָרַג שְׂאוֹל אֶת כֹּהֲנֵי יְחֹזָבֵב וַיֹּאמֶר
 דָּוִד לֶאֱבִיתָר יִדְעָתִי בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־
 שָׁמְדוּיָג הָאֲדָמִי כִּי הִגִּד יְגִיד לְשְׂאוֹל
 אֲנִכִּי סָבְתִּי בְּכָל־נַפְשִׁי בֵּית אֲבִי
 שְׁבֹה

וְדָוִד
 ק'

ב'

וְדָוִד
 ק'

שמואל א כג

יהוה אלהי ישראל שמע שמע
עבדך כי מבקש שאול לבא אלי
קעילה לשחת לעיר בעבורי :

היסגרני בעלי קעילה בידו הירד
שאול כאשר שמע עבדך יהוה
אלהי ישראל הגד נא לעבדך
ויאמר יהוה ירד : ויאמר דוד

היסגרו בעלי קעילה אתי ואת
אנשי ביר שאול ויאמר יהוה
יסגירו : ויקם דוד ואנשיו

כשש מאות איש ויצאו מקעילה
ותהלכו באשר ותהלכו ולשאול
הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל
לצאת : וישב דוד במדבר

במצודות וישב בהר במדבר ויהי
25 ד ויבקשהו

שמואל א כג

פִּלְשְׁתִּים בִּירְדָּה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו
 קַעֲלִילָה וַיִּלָּחֶם בַּפִּלְשְׁתִּים וַיַּנְהֵג
 אֶת־מִקְנֵיהֶם וַיָּךְ בָּהֶם מִכֶּה
 גִּדְּלָה וַיִּשַׁע דָּוִד אֶת־יָשְׁבֵי קַעֲלָה
 וַיְהִי כְּבָרַח אֲבִיתָר בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ
 אֶל־דָּוִד קַעֲלִילָה אֶפֶס וַיֵּרֶד בִּירוֹ
 וַיַּגֵּד לְשָׂאוּל כִּי־בָא דָּוִד קַעֲלִילָה
 וַיֹּאמֶר שָׂאוּל נָכַר אֶתֹּו אֱלֹהִים בְּיָדִי
 כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר דִּלְתִּים וּבְרִיחַ
 וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל אֶת־כָּל־הָעָם
 לְמַלְחָמָה לָרֶדֶת קַעֲלִילָה לְצֹר אֶל־
 דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו וַיִּדַּע
 דָּוִד כִּי עָלָיו שְׂאוּל מַחֲרִישׁ הָרָעוֹת
 וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן הַגִּישׁוּהָ
 הָאֶפֶס וַיֹּאמֶר דָּוִד
 יְהוָה

שמואל א כנ

בַּחֲרָשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר
 מִימִין הַיְשִׁימוֹן וְעַתָּה לְכָל־
 אֹת נַפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ לָרֶדֶת רָד וּלְנוֹ
 הַסְּגִירוֹ בֵּין הַמֶּלֶךְ וְיֹאמַר
 שְׂאוֹר בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי
 חִמַּלְתֶּם עָלַי לְכוּ־נָא הַכִּינוּ
 עוֹד וְדַעוּ וְרֹאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר
 תִּהְיֶה רִגְלוֹ מִי־רֹאֵהוּ שָׁם כִּי אָמַר
 אֵלַי עָרֶם יַעֲרֶם הוּא וְרֹאוּ
 וְדַעוּ מִכָּל הַמַּחֲבֵאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא
 שָׁם וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נֶכֶזֶן וְהִלַּכְתִּי
 אַחֲכֶם וְהָיָה אִם־יִשְׁנֹו בָאָרֶץ
 וְחִפְּשִׁיתִי אֹתוֹ בְּכָל אֶלְפֵי יְהוּדָה וְ
 וַיִּקְדְּמוּ וַיֵּלְכוּ זִיפְהָ לִפְנֵי שְׂאוֹל וְדָוִד
 וְאַנְשָׁיו בַּמִּדְבָּר מֵעוֹן בְּעֶרְבָה אֶל־
 יִמִּין

שמואל א כג

וַיִּבְקֹשׁוּהוּ שְׂאוּל כָּל־הַיָּמִים וְלֹא־
 נָתַנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ וַיֵּרָא דָוִד
 כִּי־יֵצֵא שְׂאוּל לִבְקֹשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ
 וְדָוִד בְּמַדְבַּר־זֵיף בַּחֲרָשׁוֹ׃
 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל־
 דָּוִד חֲרָשָׁה וַיַּחֲזִק אֶת־יָדוֹ בְּאֱלֹהִים׃
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵל־חֵיָא כִּי לֹא
 תִמָּצֵאָךְ יָד־שְׂאוּל אִבִּי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ
 עַל־יִשְׂרָאֵל וְאַנְכִי אֶחָידָה־לָּךְ
 לְמִשְׁנָה וְגַם־שְׂאוּל אִבִּי יֵדַע
 בֶּן־יְהוֹנָתָן שְׁנֵיהֶם בְּרִית
 לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשָׁב דָּוִד בַּחֲרָשׁוֹ
 וַיְהוֹנָתָן הֵלֶךְ לְבֵיתוֹ׃ וַיַּעֲלוּ זִפּוֹרָה
 אֶת־שְׂאוּל וְהַגְבַּעְתָּה לֵאמֹר
 הִלּוּא דָּוִד מִסְּחָתָר עָמְנוּ בַּמְּצֻדוֹת
 בַּחֲרָשׁוֹ

שמואל א כג

וּמִן הַיְשִׁימוֹן : וַיֵּלֶךְ שָׁאֹל
 וְאֲנָשָׁיו לְבִקֵּשׁ וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיֵּרֶד
 הַסֵּלַע וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מַעֲוֹן וַיִּשְׁמַע
 שָׁאֹל וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דָּוִד מִדְבַּר
 מַעֲוֹן : וַיֵּלֶךְ שָׁאֹל מִצֵּד הַחֶרֶץ
 מִזֶּה וּדְרוֹד וְאֲנָשָׁיו מִצֵּד הַחֶרֶץ מִזֶּה
 וַיְהִי דָוִד נֶחֱפָז לָלֶכֶת מִפְּנֵי שָׁאֹל
 וּשְׁאֹל וְאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֶל-דָּוִד
 וְאֶל-אֲנָשָׁיו לְהַפְשִׁים : וּמִלֶּאךָ
 בָּא אֶל-שָׁאֹל לֵאמֹר מִהֲרָה וּלְכָה
 בִּי-פָשְׁטוּ פְּלִשְׁתִּים עַל-הָאָרֶץ :
 וַיֵּשֶׁב שָׁאֹל מִדְּרוֹף אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ
 לִקְרֹאת פְּלִשְׁתִּים עַל-כֵּן קִרְאוֹ
 לַמָּקוֹם הַהוּא סֵלַע הַמִּחְלָקוֹת :
 וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בְּמִצְדוֹת עֵיִן :

שמואל א כד

יהוה ראו עיניך את אשר נתנך
 יהוה תיום בירי במערה ואמר
 להרגך ותחם עליך ואמר לא
 אשלח ידו בארצו כי משיח יהוה
 הוא ואבי ראיה גם ראיה
 את כנף מעילך בירי כי בכרתי
 את כנף מעילך ולא הרגתיך דע
 וראיה כי אין בירי רעה ופשע ולא
 חטאתי לך ואתה צדקה את נפשי
 לקחתה ושפט יהוה ביני ובינך
 ונקמני יהוה ממך וירי לא תהיה
 כך כאשר יאמר משל תקדמני
 מרשעים וצא רשע וירי לא תהיה
 כך אחרי מי יצא מלך ישראל
 אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מת
 אחרי

שמואל א כד

ויהי אחר כך ויך לב דוד אתו על
 אשר כרת את כנף אשר לשאול
 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהנות
 אם אעשה את הדבר הזה לאדני
 למשיח יהודה לשלח ירי בו כיד
 משיח יהודה הוא : וישמע דוד
 את אנשיו בדברים ולא נתנם
 לקום אל שאול ושאול קם
 מהמערה וילך בדרך : ויקם דוד
 אחר כך ויצא מן המערה ויקרא
 אחרי שאול לאמר אדני הסלך
 ויבט שאול אחרי ויקד דוד אפים
 ארצה וישתחו : ויאמר דוד לשאול
 למה תשמע את דברי אדם לאמר
 הנה דוד מבקש רעתך : הנה היום
 הוח

סוד מערה
 ק

n̄m̄u n̄c̄r̄z̄ iūn̄m̄u oīc̄u n̄c̄z̄
 c̄c̄l̄c̄z̄ : iūm̄ uñm̄ c̄c̄z̄ iūm̄

iñz̄b̄ n̄c̄o iūm̄ c̄c̄z̄ n̄b̄ n̄c̄z̄
 x̄l̄z̄ c̄n̄z̄ iūm̄ n̄c̄z̄ iūm̄ n̄c̄z̄
 c̄c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄
 iūm̄ n̄c̄z̄ c̄c̄c̄z̄ : iñm̄

iūm̄ c̄c̄z̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄
 iūm̄ c̄c̄z̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄

n̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ : iūm̄ c̄c̄z̄ c̄c̄z̄

iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄
 iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄

iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄
 iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄

iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄
 iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄ iūm̄ c̄c̄z̄

iūm̄ c̄c̄z̄ n̄c̄z̄

שמואל א כו

אַחֲרֵי פָּרַעַשׁ אַחֲדָה וְהָיָה יְהוָה
 לְדָוִד וְשָׁפֵט בֵּינִי וּבֵינְךָ וְיֵרָא וְיִרְבֶּה
 אֶת־רִיבִי וְיִשְׁפָּטֵנִי מִדָּוִד וְיִהְיֶה
 בְּכָל־חַיֵּי דָוִד לְדָבָר אֲדַת הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֵל־שָׁאֵל וַיֹּאמֶר שָׁאֵל
 הַקֶּלֶךְ זֶה בְּנֵי דָוִד וַיֵּשֶׂא שָׁאֵל קֵלֹ
 וַיִּבֶךְ וַיֹּאמֶר אֵל־דָּוִד צְדִיק
 אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גָּמַלְתָּנִי הַטּוֹבָה
 וְאֲנִי גָּמַלְתִּיךָ הָרָעָה וְאַתָּה הַגִּדְתָּ
 הַיּוֹם אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה אֵתִי טוֹבָה
 אֵת־אֲשֶׁר סָגַרְתָּנִי יְהוָה בְּיָדְךָ וְלֹא
 תִּרְגַּמְתָּנִי וְכִי־יִמָּצֵא אִישׁ אֶת־
 אֵיבֹו וְשָׁלַח־בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וַיְהִי
 וַיִּשְׁלַח טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִּי וְעַתָּה חַפְזָה
 יִדְעֵתִי

וְאַתָּה
 ק

שמואל א כה

לעבדיו ולבנות לדוד : ויבאו נערי
 דוד וירבו אל נבל ככל הדברים
 האלה בשם דוד וינחחו : ויען נבל
 את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי
 בן ישי היום רבו עבדים
 המתפרצים איש מפני אדניו :
 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת
 טבחי אשר טבחי לגוזו ונחתי
 לאנשים אשר לא ידעתי אי סוד
 הקמה : ויהפכו נערי דוד לדרכם
 וישבו ויבאו ויגידו לו ככל הדברים
 האלה : ויאמר דוד לאנשיו חגרו
 איש את חרב ויחגרו איש את
 חרבו ויחגר גם דוד את חרבו
 ויעלו אחרי דוד בארבע מאות
 איש

שמואל א ב

בני
ק

ויפת חֹמֶר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע
מַעֲלָלִים וְהוּא כָּלְבֹן׃ וַיִּשְׁמַע
דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי גִזָּז נָבָל אֶת צֹאנוֹ׃
וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמְרוּ
דָּוִד לְנְעָרִים עָלוּ בְרִמְלָה וּבְאִתָּם
אֵל--נָבָל וּשְׁאַלְתֶּם לוֹ בְּשֵׁמִי
לְשָׁלוֹם׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחִי וְאַתָּה
שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ
שָׁלוֹם׃ וְעַתָּה שְׁמַעְתִּי כִּי גִזָּזִים לָךְ
עֲתֹרָה תֹרְעִים אֲשֶׁר לָךְ הֵיוּ עִמָּנוּ
לֹא חָבַלְמָנוּם וְלֹא נִפְקַד לָהֶם
מֵאוֹמָה כָּל יְמֵי חַיֹּתָם בְּבִרְמָל׃
שָׁאֵל אֶת--נְעָרֶיךָ וַיַּגִּידוּ לָךְ וַיִּמְצְאוּ
הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי עַל יוֹם טוֹב
חִסַּר אֵלַי בָּנוּ תְּנָה נָא אֶת אֲשֶׁר תִּמְצָא וְדָךְ
לַעֲבֹדֶיךָ

שמואל א כה

וְחָמֵשׁ סָאִים קָלִי וּמֵאָה עֲמָקִים
וּמֵאֲתָיִים דְּבָלִים וְחָשִׁים עַל—
הַחֲמָרִים : וְהָאֵמֶר לְנַעֲרֵיהָ עֲבְרוּ
לִפְנֵי הַנָּכְי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה וּלְאִישָׁהּ
נָבֵל לֹא הִגִּידָה : וְהִיא תֵּיֵא רֹכֶבֶת
עַל הַחֲמֹר וְיִרְדּוּ בְּסֶתֶר הַחֹר וְהָיָה
דָּוִד וְאַנְשָׁיו יִרְדּוּ לְקִרְאָתָהּ וְהַפָּגֶשׁ
אִתָּם : וְדָוִד אָמַר אֵלַי לְשָׁקֶר
שָׁמַרְתִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר לֹוָה בַּמִּדְבָּר
וְלֹא נִפְקַד מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מְאוּמָה
וַיָּשָׁב לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה : כה
יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאִבֵּי דָוִד וְכֹה יִסְיָף
אִם אֲשֶׁאִיר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ עַד אֹד
הַבֶּקֶר מִשְׁתַּחֲבֵּק בְּקִיר וְהִתְרָא אֲבִיגַיִל
אֶת דָּוִד וְהִתְמַהֵּר וְחָרַד מֵעַל הַחֲמֹר
וְהָפֵל 26 ב

שמואל א כה

ואיש ומאיתים ישבו על הכלים ו
 ולאבויגיל אשת נבל הגיד נער
 אחד מהנערים לאמר הנה שלח
 דוד מלאכים מהמדבר לבקר את
 אדנינו ויעט בהם ו והאנשים טו
 טובים לנו מאד ולא הכלמנו ולא
 פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו
 אתם בהיותנו בשדה חומות
 היו עלינו גם לילה גם יומם
 כל ימי היותנו עמם רעים הצאן
 ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה
 הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו
 והוא בן בלועל מדבר אליו
 וחמהר אבויגיל ותקח מאתים לחם
 ושנים נבל יין וחמש צאן עשוות
 וחמש

אבויגיל
 ק
 עשויות

שמואל א כה

שָׁמָּה נָא לִפְשַׁע אֶמְתָּךְ כִּי־עָשִׂיתָ
 וַעֲשֵׂה יְהוָה לְאֹדְנִי בְּיַד נֶאֱמָן כִּי־
 מִלְחָמֹת יְהוָה אֹדְנִי נָלַחַם וְרָעָה
 לֹא־תִמָּצֵא בְּךָ מִיָּמַיךְ וְזָקַם אֲדָם
 לְרֹדְפְךָ וּלְבָקֵשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ וְהִיתָה
 נֶפֶשׁ אֹדְנִי צְרוּרָה בְּצִרְוֹר הַחַיִּים
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת נֶפֶשׁ
 אִיבֶיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כָּף תִּקְלַע וְהִיָּה
 כִּי־יַעֲשֵׂה יְהוָה לְאֹדְנִי כְּכֹל
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶת־הַשׁוֹבָה עֲלֶיךָ וְצוּךְ
 לְנֶגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־תִהְיֶה
 זֹאת לְךָ לְפִוְקָהּ וּלְמִכְשׁוֹל לֵב
 לְאֹדְנִי וּלְשֹׁפֵךְ דַּם חַיִּים וּלְהוֹשִׁיעַ
 אֹדְנִי לוֹ וְהִיטֵב יְהוָה לְאֹדְנִי וְזָכַרְתָּ
 אֶת־אֶמְתְּךָ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבְיָגַר
 26 ג ברוך

28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548

כח נ נלול

שמואל א כה

קָטַן וַגְדוֹל עַד-אֶזְרַח הַבָּקָר׃ וַיְהִי
בְּבֹקֶר בַּצֹּאת הַלֵּיל מִגְבֹּל וַחֲגֹר לֹו
אֲשֶׁר־לֹו אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּמָר
לְבֹו בְקִרְבּוֹ וַחֲנֹא הִיָּה לְאָבִיו׃ וַיְהִי
פַעֲשֶׁרֶת הַיָּמִים וַיִּגַּף יְהוָה אֶת-
נָבִל וַיָּמָת׃ וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מֵת נָבִל
וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רַב אֶת-
לֵיב חֲרָפָתִי מִיַּד נָבִל וְאֶת עַבְדּוֹ חֲשָׁךְ
מִרְעָה וְאֶת רַעַת נָבִל הִשְׁיב יְהוָה
בְּרָאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר בְּאַבְיָגַיִל
לְקַחְתָּהּ לֹו לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד
אֶל-אַבְיָגַיִל חֲכֵר מְלֹה וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו לֵאמֹר דָּוִד שָׁלַחְנוּ אֵלֶיךָ
לְקַחְתָּךְ לֹו לְאִשָּׁה׃ וַתִּקֶּם וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
אֶפְסִים אֶרְצוּהָ וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתְךָ
26 ד לַעֲפֹחָה

שמואל א כה

בָּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 שְׁלַחךָ הַיּוֹם הַזֶּה לְקִרְאָתִי וּבִרְוֶךְ
 טַעֲמֶךָ וּבִרְוַכַּת אֶת אֲשֶׁר כָּלַתְנִי
 הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְדָמִים וְהוֹשַׁע יְדִי
 לִי וְאוֹלָם חַי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר מִנְעָנִי מִהֲרַע אוֹתְךָ כִּי לֹא
 מִחֲרַדְתִּי וַחֲבַאתִּי לְקִרְאָתִי כִּי אִם־
 נֹתֵר לְנֶבֶל עַד־אֹר הַבֶּקֶר מִשְׁתִּין
 בִּקְיֹר וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָה אֶת אֲשֶׁר־
 הָבִיאוּ לוֹ וְלָהּ אָמַר עָלִי לְשָׁלוֹם
 לְבִיתְךָ רָאִי שִׁמַּעְתִּי בְּקוֹלְךָ וְאִשָּׁה
 פָּנִיךָ וַחֲבָא אֲבִיגַיִר אֶל־נָבָל
 וְהִנֵּה־לוֹ מִשְׁתָּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתָּה
 הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל טוֹב עָלָיו וְהוּא
 שָׂכַר עַד־מָאֹד וְלֹא־הִגִּידָהּ לוֹ דָּבָר
 קִטָּן

וחבאת
 ק

שמואל א כו

זָקַף : וַיִּחַץ שְׂאוֹל בְּגִבְעַת הַחֲכִילֹה
 אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימָן עַל-הַדֶּרֶךְ
 דָּוִד וַשֵּׁב בַּמִּדְבָּר וַיֵּרָא כִּי בָא שְׂאוֹל
 ח אַחֲרָיו הַמִּדְבָּרָה : וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 מַרְגְּלִים וַיֵּדַע כִּי בָא שְׂאוֹל אֶל-
 בִּקּוֹן : וַיָּקָם דָּוִד וַיִּבְלֵא אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר חָנָה שָׁם שְׂאוֹל וַיֵּרָא דָּוִד
 אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב שָׁם
 שְׂאוֹל וְאַבְנֵר בֶּן-נֶר שֶׁר-צִבְאוֹ
 וְשְׂאוֹל שָׁכַב בַּמַּעְגָּל וְהָעֵם חֲנִים
 סָבִיבָתוּ : וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-
 אַחִימֶלֶךְ הַחֲתִי וְאֶל-אַבִּישׁוֹ בֶּן-
 צְרוּיָה אֲחִי וַיֹּאבֵל לֵאמֹר מִי יִהְיֶה אִתִּי
 אֶל-שְׂאוֹל אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר
 אַבִּישׁוֹ אֲנִי אֶרְדַּעֲמָךְ : וַיִּבְלֵא דָּוִד
 וַיֵּרָא

שמואל א כו

לשפחה לרחץ רגלי עבדי ואוכל
 ותמחר ותקם אביגיל ותרכב על-
 החמור וחמש נערותיה הולכות
 לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד
 ותהי לו לאשה : ואת אחינעם
 לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם-
 שתיהן לו לנשים :

כו ושאול נהג את מיכל בתו אשר
 דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים
 ויבאו הזפים אל שאול הגבעתי
 לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעה
 החכילה על פני הישימון :
 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף
 ואתו שלשת אלפים איש בחורי
 ישראל לבקש את דוד במדבר
 זיף :

שמואל א כו

מראשיתו ואת צפחת המים
 ונלכת לננו ויקח דוד את החנית
 ואת צפחת המים מראשיתו וילכו
 להם ואין ראה ואין יודע
 ואין מקיץ כי כלם ישנים כי
 חרדמת יהודה נפלה עליהם
 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש
 ההר מרחק רב המקום ביניהם
 ויקרא דוד אל העם ואל אבנר
 בן נר לאמר הלוא תענה אבנר
 ויעז אבנר ויאמר סי אחזה קראת
 אל המלך ויאמר דוד אל אבנר
 הלוא איש אחר ומי כמוך
 בישראל ולמה לא שפרת אל
 אדניך המלך כי בא אחר העם
 להשחית

שמואל א כו

וַאֲבִישׁוּי אֶל־הָעָם לַלַּיְלָה וַהֲנִיחַ
 שָׁאוּל שָׁכַב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וַחֲנִיתוֹ
 מֵעֹכֶרֶת בְּאַרְצַ מְרֹאֲשֵׁתוֹ וַאֲבִנֵּר
 וְהָעָם שֹׁכְבִים סְבִיבָתוֹ וַיֹּאמֶר
 אֲבִישׁוּי אֶל־דָּוִד סֶגֶר אֱלֹהִים הַיּוֹם
 אֶת־אוֹיְבֶיךָ בְּיָדְךָ וְעַתָּה אֵלֶינוּ
 בַּחֲנִית וּבְאַרְצָ פָּעַם אַחַת וְלֹא
 אֲשַׁנֶּה לוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישׁוּי
 אֶל־חֲשֹׁחִיתָהוּ כִּי מִי שֶׁלַח יָדוֹ
 בְּמַשִּׁיחַ יְהוָה וְנִקְרָה וַיֹּאמֶר דָּוִד
 חִי יְהוָה כִּי אִם־יְהוָה יִגְפְּנוּ אוֹר
 יוֹמוֹ יבֹא וּמָת אוֹ בַּמִּלְחָמָה יָהִר
 וְנִסְפָּה חֲלִילָה לִי מִיְּהוָה
 מִשֶּׁלַח יָדִי בְּמַשִּׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה
 קַח־נָא אֶת־הַחֲנִית אֲשֶׁר
 מְרֹאֲשֵׁתוֹ

חד

שמואל א כו

מהסתפח בנחלת יהודה לאמר לך
 עבד אלהים אחרים : ועתה
 אל-יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה
 כי-יצא מלך ישראל לבקש את-
 פרעש אחר כאשר ירדף הקרנ
 בתרים : ויאמר שאול חטאתי
 שוב בני-דוד כי לא-ארע לך עוד
 ותחת אשר יקררה נפשי בעיניך
 היום הנה הסכלתי ואשגה
 הרבה מאד : ויען דוד ויאמר הנה
 החנית המלך ויעבר אחר מהנערים כז
 ויקחה : ויהודה ישיב לאיש את-
 צדקתו ואת-אמנתו אשר נתנך
 יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח
 כח ידי במשוח יהוה : והנה כאשר
 גדלה

שמואל א כו

לְהַשְׁחִית אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ לֹא־
 טוֹב הַדְּבָר תִּזְרֶה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַי־
 יְהוָה כִּי בָנֵי מוֹת אַתָּם אֲשֶׁר לֹא־
 שָׁמַרְתֶּם עַל־אֲדֹנֵיכֶם עַל־מְשִׁיחַ
 יְהוָה וְעַתָּה רְאֵה אֵי־חַנּוּת הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת־צַפְחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מְרַאשְׁתּוּ׃
 וַיִּכַּר שְׂאוּל אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר
 הַקּוֹלֵךְ זֶה בְּנֵי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד
 קוֹלִי אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָמָּה
 זֶה אֲדֹנֵי רִדְף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי מָה
 עָשִׂיתִי וּמָה־בִּידֵי רָעָה׃ וְעַתָּה כ
 וַיִּשְׁמַע־נָא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי
 עַבְדּוֹ אִם־יְהוָה הִסִּיתְךָ בִּי וְרַח
 מִנָּחָה וְאִם־בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים
 חָם לִפְנֵי יְהוָה כִּי־גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם
 מִהֶסְתַּפַּח

שמואל א כז

וַשְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחֻנֵּעַם הַיִּזְרְעֵאלִית
 וַאֲבִיגַיִל אִשְׁת־נָּבָל הַכַּרְמֶלִית׃
 וַיָּבֹד לְשָׂאֹל כִּי־בָרַח דָּוִד גֵּרָת וּלֹא־
 ה' וַיִּסָּף עֹזֹר לְבִקְשׁוֹ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל־אֶכִּישׁ אִם־נָא מִצֹּאתַי חֲזֹן
 בְּעֵינַיִךְ וַיַּחַד־לִי מְקוֹם בְּאַחַת עָרֵי
 הַשְּׂדֵדָה וַאֲשֶׁבֶה שָׁם וְלִמָּוָה יֵשֵׁב
 עִבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עֹמֵד׃
 וַיִּחַן־לוֹ אֶכִּישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
 צִקְלָג לִכְזֹן הַיְתֵדָה צִקְלָג לְמַלְכִּי
 יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיְהִי
 מִסֵּפֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר־יָשָׁב דָּוִד
 בַּשְּׂדֵדָה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וְאַרְבָּעָה
 חֳדָשִׁים׃ וַיַּעַל דָּוִד
 וְאֶנְשָׁיו וַיַּפְשְׁטוּ אֶל־הַנְּשׁוּרִי וְהַגֵּרִי
 וְהָעַמְלִקִּי

וסוף
 ק

שמואל א כז

גדלה נפשך היום הנה בעיני כן
הגדל נפשי בעיני יהודה ויצלני
מכל צרה ויאמר שאול אל
דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה
תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד
כז לדרכו ושאול שב למקמו ויאמר
דוד אל לבו עתה אספיה יום
אחר ביד שאול איז לי טוב כי
המלט אמלט אל ארץ פלשתים
ונואש ממני שאול לבקשני עוד
בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו
ונקם דוד ויעבר הנה ושש מאות
איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך
מלך גת וישב דוד עם אכיש
בגת הנה ואנשיו איש וביתו דוד
ושתי

שמואל א כח

וַהֲיִיה לִי לַעֲבֹד עוֹלָם :

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ כח א

פְּלִשְׁתִּים אֶת־מַחְנֵיהֶם לַעֲבֹד

לְהַלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָכִישׁ

אֶל־דָּוִד יָדַע תְּדַע כִּי אֲתִי תֵצֵא

בַּמַּחֲנֶה אִתָּה וְאֶנְשֶׁיךָ : וַיֹּאמֶר דָּוִד

אֶל־אָכִישׁ לֵכֵן אֲתָה תְדַע אֶת־אֲשֶׁר־

יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־דָּוִד

לֵכֵן שָׁמַר לְרָאשֵׁי אֲשִׁמְךָ כָּל־

חַיִּים : וּשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ לוֹ

כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרָמָה

וּבְעִירוֹ וּשְׂאוֹל הִסִּיר אֶת־הָאֲבֹת

וְאֶת־הַיָּדְעוֹנִים מִהָאָרֶץ : וַיִּקְבְּצוּ

פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנֵם

וַיִּקְבֹּץ שְׂאוֹל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל

וַיַּחֲנוּ א 27

שמואל א' כז

והעמלקי כי הנדה ושבורת הארץ
 אשר מעולם באה שורה ועד
 ארץ מצרים : והכרה דוד את
 הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח
 צאן ובקר וחמרים וגמלים
 ובגדים וישב ויבא אל אכיש :
 ויאמר אכיש אל פשטתם היום
 ויאמר דוד על נגב יהודה ועל
 נגב הירחמאל ואל נגב הקני :
 ואיש ואשה לא יחיה דוד
 להביא גת לאמר פן יגדו עלינו
 לאמר כה עשה דוד וכה משפטו
 כל היום אשר ישב בשדה
 פלשתים : ויאמן אכיש בדוד לאמר
 הבאש הבאיש בעמו בוישראל
 והיה

והיה

שמואל א כח

אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה־שְׂאוּל־אֲשֶׁר־הִכְרִית
 אֶת־הָאֲבוֹתֵי וְאֶת־הַיּוֹדְעֵי מִן־הָאָרֶץ
 וּלְמֹדָה אַחֲרָה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי
 לְהַמִּיתָנִי וַיִּשְׁבַּע לָהּ שְׂאוּל בִּיהוָה
 לֵאמֹר חַי־יְהוָה אִם־יִקְרָךְ עֵינֶיךָ
 בְּדַבֵּר הַזֶּה וְהָאִמֶּלֶךְ תַּאֲשֶׁה אֶת־
 פִּי אֶעֱלֶה־לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת־שְׂמוּאֵל
 הֶעֱלִיו־לִי וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת־
 שְׂמוּאֵל וַחֲזַעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה אֵל־שְׂאוּל לֵאמֹר לָמָּה
 רָמִיתָנִי וְאַתָּה שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לָהּ
 הַמֶּלֶךְ אֵל־תִּירָאִי כִּי מָדָה רָאִיתִי
 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל־שְׂאוּל אֱלֹהִים
 רָאִיתִי עֲלֵיהֶם מִן־הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לָהּ
 מָדָה תֵּאָרוּ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה
 27 ב והוא

שמואל א כח

וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבֵּעַ : וַיִּרְאֵה שְׁאוּל אֶת־
מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיֵּרָא וַיַּחְרֹד לְבוֹ
מָאד : וַיִּשְׁאַל שְׁאוּל בַּיהוָה וְלֹא
עֲנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלֻמוֹת גַּם בְּאוּרִים
גַּם בַּנְּבִיאִים : וַיֹּאמֶר שְׁאוּל
לְעֲבָדָיו בְּקִשׁוּ לִי אִשָּׁה בְּעֹלָת־
אוֹב וְאֶלְכָה אֵלֶיהָ וְאִדְרֹשׁהּ בָּהּ
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הִנֵּה אִשָּׁה
בְּעֹלָת־אוֹב בְּעֵין דּוֹר : וַיִּתְחַפֵּשׂ
שְׁאוּל וַיִּלְבֹּשׂ בְּגָדִים אַחֲרִים
וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אֲנָשָׁיִם עִמּוֹ
וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לַיִּלָּה וַיֹּאמֶר
יִחִיד נָתַן קַסּוֹמִי־נָא לִי בְּאוֹב וַיַּעֲלֵי לִי
נָא אֶת־אֲשֶׁר־אָמַר אֱלֹהֶיךָ : וַתֹּאמֶר
נָא הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אֵתָּה יֹדַעַת
אֶת־

שמואל א כח

הָיָה עֲשֹׂה לֵךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה׃
 וַיִּהְיֶה יְהוָה גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּמִחֵר אַחֲרֵהּ וּבִנְיָם
 עִמִּי גַם אֶת־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה
 בְּיַד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּמָּחַר שָׂאוּל וַיִּפֹּל
 מָלֵא־קֹמָתוֹ אֶרְצָה וַיִּירָא מְאֹד
 מִדְּבָרֵי שְׁמוּאֵל גַּם כִּי לֹא־הָיָה בּוֹ
 כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם וְכָל־
 חֲלִילָה׃ וַהֲבֵא תַאֲשֹׁרֶה אֶל־שָׂאוּל
 וַחֲרָא כִּי־נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 הִנֵּה שָׁמְעָה שְׁפָחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים
 נַפְשִׁי בִבְכִי וְאֲשַׁמַּע אֶת־דְּבָרֶיךָ
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי׃ וַעֲתָה שָׁמַע נָא
 גַם־אֲחֵהּ בְּקוֹל שְׁפָחָתְךָ וְאֲשַׁמָּה
 לְפָנֶיךָ פַת־לֶחֶם וְאֶכֹּל וַיְהִי כֵךְ כֵּת

כִּי 27 ג

שמואל א כח

והוא עֹשֶׂה מִעֵיל וַיֵּדַע שְׂמוּאֵל כִּי־
שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אֶפְסִים אַרְצָה
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל^{טו}
לֵמָּה הִרְגִּזְתָּנִי לַהֲעֵלֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר
שְׂאוּל צֶר־לִי מֵאֵד וּפְלִשְׁתִּים
נִלְחָמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי
וְלֹא־עָנְנִי עוֹד גַּם בֵּינִי הַנְּבִיאִים
גַם בַּחֲלָמוֹת וְאֶקְרָאָה לָךְ לַהֲוִידִיעָנִי
מָה אַעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
וְלָמָּה תִּשְׁאַלֵנִי וַיְהִיָּה סָר מֵעָלֶיךָ
וַיְהִי עֶרְבָּ וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה
מִיֶּדֶךָ וַיַּתְּנָה לְרַעְךָ לְדָוִד וּכְאֲשֶׁר לֹא־
שָׁמְעִיתָ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא־עָשִׂיתָ
חֲרוֹן־אָפוֹ בַּעֲמָלְק עַל־כֵּן הִדְבֵּר
הַזֶּה

שמואל א כט

הָלוּא־זֶה דָּוִד עֶבֶד יְשׁוּעָה מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתּוֹ זֶה יָמִים אֹד־
זֶה שָׁנִים וְלֹא־מִצַּאתִי בּוֹ מְאוֹמֶה
מִיּוֹם נִפְּלוּ עַר־הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
לֹא־שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים הֵשֵׁב אֶת־הָאִישׁ
וַיֵּשֶׁב אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקִדְתָּ
שָׁם וְלֹא־יָרַד עִמּוֹנוֹ בְּמִלְחָמָה וְלֹא־
יִתְּרָה לָנוּ לְשֹׁטֵן בְּמִלְחָמָה וּבִמְדָּה
יִתְרָצָה זֶה אֶל־אֲדָנָיו הָלוּא בְּרָאשֵׁי
הָאֲנָשִׁים הָהֵם׃ הָלוּא

זֶה דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ לוֹ בְּמַחֲלוֹת
לֵאמֹר הִבֵּה שָׁאוּל בְּאַלְפֹו וְדֹד
בְּרִבְבָּתוֹ׃ וַיִּקְלָא אֶכִּישׁ אֶל־דָּוִד
וַיֹּאמֶר אֵלָיו חִי־יְהוָה כִּי־יִשָּׁר

אתה 27 ד

שמואל א כט

כִּי תָלַךְ בְּדֶרֶךְ : וַיֵּמָאֵן וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲכַל וַיִּפְרְצוּ בוֹ עֲבָדָיו וְגַם הָאִשָּׁה
 וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקֶּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב
 אֶל-הַמִּטָּה : וְלֹאִשָּׁה עָגַל-מִרְבֵּק
 בְּבֵית וְהַמֶּהָר וְהַזִּבְחָהּ וַחֲקֹךְ-קִמְחָה
 וְחֹלֶשׁ וְחִפָּהּ מִצֹּרֶת : וַתִּגַּשׁ לִפְנֵי-כֹהֵן
 שָׂאוּל וּלְפָנָיו עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ
 כֹּהֵן וַיִּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא : וַיִּקְבְּצוּ
 פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם אֶפְקֹה
 וַיִּשְׂרָאֵל חָנִים בְּעֵין אֲשֶׁר בְּיַזְרְעֵאל
 וּסְרֵנִי פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לְמֵאוֹת
 וּלְאַלְפִים וְדֹד וְאֲנָשָׁיו עֲבָרִים
 בְּאַחֲרָנָה עִם-אֶכִישׁ : וַיֹּאמְרוּ
 שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מָה הָעֲבָרִים הָאֵלֶּה
 וַיֹּאמְרוּ אֶכִישׁ אֶל-שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים
 חֲלוּא

שמואל א ל

בבקר ועבדו אדניך אשר באו
 אתך והשכמתם בבקר ואור לכם
 ולכו : וישכם דוד הוא ואנשיו
 ללכת בבקר לשוב אל-ארץ
 פלשתים ופלשתים עלו וזרעאלו
 א ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום ל
 השלישי ועמלקי פשטו אל-נגב
 ואל-צקלג ויכו את-צקלג וישרפו
 אתה באש : וישבו את הנשים
 אשר-בה מקטן ועד גדול לא
 המיתו איש וינהגו וילכו לדרךם :
 ויבא דוד ואנשיו אל-העיר והנה
 שרופה באש וגשיהם ובניהם
 ובנתיהם נשכו : וישא דוד והעם
 אשר-אתו את-קולם ויבכו עד
 אשר

שמואל א כט

אָתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צִאתְךָ וּבֹאֲךָ אֵתִי
בַּמַּחֲנֶה כִּי לֹא־מִצְאָתִי בְּךָ רָעָה
מִיּוֹם בָּאֲךָ אֵלַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וּבְעֵינַי הַסְּרָנִים לֹא־טוֹב אָתָּה ו
וְעַתָּה שׁוֹב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־
הַעֲשֵׂה רָע בְּעֵינַי סְרָנִי פְּלִשְׁתִּים ו
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ כִּי מָה עָשִׂיתִי
וּמָה־מִּצְאָתָּ בְּעִבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר
חַיִּיתִי לַפְּנִיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
לֹא אָבוֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאֹיְבֵי אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ וְיַעַן אֲכִישׁ ו

וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד יִדְּעָתִי כִּי טוֹב אָתָּה
בְּעֵינַי כְּמֵלֶכֶךְ אֱלֹהִים אֲךָ שָׂרִי
פְּלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּנוּ
בְּמִלְחָמָה וְעַתָּה הַשְׁכֵּם ו

בבקר

שמואל א ל

הַבָּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עִמָּדוֹ : וַיִּרְדֹּף
 דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמֵדוּ
 מֵאֲתֵימִם אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר
 אֶת־נַחַל הַבָּשׂוֹר : וַיִּמָּצְאוּ אִישׁ־
 מִצְרֵי בִשְׁלֵה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד
 וַיַּחֲנוּ־לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁקֶהוּ
 מַיִם : וַיַּחֲנוּ־לוֹ לָלֶחֶד בְּלֵיל וּשְׁנֵי
 צִמְקִים וַיֹּאכַל וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ אֵלָיו כִּי
 לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה מַיִם
 שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת :
 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי־אַתָּה וְאִי מִקֵּץ
 אַתָּה וַיֹּאמֶר נָעַר מִצְרֵי אֲנָכִי עֵבֶר
 לְאִישׁ עַמְלֵקִי וַיַּעֲזֹבֵנִי אָדָנִי כִּי
 חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה : אֲנַחֲנוּ
 פָּשְׁטָנוּ בְּגַב הַכִּרְתִּי וְעַל־אֲשֶׁר
 לַיהוָה

שמואל א ל

אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כֹּחַ לְבָבוֹת :
וּשְׁתֵּי נָשִׁי דָּוִד נִשְׁבּוּ אַחֲוֵינָעם^ה
הַחֲרָעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אֲשֶׁר נָבַל
הַכַּרְמֶלִי : וַחֲצַר לְדָוִד מְאֹד כִּי-
אָמְרוּ הָעָם לְמַקְלוֹ כִּי-מֶרֶחַ נַפֶּשׁ
כָּל-הָעָם אִישׁ עַל-בָּנוּ וְעַל-בְּנֵיתָיו
וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו :
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּיתֵר הַכֹּהֵן בֶּן-
אַחִימֶלֶךְ הַגִּישׁוּר-נָא לִי הָאֶפֶסֶד
וַיָּבֶשׂ אַבִּיתֵר אֶת-הָאֶפֶסֶד אֶל-דָּוִד :
וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרֹדָּה
אֲחֵרֵי הַגִּדּוּד-הַזֶּה הָאֲשִׁיגְנוּ וַיֹּאמֶר
לֹא רֹדָּה כִּי-הִשָּׁג חֲשִׁיג וְהִצֵּל תִּצְוֶה :
וַיֵּלֶךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת
אִישׁ אֲשֶׁר אָחָז וַיָּבֹאוּ עַד-נֶחֱל
הַבְּשׂוֹר

שמואל א ל

שְׁחִינֵשׁיוּ הַצִּיל דָּוִד : וְלֹא נִעְדָּר-
 לָהֶם מִן-הַקֶּטֶן וְעַד-הַגָּדוֹל וְעַד-
 בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשְׁלָל וְעַד כָּל-אֲשֶׁר
 בְּלִקְחוֹ לָהֶם הַכָּל הַשִּׁיב דָּוִד : וַיִּקַּח
 דָּוִד אֶת-כָּל-הַצֹּאן וְהַבָּקָר נִהְגוּ
 לִפְנֵי הַמִּקְנֶה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה
 שְׁלָל דָּוִד : וַיָּבֹא דָוִד אֶל-מֵאֲתָיִים
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּגְרוּ מִלִּכְתּוֹ אַחֲרֵי
 דָּוִד וַיְשִׁיבֵם בְּנַחֲלַי הַבְּשׂוֹר וַיִּצְאוּ
 לַקְרֹאת דָּוִד וּלְקְרֹאת הָעָם אֲשֶׁר-
 אִתּוֹ וַיַּגֵּשׁ דָּוִד אֶת-הָעֵם וַיִּשְׁאַל
 לָהֶם לְשָׁלוֹם : וַיַּעַן כָּל-אִישׁ רֵעַ
 וּבְלִיעַל מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ
 עִם-דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא-
 הָלְכוּ עִמִּי לֹא-נָתַן לָהֶם מִהַשְׁלָל
 אֲשֶׁר

שמואל א ל

ליהודה ועל נגב כלב ואת אקלג
 שרפנו באש : ויאמר אליו ^{טו}
 דוד התורדני אל הגדוד הזה ולאמר
 השבעה לי באלוהים אם
 תמיתני ואם תסגלני ביד אדני
 ואורדך אל הגדוד הזה : ויורדהו
 והנה נטשים על פני כל הארץ
 אכלים ושתיים וחגגים בכל השלל
 הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים
 ומארץ יהודה : ויבם דוד
 מתנשף ועד הערב למחרתם ולא
 נמלט מהם איש כי אם ארבע
 מאות איש נער אשר רכבו
 על חמלים וינסו : ויצל דוד
 את כל אשר לקחו עמלק ואת
 שתי

שמואל א לא

בִּיחָר׃ וְלֹאֲשֶׁר בַּעֲרָעַר וְלֹאֲשֶׁר
 בְּשַׁפְּמוֹת וְלֹאֲשֶׁר בְּאַשְׁחַמֵּע׃
 וְלֹאֲשֶׁר בְּרָכַל וְלֹאֲשֶׁל בַּעֲרִי
 הִירַחֲמָאֵלֹי וְלֹאֲשֶׁר בַּעֲרִי הַקִּינִי׃
 וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲרָמָה וְלֹאֲשֶׁר בְּכוֹר־
 עֶשֶׂן וְלֹאֲשֶׁר בַּעֲתָךְ׃ וְלֹאֲשֶׁר
 בַּחֲבֵרוֹן וְלִכְל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר־
 הִתְחַלְּךָ שָׁם דָּוִד הוּא וְאַנְשָׁיו׃
 וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֹסוּ לֹא
 אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ
 חֲלָלִים בְּחַר הַגִּלְבָּע׃ וַיִּדְּבְקוּ
 פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׂאוֹל וְאֶת־בָּנָיו וַיִּכּוּ
 פְּלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינָדָב
 וְאֶת־מֶלְכִי־שׁוּעַ בְּנֵי־שָׂאוֹל׃ וַתִּכָּבֵד
 הַמִּלְחָמָה אֶל־שָׂאוֹל וַיִּמָּצְאוּ
 הַמּוֹרִים

שמואל א ל

אֲשֶׁר הִצְלֵנוּ בִּי אִם-אִישׁ אֶת-
 אֲשֶׁתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו וַיְנַהֲגוּ וַיִּלְכּוּ׃
 וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא-תַעֲשׂוּ כֵן אֲחֵי אֶת
 אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמַר אֶתָּנוּ
 וַיַּהֲרֵץ אֶת-הַגִּדְּדֹד הַבָּא עָלֵינוּ בַּיּוֹדָנוּ׃
 וְמוֹ יִשְׁמַע לָכֶם לְדָבַר הַזֶּה כִּי
 כִּחְלָקִי הוֹרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֻלְקִי
 הַיֹּשֵׁב עַל-הַכֵּלִים יַחֲדוּ וַיַּחְלְקוּ׃

הַיֹּרֵד
 ק

וַיְהִי מִהַיּוֹם הַהוּא וּמַעֲלָה וַיִּשְׁמָתָה כה
 לַחֵק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ וַיָּבֵא דָוִד אֶל-צִקְלָג
 וַיִּשְׁלַח מִחֶשְׁלֵל לִזְקֵנֵי יְהוּדָה
 לְרַעְתָּהּ לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם בְּרָכָה
 מִשְׁלָל אִיבֵי יְהוָה׃ לְאֲשֶׁר בְּבֵית-
 אֵל וּלְאֲשֶׁר בְּרָמוֹת-נֹגֵב וּלְאֲשֶׁר
 בֵּיתָר׃

שמואל א לא

פִּלְשֹׁתִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶן וַיִּהְיֶה
 מִמַּחֲרֹת וַיָּבֹאוּ פִּלְשֹׁתִים לִפְשֵׁט
 אֶת־הַחֲלָלִים וַיִּמָּצְאוּ אֶת־שְׂאוֹל
 וְאֶת־שְׁלֶשֶׁת בָּנָיו נָפְלִים בְּהָר
 הַגִּלְבָּעַ וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁוֹ
 וַיִּפְשְׁטוּ אֶת־כְּלָיו וַיִּשְׁלְחוּ בְּאַרְצ־
 פִּלְשֹׁתִים סָבִיב לַבֶּשֶׁר בֵּית עֲצֵבְיָהֶם
 וְאֶת־הָעַם וַיִּשְׁימוּ אֶת־כְּלָיו
 בֵּית עֲשֶׁתְרוּת וְאֶת־גִּוְיָתוֹ חֲקָעוּ
 בַּחוּמַת בֵּית שָׁן וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶשׂ גִּלְעָד אֶת־אֲשֶׁר־עָשׂוּ
 פִּלְשֹׁתִים לְשְׂאוֹל וַיִּקְוּ מוֹכַל־
 אִישׁ חֵיל וַיֵּלְכוּ כָּל־הַלֵּילָה וַיִּקְחוּ
 אֶת־גִּוְיָת שְׂאוֹל וְאֶת־גִּוְיָת בָּנָיו
 מִחוּמַת בֵּית שָׁן וַיָּבֹאוּ יְבֹשֶׁה
 28 א וַיִּשְׂרְפוּ

שמואל א לא

המזרים אנשים בקשר ויחל מאד
מהמזרים : ויאמר שאול לנשא
כליו שלף - חרבך ודקרני בה פן
יבואו הערלים האלה ודקרני
והתעללו בי ולא אברה נשא כליו
כי ירא מאד ויקח שאול את החרב
ויפל עליו : וירא נשא כליו
בימת שאול ויפל גם הוא על-
חרבו וימת עמו : וימת שאול
ושלשת בניו ונשא כליו גם כל-
אנשיו ביום ההוא יחדו : ויראו
אנשי ישראל אשר בעבר העמק
ואשר בעבר הירדן כי גסו אנשי
ישראל וכימתו שאול ובניו
ויעזבו את הערים ויגסו ויבאו
פלשתים

שמואל ב א

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי דָוִד מָה־תִּהְיֶה הַדְּבָר
הַזֶּה־נָּא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם
מִן־הַמִּלְחָמָה וְגַם־הַרְבֵּה נָפַל
מִן־הָעָם וַיָּמָתוּ וְגַם שְׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן
ח בָּנָיו מָתוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־

הַנָּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מָת
שְׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן בָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר

הַנָּעַר הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרָא נִקְרִיתִי בְּהַר
הַגִּלְבָּעַ וְהִנֵּה שְׂאוֹל נִשְׁעָן עַל־

חֲבִיתוֹ וְהִנֵּה הִרְכָּב וּבָעָלִי הַפָּרָשִׁים
הַדְּבִיקוֹהוּ׃ וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי

וַיִּקְרָא אֵלַי וַאֲמַר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר
לִי מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עַמְלִקִּי

אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עַמְד־נָא עָלַי
וּמַתֵּה־נִי כִּי אֲחֻזִּי הַשֶּׁבַע כִּי־כָל־

עוֹד 28 ב עוֹד

שמואל ב א

וַיִּשְׁרְפוּ אֹתָם שָׁם׃ וַיִּקְחוּ
אֶת עֲצַמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת הָאֶשׁ
בַּיַּבֶּשֶׁה וַיֵּצְמוּ שִׁבְעַת יָמִים׃

שמואל ב

א וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וְדָוִד שָׁב
מִחֲבָרֹת אֶת־הָעַמֶּלֶק וַיָּשָׁב דָּוִד
בְּצֹקֶלֶג יָמִים שְׁנָיִם׃ וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַהֲגָה אִישׁ בְּאֶמֶן
הַמַּחֲנֶה מֵעַם שָׁאוּל וּבְגָדָיו קִרְעִים
וְאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיְהִי בְּבֹאוֹ אֶל־
דָּוִד וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ׃
וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מָוֶה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר
אֵלָיו מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלֹטְתִּי׃
וַיֹּאמֶר

שמואל ב א

דוד לאחור מהנערים ויאמר גש
פגע בו ויכהו וימת ויאמר אליו
דוד דמיך על ראשך כי פיד ענה
בך לאמר אנכי מתתי את משיח
יהוה ויקנן דוד את הקינה
הזאת על שאל ועל יהונתן בנו
ויאמר ללמד בני יהודה קשת

הנה כתובה על ספר הישר
הצבי ישראל על במותיך חלל
ב איך נפלו גבורים אל תגידו
בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים פן
תעלזנה בנות הערלים הרי
בגלבע אל טל ואל מטר עליכם
ושדי תרומות כי שם נגעל מגן
גבורים 28 ג

שמואל ב א

עֹזֶר נַפְשִׁי בִּי : וְאֶעֱמֹד עָלָיו ,
 וְאַמְתַּתֵּהֶם כִּי יִדְעֵתִי כִּי לֹא יִחְיֶה
 אַחֲרֵי נִפְּלוּ וְאֶקַּח תְּנֹזֶרֶת אֲשֶׁר
 עַל־רֹאשׁוֹ וְאֶצְעֲדֶהָ אֲשֶׁר עַל־
 זָרְעוֹ וְאַבְיָאִם אֶל־אֲדֹנִי הַנָּה :
 וַיִּחְזַק דָּוִד בְּבִגְדָיו וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל־
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ : וַיִּסְפְּרוּ
 וַיִּבְכּוּ וַיָּצֻמוּ עַד־הָעֶרֶב עַל־שְׁאוֹל
 וְעַל־יְהוֹנָתָן בָּנָיו וְעַל־עַם יְהוָה
 וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נִפְּלוּ בַּחֲרֹב :
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנָּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי
 מָוֶה אִתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן־אִישׁ גֵּר עַמְלֵקִי
 אָנֹכִי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
 אֵיךְ לֹא יָרָאתָ לְשַׁלַּח יָדְךָ לְשַׁחֵת
 אֶת־מִשִּׁיחַ יְהוָה : וַיִּקְרָא^{טו}
 דָּוִד

שמואל ב ב

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי עֲלֵה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֲנִי אֵעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֵרֹנָה׃ וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי׃ וְאַנְשָׁיו אֲשֶׁר־עִמּוֹ הֵעֲלֶה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבֵרוֹן׃ וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ שָׁם אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית יְהוּדָה וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אַנְשֵׁי יָבוֹשׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר קִבְּרוּ אֶת־שָׁאוּל׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אַנְשֵׁי יָבוֹשׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בָּרְכִים אַתֶּם לַיהוָה אֲשֶׁר

שמואל ב א

גבורים מגן שאול בלו משוח
 בשמן : מדם חללים מחלב
 גבורים קשת יהונתן לא נשוג
 אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם :
 שאול ויהונתן הנאחבים והנעימים
 בחייהם ובמותם לא נפרדו
 מנשרים קלו מאריות גברו :
 בנוח ישראל אל שאול בבינה
 המלבשכם שני עם עדנים
 המעלה עדי זהב על לבושכן : איך כה
 נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן
 על במוחיק חללו צר לי עליוך אחי
 יהונתן נעמת לי מאד נפלאה
 אהבהך לי מאהבת נשים : איך
 נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה :
 ויהי

שמואל ב ב

בן-שאול במלכו על-ישראל
 ושנים שנים מלך אך בית
 יהודה היו אחרי דוד ויהי
 מספר הימים אשר הלה דוד
 מלך בחברון על-בית יהודה שבע
 שנים וששה חדשים ויצא
 אבנר בן-נר ועבדי איש-בשת בן-
 שאול ממחנים גבעונה :

ויואב בן-צרויה ועבדי דוד יצאו
 ויפגשום על-ברכת גבעון ויחדו
 וישבו אלה על-הברכה מזה ואלה
 על-הברכה מזה ויאמר אבנר
 אל-יואב וקומו נא תנערים
 וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו :
 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר
 לבנימין

טו

שמואל ב ב

אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֲסֵד הַזֶּה עִם־
 אֲדֹנֵיכֶם עִם־שְׂאוֹל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ׃
 וַעֲתָה יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֲסֵד וָאֱמֶת
 וְגַם אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה
 הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה׃
 וַעֲתָה׃ תַּחֲזִיקְנָה יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְבָנִי־
 חֵיל כִּי־מֵת אֲדֹנֵיכֶם שְׂאוֹל וְגַם
 אֹתִי מָשְׁחוּ בֵּית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ
 עָלֵיהֶם׃ וְאַבְנֶר בֶּן־נֵר שֹׂר־
 צָבָא אֲשֶׁר לְשְׂאוֹל לָקַח אֶת־
 הָאִישׁ־בִּשְׁתֹּבֵן־בֶּן־שְׂאוֹל וַיַּעֲבֶרְהוּ
 מִחֲנִים וַיִּמְלֹכֵהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־
 הָאֲשׁוּרִי וְאֶל־יִזְרְעֵאל וְעַל־אֶפְרַיִם
 וְעַל־בְּנִמֵּן וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלָּהוּ
 בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ־בִּשְׁתֹּבֵן
 בֶּן־

ԷՆԻ ՏԼ ԻՇԻՍ ՏԺՍ ՏՊԼ ՏԼ
 ՏՍԼ ՏԵՐԼ ԻՍՊՈՊ ԷՍՍ ԻՍԺԼ
 ԻՍՍ ԻՍՊԼ ԻՍԼԳԼ ԱՏԵ ԻՍԵԼ
 ԻՍԺԼ ՏՊԼ ԻՍԼ ՏՊԼ ՏԼ
 ԻՍԼ ԻՍՍԼ ԻՍԼ ԷԼ ԻՍԵՆ ՏԼ
 ԻՍԽՆ ԻՍԺԼ ԻՍՍԼ ԻՍԼ ՏՊԼ
 ՏԵՐԼ ԷՍՍԼ ԻՍԺԼ ՏԼ ԻՍՍԺ
 ԱՏԵ ՏՍԼ ԻՍՊԼ ԻՍԼ ՏՊԼ
 ՏԺԼ ՏԼԼ ԻՍԼ ՏՊԼ ԷԼ ՏԼ
 ՏԼ ՏՊԼ ՏԼ ԷԼ ԻՍՍԼ ԷԼ
 ԻՍՍԼ ԻՍԼ ՏԵՐԼ ԻՍԼ
 ԻՍԼ ԻՍԼ ՏԼ ՏՊԼ ԷԼ
 ԷԼ ՏՍԼ ԻՍԼ ԷԼ ՏԼ
 ՏԼ ԷԼ ՏԼ ՏԼ ՏՊԼ ԷԼ
 ՏԼ ԷԼ ԷԼ ՏԼ ՏԼ ԷԼ

שמואל ב ב

לְבַנְיָמִן וּלְאִישׁ-בִּשְׁתְּ בֶן-שָׂאוּל
וּשְׁנַיִם עָשָׂר מַעֲבְדֵי דָוִד׃ וַיִּחְזְקוּ
אִישׁ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ וַיַּחֲרִבוּ בְּצֹד רֵעֵהוּ
וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא
חִלְקַת הַחֲרִים אֲשֶׁר בְּגִבְעֹון׃

וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד-מְאֹד
בְּיוֹם הַהוּא וַיַּגִּף אֲבִנֵּר וְאֲנָשֵׁי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד׃ וַיְהִיו שָׁם
שְׁלֹשָׁה בְנֵי צְרוּרָה יוֹאָב וְאֲבִישׁי
וַעֲשָׂהאֵל וַעֲשָׂהאֵל׃ קָל בְּרָגְלוֹ
כְּאַחַד הַצְּבִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה׃

וַיִּרְדֹּף עַשְׂהָאֵל אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וְלֹא-
נָטָה לָלֶכֶת עַל-הַיָּמִין וְעַל-הַשְּׂמָאל
מֵאַחֲרֵי אֲבִנֵּר׃ וַיִּפֹּן אֲבִנֵּר אַחֲרָיו
וַיֹּאמֶר הַאֲחֶה זֶה עַשְׂהָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲנִכִּי׃

שמואל ב ג

וַיָּבֹאוּ מַחֲנִים : וַיּוֹאֲב שָׁב מֵאַחֲרֵי
אֲבִנֵּר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּפְקְדוּ
מֵעֲבָדֵי דָוִד חֲשֵׁעֶה עֶשְׂרֵי אִישׁ
וַעֲשָׂהאֵל : וְעֲבָדֵי דָוִד הַכּוֹמְבִּימָן
וּבְאֲנָשֵׁי אֲבִנֵּר שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
אִישׁ מָהוּ : וַיִּשְׁאוּ אֶת־עֲשָׂהאֵל
וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקִבְרֵי אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית
לָחֶם וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה יוֹאָב
וּבְאֲנָשָׁיו וַיָּאֵר לָהֶם בַּחֲבֵרוֹן :

וַחֲתִי הַמֶּלֶךְ חֲמַה אֶרְכָּה בֵּין בֵּית ג
שְׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדוּל הַלֶּךְ וְחֹזֶק
וּבֵית שְׁאוּל הַלְּכִים וְדָלִים : וַיֵּלְדוּ
לְדָוִד בָּנִים בַּחֲבֵרוֹן וַיְהִי בְּכוֹרוֹ
אֲמִנֹן לְאַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית :
וּמִשְׁנֵהוּ כָל־אֲבִיגַיִל אִשְׁתִּי
נָבַל

שמואל ב ב

פְּנֵי־גִיחַ דָּרָךְ מְדַבֵּר גְּבַעוֹן וַיִּתְקַבְּצוּ
 בְּנֵי־בְנִימִן אַחֲרֵי אֲבִירָוִיהִי לֹא־גֵרָה
 אַחַת וַיַּעֲמֵדוּ עַל־רֹאשׁ גְּבַעָה אַחַת
 וַיִּקְרָא אֲבִירָאֵל יוֹאָב וַיֹּאמֶר
 הֲלִנְצַח תֹּאכַל חֶרֶב דֶּהֱלֹא יוֹדַעְתָּה
 כִּי־מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָהּ וְעַד־
 מָתַי לֹא־תֹאמַר לָעַם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי
 אֲחֵיהֶם : וַיֹּאמֶר יוֹאָב חֵי הָאֱלֹהִים
 כִּי לֹא דִבַּרְתָּ כִּי אֲנִי מִתְּבַקֵּר נַעֲלֶה
 הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אֲחִיו : וַיִּתְקַע
 יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר וַיַּעֲמֵדוּ כָל־הָעָם וְלֹא־
 יָרְדּוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יָסְפוּ
 עוֹד לְהִלָּחֵם : וְאַבְנֵר וְאַנְשֵׁי
 הַלֵּכוֹ בְּעֶרְבָה כָּל־הַלַּיְלָה תְּהוֹמָה
 וַיַּעֲבִרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ כָּל־הַבְּתוּרֹן
 וַיָּבֹאוּ

שמואל ב נ

בֵּית שְׁאוּל אָבִיךָ אֶל-אֶחָיו וְאֶל-
 מַרְעֵהוּ וְלֹא הִמָּצִיתָ בְּיַד דָּוִד
 וְחָפְקָד עָלֶי עֵזֶן הָאִשָּׁה הַיּוֹם ו
 כֹּה-יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֶר וְכֹה
 יִסִּיף לוֹ כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד
 כִּי-כֵן אַעֲשֶׂה-לוֹ׃ לְהַעֲבִיר
 הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שְׁאוּל וּלְהַקְיִם
 אֶת-כִּסֵּא דָוִד עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-
 יְהוּדָה מִדָּן וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע׃
 וְלֹא-יָכֹל עוֹד לְהָשִׁיב אֶת-אַבְנֶר
 דָּבָר מִירֵאָתוֹ אֹתוֹ׃ וַיִּשְׁלַח אַבְנֶר
 מִלֶּאכִים אֶל-דָּוִד תַּחֲתָיו לֵאמֹר
 לְמִי-אֶרֶץ לֵאמֹר כִּרְתָּהּ בְּרִיתְךָ אִתִּי
 וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֲכַרֵּת
 אֶתְךָ

שמואל ב ג

נָבַל הַכֶּרְמֶלִי וַהֲשִׁילִישִׁי אֶבְשָׁלוֹם
 בֶּן־מַעֲכָה בַת־חִלְמִי מֶלֶךְ־גִּשּׁוּר׃
 וַהֲרִבִּיטִי אֶרְנִיָּה בֶן־חַגִּית וַהֲחַמִּישִׁי
 שַׁפְטִיָּה בֶן־אֲבִיטָל׃ וַהֲשִׁישִׁי ^ה
 וַחֲרָעַם לַעֲגָלָה אֲשֶׁת דָּוִד אֱלֹהֵה
 יִלְדוּ לְדָוִד בַּחֲבֵרוֹן׃ וַיְהִי בַהֲיֹת
 הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין
 בֵּית דָּוִד וַאֲבִנֵּךְ דָּוִד מִתְחַזֵּק
 בַּבַּיִת שָׁאוּל׃ וּלְשָׁאוּל פִּלְגֶשׁ
 וַשְׁמָה רַצְפָּה בַת־אֵיָּה וַיֹּאמֶר
 אֶל־אֲבִנֵּךְ מְדוּעַ בָּאתָ אֵל־
 פִּלְגֶשׁ אֲבִי׃ וַיַּחַר לְאֲבִנֵּךְ
 מְאֹד עַל־דְּבָרֵי אִישׁ־בִּשְׁרָת וַיֹּאמֶר
 דָּהֲרָאשׁ כָּל־בְּלִב אֲנֹכִי אֲשֶׁר לִיהוּדָה
 הַיּוֹם אֲעֲשֶׂה־חֶסֶד עִם־
 בֵּית

שמואל ב ג

מִבְקָשִׁים אֶת־דָּוִד לַמֶּלֶךְ עֲלֵיכֶם׃
וַעֲתָה עֲשׂוּ כִי יִהְיֶה אָמַר אֶל־דָּוִד
לֵאמֹר בֵּינִי׃ דָּוִד עֲבָדִי הוֹשִׁיעַ אֶת־
עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד
כָּל־אֹיְבֵיהֶם׃ וַיֹּדְבַר גַּם־

אֲבִנֵּר בְּאָזְנֵי בְנִימִן וַיֵּלֶךְ גַּם־אֲבִנֵּר
לְדַבֵּר בְּאָזְנֵי דָוִד בַּחֲבֵרוֹן אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל־
בֵּית בְּנִימִן׃ וַיָּבֹא אֲבִנֵּר אֶל־דָּוִד
חֲבֵרוֹן וְאֵתוֹ עֲשָׂרִים אֲנָשִׁים וַיַּעַשׂ
דָּוִד לְאֲבִנֵּר וְלָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ
מִשְׁתֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֲבִנֵּר אֶל־דָּוִד
אֲקוּסֶהָ׃ וְאֵלְכָה וְאֶקְבְּצָהּ אֶל־
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרַתוּ
אֶחָד בְּרִירַת וּמִלְכָּהּ בְּכָל־אֲשֶׁר־

תאות 29 א

שמואל ב ג

אֶחָד בָּרִית אַךְ דָּבָר אֶחָד אֲנִכּוּ שְׂאֵל
מֵאַחֶךָ לֵאמֹר לֹא הִרְאֶה אֶת־
פְּנֵי כִי אִם לִפְנֵי הִבִּיאֶךָ אֶת מִיכַל
בֵּת שְׂאֹל בְּבֶאֱךָ לְרֹאשׁוֹת אֶת־פְּנֵי
וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אִישׁ־בִּשֹׁת
בֶּן־שְׂאֹל לֵאמֹר הִנֵּה אֶת־אִשְׁתִּי
אֶת־מִיכַל אֲשֶׁר אֲרֻשְׁתִּי לִי בַמָּאֵת
עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים :

וַיִּשְׁלַח ^{טו}

אִישׁ בִּשְׁוֹת וַיִּקְחֵה מֵעַם אִישׁ מֵעַם
פְּלִשְׁתִּי אֶל־בֶּן־לֹשׁ :

לֹשׁ
ק

אָתָּה אִישָׁה הַלֹּזֶךְ וּבָכָה אַחֲרַיָּה
עַד־בַּחֲרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִנִּי
לֵךְ שׁוֹב וַיֵּשֶׁב :

וַיִּדְבֵּר־
אֲבִנִּי הָיָה עִם־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
גַּם־תָּמוּל גַּם־שְׁלֹשׁ הַיּוֹתָם
מִבְּקָשִׁים

שמואל ב

וַיָּבֹא ב' מַעֲסֵד דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכָיו
אַחֲרָיו אֲבִנֵר וַיֵּשְׁבוּ אֹתוֹ מִבּוֹר
הַסֵּהרָה וַדָּוִד לֹא יָדָע: וַיֵּשֶׁב אֲבִנֵר
חֲבִירוֹן וַיֵּטְהוּ יוֹאָב אֶל-תּוֹךְ הַשָּׁעַר
לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּשָׁלִי וַיִּכְהוּ שֵׁם הַחֲמִשׁ
וַיָּמָת בְּדָם עָשָׂה-אֶל אֶחָיו:

וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר נָקִי
אַנְכִּי וּמִמְלַכְתִּי מַעֲסֵד יִהְיֶה עֵד-
עוֹלָם מִדְּמוֹ אֲבִנֵר בֶּן-נֵר: וַיְחַלֵּל
עַל-רֹאשׁ יוֹאָב וְאֶל-כָּל-בֵּית אָבִיו
וְאֶל-יִכָּרְתַּת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמִצָּרַע
וּמַחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנָפַל בַּחֲרָב וַחֲסֹר-
לֶחֶם: וַיּוֹאֵב וְאַבְיָשִׁי אֶחָיו הִרְגוּ
לְאַבְנֵר עַל-אֲשֶׁר הָמִית אֶת-עֹשֶׂה
אֶל אֶחָיהֶם בְּגִבְעוֹן בַּמִּלְחָמָה:

וַיֹּאמֶר 29 ב

שמואל ב ד

לִפְנֵי בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ אֵטְעַם לֶחֶם אֹז
 כָּל־מְאוֹמָהּ וְכָל־הָעַם הַכִּירוּ
 וַיִּטֵּב בְּעֵינֵיהֶם כָּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 הַמֶּלֶךְ בְּעֵינָיו כָּל־הָעַם טוֹב וַיִּדְעוּ
 כָּל־הָעַם וְכָל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
 הַהוּא כִּי לֹא הִיחָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית
 אֶת־אַבְנֵר בֶּן־נֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֶל־עֲבָדָיו הֲלֹא חָדְעוּ כִּי־שָׂר וְגִדּוּל
 נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנֹכִי
 הַיּוֹם רֵךְ וּמְשֻׁחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים
 הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי
 יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֵׂה הָרָעָה כְּרַעְתּוֹ
 וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׁאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר ד
 בַּחֲבִירוֹן וַיִּרְפּוּ יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 נִבְהָלוּ וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרִי־
 גִּיֹּרִים

שמואל ב ג

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יוֹאָב וְאֶל-כָּל-
 הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ קִרְעוּ בְּגָדֵיכֶם
 וְחַגְרוּ שָׁקִים וּסְפְרוּ לִפְנֵי אֲבִנֵּי
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד חֵלֶךְ אַחֲרֵי הַמִּטָּה׃
 וַיִּקְבְּרוּ אֶת-אֲבִנֵּי בַחְבְּרוֹן וַיֵּשֶׁב
 הַמֶּלֶךְ אֶת-קוּלוֹ וַיִּבֶן אֶל-קֶבֶר
 אֲבִנֵּי וַיִּבְכוּ כָל-הָעָם׃
 וַיִּקְנֶן הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲבִנֵּי וַיֹּאמֶר
 הַכְּמוֹת נָבֵל יָמוֹת אֲבִנֵּי׃ יוֹדֵךְ
 לֹא אֲסֻרוֹת וְרָגְלֶיךָ לֹא-לִנְחָשִׁים
 הִגִּשׁוּ בְּנִפּוֹל לִפְנֵי בְנֵי-עוֹלָה נִפְלֹת
 וַיִּסְפּוּ כָל-הָעָם לִבְכוֹת עָלָיו׃ וַיָּבֹא
 כָל-הָעָם לְהַבְרֹת אֶת-דָּוִד לֶחֶם
 בַּעֲדֵי הַיּוֹם וַיֵּשְׁבַע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה
 יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף בִּי אִם-
 לִפְנֵי

שמואל ב ד

חֲטִיִּים וַיָּבֹהוּ אֶל־הַחֲמִשׁ וּרְכָב
וּבַעֲנָה אָחִיו גְּמִלְטוֹ וַיָּבֹאוּ חֲבִית
וְהוּא שָׁכַב עַל־מִשְׁתּוֹ בַּחֲדָר מְשֻׁכָּבוֹ
וַיָּבֹהוּ וַיִּמָּתֶהוּ וַיִּסִּירוּ אֶת־רֹאשׁוֹ
וַיִּקְחוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרֵבָה
כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּבֹאוּ אֶת־רֹאשׁ
אִישׁ־בִּשְׂרָת אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹן וַיֹּאמְרוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׂרָת
בֶּן־שָׁאוּל אֵיכָךְ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת־
נַפְשִׁי וַיִּהְיֶה יְהוָה לֵאדֹנִי הַמֶּלֶךְ
נִקְמֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁאוּל וּמִדָּעוֹ
וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֵכְבִּי וְאֶת־בַּעֲנָה אָחִיו
בְּנֵי־רִמּוֹן תְּבַאֲרֹתִי וַיֹּאמְרוּ לָהֶם חַי־
יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־
יָצָה וְכִי־תִמְגִּיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה־

שמואל ב

גִּדְוָה וְהָיוּ בֶן־שָׁאוּל שֶׁמֶת הָאֲחִי
 בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשְּׁנִי רֶכֶב בְּנֵי רִמְזָן
 הַבְּאֲרֹתַי מִבְּנֵי בְנִימָן כִּי גַם בְּאֲרוֹת
 תַּחֲשֹׁב עַל־בְּנִימָן וְיִבְרָחוּ
 הַבְּאֲרֹתַיִם גְּתִימָה וַיְהִי־שֵׁם גְּרִים
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־
 שָׁאוּל בֶּן נָכָה רִגְלִים בֶּן־חֲמִשָּׁה
 שָׁנִים הָיָה בָּבֹא שָׁמַעַת שָׁאוּל
 וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וַתִּשְׁאַחֲהוּ אִמָּתוֹ
 וַתֵּלֶם וַיְהִי בַחֲפֹזָה לָנוּם וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח
 וַשִּׁמּוֹ מִפִּיבֶשֶׁת וַיֵּלֶכוּ בְנֵי־רִמְזָן
 הַבְּאֲרֹתַי רֶכֶב וּבַעֲנָה וַיִּבְאֻלְכֶתֶם
 הַיּוֹם אֶל־בֵּית אִישׁ בֶּשֶׁת וַהֲוֵא
 שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצֹּהָרִים וְהָיָה
 וַהֲקִיחָה בָּאוּ עַד־תֶּקֶף הַבֵּית לִקְחֵי
 חֲטִים

שמואל ב ה

מִתְּשָׂאֵל וְהוּא הָיָה כְּמִבְשֹׁר
 בְּעֵינָיו וְאַחֲזָה בּוֹ וְאַהֲרָגָהּ בְּצִקְלָהּ
 אֲשֶׁר לְתַחִי לֹו בְּשָׂרָהּ : אָף כִּי-
 אֲנָשִׁים רָשָׁעִים הָרְגוּ אֶת-אִישׁ
 צָדִיק בְּבֵיתוֹ עַל-מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה
 תָּלוּ אֶבְקֶשׁ אֶת-דָּמוֹ מִיְּדָכֶם
 וּבַעֲרַתִּי אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ : וַיֵּצֵא דָוִד
 אֶת-הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגֵם וַיִּקְצֹצוּ אֶת-
 יְרֵיָהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם וַיַּתְּלוּ עַל-
 הַבֵּרֶקֶת בְּחֶבְרוֹן וְאֶת-רֹאשׁ אִישׁ-
 בִּשְׁתִּי לִקְחוּ וַיִּקְבְּרוּ בְּקֶבֶר--אֲבִנָּה
 הַבְּחֶרֶץ : וַיָּבֹאוּ כָּל-שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל-דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 הִנֵּנוּ עֲצָמָהּ וּבְשָׂרָהּ אֲנַחֲנוּ : גַּם-
 אֶתְמוּל גַּם-שְׁלָשׁ בְּהִיּוֹת שָׂאֵל
 מֶלֶךְ

שמואל ב ה

יִשְׂרָאֵל וְכָל נֶשֶׁא מַמְלַכְתּוֹ בַּעֲבוּר
עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחֵם דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים
וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַם אַחֲרֵי בָאוּ
מִחֲבֵרוֹן וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים
וּבָנוֹת וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים לּוֹ
בִירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ וְשׁוּבָב וְנִתָן וְשִׁלְמָה

טו : וַיִּבְחַר וְאֵלִישׁוּעַ וְנָפֶגַ וַיִּפְּיֵעַ :

וְאֵלִישְׁמַע וְאֵלִידָע וְאֵלִיפֶלֶט :

וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי מָשְׁחוּ אֶת־
דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל־

פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁמַע
דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־הַמְּצוּדָה וּפְלִשְׁתִּים

בָּאוּ וַיִּנָּשְׂאוּ בַעֲמֶק רְפָאִים וַיִּשְׁאַל
דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה אֶל־

פְּלִשְׁתִּים הֲתִתֶנֶם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־

שמואל ב ו

וַיִּן אֶת־פְּלִשְׁתִּים מִגִּבֵּעַ עַד־בֶּאֱדָה
 גָּזֹר׃ וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בְּחֹור ו
 בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף׃ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
 דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי
 יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת־אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שֵׁם
 יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו׃
 וַיֵּרָכְבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־
 עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינֶדָב
 אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְעֹזָא וְאַחִיו בְּנֵי
 אֲבִינֶדָב נִהְגִּים אֶת־הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה׃
 וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינֶדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה
 עַם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחִיו הֵלֶךְ לִפְנֵי
 הָאֲרוֹן׃ וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל־עֲצֵי
 בְרוּשִׁים

שמואל ב ה

אֶל־דָּוִד עָלָה כִּי־נָתַן אֶחָז אֶת־
 הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדָו וַיִּבֹא דָוִד בְּבַעַל־
 פְּרָצִים וַיָּבֶס שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פֶּרֶץ
 יְהוָה אֶת־אֹיְבֵי לִפְנֵי בְּפֶרֶץ מַיִם עַל־
 כֵּן קָרָא שָׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בְּעַל־
 פְּרָצִים : וַיַּעֲזֹבוּ שָׁם אֶת־עֲצֻבֵיהֶם
 וַיִּשְׁאֲם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו וַיְסִיפוּ עוֹד
 פְּלִשְׁתִּים לַעֲלֹת וַיִּגְטְשׁוּ בְּעֶמֶק
 רַפָּאִים : וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה
 וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הַסִּבֵּל אֶל־אֲחֵרֵיהֶם
 וּבֹאֵת לָהֶם מִמּוֹל בְּכַאִים : וַיְהִי
 בְּשִׁמְעֶךָ אֶת־קוֹל צִעֲדָה בְּרֹאשֵׁי
 הַבְּכָאִים אִזּו הַחֲרָץ כִּי אִזּו יֵצֵא יְהוָה
 לִפְנֶיךָ לְהִכּוֹת בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים :
 וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה כִּי
 וַיִּךְ

שמואל ב ו

שלשה חדשים ויברך יהוה את
 עבד אדם זאת כל ביתו ויגד למלך
 דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד
 אדם זאת כל אשר לו בעבור
 ארון האלהים וילך דוד ויעל את
 ארון האלהים מבית עבד אדם
 עיר דוד בשמחה ויהי כי צעדו
 נשאי ארון יהוה ששה צעדים
 ויזבח שור ומקריא ודוד מכרפר
 בבל עז לפני יהוה ודוד חגור
 אפוד בר ודוד וכל בית ישראל
 מעלים את ארון יהוה בתרועה
 ובקול שופר והיה ארון
 יהוה בא עיר דוד ומיכל בת
 שאול נשקפה בער החלון ותרא
 את

שמואל ב 1

בְּרוּשִׁים וּבְכִנְרוֹת וּבִנְבָלִים וּבַתְּפִים
 וּבִמְנַעֲנָעִים וּבַצִּלְצָלִים : וַיָּבֹאוּ
 עַד־גֵּרֶן נֶכֶז וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל־אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזֵבוּ כִּי שִׁמְטוּ הַבִּקְרָה
 וַיַּחֲרֹ־אֶף יְהוָה בְּעֲזָה וַיִּכְהוּ שָׁם
 הָאֱלֹהִים עַל־הַשָּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם
 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים : וַיַּחֲרֹ לְדָוִד עַל־
 אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ בְּעֲזָה וַיִּקְרָא
 לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֲזָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה : וַיֵּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אֲרוֹן
 יְהוָה : וְלֹא־אָבִה דָוִד לְחַסִּיר אֵלָיו
 אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־עֵיר דָּוִד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 דָּוִד בֵּית עֶבֶד־אֲדָם הַגִּתִּי : וַיֵּשֶׁב
 אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֶבֶד אֲדָם הַגִּתִּי
 שְׁלֹשָׁה

בְּיִשְׂרָאֵל

שמואל ב ז

אִמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהַגְלוֹת נְגָלוֹת אַחֲרֵי
הָרָקִים : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-מִיכָל
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאֲבִיךָ
וּמִכָּל-בָּיתוֹ לַעֲזוֹת אֹתִי נָגִיד עַל-עַם
יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְשִׁחֲקֵתִי לִפְנֵי
יְהוָה : וְנִקְלָתִי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי
שָׁפֵל בְּעֵינֵי וְעַם-הָאִמְהוֹת אֲשֶׁר
אָמְרָת עִמָּם אֲכַבְּרָה : וּלְמִיכָל

בַּת-שָׂאוּל לֹא-הָיָה לָהּ וְלֹד עַד יוֹם
מֹותָהּ : וַיְהִי כִּי-יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ ז
וַיְהִי הַנִּיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל-אִיְבָיו :
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-נֹתָן הַנָּבִיא רְאֵה
נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וְאֶרֶוֹן
הָאֱלֹהִים יוֹשֵׁב בְּחוֹךְ תִּירֵיעָה :
וַיֹּאמֶר נֹתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר
30 א בַּלְבֶּבֶךָ

שמואל ב ו

אַחַד הַמֶּלֶךְ דָּוִד מָפֹז וּמְכַרְכֵּל לִפְנֵי
 יְהוָה וַתָּבוּ לוֹ בְּלִבָּהּ וַיָּבֹאוּ אֶת־
 אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ
 הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטַח לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד
 עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים וַיִּכַּל
 דָּוִד מִהָעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
 וַיְבָרֶךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת
 וַיַּחֲלֵק לְכָל־הָעָם לֶכֶל־הַמִּזֵּן
 יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ
 חֶלֶת לֶחֶם אַחַת וְאַשְׁפָּר אֶחָד
 וְאַשִּׁישׁוֹר אַחַת וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ
 לְבֵיתוֹ וַיָּשֶׁב דָּוִד לְבִרְךְ אֶת־
 בֵּיתוֹ וַחֲצֵא מִיכַל בַּת־שָׁאוּל
 לְקַרְאֵת דָּוִד וַתֹּאמֶר מִה־נִּכְבֵּד הַיּוֹם
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי
 אִמְהוֹת

שמואל ב ז

לְהַיּוֹת נָגִיד עַל-עַמִּי עַל-יִשְׂרָאֵל׃
 וְאַהֲיָה עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלַכְתָּ
 וְאַכְרַתָּה אֶת-כָּל-אֹיְבֶיךָ מִפְּנֶיךָ
 וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגִּדְלִים
 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ וְשִׁמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי
 לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא
 יִרְגָּז עוֹד וְלֹא יִסִּיפוּ בְנֵי-עוֹלָה
 לַעֲנוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה׃ וְלִמֹּן-
 הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל-עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּיחֲתִי לְךָ מִכָּל-אֹיְבֶיךָ
 וְהִנֵּיד לְךָ יְהוָה כִּי-בֵית יַעֲשֶׂה לְךָ
 יְהוָה׃ כִּי יִמְלֹאוּ מִיָּד וְשָׁכַבְתָּ אֶת-
 אֲבוֹתֶיךָ וְהִקִּימְתִּי אֶת-זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ
 אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיד וְהִכִּנֵּתִי אֶת-
 מַמְלַכְתּוֹ הוּא יִבְנֶה בֵּית לְשִׁמִּי וְכִנֵּנְתִּי
 אֶת 30 ב

שמואל ב ז

בְּלִבְכֶּךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ׃
וַיְהִי בַלֵּיל הַהוּא׃ וַיְהִי דְבַר יְהוָה
אֶל־נָתָן לֵאמֹר׃ לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־^ה
עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הֲאֵתָה
תִּבְנֶה לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי וְכִי לֹא יִשְׁבְּתִי
בְּבָיִת לְמִיזִם הָעֹלָתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲהִיָּה
מִתְהַלֵּךְ בָּאֵהָל וּבְמִשְׁכָּן וּבְכָל־אֲשֶׁר־
הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדַבֵּר
דְּבַרְתִּי אֶת־אֲחֹל שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
צִוִּיתִי לָרַעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בִנִיתֶם לִי בַיִת
אֲרוֹמִים׃ וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי
לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי
לִקְהִלְתְּךָ מִן־הַנָּזִיד מֵאַחֵר הַצֹּאֵן
לְהִיּוֹת

שמואל ב ז

וְזֹאת תֹּזֶכֶת הָאָדָם אֲדֹנֵי יְהוּדָה׃
כ וְמִה־יוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיֶךָ
וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדְךָ אֲדֹנֵי יְהוָה׃
בְּעָבוֹר דְּבָרְךָ וּכְלָבְךָ עָשִׂיתָ אֶת־כָּל־
הַגְדוּלָּה הַזֹּאת לַיהוּדִיעַ אֶת־עֲבֹדְךָ׃
עַל־כֵּן גְּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים כִּי־אִין
בְּמוֹד וְאִין אֱלֹהִים וְזִלְתָּךְ כָּכָל
אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹנוּ׃ וּמִי כַעֲמָךְ
כִּישְׂרָאֵל גְּזִי אַחֵד בְּאַרְצָא אֲשֶׁר
הִלְכוּ אֱלֹהִים לְפָרוֹת־לוֹ לְעַם
וּלְשׁוֹם לוֹ שֵׁם וּלְעִשׂוֹת לָכֶם
הַגְדוּלָּה וְנִרְאֹת לְאַרְצָךָ מִפְּנֵי עַמָּךְ
אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמִּצְרַיִם גִּזִּים
וְאֱלֹהֵיוּ׃ וְתִכְוֹנֶנָּה לָךְ אֶת־עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לָךְ לְעַם עוֹלָם וְאַתָּה
יְהוָה 30 ג

שמואל ב ז

אֶת־כֶּסֶם מִמֶּלֶכְהוּ עַד־עוֹלָם׃
 אֲנִי־אֶהְיֶה־לָּו לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־
 לִי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכְחֲתִיו
 בַּשֶּׁבֶט אֲנָשִׁים וּבִגְגַעֵי בְנֵי אָדָם׃
 וְחֲסִדִּי לֹא־יִסּוּר מִמֶּנּוּ כֹּאֲשֶׁר ^{טו}
 הִסְרֹתִי מֵעַם שָׂאוֹל אֲשֶׁר הִסִּירֹתִי
 מִלְּפָנָיו׃ וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמִמֶּלֶכְךָ
 עַד־עוֹלָם לְפָנָיו כֶּסֶם׃ יִהְיֶה נֶכֶד
 עַד־עוֹלָם׃ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְכָל־הַחֲזוֹן הַזֶּה בֵּן דָּוִד נָתַן אֶל־
 דָּוִד׃ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי
 יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אֲנִכִּי אֲדֹנִי יְהוָה וּמִי
 בֵּיתִי כִּי וַהֲבִיאֲתָנִי עַד־הַלֵּם׃
 וַתִּקְטֹן עוֹר זֹאת בְּעֵינָיו אֲדֹנִי יְהוָה
 וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל־בֵּית־עֲבָדְךָ לְמַרְחֹק
 וְזֹאת

שמואל ב ח

לַפָּנִיךָ כִּי־אֶתֶּר אֲדֹנִי יִהְיֶה דְבָרְךָ
 וּמִבְּרַכְתְּךָ יִבְרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם׃
 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים ח
 וַיִּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מִתְּג הָאֵמֶת
 מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיָּךְ אֶת־מוֹאָב
 וַיִּמְדֹּדֵם בַּחֶבֶל הַשָּׁבֶב אוֹתָם אֶרְצָה
 וַיִּמְדֹּד שְׁנֵי־חֲבָלִים לְהַמִּית וּמָלֵא
 דֶּהֱחָבֵל לְהַחֲיוֹת וַחֲתִי מוֹאָב לְדָוִד
 לַעֲבָדִים נִשְׁאִי מִנְחָה׃ וַיָּךְ דָּוִד
 אֶת־הַדּוֹדֵעוֹר בֶּן־רַחֵב מֶלֶךְ צוּבָה
 בְּלָכְתּוֹ לְהַשִּׁיב יָדוֹ בְּנֶהֱר פָּרָת׃
 וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִכְּנוֹ אֶלֶף וּשְׁבַע סָאוֹת
 פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֲלָף אִישׁ
 רִגְלִי וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת־כָּל־הָרֶכֶב
 הַיּוֹתֵר מִכְּנוֹ מֵאֵה רֶכֶב׃ וַחֲבָא
 חֲמִשָּׁה
 ארם 30 ד

שמואל ב ז

יהוה הוֹיֵת לָהֶם לֵאלֹהִים : וְעַתָּה כה
 יְהוֹנָה אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 עַל-עֲבֹדְךָ וְעַל-בֵּיתוֹ תִּקֶּם עַד-עוֹלָם
 וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיַּגְדֵּל שִׁמְךָ
 עַד-עוֹלָם לֵאמֹר יְהוֹנָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל וּבֵית עֲבֹדְךָ דָּוִד
 יִהְיֶה נִכְזָּן לִפְנֶיךָ : כִּי-אַתָּה יְהוֹנָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָ אֶת-
 אֲזֶן עֲבֹדְךָ לֵאמֹר בֵּית אֲבִנָּה לָךְ עַל-
 כֵּן מֵצָא עֲבֹדְךָ אֶת-לְבֹו לְהִתְפַּלֵּל
 אֵלֶיךָ אֶת-הַתְּפִלָּה הַזֹּאת : וְעַתָּה
 אֲדֹנָי יְהוֹנָה אַתָּה דָּוִד הָאֱלֹהִים
 וְדִבַּרְתָּ יְהוֹנָה אֱמֶת וַחֲדָבָל אֶל-עֲבֹדְךָ
 אֶת-הַשּׁוֹבָה הַזֹּאת : וְעַתָּה הוֹאֵל
 וּבִרְךָ אֶת-בֵּית עֲבֹדְךָ לְהִיוֹת לְעוֹלָם
 לִפְנֶיךָ

שמואל ב ח

סִלַּח־מֹת תָּעִי רַחֵם הַדָּעֹז וּבִירוֹ
 הָיוּ כְּלֵי־כֶסֶף וְכֵלֵי־זָהָב וְכֵלֵי־נְחָשֶׁת
 גַּם־אוֹתָם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה
 עִם־הַכֶּסֶף וְחֻזְהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
 מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כָּבֵשׁ׃ מֵאֲרָם
 וּמִסּוּאֵל וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
 וּמִעַמְלָק וּמִשָּׁלַל הַדָּעֹז בֶּן־רָחָב
 מֶלֶךְ צוּכָה׃ וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשָׁבוֹ
 מִהַכּוֹתוֹ אֶת־אֲרָם בְּגֵיא־מֶלֶךְ
 שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֵלֶף׃ וַיֵּשֶׁם בְּאֲדָוִם
 נְצֻבִים בְּכָל־אֲדָוִם שֵׁם נְצֻבִים וַיְהִי
 כָל־אֲדָוִם עֲבָדִים לְדָוִד וַיֹּשֶׁעַ יְהוָה
 טו אֶת־דָּוִד בְּכָל־אֲשֶׁר הָלַךְ׃ וַיִּמְלֹךְ
 דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה
 מִשְׁפָּט וַצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ וַיּוֹאֵב
 בֶּן־

שמואל ב ח

אַרְם דַּמְשֶׁק לַעְזֹר לְהוֹדֹעְזֹר מֶלֶךְ
 צוּבָה וַיָּךְ דָּוִד בְּאַרְם עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם
 אֲלָף אִישׁ וַיִּשֶׁם דָּוִד נְצִיבִים בְּאַרְם
 דַּמְשֶׁק וַחֲתִי אַרְם לְדָוִד לַעֲבָדִים
 בּוֹשָׁאִי מִנְחָה וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת דָּוִד
 בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ וַיִּקַּח דָּוִד אֶת
 שְׁלֹטִי הַחֵזֶק אֲשֶׁר הָיוּ אֵל עֲבָדֵי
 הַדֹּדֵעֹז וַיָּבִיֵּאם יְרוּשָׁלַם
 וּמִבְּטָח וּמִבְּרָתִי עָרִי הַדֹּדֵעֹז לִקַּח
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה מְאֹד
 וַיִּשְׁמַע תְּעִי מֶלֶךְ חֲמַת בִּי הַכָּה דָּוִד
 אֶת כָּל חֵיל הַדֹּדֵעֹז וַיִּשְׁלַח תְּעִי
 אֶת יוֹרָם בְּנוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד
 לִשְׁאֹל לוֹ לְשָׁלוֹם לְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר
 נָלַחַם בַּהַדֹּדֵעֹז וַיִּכְהוּ כִי אִישׁ
 מִלַּחֲמֹת

שמואל ב ט

צִיבָא אֶל-תְּמֹלֶךְ הַנָּה הוּא בֵּית
 מְכִיר בֶן-עֲמִיאל בְּלוּ דְבַר : וַיִּשְׁלַח
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְכִיר בֶן-
 עֲמִיאל מְלוּ דְבַר : וַיָּבֹא מִפִּיבֶשֶׁת בֶּן-
 יְהוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוּל אֶל-דָּוִד וַיִּפֹּל עַל-
 פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֶשֶׁת
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדְךָ : וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד
 אֶל-חִירָא כִּי עָשָׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד
 בְּעָבוּר יְהוֹנָתָן אָבִיךָ וַהֲשִׁבְתִּי לְךָ
 אֶת-כָּל-שְׂדֵה שְׂאוּל אָבִיךָ וְאֶת־הָ
 חֹאכֵל לֶחֶם עַל-שְׁלַחְנֵי תָמִיד :
 וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר מֶה עֲבָדְךָ כִּי פָנִיתִּי
 אֶל-הַכֶּלֶב הַמָּוֶת אֲשֶׁר כְּמוֹנִי :
 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל-צִיבָא נָעַר שְׂאוּל
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל-אֲשֶׁר הָיָה לְשְׂאוּל
 וּלְכָל-

שמואל ב ט

בן צרויה על העבא ויהושפט בן
אחילוד מזכיר : וצדוק בן אחיטוב
ואחיהמלך בן אביתר כהנים ושריה
סופר : ובניהו בן יהוידע והכרתי
והפלתי ובני דוד כהנים יהיו :

ט ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר
לבית שאול ואעשה עמו חסד
בעבור יהונתן : ולבית שאול עבד
ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד
ויאמר המלך אליו האתה ציבא
ויאמר עבדך : ויאמר המלך האפס
עוד איש לבית שאול ואעשה עמו
חסד אלהים ויאמר ציבא אל
המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים :
ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר
ציבא

שמואל ב י

א ויהי אחרי כן ולמדת מלך בני עמון יוד
 ומלך חנון בנו התחתיו: ויאמר דוד
 אעשה חסד עם חנון בן נחש
 כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח
 דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו
 ויבאו עבדי דוד אל ארץ בני עמון:
 ויאמרו שלי בני עמון אל חנון
 אדנייהם המכבד דוד את אביך
 בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא
 בעבור חקר את העיר ולרגלה
 ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך:
 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלה את
 חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי
 ח עד שתותיהם וישלחם: ויגרו
 לדוד וישלח לקראתם כי היו
 האנשים

שמואל ב ט

וְלִכְל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבֶן־אֲדֹנָיִךְ ;
 וְעַבְדְּתָהּ לְךָ אֶת־הָאֲדָמָה אִתָּהּ וּבְנֶיךָ
 וְעַבְדֶּיךָ וְהִבֵּאתָ וְהָיָה לְבֶן־אֲדֹנָיִךְ
 לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבִשְׁתָּ בֶן־אֲדֹנָיִךְ
 וְאָכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שְׁלַחְנִי
 וְלִצִּיבָא חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים
 עַבְדִּים ; וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ
 כָּכֹל אֲשֶׁר יִצְוֶה אֲדֹנָיִי הַמֶּלֶךְ אֶת־
 עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וּמִפִּיבִשְׁתָּ
 אֲכַל עַל־שְׁלַחְנִי כְּאַחֵר מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ;
 וְלִמִּפִּיבִשְׁתָּ בֶן־קִטָּן וְשִׁמּוֹ מִיכָא
 וְכָל־מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבָא עַבְדִּים
 לִמִּפִּיבִשְׁתּוֹ וּמִפִּיבִשְׁתָּ יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלַם
 בִּי־עַל־שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד וְהָיָה
 אֲכָל וְהָיָה פֶסַח שְׁתֵּי רַגְלָיו ;

ויהי

שמואל ב י

אָרֶם : וְאַתָּה יִתֵּר הָעָם נָתַן בְּיָד
 אֲבִשִׁי אֲחִיו וַיַּעֲרֵךְ לִקְרֹאת בְּנֵי
 עַמּוֹן : וַיֹּאמֶר אִם תַּחֲזֹק אָרֶם
 מִמֶּנִּי וְחִיתָה לִּי לְיִשׁוּעָה וְאִם
 בְּנֵי עַמּוֹן יִחַזְקוּ מִמֶּךָ וְהִלַּכְתִּי
 לְהוֹשִׁיעַ לָךְ יִחֲזֹק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמּוֹן
 וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי וַיַּעֲשֶׂה
 הַטּוֹב בְּעֵינָיו : וַיָּגֶשׁ יוֹאָב וְהָעָם
 אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאָרֶם וַיָּגֶסוּ
 מִפְּנֵיו : וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָס אָרֶם
 וַיָּנָסוּ מִפְּנֵי אֲבִישִׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיֵּשֶׁב
 יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם :
 וַיִּירָא אָרֶם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאסְפוּ יָחַד : וַיִּשְׁלַח הַדְּרֵעוֹר וַיֵּצֵא
 אֶת־אָרֶם אֲשֶׁל מַעֲבַר הַנָּהָר וַיָּבֹאוּ
 חִילָם

שמואל ב י

הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מֵאֵד וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירְחוֹ עַד יִצְמַח זִקְנְכֶם
וְשִׁבְתֶּם; וַיֵּרְאוּ בְנֵי עֲמֹן כִּי נִבְאָשׁוּ
בְדֹד וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי עֲמֹן וַיִּשְׁכְּרוּ
אֶת אֲרָם בֵּית רְחוֹב וְאֶת אֲרָם
צוֹבָא עֲשָׂרִים אֶלֶף רִגְלֵי וְאֶת מֶלֶךְ
מַעֲכָה אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם
עֶשֶׂר אֶלֶף אִישׁ; וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח
אֶת יוֹאָב וְאֶת כָּל הַצָּבָא הַגְּבוּרִים;
וַיֵּצְאוּ בְנֵי עֲמֹן וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה
פָּתַח הַשָּׁעַר וְאֲרָם צוֹבָא וְרְחוֹב
וְאִישׁ טוֹב וּמַעֲכָה לְבָנִים בִּשְׂדֵה;
וַיֵּרָא יוֹאָב כִּי הִיתָה אֵלָיו פְּנֵי
הַמִּלְחָמָה מִפְּנִים וּמֵאַחֶזֶר וַיִּבְחַר
מִכָּל בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֵךְ לִקְרָאת
אֲרָם

ישראל
ק

שמואל ב יא

וַיֵּשְׁתְּחוּ אֶת בְּנֵי עִפּוֹז וַיִּצְרּוּ
 עַל-רֶכֶת וְדֹד יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם׃
 וַיְהִי לַעֲרֹת הָעָרִב וַיִּקַּם דָּוִד מֵעַל
 מִשְׁכְּבוֹ וַיַּהֲלֵךְ עַל-גִּגְּ בֵּית-הַמֶּלֶךְ
 וַיֵּרָא אִשָּׁה רַחֲצַת מַעַל הַגִּגְּ וְהָאִשָּׁה
 טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הִלּוּא זֹאת
 בַּת-שֶׁבַע בַּת-אֱלִיעֶם אִשָּׁת אֹרֵייתָ
 הַחֲתָי׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקְחֶהָ
 וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהָיָה
 מִתְקַדְּשֶׁת מִטַּמְאָתָהּ וַתָּשָׁב אֶל-
 בֵּיתָהּ׃ וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגִּיד
 לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִרָה אֲנִכִּי׃ וַיִּשְׁלַח
 דָּוִד אֶל-יוֹאָב שָׁלַח אֵלַי אֶת-אֹרֵייתָ
 הַחֲתָי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת-אֹרֵייתָ אֶל-
 31 א דוד

שמואל ב

חִילִם וְשׂוֹכֵךְ שׁוֹר־צֶבֶא הַדְרֵעֹז
 לִפְנֵיהֶם : וַיַּגְדֵּל דָּוִד וַיֵּאֱסֹף אֶת־
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹד אֶת־הַיְרֵדֹן וַיָּבֹא
 חִלָּמָה וַיַּעֲרֹכוּ אֶרֶם לְקִרְאֵת דָּוִד
 וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ וַיִּנָּס אֶרֶם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּהְיֶה דָּוִד מֶאֱרֵם שְׁבַע מֵאוֹת לָכָב
 וְאַרְבָּעִים אֶלֶף פְּרָשִׁים וְאֵת שׂוֹכֵךְ
 שׁוֹר־צֶבֶא וְהָכָה וַיָּמָת שָׁם : וַיֵּרְאוּ
 כָּל־הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדְרֵעֹז כִּי
 נִגְפּוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְמוּ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיֵּרְאוּ אֶרֶם
 לְהוֹשִׁיעַ עֹז אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן :

יֵא וַיְהִי לְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה לַעֲת ^א

צֵאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־
 יֹאָב וְאֵת עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל

שמואל ב יא

ולשכב עם אשתי חילך וחי נפשך
 אם אעשה את הדבר הזה
 ולאמר דוד אל-אוריה שב בזה גם-
 היום ומחר אשלחך וישב אוריה
 בירושלם ביום ההוא וממחרת
 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת
 וישכרו ויצא בערב לשכב
 במשכבו עם עבדי אדניו ואל-
 ביתו לא ירד ויהי בבקר ויכתב
 דוד ספר אל-יואב וישלח ביד
 סו אוריה ויכתב בספר לאמר הבו
 את-אוריה אל-מול פני המלחמה
 החזקה ושבתם מאחרי וונכה ומת
 ויהי בשמור יואב אל-העיר ויחז
 את-אוריה אל-המקום אשר ידע
 כי

שמואל ב יא

דוד וַיָּבֹא אֶרְיָה אֱלֹהֵי וַיִּשְׁאַל דָּוִד
לְשָׁלוֹם יוֹאָב וְלְשָׁלוֹם הָעָם וְלְשָׁלוֹם
הַמְּלָחָמָה וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֶרְיָה רֵד
לְבֵיתְךָ וּרְחֹץ רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אֶרְיָה
מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מִשְׁאֶרֶת
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁכַּב אֶרְיָה פֶּתַח בֵּית
הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד
אֶל בֵּיתוֹ וַיִּצְדֹּק לְדָוִד לֵאמֹר לֹא
יָרַד אֶרְיָה אֶל בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
אֶרְיָה הֲלֹא מִדֶּרֶךְ אֶתָּה בָּא מִדָּוֶעַ
לֹא יֵרֶדְךָ אֶל בֵּיתְךָ וַיֹּאמֶר
אֶרְיָה אֶל דָּוִד הָאֲרוֹן וַיִּשְׂרָאֵל
וַיְהוּדָה וְשִׁבְיִים בְּסֻכּוֹת וְאֲדֹנָי וַיֹּאב
וְעַבְדֵי אֲדֹנָי עַל פְּנֵי הַשְּׂדֵה חֲנִים
וְאֲנִי אָבֹא אֶל בֵּיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת
וְלִשְׁכַּב

שמואל ב יא

וילך המלך ויבא ויגד לדוד את
 כל אשר שלחו ויאב : ויאמר
 המלך אל דוד כי גברו עלינו
 האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה
 עליהם עד פתח השער : ויראו
 המראים אל עבדיך מעל החומה
 וימיתו מעברי המלך וגם עבדך
 ב^ה אוריה החתי מת : ויאמר דוד אל
 המלך ב^ה תאמר אל יואב אל
 ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה
 וכזה האכל החרב החזק מלחמתך
 אל העיר והרסה וחזקתו ותשמע
 אשת אוריה כי מת אוריה אישה
 וחספד על בעלה : ויעבר האבל
 וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי

והי א

שמואל ב יא

כִּי אֲנָשִׁי חָיִל שָׁם וַיֵּצְאוּ אֲנָשֵׁי
 הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־יֹאָב וַיִּפֹּל מִן־
 הָעֵם מַעֲכָרֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אֲדֹרָה
 הַחֲתָי וַיִּשְׁלַח יֹאָב וַיַּגֵּד לְדָוִד אֵת
 כָּל־דְּבָרֵי הַמִּלְחָמָה וַיֵּצֵאוּ אֶת־
 הַמִּלָּאךְ לֵאמֹר כִּכְלוּתְכֶם אֵת כָּל־
 דְּבָרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֶמֶת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר
 לְךָ מְדוּעַ נִגַּשְׁתָּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם
 הֲלֹא יָדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יֹורֵו מֵעַל
 הַחוֹמָה וּמִי־חָכָה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־
 יִרְבֶּשֶׁת הַלּוֹא אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו
 פֶּלֶחַ רֶכֶב מֵעַל הַחוֹמָה וַיִּמָּת בְּתֹכָהּ
 לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הַחוֹמָה וְאָמַרְתֶּם
 גַּם עֲבָדְךָ אֲדֹרָה הַחֲתָיִם
 וַיִּלָּךְ

שמואל ב יב

בְּאִישׁ מָאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה
כִּי בֶן־מֹות הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת׃
וְאֵת־הַכֶּבֶשֶׂה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתַּיִם
עֶקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל־
אֲשֶׁר לֹא־חָמַל׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד
אֲחֹה הָאִישׁ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי מְשַׁחֲתִיךָ לְמֶלֶךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל וְאַנְכִי הַעֲלִיתִיךָ מִיַּד שָׂאוּל׃
וְאַחֲנֶה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נָשֵׁי
אֲדֹנֶיךָ בְּחִיקָךְ וְאַחֲנֶה לְךָ אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְאִם־מָעַט וְאוֹסֶפֶה
לְךָ כְּהֶנָּה וְכְהֶנָּה׃ מְדוּעַ בִּזְיוֹתִי אֶת־
דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הֲרַעַבְתָּ אֶת־
אֹרְזֵיהֶם תַּחְתִּי הַכִּיתָ בַּחֶרֶב וְאֶת־
אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה וְאֶת־
הָרָגְתָּ

בעיני
ק

שמואל ב יב

לו לאשה וחלד לו בן וירעה הדבר

אשר עשה דוד בעיני יהוה ו

וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא יב

אליו ויאמר לו שני אנשים היו

בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש סדר א

לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד

ולרש איך כל כו אם כבשה אחת

קטנה אשר קנה ויתלה ותגדל עמו ח

ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו

תשחה ובחיקו תשכב ותהי לו

בבת ו ויבא הלך לאיש העשיר

ויחטל לקחת מצאנו ומבקרו

לעשורת לארח תבא לו ויקח את

בבשה האיש הראש ויעשה לאיש

תבא אליו ויחר אף דוד ה

באיש

שמואל ב יב

וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּגַּף וַיְהוֹדֶה אֶת-
הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אִשְׁתּוֹ אוֹרֵיָה לְדָוִד
וַיֹּאמֶר שׁוּבוּ וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת-הָאֱלֹהִים
בְּעֵד הַנָּעַר וַיֵּצֵא דָוִד צֹם וְכָא וּלְזָן
וְשָׁכַב אֶרְצָה וַיִּקְמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו
לְהַקְיָמוֹ מִן-הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא-
בָּרַח אִתָּם לָחֵם וְיֵהִי בַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיֶּלֶד וַיֵּרְאוּ עֲבָדֵי דָוִד
לְהַגִּיד לוֹ כִּי מָת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה
בְּהַיּוֹרֹת הַיֶּלֶד חֵי דִבְרָנוּ אֵלָיו וְלֹא-
שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ וְאִיךָ נֹאמַר אֵלָיו מָת
הַיֶּלֶד וַעֲשֵׂה רָעָה וַיֵּרְא דָּוִד כִּי
עֲבָדָיו מַחֲלִיחִים וַיִּבֶן דָּוִד כִּי מָת
הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-עֲבָדָיו הֵמָּה
הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מָת וַיִּקְם דָּוִד מִהָאָרֶץ
וַיֵּרָחץ

שמואל ב יב

הִרְגַת בְּחָרֵב בְּנֵי עַמּוֹן : וְעַתָּה לֹא־
תִסּוּר חָרֵב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֶקֶב
כִּי בִזְתָּנִי וּתְקַח אֶת־אִשְׁתִּי אֲדוֹרֶיהָ
וַחֲתִי לַחַיִּים לָךְ לְאִשָּׁה : כִּהְיָאָמַר
יְהוָה הִנֵּנִי מְקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ
וּלְקַחְתִּי אֶת־נָשִׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנִתְחַתִּי
לְרַעֲיָךְ וְשָׁכַב עִם־נָשִׁיךָ לְעֵינֶי
חֹשֶׁם הָיְתָה : כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָ
בְּסֹתֵר וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד חֹשֶׁם :
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חֲטָאתִי לַיהוָה
וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם־יְהוָה
הָעֲבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת : אָמֵס
כִּי נֶאֱסָ נֶאֱצַח אֶת־אִיְבֵי יְהוָה בַּדָּבָר
הַזֶּה גַּם תִּבֶּן הַיֵּלֶוד לָךְ מוֹת יָמוּת :
וַיֵּלֶךְ

שמואל ב יב

הנביא ויקרא את שמו וידויה
בעבור יהוה וילחם יואב ברב
בני עמון וילכד את עיר המלוכה
וישלח יואב מלאכים אל דוד
ולאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי
את עיר המים ועתה אסף את
יתר העם וחנוה על העיר ולכדה
פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי
עליה ויאסף דוד את כל העם
וילך רבקה וילחם בה וילכדה
ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו
ומשקלה כפר זהב ואבן יקררה
וחתי על ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד ואת העם
אשר בה הוציא וישם במגרת
ובחרצי

שמואל ב יב

וַיִּרְחַץ וַיִּסַּךְ וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלֹתָיו וַיָּבֹא
בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁימּוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכֶל :

וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מָה תִּדְבָּר הַזֶּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָה בְּעִבּוֹר הַיֶּלֶד חַי צִמְתָּ
וַחֲבֹךְ וּכְאֲשֶׁר מֵת הַיֶּלֶד קִסְמָתוֹ וְתֹאכֵל
לֶחֶם : וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צִמְתִּי

וְאִכְכָּה כִּי אֶמְרָתִי מִי יוֹדַע ? חֲנָנִי
יְהוָה וְחַי הַיֶּלֶד : וְעַתָּה מֵת לִפְנֵי

יְהוָה אֲנִי צָם הָאוֹכֵל לְהַשְׁיבּוֹ עוֹד
אֲנִי הֵלַךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יָשׁוּב
אֵלָי : וַיִּנָּחֶם דָּוִד אֶת בֵּת־

שֶׁבַע אֲשֶׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּה
וַיַּחֲלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֹת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה
וַיְהִי וְהָיָה אֲחִיקָו :

וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן

הַנָּבִיא

וְחֲנָנִי
ק

שמואל ב יג

על--משכבך והתחל ובא אביך
 לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר
 אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני
 את הברירה למען אשר אראה
 ואכלתי מידה וישכב אמןזן ויתחל
 ויבא המלך לראותו ויאמר אמןזן
 אל המלך תבוא נא תמר אחותי
 ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה
 מידה : וישלח דוד אל תמר הביתה
 לאמר לכי נא בית אמןזן אחיך
 ועשי לו תברירה : ותלך תמר בית
 אמןזן אחיה והוא שכב ותקח את
 הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל
 את הלבבות : ותקח את המשרת
 ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר
 אמןזן

יתר ז

שמואל ב יג

וּבַחֲרָצִי הַבְּרוֹל וּבַמְּגִזְרוֹת הַבְּרוֹל
 וְהַעֲבִיר אֹתָם בַּמֶּלֶךְ וְכֵן יַעֲשֶׂה
 לְכָל עַרְוֵי בְּנֵי עַמּוֹן וַיֵּשֶׁב דָּוִד וְכָל־
 יג הָעָם יְרוּשָׁלַם וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן א
 וְלֹא־בְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אַחֲזָה יָפָה
 וַשְּׁמָה חֲמֹר וַיֵּאֱהָבָה אִמְנוֹן בֶּן־דָּוִד
 וַיִּצֹר לֹא־מִנוֹן לְהַתְחַלּוֹת בְּעַבְדּוֹ חֲמֹר
 אַחֲתוֹ כִּי בְּתוֹלָה הָיָה וַיִּפְּלֵה בְּעֵינָיו
 אִמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוֹמָה וְלֹא־מִנוֹן
 רָע וְשָׁמוֹ יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד
 וַיּוֹנָדָב אִישׁ־חָכָם מְאֹד וַיֹּאמֶר לוֹ
 מִדּוּעַ אַחָה כָּכָה־זֶה בֶּן־הַמֶּלֶךְ בִּבְקָר
 בִּבְקָר הָלוֹא חָגִיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ
 אִמְנוֹן אֶת־חֲמֹר אַחֲזָה אֲבִשְׁלֵם אֲחִי
 אֲנִי אֶהָב וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שָׁכַב ה
 עַל

במלך
 ק

שמואל ב יג

טו. אֵתָּהּ וַיִּשְׁנֶנָּה אֶמְנוֹן שְׁנֵנָה גְדוּלָּה
 מֵאֵד כִּי גְדוּלָּה הַשְׁנֵנָּה אֲשֶׁר שְׁנֵנָּה
 מֵאֵתָּה אֲשֶׁר אֵתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ
 אֶמְנוֹן קוּמִי לִבִּי וַתֹּאמֶר לוֹ אֵל-
 אוֹלֶת הַרְעָה הַגְדוּלָּה הַזֹּאת מֵאַחֶרֶת
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי לְשִׁלְחִי וְלֹא אָבָה
 לְשַׁמֵּעַ לָהּ וַיִּקְרָא אֶת-נָעֲרוֹ מִשְׁרָתוֹ
 וַיֹּאמֶר שְׁלַח־נָא אֶת-זֹאת מֵעָלַי
 הַחוּצָה וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָהּ וְעָלֶיהָ
 כְּתָנֶת פָּסִים כִּי כֵן חִלַּבְשָׁנָה בָּנוֹת-
 הַמֶּלֶךְ הַכְּתוּלָה מְעִילִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ
 מִשְׁרָתוֹ הַחוּץ וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָהּ
 וַתִּקַּח תָּמָר אֶפֶר עַל-רֹאשָׁהּ וּכְתָנֶת
 הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרְעָה וַתִּשָּׁם
 יָדָהּ עַל-רֹאשָׁהּ וַתִּלַּךְ וַתִּלּוֹךְ וַיַּעֲקֹבָהּ
 וַיֹּאמֶר

שמואל ב יג

אֲמָנוֹן הוֹצִיאוֹ כָּל-אִישׁ מֵעָלָיו וַיֵּצְאוּ
כָּל-אִישׁ מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֲמָנוֹן אֶל-
חֹמֶר הַבִּיאי הַבְּרִיחַ הַחֹדֶר וְאַבְרָהָ
מִיֶּדֶךָ וַתִּקַּח חֹמֶר אֶת-הַלִּבְבוֹת אֲשֶׁר
עָשְׂתָה וַתָּבֵא לְאֲמָנוֹן אַחִיהָ
הַחֹדֶרָה וַיַּחַשׂ אֵלָיו לֶאֱכֹל וַיַּחֲזֹק-
בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּאִי שִׁכְבִּי עִמִּי
אַחֹתִי וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל-אֶחָי אֶל-
חֲעֲנִי כִי לֹא-יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל
אֶל-חֲעֲשֶׂה אֶת-הַנְּבִלָה הַזֹּאת וְאֲנִי
אֶנֶּה אוֹלִיךָ אֶת-חֶרְפְּתִי וְאַחֶה
תְּהִיָּה כְּאַחֵר הַנְּבִלִים בְּיִשְׂרָאֵל
וַעֲחֹה דָּבָר נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא
יִמְנַעֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא אָבִה לְשִׁמְעַ
בְּקוֹלָהּ וַיַּחֲזֹק מִלְּמֹתָ וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁכַּב
אִתָּהּ

שמואל ב יג

לעֲבֹד יֶלֶךְ נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדֶּיךָ
 כה עִם עֲבֹדְךָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
 אֲבִשְׁלוֹם אֶל־בְּנֵי אֶל־נָא נִלְךְ
 כָּלְנוּ וְלֹא נִכְבֵּד עֲלֶיךָ וַיִּפְרֹץ־בּוֹ
 וְלֹא־אָבָה לָלֶכֶת וַיְבַרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
 אֲבִשְׁלוֹם וְלֹא יֶלֶךְ נָא אֲחֵנוּ אֲמָנוֹן
 אֲחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֶלֶךְ עִמָּךְ
 וַיִּפְרֹץ־בּוֹ אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ
 אֶת־אֲמָנוֹן וְאֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 וַיֵּצֵאוּ אֲבִשְׁלוֹם אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר
 רְאוּ־נָא כָטוֹב לִב־אֲמָנוֹן בְּיָדִי
 וַאֲמַרְתִּי אֵלֶיכֶם הִכּוּ אֶת־אֲמָנוֹן
 וְהִמַּתֶּם אֹתוֹ אֶל־תִּירָאוּ הֲלוֹא כִּי
 אֲנִכִּי צִוִּיתִי אֲתָכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ לְבָנֵי־
 חֵיל וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם לְאֲמָנוֹן
 כֹּאשֶׁר 32 א

שמואל ב יג

ויאמר אליה אבשלום אחיה
 האמינך אחיך הנה עמך ועתה
 אחותי תחרישני אחיך הנה אל-
 תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב
 חמר ושממה בית אבשלום אחיה
 והמלך דוד שמע את כל הדברים
 האלה ויחר לו מאד ואלא דבר
 אבשלום עם אִמְנוֹן למרע ועד-
 טוב כי שגא אבשלום את אִמְנוֹן
 על דבר אשר ענה את חמר אחתו
 ויהי לשנתיים ימים ויהיו גוזים
 לאבשלום בבצל חצור אשר עם-
 אפרים ויקרא אבשלום לכל-
 בני המלך ויבא אבשלום אל-
 המלך ויאמר הנה נא גוזים
 לעבדך

שמואל ב יג

כתב ואל

פ

מתוכי אם אמנון לבדו מת: ויברח
 אבשלום וישא הנער העפה את
 עינו וירא והנה עם רב הלכים
 לה מדרך אחריו מצד ההר: ויאמר
 יונדב אל המלך הנה בני המלך
 באו כדבר עבדך כן היה: ויהי
 ככלתו לדבר והנה בני המלך באו
 וישאו קולם ויבכו וגם המלך
 וכל עבדיו בכו בקי גדול מאד:
 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן
 עמיחור מלך גשור ויתאבל על
 בנו כל הימים: ואבשלום ברח
 וילך גשור ויהי שם שלש שנים:
 וחבל דוד המלך לצאת אל
 אבשלום כי נתם על אמנון כי

מתו ב 32

שמואל ב יג

בְּאִשֶּׁר צִוָּה אֲבִשְׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל־
 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פָּרְדּוֹ
 וַיִּקְמוּ וַיְהִי הַסֵּפֶה בְּדֶרֶךְ וַהֲשִׁמְעָה
 בָּאָה אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה אֲבִשְׁלוֹם
 אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם
 אֶחָד וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־
 בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אֶרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו
 נִצְּבִים קִרְעֵי בְּגָדִים וַיֵּעַן יוֹנָדָב
 בֶּן־שִׁמְעֹה אֶחָיִדָּו וַיֹּאמֶר אֶל־
 יֹאמֶר אֲדוֹנָי אֵת כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־
 הַמֶּלֶךְ הִמִּיתוּ כִּי־אִמְנֹן לְבָדּוּ מֵת
 כִּי־עַל־פִּי אֲבִשְׁלוֹם הִיָּתָה שׂוֹמֵרָה
 מִיּוֹם עֲנָתוֹ אֶת־חֶמֶד אֲחִיו וַיֹּאמֶר
 וַעֲתִידָה אֶל־יֵשׁ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶל־
 לְבֹו דָּבָר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 מָתוּ

שמואל
 ב

שמואל ב יד

בִּינְיָהֶם וַיָּכּוּ הָאֶחָד אֶת־הָאֶחָד
 וַיָּמָת אֶת־וַיְהִנֶּה קָמָה כָּל־חֲמִשָּׁפְחָה
 עַל־שִׁפְחָתָךְ וַיֹּאמְרוּ חֲנִי אֶת־מִכָּה
 אֲחִיו וַנִּמְתָּחֻ בְּנַפְשׁ אֲחִיו אֲשֶׁר
 הָרַג וַנִּשְׁמִידָה גַם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וְכִכְרֵ
 אֶת־גִּחְלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאַרְתָּ לְבִלְתִּי
 שׁוֹם לְאִישׁוֹי שָׁם וּשְׁאָרֵיתָ עַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה
 לָכִי לְבֵיתְךָ וְאֲנִי אֶצְוֶה עֲלֶיךָ׃
 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה חֲתֻקֹּעִית אֶל־
 הַמֶּלֶךְ עָלִי אֲרָנִי הַמֶּלֶךְ חֲעֹז וְעַל־
 בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ חֲמַדְבַּר אֱלִיךָ וַהֲבֵאתָ
 אֵלַי וְלֹא־יִסִּיף עוֹד לָגַעַת בְּךָ׃
 וַתֹּאמֶר וְזָכַר־נָא הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ

שִׁים
 ק

שמואל ב יד

יד מת : וידע יואב בן צרויה כי לב א
 המלך על אבשלום : וישלח יואב
 תקועה ויקח משם אשה חכמה
 ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי
 נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן
 ותלית כאשה זה ימים רבים
 מתאבלת על מת : ובאת אל המלך
 ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב
 את הדברים בפיה : ותאמר האשה
 התקעית אל המלך ותפל על אפיה
 ארצה ותשתחו ותאמר הושעה
 המלך : ויאמר לה המלך מה לך n
 ותאמר אבל אשה אלמנה אני
 וימת אישי : ולשפחתך שני בנים
 וינצו שניהם בשדה ואין מציל
 ביניהם

שמואל ב' ז' זר

אֲדַבְּרָה נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲנִי יַעֲשֶׂה
 הַמֶּלֶךְ אֶת-דְּבַר אִמְתּוֹ כִּי יִשְׁמַע
 הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת-אִמְתּוֹ מִכַּף הָאִישׁ
 לְהַשְׁמִיד אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי יִחִיד מִנְּחֻלַּת
 אֱלֹהִים וְהָאֹמֵר שֶׁפָּחַתְךָ יִהְיֶה נָא
 דְּבַר-אֲדֹנִי אֲמַלְךָ לְמִנְחָה כִּי יִכְמֹלְאֶךָ
 הָאֱלֹהִים בֶּן-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמַע
 דֶּה טוֹב וְהָרַע וַיְהוּדָה אֶל-הֶיךָ יְהִי
 עֹמֵד וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל-
 דֶּה אִשָּׁה אֶל-נָא תִּכְחַדִּי מִמֶּנִּי דְּבַר
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי שָׂאֵל אֶתְּךָ וְהָאֹמֵר
 תֵּאֱשָׁה יְדַבֵּר-נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְ
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֵיךְ יוֹאֵב אֶתְּךָ בְּכָל-
 זֹאת וַתַּעַן דֶּה אִשָּׁה וְהָאֹמֵר חִי
 בְּפֶשֶׁךְ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם-אֲשִׁי לְהַמִּין
 וְלַחֲשִׁמּוּל

כ' חסידים

שמואל ב יד

ויבא את אבשלום וירושלם: ויאמר
 המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה
 ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך
 לא ראה: ^{כה} וכאבשלום לא היה
 איש יפה בכל ישראל להלל מאד
 מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו
 מום: ובעלחו את ראשו ותיה מקץ
 ימים: לימים אשר יגלח כי כבר
 עליו וגלחו ושקל את שער ראשו
 מאתיים שקלים באבן המלך:
 ויולדו לאבשלום שלושה בנים
 וברת אחת ושמה תמר היא היתה
 אשה יפה מראה: וישב אבשלום
 בירושלם שנתים ימים ופני המלך
 לא ראה: וישלח אבשלום אל
 יואב

שמואל ב' ז' ז'

וּלְהַשְׁמִיל מְכַל אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנָי
 דֹּהַמֶּלֶךְ כִּי עֲבָדְךָ יוֹאֵב הוּא צֹנִי
 וְהוּא שָׂם בְּפִי שִׁפְחָתְךָ אֶת כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְכַעֲבוֹר סִבֵּב אֶת־
 פָּנָי וְהִדְבַּר עֲשֵׂה עֲבָדְךָ יוֹאֵב אֶת־
 הַדְּבָר הַזֶּה וְאֲדֹנָי חָכָם כְּחִכְמָה
 מִלֵּאֲךָ הָאֱלֹהִים לִדְעַת אֶת כָּל אֲשֶׁר
 בְּאָרֶץ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאֵב
 הִנֵּה נָא עֲשִׂיתִי אֶת הַדְּבָר הַזֶּה
 וְלֹךְ הִשָּׁב אֶת הַנֶּעַר אֶת אֲבִשְׁלוֹם
 וַיִּפֹּל יוֹאֵב אֶל פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ
 וַיִּבְרַךְ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאֵב הַיּוֹם
 יָדַע עֲבָדְךָ כִּי מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־
 דְּבַר עֲבָדְךָ וַיִּקָּם יוֹאֵב וַיִּלָּךְ גִּשּׁוּרָה
 וַיָּבֹא

עשיתי
ק

עבדך
ק

שמואל ב טו

וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיְגֵד-לוֹ וַיִּקְרָא אֶל-
 אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ
 לוֹ עַל-אַפּוֹ אֶרְצוּהָ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשָּׂק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם׃ וַיְהִי טו
 מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם
 מִרְכָּבָה וְסָסִים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ
 רָצִים לִפְנָיו׃ וַהֲשָׁכִים אַבְשָׁלוֹם
 וַעֲמֹד עַל-יַד דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר וַיְהִי כָל-
 הָאִישׁ אֲשֶׁר-יָהִיָה לוֹ רִיב לָבוֹא
 אֶל-הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט וַיִּקְרָא
 אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר אִי-מִזֶּה עִיר
 אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאַחֲדֵי שְׁבֵט-יִשְׂרָאֵל
 עַבְדְּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם
 רְאֵה דְבָרְךָ טוֹבִים וְנִכְתִּים וְשִׁמְעַ
 אִין לְךָ מֵאַחַד הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
 אַבְשָׁלוֹם

שמואל ב יד

יואב לשלח אתו אל המלך ולא
 אברה לבוא אליו וישלח עור שנית
 ולא אברה לבוא ויאמר אל עבדיו
 ראו חלקת יואב אל ידי ולור שם
 שעורים לכו והוצייתיה באש ויציתו
 עבדי אבשלום את החלקה באש
 ויקם יואב ויבא אל אבשלום
 הביתה ויאמר אליו למד הצייתו
 עבדיך את החלקה אשר לי באש
 ויאמר אבשלום אל יואב הנה
 שלחתי אליך לאמר בא הנה
 ואשלח אתך אל המלך לאמר
 למד באתי מגשור טוב לי עור
 אני שם ועתה אראה פני המלך
 ואם יש בי עון והמתני ויבא
 יואב

והוצייתיה

שמואל ב טו

וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ בְּשָׁלוֹם וַיֵּקֶם
וַיֵּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה׃ וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם
מִרְגָּלִים בְּכָל־שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בְּשִׁמְעֵכֶם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר
וְאִמְרָתֶם מֶלֶךְ אֲבִשְׁלוֹם בְּחֲבֵרוֹן׃
וְאֶת־אֲבִשְׁלוֹם הִלְכוּ מֵאֲתִים אִישׁ
מִירוּשָׁלַם קִרְאִים וְהִלְכִים לַחֲמָם
וְלֹא יָדְעוּ כָּל־דְּבָרֵי וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם
אֶת־אֲחִיתָפֶל הַגִּילָדִי יוֹעֵץ דָּוִד
מֵעִירוֹ מִגִּלָּה בְּזָבְחוֹ אֶת־הַזִּבְחִים
וַיְהִי הַקָּשָׁר אִמָּץ וְהָעֵם הוֹלֵךְ וְרַב
אֶת־אֲבִשְׁלוֹם וַיִּבֹּא הַמַּגִּיד אֶל־דָּוִד
לֵאמֹר הִנֵּה לֵב־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי
אֲבִשְׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־
עַבְדָּיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ
וְנִבְרַחָה

שמואל ב טו

אֲבִשְׁלוּם מִי־יִשְׁמְנִי שֹׁפֵט בְּאֶרֶץ
וְעָלִי יָבֹא כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לוֹ
רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצְדָּקָתוֹ׃ וְהָיָה
בְּקֶלֶב־אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לּוֹ וּשְׁלַח
אֶת־יָדוֹ וְהִתְחַזֵּק לוֹ וְנָשַׁק לוֹ׃ וַיַּעַשׂ
אֲבִשְׁלוּם כַּדָּבָר הַזֶּה לְכָל־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־יָבֹאוּ לְמִשְׁפָּט אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיַּגִּב אֲבִשְׁלוּם אֶת־לֵב אַנְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבַּעִים
שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוּם אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֵלְכָה־נָּא וְאַשְׁלֵם אֶת־נְדָרֵי
אֲשֶׁר־נָדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן׃
כִּי־נָדַר נָדַר עֲבָדְךָ בְּשִׁבְתִּי בְּגִשּׁוֹר
בְּאֶרֶם לֵאמֹר אִם־יָשׁוּב וְשׁוּבֵנִי
יִהְיֶה יְרוּשָׁלַם וְעֲבַדְתִּי אֶת־יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר

שוב
פ

שמואל ב טו

המֶלֶךְ אֶל־אֶתִי הִגֵּתִי לְמִדָּה תִלָּךְ
גַּם־אֶתְּחָה אֶתְּנוּ שׁוּב וְשָׁב עִם־
הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אֶתְּחָה וְגַם־גִּלְהָד
אֶתְּחָה לְמִקְוֶמְךָ׃ תַּמּוּל׃ בּוֹאֶךְ
וְהַיּוֹם אֲבֹעֶךָ עֲמִנִי לְלֶכֶת וְאֲנִי
הוֹלֵךְ עַל־אֲשֶׁר־אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוּב
וְהִשָּׁב אֶת־אֶחִיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֶמְתּוֹ׃
וַיַּעַן אֶתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חִי
וְחֹזֶה וְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם
בְּמִקְוֶם אֲשֶׁר יִתְּיָה שָׁם אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אִם לְמִוֶּת אִם לְחַיִּים כִּי־
שָׁם יִתְּיָה עֲבֹדְךָ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
אֶתִי לֵךְ וְעֵבֶר וַיַּעֲבֵר אֶתִי הִגֵּתִי
וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל־
הָעָם׃

אֲנִי
ק

כְּחֵיכ וְלֹא
קרי

שמואל ב טו

ונבחרה כי לא תהיה לנו פליטה
 מפני אבשלם מחרו ללכת פן
 ימהר והשגנו והדיוח עלינו את
 הרעה והכזה תעיר לפי חרב
 ויאמרו עבדי המלך אל המלך^{טו}
 בכל אשר יבחר אדני המלך הנח
 עבדך ויצא המלך וכל ביתו
 ברגליו ויעזב המלך את עשר
 נשים פלגשים לשמר הבית
 ויצא המלך וכל העם ברגליו
 ויעמדו בית המרחק וכל עבדיו
 עברים על ידו וכל הפרתי וכל
 הפלתי וכל הגתים שש מאות
 איש אשר באו ברגלו מגת
 עברים על פני המלך ויאמר
 המלך

והיה

שמואל ב טו

בערב
ק

שְׁנֵי בָנִים אֲחֵכֶם : רְאוּ אֲנֹכִי
מִתְמַתֵּמָה בְּעֵבְרוֹת הַמִּדְבָּר עַד-
בּוֹא דָבָר מֵעִמָּכֶם לְהַגִּיד לִי :
וַיָּשָׁב צִדּוֹק וְאַבְיָתָר אֶת-אַרְוֶן
הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם :
וַדֹּד עֲלָה בְּמַעְלָה הַיְוִיתִים עֲלָה :
וּבֹכָה וְרָאשׁ לוֹ חֲפּוּי וְהוּא הוֹלֵךְ
יַחַף וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ חֲפוּ אִישׁ
רֹאשׁוֹ וַעֲלוּ עֲלָה וּבָכָה : וַדֹּד הַגִּיד
לְאֹמֶר אַחִיתֹפֶל בְּקִשְׁרִים עִם-
אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סָכַל-נָא אֶת-
עֵצַת אַחִיתֹפֶל יְהוָה : וַיְהִי דָוִד
בָּא עַד-הָרָאשׁ אֲשֶׁר-יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם
לְאֱלֹהִים וְהִנֵּה לִקְרָאתוֹ חוּשֵׁי
הָאֲרָכִי קְרוּעַ כְּתָנָתוֹ וְאַדְמָה עַל-
רֹאשׁוֹ 33 א רֹאשׁוֹ

שמואל ב טו

הָעַם עֲבָרִים וְהַמֶּלֶךְ עָבַר בְּנַחֲל
 קִדְרוֹן וְכָל־הָעַם עֲבָרִים עַל־פְּנֵי
 דָּרֶךְ אֶת־הַמִּדְבָּר : וַהֲנִהֵגְם צִדּוֹק
 וְכָל־הַלְוִיִּם אֹתוֹ נִשְׁאִים אֶת־אֲרוֹן
 בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיַּצְקוּ אֶת־אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֲבִיתָר עַד־תָּם כָּל־
 הָעַם לַעֲבֹד מִן־הָעִיר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ ^{כה}
 לַצִּדּוֹק הִשָּׁב אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 הָעִיר אִם־אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְיָ
 וַהֲשִׁבֵנִי וְהִרְאֵנִי אֹתוֹ וְאֶת־נֹתָנוֹ :
 וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חִפְצָתִי בְּךָ הִנֵּנִי
 יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו :
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִדּוֹק הִכֹּהֶן
 הִרְאֵה אֶת־הַשִּׁבְיָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם
 וְאֶחֱיָמָעַץ בֶּנְךָ וַיְהֻנָּתָן בֶּן־אֲבִיתָר
 שְׁנֵי

שמואל ב יו

וידוד עבר מעט מהראש והנה יו
 ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמר
 חמרים חבשים ועליהם סאתים
 לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ
 ונבל יין : ויאמר המלך אל-
 ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא
 החמורים לבית המלך לרכב
 ולהלחם והקיץ לאכל הנערים
 ונהיין לשנות היעף במדבר : ויאמר
 המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא
 אל המלך הנה יושב בירושלם כי
 אמר תיום ישיבו לו בית ישראל
 את ממלכות אבי : ויאמר המלך
 לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת
 ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן
 בעיניך

והלחם
 ק

שמואל ב טו

ראשו : ויאמר לו דוד אם עברת
 אתי והיית עלי למשא : ואם לא
 העיר תשוב ואמרת לאבשלום
 עבדך אני המלך אחיה עבד אביו
 ואני מאז ועתה ואני עבדך
 והפרתה לי את עצת אחיתפל :
 ותלוא עמך שם צדוק ואביתר
 הכהנים ותיה כל הדבר אשר
 תשמע מבית המלך תגיד לצדוק
 ולאביתר הכהנים : הנה
 שם עמם שני בניהם אחימעז
 לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחם
 בידם אלי כל דבר אשר תשמעו :
 ויבא חושי רעה דוד העיר
 ואבשלום יבוא ירושלם :
 ודוד

שמואל ב יו

אֶת־אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶעֱבְרָה־נָא
 וְאֶסִּירָה אֶת־רָאשָׁיו׃ וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ מִה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי
 יִקְלָל וְכִי יִהְיֶה אָמַר לוֹ קִלְלֵ אֶת־
 דָּוִד וּמִי יֹאמֶר מְדוּעַ עָשִׂיתָ כֵּן׃
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישׁי וְאֶל־כָּל־
 עַבְדָּיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר־יָצָא מִמֶּעִי
 מִבִּקֵּשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאֵף־כִּי־עָתָה בֵּן־
 הַיָּמִינִי הִנָּחוּ לוֹ וַיִּקְלָל כִּי־אָמַר
 לוֹ יְהוָה׃ אֲוֹלֵי יִרְאֵה יְהוָה בְּעֹנֵי
 וְהַשִּׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ
 הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו
 בַּדֶּרֶךְ וְשִׁמְעִי הָלַךְ בְּצִלְעֵ הַהָר
 לַעֲמֹתוֹ הַלּוֹךְ וַיִּקְלָל וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים
 לַעֲמֹתוֹ וַעֲפָר בַּעֲפָר׃ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ־
 וְכָל־

כה
 ק
 כי
 ק

בעיני
 ק

שמואל ב יו

בעיניך אדני המלך ו ובה המלך
 דוד עד בחורים ונהנה משם איש
 יוצא ממשפחת בית שאול ושמו
 שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל
 ויסקל באבנים את דוד ואת כל
 עבדי המלך דוד וכל העם וכל
 הגברים מימינו ומשמאלו ו וכה
 אמר שמעי בקללו צא צא איש
 הדמים ואיש הכל יעל ו השיב
 עליך יהוה כל ידמי בית שאול אשר
 מלכת תחתו וימת יהוה את
 המלוכה בין אבשלום בנה ונהג
 ברעתך כי איש דמים אתה ו
 ויאמר אבישי בן צרויה אל
 המלך למה יקלל הכלב המרת הוה
 את

שמואל ב י

כ וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל־אֲחִיתֹפֶל הֲבו
 לָכֶם עֲצָה מָה־נַּעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר
 אֲחִיתֹפֶל אֶל־אֲבִשְׁלוֹם בּוֹא־אֶל־
 פִּלְגֶשֶׁי אֲבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשִׁמּוֹר
 הַבָּיִת וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־
 נִבְאֲשָׁתָה אֶת־אֲבִיךָ וְחִזְקוּ יְדֵי כָל־
 אֲשֶׁר אַתָּה׃ וַיָּשׁוּ לְאֲבִשְׁלוֹם
 הָאֵהָל עַל־הַגִּגַּי וַיָּבֹא אֲבִשְׁלוֹם
 אֶל־פִּלְגֶשֶׁי אֲבִיו לַעֲיֹנֵי כָל־יִשְׂרָאֵל׃
 וַעֲצָתָה אֲחִיתֹפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בַּיּוֹמִים
 הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאַל׃ בְּדִבֶּר
 הָאֱלֹהִים כֵּן כָּל־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל
 גַּם־לְדָוִד גַּם־לְאֲבִשְׁלוֹם׃
 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אֲבִשְׁלוֹם י׃
 אֲבַחֲרָה נָא שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֱלֹהִי
 אִישׁ

איש קרי
 ולא כתב

שמואל ב יו

וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עֵיפִים וַיִּנְפָּשׁ
 שָׁם : וַאֲבִשְׁלוֹם וְכָל־הָעָם ^{טז}
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וַאֲחִיהֶם
 אִתָּו : וַיְהִי כִּאֲשֶׁר־בָּא חוּשִׁי
 הָאֲרָכִי רֵעֵה דָוִד אֶל־אֲבִשְׁלוֹם
 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשְׁלוֹם יְחִי
 הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר
 אֲבִשְׁלוֹם אֶל־חוּשִׁי זֶה חֲסִדְךָ
 אֶת־רֵעֶךָ לָמָּה לֹא הִלַּכְתָּ אֶת־
 רֵעֶךָ : וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשְׁלוֹם
 לֹא כִי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה
 וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֶחָיָה וְאִתּוֹ
 אֲשַׁב : וְהַשְׁנִית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד
 הֲלוֹא לִפְנֵי בְנוֹ כִּאֲשֶׁר עֲבַדְתִּי לִפְנֵי
 אֲבִיךָ כִּן אֶחָיָה לִפְנֶיךָ :

וַיֹּאמֶר

שמואל ב יז

וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֵאמֹר
טוֹבָה הָעֵצָה אֲשֶׁר־יַעַץ אֲחִיתֹפֶל
בְּפַעַם הַזֹּאת וְיֹאמֶר חוּשִׁי אֶתָּה
יָדַעְתָּ אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי
גִבֹּרִים הֵמָּה וּמָרִי נָפֶשׁ הֵמָּה כְּדוֹב
שָׂכֹר בַּשָּׂדֶה וְאָבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה
וְלֹא יִלִּין אֶת־הָעֶסוֹהֵנָה עִתָּה הוּא־
נִחָא בְּאַחַת הַפְּתָחִים אוֹ בְּאַחֶר
הַמְּקוֹמָה וְהָיָה כִּנְפֹל בְּהֵם בַּחֲחִלָּה
וְשָׁמַע הַשָּׁמַע וַיֹּאמֶר הִיטָה מִגִּפּוֹר
בָּעַם אֲשֶׁר אַחֲרִי אַבְשָׁלָם וְהוּא
גַּם־בֶּן־חֵיל אֲשֶׁר לָבֹו כָּל־בְּנֵי הָאָרֶץ
הַמָּס וּמָס כִּי יָדַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־
גִבּוֹר אָבִיךָ וּבְנֵי־חֵיל אֲשֶׁר אִתּוֹ
כִּי יַעֲצִתִּי הָאֵסָף וְאֵסָף עָלֶיךָ כָּל־
יִשְׂרָאֵל

סוף פרק

שמואל ב יז

איש ואקומה וארדפה אחרי דוד
הלילה : ואבוא עליו והוא יגע
ורפה ימים והחרדתי אתו וגם כל-
העם אשר אתו והכיתי את המלך
לבדו : ואשובה כל העם
אליו כשוב הכל האיש אשר אתה
מבקש כל העם יהיה שלום :
ויושר הדבר בעיני אבשלם ובעיני
כל זקני ישראל : ויאמר ה
אבשלום קרא נא גם לחושי
הארכי ונשמעה מה כפיו גם-
הוא : ויבא חושי אל אבשלום
ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר
הזה דבר אחי תפל הנעשה את-
זכרו אם אין אתה דבר :
ויאמר

שמואל ב יז

טו אֲבִשְׁלוּם אֶת־הָרָעָה : וַיֹּאמֶר
 חוּשִׁי אֶל־צִדּוֹק וְאֶל־אֲבִיתָר
 הַכֹּהֲנִים כְּזָאת וְכֹזֶאת יַעַץ אֲחִיתֹפֶל
 אֶת־אֲבִשְׁלָם וְאֵת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְכֹזֶאת וְכֹזֶאת יַעֲצָתִי אֲנִי : וַעֲתָה
 שְׁלַחְנוּ מִהֶרָה וְהַגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר
 אֶל־תֵּלֵךְ הַלַּיְלָה בְּעֶבְרוֹת הַמִּדְבָּר
 וְגַם עֲבוֹר תַּעֲבוֹר פֶּן יִבְלַע לְמֶלֶךְ
 וְלִכְל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ : וַיְהִי כֵן
 וְאֲחִימֶעַץ עֲמָדִים בְּעֵין רִגְלָה וְהַלְכָה
 הַשִּׁפְחָה וְהַגִּידָה לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ
 וְהַגִּידוּ לְמֶלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יוֹכְלוּ
 לְהִרְאוֹת לָבוֹא הָעִירָה : וַיֵּרָא
 אֲתָם נָעַר וַיֵּגֵד לְאֲבִשְׁלָם וַיֵּלְכוּ
 שְׁנֵיהֶם מִהֶרָה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית אִישׁ
 בַּבְּחוּרִים

בערכות
 ק

שמואל ב יז

וְיִשְׂרָאֵל מִן־וְעַד־כָּאֵר שְׁבַע כְּחוֹל
 אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֹב וּפְנִיָּךְ הַלָּכִים
 בְּקֶרֶב וּבֵאֵנוּ אֵלָיו בְּאַחַת הַמְּקוֹמֹת
 אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וּנְחַנוּ עָלָיו כְּאֲשֶׁר
 יִפֹּל חֶטֶל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נֹתֵר
 בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־
 אַחֲרֵי וְאִם־אֵל־עִיר יֵאָסֶף וְהִשְׁיֵאוּ
 כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא
 חֲבָלִים וְסַחֲבָנוּ אֹתוֹ עַד־הַנָּחַל
 עַד אֲשֶׁר־לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־
 צָרוּר וְיֹאמֶר אֲבִשְׁלוּם
 וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עָצָה
 חוֹשֵׁי הָאָרֶץ מַעֲצָה אַחִיתָפֶל
 וַיְהִי צִוְּהָ לְהַפֵּר אֶת־עָצָה אַחִיתָפֶל
 הַטּוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיא יְהוֹנָתָן עַל־
 אֲבִשְׁלוּם

שמואל ב יז

עבר את הירדן : ואחיתפל
ראוה כי לא נעשתה עצתו ויחבש
את החמור ויגם וילך אל ביתו
אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת
ויקבר בקבר אביו : וידוד בא
מחנימה ואבשלם עבר את הירדן
בה הוא וכל איש ישראל עמו : ואת
עמשא שם אבשלם תחת יואב
על העבא ועמשא בן איש ושמו
יהרא הישראלי אשר בא אל
אביגל בת נחש אחוזת צרויה אם
יואב : ויחזן ישראל ואבשלם
ארץ הגלעד : והי כבוא דוד
מחנימה ושבי בן נחש מרבית בני
עמון ומכיר בן עמיאל מלוא דבר
זברולי

שמואל ב יז

בבחורים ולו באר בחצרו ויורו
שם ו ותקח האשה ותפרש את
המסך על פני הבאר ותשטח עליו
הרפות ולא נודע דבר ו יבאו עבדיו כ
אבשלום אל האשה הביתה
ויאמרו איזה אחימעץ ויהונתן
ותאמר להם האשה עברו מיכל
המים ויבקשו ולא מצאו וישבו
ירושלם ויהי אחרי לכתם ויעלו
מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד
ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה
את המים כי ככה יעץ עליכם
אחיתפל ויקם דוד וכל העם אשר
איתו ויעברו את הירדן עד אור
הבקר עד אחל לא נעדר אשר לא
עבר

שמואל ב יח

נֹס נָנוּס לֹא--וְשִׁימוּ אֲלֵינוּ לֵב
 וְאִם--יָמְתוּ חֲצִינוּ לֹא--וְשִׁימוּ אֲלֵינוּ
 לֵב כִּי-עֲתִידָה כְּמִנּוּ עֲשֶׂה אֲלֵפִים
 וְעֲתֵה טוֹב כִּי--תִהְיֶה--לָנוּ מִעִיר
 לְעֶזְרָה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר-יִשָּׁב בְּעֵינֵיכֶם אַעֲשֶׂה וַיַּעֲמֵד
 הַמֶּלֶךְ אֶל-יַד הַשָּׁעַר וְכָל-הָעָם
 הַיָּצְאוּ לַמָּאוֹרָה וְלֵאלֹפִים : וַיֵּצֵאוּ
 הַמֶּלֶךְ אֶת--יֹאב וְאֶת--אֲבִישִׁי
 וְאֶת--אֲחִי לֵאמֹר לֹאט--לִי לַנֶּעַר
 לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל-הָעָם שָׁמְעוּ בְּצֹרֶת
 הַמֶּלֶךְ אֶת--כָּל-הַדְּבָרִים עַל-דְּבַר
 אֲבִשָׁלוֹם : וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה
 לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה
 בֵּינֵם אֲפָרַיִם : וַיִּגְּפוּ שָׁם
 עִם

חזק
 לעזר
 ק

שמואל ב יח

וברזלי הגלעדי מרגלים : משכב
 וספורת וכלי יוצר וחטים ושערים
 וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי :
 ודבש וחמאה וצאן ושפופות בקר
 הגישו לדוד ולעם אשר אתו
 לאכול כי אמרו העם רעב ועיף
 יח וצמא במדבר : ויפקד דוד את
 העם אשר אתו וישם עליהם
 שרי אלפים ושרי מאות :
 וישלח דוד את העם השלשית
 ביד יואב והשלשית ביד אבישי
 בן צרויה אתי יואב והשלשית
 ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל
 העם יצא אצא גם אני עמכם :
 ויאמר העם לא תצא כי אם
 נוס

שמואל ב יח

המגיד לו והנה ראית ומדוע לא
הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך
עשרה כסף וחגרה אחת :

והי
ק

ויאמר האיש אל-יואב ולא אנכי
שקל על-כפי' אלף כסף לא-אשלח
ידו אל-בן-המלך כי באזנינו צוה
המלך אתך ואת-אבישי ואת-אתי
לאמר שמרו מי בנער באבשלום :

בנפשו
פ

ואז-עשיתי בנפשו שקר וכל-
דבר לא-יפחד מן-המלך ואתה
תתועב מנגד :

לא-כן אחילה לפניך ויקח שלשה
שבטות בכפו ויתקעם בלב
אבשלום עודנו חי בלב האלה :

וַיִּסְבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נְשָׂאֵי כָלִי

34 א יואב

שמואל ב יח

עם ישראל לפני עבדי דוד ויהי
שם המגפה גדולה ביום ההוא
עשרים אלף ויהי שם

במזרח

ק

המלחמה נפצות על פני כל
הארץ וירב היער לאכל בעם
מאשר אכלה החרב ביום ההוא
ויערם אבשלום לפני עבדי

דוד ואבשלום רכב על הפרד
ויבא הפרד תחת שובך האלה
הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן
בין השמים ובין הארץ והפרד
אשר תחתיו עבר וירא

איש אחד ויגד ליואב ויאמר
הנה ראיתי את אבשלם תלוי
באלה ויאמר יואב לאיש

המגיד

שמואל ב יח

וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בְּשֶׁרָה אֶחָה
 הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשְׂרָתָה בְּיוֹם אַחֵר
 וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תִבָּשֶׁר כִּי עַל-^{בְּנֵי קְרִי הָאֵל} בֶּן-
 הַמֶּלֶךְ מֵת׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְכוּשִׁי
 לְךָ הַיָּד הַזֶּה לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָהּ
 וַיִּשְׁתָּחוּ כְּוָשִׁי לְיוֹאָב וַיִּרָץ׃ וַיִּסָּף
 עוֹד אַחִימֶעַץ בֶּן-צְדוּק וַיֹּאמֶר אֵל-
 יוֹאָב וַיְהִי מָה אֶרְצָה נָא גַם-אֲנִי
 אַחֲרֵי הַכוּשִׁי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְמַדָּה זֹאת
 אַתָּה רָץ בְּנִי וּלְכָה אִין-בְּשׂוֹרָה
 מִצָּאָתָה׃ וַיְהִי מָה אֶרְוֹץ וַיֹּאמֶר
 לוֹ רֹץ וַיִּרָץ אַחִימֶעַץ דֶּרֶךְ חֲכָכָר
 וַיַּעֲבֹר אֶת-הַכוּשִׁי׃ וַיְדוּד יוֹשֵׁב בֵּין-
 שְׁנֵי הַשָּׁעָרִים וַיִּלֶךְ הַצֶּפֶרֶת אֶל-
 גַּג הַשָּׁעַר אֶל-חֲחוּמָה וַיִּשָּׂא אֶת-
 עֵינָיו

שמואל ב יח

וַיָּאבֹב וַיָּכּוּ אֶת־אֲבִשְׁלוֹם וַיִּמָּתוּהוּ׃
 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשֹּׁפָר וַיָּשָׁב הָעָם
 מִרְדֵּף אֶחָדִי וְיִשְׂרָאֵל כִּי־חָשַׁךְ יוֹאָב
 אֶת־הָעָם׃ וַיִּקְחוּ אֶת־אֲבִשְׁלוֹם
 וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ בַּיַּעַר הָאֵל־הַפְּתוּחַ
 הַגָּדוֹל וַיַּעֲבֹד עָלָיו גִּל־אֲבִנִים גָּדוֹל
 מְאֹד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ לְאֹהֲלָיו׃
 וְאֲבִשְׁלוֹם לָקַח וַיַּעֲבֹד לוֹ בַּחֲנוּ אֶת־
 מִצֵּבַת הָאֲשֶׁר בְּעַמֻּק הַמֶּלֶךְ כִּי
 אָמַר אֵין־לִי בֶן־בְּעָבוֹר חֹזֵק
 שָׁמַי וַיִּקְרָא לַמִּצֵּבַת עַל־שְׁמוֹ
 וַיִּקְרָא לָהּ יַד־אֲבִשְׁלוֹם עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ וְאַחִימֶעַץ בֶּן־צְדוּקִי אָמַר
 אֲרוּצָה נָא וְאֲבִשְׁרוּהָ אֶת־הַמֶּלֶךְ
 כִּי־שָׁפְטוּ יְהוֹנָתָן מִיַּד אִיבָיו׃

וַיֹּאמֶר

שמואל ב יט

נִשְׁאָנוּ אֶת־יָדַם בְּאֹרְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם לְנָעֹר
 לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַחִימֶעַץ רֵאיוֹתִי
 הַהֶמּוֹן הַגָּדוֹל לְשַׁלַּח אֶת־עֶבֶד
 הַמֶּלֶךְ יוֹאָב וְאֶת־עֶבֶדְךָ וְלֹא יִדְעוּתִי
 מָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סֵב הַתִּיּוֹעֵב
 בָּהּ וַיִּסֵּב וַיַּעֲמֹד׃ וַחֲנָנִי הַכּוֹשִׁי
 בָּהּ וַיֹּאמֶר הַכּוֹשִׁי יַחֲבֹשׁ אֹרְנֵי
 הַמֶּלֶךְ כִּי־שָׁפֵטְךָ יְהוָה הַיּוֹם מִיָּד
 כָּל־הַקָּמִים עָלֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הַכּוֹשִׁי הַשְׁלוֹם לְנָעֹר
 לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוֹשִׁי וַיְהִי כִנְעֹר
 אִיבֵי אֹרְנֵי הַמֶּלֶךְ וְכָל־אֲשֶׁר־קָמוּ
 עָלָיו לְרָעָה׃ וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל יָט
 עַל־עֲלִית הַשָּׁעַר וַיִּבֶךְ וְכֹה־אָמַר
 בְּלַכְתּוֹ 34 ג

שמואל ב יח

עִינֵיו יִזְרָא וְהִנֵּה אִישׁ רָץ לְבָדּוֹ
 וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיִּגַּד לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר כֹּה
 הַמֶּלֶךְ אִם לְבָדּוֹ בְּשׂוֹרָה בְּפִיו וַיִּלָּךְ
 הַלֵּוֹךְ וַקִּרְבּוֹ וַיִּרָא הַצֹּפֶה אִישׁ
 אַחֵר רָץ וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה אֶל־הַשָּׂעֵר
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִישׁ רָץ לְבָדּוֹ וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ גַּם־זֶה מִבָּשָׂר׃ וַיֹּאמֶר
 הַצֹּפֶה אֲנִי רָאִיתִי אֶת־מְרוֹצֵת
 הָרָאשׁוֹן כַּמְרָצָה אַחֲמִיעֵץ בֶּן־
 צִדּוֹק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִישׁ טוֹב זֶה
 וְאֶל־בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא׃
 וַיִּקְרָא אַחֲמִיעֵץ וַיֹּאמֶר אֶל־
 הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ לְאַפְּיוֹ
 אֲרָצָה וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲשֶׁר סָגַר אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
 נִשְׁאוּ

שמואל ב יט

וְאֵת נַפֶּשׁ בְּנִיךָ וּבְנֵתְיֶיךָ וְנַפֶּשׁ נְשִׁיךָ
וְנַפֶּשׁ פְּלִגְשִׁיךָ וְלֹא אֶהְבֵּה אֶת־שָׂנְאֶיךָ
וְלִשְׂנֵא אֶת־אֹהֲבֶיךָ כִּי הַגֵּרֶת הַיּוֹם
כִּי אִין לְךָ שָׂרִים וְעֲבָדִים כִּי יִרְעֵתִי
הַיּוֹם כִּי לֹא אֲבַשְׁלוּם חֵל וּבִלְנִי
הַיּוֹם מֵתִים כִּי־אֵז יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֶיךָ
וְעַתָּה קוּם צֵא וּדְבַר עַל־לֵב עַבְדֶּיךָ
כִּי בִיהוּדָה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי־אֵינְךָ יוֹצֵא
אִם־יֵלֶין אִישׁ אֶחָד הַלֵּילָה וְרָעָה
לְךָ זֹאת מְכַל־הַרְעָה אֲשֶׁר־בָּאָה
עָלֶיךָ מִנְּעֲרִיד עַד עַתָּה וַיָּקָם
הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בַּשָּׁעַר וְכָל־הָעָם
הַגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב
בַּשָּׁעַר וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתָּאֵל נָם אִישׁ לְאֹהֲלָיו

לא
ק

שמואל ב יט

בִּלְכֹּהֶן בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי
 אֲבִשְׁלוֹם מִי־יָהִן מוֹתִי אֲנִי חֲחִידִי
 אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי וַיֵּגֶד לְיוֹאָב הַנֶּה
 הַמֶּלֶךְ בָּכָה וַיִּתְאַבֵּל עַל־אֲבִשְׁלוֹם׃
 וַהֲהִי חֲשָׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹאֲכַל
 לֶכֶל־הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם
 הַהוּא לֵאמֹר נִעְצַב הַמֶּלֶךְ עַל־
 בְּנֵי׃ וַיִּתְגַּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא
 לְבֹא הָעִיר כְּאִשֶּׁר יִתְגַּב הָעָם
 הַנִּכְלָמִים בְּנוֹתָם בַּמֶּלֶךְ וַהֲמִלֵּךְ׃
 לֹאֲשׁ אֶת־פָּנָיו וַיִּשָּׁק הַמֶּלֶךְ קוֹל
 גְּדוֹל בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי
 בְנֵי׃ וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲבוֹת
 וַיֹּאמֶר הוֹבֵשָׁה הַיּוֹם אֶת־פָּנָי כֹּל־
 עַבְדֶּיךָ הַמִּמְלָכִים אֶת־נַפְשְׁךָ הַיּוֹם
 וְאֵת

שמואל ב יט

הֲלוֹא עֲצָמַי וּבָשָׁרִי אֵתָהּ כֹּה יַעֲשֶׂה
 לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם לֹא שָׁר-
 עָבָא תְהִיָּה לִפְנֵי כָל הַיָּמִים תַּחַת
 יוֹאֵב : וַיֵּט אֶת-לֵבָב כָּל-אִישׁ
 יְהוּדָה בְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלַח אֶל-
 הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֶתָּה וְכָל-עַבְדֶּיךָ :
 וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד הַיַּרְדֵּן וַיהוּדָה
 בָּא הַגִּלְגָּל לְלֶכֶת לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ
 לְהַעֲבִיר אֶת הַמֶּלֶךְ אֶת הַיַּרְדֵּן :
 וַיִּמָּהֵר שָׁמְעֵי בֶן-גֵּרָא בֶן-הַיְמִינִי
 אֲשֶׁר מִבְּחֻרִים וַיָּרֶד עִם-אִישׁ
 יְהוּדָה לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד :
 וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימָן וְצִיָּבָא
 בְּעַר בֵּית שְׂאוּל וַחֲמִשָּׁת עָשָׂר בָּנָיו
 וְעֹשִׁיִּים עַבְדָּיו אֹתוֹ וַצִּלְחוּ הַיַּרְדֵּן
 לִפְנֵי

שמואל ב יט

ויהי כל העם גדון בכל שבטי
 ישראל לאמר המלך הצילנו מִכַּף
 איבינו והוא מלטנו מִכַּף פִּלְשִׁתִּים
 ועתה ברח מן הארץ מעל
 אבשלום ואבשלום אשר משחנו
 עלינו מת במלחמה ועתה למה
 אתם מחרשים להשיב את המלך
 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל
 אביתר הכהנים לאמר דברו אל
 זקני יהודה לאמר למה תהיו
 אחרנים להשיב את המלך אל
 ביתו ודבר כל ישראל בא אל
 המלך אל ביתו אחי אתם עצמי
 ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים
 להשיב את המלך ולעמשא'תמרו
 הלא

שמואל ב יט

לי היום לשטן חיוס יומת איש
 בישראל כי הלוא יודעתי כי חיוס
 אני מלך על ישראל : ויאמר
 המלך אל שמעי לא תמות וישבע
 כה לו המלך ו מפִּיבֶשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל
 יחד לקראת המלך ולא עשה
 רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו
 לא כבס למז חיוס לכת המלך עד
 היום אשר בא בשלום : ויהי
 כי בא ירושלם לקראת המלך
 ויאמר לו המלך למה לא הלכת
 עמי מפִּיבֶשֶׁת : ויאמר אדני
 המלך עבדי רמני כי אמר עבדך
 אחבשה לו החמור וארכב עליה
 ואלך את המלך כי פסח עבדך :
 וירגל

שמואל ב יט

לפני המלך : ועברה העברה
לעביר את בית המלך ולעשות
השוב בעינו ושמעי בן גרא גפל
לפני המלך בעברו בירדן : ויאמר
אל המלך אל יחשב לי אדני עון
ואל תזכר את אשר העוה עבדך
ביום אשר יצא אדני המלך
מירושלם לשום המלך אל לבו :
כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה
באתי היום ראשון לכל בית יוסף
לרדת לקרא את אדני המלך :
ויעז אבישי בן צרויה ויאמר
התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל
את משיח יהוה : ויאמר דוד
מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו
לי

שמואל ב יט

מֵאֵד בֶּן-שָׁמְנִים שָׁנָה וְהוּא כָּלְכָל
 אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּשׁוֹבָתוֹ בְּמַחֲנֵים כִּי-
 אִישׁ גָּדוֹל הוּא מְאֹד וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל-בְּרוּזִי אֲחִי עֲבֹר אִתִּי
 וְכִלְכַּלְתִּי אִתְּךָ עִמָּדִי בִירוּשָׁלַם וְ
 וַיֹּאמֶר בְּרוּזִי אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּפְּחָה יְמֵי
 שְׁנֵי חַיֵּי כִי-אֵעֲלֶה אֶת-הַמֶּלֶךְ
 יְרוּשָׁלַם וְ בֶן-שָׁמְנִים שָׁנָה
 אֲנִכִּי הַיּוֹם הַזֶּה בֵּין-טוֹב לְרָע
 אִם-יִטְעַם עִבְדְּךָ אֶת-אֲשֶׁר אֲכַל
 וְאֶת-אֲשֶׁר אֲשָׁתָה אִם-אֲשַׁמֵּעַ
 עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשִׁירוֹת וְלִמָּה
 יִתִּירָה עִבְדְּךָ עוֹד לְמִשָּׂא אֶל-אֹדְנִי
 הַמֶּלֶךְ בְּמַעַט יַעֲבֹר עִבְדְּךָ אֶת-
 הַיַּרְדֵּן אֶת-הַמֶּלֶךְ וְלִמָּה יִגְמַלְנִי
 הַמֶּלֶךְ

שמואל ב יט

וירגל בעבדך אל אדני המלך
 ואדני המלך כמלאך האלהים
 ועשה הטוב בעיניך ו
 בולא
 הנה כל בית אבי כי אם אנשי
 מות לאדני המלך ותשת את עבדך
 כאכלי שלחנך ומרה יש לי עור
 צדקה ולזעק עור אל המלך ו
 ויאמר לו המלך למרה חרבך עור ו
 דברך אמרתי אתה וציבא מחלקך
 את השדה ו
 ויאמר מפיבשת
 אל המלך גם את הכל יקח אחרי
 אשר בא אדני המלך בשלום אל
 ביתו וברחלי הגלעדי ירד מרגלים
 ויעבר את המלך הירדן לשלחו
 את ברתן ו
 וברחלי ומה
 מאד

חזק
 ק

שמואל ב ב

אֶל-הַמֶּלֶךְ מְדוּעַ גִּבּוֹךְ אֲחִינוּ אִישׁ
 יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-בֵּיתוֹ
 אֶת-הַיַּרְדֵּן וְכָל-אֲנָשֵׁי דָוִד עִמּוֹ׃
 וַיַּעַן כָּל-אִישׁ יְהוּדָה עַל-אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל כִּי-קָרֹב הַמֶּלֶךְ אֵלָּי וְלָמָּה
 זֶה חָרָה לָךְ עַל-הַדְּבָר הַזֶּה הָאֲכֹל
 אֲכָלְנוּ מִן-הַמֶּלֶךְ אִם-נִשְׁאֵאתָ נִשְׂא
 לָנוּ׃ וַיַּעַן אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶת-אִישׁ
 יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֵׂר-יָדוֹת לִי בַּמֶּלֶךְ
 וְגַם-בְּדָוִד אֲנִי מִמֶּךָ וּמְדוּעַ
 הִקְלָחְנִי וְלֹא-הָיָה דְבָרִי רָאשׁוֹן
 לִי לְהָשִׁיב אֶת-מַלְכִּי וְלִקְשׁ דְּבַר-
 אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃
 וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעַל וְשֵׁמוֹ שִׁבְעָה ב
 בֶן-בִּכְרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר
 וַיֹּאמֶר

שמואל ב יט

המלך הגמולה תוצאת : וישב
בא עבדך ואמת בעיני עם קבר
אבי ואמי והנה : עבדך כמהם
יעבר עם - אדני המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך :

ויאמר המלך אתי יעבר כמהם
ואני אעשה לו את הטוב בעיניך
וכל אשר תבחר עלי אעשה לך :
ויעבר כל העם את הירדן והמלך
עבר וישק המלך לבחוליו ויברכתו
וישב למקמו :

הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם
יהודה ויעבירו את המלך וגם
חצי עם ישראל : והנה כל איש
ישראל באים אל המלך ויאמרו
אל-

העבירו
ק

שמואל ב ב

חמועד אשר יעדו ויאמר
דוד אל אבשי עתה ירע לנו שבע
בן בכרי מן אבשלום אחה קח
את עבדי אדניך ורדף אחיו פן
מצא לו ערים בצרות והחיל
עינינו ויצאו אחרינו אנשי חקר
יואב והכרתי והפלתיו וכל הגבורים
ויצאו מירושלם לרדף אחרי
שבע בן בכרי והם
עם האבן הגדולה אשר בגבעון
ועמשא בא לפניהם ויאב חגורי
מרו לבשו ועלו חגור הרב מצמדת
על מהביו בתעורה והוא יצא
וחפל ויאמר יואב לעמשא
החילום אתה אחי וחחזו יד ימין
35 א יואב

שמואל ב כ

וַיֹּאמֶר אִין לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא
נַחֲלָה לָנוּ בְּבֶן יִשְׁי אִישׁ לֹאֲהֵלִיו
יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי
וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבָקוּ בְּמִלְכָּם מִן־
הַיַּרְדֵּן וְעַד יְרוּשָׁלַם וַיִּבְאֲדוּד
אֶל־בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־
עֶשֶׂר נָשִׁים פְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר הָנִיחַ
לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת וַיַּחֲנֹם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת
וַיַּכְלִכֵם וְאֵלֵהֶם לֹא־בָא וְתַהֲיִינָה
צָרֹת עַד־יוֹם מָתָן אֲלִמְנוֹת חַיֹּת ו
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַמְשָׁא הֲזָעִק־
לִי אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וְאַחֶה פֹה עֹמֵד וַיֵּלֶךְ עַמְשָׁא
לְהֲזַעִיק אֶת־יְהוּדָה וַיִּיחָר מִן־
הַמוֹעֵד

ויותר
פ

שמואל ב כ

המסלה עבר כל-איש אחרי יואב
לרדף אחרי שבע בן-בכרי :

ויעבר בכל-שבטי ישראל

אבלה ובית מעכה וכל-הברים

ויקללו ויבאו אף-אחריו :

ויקוללו
ק

ויבאו ויצרו עליו באבלה בית

טו

המעכה וישפכו סללה אל-העיר

ותעמד בחל וכל-העם אשר

את-יואב משחיתם להפיל

החומה :

ותקרא אשה

חכמה מן-העיר שמעו שמעו

אמרו נא אל-יואב קרב עד-הנה

ואדברה אליך :

ויקרב אליה

ותאמר האשה האתה יואב ויאמר

אני ותאמר לו שמע דברי אמתך

זיאמר 35 ב

שמואל ב ב

יוֹאֵב בֶּזֶקֶן עַמְשָׁא לְנִשְׁק־לוֹ :

וְעַמְשָׁא לֹא־נִשְׁמַר בַּחֲרָבִי

אֲשֶׁר בְּיַד־יוֹאֵב וַיַּכְהוּ בָּהּ אֶל־

הַחֹמֶשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מִעֵינֵי אֶרְצָה וְלֹא־

שָׁנָה לוֹ וַיָּמָת וַיּוֹאֵב וַאֲבִישֵׁי אֶחָיו

רָדְף אַחֲרָי שָׁבַע בֶּן־בְּכָרִי :

וְאִישׁ עָמַד עָלָיו מִנְעָרֵי יוֹאֵב

וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בַּיּוֹאֵב וּמִי

אֲשֶׁר לְדָוִד אַחֲרָי יוֹאֵב :

וְעַמְשָׁא מִתְגַּלְל בְּדָם בְּתוֹךְ

הַמַּסְלָה וַיֵּרָא הָאִישׁ כִּי־עָמַד כָּל־

הָעָם וַיִּסַּב אֶת־עַמְשָׁא מִן־

הַמַּסְלָה וַהֲשִׁדָּה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בָּגָד

בָּאֲשֶׁר רָאָה כָּל־הַבָּנִים עָלָיו

וְעָמַד :

בָּאֲשֶׁר הִגִּיד מִן־

הַמַּסְלָה

שמואל ב כא

וַיִּשְׁלְכוּ אֶל-יוֹאָב וַיִּתְּקֵעַ בְּשִׁפְרָה
וַיִּפְצֹצוּ מֵעַל-הָעֵיזֹר אִישׁ לְאֹהֲלָיו
וַיּוֹאֲבֹב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל-הַמֶּלֶךְ׃
וַיּוֹאֲבֹב אֶל-כָּל-הָעָבָד יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵיהֶם בֶּן-יְחֹזָבֵעַל הַכֶּהֱן וְעַל-
הַפִּלְתִּי׃ וַאֲדָרָם עַל-הַמֶּסֶ
וַיְחַוְשֶׁפֶט בֶּן-אַחִילֹד הַמִּזְבִּיחַ׃

הכרתו
ק

וְשִׁינָא סִפְרָה וְצִדּוֹק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים׃
וְגַם עֵירָא הַנָּאֲרִי הָיָה כֹהֵן לַדָּוִד׃

סנא
ק

וַיְהִי רָעַב בַּיּוֹם הַהוּא שְׁלֹשׁ
שָׁנִים שָׁבַח אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ
דָּוִד אֶת-פָּנָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵל-שָׂאוּל וְאֵל-בֵּית הַדָּמִים
עַל אֲשֶׁר-הִמְוֹתָ אֶת-הַגְּבֻעִים׃
וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגְּבֻעִים וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם

כא

שמואל ב כ

וַיֹּאמֶר שָׁמַע אֲנִכִּי וַתֹּאמֶר
 לֵאמֹר דַּבֵּר יִדְבְּרוּ בְּרֹאשׁוֹנָה לֵאמֹר
 שְׂאוּל יִשְׁאַלֵנוּ בְּאֵבֶל וּכְזָה תִּתְּנוּ
 אֲנִכִּי שְׁלָמִי אֲמוֹנִי יִשְׂרָאֵל אַחֲהָ
 מִבִּקֵּשׁ לְהַטִּיחַ עֵיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל
 לִמָּה תִּבְלַע נַחֲלַת יְהוָה וַיַּעַן כ
 יוֹאָב וַיֹּאמֶר חֲלִילָה חֲלִילָה לִּי אִם־
 אֲבִלָּע וְאִם־אֲשַׁחֲיֶת לֹא־בֶן
 חֲדָבָר כִּי אִישׁ מִהֵר אֶפְרַיִם שֶׁבַע
 בָּן בְּכָרִי שָׁמוּ נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדָוִד
 חָנוּ אֹתוֹ לְבָדּוֹ וְאַלְכָּה מֵעַל הָעֵיר
 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב הִנֵּה רֹאשׁוֹ
 מִשְׁלָךְ אֵלַיִךְ בְּעַד הַחֹמָה וַתְּבוֹא
 חֲאֻשָּׁה אֶל־כָּל־הָעָם בַּחֲכָמָתָהּ
 וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁ שֶׁבַע בָּן בְּכָרִי
 וַיִּשְׁלְכוּ

שמואל ב כא

שבעה אנשים מבניו והוקענום
 ליהודה בגבעת שאול בחיר יהודה
 ויאמר המלך אני אחן ויתמל
 המלך על מפיבשת בן יהונתן
 בן שאול על שבעת יהודה אשר
 בינתם בן דוד וכו' יהונתן בן
 שאול ונקח המלך את שני
 בני הצפה בת אחא אשר ילדה
 לשאול את ארמני ואת מפיבשת
 ואת חמשת בן מיכל בת שאול
 אשר ילדה לערריאל בן ברזל
 המחלתי ויתקם ביד הגבענים
 ויקיעם בהר לפני יהודה ויפלו
 שבעתים יחד ותם חמשת בימי קציר
 בראשנים תחלת קציר שערים
 ותקח

והמה
 ק
 בתולה
 ק

שמואל ב כא

אֲלֵיהֶם וְהַגְבַּעֲנִים לֹא מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הָמָּה בְּי אִם מִיִּתְר
הָאֲמָרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לָהֶם
וַיִּבְקֹשׁ שָׁאוּל לְהַכֹּתָם בְּקִנְאָתוֹ
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה :

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַגְבַּעֲנִים מָה
אֲעֲשֶׂה לָכֶם וּבִמָּה אֲכַפֵּר וּבִרְכוּ
אֶת־נַחֲלַת יְהוָה :

וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַגְבַּעֲנִים אֵין לֹ בֶסֶף וְזָהָב עִם־
שָׁאוּל וְעִם־בֵּיתוֹ וְאֵין־לָנוּ אִישׁ
לְהַמִּית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מָה־אַתֶּם

אֲמָרִים אֲעֲשֶׂה לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ הִ
אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלָנוּ וְאֲשֶׁר
דָּמָה־לָנוּ נִשְׁמְדָנוּ מִהַתְּיָצֵב בְּכָל־
גִּבּוֹר יִשְׂרָאֵל :

יִנָּחֵן לָנוּ
שִׁבְעָה

יָדוּ
ק

יָדוּ
ק

שמואל ב כא

אֶת־עֲצָמוֹת הַמּוֹקְעִים : וַיִּקְבְּרוּ
 אֶת־עֲצָמוֹת־שָׂאוּל וַיַּחֲזִינֵן בְּנוֹ
 בָּאָרֶץ בְּנִימָן בְּצֵלְעֵבֶל קִבְרֵי־אָבִיו
 וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֶר
 10 אֱלֹהִים לְאַחַז אַחֲרֵי־כֵן : וַתְּהִי־
 עֹז מַלְחָמָה לְפִלְשְׁתִּים אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה דָוָר וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלְחֲמוּ
 אֶת־פִּלְשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד : וַיֵּשְׁבוּ
 בְּכַב־אֲשֶׁר : בִּילִידֵי הַר־פָּה וּמִשְׁקַל
 קִינֹה־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת סָשְׁקָל נְחֹשֶׁת
 וְהוּא חֲגֹר חֲרָשָׁה וַיֹּאמֶר לַחֲבוֹרָת
 אֶת־דָּוִד : וַיַּעֲזֹר לוֹ אֲבִישִׁי
 בֶן־צְרוּיָה וַיַּךְ אֶת־הַפִּלְשְׁתִּי
 וַיִּסְתַּחֲדוּ אֹז נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי־דָוִד לוֹ
 לֵאמֹר לֹא־תֵצֵא עֹד אַתָּה לַמִּלְחָמָה
 וְלֹא

ויטבי
 ק

שמואל ב כא

וַתִּקַּח רָצְפָה בִּתְּ אֱלֹהֵי אֶת־חֹשֶׁק
 וַחֲטָהּ לָהּ אֶל־הַצֹּרֶם מִחֲחֹלַת קִצּוֹר
 עַד נִחַךְ־מִים עֲלֵיהֶם מִן־חֲשָׁמַיִם
 וְלֹא־נִתְּנָה עֹף־חֲשָׁמַיִם לָנוּחַ
 עֲלֵיהֶם יוֹמָם וָלַיְלָה חֲזַת־חֲשָׁמֹת
 לַיְלָה וְיָמֵי לַחֹדֶשׁ אֶת־אֲשֶׁר־
 עָשְׂתָה רָצְפָה בִּתְּ אֵת־פְּלִגְשׁ
 שְׁאוּל וַיִּלְךְ רוּחַ וַיִּקַּח אֶת־עַצְמוֹת
 שְׁאוּל וְאֶת־עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
 מֵאֵת בְּעָלֵי יִבְשׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גִּסְּבוּ
 אֹתָם מִרְחֹב בֵּית־שָׁן אֲשֶׁר
 תְּלוּם • שָׁן • הַפְּלִשְׁתִּים בְּיוֹם
 הַקֹּבֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת־שְׁאוֹל בְּגִלְגָּעַי
 וַיַּעַל מֶשֶׁם אֶת־עַצְמוֹת שְׁאוֹל
 וְאֶת־עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֵּאֱסְפוּ
 אֶת־

תלואם
 פ

שמואל ב כב

אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד
דוד וביד עבדיו :

וידבר דוד ליהודה את א

כב

דברי השירה הזאת ביום

הציל יהוה אתו מכף

כל-איביו ומכף שאול :

ויאמר יהוה סלעי ומצדתי

ומפלטי- לי : אלהי

צורי אחסה- בו מגלי

וקרן ישעי משגבלי ומנוסי

משעי מחמם תשעני :

מהלל אקרא יהוה ומאיבי

אושע : כי אפפני ח

משברי- מות נחלי

בלועל יבעתני : חבלי

שאל

४५५

[illegible]

Intanto de Madrid

שמואל ב כב

סִכּוֹת חֲשֵׁרֶת— מִיָּם עָבִי
 שְׁחָקִים : מִגָּה בְּגָזוֹ
 בָּעָרוֹ גָּחֳלִי— אֲשׁוּ יָרָעַם
 מִן־שָׁמַיִם יִהְיֶה וְעַלְיוֹן
 יִתֵּן קוֹלוֹ : וְיִשְׁלַח חֲצִצִּים
 וַיִּפְּצֵם בְּרֶקֶב וַיַּהַמֵּם :
 וַיֵּרְאוּ אֶפְיָקִי וְיָם וְגִלְגָּי
 מִסִּדְּרוֹת חֶבֶל בְּגַעֲרָת
 יִחְזֶה מִנְשָׁמַת רוּחַ אָפוֹ :
 וְיִשְׁלַח מִמֶּרּוֹם וְקַחְגִּי
 וּמִשְׁכִּי מִמֵּיִם רַבִּים :
 וַיִּצַּלְנִי מֵאִיְבֵי עֹז מִשְׁנֵאִי
 כִּי אֶמְצֹא מִמֶּנִּי : וְקִדְמָנִי
 בְּיוֹם אִיְדִי וַיִּחַי יְהוָה
 כִּי מִשְׁעֹן לִי : וַיֵּצֵא לְמִרְחָב

ויהם
 פ

אתי

שמואל ב כב

שָׁאוּל סִבְנֵי קִדְמָנִי

מִקְשֵׁי מוֹת : בַּצֵּר-לִי

אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל-אֱלֹהֵי

אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהוֹכְלוֹ

קוֹלִי וַשׁוּעָתִי בְּאֲזָנָיו :

וַיַּתְּנֵשׁ וַיַּתְּנֵשׁ וַיַּתְּנֵשׁ

וַיַּתְּנֵשׁ
ק

הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם

יִרְגְּזוּ וַיַּתְּנֵשׁוּ כִי-חֲרָה

לִי : עֲלֹה עֲשֵׂן בְּאַפִּי

וְאֵשׁ מִפִּי חָאֵל גְּחֹלִים

בַּעֲרוֹ מִמֶּנִּי : וַיֵּט שָׁמַיִם

וַיִּרֶד וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו :

וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוֹב וַיַּעַף

וַיֵּרָא עַל-כַּנְפֵי-רוּחַ :

וַיֵּשֶׁת חֲשָׁךְ סָבִיבָתִּי

סִבּוֹת

שמואל ב כב

עָנִי חוֹשֵׁעַ וְעֵינָיֶךָ עַל־

רַמִּים תִּשְׁפֹּךְ כִּי־

אַתָּה בִּירִי יְהוָה וַיְהוּה

וַיָּבִיחַ חֲשָׁכִי כִּי בָכָה

אֲרוֹץ גִּדּוֹד בְּאֱלֹהֵי

אֲדָלֶג־שׁוֹר הָאֵל חֲמִים

דִּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה

מִגֹּן הוּא לְכָל הַחַסִּים

כֹּחַ כִּי מִי־אֵל

מִבִּלְעָדֵי יְהוָה וּמִי צוֹר

מִבִּלְעָדֵי אֱלֹהֵינוּ

הָאֵל מַעֲזוֹי חֵיל וַיִּתֵּר

חֲמִים דִּרְכּוֹ מִשּׁוּהַ רִגְלָיו

כְּאֹלֹרוֹת וְעַל־בְּמַתִּי

יַעֲמִידֵכִי מִלְכּוֹר יָדִי

לְמַלְחָמָה

דרכי י
פ

שמואל ב כב

אתי יחלצני כי חפץ

בני יגמלני יהוה כצדקתי

כבר ידי ושיב לי כי

שמרתי דרכי יהוה

ולא רשעתי מאלתי :

כי כל-משפטיו

לנגדי וחקתיו לא אסור

מקננה : ואהיה תמים לו

ואשתמרה מעוני : וישב

יהוה לי כצדקתי

כברי לנגד עיניו : עם-

חסיד תתחסד עם גבור

תמים תתקם : עם-

גבר תתבר ועם עקש

תתפל : ואת עם

עני

שמואל ב כב

כַּעֲפַר-אֲרֶץ כְּטִיט-

חוֹצוֹת אֲדָקִים אֲרֻקִּים ;

וַחֲפֹלֶטְנִי מִרִּבִּי עִמּוֹ

חֲשַׁמְרִנִּי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם

לֹא-יָדַעְתִּי יַעֲבֹדֵנִי ;

בְּנֵי נֶכֶד יִתְכַחֲשׁוּ-לִי

לְשֹׁמֵעַ אָזְנוֹ וְשֹׁמְעוֹ לִי ;

בְּנֵי נֶכֶד יִבְלוּ וַיִּחַגְרוּ

מִמֶּסְגְּרוֹתָם ; חִי-יַחֲזֹר

וּבְרִיךְ צוּרִי וַיֵּרָם אֱלֹהֵי

צוּר יִשְׁעוֹ ; הֲאֵל הַנֶּתָן

נִקְמָתוֹ לִי וּמִדִּיר עַמִּים

חֲחִקְנִי ; וּמוֹצִיאֵי

מֵאִיבֵי וּמִקְמֵי חֲרוֹמֵי מִנִּי

מֵאִישׁ חֲמָסִים תְּצִילֵנִי ;

על 36 א

שמואל ב כב

למלחמה ונחת קשת

בחושדה וזעתי

ותחז לי מגן ישעך

וענתך תרפני ותרחיב

צעדי תחתני ולא מעדו

קרסלי ארדפה

איבי ואשמידם ולא

אשוב עד כלתם ואכלם

ואמחצם ולא יקומון

ויפלו תחת רגלי ותורגני

חיל למלחמה חכריע

קמי תחתני ואיבי תחת

לי ערף משנאי ואצמיתם

ישעו ואין מושיע אל

יתנה ולא ענם ואשתקם

כעפר

שמואל ב כג

לֹא־כֵן בֵּיתִי עִם־אֵל כִּי בְרִית
עוֹלָם שָׁם לִי עֲרוּכָה בְּכָל־וְשִׁמְרָה
בִּי־כָל־יִשְׁעֵי וְכָל־חֲפֹץ כִּי־לֹא
יִצְמִיחַ :

וְבָלֵעַל כְּקוֹץ מִגֶּד
כִּלְהֵם כִּי־לֹא בִיד יִקְחוּ
זֶאִישׁ יִגַּע בָּהֶם יִמְלֹא בְרוֹל וְעַץ
חֲנִית וּבִאֵשׁ שָׂרוּף יִשְׂרְפוּ בַשָּׁבֶת :
אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד
יֹשֵׁב בַּשָּׁבֶת תַּחֲכַמְנִי רֹאשׁ הַשְּׁלִשִׁי
הוּא עֲדִינֹו הַעֲצָנִי עַל־שְׁמֹנֶה
מֵאוֹת חֲלָל כְּפַעַם אֶחָד :

וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן־דָּוִד בֶּן־אֲחִתּוֹ
בְּשִׁלְשֵׁה גִבּוֹרִים עִם דָּוִד בַּחֲרָפָם
בְּפִלְשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ שָׁם לְמִלְחָמָה
וַיַּעַל אִישׁ יִשְׂרָאֵל :

הוּא

קס 36 ב

דוד
ק
וגבורים
קרי ולא
כהיב

שמואל ב כו

על־בֶּן־אוֹרֶךְ־יְהוָה בְּגוֹיִם
וּלְשִׁמְךָ אֶזְכֹּר׃ מגורל ק
מִלְּבוֹ וַעֲשֹׂה־חֶסֶד
לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹר וּלְדוֹר
עַד־עוֹלָם׃

כב וְאֵלֶּה דְּבָרֵי דָוִד הָאֲחֵרִים׃
נֶאֱמַר דָּוִד בֶּן־יִשׁוּי וְנֶאֱמַר הַגָּבֵר הַקָּם
עַל מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנֶעֱמִים
זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל׃
דָּבָר־בִּי וּמִלָּתוֹ עַל־לִשׁוֹנִי׃
אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דָבָר צוֹר
יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל בְּאֲדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל
יִרְאֵת אֱלֹהִים׃
יִזְרַח־שֶׁמֶשׁ בֶּקֶר לֹא עֲבוֹרֹת מִנְּגִהָ
מִמַּטֵּד דָּשָׁא מֵאֶרֶץ׃

כו
לא

שמואל ב כג

19 לַחֵם : וַיִּתְּנוּהוּ דָּוִד וַיֹּאמֶר
 מִי יִשְׁקֵנִי מַיִם מִבְּאֵר בֵּית לַחֵם
 אֲשֶׁר בְּשָׁעַר : וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת
 הַגִּבּוֹרִים בַּמַּחְנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ
 מַיִם מִבְּאֵר בֵּית לַחֵם אֲשֶׁר
 בְּשָׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבִיאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא
 אָבָה לִשְׁתוֹתָם וַיִּסַּךְ אֹתָם לִיהוָה :
 וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה מַעֲשֵׂתִי
 זֹאת הִדָּם הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים
 בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לִשְׁתוֹתָם אֱלֹהִים
 עָשׂוֹ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים :
 וַאֲבִישׁ אֹתִי וְיֹאבָב בֶּן-נֶרְוִיָּה הוּא
 רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא עֹנֵר אֶת-
 חֲנִיתוֹ עַל-שֵׁלֶשׁ מֵאוֹת חֲלָל וְלֹא-
 שָׁכַח בְּשִׁלְשָׁה : מִן-הַשְּׁלֹשָׁה
 2 3 6 חֲבִי

השלשה
 פ

שמואל ב כג

קָם וַיֵּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי־יִגְעַח
 יָדוֹ וַחֲדָבֶק יָדוֹ אֶל־הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ
 יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא
 וַהֲעָם יֵשְׁבוּ אַחֲרָיו אֲךָ לַפֶּשֶׁט׃
 וְאַחֲרָיו שָׁמַר בֶּן־אֲגָא הַרְרִי
 וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים לַחֲיוֹה וַחֲתִי־
 שֵׁם חִלְקָת הַשָּׂדֶה מִלֵּאדָה עַד־שִׁים
 וַהֲעָם נָס מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים׃
 וַיִּתְּצֵב בַּחוּץ־הַחֲלָקוֹה וַיַּצִּילָה וַיֵּךְ
 אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה
 גְדוֹלָה׃ וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים
 רֹאשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־קִצִּיר אֶל־דָּוִד אֶל־
 מַעְרָת עַדְלָם וַחֲנִית פְּלִשְׁתִּים חֲנִה
 בַּעֲמֶק רַפָּאִים׃ וַיִּדְוֹד אֶזְ
 בְּמַצֹּרֶה וּמִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֶזְבִּית
 לָחֶם׃

שלשה
 ק

שמואל ב כג

עשהאל אחי יואב בשלשים
אלחנן בן דוד בית לחם
כה שמה החררי אליקם החררי
חלץ הפלטי עירא בן עקש
החקעי : אביעזר הענתתי
מבני החשתי : צלמון האחתי
מהרי הנטופתי : חלב בן
בענר הנטופתי אחי בן ריבי
מגבער בני בנימן : בניהו
פרעהני הדי מנחלי געש : אבי
עלבון הערבתי עומות הברחמי
אליחבא השעלבני בני ישן
יהונתן : שמה החררי אחיאם
בן שר האררי : אליפלט
בן אחסבי בן המעכתי אליעם
בן 36 ד בן

שמואל ב כב

חֲבִי נִכְבֹּד וַיְהִי לָהֶם לִשָּׁה וְעַד
הַשְּׁלִשָּׁה לֹא־בָא וּבְנֵיהֶם
בֶּן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ חָי רַב־פְּעָלִים
מִקִּבְצָאֵל הוּא הִכָּה אֶת־שְׁנֵי
אַרְאֵל מֹאָב וְהוּא יָלַד וְהִכָּה אֶת־
הָאֲרִיָּה בְּתוֹךְ הַבָּאֵר בְּיוֹם הַשְּׁלֵלָה
וְהוּא הִכָּה אֶת־אִישׁ מִצְרִי
אֲשֶׁר מָרְאָה וּבֵיד הַמִּצְרִי חֲנִיָּה
וַיָּרֶד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט וַיַּגִּז אֶת־
הַחֲנִיָּה מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֶהָ
בְּחִנִּיתָהּ : : אֵלֶּה עֲשׂוֹת בְּנֵיהֶם
בֶּן־יְהוֹיָדָע וְלֹרֶשֶׁם בְּשִׁלְשָׁה
הַנְּבָרִים : : מִן־הַשְּׁלִשִּׁים
נִכְבֹּד וְאֶל־הַשְּׁלִשָּׁה לֹא־בָא
וַיִּשְׁמְעוּהוּ דָּוִד אֶל־מִשְׁמַעְתּוֹ : :
עֲשׂוֹהָל

חזק
P

חזק
P

איש
P

שמואל ב כד

אֶל־הַיֵּידָאֵל־הַעֵם כְּהֵם וְכֵהֵם
 מֵאֵה פְעָמִים וְעֵינַי אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ
 רָאוֹת וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְמֹה חִפֵּץ
 בְּדַבֵּר הַזֶּה וְיִחְזַק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ
 אֶל־יֹאָב וְעַל שָׂרֵי הַחֵיל וַיֵּצֵא
 יֹאָב וְשָׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד
 אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בְּעָרוֹעֵר יַמִּין הָעִיר
 אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנָּחַל הַנֶּגֶד וְאֶל־יַעֲזֹר
 וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדִית וְאֶל־אֶרֶץ
 חֲחִתִּים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ דָנָה יַעֲזֹר וּסְבִיב
 אֶל־צִידוֹן וַיָּבֹאוּ מִבְּצֹר
 צֹר וְכָל־עָרֵי חֲחִי וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ
 אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֶר שֶׁבַע
 וַיֵּשְׁטוּ בְּכָל־הָאֶרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֹת
 תְּשֻׁעָה

שמואל ב כד

זערי
ק

בן-אחיתפל הגלני :
הכרמלי פטרי הארבי :
בן-נתן מצבה בני הגדי :
העמוני נחרי תבארתי נשאי כלי
יואב בן-צרויה :
גרב היתרי :
אוריה החתי כל

חרי

שלשים ושבעה :
יוסף אף *

כד

יהודה לחרות בישראל ולסת את
דוד בהם לאמר לך מנה את
ישראל ואת יהודה :
המלך אל יואב שר החיל אשר
איתו שוט לא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו את
העם וידעתי את מספר העם :
ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהודה
אלהיך

שמואל ב כר

וַאֲעָשָׂה לָךְ : וַיְבֹא גִדְרֵי אֶל-
דָּוִד וַיִּגְדֵּל לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הִתְכַּוֵּה לָךְ
שִׁבְעַת שָׁנִים וְרַעֲבִי בָאֲרָצְךָ וְאִם-
שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים גָּסַךְ לִפְנֵי צְרוּיָה
וְהָיָה רֹדְפְךָ וְאִם-הָיִיתָ שְׁלֹשָׁת
יָמִים דָּבַר בָּאֲרָצְךָ עַתָּה נַע וְרָאִהָ
מָה-אֲשׁוּב שְׁלָחִי דְבָר :

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גִּדְרֵי צֹר לִי מְאֹד
נִפְלְאָה נָא בְיָד-יְהוָה כִּי-רַבִּים
רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֶל-אִפְלָה :

וַיִּחַן יְהוָה דָּבַר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבְּקָר
וְעַד-עֵת מוֹעֵד וַיִּמָּתֶמֶן הָעָם מִדָּוִד
וְעַד-בָּאֵר שִׁבְעַת שָׁבָעִים אֶלֶף
אִישׁ : וַיִּשְׁלַח יְדֹ הַמֶּלֶךְ
יְרוּשָׁלַם לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנָּחֶם יְהוָה
אֶל-

שמואל ב כד

וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה מְדוּעַ בָּא אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת
 מִעִמָּךְ אֶת־הַגֵּרָן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה וְתַעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל הָעָם׃
 וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה אֶל־דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רָאֵה
 הַבֶּקֶר לַעֲלֹה וְהַמְרָגִים וְכָלִי הַבֶּקֶר
 לַעֲצִים׃
 הַכֹּל נָתַן אֲרֹנָה
 הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה אֶל־
 הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרֹנָה לֹא
 בִּי־קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בְּמַחֲוִיר וְלֹא
 אֶעֱלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עֲלֹת חֲנָם וַיִּקֶּן
 דָּוִד אֶת־הַגֵּרָן וְאֶת־הַבֶּקֶר בַּכֶּסֶף
 כֹּה שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים׃
 וַיְבִן שָׁם
 דָּוִד

INOL

ſilicet in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia

INOL

ſilicet in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia

INOL

ſilicet in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia
in ſubſtancia et in ſubſtancia

מלכים א

והמלך

דוד זקן בא בימים ויבססו
בבגדיו ולא יחס לו : ויאמרו
לו עבדיו יבקשו לאדני המלך
נערה בתולה ועמדה לפני
המלך ויהי לו סכנת ושכבה
בחיכוך וחס לאדני המלך :
ויבקשו נערה יפה בכל
גבול ישראל וימצאו את אבישג
השונמית ויבאו אתה למלך :
והנערה יפה עד מאד ויהי
למלך

שמואל ב כד

דוד מזבח ליהודה ויעל עלות
ושלמים ויעתר יחנה לארץ ויחצור
המגפה מעל ישראל:

חזק

כנס הפסוקים של זה הספר אלף וארבע
מאות וששה וסימנו אור" וסדריו
לד" נחזיו ולאשה עבל

מרבק

מלכים א א

וּמְרִיאָה עִם אֲבִן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר־
 אָצַל עֵין רִגְלָהּ וַיִּקְרָא אֶת כָּל־אֶחָיו
 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִבְל־אֲנָשָׁיו יְחִידוֹת
 עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נְתָן הַנָּבִיא
 וּבְנֵיהֶו וְאֶת־הַגִּבּוֹרִים וְאֶת־שְׁלֹמֹה
 אֶחָיו לֹא קָרָא וַיֹּאמֶר נְתָן אֶל־
 בַּת־שֶׁבַע אִם־שְׁלֹמֹה לֹא־מָרָה הִלָּא
 שָׁמַעְתָּ כִּי מֶלֶךְ אֲדֹנֵיהֶו בֶּן־חַגִּית
 וְאֲדֹנֵיהֶו דָּוִד לֹא יָדָע וְעַתָּה לִכִּי
 אֵינִי עֹצֵר נָא עֲצֵה וּמַלְטִי אֶת־נַפְשִׁיךָ
 וְאֶת־נַפְשׁ בְּנֶךָ שְׁלֹמֹה לִכִּי וּבֹאִי
 אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִלָּא־
 אַתָּה אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לֵאמֹתְךָ
 לֹא־מָרָה כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֶךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי
 וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי וּמִדּוֹעַ מֶלֶךְ
 אֲדֹנֵיהֶו א. 37

מלכים א א

למלך סכנת וְהַשְׂרָתוֹ וְהַמֶּלֶךְ
 לֹא יָדָעָהּ : וְאַדְנִיָּה בֶן-
 חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי מֶלֶךְ
 וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים
 אִישׁ רָצִים לִפְנָיו : וְלֹא-
 עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מָדוּעַ
 כֹּכָה עָשִׂיתָ וְגַם-חַוָּא טוֹב-
 חָאֵל מֵאֹד וְאַתָּה יִלְדֶּה אַחֲרֵי
 אֲבִשָּׁלוֹם : וַיְהִי דְבָרֵיו עִם
 יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה וְעִם אֲבִיתָר
 הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרָיו אֲדֹנֵיהָ :
 וַצְרוּק הַכֹּהֵן וּבְנָהוּ בֶן-יְהוֹנָדָע
 וְנִתָּן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגְּבֹרִים
 אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם-אֲדֹנֵיהוּ :
 וַיִּזְבַּח אֲדֹנֵיהוּ צֹאן וּבָקָר
 וּמְרִיא

מלכים א א

וַאֲחֵה' אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ עִינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל
עָלָיו לְהַגִּיד לָהֶם מִי יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו : וְהָיָה כִּשְׂכָב
אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי
וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים : וְהִנֵּה עוֹדְנָה
מִדְּבַרְתָּ עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַנָּבִיא בָּא:
וַיִּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נִרְאָה
הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לַמֶּלֶךְ עַל־אִפְיוֹ אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר
נָתַן אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶתְּהָ אֵמֶר הָאֲדֹנִיתָ
וַיִּמְלֹךְ אַחֲרָיו וְהוּא יוֹשֵׁב עַל־כִּסְאִי :

כ"ה כ"ו יָרַד הַיּוֹם וַיּוֹבֹחַ שׁוֹר וּמָרִיא
וַיֵּצֵא לָרֶבֶךְ וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וְלַשְׂרֵי הַצָּבָא וְלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהַנָּזִיר
אֲכִלִּים וְשִׁתִּים לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ

יְתִי 37 ב ית

זקנת

מלכים א א

אֲדֹנָיָהּ הָיָה עֹזֶק מְדַבֵּר
 שָׁם עִם הַמֶּלֶךְ וְאָנִי אָבֹא אַחֲרָיִךְ
 וּמִלֹּאֲתִי אֶת דְּבָרֶיךָ וְתָבֵא בֵּת־
 שִׁבְעָה אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ
 זָקֵן מְאֹד וְאָבִישָׁה הַשְׂוֹנְמִית מִשְׁרַת
 אֶת הַמֶּלֶךְ וְתִקַּד בֵּת שִׁבְעָה
 וְהִשְׁתַּחֲוִי לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִדֶּ-
 לֶךְ וְתֹאמַר לוֹ אֲדֹנָי אֵתָּה נִשְׁבַּעְתָּ
 בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹתָ כִּי שְׁלֹמֹה
 בְּנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל-
 כִּסְאִי וְעָתָה הִנֵּה אֲדֹנָיָה מֶלֶךְ וְעָתָה
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדְעָתָה וַיִּזְבַּח שׁוֹר
 וּמִרְיָא וְצֹאן לָרֶב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שֵׁר
 הַצָּבָא וּלְשְׁלֹמֹה עֶבֶדָּךְ לֹא קָרָא
 וְאֵתָּה

מלכים א א

וַתָּקֶד בַּת־שֶׁבַע אֵפוֹם אֶרֶץ
וַתִּשְׁתָּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְהִי אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעֶלְם׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
דָּוִד קִרְאוּ לִי לְצִדּוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן
הַנָּבִיא וּלְבַנָּיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם
קָחוּ עִמָּכֶם אֶת־עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם
וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת־שְׁלֹמֹה בְנִי עַל־
הַפָּרֹדֶה אֲשֶׁר־לִי וְהוֹרַדְתֶּם אִתּוֹ עַל־
גִּחֹז׃ וַיִּשָּׂח אִתּוֹ שֵׁם צִדּוֹק הַכֹּהֵן
וְנָתָן הַנָּבִיא לַמֶּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וַתִּקְעֻתָם בַּשּׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יְהִי
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וְעָלִיתֶם אַחֲרָיו וּבֹא
וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסְאוֹ וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי
וְאִתּוֹ צְוִיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל
וְעַל־

אל
ק

מלכים א א

יחי המלך אדניהו ו ולי אני
 עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן
 יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא ו
 אם מאת אדני המלך נהיה הדבר
 הנה ולא הודעתי את עבדיך מי
 ישב על כסא אדני המלך
 אחרי ו ויעז המלך דוד ויאמר
 קראו לי לבת שבע וחבא לפני
 המלך ותעמד לפני המלך ו
 וישבע המלך ויאמר חי יהוה
 אשר פדה את נפשי מכל צרה ו
 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי
 ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך
 אחרי והנה ישב על כסאי תחת
 כי בן אעשה היום הזה ו

ותקד

ਪਦਵੀਨ

[illegible]

ੲ
ਘੰਟਾ

75.0 75.0

מלכים א א

שְׁמָחִים וְהָיָה הַקִּרְיָה הוּא הַקּוֹל
 אֲשֶׁר שָׁמְעָתָם וְגַם יֵשֵׁב שְׁלֹמֹה
 עַל כִּסֵּא הַמְּלוּכָה וְגַם בָּאוּ עֲבָדֵי
 הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנָיו הַמֶּלֶךְ דָּוִד
 לֵאמֹר יֵטִיב אֱלֹהֶיךָ אֶת שֵׁם שְׁלֹמֹה
 מִשָּׁמֶךְ וַיַּגִּדְל אֶת-כִּסְאוֹ מִכִּסֵּאךָ
 וַיִּשְׁתָּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל-הַמִּשְׁכָּב וְגַם-
 בָּכָה אָמַר הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם וְשָׁב עַל-
 כִּסְאִי וְעֵינַי רָאוּתוֹ וַיַּחֲרִדוּ וַיִּקְמוּ כָל-
 הַקְּרָאִים אֲשֶׁר לְאֲדֹנָיו וַיֵּלְכוּ אִישׁ
 לְדַרְכּוֹ וַאֲדֹנָיו יִרְאֵם מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה
 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
 וַיַּגִּד לְשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדֹנָיו
 יִרְאֵם אֶת-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אָחִיו
 בְּקִרְנוֹת

אלהים
 ק

250

[illegible]

מלכים א ב

אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־
 אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם : לְמַעַן יָקִים
 יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֶיךָ
 לֵאמֹר אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ אֶת־דִּרְכָם
 לִלְכֹּת לִפְנֵי בְּאֶמְתִּי בְּכָל־לְבָבָם
 וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לָךְ
 אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל : וְגַם אַתָּה ה
 יִדְעָתָה אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן־
 צְרוּיָדָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי
 צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר
 וְלַעֲמָשָׂא בֶן־יִתְרִי וְהָרָגָם וַיִּשְׁם דָּמִי
 מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם וַיִּחַן דָּמִי מִלְחָמָה
 בְּחִגְרָתוֹ אֲשֶׁר בְּמִתְנֵיוֹ וּבְנִעְלוֹ אֲשֶׁר
 בְּרִגְלָיו וַעֲשִׂיתָ כְּחֻכְמָה וְלֹא־תוֹרֵד
 שִׁיבְתוּ בְּשָׁלֹם שָׂאֵל : וְלִבְנֵי בִרְזָלִי
 הַגִּלְעָדִי

מלכים א ב

וַתֹּאמֶר בֶּרֶת שְׁבַע טוֹב אֲנֹכִי אֲדַבֵּר
עָלֶיךָ אֶל-הַמֶּלֶךְ וְחִבָּא בֵת-
שְׁבַע אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֵּר-לוֹ
עַל-אֲדֹנָיָהּ וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ לִקְרֹאתָהּ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסֵּאוֹ וַיִּשֶׂם
כִּסֵּא לְאַם הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׁב לִימִינוֹ וְ

וַתֹּאמֶר שְׁאַלְהֵם אֶחָת קִטְנָה אֲנֹכִי
שְׁאַלְתָּ מֵאַחֶךָ אֶל-תֵּשֶׁב אֶת-פָּנָי
וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׁאַלִי אֲמִי כִי לֹא-
אֶשִׁיב אֶת-פָּנַיךָ וְ

אֶת-אֲבִישֶׁג הַשְּׂנֵמִית לְאֲדֹנָיָהּ
אֶחָיִךְ לְאַשָּׁה וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וּלְמֵה אֶת-שְׁאַלְתָּ אֶת-
אֲבִישֶׁג הַשְּׂנֵמִית לְאֲדֹנָיָהּ וּשְׁאַלִי-
לוֹ אֶת-הַמְּלוּכָה כִּי הִנֵּה אֲחִי
הַגִּדּוֹל

מלכים א ב

שנים : ושלמה ישב על כסא
דוד אביו ותכז מלכתו מאד :
ויבא אדניהו בן חגית אל בת
שבע אם שלמה ותאמר השלום
באך ויאמר שלום : ויאמר דבר לי
אלך ותאמר דבר : ויאמר אחי
יזעה כי לי היתה המלוכה ועלי
שמו כל ישראל פניהם למלך
ותסב המלוכה וחתי לאחי כי
מיהורה היתה לו : ועתה שאלה
אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי
את פני ותאמר אליו דבר :
ויאמר אמרי נא לשלמה המלך
כי לא ישוב ארץ פניך ויתן לי
את אבישג השונמית לאשה :
ותאמר

מלכים א ב

אשר החענה אבי : ויגרש שלמה
את אביתר מהיות כהן ליהוה
למלא את דבר יהוה אשר דבר
על בית עלי בשילה : והשמעה
בארז עד יואב כי יואב גטה אחרי
אדניה ואחרי אבשלום לא גטה
וגם יואב אל אהל יהוה ויחזק
בקרנות המזבח : ויגד למלך
שלמה כי גם יואב אל אהל יהוה
והנה אצל המזבח וישלח שלמה
ארת בניהו בן יהוידע לאמר לך
פגע בו : ויבא בניהו אל אהל
יהוה ולאמר אליו כה אמר המלך
צא ואמר לא כי פה אמות וישב
בניהו ארת המלך דבר לאמר כה
דבר

מלכים א ב

חגדורל ממני ולו ולאביתר הכהן
וליואב בן צרויה ויושבוע המלך
שלמה ביהודה לאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו
דבר אדניהו את הדבר הזה ו
ועתה חי יהיה אשר הכינני
ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר
עשה לי בית כאשר דבר כי
היום יומת אדניהו וישלח המלך כה
שלמה בן בניהו בן יהוידע ויפגע
בו וימת ולאביתר הכהן אמר
המלך ענתה לך על שדיך כי איש
מורת אחר וביום הזה לא אמיחך
כי נשאת את ארון אדני יהוה
לפני דוד אבי ובי התענית בכל
אשר

מלכים א ב

בַּמִּדְבָּר : וַיִּהְיוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנֵיהֶוָה
בֶּן־יְהוֹיָדָע תַּחְתָּיו עַל־הַצִּבָּא וְאֶת־
צִדְקָה הַכֹּהֵן גֵּרֹן הַמֶּלֶךְ תַּחְתָּיו
וְאֶבְיָתָר : וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ מִקְרָא
לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה־לִּי בַיִת
בִּירוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבֶתָ שָׁם וְלֹא־תֵצֵא
מִשָּׁם אָנֹכָה וְאַנְוָה : וְהָיָה בַּיּוֹם
צֵאתְךָ וְעֵבֶרְתָּ אֶת־גִּחַל קִדְרוֹן יָדֶעַ
חֹדֶעַ כִּי מוֹרֹת תִּמְוֹרֹת דִּמָּךְ יִהְיֶה
כְּרֹאשְׁךָ : וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי לַמֶּלֶךְ טוֹב
הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן
יַעֲשֶׂה עֲבֹדְךָ וַיֵּשֶׁב שִׁמְעִי בִירוּשָׁלַם
יָמִים רַבִּים : וַיְהִי מִקֵּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וַיִּבְרָחוּ שְׁנֵי־עַבְדֵּים לְשִׁמְעִי אֶל־
אֲכִישׁ בֶּן־מַעֲכָה מֶלֶךְ גֵּת וַיִּגְדּוּ
לְשִׁמְעִי

מלכים א ב

דבר יואב וכה ענני : ויאמר לו
המלך עשה כאשר דבר ופגע בו
ויקברתו וחסירת : ומי חנכם אשר
שפך יואב מעלי ומעל בית אביו :
והשיב יהורם את דמו על ראשו
אשר פגע בשני אנשים צדקים
וטבים ממנו ויחרגם בחרב ואבי
דוד לא ידע את אבנר בן נר שר
צבא ישראל ואת עמשא בן
יתר שר צבא יהודה : ושב
דמיהם בראש יואב ובראש זרעו
לעלם ולרור ולזרעו ולביתו
ולבסאו יהיה שלום עד עולם
מעם יהודה ויעל בניהו בן יהוירע
ויפגע בו וימתו ויקבר בביתו
במדרו

מלכים א ג

ויהיה את דעתך בראשך : והמלך
 שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון
 לפני יהוה עד עולם : ויצו המלך
 את בניהו בן יהוירע ויצא ויפגע
 בו זימרת והממלכה נכונה ביד
 שלמה : ויתחתן שלמה את פרעה
 מלך מצרים ויקח את בת פרעה
 ויביאה אל עיר דוד עד כלהו לבנות
 את ביתו ואת בית יהוה ואת
 חומת ירושלם סביב : רק העם
 מזבחים בבמות כי לא נבנה בית
 לשם יהוה עד הימים ההם :
 ויאהב שלמה את יהוה ללכת
 בחקות דוד אביו רק בבמות הוא
 מצב ומקשיר : וילך המלך גבעונה
 לזבח

מלכים א ב

לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ בָּגְתָּ׃
 וַיָּקָם שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיֵּלֶךְ
 גֵּתָה אֶל־אֲכִישׁ לִבְקֹשׁ אֶת־עֲבָדָיו
 וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת־עֲבָדָיו מִגֵּת׃
 וַיִּגַּד לְשָׁלֹמֶה כִּי־הָלַךְ שִׁמְעִי׃
 מִירוּשָׁלַם גַּת וַיָּשָׁב׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
 וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו תְּלוּם
 הַשְּׁבַעֲתֶיךָ בִּיהִזְזָה וְאָעַד בְּךָ לֵאמֹר
 בְּיוֹם צֵאתְךָ וְהִלַּכְתָּ אִנָּה וְאִנָּה יֵרַע
 תִּרְעַע כִּי־מֹת תָּמוּת וְתֹאמַר אֵלַי טוֹב
 הַדָּבָר שִׁמְעִיתִי וּמִדֹּעַ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־
 שְׁבַעַת יְהוָה וְאֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־
 צִוִּיתִי עָלֶיךָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵל שִׁמְעִי
 אַתָּה יָרַעְתָּ אֶת־כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר יָרַע
 לְבַבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהָשִׁיב
 וְהוֹחַ

מלכים א ג

ונתת לב שפוט לשפוט את
 עמך להכין בין טוב לרע כי מי
 יוכל לשפוט את עמך הכבד הזה
 ויטב הדבר בעיני אדני כי שאל
 שלמה את הדבר הזה ויאמר
 אלהים אליו ען אשר שאלת את
 הדבר הזה ולא שאלת לך ימים
 רבים ולא שאלת לך עשר ולא
 שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין
 לשמע משפט והנה עשיתי כדברך
 והנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר
 כמון לא תהיה לפניך ואחריו לא
 יקום כמון וגם אשר לא שאלת
 נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר
 לא יהיה כמון איש במלכים כל-
 ימיו

מלכים א 2

לזבח שם כי היא חבמה הגדולה
 אלף עלות יעלה שלמה על המזבח
 והוא בנבעון נראה יהוה אל-
 ח' שלמה בחלום הלילה ויאמר
 אלהים שאל מה אחז לך ויאמר
 שלמה אתה עשית עם עבדך דוד
 אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך
 באמת ובצדקה ובישרת לבב עמו
 ותשמר לו את החסד הגדול הזה
 ותחז לו בן ישב על כסאו כיום
 חזרה ועתה יהוה אלהי אתה
 המלכת את עבדך תחת דוד אבי
 ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובוא
 ועבדך בתוך עמו אשר בחרת עם
 רב אשר לא ימנה ולא יסדר מרוב
 ונתת

מלכים א ג

יְמִיד וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְכֵי לִשְׁמֹר
 חֻקֵּי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר תִּלְךָ דְּוִיד אֲבִיךָ
 וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת יְמִיד וְיִקַּץ שְׁלֹמֹה טו
 וְהָיָה חָלוּם וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד
 לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וַיַּעַל עֲלוֹת
 זֵעַשׁ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁחָה לְכָל־
 עַבְדָּיו אִזּוּ תִבְאֲנָה שְׂתִים נָשִׁים
 זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹדָה לִפְנָיו
 וְהָאִמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת בִּי אֲרָנִי אָנֹכִי
 וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יִשְׁבֹּרַת בְּבֵית אֶחָד
 וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבֵיתוֹ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 לְלִדְתִּי וְתִלְדַּגַּם הָאִשָּׁה הַזֹּאת
 וְאַנְחֵנוּ יַחְדָּו אִיד־זָר אֲתָנוּ בְּבֵית
 זֹלָתִי שְׂתִים אֲנַחֵנוּ בְּבֵית
 וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר
 שָׁכְבָה

מלכים א ד

אליהורף ואחיה בני שישא ספרים
 יהושפט בן אחילוד המזכיר :
 ובניהו בן יהוידע על הצבא
 ועזריהו : ועזריהו
 בן נתן על הנציבים וזבד בן נתן
 כהן רעה המלך : ואחישר על
 הבית ואדניהם בן עבדא על
 המס : ולשלמה שנים עשר
 נציבים על כל ישראל וכלכלו
 את המלך ואת ביתו חודש בשנה
 יהיה על אחד לכלכל : ואחת
 שמונתם בן חור בחר אפרים :
 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית
 שמש ואילון בית חנן : בן
 חסר בארבות לו שכר וכל ארץ
 חפר :

ואחז
 ק

מלכים א ד

אֶת־הַחֲצִי־לֶאֱחָת וְאֶת־הַחֲצִי־לֶאֱחָתוֹ
וְהָאָמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בָּנָה הָחִי אֶל־
הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֵיהָ עַל־בָּנָהּ
וְהָאָמֶר בִּי אֲדֹנָי תָּנוּ לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד
תָּחִי וְהָמָת אֶל־תַּמִּיתָהּ וְנָאֵת אִמָּתָהּ
גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִחְיֶה גִזְרוּ וְיַעַן
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תָּנוּ לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד
וְהָחִי וְהָמָת לֹא תַמִּיתֶהוּ הִיא אִמּוֹ
וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי
הַמֶּלֶךְ כִּי־רָאוּ כִי־חֲכָמָה אֱלֹהִים
בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וַיְהִי
הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מֶלֶךְ עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה הַשְּׁרִים אֲשֶׁר־
לּוֹ עָזְרִיתוֹ בֶּן־צְדוֹק הַכֹּהֵן
אֵלִיחֹרֶף

מלכים א ד

שָׁמְעִי בֶן-אֱלֹהִים בְּבִנְיָמִן : גִּבּוֹר
 בֶּן-אֲדָרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחֶוּן
 מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְעַל מֶלֶךְ תַּבְשָׁן וְנָצִיב
 אֶחָד אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ : יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
 רַבִּים כְּחֹזֶל אֲשֶׁר-עַל-תֵּימָם לָרֹב
 אֲכָלִים וְשֹׁתִים וּשְׂמֵחִים :
 וְשָׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל-הַמַּמְלָכוֹת
 מִן-הַנְּהָר אֶרֶץ פִּלִּשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל
 מִצְרָיִם מִגְּשֵׁימִים מִנְחָה וְעִבְדִּים אֶת-
 שָׁלֹמֹה כָּל-יְמֵי חַיָּו : וַיְהִי לֶחֶם-
 שָׁלֹמֹה לַיּוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כָּר סֵלֶת
 וְשֵׁשִׁים כָּר קֶמַח : עֲשֹׂרֶת בָּקָר
 בָּרָאִים וְעֶשְׂרִים בָּקָר רְעִי וּמֵאָה
 צֹאן לֵבָד מֵאֵל וְצִבִּי וַיִּחְמֹר
 וּבְרָבִרִים אֲבוֹסִים : כִּי-הָיָה
 רֹדֵף

מלכים א ד

חפרו בן אבינרב כל נפת דאר
 ספת בת שלמה היתה לו לאשה
 בענא בן אחילור תענך ומגדו
 וכל בית שאן אשר אצל צרתנה
 מתחרת ליזרעאל מבית שאן עד
 אבל מחולר עד מעבר ליקמקס
 בן גבר ברמות גלעד לו חות ואור
 בן מנשה אשר בגלעד לו חבל
 ארגב אשר בבשן ששים ערים
 גדלות חומה וברית נחשת

אחינרב בן עדנא מחנימה
 אחימעז בנפתלי גם הוא לקח
 את בשמת בת שלמה לאשה
 בענא בן חושי באשר ובעלות
 יהושפט בן פרוח ביששכר

שמעי

מלכים א ד

הִרְבַּח מְאֹד וַיִּרְחַב לֵב כְּחֹל אֲשֶׁר
עַל־שִׁפְתַּי הָיִים : וַיִּהְיֶה חֲכָמָה
שְׁלֹמֹה מִחֲכָמַת כָּל־בְּנֵי־קָדֶם וּמִכָּל
חֲכָמַת מִצְרָיִם : וַיִּחְכֵּם מִכָּל־
הָאָדָם מֵאֵיתָן הָאֲזֹרָחִי וְהַיִּמִּן וְכָל־כָּל
וַיִּרְדֵּעַ בְּנֵי מַחֹל וַיְהִי־שָׁמוֹ בְּכָל־
הַגּוֹיִם סָבִיב : וַיִּדְבֹּר שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים
מִשָּׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְף :
וַיִּדְבֹּר עַל־הָעֵצִים מִן־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
בְּלִבְנוֹן וְעַל־הָאֲזֹב אֲשֶׁר יֵצֵא בְּקִיר
וַיִּדְבֹּר עַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־הָעוֹף וְעַל־
הָרֶמֶשׂ וְעַל־הַדְּגָיִם : וַיִּבְאֹל מִכָּל־
הַעֲמֻסִּים לִשְׁמֹעַ אֶת חֲכָמַת שְׁלֹמֹה
מֵאֵת כָּל־מְלָכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
אֶת־חֲכָמָתוֹ : וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־הַ
צוּר

מלכים א ד

ודעה בכל עבר הנחור מתפסח
 ועד עזה בכל מלכי עבר הנחור
 ושלום היה לו מכל עבריו מסביב
 וישב ויחורר וישראל לבטח איש
 תחת גפנו ותחת תאנתו סדן ועד
 באר שבע כל ימי שלמה
 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות כח
 סוסים למרכבו ושנים עשר אלף
 פרשים וכלכלו הנעצבים האלה
 את הסלך שלמה ואת כל הקרב
 אל שלחן המלך שלמה איש חדש
 לא יעדרו דבר וחסערים והחבן
 לסוסים ולרכש יבאו אל המקום
 אשר יהיה שם איש כמשפטו ויהיו
 אלהים חכמה לשלמה ותבונה
 הרבה

מלכים א ה

חֲלִבְנוֹן וְעַבְדִּי יִהְיֶה עִם—עַבְדֶּיךָ
וְשֹׁכֵר עַבְדֶּיךָ אָתָּן לְךָ כָּכָל אֲשֶׁר
תֹּאמַר כִּי אַתָּה יוֹדַעַת כִּי אֵין בְּנֵי
אִישׁ יֹדְעַ לְכָרֶת עֵצִים בְּעֹדְנִים
וַיְהִי כַשְׁמַע חִירָם אֶת־דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה
וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
חַיִּים אֲשֶׁר נָתַן לְהוֹדִי בֵּן חֶלֶם עַל—
הָעַם הָרַב הַזֶּה וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל—
שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר—
שָׁלַחְתָּ אֵלַי אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת—כָּל—
חֲפָצְךָ בְּעֵצֵי אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים
עַבְדֵי יִירוּ מִן־חֲלִבְנוֹן וּמִה וְאֲנִי
אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בָּיִם עַד־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר תִּשְׁלַח אֵלַי וּנְפִצְתִּים שָׁם
וְאַתָּה תִּשָּׂא וְאַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת־חֲפָצִי
לְהֵת

מלכים א ה

צור את עבדו אל שלמה כי שמע
 כי אתו משחו למלך תחת אביו
 כי אהב היה חירם לרוד כל
 הימים : וישלח שלמה אל חירם
 לאמר : אתה ידעת את דוד אבי
 כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה
 אלהיו מפני חמלמה אשר סבבהו
 עד תת יהוה אתם תחת כפות רגליו
 ועתה הנני יהוה אלהי לי מסביב
 אין שטן ואין פגע רע : והנני אומר
 לבנות בית לשם יהוה אלהי באשר
 דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך
 אשר אתו תחתיך על כסאך
 והוא יבנה הבית לשמי :
 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן
 הלבנון

דברי
 ק

מלכים א ד

אלה חצב בהר לבור משרי הנצבים
 לשלמה אשר על המלאכה שלשת
 אלפים ושלש מאות הרדים בעם
 העשים במלאכה : ויצו המלך
 ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות
 ליסד הבית אבני גזית : ויפסלו
 בני שלמה ובני חירום והגבלים
 ויכינו העצים והאבנים לבנות
 הבית : ויהי בשמונים שנה וארבע
 מאות שנה לצאת בני ישראל
 מארץ מצרים בשנה הרביעית
 בחדש זה הוא החדש השני למלך
 שלמה על ישראל ויבן הבית
 ליהוה : והבית אשר בנה המלך
 שלמה ליהוה ששום אמה ארכו
 ועשרים

מלכים א ה

לַחֵת לֶחֶם בֵּיתִי : וַיְהִי חִירוֹם נָתַן ,
 לְשִׁלְמָה עֲצֵי אֲרָזִים וְעֲצֵי בְרוֹשִׁים
 כָּל־חֶפְצָו : וּשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירוֹם
 עֲשָׂרִים אֶלֶף בָּר חֲטָיִם מִכֶּלֶת לְבֵיתוֹ
 וְעֲשָׂרִים כָּר שָׁמֶן כְּתִירַת כַּח־יֶחֱזֶן
 שְׁלֹמֹה לְחִירוֹם שָׁנָה בְּשָׁנָה : וַיִּהְיֶה
 נָתַן חֲכֵמָה לְשִׁלְמָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ
 וַיְהִי שָׁלֹם בֵּין חִירוֹם וּבֵין שְׁלֹמֹה
 וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם : וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה מִן־מֶם מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי חֶמֶס
 שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ : וַיִּשְׁלַח־לָבְנוֹנָה
 עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ
 יָתִיו בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם חֹדָשִׁים בְּבֵיתוֹ
 וְאֹדְגִירָם עַל־חֶמֶס : וַיְהִי לְשִׁלְמָה ^{טו}
 שִׁבְעִים אֶלֶף נִשְׂא סָבָל וּשְׁמָנִים
 אֶלֶף

מלכים א ו

גִּשְׁמָע בְּבֵית כְּהֻנָּתוֹ פֶּתַח הַצֶּלַע
 הַתִּיכּוֹנָה אֶל־כְּתָף הַבַּיִת הַיְּמָנִית
 וּבְלוּלִים יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכּוֹנָה וּמִן־
 הַתִּיכּוֹנָה אֶל־הַשְּׁלֵשִׁים וַיִּבֶן אֶת־
 הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסָּפֶן אֶת־הַבַּיִת
 גָּבִים וּשְׁדָרֹת בָּאֲרוֹזִים וַיִּבֶן אֶת־
 הַיְצִיעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חֲמֵשׁ אַמּוֹת
 קִמָּתוֹ וַיַּאֲחֻז אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי
 אֲרָזִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
 שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־
 אֲתָה בֹנֶה אִם־תֵּלֵךְ בַּחֲקֹתַי וְאֶת־
 מִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וּשְׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי לִלְכֹּת בָּהֶם וְהִקִּימְתִּי אֶת־
 דְּבָרִי אֵתְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד
 אֲבִיךָ וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 32 ב וְלֹא

מלכים א ו

וַעֲשִׂימוּ רָחְבוֹ וּשְׁלֵשִׁים אַמָּה
 קוֹמָתוֹ וְהָאוֹלָם עַל-פְּנֵי הַיִּכָּל הַבַּיִת
 עֲשִׂימוּ אַמָּה אֲרָכּוֹ עַל-פְּנֵי רָחֵב
 הַבַּיִת עֶשֶׂר בְּאַמָּה רָחְבוֹ עַל-פְּנֵי
 הַבַּיִת : וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנוֹ שְׁקָפִים
 אֶטְמִים : וַיִּבֶן עַל-קִיר הַבַּיִת יִצְוֹעַ
 סָבִיב אֶת קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לַהֲיִכָּל
 וּלְדָבָר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב : הַיִּצְוֹעַ
 הַתַּחְתּוֹנָה חֲמֵשׁ בְּאַמָּה רָחֶבָה
 וְהַתִּיכוֹנָה שֵׁשׁ בְּאַמָּה רָחֶבָה
 וְהַשְּׁלִישִׁית שֶׁבַע בְּאַמָּה רָחֶבָה כִּי
 מִגִּרְעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה
 לַבֵּיתִי אֶחָד בְּקִירוֹת הַבַּיִת : וְהַבַּיִת
 בַּהֲבִנָתוֹ אֲבֵן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה
 וּמִקְבוֹת וְהַגִּרְזֵן כָּל-כְּלֵי בְרוֹזֶל לֹא-
 נִשְׁמַע

ציע
R

מלכים א ה

לַחֲתֹן שָׁם אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃

ב וּלְפָנַי הִדְבִּיר עֲשָׂרִים אֲמָה אָרָךְ

וְעֲשָׂרִים אֲמָה רָחֵב וְעֲשָׂרִים אֲמָה

קוֹמָתוֹ וַיִּצְפֹּהוּ זָהָב סָגוּר וַיִּצָּף

מִזֶּבֶחַ אֲרֹז׃ וַיִּצָּף שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת

ברחוקות

ק

מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר וַיַּעֲבֹר בְּרִתֵּי־קוֹת

זָהָב לְפָנַי הִדְבִּיר וַיִּצְפֹּהוּ זָהָב׃

וְאֶת־כָּל־הַבַּיִת צִפָּה זָהָב עַד־תָּסֹס

כָּל־הַבַּיִת וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לְדָבִיר

צִפָּה זָהָב׃ וַיַּעַשׂ בַּדְּבִיר שְׁנֵי כְרוּבִים

עֲצֵי־שֹׁמֶן עֲשָׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ׃

וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת כִּנָּף הַכְּרוּב הָאֶחָת

וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת כִּנָּף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית

עֲשָׂר אַמּוֹת מִקְצוֹת כִּנְפָיו וְעַד־קְצוֹת

כִּנְפָיו׃ וְעֲשָׂר בְּאֲמָה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי

מדה ג 39

מלכים א ז

וְלֹא אָעֻז אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֶן
שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ :

וַיָּבֶן אֶת קִירֹת הַבַּיִת מִבֵּיתָה^{טו}
בְּצִלְעוֹת אֲרוֹזִים מִקְרָקַע הַבַּיִת
עַד קִירֹת הַסָּפֶן צִפּוּרָה עַץ מִבַּיִת
וַיִּצַּף אֶת קְרָקַע הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת
בְּרוֹשִׁים : וַיָּבֶן אֶת עֲשָׂרִים אֲמָה
מִרְכּוֹתַי הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת אֲרוֹזִים מִן
הַקְרָקַע עַד הַקִּירֹת וַיָּבֶן לוֹ מִבַּיִת
לְדָבָר לְקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים :

עזר ו

וְאַרְבָּעִים בָּאֲמָה הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה
וַהֲיָכָל לִפְנָי : וְאֲרוֹז אֶל הַבַּיִת
פְּנִימָה מִקְלַעַת פָּקַעִים וּפִטוּרֵי
צִצִּים תָּכָל אֲרוֹז אֵין אֲבֵן נִרְאָה :
וַדְּבִיר בְּחוּץ הַבַּיִת מִפְּנִימָה הִכָּן
לְהִתֵּן :

מלכים א ו

חמשית : ושתי דלתות עצי שמן
 וקלע עליהם מקלעות כרובים
 ותמלת ופטורי צצים וצפה זהב
 ויורד על הכרובים ועל התמרות
 את הזהב : וכז עשה לפתח ההיכל
 מזוזות עצי שמן מאת רבעית :
 ושתי דלתות עצי ברושים שני
 צלעים הדלת האחת גלילים ושני
 קלעים הדלת השנית גלילים :
 והקלע כרובים ותמרות ופטורי
 צצים וצפה זהב מישר על המחקה :
 ויבן את החצר הפנימית שלשה
 טורי גזית וטור כרתת ארזים :
 בשנה הרביעת יסד בית יהוה בירח
 זן : ובשנה האחת עשרה בירח בול
 39 ד הוא

מלכים א ו

מִדָּה אֶחָת וְקָצַב אַחֵר לִשְׁנֵי
הַכְּרוֹבִים: קֹזֶמֶת הַכְּרוֹב הָאֶחָד עָשָׂר
בָּאַמָּה וְכֵן הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי: וַיִּתֵּן אֶת־
הַכְּרוֹבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי
וַיַּפְרֹשׁ אֶת־כַּנְפֵי הַכְּרוֹבִים וַחֲגָע
כָּנֶף־הָאֶחָד בְּקִיר וְכָנֶף הַכְּרוֹב
הַשֵּׁנִי נִגָּעַת בְּקִיר הַשֵּׁנִי וְכַנְפֵיהֶם
אֶל־תּוֹךְ הַבַּיִת נִגָּעַת כָּנֶף אֶל־כָּנֶף:
וַיֵּצֵף אֶת־הַכְּרוֹבִים זָהָב וְאֵת כָּל־
קִירוֹת הַבַּיִת מִסָּבִי קָלַע פְּחוּלֵי
מִקְלָעוֹת כְּרוֹבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי
צִצִּים מִלִּפְנִים וּלְחִיצוֹן: וְאֵת־
קַרְקַע הַבַּיִת צָפָה זָהָב לִפְנִימָה
וּלְחִיצוֹן: וְאֵת פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה
דְּלָתוֹת עֲצִי־שֹׁמֶן הָאֵיל מְזוֹזוֹת
חֲמִשִּׁית:

מלכים א ז

שלש פעמים : ואת אולם העמודים
 עשה חמשים אמה ארכו ושלשים
 אמה רחבו ואולם על-פניהם
 ועמודים ועב על-פניהם : ואולם
 הכסא אשר ישפט-שם אולם
 המשפט עשה וספן בארז מהקרקע
 עד הקרקע : וביתו אשר יושב שם
 חצר האחרת מבית לאולם כמעשה
 הנה היה ובית יעשה לברת-פרעה
 אשר לקח שלמה כאולם הנה : כל-
 אלה אבנים יקרת כמדות גזית
 מגררות במגרה מבית ומחוץ
 וממסד עד-השפחות ומחוץ עד-
 החצר הגדולה : ומיסד אבנים
 יקרות אבנים גדולות אבני עשור
 אמות

[illegible]

מלכים א ז

אָמַר יִסֵּב אֶת־הָעֲמֹד הַשֵּׁנִי ו
וַשְׁתִּי כְתֻרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל־רֹאשִׁי
הָעֲמֻדִים מֵעַק נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת
קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת
קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית ו שְׂבָבִים
מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה
שִׁרְשְׁרוֹת לַכְּתֹלֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
הָעֲמֻדִים שְׂבָעָה לַכְּתֹרֶת הָאֶחָת
וְשְׂבָעָה לַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית ו וַיַּעַשׂ אֶת־
הָעֲמֻדִים וּשְׁנֵי טוֹלִים סָבִיב עַל־
הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת־הַכְּתֹרֶת
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרַמְלִים וְכֵן עָשָׂה
לַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית ו וַכְּתֹלֶת אֲשֶׁר עַל־
רֹאשׁ הָעֲמֻדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן
בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת ו וַכְּתֹלֶת עַל־
שְׁנֵי

מלכים א ז

אֲמֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת ו
 וּמִלְמַעְלָה אַבְנֵים יִקְרוּת כְּמִדּוֹת
 צִוִּית וְאָרְזוּ וְחָצַר הַגְּדוֹלָה סָבִיב
 שְׁלֹשָׁה טוּרִים גְּזִית וְטוּר כְּרֵתוֹב
 אֲרָזִים וְלִחְצֹר בֵּית יְהוֹנָה הַפְּנִימִית
 וְלֵאלֹם הַבֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר וּבֶן־אִשָּׁה
 אֲלֻמִּנָּה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאַבְיוֹ
 אִישׁ־צָרִי חָרָשׁ נְחֹשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת־
 הַחֲכָמָה וְאֶת־הַחֲבוּנָה וְאֶת־הַדֹּעַת
 לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בְּנִחָשֶׁת וַיָּבֹאוּ
 אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־
 מְלָאכָתוֹ וַיִּצֹר אֶת־שְׁנֵי הָעֲמֻדִים ^{טו}
 בְּנִחָשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמָת
 הָעֲמֻד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
 אַמָּה

מלכים א ז

טורים'הפקעים יצקום ביצקתו :
 עמר על שני עשר בקר שלשה
 פנים צפונה ושלשה פנים ומה
 ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים
 מזרחה והים עליהם מלמעלה
 וכל אחריהם ביתה : ועביו טפח
 ושפתו כמעשה שפת כוס פרח
 שושן אלפים בת יכיל : ויעש את
 המכנות עשר נחשת ארבע באמה
 ארך המכונה האחת וארבע באמה
 רחבה ושלש באמה קומתה : וזה
 מעשה המכונה מסגרות להם
 ומסגרות בין השלבים : ועל
 המסגרות אשר בין השלבים
 אריות בקר וכרובים ועל
 השלבים

מלכים א ז

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים גַּם-מִמַּעַל מְלֻעֲמֹת
 הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֶבֶר שְׂבָכָה וְחֲרוּמוֹנִים
 מֵאֲתִים טָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֹת
 הַשְּׁנִיתוֹ וַיִּקֶּם אֶת-הָעֲמוּדִים לְאֵלֶם
 הַהִיכָל וַיִּקֶּם אֶת-הָעֲמוּד הַיְמָנִי
 וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִכִּין וַיִּקֶּם אֶת-
 הָעֲמוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
 בָעֶזְרָא וְעַל רֹאשׁ הָעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה
 שֹׁשָׁן וְחָתָם מְלֹאכֶת הָעֲמוּדִים וְ-
 וַיַּעַשׂ אֶת-הַיָּם מוֹצֵק עֶשֶׂר בָּאֲמֹה
 מִשְׁפָּתוֹ עַד-שְׁפָתוֹ עֲגֹלִי סָבִיב וְחֲמֵשׁ
 בָּאֲמֹה קוֹמָתוֹ וְקוֹוֶה שְׁלֹשִׁים בָּאֲמֹה
 וַיִּסֶּב אֹתוֹ סָבִיב וַיִּפְקְעִים מִתַּחַת
 לְשְׁפָתוֹ סָבִיב סָבִיב אֹתוֹ עֶשֶׂר
 בָּאֲמֹה מִקְפִּים אֶת-הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי
 טוּרִים

השכמה

ק

ויק
ק

ਪੜ੍ਹਨ

[illegible]

מלכים א ז

וְהַשְׁלֵבִים בֶּן מִמְעַל וּמִתַּחַת לְאַרְצוֹת
 וּלְבָקָר לִיּוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרָדוֹ וְאַרְבַּעָה
 אֹפְנֵי נַחֲשֵׁת לְמִכּוֹנָה הָאֶחָת וְסֶרְנֵי
 נַחֲשֵׁת וְאַרְבַּעָה פַּעֲמָתָיו כְּתִפַּת
 לָהֶם מִתַּחַת לְכִיר הַכְּתִפּוֹת וְצִקּוֹת
 מִעֵבֶר אִישׁ לִיּוֹת וּפִיהוּ מִבֵּית
 לְכַתְּרָת וּמִעֲלֵהּ בְּאַמָּה וּפִיהָ עָגֹל
 מַעֲשֵׂה— כֵּן אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה וְגַם—
 עַל— פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם
 מִרְבָּעוֹת לֹא עֲגֻלוֹת וְאַרְבַּעַת
 הָאֹפְנִים לְמִתַּחַת לְמִסְגְּרוֹת וַיְדוֹת
 הָאֹפְנִים בְּמִכּוֹנָה וְקוֹמַת הָאוֹפֶן
 הָאַחֵר אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה וּמַעֲשֵׂה
 הָאֹפְנִים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפֶן הַמְּרֻכָּבָה
 יְדוֹתָם וְגִבֵּיהֶם וַחֲשִׁקֵּיהֶם
 וַחֲשִׁרֵּיהֶם

o i e u m i p e i n s l _ p u e l p u l n t i l
 e l _ p e l _ o n t i l e u m i u n s u
 o m e l p e u p u m i m e n t i l o m n l
 p e l _ o o l e o n l o n l l n e u l
 k l u l : m e n t i l o m n s u e l _
 e o m e l _ p u e l o l e l o e l e l e l
 o o l o : e e e l p u e l l e l o p e l l e
 l e l l e m l o m e l m i u e u p u
 p e l _ o p u e l l e n t i l m e l _ p u e l
 p u e l _ o i n s u p e l l e l e l e l e l
 m i l o : i n s u p e l l e l e l e l
 i n s u p e l l e l m e l _ m e l p u
 n l p e l e l e l : i n s u p u e l p u e l
 p e l e l e l m e l i n s u p e l l e l m e l l e
 n l e l p e l l e l : i n s u

2
 u n l e

מלכים א ז

חֲמֵשׁ עַל-כֵּךְ הַבֵּית מִיָּמִין וּחֲמֵשׁ
עַל-כֵּךְ הַבֵּית מִשְּׂמָאלוֹ וְאֵת הַיָּם
נָתַן מִכֵּךְ הַבֵּית הַיְסוּדִית קִדְמָה
מִמּוֹל נֹגֵב : וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת-
הַכִּירוֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמְּזֻרְקוֹת
וַיַּכֵּל חִירוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בֵּית יְהוָה : עַמּוּדִים שְׁנָיִם וְגִלְתֵּי
הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים
שְׁתֵּי וְהַשְּׁבָכוֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת
אֶת-שְׁתֵּי גִלּוֹת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר-עַל-
רֹאשׁ הָעַמּוּדִים : וְאֶת-הָרִמָּנִים
אַרְבַּע מֵאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׁבָכוֹת שְׁנֵי-
טוּרִים רִמָּנִים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת
לְכַסּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גִלְתֵּי הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר-
עַל-

מלכים א ח

אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת
 אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה מִעִיר דָּוִד הִיא
 צִיּוֹן וַיִּקְהֲלוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל-
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירוּחַ הָאֲתָנִים בַּחֹג
 הוּא חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וַיָּבֹאוּ כָּל זָקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-
 הָאֲרוֹן וַיַּעֲלוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת-
 אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
 אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים
 וְהַלְוִיִּם וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדֹת
 יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים עָלָיו אֲחֻז לִפְנֵי
 הָאֲרוֹן מִזִּבְחִים צֶאֱן וּבִקְרָ אֲשֶׁר
 לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֶלֶךְ וַיָּבֹאוּ
 הַכֹּהֲנִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה
 אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דְּבִיר הַבַּיִת אֶל-
 קֹדֶשׁ

מלכים א ח

עליו לחם הפנים זהב : ואת
 המנרות חמש מימין וחמש משמאל
 לפני הדביר זהב סגור והפרח
 והנלת והמלקחים זהב : והספות ^ב
 והמזמרות והמזרקות והכפורת
 והמחלות זהב סגור והפתות
 לדלתות הבית והפנימי לקדש
 הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב
 ותשלם כל המלאכה אשר עשה
 המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה
 את קדשי ידוד אביו את הכסף ואת
 הזהב ואת הכלים נתן באצרות
 ח בית יהוה : אז יקהל שלמה ^א
 את זקני ישראל ואת כל ראשי
 המטות נשיאי האבות לבני ישראל
 אל

מלכים א ח

יהוה : אֲנִי אֹמֵר שְׁלֹמֹה יִהְיֶה אֹמֵר
 לִשְׁכֵּן בְּעֶרְפֶּל : בָּנָה בְנֵי יִתִּי בֵּית זָבָל
 לְךָ מִכֹּזֶן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים : וַיֹּסֶב
 הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת־כָּל־קְהֵל
 יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל עָמְדוּ :
 טו וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת־דָּוִד אָבִי וַיִּבְרָךְ
 מֶלֶךְ־לֹאֲמֹר : מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל־
 שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בֵּית לַהֲיוֹת
 שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדָוִד לַהֲיוֹת עַל־
 עַמִּי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי עִם־לִבְבִּי דָוִד
 אָבִי לִבְנוֹת בֵּית לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי
 יעז 40

מלכים א ח

קדש הקדשים אל--תחת כנפי
 הכרובים : כי הכרובים פרשים
 כנפים אל--מקום הארון ויסבו
 הכרובים על--הארון ועל--בדיו
 מלמעלה : ויאריכו הבדים ויראו
 ראשי הבדים מן--הקדש על--פני
 הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם
 עד היום הזה : אין בארון רק שני
 לחות האבנים אשר הנח שם משה
 בחרב אשר פרת יהוה עם--בני
 ישראל בצאתם מארץ מצרים :
 ויהי בצאת הכהנים מן--הקדש
 והעניז מלא את בית יהוה : ולא
 יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
 העניז כי מלא כבוד יהוה את בית
 יהוה :

מלכים א ח

אֵיזֶה-כְּמוֹד אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מַמְעַל
 וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת שְׁמֵר הַבְּרִית
 וְהַחֲסֹד לְעַבְדֶּיךָ הַהֹלְכִים לִפְנֶיךָ
 בְּכָל-לֵבָם : אֲשֶׁר שָׁמְרָתָּ לְעַבְדְּךָ
 דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר
 בָּהּ בְּפִיךָ וּבִידְךָ מִלְּאֵת כִּי־וְהָיָה וְעַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֵר לְעַבְדְּךָ
 דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר
 לֹא יִכָּלֵת לְךָ אִישׁ מִלִּפְנֵי וְשָׁב עַל-
 כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ
 אֶת דִּרְכָם לִלְכֹת לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ
 לִפְנֵי : וְעַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹאמֶן
 נֹא דַבְּרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד
 אָבִי : כִּי הָאֵמָּנָם וְשָׁב אֱלֹהִים עַל-
 הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 לא 40 ד לא

מלכים א ח

יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבְכָּךְ לִבְנוֹת
 בַּיִת לַשָּׁמַי הַשֵּׁיבֶת כִּי הָיָה עִם־
 לִבְכָּךְ וְרַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת
 כִּי־אַם־בֶּנְךָ הֵיכָא מִחֲלָצִיךָ הוּא־
 יִבְנֶה הַבַּיִת לַשָּׁמַי וְיִקַּם יְהוָה אֶת־
 דְּבָרֹךְ אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאָקָם חַחַת דָּוִד
 אָבִי וְאֶשְׁבֵּי עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל
 בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאִבְנֶה הַבַּיִת
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶשֶׁם
 שֵׁם מְקוֹם לְאֵרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית
 יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבוֹתֵינוּ
 בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְ
 וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה נֹגֵד
 כָּל־קְהָל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו
 הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵין

מלכים א ח

וּבָא אֱלֹהִים לִפְנֵי מִזְבֵּחַךְ בְּבֵית הַזֶּה׃
 וְאַתָּה יְיָ תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם וְעֲשֵׂיתָ
 וְשִׁפְטָה אֶת עַבְדְּךָ לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע
 לַתַּת דָּרְכּוֹ בְּרָאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צְדִיק
 לַתַּת לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃ בְּהַגְלֶנִּי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יַחְטְאוּ לָךְ
 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת שִׁמְךָ וְהִתְפַּלְּלוּ
 וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּבֵית הַזֶּה׃ וְאַתָּה
 תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם וְסִלַּחְתָּ לַחַטָּאת
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁבַּתָם אֶל־הָאֲדָמָה
 לָאֲשֶׁר נָתַתָּ לְאֲבוֹתָם׃ בְּהִעָצֵר
 שְׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כִּי יַחְטְאוּ
 לָךְ וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
 וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ וּמַחֲטָאתָם יְשׁוּבוּן
 כִּי תִעַנֶנּוּ׃ וְאַתָּה יְיָ תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם
 וְסִלַּחְתָּ

מלכים א ח

לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר
 בניתי : ופנית אל התפלה עבדך
 ואל חחנתו יהוה אלהי לשמע אל
 חרנה ואל התפלה אשר עבדך
 מתפלל לפניך היום : להיות עינך
 פתוחת אל הבית הזה לילה ויום
 אל המקום אשר אמרת יהוה
 שמי שם לשמע אל התפלה אשר
 יתפלל עבדך אל המקום הזה :
 ושמעת אל חחנת עבדך ועמך
 ישראל אשר יתפללו אל המקום
 הזה ואתה תשמע אל מקום
 שבתך אל השמים ושמעת
 וסלחת : את אשר יחטא איש
 לרעהו ונשא בו אלה להאלתו
 ובא

מלכים א ח

לְבָרֶךְ אֶת-לֵבָב כָּל-בְּנֵי הָאָדָם :
 לְמַעַן יִרְאוּךָ כָּל-יְיָמֵינוּ אֲשֶׁר-הֵם
 חַיִּים עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְחַח
 לֵאבְתֵּינוּ : וְגַם אֶל-הַנִּכְרִי אֲשֶׁר
 לֹא-מֵעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ
 רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת-
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָה
 וְהָרַעַךְ הַנְּטוּיָה וּבָא וְהִתְפַּלֵּל אֶל-
 הַבַּיִת הַזֶּה : אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
 מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ וַעֲשֵׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר-
 יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנִּכְרִי לְמַעַן יִדְעוּן כָּל-
 עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת-שְׁמֶךָ לִירְאָה אֹתְךָ
 כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי-שְׁמֶךָ
 נִקְרָא עַל-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי :
 כִּי-יֵצֵא עַמְּךָ לְמִלְחָמָה עַל-אֹיְבָיו
 בִּרְדֶּךָ

מלכים א ח

וּסְלַחְתָּ לַחַטָּאת עַבְדְּיָךְ וְעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרַם אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ וְנִתְחַהֵּם מִטֶּרַעַל
 אֶרֶץ אֲשֶׁר נִתְחַהֵּם לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה
 רָעָב כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ דָּבָר כִּי יִהְיֶה
 שָׂדֵפוֹן יִרְקוֹן אֲרֻבָּה חֲסִיל כִּי יִהְיֶה
 כִּי יֵצֵר לוֹ אִיבוֹ בָאָרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־
 נִגַּע כָּל־מַחֲלָה כָּל־חֲפִלָּה כָּל־
 חֲתָנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָאָדָם
 לְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ
 אִישׁ נִגַּע לִבּוֹ וּפְרֵשׁ כַּפּוֹ אֶל־
 חֲבֵירַת הָעוֹה : וְאַתָּה תִשְׁמַע
 הַשְּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִיחֶךָ וּסְלַחְתָּ
 וְעָשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כָּכָל־דִּרְכּוֹ
 אֲשֶׁר חָדַע אֶת־לִבּוֹ כִּי־אַתָּה יֹדַעְתָּ
 לְבוֹךְ

מַלְכִים א ח

בבית
ק

אֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאֲבוֹתָם הָעִיר
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְהַבֵּיירָה אֲשֶׁר בָּנִיתָ
לְשִׁמְךָ : וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן
שִׁבְחֶךָ אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם
וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִים : וְסִלַּחְתָּ לְעַמְּךָ
אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וְלָכֵל־פִּשְׁעֵיהֶם
אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ־בְךָ וּנְתַתָּם לְרַחֲמִים
לִפְנֵי שִׁבְיָהֶם וְרַחֲמוּם : כִּי־עַמְּךָ
וּנְחַלְתֶּךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם
מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרֹזָל : לְהִיּוֹת עֵינֶיךָ
פְּתוּחִים אֶל־תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנַּת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשָׁמַע אֲלֵיהֶם בְּכָל
קֶרְאָם אֵלֶיךָ : כִּי־אַתָּה הַבּוֹדֶלֶתָם
לָךְ לְנַחֲלָה מִכָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כֹּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּהוֹצִיאָךְ
אֶת־

מלכים א ח

בדרך אשר תשלחם ותתפללו אל-
יהוה דרך העיר אשר בחרת בה
והבית אשר בנתי לשמך : ושמעת ^{מו}
השמים את תפלתם ואת תחנונם
ועשית משפטם : כי יחטאו לך כי
אין אדם אשר לא יחטא ואנפת
בם ונתתם לפני אויב ושבם
שביהם אל-ארץ האויב רחוקה
או קרובה : והשיבו אל לבם
בארץ אשר נשבו שם ושבו
והתחנו אליך בארץ שביהם
לאמר חטאנו והעונו רשענו :
ושבו אליך בכל לבכם ובכל-
נפשם בארץ איביהם אשר-
שבו אתם ותתפללו אליך דרך
ארצם

מלכים א ח

וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבֹתֵינוּ :
 וַיְהִי דְבַר יְיָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֹתִי
 לִפְנֵי יְהוָה קְרָבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
 בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן רַעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
 כִּי יִהְיֶה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עֹד :
 וְהָיָה לְבַבְכֶּם שָׁלֵם עִם יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּחֻקָּיו וּלְשָׁמֵר
 מִצְוֹתָיו כִּיֹּם הַזֶּה : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ זִבְחִים זִבַּח לִפְנֵי יְהוָה :
 וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים
 אֲשֶׁר זִבַּח לַיהוָה בְּקָר עֶשְׂרִים
 וּשְׁנָיִם אֵלֶף וְצֹאן מְאֹדָה וְעֶשְׂרִים
 אֵלֶף וַיַּחֲנֹכוּ אֶת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ
 וְכָל־

מלכים א ח

אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנֵי יְהוָה ו
 וַיְהִי כִכְלוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֶל־
 יְהוָה אֵת כָּל־חַתְּפָלָה וְהִתְחַנֶּה
 הָיְתָה לָקֵם מִלִּפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה מִבְרַע
 עַל־בְּרָכָיו וְכַפּוֹי פִּדְיוֹת הַשָּׁמַיִם ו
 וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־קַחַל יִשְׂרָאֵל ^{נח}
 קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר בָּרוּךְ יְהוָה
 אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
 אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא־נִפְּל דְּבַר אֶחָד
 מִכָּל־דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
 מַשֹּׁדָה עֲבָדָיו וַיְהִי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־
 אֲבֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִטְשֵׁנוּ ו
 לְהַטּוֹת לִבֵּנוּ אֵלָיו לִלְכֹּת בְּכָל־
 דִּרְכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו
 וּמִשְׁפָּטָיו

מלכים א ט

יְהוָה לְדָוִד עֲבָדָיו וּלְיִשְׂרָאֵל עֲמֹד
 וַיְהִי כְּכָלוֹת שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת-ט
 בַּיִת יְהוָה וְאֶת-בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-
 חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת ו
 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-שְׁלֹמֹה שְׁנֵית כָּאֲשֶׁר
 בָּרָא אֱלֹהֵי כְּגִבְעוֹן וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהֵי שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּפִלָּתְךָ וְאֶת-
 תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִּפְנֵי
 הַקֹּדֶשֶׁתִי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָה
 לְשׁוֹם שָׁמַי שָׁם עַד-עוֹלָם וְהָיוּ עֵינֵי
 וְלִבִּי שָׁם כָּל-הַיָּמִים וַאֲנִי אִם-
 תֵּלֵךְ לִפְנֵי כָאֲשֶׁר תֵּלֵךְ דָּוִד אָבִיךָ
 בָּתֶּם לִבָּב וּבְיִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת כְּכָל אֲשֶׁר
 צִוִּיתִיךָ חֻקֵּי וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמֹר ו
 וְהִקְמַתִּי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל-י
 יִשְׂרָאֵל 41 א

מלכים א ח

וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : בַּיּוֹם הַהוּא קָדַשׁ
 הַמֶּלֶךְ אֶת־תוֹךְ הַחֹצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי
 בֵּית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה
 וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים
 כִּי־מִזְבַּח הַנֶּחֱשָׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
 קָטָן מִהַכִּיר אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־
 הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים : וַיַּעַשׂ^{סד}
 שְׁלֹמֹה בָּעֵת הַהִוא אֶת־הַחֹג וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבֹוא
 חֲמַת עֹר־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה
 אֲלֵהֶינּוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים
 אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם : בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 שָׁלַח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־
 הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים
 וְטוֹבֵי לֵב עַל־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה

מלכים א ט

על אשר עזבו את יהוה אלהיהם
 אשר הוציא את אבתם מארץ
 מצרים ויחזקו באלהים אחרים
 וישתחוו להם ויעבדום על כן
 הביא יהוה עליהם את כל הרעה
 הזאת ויהי מקצה עשרים שנה
 אשר בנה שלמה את שני הבתים
 את בית יהוה ואת בית המלך
 חירם מלך צר נשא את שלמה
 בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב
 לכל חפצו אז יתן המלך שלמה
 לחירם עשרים עיר בארץ הגליל
 ויצא חירם מצר לראות את הערים
 אשר נתן לו שלמה ולא ישרו
 בעיניו ולאמר מה הערים האלה
 אשר

מלכים א ט

וישראל לעלם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל-דֹּד
 אֲבִיךָ לֵאמֹר לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל
 בְּסֵא יִשְׂרָאֵל : אִם-שׁוֹב תִּשְׁבוּן
 אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרֵי וְלֹא תִשְׁמְרוּ
 מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם
 וְהִלַּכְתֶּם וְעִבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְהִכַּרְתִּי אֶת-
 יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת-הַבַּיִת אֲשֶׁר
 הִקְדַּשְׁתִּי לְשִׁמִּי אֲשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי
 וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמַשָּׁל וּלְשִׁנְיָה בְּכָל-
 הָעַמִּים : וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עָלֵיון
 בָּל-עֹבֵר עָלָיו יִשָּׁם וְשָׂרָק וְאָמְרוּ
 עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לָאָרֶץ
 הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה : וְאָמְרוּ
 עַל

מלכים א ט

לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי
 הפרשים ואת חשק שלמה אשר
 חשק לבנות בירושלם ובלבנון
 כ ו בכל ארץ ממשלחו כל העם
 הנותר מן האמרי החיתי הפרזי
 החגי והיבוסי אשר לא מבני
 ישראל הקדו בניהם אשר נותרו
 אחריהם בארץ אשר לא יכלו
 בני ישראל להחרימם ויעלו
 שלמה למס עבר עד היום הזה
 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבר
 כי הם אנשי המלחמה ועבדיו
 ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו
 אלה שרי הנצבים אשר על
 המלאכה לשלמה חמשים וחמש
 מאות 41

מלכים א ט

אֲשֶׁר־נִתְּתָה לִי אֲתִי וַיִּקְרָא לָהֶם
אֶרֶץ כְּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁלַח
חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאֵה וַעֲשָׂרִים כֶּבֶד
זָהָב׃ וְזֶה דְבַר־הַמֶּס אֲשֶׁר־הֶעֱלָה׃
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה
וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֶת חֹמֶת
יְרוּשָׁלַם וְאֶת־חֲצֵר וְאֶת־מִגְדּוֹ וְאֶת־
גִּזְר׃ פָּרְעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עָלָה
וַיִּלְכֹּד אֶת־גִּזְר וַיִּשְׁרֹפֶה בָּאֵשׁ וְאֶת־
הַכִּנְעָנִי הַיֹּשֵׁב בְּעִיר הָרֶג וַיַּחֲנֶה
שְׁלֹחִים לְבָחֹו אִשֶּׁת שְׁלֹמֹה׃
וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־גִּזְר וְאֶת־בֵּית חָרָן
מִחֲתָוֶן׃ וְאֶת־בַּעֲלָת וְאֶת־
תָּמָר בְּמִדְבַּר בְּאֶרֶץ׃
וְאֵת כָּל־עַרְי הַמִּסְכָּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ
לְשֹׁלֹמֹה

במדבר
ק

מלכים א ט

מֵאֹזֶת הַחַדָּשִׁים בָּעָם הַעֲשִׂיִם
 בְּמִלְאָקָהּ אַךְ בַּת־פָּרְעֹה עָלְתָהּ
 מֵעִיר דָּוִד אֶל־בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בָּנָה לָהּ
 אִזְּ בָּנָה אֶת־הַמִּלֻּאֵם וְהַעֲלָה שְׁלֹמֹה ט
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה עֲלוֹת וְשִׁלְמִים
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה
 וְהַקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁלַם
 אֶת־הַקִּבֹּרֹת וְאֲנִי עָשִׂה הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה בְּעֶצְיוֹן גָּבֹר אֲשֶׁר אֶת־
 אֵילֹוֹת עַל־שִׁפְתַי יָם־סוּף בָּאָרֶץ
 אֲדֹוִם וַיִּשְׁלַח חִירָם בָּאֵנִי אֶת־עֲבָדָיו
 אֲנָשֵׁי אֲנִיּוֹת וְדָעֵי הַיָּם עִם עֲבָדֵי
 שְׁלֹמֹה וַיָּבֹאוּ אֶת־אֹפִירָה וַיִּקְחוּ
 מִשֶּׁם וְחָב אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים
 בָּבֶר וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה ו
 וּמִלְכָּה

מלכים א

לֵרֹב אֲשֶׁר נִהְיָה מִלְכֹּת שְׁבַע
 לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגַם אֲנִי חִירָם
 אֲשֶׁר נִשָּׂא זֶהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיא
 מֵאוֹפִיר עֲצֵי אֱלֻמִּים הַרְבֵּה מְאֹד
 וְאִבֵּן יִקְרָה וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־
 עֲצֵי הָאֱלֻמִּים מִסְעָר לְבֵית יְהוָה
 וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וְכִנּוֹת וְנָבִלִים
 לְשָׂרִים לֹא בָא כֵן עֲצֵי אֱלֻמִּים
 וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 נָתַן לַמֶּלֶכֶת שְׁבַע
 אֶת כָּל חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאלָה מִלְּבֹד
 אֲשֶׁר נָתַן לָהּ כִּיד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 וְחֶפֶז וְחֶלֶךְ לְאַרְצָהּ הָיָא וְעַבְדֵּיהֶּן
 וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר בָּא לְשְׁלֹמֹה
 בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים
 וּשְׁשׁ

מלכים א י

וְדַבֵּר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָאָרֶץ עַל־
 דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכָמְתְּךָ וְלֹא־הָאֲמַנְתִּי
 לְדְבָרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַחֲרָאִינָה
 עֵינַי וַהֲנֵה לֹא־הָגַדְתִּי לִי הַחֲצִי
 הַזֶּה שֶׁכָּמָה ה' טוֹב אֶל־הַשְּׁמוּעָה
 אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֲשֶׁר־אֲנִשִּׁיךָ אֲשֶׁר־
 עָבַדְתָּ אֱלֹהֵי הָעַמִּים לִפְנֵיךָ חַמּוּד
 הַשְּׁמָעִים אֶת־חֲכָמְתְּךָ יְהוֹיָהוּ
 אֱלֹהֶיךָ כָרוּךְ אֲשֶׁר חָפַצְתָּ לְהַחֲדֹת
 עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָתְךָ יְהוֹה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעַלְלִם וְיִשְׁיִמְךָ לְמֶלֶךְ
 לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצֶדֶק וְיִצְדָּקָה ו

וַחֲזַן לְמֶלֶךְ מֵאֵה וְעֲשָׂרִים כֶּכֶר
 זָהָב וּבִשְׁמִים הָרַבָּה מְאֹד וְאֶבֶן
 יְקָרָה לֹא בָא כְּבֶשֶׂם הַחֹמֶה עוֹל
 לָרֶב

מלכים א י

הַמַּעֲלֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא נַעֲשֶׂה בֶן
לְכָל־מַמְלָכֹת וְכָל־כְּלֵי מִשְׁקָה
הַמֶּלֶךְ שָׁלֵמָה זָהָב וְכָל־כְּלֵי בַיִת
יָעַר הַלְבָנוֹן זָהָב סָגוֹר אֵין כֶּסֶף לֹא
נִחְשֵׁב בַּיָּמֵי שְׁלֹמֹה לְמֵאֻמָּה
כִּי אֲנִי תְּרִשִׁישׁ לְמֶלֶךְ בַּיּוֹם עִם אֲנִי
חִירָם אַחַת לְשָׁלֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹא
אֲנִי תְּרִשִׁישׁ נִשְׂאֵת זָהָב וְכֶסֶף
שְׁנֵהָבִים וְקָפִים וְחִבִּיִּים וַיִּגְדֹּל
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ מִלְכֵי הָאָרֶץ
לַעֲשׂוֹת וּלְחַכְמָה וְכָל־הָאָרֶץ
מִבְּקָשִׁים אֶת־פָּנָיו שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ
אֶת־חֲכָמָיו אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
בָּלָבוֹ וְהִמָּה מְבִיאִים אִישׁ־מִנְחָתוֹ כֹּה
כְּלֵי־כֶסֶף וְכְלֵי־זָהָב וּשְׁלֵמוֹת וְנִשְׁקָ
וּבִשְׁמִים

מלכים א י

וַיֵּשֶׁב כְּכֹר זֶהָב : לְבַד מֵאֲנָשָׁיו
 הַחֲרִים וּמִסֹּחַר הָרִכָּלִים וְכָל־
 מַלְכֵי הָעָרִב וּפִחוֹת הָאָרֶץ : וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתִים צִנֹּה זֶהָב
 שְׁחוֹט שֵׁשׁ־מֵאוֹת זֶהָב יַעֲלֶה עַל־
 הַצִּנֹּה הָאֶחָת : וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מְגִנִּים
 זֶהָב שְׁחוֹט שְׁלֹשֶׁת מְנִים זֶהָב
 יַעֲלֶה עַל־הַמִּגֵּן הָאֶחָת וַיִּחְנֹם
 הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְבָנוֹן : וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ כֶּסֶף־שֵׁן גִּדּוֹל וַיִּצְפֹּהוּ זֶהָב
 מִוְּפֹ : שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכֶסֶף וְרֹאשׁ
 עֲגוֹל לְכֶסֶף מֵאַחֲרָיו וַיִּדְתָּ מִזֶּה וּמִזֶּה
 אֶל־מְקוֹם הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרִיֹּת
 עֲמֻדִים אֶצֶל הַיְדוֹת : וּשְׁנַיִם עֲשָׂר
 אֲרִיִּים עֲמֻדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ
 הַמַּעֲלוֹת

מלכים א יא

זֶה מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהָב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת יא
 רְבוֹת וְאֶת בֵּת פָּרְעֹה מִזֵּאֲבוֹת
 עַמּוֹנִיּוֹת אֲרָמִיּוֹת צִדְנִית חֲתִית :
 מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֵל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תִבְאוּ בָהֶם וְהֵם
 לֹא יָבֹאוּ בָכֶם אַכֵּן יִשּׁוּ אֶת לִבְבְּכֶם
 אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה
 לְאַהֲבָה : וַיְהִי לוֹ נָשִׁים שֵׁדֹת שִׁבְעַ
 מֵאוֹת וּפִילֹגֶשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּשּׁוּ
 נָשָׁיו אֶת לִבּוֹ : וַיְהִי לָעֵת זָקֵנָה
 שְׁלֹמֹה נָשָׂיו הָיוּ אֶת לִבָּם אַחֲרֵי
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא הָיָה לִבָּם
 שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵיו כְּלָבֵב דְּוִיד
 אָבִיו : וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עֲשֹׁתָהּ
 אֱלֹהֵי צִדְנִים וְאַחֲרֵי מֶלֶכֶם שֶׁקֶץ
 עַמּוֹנִים

מלכים א י

וּבְשָׁמַיִם סוּסִים וּפָרָדִים דָּבָר
 שָׁנָה בְּשָׁנָה וַיֵּאָסֶף שְׁלֹמֹה
 רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי לוֹ אֵלֶף וָאַרְבַּע
 מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנַיִם עָשָׂר אֵלֶף
 פָּרָשִׁים וַיִּנְחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעַם
 הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ
 אֶת הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַם בְּאַבְנִים
 וְאֶת הָעָרִים נָתַן בְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר
 בְּשִׁפְלָה לָרֶב וּמוֹצֵא הַסּוּסִים
 אֲשֶׁר לְשֹׁלֹמֹה מִמִּצְרַיִם וּמִקְנֹה
 סִחְרֵי הַמֶּלֶךְ יִקְחֻ מִקְנֹה בְּמִחִיר
 וְתַעֲלֶה וְתֵצֵא מִרְכָּבָה מִמִּצְרַיִם
 בָּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּם בְּחֻמְשֵׁים
 וּמֵאוֹה וְכֵן לְכָל מַלְכֵי הַחֲתִיִּים
 וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יֵצְאוּ
 וְהַמֶּלֶךְ

מלכים א יא

וְאֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ קֹרֵעַ אֶקְרָע
 אֶת־הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ וְנִתְחַיְוּהָ
 לְעַבְדְּךָ וְאֶךְ בִּימֶיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָה
 לְמַעַן דָּוִד אֲבִיךָ מִיַּד בְּנֶךָ אֶקְרַעְנָה׃
 רַק אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרָע
 שֶׁבֶט אֶחָד אֶתֶּן לְבִנְךָ לְמַעַן דָּוִד
 עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי׃
 וַיָּקָם יְהוֹנָדָה שֹׁטֵן לְשִׁלְמָה אֶת
 הַדָּר הָאֲדָמִי מִזֶּרַע הַמֶּלֶךְ הוּא
 בְּאֶדְוֶם׃ וַיְהִי בַּהֲיוֹת דָּוִד אֶת־אֲדָוֶם
 בַּעֲלוֹת יוֹאָב שֶׁר הָעֵבֶר לְקִבְרֵךְ
 אֶת־הַחֲלָלִים וַיִּךְ כָּל־זָכָר בְּאֶדְוֶם׃
 טו כִּי־שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים יָשָׁב־שָׁם יוֹאָב
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל עַד־הַכְּרִית כָּל־זָכָר
 בְּאֶדְוֶם׃ וַיִּבְרַח אֲדָר הוּא וְאֲנָשָׁים
 אֲדָמִיִּים

מלכים א יא

עמנים : ויעש שלמה הרע בעיני
יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
אביו אז יבנה שלמה במה לכמוש
שקץ מוצאב בחר אשר על פני
ירושלם ולמלך שקץ בני עמון :
וכן עשה לכל נשיו הנכריות
מקטירות ומזבחות לאלהיהן :
ויהאנף יהוה בשלמה כי נטה
לבבו מעם יהוה אלהי ישראל
הנראה אליו פעמים : וצוה אליו
על הדבר הזה לבלתי לכת
אחרי אלהים אחרים ולא שמר
את אשר צוה יהוה : ויאמר יהוה
לשלמה יען אשר תיתר זאת
עמך ולא שמרת בריתי וחקתי
אשר

מלכים א יא

פָּרַעַה שְׁלַחְנִי וְאֶלֶךְ אֶל-אֲרָצִי ו
 וַיֹּאמֶר לוֹ פָּרַעַה כִּי מִה-אַתָּה חֹסֵר
 עִמּוֹי וְהִנֵּה מִבְּקֶשׁ לָלֶכֶת אֶל-אֲרָצְךָ
 וַיֹּאמֶר לֹא כִי שָׁלַח תְּשַׁלַּחְנִי ו
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לוֹ שֵׁטֶן אֶת-רוּחוֹ
 בֶן-אֱלִידָע אֲשֶׁר בָּרַח מֵאֶת
 הַדּוֹעֵזֶר מֶלֶךְ-צוּבָה אֲדוֹנָיו ו
 וַיִּקְבֹּץ עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שֹׁר-גִדְדֹד
 בַּהֲרֹג דֹּד אֶתָּם וַיִּלְכוּ דֹמֶשֶׁק וַיֵּשְׁבוּ
 בָּהּ וַיִּמְלְכוּ בְּדֹמֶשֶׁק וַיְהִי שֵׁטֶן
 לְיִשְׂרָאֵל כָּל-יְמֵי שְׁלֹמֹה וְאֶת-
 הָרַעָה אֲשֶׁר חָדַד וַיִּקַּץ בְּיִשְׂרָאֵל
 וַיִּמְלֹךְ עַל-אֲרָם וַיִּרְבְּעֻם בֶּן-
 נִבְט אֶפְרָתִי מִן-הַצִּרְדִּיה וְשֵׁם אִמּוֹ
 צְרוּעָה אִשָּׁה אֱלֹמָנָה עֶבֶד לְשְׁלֹמֹה
 וּזְרָם

מלכים א יא

אֲדָמָיִים מֵעֲבָדֵי אָבִיו אֲחָז לָבֹא
מִצֻּרִים וַהֲדָד נָעַר קָטָן וַיִּקְמֹ
מִמֶּדִּינָה וַיָּבֹאוּ פֶּאֶרֶן וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים
עִמָּם מִפֶּאֶרֶן וַיָּבֹאוּ מִצֻּרִים אֶל—
פֶּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן לוֹ בַּיִת
וְלֶחֶם וַיֹּאמֶר לוֹ וָאֶרֶץ נָתַן לוֹ וְ

וַיִּמְצָא הָדָד חָן בְּעֵינָי פֶּרַעַה מֵאֵד
וַיִּתֵּן לוֹ אִשָּׁה אֶת אַחֲזָת אִשְׁתּוֹ
אַחֲזָת תַּחְפָּנִים הַגְּבִירָה וַתֵּלֶד
לוֹ אַחֲזָת תַּחְפָּנִים אֶת גִּנְבֶּת בְּנוֹ
וַתִּגְמְלֶהוּ תַּחְפָּנִים בְּחוּךְ בֵּית פֶּרַעַה
וַיְהִי גִנְבֶּת בֵּית פֶּרַעַה בְּחוּךְ בְּנֵי
פֶּרַעַה וַהֲדָד שָׁמַע בְּמִצְרַיִם

כִּי שָׁכַב דָּוִד עִם אֲבֹתָיו וְכִי מָת
וַיֹּאבֶ שֶׁר הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הָדָד אֶל—
פֶּרַעַה

מלכים א יא

זורם יד במלך : וזה הדבר אשר
 הרים יד במלך שלמה בנה את
 המזבח סגר את פתח עיר דוד
 אביו : והאיש ירבעם גבור חיל
 וירא שלמה את הנער כי עשה
 מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל
 בית יוסף : ויהי בעת ההיא
 וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו
 אחיה השילני הנביא בדרך והוא
 מתכסיה בשלמה חדשה ושניהם
 לבדם בשדה : וירפש אחיה
 בשלמה החדשה אשר עליו
 ויקרעה שנים עשר קרעים :
 ויאמר לירבעם קח לך עשרה
 יקדעים כי כה אמר יהוה אלהי
 ישראל

מלכים א יב

מ וַתִּימָיוּ : וַיִּבְקֹשׁ שְׁלֹמֹה לַהֲמִית
אֶת־יִרְבְּעָם וַיִּקֶּם יִרְבְּעָם וַיִּבְרַח
מִצָּרִים אֶל־שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
וַיְהִי בַּמִּצְרַיִם עַד־מוֹת שְׁלֹמֹה :
וַיֵּחָר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וַחֲבֻמָּתוֹ הָלֹא־הֵם כְּתָבִים עַל־
סֵפֶר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה : וַתִּימָיוּ אֲשֶׁר
מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַם עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה : וַיִּשְׁכֵּב
שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד
אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רַחֲבָעָם בְּנֵה תַחְתָּיו :
א וַיִּלֶךְ רַחֲבָעָם שָׁכֵם כִּי שָׁכֵם בָּא כָל־
יִשְׂרָאֵל לְהִמְלִיךְ אֹתוֹ : וַיְהִי כִשְׁמֹעִי
יִרְבְּעָם בֶּן־נִבְט וְהוּא עֹדֵנָה
בַּמִּצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה
42 א הַמֶּלֶךְ

מלכים א יא

מִן בְּנֵי וַנְתַּחֲיָהּ לָךְ אֶת עֲשָׂרַת
הַשָּׁבָטִים : וּלְבָנֹי אֶתֶּן שִׁבְט־
אֶחָד לְמַעַן חַיּוֹת גֵּיר לְדוֹד־
עַבְדֵי כָל הַיָּמִים לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם
הָעִיר אֲשֶׁר בְּתַרְתִּי לִי לְשׁוֹם שָׁמַי
שָׁם : וְאֶחָד אֶקַּח וּמַלְכָּה בְּכָל־
אֲשֶׁר תֵּאֵמָר בְּפֶשֶׁךְ וְהָיִית מֶלֶךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל : וְהָיָה אִם־תִּשְׁמַעַ
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי
וַעֲשִׂיתָ חֵן בְּעֵינַי לְשִׁמּוֹר חֻקֹּתַי
וּמִצְוֹתַי כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ דָּוִד עַבְדִּי
וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבִנִּיתִי לָךְ בַּיִת־נֶאֱמַן
כְּאֲשֶׁר בָּנִיתִי לְדָוִד וַנְתַּחֲתִי לָךְ אֶת־
יִשְׂרָאֵל : וְאֵעֲנֶה אֶת־זֶרַע־
דָּוִד לְמַעַן זָרַת אֶךְ לֹא כָל־
הַיָּמִים :

מלכים א יב

וידברת אליהם דברים טובים וזה
לך עבדים כל הימים : ויעזב
את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ
את הילדים אשר גדלו אתו אשר
העמדים לפניו ויאמר אליהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר אחד
העם הזה אשר דברו אלי לאמר
הקל'מן העל אשר נתן אביך
עלינו : וידברו אליו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם
הזה אשר דברו אליך לאמר אביך
הכביר את עלינו ואחזה הקל
מעלינו כה תדבר אליהם קטני
עבה ממחגי אביו ועתה אביהם קטני
עליכם על כבוד ואני אוסיף על
עלכם

מלכים א יב

וַיִּמְלֹךְ וַיָּשָׁב יִרְבֵּעַם בְּמִצְרַיִם ו
 וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבֹאוּ יִרְבֵּעַם
 וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֵל־
 רִחְבֵּעַם לֵאמֹר וְאַבְיָה הַקִּשָּׁה
 אֶת־עַלְנוּ וְאַתָּה עֲתָה הִקַּל מַעֲבֹדְךָ
 אֲבִיָּה הַקִּשָּׁה וּמַעַלּוֹ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר־
 נָתַן עָלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 לְכוּ־עוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי
 וַיֵּלְכוּ הָעָם וַיֹּעֲצֵ הַמֶּלֶךְ רִחְבֵּעַם
 אֶת־הַזִּקְנִים אֲשֶׁר־הָיוּ עֹמְדִים
 אֶת־פָּנָיו שְׁלֵמָה אֲבִיו בְּהִיָּתוֹ תִּי
 לֵאמֹר אֲבִיָּה אַתֶּם נוֹעְצִים לְהַשִּׁיב
 אֶת־הָעָם הַזֶּה דָּבָר וַיְדַבֵּר
 אֲלֵיוֹ לֵאמֹר אִם־הַיּוֹם תִּהְיֶה־
 עֲבֹד לָעָם הַזֶּה וְעַבְדְּתֶם וְעַנִּיתֶם
 נִדְּבַרְתָּ

מלכים א יב

וַיֵּרָא כָל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע
הַמֶּלֶךְ בְּאֵלֵהֶם וַיֵּשְׁבוּ הָעָם אֶת־
הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר מִה־לָּנוּ חֵלֶק
בְּדָוִד וְלֹא־נַחֲלָה בָּכֶן יֵשִׁי לְאַהֲלֵיךָ
יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד וְיֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלָיו : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
רְחַבְעָם : וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
אֶת־אֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל־הַפֶּסֶם וַיִּרְגְּמוּ
כָל־יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ
רְחַבְעָם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה
לָנוֹם יְרוּשָׁלַם : וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל
בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי כִשְׁמַע
כָל־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב יִרְבֵּעָם וַיִּשְׁלַחוּ
וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ
עַל־

מלכים א יב

ויבא
ק

עֲלֵכֶם אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים
וְאֲנִי אִיסֵּר אֶתְכֶם בְּעֶקְרָבִים : וַיָּבֹ
יָרֵבֶעַם וְכָל־הָעָם אֶל־רַחֲבָעַם
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי :
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב
אֶת־עֵצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲצֶהוּ :
וַיִּדְבֹּר אֵלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר
אָבִי הַכְּבִיד אֶת־עֲלֵכֶם וְאֲנִי אֲסִיף
עַל־עֲלֵכֶם אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים
וְאֲנִי אִיסֵּר אֶתְכֶם בְּעֶקְרָבִים : וְלֹא־^{טו}
שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הִיתָה
סִבָּה מֵעַם יְהוּדָה לְמַעַן הַקִּים אֶת־
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד אֲחִיָּה
הַשִּׁילֹכִי אֶל־יָרֵבֶעַם בֶּן־נֶבֶט :

וירא

מלכים א יג

והנה איש אלהים בא מיהודה יג

א

בדבר יהוה אל בית אל וירבעם
עמד על המזבח להקטיר ויקרא
על המזבח בדבר יהוה ולאמר מזבח
מזבח כה אמר יהוה הנני בן נולד
לבית דוד ואשיהו שמו וזבח עליך
את כהני הבמות המקטירים עליך
ועצמות אדם ושרפו עליך ונתן
ביום ההוא מופת לאמר זה המופת
אשר דבר יהוה הנני המזבח נקרע
ונשפך הדשן אשר עליו

ויהי כשמע המלך את דבר איש
האלהים אשר קרא על המזבח
בבית אל וישלח ירבעם את ידו
מעל המזבח לאמרי חפשו ותיבש
ידו

מלכים א יב

האחד בבית אל וארץ האחד נתן
 בָּדָן וַיְהִי הַדְּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת וַיָּלְכוּ
 הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־דָּן וַיַּעַשׂ
 אֶת־בֵּית בָּמֹת וַיַּעַשׂ כַּהֲנִים מִקְצֹת
 הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי וַיַּעַשׂ
 יִרְבְּעָם חֹג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּחֲגִי אֲשֶׁר בִּיהוּדָה
 וַיַּעַל־עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֶּן עָשָׂה בְּבֵית־
 אֵל לִזְבַּח לַעֲגָלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה
 וַהֲעֵמִיד בְּבֵית אֵל אֶת־כַּהֲנֵי הַבָּמֹת
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַל־עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ
 אֲשֶׁר־בָּרָא מֶלֶךְ וַיַּעַשׂ חֹג לִבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל־עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר
 וַהֲנִי

מלכו
 ק

מלכים א ז

חזרה : כי כן צוה אתי בדבר יהוה
לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה
מים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת : וילך בדרך אחר ולא שב
בדרך אשר בא בה אל בית אלו
ונביא אחר זקן ישב בבית אל
ויבוא בנו ויספר לו את כל
המעשה אשר עשה איש האלהים
היום בבית אל את הדברים אשר
דבר אל המלך ויספרום לאביהם
וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך
הלך ויראו בניו את הדרך אשר
הלך איש האלהים אשר בא
מיהודה : ויאמר אל בניו חבשו
לי החמור ויחבשו לו החמור
וירבב

ומלכים א י

וידו אשר שלח עלי ולא יכל
 להשיבה אליו: ותמזבח נקדע
 וישפך הדשן מן המזבח כמופת
 אשר נתן איש האלהים בדבר
 יהוה: ולען המלך ויאמר אל-
 איש האלהים חל לא את פני יהוה
 אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי
 ויחל איש האלהים את פני
 יהוה ותשב יד המלך אליו וחתו
 כבראשנה: וידבר המלך אל איש
 האלהים באה אחי הביתה וסערה
 ואתנה לך סתרה: ויאמר איש
 האלהים אל המלך אם תחזק לי
 את חצי ביתך לא אבא עמך ולא
 אכל לתם ולא אשתה מים במקום
 הזה:

מלכים א יג

הַנְּבִלָה לֹא--אָכַל הָאֲרִיָּה אֶת-
הַנְּבִלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת הַחֲמֹז;
וַיֵּשֶׁב הַנָּבִיא אֶת-נִבְלַת אִישׁ-
הָאֱלֹהִים וַיִּנְחֲרוּ אֵל-הַחֲמֹז
וַיִּשְׁיבֵהוּ וַיָּבֵא אֶל-עִיר הַנָּבִיא הַזֶּה
לְסֶפֶד וּלְקִבְרוֹ; וַיִּנַּח אֶת-נִבְלָתוֹ
בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּרוּ עָלָיו הָיוּ אָחִיו וַיְהִי
אַחֲרֵי קִבְרוֹ אָתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל--בָּנָיו
לֵאמֹר בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אִתִּי בְּקִבֹּר
אֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים קִבֹּר בּוֹ אֶצֶל
עֲצַמֹתָיו הִנֵּיחוּ אֶת-עֲצַמֹתַי כִּי הָיָה
יְהוָה הַדֹּבֵר אֲשֶׁר קִרְא בְּדִבְרֵי יְהוָה
עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וְעַל-כָּל-
בְּתֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרֶץ;
אַחַר הַדִּבְרֵי הָזֶה לֹא-שָׁב יִרְבֵּעַם
43 ב מדרכו

מלכים א יג

וַהֲיוּ נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתּוֹ בַּדֶּרֶךְ וַהֲחִמּוּר
עֹמֵד אֶצְלָהּ וַהֲאֲרִיזָה עֹמֵד אֶצְלָהּ
הַנִּבְלָה וְהִנֵּה אַנְשִׁים עֹבְרִים כֹּה
וַיֵּרְאוּ אֶת־הַנִּבְלָה מִשְׁלַכְתּוֹ בַּדֶּרֶךְ
וְאֶת־תְּאֲרִיזָהּ עֹמֵד אֶצְלָהּ הַנִּבְלָה
וַיִּבְאוּ וַיִּדְּבְרוּ בְעִיר אֲשֶׁר הַנְּבִיָּא
הַזֶּקֶן יֹשֵׁב בָּהּ וַיִּשְׁמַע הַנְּבִיָּא אֲשֶׁר
חֲשִׁיבוּ מִן־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ
הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָרָה אֶת־פִּי
יְהוָה וַיַּחֲנֵהוּ יְהוָה לְאֲרִיזָה וַיִּשְׁבְּרֵהוּ
וַיִּסְתְּהוּ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ
וַיִּדְּבַר אֶל־בְּנָיו לֵאמֹר חֲבֹשׁוּ־לִי
אֶת־הַחֲמֹר וַיַּחֲבֹשׁוּ וַיֵּלֶךְ
וַיִּמָּצֵא אֶת־נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתּוֹ בַּדֶּרֶךְ
וַחֲמֹר וַהֲאֲרִיזָה עֹמְדִים אֶצְלָהּ
הַנִּבְלָה

מלכים א יד

וַתָּבֹא בֵּית אַחִיָּה וְאַחִיהוּ לֹא יָכַל
 לִרְאוֹת כִּי־קָמוּ עֵינָיו מִשִּׁיבּוֹ׃
 וַיְהִי־הוּא אָמַר אֶל־אַחִיהוּ הִנֵּה אִשָּׁת
 יִרְבֶּעַם בָּאָה לְדֹרְשׁ דָּבָר מֵעִמָּךְ אֶל־
 בְּנֵהּ כִּי־חָלָה הוּא כֹּזֵה וְכֹזֵה תִּדְבֹּר
 אֵלָיָה וַיְהִי כַּבָּאָה וְהָיָא מִתְנַכְרָה׃
 וַיְהִי כִשְׁמַע אַחִיהוּ אֶת־קוֹל רַגְלֶיהָ
 בָּאָה בִּפְתָח וַיֹּאמֶר בְּאִי אִשָּׁת יִרְבֶּעַם
 לָמָּה זֶה אַתְּ מִתְנַכְרָה וְאַנְכִּי שְׁלוֹחַ
 אֵלֶיךָ קִשּׁוּר׃ לָכִי אָמַרְתִּי לִירְבֶּעַם
 כֹּזֵה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן
 אֲשֶׁר הִרְמַתִּיךָ מִתּוֹךְ הָעָם וְאַתְּ
 נִגִּיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲקַרֵּעַ אֶת־
 הַמַּמְלָכָה סָבִיב רֹד וְאַתְּנוּ לָךְ
 וְלֹא תִּהְיֶינָה בְּעַבְדֵי רֹד אֲשֶׁר שָׁמַר
 מִצֻּתוֹ 43 א מצותו

מלכים א יד

מורכו הרעה וישב ויעש מקצות
העם כהני במות החפץ ימלא
את ידו ויהי כהני במות ויהי
בדבר הנה לחטאת בית ירבעם
ולהכחיל ולהשמיד מעל פני

ד האדמה ו בעת ההיא חלה אביה

בן ירבעם ו לאמר ירבעם
לאשתו קומי נא והשתתית ולא
ידעו כי אחי אשר ירבעם והלכת
שלה הנה שם אחיה הנביא הוא

דבר עלי לסלך על העם הנה
ולקחת ביד עשרה לחם ונקדים
ובקבוק דבש ובארת אליו הוא ויגיד
לך מה יהיה לגער ו ותעש כן
אשת ירבעם ותקם ותלך שלה
ותבא

אח
ק

מלכים א יד

מִצֹּתַי וְאֲשֶׁר הִלַּךְ אַחֲרַי בְּכָל-

לִבִּי לַעֲשׂוֹת רַק הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי :

וַתִּרְעַע לַעֲשׂוֹת מְכַל אֲשֶׁר תָּיו לִפְנֵיךָ

וַתִּלָּךְ וַתַּעֲשֶׂה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וּמִסְכּוֹת לְהַכְעִיסֵנִי וְאֵתִי הִשְׁלַכְתָּ

אֲחֵרֵי גֵיךְ : לִכְזֹן הִנֵּנִי מִבְּיַם רָעוּהָ

אֶל-בֵּית יִרְבְּעָם וְהִכְרַתִּי לְיִרְבְּעָם

מִשְׁתֵּיוֹן בְּקִיר עֶצוֹר וְעֹזֹב בְּיִשְׂרָאֵל

וּבְעֶרְתִּי אֲחֵרֵי בֵית-יִרְבְּעָם כֹּאֲשֶׁר

יִבְעַר הַגִּלְגָּל עַד-חֶמּוֹ : הַמֶּת

לְיִרְבְּעָם בְּעוֹר וְאָכְלוּ הַכְּלָבִים

וְהַמֶּת בַּשָּׂדֶה וְאָכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם

כִּי יִהְיֶה דְבַר : וְאַתָּה קוֹמִי לְכִי

לְבֵיתְךָ כִּבְאֵה רַגְלֶיךָ הָעִירָהּ וּמֵתָ

הַיָּלֹד : וְסָפְרוּ לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל

וּקְבְּרוּ

מלכים א יד

וַיִּשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֻּנִית׃
 וַיַּעַשׂ יְהוֹרָה הָרַע בְּעֵינָיו יְהוֹהָה
 וַיִּקְנֵאוּ אֹתוֹ מְכַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם
 בַּחֲטָאתָם אֲשֶׁר חָטְאוּ׃ וַיִּבְנוּ גַם־
 הֵמָּה לַהֵם בְּמוֹת וּמִצְבוֹת וְאֲשֵׁרִים
 עַל כָּל־גִּבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ
 רַעֲנָן׃ וְגַם־קִדְשׁ הָיָה בָּאָרֶץ עָשׂוּ
 כָּכָל הַתַּעֲבֹת הַגּוֹלִים אֲשֶׁר הִזְרִישׁ
 יְהוֹה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
 בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
 עָלָה שׁוֹשֶׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־
 יְרוּשָׁלַם׃ וַיִּקַּח אֶת־אֲצִרוֹת בַּיִת
 יְהוֹה וְאֶת־אֲצִרוֹת בַּיִת הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת־הַכֹּל לָקַח וַיִּקַּח אֶת־כָּל־
 מִגְנֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה׃
 וַיַּעַשׂ

ששק
 ר

מלכים א יד

וַתֵּלֶךְ וַתָּבֵא תְרַצְתָּהּ הִיא בָּאָה
 בְּסֶף חֲבוּת וְהַנֶּעַר מֵת וַיִּקְבְּרוּ
 אֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל כְּדָבָר
 יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו אֲחִיהוּ
 הַנָּבִיא וַיֵּחַל דְּבָרֵי יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר
 גִּלְחָם וְאֲשֶׁר מֶלֶךְ הַנָּם כְּתוּבִים
 עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ
 יִרְבֵּעַם עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב
 עִם אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ נָדָב בְּנוֹ תַחְתָּיו וַיִּרְחֲבֵעַם
 בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ בִּיהוּדָה
 כֹּךְ אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רָחֲבֵעַם
 בְּמָלְכוֹ וַיִּשְׁבַּע עֲשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה
 לָשׁוּב אֶת שְׁמוֹ שֵׁם מְכָל שְׁבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל

מלכים א טו

על-יהודה: שלש שנים מלך
בירושלם ושם אמו מעכה בת-
אבישלום: וילך בכל חטאת אביו
אשר עשה לפניו ולא היה לבבו
שלם עם-יהוה אלהיו כלבב דוד
אביו כי למען דוד נתן יהוה אלהיו
לו ניר בירושלם להקים את-בנו
אחריו ולהעמיד את-ירושלם:

ה אשר עשה דוד את-הישר בעיני
יהוה ולא סר מכל אשר צוהו
כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי:
ומלחמה היתה בין-רחבעם ובין
ירבעם כל-ימי חייו: ויתר דברי
אבים וכל-אשר עשה הלוא-הם
כתובים על-ספר דברי הימים
למלכו

מלכים א טו

וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם חֲתָתִים מִגִּנֵּי
בְּחֶשֶׁת וְהַפְקִיד עַל־יָד שְׂרֵי
הָרָצִים הַשְּׂמָרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃
וַיְהִי מִדֵּי־בֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה
וַיִּשְׁאוּם הָרָצִים וְהַשִּׁיבֹום אֶל־תֵּא
הָרָצִים׃ וַיִּחַר דְּבָרֵי רַחֲבָעַם וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֵא־הֵמָּה כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ וּמִלְחָמָה הִיָּתְהָבִין
רַחֲבָעַם וּבִין יִרְבָּעַם כָּל־הַיָּמִים׃
וַיִּשְׁכַּב רַחֲבָעַם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וְשֵׁם אָמוֹ
נַעֲמָה הָעַמֹּנִית וַיִּמְלֹךְ אֲבִים בְּנוֹ
טו תַּחֲתָיו׃ וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
לְמֶלֶךְ יִרְבָּעַם בֶּן־נִבְט מֶלֶךְ אֲבִים
עַל־

מלכים א טו

סרו רק לבב-אסא הנה שלם עם-
 יהוה כל-ימיו : ויבא את-קדשיו
 אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב
 וכלים : ומלחמה היתה בין אסא
 ובין בעשא מלך-ישראל כל-
 ימיהם : ויעל בעשא מלך-ישראל
 על-יהודה ובן את-הרמה לבלתי
 חת יוצא ובא לאסא מלך יהודה
 ויקח אסא את-כל-הכסף וזהב
 הנותרים באוצרות בית יהוה ואת
 אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו
 וישלח המלך אסא אל-בן-הדוד
 בן טברמן בן-חזיון מלך ארם
 הישב בדמשק לאמר : ברית ביני
 וביניך בין אבי ובין אביך הנני
 שלחתי

וחדשי
 פ

וחדשי
 פ

מלכים א טו

למלכי יהודה ומלחמה תהיה בין
אבים ובין ירבעם : וישכב אבים
עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
וימלך אסא בנו תחתיו : ובשנת
עשרים לירבעם מלך ישראל מלך
אסא על יהודה : וארבעים
ואחת שנה מלך בירושלם ושם
אמו מעכה בת אבישלום : ויעש
אסא הישר בעיני יהוה כדוך אביו
ויעבר הקדשיו מן הארץ ולסר
את כל הגדולים אשר עשו אבתיו
וגם את מעכה אמו ויסרה
מגבירה אשר עשתה מפלצת
לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה
וישרף בגחל קדרון : והבמות לא
סרו

מלכים א טו

וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָעֲרִיב אֲשֶׁר בָּנָה
 הִלֵּא־הֵמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶכִּי יְהוֹדָה רַק לַעַתָּה
 זָקַנְתּוּ חָלָה אֶת־רַגְלָיו וַיִּשְׁכַּם
 אִסָּא עִם־אַבְתָּיו וַיִּקְבֹּל עִם־
 אַבְתָּיו בְּעִיר דֹּד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
 כֹּה יְהוֹשֶׁפֶט בָּנוּ חֲתָנָיו וַיָּגֹב בֶּן־
 יִרְבְּעָם מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת
 שְׁתַּיִם לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוֹדָה וַיִּמְלֹךְ
 עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים וַיַּעַשׂ הָרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו
 וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן־
 אַחִיָּה לְבֵית יִשְׁשָׁכָר וַיִּכְהוּ בַּעֲשָׂא
 בַּגְּבֻהֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֹׁתִים וַיָּגֹב
 וְכָל־

מלכים א טו

שִׁלַּחְתִּי לָךְ שָׁחַל בַּסֶּף וְזָהָב לָךְ
הִפְרָה אֶת בְּרִיתְךָ אֶת בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מֵעָלָיו וַיִּשְׁמַע בֶּן-
חֲדָד אֶל-הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת-
שָׂרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר-לוֹ עַל-עָרֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת-עֵיזֶן וְאֶת-דָּן וְאֶת
אֲבֵל בֵּית מַעֲכָה וְאֶת כָּל-כְּנָזֹת
עַל כָּל-אֶרֶץ נִפְתָּלִי וַיְהִי כַּשֵּׁמֶעַ
בַּעֲשָׂא וַיַּחֲלֵל מִבְּנֹת אֶת-הַרְמָה
וַיָּשֶׁב בְּתַרְצָה וְהַמֶּלֶךְ אָסָא
הִשְׁמִיעַ אֶת כָּל-יְהוּדָה אֵין נָקִי
וַיִּשְׁאֲנוּ אֶת-אֲבָנֵי הַרְמָה וְאֶת-עֲצֵיהָ
אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא וַיִּבֶן בָּם הַמֶּלֶךְ
אָסָא אֶת-גִּבְעַת בְּנִימָן וְאֶת-הַמִּצְפֹּת
וַיַּחֲרֹךְ כָּל-דְּבָרֵי אָסָא וְכָל-גְּבוּרָתוֹ
וְכָל-

מלכים א יו

שֶׁלֶשׁ לָאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
 בַּעֲשָׂא בֶן־אֲחִיָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 בַּתְּרָצָה עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה׃
 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ
 יִרְבָּעָם וּבַחֲשָׁאוֹתָיו אֲשֶׁר הִחֲטִיִּי־
 אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה יו
 אֶל־יְחֹנָאִ בֶּן־חֲנָנִי עַל־בַּעֲשָׂא
 לֵאמֹר׃ יֵשֶׁן אֲשֶׁר הָרִימְתִּיךָ מִן־
 הָעָם וְאַתָּה נֶגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 וְהָלַךְ בְּדֶרֶךְ יִרְבָּעָם וַחֲשָׂא אֶת־
 עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בַחֲשָׁאוֹתָם׃
 הִנְנִי מִבְּעִיר אַחֲרִי בַּעֲשָׂא וְאַחֲרֵי
 בֵיתוֹ וְנִתְּתִי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יִרְבָּעָם
 בֶּן־נֶבֶט׃ הִמָּוֶה לְבַעֲשָׂא בְּעִיר
 וְאָכְלוּ הַכְּלָבִים וְהִמָּוֶה לוֹ בַּשָּׂדֶה
 וְאָכְלוּ 44 א

מלכים א טו

וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גִּבְתָּוֹן׃
 וַיִּמְתְּחוּ בַעֲשָׂא בִשְׁנַת שְׁלֹשׁ לְאַסָּא
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וַיְהִי
 בְּמָלְכוֹ הַכֹּהֵן אֶת־כָּל־בֵּית יִרְבְּעָם
 לֹא־הָשִׂאִיר כָּל־נִשְׁמָה לְיִרְבְּעָם
 עַד־הַשְׁמֹדוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
 בְּיַד־עַבְדּוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי׃ עַל־
 חַטָּאוֹת יִרְבְּעָם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר
 חָחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר
 הִכְעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי נֹדֵב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 הֵלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וּמִלְחָמָה
 הִתְּחִיל בֵּין אֲסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃
 בִּשְׁנַת
 שְׁלֹשׁ

חֲרָכָב וְהוּא בְּתַרְצָה שְׁתֵּה שָׂכֹר
 בֵּית אֲרָצָא אֲשֶׁר עַל חֲבִית בְּתַרְצָהוּ
 י וַיָּבֹא זִמְרִי וַיִּכְהוּ וַיִּמִּיתֵהוּ בַשָּׁנָה
 עֲשָׂרִים וּשְׁבַע לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו וַיְהִי בְּמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ
 עַל כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת כָּל בֵּית בַּעֲשָׂא
 לֹא הִשְׁאִיר לוֹ מִשְׁתִּין בְּקִיּוֹר וּגְאֻלּוֹ
 וַרְעָהוּ וַיִּשְׁמַד זִמְרִי אֶת כָּל בֵּית
 בַּעֲשָׂא כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵל־
 בַּעֲשָׂא בֶּיֶד יְהוּא הַנָּבִיא וְאֵל כָּל־
 חֲטָאוֹת בַּעֲשָׂא וְחֲטָאוֹת אֱלֹהֵי בָנָיו
 אֲשֶׁר חָטְאוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאוּ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בַּהֲבִלֵיהֶם וַיִּחַד דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה תְּלוּא־הֶם
 כְּתוּבִים 44 ב כְּתוּבִים

מלכים א יז

וַאֲבָלוּ עֶזְרָא הַשִּׁמְיִים : וְהָיָה דְבָרִי
 בַּעֲשָׂא וְאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הָלֹא-
 הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשָׂא עִם-
 אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּתַרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֱלֹהָ
 בְּנֹו תַחְתָּיו : וְגַם בִּיד-יְהוּא בֶן-
 חֲנָנִי הַנְּבִיא דְּבַר-יְהוָה הָיָה אֵל-
 בַּעֲשָׂא וְאֵל-בֵּיתוֹ וְעַל כָּל-הָרַעְיָה
 אֲשֶׁר-עָשָׂה : בַּעֲיָנִי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ
 בַּמַּעֲשֵׂה יָדָיו לְהִיזֹת כְּבִיד יִרְבָּעַם
 וְעַל אֲשֶׁר-הִקָּה אֹתוֹ : בַּשָּׁנָה
 עֶשְׂרִים וּשְׁשׁ שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ
 יְהוּדָה מֶלֶךְ אֱלֹהֵי בֶן-בַּעֲשָׂא עַל-
 יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה שְׁנָתִים :
 וַיִּקָּשֶׁר עָלָיו עֲבָדוֹ זִמְרִי שֶׁר מַחְצִית
 הָרֶכֶב

מלכים א יו

וְהָרַע בְּעֵינָי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ
 יִרְבָּעָם וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 לְהַחֲטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּתֵר דְּבָרֵי
 זְמָרִי וּקְשָׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הָלֹא־הֵם
 בְּחֻבוֹתַי עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : אֲנִי יַחֲלֶק הָעָם
 יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי חֲצֵי הָעָם הָיָה אַחֲרַי
 תִּבְנֶנִּי בֶן־גִּיְנָת לְהַמְלִיכֹו וְהַחֲצֵי
 אַחֲרֵי עֲמָרִי : וַיִּחְזַק הָעָם אֲשֶׁר
 אַחֲרֵי עֲמָרִי אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרָי
 תִּבְנֶנִּי בֶן־גִּיְנָת וַיָּמָת תִּבְנֶנִּי וַיִּמְלֶךְ
 עֲמָרִי : בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה
 לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל־
 יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּתַרְצֹת
 מֶלֶךְ שֵׁשׁ־שָׁנִים : וַיָּקֵן אֶת־הַהֶרֶץ
 שְׁמֹרֹן 44

מלכים א יו

פְּתוּכִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּבְשָׁנֹת עֶשְׂרִים
 וְשֶׁבַע שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
 זָמְרִי שִׁבְעָת יָמִים בְּחֶרֶצְרָה וְהָעָם
 חָנִּים עַל-גִּבְתָּוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֵׁתִים:
 וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֲנִינִים לֵאמֹר קִשְׁר
 זָמְרִי וְנָם חִכָּה אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלְכוּ
 כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶת-עַמּוּלֵי שֶׁר-צָבָא
 עַל-יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה:
 וַיַּעֲלֶה עַמּוּלֵי וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
 מִגִּבְתָּוֹן וַיַּצְרוּ עַל-חֶרֶצְרָה וַיְהִי
 כִּרְאוֹת זָמְרִי רִי-נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא
 אֶל-אַרְמוֹן בֵּית-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו
 אֶת-בֵּית-מֶלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמוּת:
 עַל-חַטָּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת
 הָרַע

מלכים א יו

שלשים ושמנה שנה לאסא מלך
 יהודה ומלך אחאב בן עמריותל-
 ישראל בשמרון עשרים ושתיים
 שנה ויעש אחאב בן עמריות הרע
 בעיני יהוה מכל אשר לפניו
 ויהי הנקל לכתו בחטאת ירבעם
 בן נבט ויקח אשה את-איובל
 בת אחבעל מלך צדנים וילך ויעבד
 את הבצל וישתחו לו ויקם
 מזבח לבצל בית הבצל אשר בנה
 בשמרון ויעש אחאב את האשרה
 ויוסף אחאב לעשות להכעיס את
 יהוה אלהי ישראל מכל מלכי
 ישראל אשר היו לפניו בימיו
 בנה חיאל בית האלי את יריחה
 באבירם

מלכים א יו

שִׁמְרוֹן מֵאֵת שְׁמֵר בְּכַפְרֵי־כֶסֶף
 וַיִּבֶן אֶת־הַהֵר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר
 אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֵׁם־שְׁמֵר אֲדֹנֵי הַהֵר
 שִׁמְרוֹן וַיַּעֲשֶׂה עִמָּרִי הָרָע

בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּרְע מְכֹל אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' כה
 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יִרְבָּעָם בֶּן־נָבָט
 וּבַחֲטָאֵתָיו אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל לַהֲכָעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּתַבְלִיָּהֶם וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עִמָּרִי
 אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 הֵלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכֵּב
 עִמָּרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשִׁמְרוֹן
 וַיִּמְלֹךְ אַחָאב בֶּן־תַּחְתִּיו וַאֲחָאב
 בֶּן־עִמָּרִי מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנֹת
 שְׁלֹשִׁים

ובחטאתו
ק

מלכים א יז

לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר
 בערב ומן הנחל ישקה : ויהי מקצ
 ימים ויביש הנחל כי לא היה גשם
 בארץ : ויהי דבר יהוה אליו לאמר :
 קום לך צרפתה אשר לצידות
 וישבת שם חנה צויתי שם אשה
 אלמנה לכלכלך : ויקם וילך
 צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה
 שם אשה אלמנה מקששת עצים
 ויקרא אליה ויאמר קחי גלגל
 מעטמים בכלי ואשקה : וחלך
 לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי
 גלגל לי פת לחם בדרך : והאמר
 חיה יהוה אלהיך אם יש לי מעוג
 כי אם מלא כף קמח בכור ומעט
 שמן

מלכים א יז

ובסגוב

פ

בְּאֲבִירָם בָּכְרוּ יִסְדָּה וּבִשְׁגִינָה
צָעִירוֹ הַצֵּיב דִּלְתִּיהָ כְּדַבֵּר יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשָׁע בֶּן-נֹון׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי חֲתָשְׁבִי מִחֲשַׁבֵּי גִלְעָד׃
אֵל-אֲחֵאֲבָחִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
אֲשֶׁר-עָמַדְתִּי לִפְנֵי אִם-יְהוָה
הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם-
לִפְנֵי דַבְּרִי׃ וַיְהִי דִבְרַיִם יְהוָה׃
אֱלֹהֵי לֵאמֹר׃ לֵךְ מִזֶּה וּפְגִיתָ לָהּ
קֹדֶמֶת וְנִסְתַּחֲרַת בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ וְהָיָה מִהַנַּחֲלָה
חֲשֹׁתָה וְאֵת-הָעֲרָבִים צִוִּיתִי
לְכַלְכֶּלָהּ שָׁם׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כְּדִבְרֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּנַחֲלֵי כְרִית אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ וְהָעֲרָבִים מְבִיאִים ה

לו

מלכים א יז

ויהי אחר הדברים האלה חלה בן
 האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק
 מאד עד אשר לא נותרה בו
 נשמה ויאמר אל אליהו מה
 לי ולך איש האלהים באת אלי
 להזכיר את עוני ולהמית את בני
 ויאמר אליה חני לי את בנך
 ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה
 אשר הוא ישב שם וישכבהו על
 מִשְׁתּוֹ ויקרא אל יהוה ויאמר
 יהוה אלהי הגם על האלמנה
 אשר אני מתגורר עמה הרעות
 להמית את בנה ויתמרד על
 הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה
 ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש
 הילד

מלכים א יז

שָׁמַן בַּצִּפְחַת וְהִנֵּנִי מִקְשָׁשֶׁת שָׁנִים
עָצִים וּבָאתִי וַעֲשֵׂיתִיהוּ לִי וּלְבָנִי
וְאֶכְלֵנָהּ וּמִתְנֶנּוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
אֱלֹהֶיךָ אֵל - תִּירְאִי בָּאִי עֲשִׂי
כְּדִבְרֶךָ אֲךָ עֲשִׂי לִי מִשֶּׁם עֲגֹה
קִטְנָה בְּרֹאשְׁנָה וְהוֹצֵאתִי לִי וּלְךָ
וּלְבִנְךָ תַעֲשִׂי בְּאַחֲרֹנָהּ כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּדְהִקְמַח
לֹא תִכְלֶה וְצִפְחַת הַשָּׁמֶן לֹא תִחְסַר
עַד יוֹם תִּתֵּן יְהוָה גֶּשֶׁם עַל-פָּנָי
הָאָדָמָה וְתִלְךָ וְתַעֲשֶׂה כְּדִבְרִי
אֵלֶיהָ וְתֹאכַל הוּא וְהָיָא וּבֵיתָהּ
יָמִים כִּדְהִקְמַח לֹא כָלֶתָהּ ^{טו}
וְצִפְחַת הַשָּׁמֶן לֹא חָסַר כְּדִבְרִי
יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהֵינוּ
וַיְהִי

חן
ק
דווא
ק

מלכים א יח

הִנֵּה יֵרָא אֶת־יְהוָה מֵאֵד : וַיְהִי
 בְּהַכְרִית אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה
 וַיִּקַּח עֲבָדָיו מֵאֵד נְבִיאִים
 וַיַּחֲבִיאוּם חֲמִשִּׁים אוֹשׁ בְּמַעְרֶה
 ה' וּכְלָכֵלֵם לֶחֶם וּמִים : וַיֹּאמֶר
 אַחָאָב אֶל־עֲבָדָיו לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל־
 כָּל־מַעֲיְנֵי הַמִּים וְאֶל־כָּל־הַנְּחָלִים
 אוֹלֵי נִמְצָא חֲצִיר וְנַחֲשֵׁה סוֹס וּפָרָד
 וְלוֹא נִכְרִית מִן־בְּהֵמָה : וַיַּחֲלֶקוּ
 לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לַעֲבָדֵי בָּהּ אַחָאָב
 חֶלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר לִבְדּוֹ וְעֲבָדָיו הוֹלֵךְ
 בְּדֶרֶךְ אַחֵר לִבְדּוֹ : וַיְהִי עֲבָדָיו הוֹלֵךְ
 בְּדֶרֶךְ וַהֲגִיחַ אֵלֵיהֶם לִקְרָאתָם וַיַּכְרֵתוּם
 וַיַּפֵּל עַל־פְּנֵיו וַיֹּאמֶר הָאֲמֶרָה זֹאת
 אֲדֹנָי אֱלֹהֶי : וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי לֵךְ
 אֲמַר

מהנחמה
 ק

מלכים א יח

הילד הנה על קרבן : וישמע יהוה
בקול אליהו ותשב נפש הילד
על קרבן וחי : ויקח אליהו את
הילד וירדהו מן העליה הביתר
ותחנהו לאמו ויאמר אליהו ראי תי
בנך : ותאמר האשה אל אליהו
עתה זה ידעתי כי איש אלהים
אתה ודבר יהוה בפיק אמת :

יח ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה
אל אליהו בשנה השלישית לאמר
לך הראה אל אחאב ואחנה מטר
על פני האדמה : וילך אליהו
להראות אל אחאב והרעב חזק
בשמרון : ויקרא אחאב אל
עבדיו אשר על הבית ועבדיו
היו

מלכים א יח

מָאָה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ
בַּמַּעֲרָה וַאֲכָלְכֶלֶם לֶחֶם וּמִים :
וַעֲתָה אַתָּה אָמַר לֵךְ אָמַר לְאֹדְנִיךָ
הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ וְהִרְגָנִי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ
חַי וְהַיְוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי
לִפְנֵינוּ כִּי הַיּוֹם אֲרַאֲהָ אֱלֹהֵינוּ : וַיֵּלֶךְ
עַבְדֵּינוּ לְקִרְיַאת אַחַזָּב וַיְגֵד לוֹ
וַיֵּלֶךְ אַחַזָּב לְקִרְיַאת אֱלֹהֵינוּ : וַיְהִי
בִּקְרֹאוֹת אַחַזָּב אֶת־אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר
אַחַזָּב אֱלֹהֵינוּ הַאֲתָה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל :
וַיֹּאמֶר לֹא עֲכָרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי
אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בַּעֲזוֹבְכֶם אֶת־
מִצְוֹת יְהוָה וְתֵלֶךְ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים :
וַעֲתָה שֶׁלַח קִבֹּץ אֵלַי אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכְּרֹמֶל וְאֶת־נְבִיאֵי
הַבַּעַל

מלכים א יח

אמר לאדניך הנח אליהו ויאמר
מה חטאתי כי אתה נתן ארץ
עבודך ביד אחאב להמיתני וחי
יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה
אשר לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע את הממלכה
ואת הגוי כי לא ימצאכרה ועתה
אחה אמר לך אמר לאדניך הנח
אלהו ויהי אגני אלך מאתך
ורוח יהוה ישאך על אשר לא
אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא
ימצאך וחרגני ועבודך ירא את
יהוה מנערי הלא הגיד לאדני
את אשר עשיתי בהרג איזבל את
בביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה
מאת

מלכים א יח

הַעֲצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׁימוּ וְאֲנִי
אֶעֱשֶׂה י אֶת־הַפֶּר הָאָחֹר וְנִתְּחַל
עַל־הַעֲצִים וְאֵשׁ לֹא אֲשִׁים
וְקִרְאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי
אֶקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים
וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדְּבָר
כֹּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְנָבִיא הַבֶּעַל בַּחֲלוֹ
לְכֶם תִּפְר הָאָחֹר וַעֲשׂוּ רֹאשֹׁנָה כִּי
אַתֶּם הַרְבִּיּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וְאֵשׁ לֹא תִשְׁימוּ וַיִּקְחוּ אֶת־הַפֶּר
אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ
בְּשֵׁם הַבֶּעַל מִתְבָּקֵר וְעַד־הַצִּהְרִים
לֵאמֹר הַבֶּעַל עֲנֵנוּ וְאִין קוֹל וְאִין
עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּתֵּי 45 א וַיִּתֵּי

מלכים א יח

הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
 וַנְּבִיאֵי הָאֱשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי
 שֶׁלֶחַן אֵיזָבֵל׃ וַיִּשְׁלַח אֶחָאֵב
 בֶּכֶר־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־
 הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכְּרָמֶל׃ וַיֵּגֶשׁ
 אֵלֵיהֶם אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתִי
 אֲתִים פִּסְחוֹתַי עַל־שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים
 אִם־יִהְיֶה הָאֱלֹהִים לָכֹו אַחֲרָיו
 וְאִם־הַבַּעַל לָכֹו אַחֲרָיו וְלֹא־עָנֹו
 הָעָם אֹתוֹ דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֶל־
 הָעָם אֲנִי נֹוֹתְרֶהֶנִּי נְבִיאִ לַיהוָה
 לְבָדִי וַנְּבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים אִישׁ׃ וַיִּתְּנוּ
 לָכֹו שְׁנַיִם פָּרוֹת וַיִּבְחָרוּ לָהֶם
 הַפָּר הָאֶחָד וַיִּבְתְּחוּהוּ וַיִּשְׂימוּ עַל־
 הָעִצִּים

מלכים א יח

שָׁמַךְ וַיִּבְנֶה אֶת־הָאֲבָנִים
 מִזְבֵּחַ בָּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ הָעֹלָה כְּבֵית
 סֹאתִים זָרַע סָבִיב לְמִזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ
 אֶת־הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת־הַפֶּךָ וַיִּשֶׂם
 עַל־הָעֵצִים וַיֹּאמֶר מָלְאוּ אַרְבַּעַת
 כֵּדִים מַיִם וַיִּצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־
 הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר
 לַיהוָה שְׁלֹשׁוּ וַיִּשְׁלֹשׁוּ וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב
 לְמִזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעֹלָה מִלֵּא־מַיִם
 וַיְהִי בַעֲלֹזַת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׂ אֵלֵיהֶם
 הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
 יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל תִּיּוֹם יוֹדַע כִּי־אַתָּה
 אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עֲבָדְךָ
 וּבִדְבָרֶיךָ עָשִׂיתִי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ
 הָעָם

מלכים א יח

וַיְהִי בַעֲהֲרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֱלֹהֵהוּ
וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל כִּי
אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׁיחַ וְכִי־שִׁיגֵלוּ
וְכִי־דָרְדַּר לוֹ אֲוִלִי וְשֵׁן הוּא וַיִּקְרָץ
וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ
כַּמִּשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבְרִמְתִּים עַד־
שֶׁפָּרֹדֶם עֲלֵיהֶם וַיְהִי כַעֲבֹר
הַצְּהָרִים וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת
הַמִּנְחָה וְאִין־קוֹל וְאִין־עֲנָה וְאִין
קָשָׁב וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהוּ לְכָל־הָעָם גִּשּׁוּ
אֵלַי וַיִּגִּשּׁוּ כָל־הָעָם אֵלָיו וַיִּרְפָּא
אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הַהָרוֹס וַיִּקַּח
אֱלֹהֵהוּ שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים כַּמִּסְפָּר
שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶשֶׁר תִּהְיֶה דְבַר־
יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהוָה
שִׁמְךָ

מלכים א יט

וַיִּגְדֹּר אֶרְצָה וַיִּשֶׁם פָּנָיו בֵּין בְּרָכוֹ׃
 וַיֹּאמֶר אֶל־נַעֲרוֹ עֲלֵה־נָא הַבֵּט
 דֶּרֶךְ־זֶם וַיַּעַל וַיִּבֹט וַיֹּאמֶר אֵין
 מְאוּמָה וַיֹּאמֶר שֶׁב שְׁבַע פְּעָמִים׃
 וַיְהִי בִשְׂבִיעִית וַיֹּאמֶר הִנֵּה־עַב
 קָטָנָה כְּכֶף־אִישׁ עָלָה מִים וַיֹּאמֶר
 עֲלֵה אָמַר אֶל־אֲחָאָב אֶסֶר וְרֹד וְלֹא
 יַעֲצֹרְכֶה הַגָּשָׁם׃ וַיְהִי עַד־כֹּה
 וְעַד־כֹּה וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עֲבִים
 וְרוּחַ וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אֲחָאָב
 וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה׃ וַיֵּר יִתְּוָה הִיתְוָה
 אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּשְׁגֶּם מִתְּנִיו וַיִּרָץ לִפְנֵי
 אֲחָאָב עַד־בְּאֶכָה יִזְרְעֶאלָה׃ וַיַּגֵּד יט
 אֲחָאָב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 אֱלֹהָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הִרְגָה אֵת כָּל־
 הַנְּבִיאִים 45 ג

מלכים א יח

הָעַם הָיָה כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְאַתָּה חִסַּבְתָּ אֶת־לִבְּךָ אַחֲרָיִת;
וְחָפַל אִישׁ־יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה
וְאֶת־הַעֲצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־
הָעֶפְרָיִם וְאֶת־הַמִּיִּם אֲשֶׁר־בַּחֲעֹלָה
לַחֲכָה; וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ־עַל־
פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים; וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ
לָהֶם תִּפְשׁוּ אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ
אֶל־יְמֻלְט מֵהֶם וַיִּתְּפְשׂוּם וַיּוֹרְדוּם
אֶל־יְהוָה אֶל־גִּיזְרֵי קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם
שָׁם; וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָאָב עֲלֵה
אֲכַל וּשְׁתֵּה כִּי־קוֹל הַמִּזְבֵּחַ הַגָּשָׁם;
וַיַּעַל אַחָאָב לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת
וְאֱלֹהֵינוּ עָלָה אֶל־רֹאשׁ הַכְּרָמִל
וַיִּגְהַר

מלכים א יט

וישב מלאך יהוה שנית וישע-בו
 ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך
 ויקם ויאכל וישתה וילך בכתו
 האכילה ההיא ארבעים יום
 וארבעים לילה עד הר האלהים
 חרב ויבא שם אל המערה וילז
 שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר
 לו מה לך פה אליהו ויאמר קנא
 קנאתי ליתונה אלהי צבאות כי
 עזבו בריחך בני ישראל את
 מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו
 בחרב ואתר אני לבדי ויבקשו את
 נפשי לקחתה ויאמר צא ועמדת
 בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר
 גרות גדולה וחזק מפרק הרים
 45 ד ומשבר

מלכים א יט

חנניאִים בְּחָרָב : וַתִּשְׁלַח אֵיזָבֶל
מִלֶּאךָ אֶל־אֱלֹהֵיהֶוּ לֵאמֹר כֹּה־יַעֲשׂוּן
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵפוּן כִּי־כַעַת מִחֹר
אֲשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ בְּנַפֶּשׁ אֶחָד מֵהֶם;
וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא
בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנַּח אֶת־
נַעֲרוֹ שָׁם : וְהוּא הֵלֵךְ בְּמִדְבַּר דֶּרֶךְ
יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֶתֶם אֶחָת
וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוֹת וַיֹּאמֶר רַב
עֲתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא טוֹב
אֲנִי מֵאֲבֹתִי : וַיִּשְׁכֹּב וַיִּשָּׁן תַּחַת
רֶתֶם אֶחָד וְהִנֵּה זֶה מִלֶּאךָ נִגַּע בּוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכֹל : וַיָּבֹט וְהִנֵּה
מֵרָאשֵׁיתוֹ עֵגֶת רִצְפִּים וַצִּפְחַת
מִיָּם וַיֹּאכַל וַיִּשָּׂא וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכֹּב :
וַיֵּשֶׁב

מלכים א יט

על-אֲרָם : וְאַתָּה יְהוָה בֶּן-
 נִמְשִׁי תִמְשָׁח לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל
 וְאַתָּה-אֱלֹהֵשָׁע בֶּן-שָׁפָט מֵאֲבֵל
 מְחֹלָה תִמְשָׁח לְנָבִיא תַחְתִּיךָ :
 וְהָיָה הַנִּמְלֵט מִחֶרֶב חֹזֵאֵל יָמִית
 יְהוָה וְהַנִּמְלֵט מִחֶרֶב יְהוָה יָמִית
 אֱלֹהֵשָׁע : וְהִשְׁאֲרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל
 שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל-הַבְּרָכִים אֲשֶׁר
 לֹא-כָרְעוּ לַבָּעַל וְכָל-הַפֹּה אֲשֶׁר
 לֹא-נָשָׁק לּוֹ : וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁם וַיִּמָּצֵא
 אֶת-אֱלֹהֵשָׁע בֶּן-שָׁפָט וְהוּא חָרָשׁ
 שָׁנִים-עֶשֶׂר צִמְדִּים לִפְנֵי וְהוּא
 בְּשָׁנִים הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֹר אֱלֹהֵהוּ אֵלָיו
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁלַךְ אֹדְתּוֹ אֵלָיו : וַיַּעֲזֹב אֶת-
 הַבָּקָר וַיֵּרָץ אַחֲרֵי אֱלֹהֵהוּ וַיֹּאמֶר
 אֲשֶׁקֶת

מלכים א יט

וּמִשְׁבַּר סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא־
 בָּרוּחַ יְהוָה וְאַחֲרֵי הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא
 בָּרָעַשׁ יְהוָה וְאַחֲרֵי הָרָעַשׁ אֵשׁ לֹא
 בָּאֵשׁ יְהוָה וְאַחֲרֵי הָאֵשׁ קוֹל
 דִּמְמָה בָּקָה וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
 וַיִּלֶּט פָּנָיו בְּאֹדְרוֹתָיו וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פָּתַח
 הַמַּעְרָה וַהֲנִיחַ אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר
 מֶה־לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר קִנָּא
 קִנָּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי עֲבָאֹת כִּי־
 עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
 מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
 בַחֲרֹב וְאַחֲרֵי אֵנִי לְבָדִי וַיִּבְקֶשׁוּ
 אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{טו}
 אֵלָיו לָךְ שׁוּב לְדֶרֶכְךָ מִדְּבַר הַדְּמָשֶׁק
 וּבָאתָ וּמִשַּׁחֲתָ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ
 עַל־

מלכים א כ

ה' לך אני וכל אשר לי: וישבו
 המלכים ויאמרו כה אמר בן
 חור לאמר כי שלחתי אליך לאמר
 בספק וזהבך ונשיך ובניך לי תחת:
 כי אם בעת מחר אשלח את עבדי
 אליך וחפשו את ביתך ואת בתי
 עבדיך והיה כל מחמר עיניך ושימו
 בידם ולקחו: ויקרא מלך
 ישראל לכל זקני הארץ ויאמר
 דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי
 שלח אליו לנשי ולבני ולכספי
 ולזהבי ולא מנעתי ממנו: ויאמרו
 אליו כל הזקנים וכל העם אל
 תשמע ולוא תאבה: ויאמר
 למלכיו בן חור אמרו לאדני
 המלך

מלכים א כ

אֲשַׁקֶּה נָא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֶלְכֶּה
אֲחֵרָיִךְ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב בִּי מִה־
עֲשִׂיתִי לָךְ׃ וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח
אֶת־צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבַּחַהוּ וּבְכָל־
הַבָּקָר בִּשְׁלָם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּקֶּם וַיִּלֶךְ אַחֲרֵי אֱלֹהָיו
כ וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ׃ וּבֶן־הַדּוֹד מֶלֶךְ־אַרָם
קִבֵּץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ וּשְׁלֹשִׁים
וּשְׁנָיִם מֶלֶךְ אֲחָיו וְסוּס וּרְכָב וַיַּעַל
וַיִּצֹר עַל־שִׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃ וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־אַחֲאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
הָעִירָה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן־
הַדּוֹד כִּסְפֶּךָ וְזַהָבֶךָ לִי־הוּא וְנָשִׁיךָ
וּבָנֶיךָ הַטּוֹבִים לִי־הֵם׃ וַיַּעַן מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כְּדָבָרְךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
לָךְ

מלכים א ב

והנני נתנו בידך היום וירעת כי אני
 יהוה ויאמר אחאב במו ויאמר
 כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות
 ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר
 טו אתה ויפקד את נערי שרי
 המדינות ויהיו מאתיים שנים
 ושלשים ואחריהם פקד את כל
 העם כל בני ישראל שבעת אלפים
 ויצאו בצתרים ובן הדר שתה
 שכור בסכות הוא והמלכים
 שלשים ושנים מלך עזר אתו
 ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה
 וישלח בן הדר ויגידו לו לאמר
 אנשים יצאו משמרון ויאמר
 אם לשלום יצאו תפשו חיים
 ואם

מלכים א כ

המלך כל אשר שלחת אל עבדך
בראשנה אעשה והדבר הזה לא
אובל לעשות וילכו המלכים
וישבהו דבר : וישלח אליו בן הדוד
ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה
יוספו אם ישפק עפר שמרון
לשעלים לכל העם אשר ברגליו
ויעז מלך ישראל ויאמר דברו אל
יתהלל חגר כמפתח : ויהי כשמע
את הדבר הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ויאמר אל
עבדיו שימו ושימו על העיר :
והנה : נביא אחר נגש אל אחאב
מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה
הראית את כל הקמון הגדול הזה
הנני

מלכים א ב

מהם : ואת הדבר הזה עשה הסר
 המלכים איש ממקמו ושיום פחות
 תחתיהם : ואתה תמנה לך חיל^ב
 בחיר הנפל מאותך וסוס כסוס
 ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור
 אם לא נחזק מהם וישמע לקלם
 ויעש כן : ויהי להשובת השנה
 ויפקד בן הדר את ארם ויעל אפקה
 למלחמה עם ישראל ויבני ישראל
 התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם
 ויחנו בני ישראל נגדם כשני
 חשפי עזים וארם מלאו את הארץ
 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך
 ישראל ויאמר כה אמר יהוה ועז
 אשר אמרו ארם אלהי הרים יהיה
 ולא

מלכים א ב

וְאִם לְמַלְחָמָה יֵצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃
 וְאֵלֶּה יֵצְאוּ מִן־הָעִיר בְּעָרֵי שְׂרֵי
 הַמְּדִינֹת וְהַחִיל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם׃
 כ וַיָּבֹאוּ אִישׁ אִישׁ וַיָּנֶסוּ אֶרֶם וַיְרֹדְפֻם כ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹט בֶּן־הָדָד מֶלֶךְ אֶרֶם
 עַל־סוּם וּפָרָשִׁים׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּם וְאֶת־הָרֶכֶב
 וְהִכָּה בְּאֶרֶם מִכָּה גְדוֹלָה׃ וַיֵּגֶשׁ
 הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ
 לֵךְ הַתְּחִזֵּק וְדַע וְרָאֵה אֵת אֲשֶׁר־
 תַּעֲשֶׂה כִּי לְתִשׁוּבַת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ
 אֶרֶם עָלָה עֲלֶיךָ׃ וַעֲבֹדִי מֶלֶךְ־
 אֶרֶם אֲמָרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים
 אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חִזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוֹלָם
 בָּלַחֵם אַתֶּם בְּמִישׁוֹר אִם־לֹא נַחֲזֹק
 מֵהֶם׃

מלכים א כ

אולי יחיה את נפשו ויחגרו שקים
 במתניהם וחבלים בראשיהם
 ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו
 עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי
 ויאמר העורנו חי אחי הוא
 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו
 המכנו ויאמרו אחיך בן הדד
 ויאמר באו קחתו ויצא אליו בן
 הדד ויעלהו על המרכבה ויאמר
 אליו הערים אשר לקח אבי מאת
 אביך אשוב וחצות תשים לך
 ברמשק כאשר שם אבי בשמרון
 ואני בכרית אשלחך וכרית לו
 וכן ברית וישלחהו ואיש אחד מבני
 הנביאים אמר אל רעהו בדבר
 יהוה

מלכים א ב

וְלֹא־אֱלֹהֵי עַמִּיקִים הָיָה וְנִתְחַיֵּי
 אֶת־כָּל־הַהֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בַּיּוֹד
 וַיִּדְעֻתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה : וַיַּחֲנוּ אֱלֹהֵי
 בְכֹחַ אֱלֹהֵי שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמֶּלֶךְ חֲמֵה וַיָּכּוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־אָרֶם מֵאֶת־אֵלֶּף רַגְלֵי
 בַיּוֹם אֶחָד : וַיִּנָּסוּ הַנוֹתָרִים :
 אֶפְקָה אֶל־הָעִיר וַתִּפֹּל הַחוֹמָה עַל־
 עֲשָׂרִים וּשְׁבַע־אֵלֶּף אִישׁ
 הַנוֹתָרִים וּבֶן־הַדָּר נָס וַיָּבֹא אֶל־
 הָעִיר חֲדָר בְּחֲדָר : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 עֲבָדֶיךָ הִנֵּה־נָא שִׁמְעָנוּ כִּי־מֶלֶךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־מֶלֶךְ חֲסֵד הֵם
 נְשִׁימָה נָא שְׁקִים בְּמַתְנֵינוּ וַחֲבָלִים
 בְּרַאשֵׁנוּ וְנִצֵּא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אוֹלִי

מלכים א כא

אֶתְּן לָךְ אֶת־כְּרָמִי וְתֹאמַר אֱלֹהִי
 אִיזְכָּר אֲשֶׁרְךָ אָתָּה עָתִידָה תַּעֲשֶׂה
 מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל קוֹם אֲכַל לֶחֶם
 וְיֹשֵׁב לֶבֶד אֲנִי אֶתְּן לָךְ אֶת־כְּרָם
 נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וְתִכְתֹּב סְפָרִים
 בְּשֵׁם אֲחָאָב וְתַחֲתָם בְּחַתְמוֹ וְתִשְׁלַח
 הַסְּפָרִים אֶל־הַזִּקְנִים וְאֶל־הַחֲרִים
 אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נְבוֹת ו
 וְתִכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קְרָאוּ צוֹם
 וְהָשִׁיבוּ אֶת־נְבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם ו
 וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אַנְשִׁים בְּגִי בְלִיעַל
 נְגֹדוֹ וַיַּעֲרֵהוּ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים
 וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיאָהוּ וּסְקָלָהּ וַיָּמָת
 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֲרִים
 אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁלַחַת
 46 אֱלֹהִים

ספרים
7

מלכים א כא

תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב
 בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה
 ויאמר נבזר אל אחאב חלילה לי
 מזה מיהוה סתתי את נחלת אבותי לך
 ויבא אחאב אל ביתו סר וזען
 הדבר אשר דבר אליו נבזר
 הוזהר אליו ואמר לא אתן לך את
 נחלת אבותי וישכב על משתו ויסב
 את פניו ולא אכל לחם ונתבא
 אליו איובל אשתו ותדבר אליו מה
 זה רוחך סרה ואינך אכל לחם
 וידבר אליו כי אדבר אל נבזר
 הוזהר אליו ואמר לו תנה לי את
 ברמך בכסף או אם תפא אתה
 אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא
 אתן

מלכים א בא

נְבוֹזַת וַיִּקַּם אַחֲזָב לְרֹדֶת אֶל־
כָּרֶם נְבוֹזַת חִזְרַעְאֵלִי לְרִשְׁתּוֹ׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֱלֹהֵי הַחֹשֶׁבֶי
לֵאמֹר׃ קוֹם רֹד לְקִרְאֵת אַחֲזָב
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה
בְּכָרֶם נְבוֹזַת אֲשֶׁר־יָרַר שָׁם לְרִשְׁתּוֹ׃
וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
הַרְצַחְתָּ וְגַם־יִרְשַׁת וּדְבַרְתָּ אֵלָיו
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
לְקַקְוֵי הַכְּלָבִים אֶת־דָּם נְבוֹזַת וְלִקְוֵי
הַכְּלָבִים אֶת־דָּמָךְ גַּם־אֲתוֹרָה׃
כ וַיֹּאמֶר אַחֲזָב אֶל־אֱלֹהֵי הַמַּצְאֲתָנִי
אוֹיְבֵי וַיֹּאמֶר מַצְאֲתִי יַעַן הִתְמַכְּרָךְ
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ הִנֵּנִי
מִבְּי אֵלֶיךָ רָעָה וּבְעֵרְתִּי אַחֲרֶיךָ
וְהִכְרַתִּי

מכא
ק

מלכים א כא

וְאֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כְּאֲשֶׁר כָּתוּב׃
 בְּסִפְרִים אֲשֶׁר שִׁלְחָה אֵלֵיהֶם׃
 קִרְאוּ צֹם וְהִשִּׁיבוּ אֶת נְבוֹת בֶּרֶאשׁ
 הָעָם׃ וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־
 בְלִיעֵל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ אֲנָשִׁי
 הַבְּלִיעֵל אֶת־נְבוֹת נֶגְדַּת הָעָם לֵאמֹר
 בִּכְךָ נְבוֹת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיֵּצִיאוּהוּ
 מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלוּהוּ בָּאֲבָנִים
 וַיָּמָת׃ וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־אִיזָבֵל לֵאמֹר
 סִקֵּל נְבוֹת וַיָּמָת׃ וַיְהִי כִשְׁמַע׃
 אִיזָבֵל כִּי־סִקֵּל נְבוֹת וַיָּמָת וְהֵאמֹר
 אִיזָבֵל אֶל־אֲחָאָב קוֹם רֵשׁ אֶת־
 פְּרִסִּי נְבוֹת תִּזְרַע אֵלַי אֲשֶׁר מֵאֵן
 לָתֵת לְךָ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹת חַי כִּי־
 מָת׃ וַיְהִי כִשְׁמַע אֲחָאָב כִּי מָת
 נְבוֹת

מלכים א כב

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי כַשְׁמֶעַ אַחָאב
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו
וַיֵּשֶׁם שָׁק עַל בְּשָׂרוֹ וַיֵּצֵא וַיֵּשָׁכֶב
בְּשָׁק וַיִּהְיֶה אֵשׁ : וַיְהִי דְבַר

יְהוָה אֶל אֱלֹהֵי הַתְּשָׁבִי לֵאמֹר :

הֲרֵאִיתָ כִּי נִכְנַע אַחָאב מִלִּפְנֵי יָעֵן
כִּי נִכְנַע מִפְּנֵי לֹא אָבִי הִרְעָה
בְּיָמָיו בְּיָמַי בָּנוּ אָבִי הִרְעָה עַל

בֵּיתוֹ : וַיֵּשְׁבוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין

מִלְחָמָה בֵּין אָרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל :

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית וַיָּרֶד א

יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

אֶל עַבְדֵּיו הַיּוֹדְעִים כִּי לָנוּ רֶמֶת
גָּלְעָד וְאַנְחֵנוּ מִחֲשִׁים מִקַּחַת אֹתָהּ

מִיד

אביא
ק

מלכים א כא

והכרתי לאחאב משחין בקיר
ועצור ועזוב בישראל : ונתתי
את ביתך כבית ירבעם בן נבט
וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס
אשר הכעסת ותחטא את ישראל :
וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר
הכלבים יאכלו את איזבל בחל
יזרעאל : המה לאחאב בעיר
יאכלו הכלבים והמה בשדה
יאכלו עוף השמים : רק לא כה
היה כאחאב אשר התמכר לעשות
הרע בעיני יהוה אשר חסחה אתו
איזבל אשתו : ויתעב מאד ללכת
אחרי הגוילים ככל אשר עשו
האמרי אשר דוריש יהוה מפני
בני

מלכים א כב

לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֲתָו וַאֲנִי שִׁנְאֹתָיו
 כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אֶסְרֶע
 מִיָּכִיחוּ בֶן־יִמְלָה וְיֹאמְרוּ יְהוֹשִׁפָּט
 אֶל־יֹאמְרוּ הַמֶּלֶךְ בֶּן־יִמְלָה וְיֹאמְרוּ מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וְיֹאמְרוּ
 מִתְּהָה מִיָּכִיחוּ בֶן־יִמְלָה וְיֹאמְרוּ
 יִשְׂרָאֵל וְיֹהוֹשִׁפָּט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 וְשָׁבִים אִישׁ עַל־כֶּסֶּאוֹ מִלְּבָשִׁים
 בְּגָדִים בְּגָרוֹן פָּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל־
 הַנְּבִיאִים מִתְּנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם
 וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּה בֶן־כְּנַעֲנָה קֶרֶן
 בָּרוּךְ וְיֹאמְרוּ כֹה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלָה
 תִּנְגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כְּלוֹתָם וְכָל־
 הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֶּן לֵאמֹר עֲלֵה רֶמֶת
 גִּלְעָד וְהַצֵּלח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ
 וְהַמֶּלֶךְ

מלכים א כב

מִיָּד מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר אֶל־
 יְהוֹשָׁפָט הַתֵּלֶךְ אֲתִי לְמַלְחָמָה רַמַּת
 גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךְ כְּעַמִּי כְּעַמְּךָ
 בְּסוּסֵי בְּסוּסֶיךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דָּרֵשׁ־נָא בָּיוֹם
 אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים בְּאַרְבַּע
 מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָאֵלֶּךְ
 עַל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם־
 אֶחָדֹל וַיֹּאמְרוּ עָלָה וַיִּתֵּן אֲדֹנֵי בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאִין
 פֶּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה
 מֵאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ־אֶחָד
 לִדְרֹשׁ

מלכים א כב

אשר אין להם רעה ויאמר יהוה
לא ארונים לאלה ושובו איש
לביתו בשלום ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט הלא אמרתי
אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם
רע ויאמר לכן שמע דבר יהוה
ראיתי את יהוה ישב על כסאו
וכל צבא השמים עמד עליו
מימינו ומשמאלו ויאמר יהוה
מי יפתח את אחאב ויעל ויפל
ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה
אמר בכה ויצא הרוח ויעמד
לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר
יהוה אליו בכה ויאמר אצא
והייתי רוח שקר בפי כל נביאי
ויאמר

מלכים א כב

וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא מִיְּבוֹהוּ
 דָּבַר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה-נָא דְבָרִי
 הַנְּבִיאִים פֶּת-אֶחָד טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ
 יְהִי-נָא דְבָרֶיךָ כְּדָבָר אֶחָד מֵהֶם
 וְדִבַּרְתָּ טוֹב : וַיֹּאמֶר מִיְּבוֹהוּ חִי-
 יְהוֹנָתָן אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוֹנָתָן אֵלָי
 אֲתוּ אֲדַבֵּר : וַיָּבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיְּבוֹהוּ הֵנִלֶךְ אֶל-רֶמֶת
 גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-נִחְדָּל וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו עֲלֵה וְהַצֵּלָח וְנָתַן יְהוֹנָתָן בְּיַד
 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד-
 כִּמָּה פַעֲמִים אֲנִי מִשְׁבִּיעְךָ אֲשֶׁר
 לֹא-תִדְבֹר אֵלַי רַק-אֶמֶת בְּשֵׁם
 יְהוָה : וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל נִפְצִים אֶל-הַהָרִים כְּעָאֵז
 אֲשֶׁר

מלכים א כב

שׁוּב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא דָבָר יִהְיֶה
 בִּי וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמּוּם כָּלָם ׀
 וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפֹּט מֶלֶךְ־
 יְהוּדָה רִמְתָּ גִלְעָד ׀ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁפֹּט הִתְחַפֵּשׂ וּבֹא
 בַּמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ
 וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
 בַּמִּלְחָמָה ׀ וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־
 שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם
 לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אִתִּי קִטְּצוּ וְאֶת־
 גִּדּוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 לִבְדּוֹ ׀ וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־
 יְהוֹשֻׁפֹּט וְהִמָּוֶה אָמְרוּ אֶךְ מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם
 וַיִּצָּק יְהוֹשֻׁפֹּט ׀ וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי
 הָרֶכֶב

מלכים א כב

וַיֹּאמֶר תִּפְתָּח וְגַם תֹּכֵל צֹא וַעֲשֵׂה-
 כֵּן : וַעֲתֹה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ
 שְׁקָר בְּפִי כָל-נְבִיאֶיךָ אֱלֹהֵי וַיְהוֹה
 דְּבַר עָלֶיךָ רָעָה : וַיֵּשׁ צִדְקִיָּהוּ
 בֶן-כְּנַעֲנָה וַיִּכֶּה אֶת-מִיכָיָהוּ עַל-
 הַלְּחִי וַיֹּאמֶר אֵי-זֶה עֲבַר רוּחַ-יְהוָה
 מֵאֵתִי לְדַבֵּר אוֹתָךְ : וַיֹּאמֶר מִיכָיָהוּ
 הִנֵּךְ רֹאֵה בַּיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר תָּבֹא
 חֹרֶר בְּחֹדֶר לְהַחֲבֹתָ : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ ^{כז}
 יִשְׂרָאֵל קַח אֶת-מִיכָיָהוּ וְחַשְׁבֹּהוּ
 אֶל-אַמֶּן שֶׁר-הָעִיר וְאֶל-יוֹאָשׁ בֶּן-
 הַמֶּלֶךְ : וַאֲמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
 שִׁימוּ אֶת-זֶה בֵּית הַכֹּלֵא וְהִאֲכִלְהוּ
 לֶחֶם לַחֵץ וּמַיִם לַחֵץ עַד בֹּאִי
 בְּשָׁלוֹם : וַיֹּאמֶר מִיכָיָהוּ אִם-
 שׁוּב

מלכים א כב

בְּדַבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר : וַיְהִי דְבַרִּי
אֲחָאָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן
אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה
הָלֹוא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֵּשְׁבֶּה
אֲחָאָב עִם־אֶבְתָּיו וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיתָו
בְּנוֹ תַחְתָּיו : וַיְהוֹשֶׁפֶט בֶּן־אִסָּא
מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה בִּשְׁנַת אַרְבַּע
לְאַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיְהוֹשֶׁפֶט
בֶּן־שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ
וַעֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת־שִׁלְחִי : וַיִּלָּךְ
בְּכָל־דֶּרֶךְ אִסָּא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה : אֲךָ
הַבָּמֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מִזִּבְחִים
47 א ומקטרים

מלכים א כב

הִרְכַּב כִּי לֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה
וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו וְאִישׁ מִשָּׁךְ בִּקְשָׁתוֹ
לְתַמּוֹ וַיִּכְרֶה אֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין
הַדְּבָקִים וּבֵין הַשָּׂרִיזִים וַיֹּאמֶר לְרַכְּבוֹ
הַפֶּךְ יָדְיָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן הַמַּחֲנֶה כִּי
הַחֲלִיתִי וְתַעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם
הַזֶּה וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֹד בַּמִּרְכָּבָה
נָכַח אֲרָם וַיָּמָת בְּעָרֵב וַיִּצָּק דָּם
הַמִּכָּה אֶל חֵיק הַרְכָּב וַיַּעֲבֹר
הָרָגָה בַּמַּחֲנֶה כָּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ לֵאמֹר
אִישׁ אֶל עֵירוֹ וְאִישׁ אֶל אֶרְצוֹ
וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ
אֶת הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרוֹן וַיִּשְׁטֹף
אֶת הַרְכָּב עַל בְּרֶכֶת שִׁמְרוֹן וַיִּלְקֹוּ
הַכְּלָבִים אֶת דָּמֹו וְהַזִּנּוֹת רָחְצוּ
בָּרֹבֶר

מלכים ב א

בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בֶּנּוֹ
 תַּחְתָּיו : אַחֲזִיָּהוּ בֶן־אֲחָזָב מֶלֶךְ
 עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשָׁנָה שְׁבַע
 עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
 עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם : וַיַּעַשׂ הָרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ
 אֲמוֹ וּבְדֶרֶךְ יִרְבְּעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
 הִחֲטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיַּעֲבֹד אֶת־
 הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־
 עָשָׂה אָבִיו :

וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מַלְכֵי
 מוֹרֵת אֲחָזָב : וַיִּפֹּל אַחֲזִיָּהוּ בְּעַד שְׁנֵי
 הַשָּׁבָכָה בַּעֲלֵיתוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן
 וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 47 ב לכו

מלכים א כב

וּמִקְטָרִים בְּבִמּוֹת: וַיִּשְׁלַם יְהוֹשָׁפָט
 עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וְיֹתֵר דִּבְרֵי
 יְהוֹשָׁפָט וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה
 וְאֲשֶׁר נִלָּחַם הָלֹוא הֵם כְּתוּבִים
 עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶכִּי
 יְהוֹדָה: וְיֹתֵר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נִשְׁאָר
 בַּיָּמִי אֵסָא אָבִיו בְּעֵר מִן־הָאָרֶץ:
 וּמֶלֶךְ אֵין בְּאֲדוֹם נֶעֱבַר מֶלֶךְ:
 וַיְהוֹשָׁפָט עָשָׂר אֲנִיּוֹת תְּרִשִׁישׁ לִלְכֹּת
 אוֹפִירָה לְזֹהֵב וְלֹא הָלַךְ כִּי־נִשְׁבְּרָה
 אֲנִיּוֹת בְּעֶצִיּוֹן גִּבֹּר: אִזְּאֹמֶר
 אַחֲזִיחִי בֶן־אַחֲזָבִי אֶל־יְהוֹשָׁפָט
 יִלְכוּ עִבְדֵּי עִם־עֲבָדָיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא
 אָבָה יְהוֹשָׁפָט: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט
 עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו
 בְּעִיר

מלכים ב א

בְּיִשְׂרָאֵל אֶתְּהַ שְׁלַח לְדָרֵשׁ בְּבַעַל
 זָבוּב אֶל־הִי עֶקְרוֹן לְכֵן תִּמְשָׁה אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ שֵׁם לֹא תִהְיֶה מִמֶּנָּה כִּי מוֹרֵת
 תָּמוּת וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים מֶה מִשְׁפָּט
 הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לְקִרְאָתְכֶם וַיִּדְבֹּר
 אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בְּעַל שַׁעַר וְאֶזְרוֹר
 עֹזר אֶזְרוֹר בְּמַתְנֵיוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהָ
 הַתְּשֻׁבִי הוֹאֵא׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שָׂר
 חֲמֻשִּׁים וְחֲמֻשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה
 יוֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ הַהָר וַיִּדְבֹּר אֵלָיו
 אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּמְלֹךְ דְּבַר רָדָה׃
 וַיַּעֲנֶה אֱלֹהֵהוּ וַיִּדְבֹּר אֶל־שָׂר
 הַחֲמֻשִּׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי
 תִהְיֶה אֲשֶׁר־הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֶתְּךָ
 47 ואת

מלכים ב א

לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון
 אם אחיה מחלי זה : ומלאך
 יהוה רבר אל אלהי התשבי קום
 עלה לקראת מלאכי מלך שמרון
 ודבר אלהם המבלי אין אלהים
 בישראל אתם הלכים לדרש בבעל
 זבוב אלהי עקרון : ולכן כה אמר
 יהוה המטה אשר עליה שם לא
 תהר ממנה כי מורת תמורת וילך
 אליה : וישובו המלאכים אליו ^ח
 ויאמר אליהם מה זה שבתם :
 ויאמרו אליו איש : עלה לקראתנו
 ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך
 אשר שלח אתכם ודברתם אליו
 כה אמר יהוה המבלי אין אלהים
 בישראל

מלכים ב א

וַנִּפֹּשׁ עֲבָרֶיךָ אֱלֹהֵי חַמְשָׁיִם בְּעֵינֶיךָ
 הִנֵּה יֵרְדָה אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְחָאָכַל
 אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי הַחַמְשָׁיִם הָרִאשֹׁנִים
 וְאֶת־חַמְשִׁיהֶם וְעַתָּה תִּיקַר נַפְשִׁי
 בְּעֵינֶיךָ ː וַיִּדְבֹּר מֶלֶאֲךָ יְהוֹנָדָאֵל־^{טו}
 אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֵנוּ אֵל־תִּירָא מִפָּנָיו
 וַיִּקַּם וַיֵּרֶד אוֹתוֹ אֵל־הַמֶּלֶךְ ː וַיִּדְבֹּר
 אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוֹנָדָה יֶעָן אֲשֶׁר־
 שְׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לְדַרֵּשׁ בַּבַּעַל זְבוּב
 אֱלֹהֵי עֲקֵרוֹן הַמִּבְלִי אִין־אֱלֹהִים
 בְּיִשְׂרָאֵל לְדַרֵּשׁ בְּדִבְרֵי לִבְנֵי הַמָּטָה
 אֲשֶׁר־עָלִית שָׁם לֹא־תִרָד מִמֶּנָּה כִּי־
 מִזֹּת תִּמּוֹת ː וַיִּמַּת כְּדִבְרֵי־יְהוֹנָדָה
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם
 וַתִּהְיֶה־לּוֹ בַּיָּשָׁע שְׁתַּיִם לַיהוֹדָתִים וְכָן
 יְהוֹשָׁפָט

מלכים ב א

וְאֶת־חֲמִשִּׁיךְ וַתְּרֹד אֶשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם
וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ וַיָּשָׁב
וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שָׂר־חֲמִשִּׁים אַחֵר
וְחִמְשָׁיו וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ
תְּאַלְהִים כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ מַהֲרָה
יָרְדוּ וַיַּעַן אֵלָיָה וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם אִם־
אִישׁ תְּאַלְהִים אֲנִי תֵרֹד אֶשׁ מִן־
הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשִּׁיךָ
וַתְּרֹד אֶשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם
וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ וַיָּשָׁב
וַיִּשְׁלַח שָׂר־חֲמִשִּׁים שְׁלֹשִׁים
וְחִמְשָׁיו וַיַּעַל וַיָּבֹא שָׂר־הַחֲמִשִּׁים
וַחֲשִׁלְיוֹשִׁי וַיִּכְרַע עַל־בְּרַכְיוֹ לִנְגֹד
אֵלֵיהֶם וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו
אָמֵן וְתְאַלְהִים תִּיקַר־נָא בְּפִשִּׁי
וַתִּפֹּשׁ

מלכים ב ב

פֹּה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר
 חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֱזֹבְךָ
 וַיִּבְאוּ יְרִיחוֹ וַיִּגְשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים^ה
 אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ אֶל־אֱלִישֶׁעַ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו הִירָעָתָּ כִּי הַיּוֹם יִהְיֶה לִקְחָתָּ
 אֶדְנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי
 יֵדְעָתִי הַחֲשׂוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵי שֶׁבַע
 נָא פֹה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנִי הִירֹדֶנָה
 וַיֹּאמֶר חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשְׁךָ אִם־
 אֶעֱזֹבְךָ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם וְחַמְשִׁים
 אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תָּלְכוּ וַיַּעֲמֻדוּ
 מִגֹּד מִרְחֹק וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־
 הַיַּרְדֵּן וַיִּקַּח אֱלֹהֵי אֶת־אֲדָרְתוֹ
 וַיִּגְלֵם וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיַּחֲצוּ הַנָּהָה
 וַהֲנִה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרֻבָּה וַיְהִי

מלכים ב ב

וְהוֹשַׁפֵּט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ
 בֶּן׃ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲחִיזָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה
 הַלֹּא־הָמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי א׃
 בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת־אֱלֹהָיו בְּסַעֲרָה
 הַשָּׁמַיִם וַיֵּלֶךְ אֱלֹהָיו וְאֵלִישָׁע מִן־
 הַגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהָיו אֶל־אֵלִישָׁע
 שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי עֲדָ־
 בֵּית־אֵל וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע חַי־יְהוָה
 וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֱזָבְךָ וַיֵּרְדּוּ בֵּית־
 אֱלֹהֵי וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית
 אֵל־אֶל־אֵלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִירָדָתָּ
 כִּי הַיּוֹם יְהוָה לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל
 רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יִרְדָּעְתִּי הַחֲשׁוֹ
 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהָיו אֵלִישָׁע־י שֵׁב־נָא
 פֹה

מלכים ב ב

וַיִּקַּח אֶת-אֲדָרְתִּי אֲלֵיהֶוּ אֲשֶׁר-נָפְלָה
מֵעָלָיו וַיִּכֶּה אֶת-הַפְּמִים וַיֹּאמֶר אֵלֶּה
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲלֵיהֶוּ אֵף-הוּא וַיִּכֶּה
אֶת-הַפְּמִים וַיַּחְצוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבֹר
אֶל־יִשְׁעֵי וַיִּרְאוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר-בִּירִיחוֹ מִגֹּדַר וַיֹּאמְרוּ בְּחַר
רוּחַ אֱלֹהֵינוּ עַל-אֲלִישַׁע וַיָּבֹאוּ
לִקְרֹאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו אַרְצָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה-נָא יֵשׁ-אֶת-
עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אַנְשִׁים בְּנֵי-חֵיל
וְלִכְרֵנָּה וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-אֲדֹנֶיךָ פֶּן-
נִשְׁאַל רוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד
הַהָרִים אֲשֶׁר בְּאַחֶרֶת הַגִּיאֹת וַיֹּאמֶר
לֹא תִשְׁלַחוּ וַיַּפְצְרוּ בֹו עַד-בֶּשׂ
וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ וַיִּשְׁלַחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ
וַיִּבְקְשׁוּ

וַיִּשְׁלַחוּ
ק

מלכים ב ב

וַיְהִי כְעֶבְרָם וְאֵלֵיהֶוּ אָמַר אֶל־
 אֱלִישָׁע שְׂאֵל מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ בְּטָרִם
 אֶלְקָח מֵעַמְּךָ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וַיְהִי־
 נָא פִי־שְׁנַיִם פְּרוּחֵךְ אֵלַי : וַיֹּאמֶר
 הִקְשִׁיתָ לְשֹׂאֵל אִם־תִּרְאֶה אֹתִי
 לֶקַח מֵאַחֲךָ יִהְיֶה לָּךְ כֵּן וְאִם־אֵין
 לֹא־יִהְיֶה : וַיְהִי חֲמֵשֶׁה הַלְכִים הֵלֶךְ
 וַדְּבַר וַחֲנָה רָכַב־גִּישׁ וְסוּסֵי גִישׁ
 וַיִּפְּרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֱלִישָׁה
 בְּסַעֲרַת הַשָּׁמַיִם : וְאֱלִישָׁע רָאָה
 זֶהוּא מַצַּעֲקֵן אָבִי אָבִי רָכַב יִשְׂרָאֵל
 וַיִּפְּרְשׁוּ וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק
 בַּבִּגְדֵי וַיִּקְרַע־ם לִשְׁנַיִם קְרָעִים :
 חָרַם אֶת־אֹדֶת אֱלֹהֵי אֲשֶׁר נִפְלָה
 מֵעָלָיו וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲמֵד עַל־שִׁפְתֵי הַיַּרְדֵּן :
 וַיִּקְרָא

מלכים ב ג

ויצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו
 לו עליה קרח עליה קרח ויפז
 אחריה ויראם ויקללם בשם יהוה
 ויהצאנה שתיים דבים מן העיר
 ויתבקענה מהם ארבעים ושני
 ילדים וילך משם אל תר הכרמל
 א ומשם שב שמרון ויהורם ג
 בן אחאב מלך על ישראל
 בשמרון בשנת שמנה עשרה
 ליהושפט מלך יהודה ומלך שתיים
 עשרה שנה ויעשה הרע בעיני
 יהוה רק לא כאביו וכאמו ולסר
 את מצבת הבעל אשר עשה
 אביו רק בחטאות ירבעם
 בן נבט אשר החטיא את ישראל
 דבק

מלכים ב ב

וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא מָצְאוּהוּ
וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בִּירְיָחוֹ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם
אֶל-תֵּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר אֶל-
אֱלִישָׁע הִנֵּה-לֹא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב
בְּאֲשֶׁר אֲדֹנָי רָאָה וְהַפְּנוּם רַעִים
וְהָאָרֶץ מְשֻׁכֶּלֶת וַיֹּאמֶר קְחוּ-לִי כ
צֹלֶתִית חֲדָשָׁה וְשִׁימוּ שָׁם מֶלֶח
וַיִּקְחוּ אֵלָיו וַיֵּצֵא אֶל-מוֹצֵא הַמַּיִם
וַיִּשְׁלַךְ שָׁם מֶלֶח וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר
יְהוָה רְפָאתֵי לַפְּנוֹם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה
מִשָּׁם עוֹד מָוֶת וּמְשֻׁכֶּלֶת וַיִּרְפוּ
הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כַּדְּבַר אֱלִישָׁע
אֲשֶׁר דִּבֶּר וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית-אֵל
וְהוּא עָלָה בְּדֶרֶךְ וְנָעְרִים קִטְנִים
יֵצְאוּ

מלכים ב ג

דבק לא סר ממנה : ומישע מלך
מואב היה נקוד והשיב למלך
ישראל מאה אלף כרים ומאה
אלף אילים צמר : ויהי כמות
אחאב וישע מלך מואב במלך
ישראל : ויצא המלך יהורם ביום
ההוא משמרון ויפקד את כל
ישראל : וילך וישלח אל
יהושפט מלך יהודה לאמר מלך
מואב פשע בי החלך אחי אל
מואב למלחמה ויאמר אעלה כמני
במוך בעמי בעמך כסוסי כסוסים :
ולאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר
דרך מדבר אדום : וילך מלך
ישראל ומלך יהודה ומלך אדום
ויסבו

מלכים ב' 1

מואב בידכם : והפיתם כל עיר
 מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ
 טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו
 וכל החלקה הטובה תכאבו
 באבנים : ויהי בבקר פעלות
 המנחה והנח מים באים מדרך
 ארזים ותמלא הארץ את המים :
 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים
 להלחם בם ויצעקו מכל חג
 חגרה ומעלה ויעמרו על הגבול :
 וישכימו בבקר והשמש זרחה על
 המים ויראו מואב מנגד את המים
 אדמים כדם : ויאמרו דם זה החרב
 נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו
 ועתה לשלל מואב : ויבאו אל-
 חשמו

מלכים ב ג

וַיָּבִיֹא אִמְרָא וַיֹּאמֶר לֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֵל כִּי קָרָא יְהוָה לְשֵׁלֶשֶׁת
 הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְהַתּ אוֹתָם בְּיַד
 מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל־יִשְׁע חִי
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי כִי
 לֵאמֹר פָּנִי יְהוָה שֹׁפֵט מֶלֶךְ יְהוָה אֲנִי
 נִשְׂא אִם אֶבִּיט אֶל־יָד וְאִם אֶרְאֶה
 וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנֶּגֶז וְהִידָה כִּנְגֹן ^{טו}
 הַמִּנְגֵּן וְהָתִי עָלַי יְד יְהוָה וַיֹּאמֶר
 כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ הַנְּחֹל הַזֶּה
 גְּבִיִּים יַגִּידוּ כִּי בָהּ אָמַר יְהוָה
 לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם
 וְהַנְּחֹל הַזֶּה וּמֵלֵא מִיָּם וּשְׂתִיתֶם
 אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם וְנִקְלָה זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן אֶת
 מוֹאָב

מלכים ב ד

וַאֲשֶׁה אַחַת מִנְשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים ד
 צִעְקָה אֶל-אֱלֹשֶׁעַ לֵאמֹר עֲבֹדְךָ
 אִישׁוֹ מֵת וְאַתָּה יוֹדֶתָ כִּי עֲבֹדְךָ
 הָיָה יָרָא אֶת-יְהוָה וְהַנְּשָׂה בָּא
 לְקַחַת אֶת-שְׁנֵי יְלָדָיו לֹו לְעֲבָדִים;
 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלֹשֶׁעַ מָה אַעֲשֶׂה-
 לְךָ הַגִּידִי לִי מָה-יֵשׁ-לְכֹו בְּבֵית
 וְהָאֶמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בְּבֵית כִּי
 אִם-אֶסּוּד שִׁמֶן וַיֹּאמֶר לְכִי שְׂאֲלִי-
 לְךָ כֵּלִים מִן-הַחוּץ מֵאֵת כָּל-
 שְׂכִינֵי כִי כֵּלִים רַקִּים אֶל-תִּמְעִיטִיו
 וּבָאת וּסְגַרְתָּ הַדֶּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעַד-
 בְּנוֹךְ וַיִּצְקֶתָ עַל כָּל-הַכֵּלִים הָאֵלֶּה
 וְהִמָּלֵא תִסִּיעִיו וְתִלְךְ מֵאֲתוֹ וְתִסְגְּרִי
 הַדֶּלֶת בְּעֶדְהָ וּבְעַד בְּנֵיהָ הֵם מִגִּשִׁים
 אֵלֶיהָ

מלכים ב' א

ויכו
ק

מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּכּוּ
אֶת־מוֹאָב וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵיהֶם וַיָּבֹוּ בָּהּ
וַהֲקֹות אֶת־מוֹאָב : וַהֲעָרִים יַהֲרֹסוּ כֹה
וְכָל־חֶלְקָה טוֹבָה וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ־
אֲבָנוֹ וּמִלְאוּהָ וְכָל־מַעֲיֵן מַיִם
יִסְתָּמוּ וְכָל־עֵץ טוֹב יִפִּילוּ עַד־
הַשָּׁאִיר אֲבָנֶיהָ בְּקִיר חֲרָשֶׁת וַיִּסְבּוּ
הַקְּלָעִים וַיָּקֹוּת : וַיִּרְאֵ מֶלֶךְ־מוֹאָב
כִּי־חֹזֶק מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה וַיִּקַּח
אֹורָתוֹ שֶׁבַע־מְאוֹת אִישׁ שֵׁלֵף חָרֵב
לְהִבָּקִיעַ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ
וַיִּקַּח אֶת־בָּנָו הַבְּכוֹר אֲשֶׁר־יָמֵלֵךְ
תַּחֲתָיו וַיַּעֲלֵהוּ עֲלֶיהָ עַל־תַּחֲמֹה
וַיַּהֲיִי־קֶצֶף גָּדוֹל עַל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּסְעוּ מֵעָלָיו וַיָּשֻׁבוּ לָאָרֶץ :

ואשה

מלכים ב ד

אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה : וַיְהִי תַיּוֹם וַיָּבֹא
שָׁמָּה וַיָּסֶר אֶל־הָעֹלָה וַיִּשְׁכַּב שָׁמָּה :
וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיְחֹזִי נִעְרוּ קְרָא
לְשׁוֹנֵמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד
לִפְנָיו : וַיֹּאמֶר לוֹ אָמֵר נָא אֵלֶיהָ
הִנֵּה חֲרָדְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־
הַחֲרָדָה הַזֹּאת מִה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיּוֹם
לְדַבֵּר לָךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם אֶל־שָׂר
הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִי
יֹשֶׁבֶת : וַיֹּאמֶר וּמָדָה לַעֲשׂוֹת לָהּ
וַיֹּאמֶר גִּיְחֹזִי אֲבָל בֶּן אִיזָלָה וְאִישָׁהּ
שׁוֹקֵן : וַיֹּאמֶר קְרָא לָהּ וַיִּקְרָא לָהּ
וַתַּעֲמֹד בַּפֶּתַח : וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד
הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲתִי חֲבִיקָת בֶּן
וַתֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶל־

מלכים ב ד

מוצק
ר

אליה והיא מוצקת : ויהי כמלאה
הכלים ותאמר אל--בנה הגישה
אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד
כלי ויעמד השמן : ותבא ותגל
לאיש האלהים ויאמר לבי מכרי
את השמן ושלמי את נשיכי ואף
בניכי תחיי בנותר : ויהי היום
ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה
גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי
מדי עברו יסר שמה לאכל לחם :
ותאמר אל--אישה הגה נא ידעתי
כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עלינו חמיר : נעשה נא עלית
קיר קטנה ונשים לו שם מטרה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו
אלינו

גסיד
ק
גסיד
ר

מלכים ב ד

היום לא-חדש ולא שבת ותאמר
 שלום : ותחבש האתון ותאמר
 אל-נערה נתג ולך אל-תעצר לי
 כה לרכב כי אם-אמרתי לך : ותלך
 ותבא אל-איש האלהים אל-הר
 הכרמל ויהי כראות איש-האלהים
 אותה מנגד ויאמר אל-גיתוי נערו
 הנה השונמית הלז : עתה רוצ-נא
 לקראתה ואמר-לה השלום לך
 השלום לאישך השלום לילד
 ותאמר שלום : ותבא אל-איש
 האלהים אל-הר ותחזק ברגליו
 ויגש גיתוי להדפה ויאמר איש
 האלהים הרפה להכי-נפשה מרת
 לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי
 48 ד ותאמר

מלכים ב ד

אל תכזב בשפחתך : ותהר
האשה ותלד בן למועד הזה כעת
חיה אשר דבר אליה אלישע :
ויגדל תלד ויחי היום ויצא אל
אביו אל הקצרים : ויאמר אל
אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער
שאהו אל אמו : וישאהו ויבאהו
אל אמו וישב על ברכיה עד
הצהרים וימת : ותעל ותשכבהו
על מטת איש האלהים ותסגר
בעדו ותצא : ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד מן
הנערים ואחרת האתנות וארוצה
עד איש האלהים ואשובה :

וַיֹּאמֶר מְרוּעַ אֲתִי הִלַּכְתִּי אֵלָיו
היום

וזה לכה
ק ק

מלכים ב ד

יְהוָה : וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל-הַיֶּלֶד
 וַיִּשָּׁם פָּיו עַל-פִּיו וַעֲיִנָּיו עַל-עֵינָיו
 וּכְפָיו עַל-כַּפּוֹ וַיִּגָּהֲרָה עָלָיו וַיָּחַם
 בְּשָׂר הַיֶּלֶד : וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית
 אַחֲרַת הַנְּהִי וְאַחֲתָה הַנְּהִי וַיַּעַל וַיִּגָּהֲרָה
 עָלָיו וַיִּזְוָרֶר הַנֶּעֱרָל עַד-שֶׁבַע פְּעָמִים
 וַיִּפְקַח הַנֶּעֱרָר אֶת-עֵינָיו : וַיִּקְרָא
 אֶל-גִּיתְחִי וַיֹּאמֶר קְרֵא אֶל-הַשְּׂנַמִּית
 הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר
 שְׂאִי בִנְךָ : וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל-רַגְלָיו
 וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרֶצָה וַתִּשָּׂא אֶת-בְּנָהּ
 וַתִּצָּא : וְאֵלִישָׁע שָׁב הַגְּלָגְלָה
 וַהֲרַעַב בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים
 יֹשְׁבִים לִפְנֵי וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁפֹת
 הַסִּיר הַגְּדֹלָה וּבִשָּׁל גִּזִּיד לְבְנֵי
 הַנְּבִיאִים :

מלכים ב ד

וְהָאָמָר הִשְׁאֵלְתִּי בֶן מֵאֵת אֲדֹנָי
 הַלֹּואֹ אֶמְרָתִי לֹא תִשְׁלַח אִתִּי :
 וַיֹּאמֶר לְגִיחֹזִי חֲגֹר מִתְנִיב וְקַח
 מִשְׁעָנְתִּי בְיָדְךָ וְלֶךְ כִּי תִמְצָא אִישׁ
 לֹא תִבְרַכְנֹו וְכִי יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא
 תַעֲנֶנּוּ וְשִׁמַּת מִשְׁעָנְתִּי עַל-פְּנֵי
 הַנָּעֹר : וְהָאָמָר אִם הַנָּעֹר חַי-
 יִהְיֶה וְחַי-נַפְשָׁךְ אִם אֶעֱזֹבךָ וְיָקָם
 וְלֶךְ אַחֲרֶיהָ : וַגִּיחֹזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם
 וַיִּשָּׂם אֶת-הַמִּשְׁעָנָה עַל-פְּנֵי הַנָּעֹר
 וַאֲזַן קוֹל וַאֲזַן קוֹשֵׁב וַיֵּשֶׁב לִקְרֹאתוֹ
 וַיֵּגֶד לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעֹר :
 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבִּיתָה וְהִנֵּה הַנָּעֹר
 מִתְּשַׁכְּב עַל-מִטָּתוֹ : וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר
 הַדֵּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיַּחֲפֹּל אֶל-
 יְהוָה :

מלכים ב ה

מֵאִתָּה אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכֹל וְהוֹתֵר׃
וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כְּדֹבֶר
יְהוָה׃ וַנַּעֲמָן שַׂר־צָבָא מֶלֶךְ־אַרֻם ה
הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לַפָּנִי אֲדֹנָיו וְנִשְׂא
פָּנִים כִּי־בָּו נָתַן יְהוָה תְּשׁוּעָה
לְאַרֻם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר חָיִל
מִצָּרַע׃ וְאַרֻם יֵצְאוּ גִדּוּדִים וַיֵּשְׁבוּ
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קִטְנָה וְהָיָה
לַפָּנִי אִשְׁתִּי נַעֲמָן׃ וְהָאִמֶּר אֶל־
גְּבִרְתָּהּ אֲחֹלִי אֲדֹנִי לַפָּנִי הִנֵּבִיא
אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אֲנִי יֹאסֵף אֲתָו
מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיָּבֹא וַיִּגַּד לְאֲדֹנָיו
לֵאמֹר כִּזְאת וְכִזְאת דְּבָרָה הַנַּעֲרָה
אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־
אַרֻם

מלכים ב ד

הַנְּבִיאִים : וַיֵּצֵא אַחֵר אֶל־
הַשְּׂדֵה לְלֶקֶט אֹרֶת וַיִּמָּצֵא גֶפֶן שְׂדֵה
וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פִקְעֹת שְׂדֵה מְלֵא בָגָדוֹ
וַיָּבֹא וַיִּפְלֹחַ אֶל־סִיר הַנְּזִיד כִּי־לֹא
יָדְעוּ : וַיַּצְקוּ לְאַנְשֵׁים לֶאֱכֹל
וַיְהִי כִּפְּאֲכֵלָם מִהַנְּזִיד וַתִּמְדַּח צַעֲקוֹ
וַיֹּאמְרוּ מוֹת בְּסִיר אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְלֹא יִכְלוּ לֶאֱכֹל : וַיֹּאמֶר וּקְחוּ
קֶמַח וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק
לָעַם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא הָיָה דְבַר רָע
בְּסִיר : וְאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה
וַיָּבֹא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בְּכוּרִים
עֲשָׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים וּכְרָמִל
בִּצְקָלָנּוּ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ :
וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ מִדֶּה אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי
מֵאָה

מלכים ב ה

בגדיך יבא נא אלי וידע כי ישנביא
 בישראל ויבא נעמן בסוסו וברכבו
 ויעמד פתח הבית לאלישע וישלח
 אליו אלישע מלאך לאמר הלך
 ורחצת שבע פעמים בירדן וישב
 בשרך לך וטהר ויקצף נעמן וילך
 ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא
 ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו
 והניף ידו אל המקום ואסף
 המצורקע הלא טוב אבנה ופרפר
 נהרות דמשק מכל מימי ישראל
 הלא ארחץ בהם וטהרתי ופז
 וילך בחמה ויגשו עבדיו וידברו
 אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא
 דבר אליך הלא תעשה ואף כי
 אמר

אמנו
 פ

מלכים ב ה

אָרַם לֵךְ בָּא וַאֲשַׁלַּח סֵפֶר אֶל־
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשֶׂר
 כִּכְרֵי כֶסֶף וּשְׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר
 חֲלִיפוֹת בְּגָדִים : וַיָּבֹא הַסֵּפֶר אֶל־
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וַעֲתִידָה כְּבוֹד
 הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלַיךְ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלַיִךְ
 אֶת־נָעֲמָן עַבְדִּי וְאֶסְפָּחֻ מִצְרַעְתּוֹ :
 וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר
 וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲנִי
 לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת כִּי־זֶה שָׁלַח אֵלַי
 לְאַסֹּף אִישׁ מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֵךְ דָּעוּ־נָא
 וְרֹאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי : וַיְהִי
 כַּשְּׁמַע אֱלֹשֶׁעַ אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־
 קָרַע מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח
 אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לְמַד קִרְעָתָה
 בְּגָדֶיךָ

מלכים ב ה

לעבדך בבוא אדני בית רמון
 להשתחוות שמה והוא נשען על ידיו
 והשתחוויתו בית רמון בהשתחוויתו
 בית רמון וסלח נא יהוה לעבדך
 בדבר הזה ויאמר לו לך לשלום
 וילך מאתו ככרת ארץ ויאמר גיחזי
 נער אלישע איש האלהים הנה
 חשך אדני את נעמן הארמי הנזה
 מקחת מידו את אשר הביאתי
 והנה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
 מאתו מאומה וירדף גיחזי אחרי
 נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ופל
 מעל המרכבה לקראתו ויאמר
 השלום ויאמר שלום אדני שליחני
 לאמר הנה עתה זה באו אלי שני
 נערים

נא כחייב
 ולא
 ק

סוף

מלכים ב ה

אמר אליך רחץ ושתה: וירד ויטבל
 בירדן שבע פעמים כדבר איש
 האלהים וישב בשרו כבשר גער
 קטן ויטהר: וישב אל-איש ^{טו}
 האלהים הוא וכל מחנהו ויבא
 ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעת
 כי אין אלהים בכל הארץ כי אם
 בישראל ועתה קח נא ברכה מאת
 עבדך: ויאמר חי יהוה אשר
 עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו
 לקחת וימאן ויאמר נעמן ולא יחד
 נא לעבדך משא צמר פרדים
 אדמה כי רואי יעשה עוד עבדך
 עלה ונבח לאלהים אחרים כי אם
 ליהוה: לדבר הזה יסלח יהוה
 לעבדך

מלכים ב ה

נָעָרִים מֵהָר אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים
חָנָה נָא לָהֶם כֶּכֶר כֶּסֶף וּשְׁתִּי
חֲלִיפוֹת בָּגָדִים וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוּאֵל
קַח כֶּכֶרִים וַיִּפְרֹץ בּוֹ וַיֵּצֵר בְּכָרִים
כֶּסֶף בְּשָׁנֵי חֲרָטִים וּשְׁתִּי חֲלָפוֹת
בָּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל־שְׁנֵי נָעָרָיו וַיִּשְׁאוּ
לִפְנָיו וַיָּבֵא אֶל־הָעֶפְרָל וַיִּקַּח
מִיָּדָם וַיִּפְקֹד בְּבֵית וַיִּשְׁלַח אֹתָם
הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד כֹּה
אֶל־אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵלִישָׁע מֶמָּן
גִּיחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא הֵלֶךְ עִבְדְּךָ אֲנִי
וְאֲנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לִבִּי
הֵלֶךְ כְּאִשֶּׁר רָפָךְ אִישׁ מֵעַל
מִרְכַּבְּךָ לְקִרְאָתְךָ הָעַת לִקְחַת אֹת־
הַכֶּסֶף וּלְקַחַת בָּגָדִים וַיִּזְתִּים
וּכְרָמִים

מאן
ק

מלכים ב ו

אֵלֵיהֶם תָּלוּא תַּגִּידוּ לִי מִי מִשְׁלָנִי
 אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶחָד
 מֵעֲבָדָיו לֹא אֶדְנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־אֵלִישָׁע
 הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יֵגִיד לַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׂרָאֵל אֶת־חֲדָבְרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר
 בַּחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ׃ וַיֹּאמֶר לָכֵן וַיֵּרָא
 אֵיכָה הוּא וַאֲשָׁלַח וַאֲקַחְהוּ וַיַּגִּד־
 לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בִּדְתָן׃ וַיִּשְׁלַח
 שְׁמֹה סוּסִים וָרֶכֶב וַחֲמִיל כָּבֹד
 וַיָּבֹאוּ לַיְלִיד וַיִּקְפוּ עַל־חֲקִיר׃
 וַיִּשְׁכַּם מִשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים לְקוֹם
 וַיֵּצֵא וַהֲגִיד חֲמִיל סוּבָב אֶת־
 חֲקִיר וְסוּס וָרֶכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרֹו אֵלָיו
 אַחֲהָ אֶדְנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר
 אֶל־חֲמִיל כִּי־רַבִּים אֲשֶׁר אַחֲנִי
 מֵאֲשֶׁר

מלכים ב ו

איש-האלהים אנה נפל ויראהו
 את-המקום ויקצב-עץ וישלך
 שמה ויצף תברזל : ויאמר תרם
 לך וישלח ידו ויקחהו : ומלך
 ארם היה נלחם בישראל ויועץ
 אל-עבדיו לאמר אל-מקום פלני
 אלמני תחנתי : וישלח איש
 האלהים אל-מלך ישראל לאמר
 השמר מעבר המקום הזה כי-שם
 ארם נחתים : וישלח מלך
 ישראל אל-המקום אשר אמר-
 לו איש-האלהים והזהירה ונשמר
 שם לא-אחת ולא שנים :
 ויסער לב מלך ארם על-הדבר
 הזה ויקרא אל-עבדיו ויאמר
 אליהם

והזהירו

P

מלכים ב ז

והנה בתוך שמרון : ויאמר מלך
 ישראל אל אל-אלישע בראתו אותם
 האכה אכה אבי : ויאמר לא תכה
 האשר שבית בחרבך ובקשתך
 אתה מכה שים לחם ומים לפניהם
 ויאכלו וישתו וילכו אל-אדניהם :
 ויכרח להם כרה גדולה ויאכלו
 וישתו וישלחם וילכו אל-אדניהם
 ולא יספדו עזר גדודי ארם לבוא
 בארץ ישראל : ויהי אחרי כן
 ויקבץ בן-הדוד מלך-ארם את כל
 מה מחנהו ויעל ויצר על-שמרון : ויהי
 רעב גדול בשמרון והנה צרים
 עליה עד היו תראש חמור בשמנים
 כסף ורבע הקב חריונים בחמשה
 כסף

דביונים
 ק

מלכים ב ו

מֵאֲשֶׁר אָמְרָם : וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹהֵשֶׁעַ
וַיֹּאמֶר יְהוָה פָּקַח נָא אֶת-עֵינָיו
וַיֵּרָא וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת-עֵינֵי הַנָּעַר
וַיֵּרָא וַהֲלֵה הָהָר מִלֵּא סוּסִים וְרֶכֶב
אֲשֶׁר סָבִיבָת אֱלֹהֵשֶׁעַ : וַיִּרְדּוּ אֵלָיו
וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹהֵשֶׁעַ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר
חֲדָה נָא אֶת-חֲגוּי-תַּחַת בְּסַנּוּרִים
וַיִּכַּם בְּסַנּוּרִים כְּדָבָר אֱלֹהֵשֶׁעַ :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֱלֹהֵשֶׁעַ לֹא-זֶה הַדֶּרֶךְ
וְלֹא-זֶה הָעֵיר לָכֵן אֲחֲרָיו וְאוֹלִיכָה
אֲתָכֶם אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקָשׁוּן
וַיֵּלֶךְ אֲמָרָם שְׁמֶרֶזְנָה : וַיְהִי
כַּבָּאִם שְׁמֶרֶז וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵשֶׁעַ
יְהוָה פָּקַח אֶת-עֵינֵי-אֱלֹהִי וַיֵּרָא
וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת-עֵינֵיהֶם וַיֵּרָא
וַהֲלֵה

מלכים ב ז

בַּח-יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף
 אִם-יַעֲמֹד רֹאשׁ אֱלִישֶׁע בֶּן-שַׁפְּטָן
 עָלָיו הַיּוֹם : וְאֱלִישֶׁע יֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ
 וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ
 מִלִּפְנֵיו בְּטָרֶם יָבֹא הַמֶּלֶךְ אֶלָּךְ אֵלָיו
 וַיִּהְיֶה אָמַר אֶל-הַזְקֵנִים הֲרֹאיתֶם
 כִּי-שָׁלַח בֶּן-הַמֶּרְצַח הַזֶּה לְהַסִּיר
 אֶת-רֹאשֵׁי רָאוּי כִּבְּא הַמֶּלֶךְ אֶךְ סִגְרֵי
 הַדָּלָת וּלְחַצְתֶּם אִתּוֹ בַּדָּלָת הַלּוֹא
 קוֹל רִגְלֵי אֲדָנָיו אַחֲרָיו : עוֹדְנָה
 מִדְּבַר עַמָּם וַהֲגָה הַמֶּלֶךְ אֶךְ יִרְדּוּ אֵלָיו
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה-זֹאת הַרְעָה מֵאֵת יְהוָה
 מֶה-אוֹחִיל לִיהְיוֹת עוֹד :

וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע שִׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כֵּעֵת מִחֹל

סאת 42 ד

מלכים ב ו

כסף : ויהי מלך ישראל עבר
על-החמה ואשה צעקה אליו
לאמר הושיעה אותי המלך :
ולאמר אל-יושעך יהוה מאין
אושיעך המן הגרזן או מן-היקב :
ויאמר לה המלך מה-לך ותאמר
האשה הואת אמרה אלי תני את-
בנך ונאכלנו היום ואת-בני נאכל
מחר : ונבשר את-בני ונאכלהו
ואמר אליה ביום האחר תני את-
בנך ונאכלנו ותחבא את-בנה :
ויהי כשמע המלך את-דברי :
האשה ויקרע את-בגדיו והוא
עבר על-החמה וירא העם והנה
השק על-בשרו מבית : ולאמר
כה

מלכים ב ז

בְּנֶשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם
וַיָּבֹאוּ עַד־קִצֵּה מַחֲנֵה אֲרָם וַהֲגִיחַ
אִין־שָׁם אִישׁ וַאֲדָנֵי הַשָּׁמַיִם
אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב וְקוֹל
סוּם קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־אֶחָיו הִנֵּה שֹׁכֵר־עֲלֵינוּ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחֲתָיִם וְאֶת־
מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עֲלֵינוּ וַיִּקְוֹמוּ
וַיִּנָּסוּ בִּנְשָׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֶחָיו
וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם
הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר הוּא וַיִּנָּסוּ אֶל־
נַפְשָׁם וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה
עַד־קִצֵּה הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶחָד
אֲחֹר וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מַשֶּׁם
כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ
וַיֵּשְׁבוּ

מלכים ב ז

סָאָה סָלַח בְּשָׁקֶל וּסְאָתִים

סְעָרִים בְּשָׁקֶל בְּשֶׁעַר שְׁמֶרֶן :

וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אִישׁ לְמִלְךָ נִשְׁעַן עַל-

יָדוֹ אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה

יְהוָה עֹשֶׂה אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם הִיְהִיָּה

הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנֶּכֶדָה רָאָה

בְּעֵינָיִךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל :

וְאַרְבַּעָה אַנְשִׁים הָיוּ מְצַרְעִים

פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ

מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֶּה-עַד-מִתְּנוּ :

אִם-אֲמַרְנוּ נָבֹא הָעִיר וְהִרְעַב

בְּעִיר וּמִתְּנוּ שָׁם וְאִם-יִשָּׁבְנוּ

פֶּה וּמִתְּנוּ וְעַתָּה לָכֹךְ וּנְפֹלֵה אֶל-

מַחֲנֵה אֲרָם אִם-יַחֲיֵנוּ נַחֲוִה

וְאִם-יָמִיתֵנוּ וּמִתְּנוּ וַיִּקְמוּ הַ

בְּנֵשֶׁף

מלכים ב ז

פִּירְעָבִים אֲנַחֲנוּ וַיֵּצְאוּ מִן הַמַּחֲנֶה
 לַהַחֲבֵרָה בְּהַשְׂדָּה לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ
 מִן הָעִיר וְנִתְּפָשׂם חַיִּים וְאֶל הָעִיר
 נָבֹא׃ וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר
 וַיִּקְחוּ־נָא חֲמִשָּׁה מִן הַסּוּסִים
 הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ בָּהֶּ הֵנָּה
 כָּכָל הַחֲמֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ
 בָּהֶּ הֵנָּה כָּכָל הַחֲמֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
 חָמוּ וְנִשְׁלַחַה וְנִרְאָה׃ וַיִּקְחוּ שְׁנֵי
 רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו
 טו מִמַּחֲנֵה אָרָם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ וַיֵּלְכוּ
 אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן וַהֲנִה כָּל הַדֶּרֶךְ
 מְלֵאָה בְּגָדִים וּבְכֵלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ
 אָרָם בְּהַחֲפֹז וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים
 וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ׃ וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבֹאוּ אֶת־
 מַחֲנֵה

בשדה
 ק

והמת
 ק

מורה

מלכים ב ז

וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶחָל אַחֵר וַיִּשְׁאוּ
מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל-הָעֵהוּ לֹא-בֶן אֲנַחְנוּ עֲשׂוּם
הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם-בְּשֻׁרָה הוּא וַאֲנַחְנוּ
מִחֲשׂוּם וְחֻכֵּינוּ עַד-אֹזֶר הַבֶּקֶר
וּמִצָּאֵנוּ עֹוֹן וְעַתָּה לָכֵן וְנִבְאָה
וְנִגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ
אֶל-שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּדּוּ לָהֶם לֵאמֹר
בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִין
שָׁם אִישׁ וְקוֹל אֲרָם כִּי אִם-הַסּוּם
אֲסוּר וְהַחֲמֹר אֲסוּר וְאֵתֵּלִים
בְּאֲשֶׁר הִקְמֵהוּ וַיִּקְרָא הַשַּׁעֲרִים וַיִּגִּדּוּ
בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה וַיִּקֶּם הַמֶּלֶךְ
לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו אֲגִידָה-נָא
לָכֶם אֶת-אֲשֶׁר-עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם וְדַעוּ
כִּי

מלכים ב ח

וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעַם בַּשָּׁעַר וַיָּמָוֶת׃

וְאֵלִישָׁע דִּבֶּר אֶל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-ח

הָחִיָּה אֶת-בְּנָהּ לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי

אִתִּי וּבִיתְךָ וְגִירִי בְּאֶשֶׁר תִּגְדְּרִי בִּי-

קִרְאִי יְהוָה לָרֶעֱב וְגַם-בָּא אֶל הָאָרֶץ

שִׁבְעַת שָׁנִים׃ וַתִּקֶּם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ

כַּדְּבַר אֲדֹנָיִשׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ הִיא

וּבֵיתָהּ וַתֵּגֶר בָּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעַת

שָׁנִים׃ וַיְהִי מִקְצֵה שִׁבְעַת שָׁנִים

וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא

לַעֲעֹק אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתָהּ וְאֶל-

שָׂדֶה׃ וַתִּמְלֹךְ מִדָּבָר אֶל-גִּחְזִי

נַעַר אֲדֹנָיִשׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר סִפְרָת-

נָא לִי אֵת כָּל-הַגְּדֻלּוֹת אֲשֶׁר-עָשָׂה

אֵלִישָׁע׃ וַיְהִי הוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ

אֵת

מלכים ב ז

מִחֲנֵה אֲרָם וַיְהִי סָאֵה סִלַּת בְּשָׁקֶל
וְסֹאֲתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקֶל כִּדְבָר
יְהוֹנָדָּה וַתִּמְלֹךְ הַפִּקִּיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ
אֲשֶׁר־נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ עַל־הַשָּׁעַר
וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בְּשָׁעַר וַיָּמָת כְּאֲשֶׁר
דָּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דָּבַר
בְּרֹדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַיְהִי כִדְבָר
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
סֹאֲתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקֶל וְסָאֵה סִלַּת
בְּשָׁקֶל יִהְיֶה כַּעֲתָ מִחֹר בְּשָׁעַר
שְׁמָרוֹן וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוֹנָדָּה עָשָׂה
אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הִיחִיָּה כִדְבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּה לֹאֵל בְּעֵינַיִךְ
וּמִשָּׁם לֹא־תֵאָכֵל וַיְהִי־לוֹ כֵּן כ
וַיִּרְמְסוּ

מלכים ב ח

את יהוה מאותו לאמר האחיה
מחלי זה וילך חזאל לקראתו ויקח
מנתה בידו וכל טוב דמשק משא
ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו
ויאמר בנך בן חנד מלך ארם
שלחני אליך לאמר האחיה מחלי
זה ויאמר אליו אלישע לך אמר
לא חיה תחיה וחראני יהוה כי
מות ימות ויעמד את פניו וישם
ערבש ויבך איש האלהים
ויאמר חזאל מדוע אדני בכה
ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה
לבני ישראל רעה מבצריהם
תשלח באש ובחריהם בתרוב תהרג
ועלליהם תרפוש והרתיהם תבקע
ויאמר

מלכים ב ה

אֶת־אֲשֶׁר־הֶחְיָה אֶת־הַמֶּת וְהִנֵּה
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֶחְיָה אֶת־בִּנְהָ צֹעֲקָה
 אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדֶה
 וַיֹּאמֶר גִּחְזִי אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֵת־הָאִשָּׁה
 וְזֶה־בִּנְהָ אֲשֶׁר־הֶחְיָה אֱלֹשֶׁע׃
 וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתִּסְפֹּר־לוֹ
 וַיִּתֵּן־לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר
 הָשִׁיב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֵת־כָּל־
 תְּבוּאֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עֲזָבָהּ אֶת־
 הָאָרֶץ וְעַד־עַתָּה׃ וַיָּבֹא אֱלֹשֶׁעַ
 וַדְּמָשֶׁק וּבֶן־הַנָּדָר מֶלֶךְ־אָרָם חָלָה
 וַיָּגֵד־לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים
 עַד־הֵנָּה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
 חִזְיָה אֵל קַח בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ
 לִקְרֹאת אִישׁ הָאֱלֹהִים וְדִרְשֵׁת
 אֶת־

מלכים ב ח

עשו בית אחאב כי בת אחאב
היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני
יהוה : ולא אבה יהוה להשתות
את יהודה למען דוד עבדו כאשר
אמר לו לתת לו ניר לבניו כל
הימים : בימיו פשע אדום מתחת
יד יהודה וימלכו עליהם מלך :
ויעבר יורם צעירה וכל הרכב
עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את
אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב
ויגס העם לאהליו : ויפשע אדום
מתחת יד יהודה עד היום הנה
אז תפשע לבנה בעת ההיא :
ויחר דברי יורם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים 50 א הימים

em s d l m m d m m l t d d l
 e l m d d l i s d l d l n d l i s d l d l
 m d n d n d l d l d l d l d l d l d l
 d d d l d n d l m d d l d d l d l d l
 e l n d d l d l d l d l d l d l d l d l
 d l d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 d d d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 d d d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 d d d l d l d l d l d l d l d l d l d l

8 i n d l d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 s d d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 m d l d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 d d l d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 s d d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 d d d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 d d d l d l d l d l d l d l d l d l d l
 d d d l d l d l d l d l d l d l d l d l

מלכים ב ח

חֲמִישִׁים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיֵּשְׁבֹב
 יוֹרָם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם
 אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיָּהוּ בֶן־
 חֲחִיָּהוּ׃ בְּשָׁנָה שְׁתֵּים עָשָׂרָה ^מ
 שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 מֶלֶךְ אַחֲזִיָּהוּ בֶן יְהוֹרָם מֶלֶךְ
 יְהוּדָה׃ בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים
 שָׁנָה אַחֲזִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת
 מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתָלְיָהוּ
 בִּת עֲמָרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּלֶךְ
 בְּדֶרֶךְ בֵּית אֲחָאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו
 יְהוָה כְּבֵית אֲחָאָב כִּי חָתָן בֵּית
 אֲחָאָב הוּא׃ וַיֵּלֶךְ אֶת יוֹרָם בֶּן
 אֲחָאָב לְמַלְחָמָה עִם חֲזָאֵל מֶלֶךְ
 אַרָם בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיָּכּוּ אַרְמִים אֶת
 יוֹרָם׃

מלכים ב ט

בית אחאב בבית ירבעם בן נבט
 10 וכביות בעשא בן אחיה : ואת
 אוזבל ואכלו הכלבים בחלק
 יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת
 ויגס : ויהוא יצא אל עבדיו אדניו
 ויאמר לו השלום מדוע בא המושגע
 הזה אליך ויאמר אליהם אתם
 ידעתם את האיש ואת שיתו :
 ויאמרו שקר הגדנא לנו ויאמר
 בזאת וכזאת אמר אלי לאמר בזה
 אמר יהוה משהתיך למלך אל
 ישראל : וימהרו ויקחו איש בגדו
 וישימו תחתיו אל גרם המעלות
 ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא :
 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי
 אל

מלכים ב ט

אֶל־יִשְׂרָאֵל וּפְתַחְתָּ הַדִּלָּת וְנִסְתָּחָה
וְלֹא תַחֲכֶה : וַיֵּלֶךְ הַנָּעַר הַנָּעַר
הַנְּבִיא רִמְתָּ גִלְעָד : וַיָּבֹא וַהֲלֵה^ה
שָׂרוּ הַחִיל וְשָׁבוּ וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי
אֵלֶיךָ הַשָּׂר וַיֹּאמֶר יְהוֹאֵל אֶל־מִי
מִבְּלָנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשָּׂר : וַיִּקֶּם
וַיָּבֹא הַבֵּיתָה וַיַּעַק הַשָּׁמֶן אֶל־רֹאשׁוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָחִיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־עַם
יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל : וַהֲכִיתָ אֶת־בֵּית
אֲחָאָב אֲדֹנֶיךָ וְנִקְמָתִי דָּמִי עֲבָדִי
הַנְּבִיאִים וְדָמִי כָל־עֲבָדִי יְהוָה מִיָּד
אֵיזֹבֵל : וְאָבָד כָּל־בֵּית אֲחָאָב
וַהֲכַרְתִּי לְאֲחָאָב מִשְׁתִּין בְּקִיר
וְעִצּוֹר וְעִזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל : וְנָתַתִּי אֶת־
בֵּית

מלכים ב ט

וַיֵּלֶךְ רֶכֶב הַסּוּם לִקְרֹאתוֹ וַיֹּאמְרוּ
 כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַשְּׁלוֹם וַיֹּאמְרוּ
 יְהוֹאָכָם לָךְ וּלְשָׁלוֹם סָב אֶל-אֲחֵרָיו
 וַיַּגֵּד הַצִּפּוֹתָ לֵאמֹר בָּא-הַמֶּלֶךְ אֲדָמָה
 הֵם וְלֹא-שָׁב וַיִּשְׁלַח רֶכֶב סוּם
 שְׁנֵי וַיָּבֹא אֲלֵהֶם וַיֹּאמְרוּ כֹּה-אָמַר
 הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיֹּאמְרוּ יְהוֹאָכָם לָךְ
 וּלְשָׁלוֹם סָב אֶל-אֲחֵרָיו וַיַּגֵּד
 הַצִּפּוֹתָ לֵאמֹר בָּא עַד-אֵלֵיהֶם וְלֹא-
 שָׁב וְהַמִּנְהֵג כַּמִּנְהֵג יְהוֹאָכָם בֶּן-נִמְשִׁי
 בִּי בִשְׁנָעוֹן יִנְהָג וַיֹּאמְרוּ יְהוֹרָם אֲסֹר
 וַיֹּאמְרוּ רֶכֶב וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ-
 יִשְׂרָאֵל וַאֲחֵזְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה אִישׁ
 בְּרֶכֶבוֹ וַיֵּצְאוּ לִקְרֹאת יְהוֹאָכָם וַיִּמָּצְאוּהוּ
 בַּחֲלֻקֶּת נְבוֹת תִּימְרֵעַלָיו וַיְהִי
 כִּי רָאוּ

מלכים ב ט

אֶל־יֹזָבֶד וַיֹּזְרֶם הָיָה שָׁמַר בְּרִמְתָּ
 גִּלְעָד הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל
 מֶלֶךְ־אַרָּם׃ וַיֵּשֶׁב יְהוֹרָם רֶחֱמֹלָךְ ^{סו}
 לְחִתְרָפָא בִּיזְרְעֵאל מִן־הַמְּכִים
 אֲשֶׁר יָבֹהוּ אֲרָמִים בְּהַלְחֲמוֹ אֶת־
 חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרָּם וַיֹּאמֶר יְהוּא אִם־
 יֵשׁ נַפְשְׁכֶם אֵל־יֵצֵא פְּלִיטָמֶן הָעִיר
 לִלְכֹּת לַגִּיד בִּיזְרְעֵאל׃ וַיִּרְכַּב
 יְהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֵאלָה כִּי יֹזָבֶד שָׁכְבָּ
 שָׁמָּה וַאֲחֻזֵּיהָ מֶלֶךְ יְהוֹרָם יָרָד
 לִרְאוֹת אֶת־יֹזָבֶד׃ וַהֲצִפָּה עִמּוֹ
 עַל־הַמִּגְדָּל בִּיזְרְעֵאל וַיֵּרָא אֶת־
 שַׁפְעֹת יְהוּא בָּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שַׁפְעֹת
 אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם קַח רֶכֶב
 וְשִׁלַּח לִקְרֹאתָם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם׃
 וַיֵּלֶךְ

וַיֵּלֶךְ
 ק

מלכים ב ט

יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה
 כדבר יהוה : ואחזיה מלך יהודה
 ראה וינס ורך בירת הגז וירדה
 אחריה יהוא ויאמר גם אתו תכרהו
 אל המרכבה במעלה גור אשר
 את יבלעם וינס מגדו וימת שם :
 וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו
 אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דודו
 ובשנת אחת עשרה שנה
 ליורם בן אחאב מלך אחזיה
 על יהודה : ויבוא יהוא יורעאלה
 ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה
 ותיטב את ראשה ותשקף בעד
 החלון : ויהוא בא בשער ותאמר
 תשלום זמרי חרג אדניו וישא
 פניו

מלכים ב ט

כָּרְאוֹת יְהוֹרָם אֶת־יְהוּא וַיֹּאמֶר
הַשָּׁלוֹם יְהוּא וַיֹּאמֶר מֶה הַשָּׁלוֹם עִיר־
זְנוּי אֵיזֶבֶל אִמִּי וְכַשְׂפִּיָּה הָרָבִים
וַיַּחֲפֹךְ יְהוֹרָם יָדָיו וַיָּגֶם וַיֹּאמֶר אֶל־
אֲחִיָּהוּ מִרְמָה אֲחִיָּהוּ וַיְהִי מָלֵא
יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת וַיַּךְ אֶת־יְהוֹרָם בֵּין זְרָעָיו
וַיֵּצֵא הַחֲצִי מִלְּבוֹ וַיַּכְרַע בְּרַכְבּוֹ

שלוש
ק

וַיֹּאמֶר אֶל־בְּדַקְל שְׁלֹשָׁה שָׁא^{כו}
הַשְּׁלָכֵהוּ בְּחִלְקָת שָׂדֶה גְבוּלָת
הַיַּרְעָאֵלִי כִּי זָכַר אֲנִי וְאַתָּה אֶת
רֶכְבִּים צִמְדִּים אַחֲרַי אֲחָאֵב אֲבִיו
וַיְהִיָּה נִשָּׂא עָלָיו אֶת־הַמִּשָּׂא הַזֶּה
אִם־לֹא אֶת־דָּמִי נְבוֹזָה וְאֶת־דָּמִי
בָּנָיו רָאִיתִי אִמֶּשׁ נֶאֱמַר יְהוֹרָם
וַיִּשְׁלַמְתִּי לָהֶם בְּחִלְקָהּ הַזֹּאת נֶאֱמַר־

יְהוֹרָם

מלכים ב

וַיִּרְעָאֵל אֲשֶׁר לֹא--וַיֹּאמְרוּ זֹאת
 אֵיזֶבֶל וְלֹא־אֲחָאֵב שְׁבָעִים בָּנִים יוֹד
 בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יְהוָה סְפָרִים וַיִּשְׁלַח
 שְׁמֵרוֹן אֶל-שְׂרֵי יִזְרְעֵאל הַזִּקְנִים
 וְאֶל-הָאֲמָנִים אֲחָאֵב לֵאמֹר:
 וְעַתָּה כְּבֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֵיכֶם
 וְאַתְּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאַתְּכֶם הַרְכָּב
 וְהַסּוּסִים וְעִיר מִבְּצָר וְהִנָּשֶׁק:
 וּרְאִיתֶם הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר מִבְּנֵי
 אֲדֹנֵיכֶם וְשִׁמַּתֶּם עַל-כִּסֵּא אֲבִיו
 וְהִלַּחֲמוּ עַל-בֵּית אֲדֹנֵיכֶם: וַיֵּרְאוּ
 מְאֹד מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי
 חֲמֻלִים לֹא עִמָּרוּ לִפְנֵינוּ וְאִין
 בַּעֲמֹד אֲנַחְנוּ: וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר עַל-
 הַבָּיִת וְאֲשֶׁר עַל-הָעִיר וְהַזִּקְנִים
 וְהָאֲמָנִים

מלכים ב ט

פָּנִיו אֶל-הַחֲלוֹן וַיֹּאמֶר מִי אֲתִי מִי
וַיִּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה
סְרִיסִים וַיֹּאמֶר שְׁמָטוּהוּ

סריס

וַיִּמְשְׁטוּהוּ וַיִּזְמַדְמָה אֶל-הַקִּיר וְאֶל-
הַסּוּסִים וַיִּרְמַסְנָה וַיָּבֹא וַיֹּאכַל
וַיֵּשֶׁת וַיֹּאמֶר פָּקְדוֹ נָא אֶת-הָאֲרוּרָה
הַזֹּאת וְקִבְרוּהָ כִּי בֵת-מֶלֶךְ הִיא

וַיֵּלְכוּ לִקְבְּרָהּ וְלֹא-מָצְאוּ בָּהּ כִּי הָיָה
אִם-הִגְלָגְלָת וְהִרְגָּלִים וְכַפּוֹת
הַיָּדִים וַיִּשְׁבּוּ וַיַּגִּידוּ לוֹ וַיֹּאמֶר

דָּבָר-יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-
עֲבָדָיו אֵלָיו וְהִתְשַׁבִּי לֵאמֹר
בְּחֶלֶק יִזְרְעָאֵל יֹאכֹל הַכְּלָבִים אֶת-
בָּשָׂר אִיזָבֵל וְהָיְתָ נִכְלָת אִיזָבֵל
בְּדָמָן עַל-פָּנָיו וְהִשְׁדָּה בְּחֶלֶק
יִזְרְעָאֵל

והיתה
ק

מלכים ב

צִבְרִים פָּתַח הַשָּׁעַר עַד הַבֶּקֶר׃
 וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר אֶל־
 כָּל הָעָם צִדְקִים אַחֶם הִנֵּה אֲנִי
 קִשְׁרָתִי עַל אֲדֹנִי וְאֶהְרֹגְהוּ וּמִי הִכָּה
 אֶת כָּל־אֱלֹהֵי דָעוּ אִפּוּא כִּי לֹא יוֹפֵל
 מִדְּבַר יְהוָה אֶרְצָה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 עָלַי בֵּית אַחֲאָב וַיְהִי עֲשֵׂה אֶת־
 אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו אֵלֶיּהוּ׃ וַיֵּךְ
 יְהוֹנָדָה אֶת כָּל הַנְּשֹׂאִים לְבֵית־
 אַחֲאָב בַּיּוֹרְעָאֵל וְכָל־גְּדָלְיוֹ וּמִוִּדְעָיו
 וּכְהֲנָיו עַד בָּלְתִּי הַשָּׂאִיר לּוֹ שְׂרִיד׃
 וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיֵּלֶךְ שֹׁמְרוֹן הוּא בֵּית־
 עֶקֶד הָרָעִים בְּדֶרֶךְ׃ וַיְהִי מָצָא
 אֶת־אֲחִי אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 מִי אַחֶם וַיֹּאמְרוּ אֲחִי אֲחַזְיָהוּ צִנְחָנִי
 וְנָרַד

מלכים ב

והאמנים אל-יהוא לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר-תאמר אלינו
נעשה לא-נמלך איש הטוב בעיניך
עשה : ויכתב אליהם ספרי שנית
לאמר אם-לי אתם ולקלייאתם
שמעים קחו את ראשי אנשי בני-
אדניכם ובאו אלי בערת מחר
יזרעאלה ובני המלך שבעים איש
את גדולי העיר מגדלים אותם :
ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את
בני המלך וישחטו שבעים איש
וישימו את ראשיהם בדורים
וישלחו אליו יזרעאלה : ובא
המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי
בני המלך ויאמר שימו אתם שני
צברים

מלכים ב י

אֵלֶיהֶם וַיִּקְבֹּץ יְהוָה אֶת כָּל הָעָם
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַחֲאָב עֲבַד אֶת־
הַבַּעַל מֵעַתָּה יְהוָה יַעֲבֹדְנוּ הָרַבָּה וְ
וַעֲתָה כָּל־נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל־עֲבָדָיו
וְכָל־כֹּהֲנָיו קִרְאוּ אֵלַי אִישׁ אֶל־
יִפְקֹד כִּי וְכִי גִדּוֹל לִי לַבַּעַל כָּל אֲשֶׁר־
יִפְקֹד לֹא יִחְיֶה וַיְהוָה עֹשֶׂה בְּעֵקֶבָה
לְמַעַן הָאֲבִיר אֶת־עֲבָדֵי הַבַּעַל וְ

וַיֹּאמֶר יְהוָה קִדְּשׁוּ עֲצֶרֶת לַבַּעַל
וַיִּקְרְאוּ וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּכָל־יִשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲבָדֵי הַבַּעַל וְלֹא־נִשְׁאָר
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית
הַבַּעַל וַיִּמְלֵא בֵּית הַבַּעַל פֶּה לִפְתּוֹ
וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי עַל־חַמְלַתְחָה
הוֹצֵא לָבוֹשׁ לְכָל עֲבָדֵי הַבַּעַל
וַיֵּצֵא

מלכים ב

ויגדל לשלום בני חמלך ובני
 הגבירה : ולאמר תפשו חיים
 ותפשו חיים וישחטום אל בור
 בית עקד ארבעים ושנים איש
 ולא השאיר איש מהם : וילך ^{סו}
 משם וימצא את יהונדב בן רכב
 לקראתו ויברכהו ולאמר אליו הוי
 אחי לבבך ישר כאשר לבי עם
 לבבך ולאמר יהונדב יש ויש תנה
 את ירך ויתן ידו ועלהו אליו אל
 המרכבה : ולאמר לכה אתי וראת
 בקנאתי לירדה וירכבו אתו
 ברכבו : ויבא שמרון ויך את כל
 הנשאים לאחאב בשמרון עד
 השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל
 אליהו :

מלכים ב י

הבעל וישרפוהו ויחצו את מצבת
הבעל ויחצו את בית הבעל
וישימתו למחראות עד היום :
וישמד יהוא את הבעל מִיִּשְׂרָאֵל :
רַק חֲטָאֵי יִרְבְּעָם בֶּן-נִבְטָאֲשֶׁר
הֲחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא-סָר יְהוּא
מֵאַחֲרֵיהֶם עָגְלִי הוֹהֵב אֲשֶׁר בֵּית-
אֵל וְאֲשֶׁר בְּדֶן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
יְהוּא יַעַן אֲשֶׁר-הִטִּיבְתָּ לַעֲשׂוֹת
הַיִּשְׁרָבִיעִי כִּכְלֹאֲשֶׁר בְּלִבִּי עָשִׂיתָ
לְבֵית אַחָאב בְּנֵי רַבְעִים יֵשְׁבוּ לָךְ
עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי לֹא
שָׁמַר לָלֶכֶת בְּהוֹרֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי-
יִשְׂרָאֵל בְּכָל-לְבָבוֹ לֹא סָר מֵעַל
חַטָּאוֹת יִרְבְּעָם אֲשֶׁר הֲחֲטִיא אֶת-
יִשְׂרָאֵל : א 51

למזאוח
ק

מלכים ב י

וַיֵּצֵא לָהֶם הַמֶּלֶךְ בָּשָׂר וַיָּבֵא יְהוָה
וַיְהוֹנָדָב בֶּן־רֶכֶב בֵּית הַבַּעַל וַיֹּאמֶר
לְעַבְדֵי הַבַּעַל חֲפָשׁוּ וְרֹאוּ פֶן־יֵשׁ
פֹּה עִמָּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם־
עַבְדֵי הַבַּעַל לְבָדָם : וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת
זִבְחִים וְעֹלֹת וַיְהִי שֶׁם־לוֹ בַּחוּץ
שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר־
יִמְלֹט מִן־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
עַל־יְדֵיכֶם נִפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ :
וַיְהִי כְּבָרְתוֹ לַעֲשׂוֹת הָעֹלֹת כה
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְרָצִים וּלְשָׁלוּשִׁים
בָּאוּ הַכּוֹס אִישׁ אֶל־יָצֵא וַיָּבֹאוּ
לְפִי־חֶרֶב וַיִּשְׁלְכוּ הָרָצִים
וְהַשְּׁלֹשִׁים וַיִּלְכוּ עַד־עֵיר בֵּית־
הַבַּעַל וַיֵּצְאוּ אֶת־מִצְבֹּחַ בֵּית־
הַבַּעַל

מלכים ב יא

אֶת כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה : וְחָקַח
 יְהוֹשָׁבֶעַ בַּת־הַמֶּלֶךְ יִזְרָם אֲחֹת
 אֲחִזְיָהוּ אֶת יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחִזְיָה וְתַגְנֹב
 אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמָּוֹתִים אֲתוֹ
 וְאֶת־מִגְקָתוֹ בַּחֲדָר הַמַּטּוֹת וַיִּסְתָּר
 אֲתוֹ מִפְּנֵי עַתְלִיָּהוּ וְלֹא הוֹמָת : וַיְהִי
 אַחֲרָיִךְ בֵּית יְהוָה מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים
 וַעֲתָלְיָה מַלְכֵת עַל־הָאָרֶץ : וּבִשְׁנָה
 דְּהַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקָּח אֶת
 שְׂרֵי הַמַּאֲוֹר לַכָּרִי וְלַרְצִים וַיָּבֵא
 אֲתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה וַיְכַרֵּחַ לָהֶם
 בָּרִית וַיִּשְׁבַּע אֲתָם בְּבֵית יְהוָה וַיֵּרָא
 אֲתָם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ : וַיִּצְוֶם לֵאמֹר
 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִישִׁית
 מִכֶּם בְּאֵי הַשָּׁבָת וּשְׁמָרִי מִשְׁמֶרֶת
 בֵּית

חסומות
 ק

המאות
 ק

ה

מלכים ב יא

ישראל: בימים ההם החל יהוה
 לקצות בישראל ויכם חזאל בבל
 גבול ישראל: מן הירדן מזרח
 השמש את כל-ארץ הגלעד הגדי
 והראובני והמנשי מערער אשר
 על-גחל ארנון והגלעד והכשן:
 ויהר דברי יהוא וכל אשר עשה
 וכל גבורתו הלא הם כתובים על
 ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו^ח
 בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו:
 והימים אשר מלך יהוא על-
 ישראל עשרים ושמנה שנה
 בשמרון: ועתליה אם אחזיהו^א
 וראקה בימת בנה ותקם ותאבד
 את

יא
 ראקה
 ר

מלכים ב יא

ויעמדו הרצים איש וכליו בידו
מכתף הבית הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח ולבית על
המזלך סביב ויוצא את בן
המלך ויתן עליו את המזל ואח
העדות וימלכו אתו וימשחוהו ולכו
כף ויאמרו יחי המלך ונתשמע
עתליו את קול הרצין העם ותבא
אל העם בית יהוה והרא והנח
המלך עמד על העמוד כמשפט
והשרים והחצצרות אל המלך
וכל עם הארץ שמח ותקע
בחצצרות ותקרע עתליו את
בגדיו ותקרא קשר קשר ויצו
יהוילע הכהן את שרי המזוזה
פקרי

המאות
ק

מלכים ב יא

בית המלך : והשלשית בשער סור
 והשלישית בשער אחר הרצים
 ושמרתם את משמרת הבית מסתו
 ושתי הידורות בכלם כל יצאי השבת
 ושמרו את משמרת בית יהוה אל-
 המלך : והקפתם על המלך
 סביב איש וכליו בידו והבא אל-
 השדרות יומת והיו את המלך
 בצאתו ובבאו : ויעשו שרי
 המאורות ככל אשר צוה יהוידע
 הכהן ויקחו איש את אנשיו באי
 השבת עם יצאי השבת ויבאו אל-
 יהוידע הכהן : ויתן הכהן לשרי
 המאורות את החנית ואת השלטים
 אשר למלך דוד אשר בבית יהוה :
 ויעמדו

המאורות
ק

המאורות
ק

מלכים ב יב

עם הארץ וירידו את המלך מבית
יהודה ויבואו דרך שער הרצים
בית המלך וישב על כסא המלכים:
וישמה כל עם הארץ והעיר

ב

שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב
בית מלך: בן שבע שנים

המלך
פ

יהואש במלכו: בשנת שבע ליהוא
מלך יהואש וארבעים שנה מלך

יב

בירושלם ושם אמו צבירה מבאר
שבע: ויעש יהואש הישר בעיני

יהוה כל ימיו אשר הורדו יהוידע
הכהן: רק הבמות לא סרו עוד

העם מזבחים ומקטרים בבמות:
ויהמר יהואש אל הכהנים כל

כסף הקדשים אשר יבא בית
יהוה

י ד

מלכים ב יא

פקדני החיל ויאמר אליהם הוציאו
 אתה אל מבית לשדרת והבא
 אחריה המת בחרב כי אמר הכהן
 אל תומת בית יהוה : וישמו לה
 ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים
 בית המלך ותומת שם : ויכלת
 יהונדע את הבכירת בין יהוה ובין
 המלך ובין העם להיות לעם ליהוה
 ובין המלך ובין העם : ויבאו כל
 עם הארץ בית הבעל ויתצו את
 מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב
 ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני
 המזבחות וישם הכהן פקדת על
 בית יהוה : ויקח את שרי המסאות
 ואת הכרי ואת הרצים ואתי כל
 עם

חי
 פ

מלכים ב יב

הבית : ויקח יהוידע הכהן ארון
 אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל
 המזבח בלמין בבא איש בית יהוה
 ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף
 את כל הכסף המובא בית יהוה :
 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון
 ויעל ספר המלך והכתן הגדול
 ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית
 יהוה : ונתנו את הכסף המתכן
 על יד עשי המלאכה הפקדים בית
 יהוה ויוציאוהו לחרשי העץ ולבנים
 העשים בית יהוה : ולגדרים
 ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני
 מחצב לחזק את בדרק בית יהוה
 ולכל אשר יצא על הבית לחזקה :
 אך

מימין
 פ

עיי
 ק
 המפקדים
 פ

מלכים ב יב

יהוה כֶּסֶף עֹזֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת
 עָרְכוּ כָל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב—
 אִישׁ לְהַבְיֵא בֵּית יְהוָה : יִקְחוּ לָהֶם
 הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מִכְּרוֹ וְהֵם
 יַחֲזִקוּ אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת לְכָל אֲשֶׁר-
 יִמָּצֵא שָׁם בְּדֶק : וַיְהִי בִּשְׁנַת
 עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לְמֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ
 לֹא חֲזָקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת :
 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לַיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
 וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְדוּעַ
 אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת
 וַעֲתִידָה אֶל-תִּקְחוּ כֶּסֶף מֵאֵת
 מִכְּרֵיכֶם כִּי-לְבֶדֶק הַבַּיִת חֲתִנְהוּ :
 וַיָּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף
 מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חֲזֹק אֶת-בְּדֶק
 הַבַּיִת

מלכים ב יג

ויהזרם ואחזיהו אבתי מלכי
 יהודה ואת קדשיו ואת כל תהב
 הנמצא באצרות בית יהוה ובית
 המלך וישלח לחזאל מלך ארם
 ב ויעל מעל ירושלם : ויתר דברי
 יואש וכל אשר עשה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה : ויקמו עבדיו
 ויקשרו קשר וכו את יואש בית
 מלא הירד סלא : ויוזכר בן
 שמעת ויהוזבד בן שמרי עבדיו
 הבהו וימת ויקברו אתו עם
 אבתי בעיר דוד וימלך אמציה בנו
 תחתיו : בשנת עשרים ושלש י
 שנה ליואש בן אחזיהו מלך
 יהודה

מלכים ב יב

אך לא יעשה בית יהוה ספוד
כסף מזרחת מזרקות חצצרות כל-
כלי זהב וכלי כסף מן הכסף
המובא בית יהוה : כי לעשי^{טז}
המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית
יהוה : ולא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על ידם לתת
לעשי המלאכה כי באמנה הם
עשים : כסף אשם וכסף חטאות
לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו :
אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם
על גת וילכדה וישם חזאל פניו
לעלות על ירושלם : ויקח
יהואש מלך יהודה את כל-
הקדשים אשר הקדישו יהושפט
ויהורם

מלכים ב יג

את ישראל בה הלך וגם האשרה
 עמדת בשמרון : כי לא השאיר
 ליהואתו עם כי אם חמשים
 פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים
 רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם
 כעפר לרש : ויתר דברי יהואתו
 וכל אשר עשה וגבורתו הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל : וישב יהואתו
 עם אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך
 יואש בנו תחתיו בשנת שלשים
 ושבע שנה ליואש מלך יהודה
 מלך יהואש בן יהואתו על ישראל
 בשמרון שש עשרה שנה :
 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר
 מכל

מלכים ב יג

יהודה מלך יהואחז בן יהוא על-
 ישראל בשמרון שבע עשרה שנה
 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר
 חטאת ירבעם בן נבט אשר-
 החטיא את ישראל לא סר ממנה
 ויחר אף יהוה בישראל ויהנם
 ביד חזאל מלך ארם וביד בן-
 הדד בן חזאל כל הימים ויחל
 יהואחז את פני יהוה וישמע אליו
 יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי-
 לחץ אתם מלך ארם ויחז יהוה
 ל' ישראל מושיע ויצאו מתחת יד-
 ארם וישבו בני ישראל באהליהם
 בתמול שלשום אך לא סרו
 מחטאת בית ירבעם אשר החטי-
 אה

חטאת
 ק

מלכים ב יג

הֲרַבֵּב יָדָךְ עַל־הַקָּשָׁת וַיִּרְכַּב יָדוֹ
וַיֵּשֶׁם אֱלִישֶׁעַ יָדָיו עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר פָּתַח הַחֲלוֹן קִדְמָה וַיִּפָּתַח
וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ יְרֵה וַיֹּר וַיֹּאמֶר חֵץ־
חֲשׂוּעָה לִיהוָה וְחֵץ־חֲשׂוּעָה בְּאֲדָם
וְהַכִּיתָ אֶת־אֲדָם בְּאַפֶּק עַד־כֶּלֶה׃
וַיֹּאמֶר קַח הַחֲצִיִּים וַיִּקַּח וַיֹּאמֶר
לְמַלְךְ יִשְׂרָאֵל הֵךְ אֶרְצָה וַיֵּךְ שְׁלֹשׁ
פַּעַמִּים וַיַּעֲמֵד׃ וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חֲמִשָּׁה אֹר־
שֵׁשׁ פַּעַמִּים אִזּוֹ הִכִּיתָ אֶת־אֲדָם
עַד כֶּלֶה וְעַתָּה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים תִּכָּה
אֶת־אֲדָם׃ וַיָּמָת אֱלִישֶׁעַ
וַיִּקְבְּרֵהוּ וַיְגִדְתִּי מוֹאָב יִבְאוּ בְּאֶרֶץ
בְּנֵי שֹׁנָה׃ וַיְהִי חֵם קִבְרִים
אִישׁ

מלכים ב יג

מִכָּל חַטָּאוֹת יִרְבְּעָם בֶּן־נִבְטָאֲשֶׁר
חֲחִטִּינָא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהַ הַלֵּךְ ו
וַיֵּתֶר דְּבָרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמָצִיָּה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה הֵלֵא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל ו
וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם אֲבֹתָיו וַיִּרְבְּעָם
יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וַיִּקְבֹּר יוֹאָשׁ בְּשִׁמְרוֹן
עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלִישָׁע חָלָה
אֶת־חֲלָיו אֲשֶׁר יָמֹת בּוֹ וַיֵּרֶד
אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן עַל־
פְּנֵיו וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל
וַפִּרְשָׁיו וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִישָׁע קַח ^{טו}
קֶשֶׁת וַחֲצִיִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת
וַחֲצִיִּים וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
הֲרֵכֵב

מלכים ב יד

אֶת־עַרְוֵי־יִשְׂרָאֵל׃ בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם יָד
 לְיוֹאָשׁ בֶּן־יֹאחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
 אֲמָצְיָהוּ בֶן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
 בֶּן־עָשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה הָיָה
 בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעָזִין מִן־
 יְרוּשָׁלַם׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
 רַק לֹא כְדֹנֵד אָבִיו כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 יֹאָשׁ אָבִיו עָשָׂה׃ רַק חֲבָמוֹת
 לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם מִזִּבְחִים
 וּמִקְטָרִים בְּבָמֹת׃ וַיְהִי כִּאֲשֶׁר
 חִזְקָה הַמַּמְלָכָה בִּידוֹ וַיַּךְ אֶת־עַבְדָּיו
 הַמִּקֵּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו׃ וְאֶת־
 בָּנָיו הַמִּקֵּים לֹא הִמִּית כִּכְתוּב בְּסֵפֶר
 הַזֹּרֶת־מִשָּׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 לֵאמֹר

מלכים ב יג

איש והנה ראו את הגדוד וישליכו
את האיש בקבר אלישע וילך ויגע
האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם
על רגליו ויחזאל מלך ארם
לחץ את ישראל כל ימי יהואחז
ויחן יהודה אתם וירחמם ויפן
אליהם למען בריתו את אברהם
יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם
ולא השליכם מעל פניו עד
עתה :

וימלך בן הדד בנו החתני :

וישב יהואש בן יהואחז ויקח את
הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר
לקח מיד יהואחז אביו במלחמה
שלש פעמים הכהו יואש וישב
את

מלכים ב יד

הַחֹחַ וְהַחֹחַ : הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן אֶת-אֲרוֹם
 וְנִשְׁאַךְ לִבְךָ הַכֹּהֵן וְשֵׁב בְּבֵיתְךָ
 וְלִמָּה תִּתְּנָהּ בְּרָעָה וְנִפְלְאָה אֶתְּהָ
 וְיִהְיֶה עִמָּךְ : וְלֹא-שָׁמַע אֲמִצְיָהּ
 וַיֵּלֶךְ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּרָאוּ
 פָּנִים הוּא וְאֲמִצְיָהּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה
 בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה :
 וַיִּגָּף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּסוּ
 אִישׁ לְאֵהָלוֹ : וְאֵת אֲמִצְיָהּ מֶלֶךְ-
 יְהוּדָה בֶּן-יְהוֹאָשׁ בֶּן-אֲחִזְיָהּ חָפֵשׁ
 יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שֶׁמֶשׁ
 וַיָּבֵאוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּפְרֹץ בַּחוּמֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד-שַׁעַר
 הַפֶּנֶה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה :
 וַיִּלְקַח אֶת-כָּל-הַזֶּהָב וְהַכֶּסֶף וְאֵת-
 כָּל-

וְכֵן
 פ

מלכים ב' יד

לאמר לא יומתו אבות על בנים
 ובנים לא יומתו על אבות כי אם
 איש בחטאו ימות : הוא הנה
 את ארום בניה המלח עשרת
 אלפים ותפש את הסלע במלחמה
 ויקרא את שמה יקתאל עד היום
 הנה : אז שלח אמציה מלאכים
 אל יהואש בן יהואחז בן יהוא
 מלך ישראל לאמר לכה נתראה
 פנים : וישלח יהואש מלך
 ישראל אל אמציהו מלך יהודה
 לאמר החוח אשר בלבנון שלח
 אל הארז אשר בלבנון לאמר הנה
 ארז בחר לבני לאשה ותעבר חנה
 תאדה אשר בלבנון ותרמס ארז
 החוח :

יומת
 ס
 מלח
 א

מלכים ב יד

וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיָּנֶס
 לְכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה
 כ וַיִּמְתְּהוּ שָׁם: וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ עַל-
 הַסּוּסִים וַיִּקְבְּר בִּירוּשָׁלַם עִם-
 אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד: וַיִּקְחוּ כָל-עַם
 יְהוּדָה אֶת-עֲזֻרָה וְחֹמָה בֶן-שֵׁשׁ
 עָשָׂר שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אֹתוֹ תַּחַת
 אֲבִיו אֲמַצְיָהוּ: הוּא בָנָה אֶת-
 אֵילַת וַיִּשְׁבֶּה לַיהוּדָה אַחֲרֵי שֶׁכַּב-
 הַמֶּלֶךְ עִם-אֲבֹתָיו: בְּשָׁנָה
 חֲמֵשׁ-עָשָׂר שָׁנָה לְאֲמַצְיָהוּ בֶן-
 יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יִרְבְּעָם בֶּן-
 יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן
 אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה: וַיַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינָיו יְהוּדָה לֹא סָר מִכָּל-
 חַטֹּאת 252

מלכים ב יד

כָּל־חַכְלָיִים חֲנֻמָּצִאִים בֵּית־יְהוֹנָתָן
 וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי
 הַתַּעֲרָבוֹת וַיֵּשֶׁב שְׁמֹרֹנָה : וַיֵּתֶר ^{טו}
 דְּבָרָיו יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
 וְאֲשֶׁר נָלַחַם עִם אֲמֻצִּיתָהוּ מֶלֶךְ־
 יְהוּדָה הִלּוּא־הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר
 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל :
 וַיֵּשֶׁב יְהוֹאָשׁ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּל
 בְּשִׁמְרוֹן עִם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ
 יִרְבֵּעַם בְּנוֹתָחַתָיו : וַיְחִי אֲמֻצִּיתָהוּ
 בֶן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת
 יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה : וַיֵּתֶר דְּבָרֵי
 אֲמֻצִּיתָהוּ הִלּוּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
 סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יְהוּדָה :
 וַיִּקְשְׁרוּ

מלכים ב טו

הלוא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל : וישכם
 ירבעם עם אבתיו עם מלכי
 ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו :
 בשנת עשרים ושבע שנה טו
 לירבעם מלך ישראל מלך עזריה
 בן אמציה מלך יהודה : בן שש
 עשרה שנה הנה במלכו וחמשים
 ושתים שנה מלך בירושלם ושם
 אפוז וכליהו מירושלם : ויעש
 הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
 אמציהו אביו : רק הבמות לא
 סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 בבמות : ויגזע יהוה את המלך
 ויהי מצורע עד יום מתו וישב בבית
 החפשית

מלכים ב יד

חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל :
השיב את גבול ישראל מלבן
חמח עד ים הערבה כדבר יהוה
אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו
יונה בן אמתי הנביא אשר מגת
החפר : כי ראה יהוה את עני
ישראל מרה מאד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עזר לישראל :
ולא דבר יהוה למחות את שם
ישראל מתחת השמים ויושיעם
ביד ירבעם בן יואש : ויתר דברי
ירבעם וכל אשר עשה וגבירתו
אשר נלחם ואשר השיב את
דמשק ואת חמח ליהודה בישראל
הלוא

מלכים ב טו

קבל עם וימיתו וימלך תחתיו :
 ויחר דברי זכריה הנם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל : הוא דבר יהוה אשר
 דבר אל יהוא לאמר בני רביעים
 ושבולך על פסא ישראל ויהי
 בן שלום בן יבש מלך בשנת
 שלשים וחשע שנה לעזיח מלך
 יהודה וימלך ירח ימים בשמרון :
 ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא
 שמרון ויך את שלום בן יבש
 בשמרון וימיתו וימלך תחתיו :
 ויחר דברי שלום וקשרו אשר
 קשר הנם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל : אז יבא
 מנחם

מלכים ב טו

הַחֲפָשִׁית וַיּוֹתֶם בֶּן־הַמֶּלֶךְ עַל־
 הַבֵּית שִׁפְט אֶת־עַם הָאָרֶץ׃
 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עֲזַרְיָהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 הֵלֹא־תָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם׃ וַיִּשְׁכַּב
 עֲזַרְיָה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־
 אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנֵו
 הַחֲתָיו׃ בְּשָׁנָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה
 שָׁנָה לַעֲזַרְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
 זְכַרְיָהוּ בֶן־יִרְבְּעָם עַל־יִשְׂרָאֵל
 בְּשִׁמְרוֹת שְׁשֶׁה חֳדָשִׁים׃ וַיַּעַשׂ
 חָרֵעַ בְּעֵינָיו יְהוֹרָם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 אֲבֹתָיו לֹא־סָר מִחַטָּאוֹת יִרְבְּעָם
 בֶּן־נֶכֶט אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
 וַיִּקְשֶׁר עָלָיו שָׁלֹם בֶּן־יִבְשׁ וַיַּכֵּהוּ׃
 קָבַל

מלכים ב טו

אֲשׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים כֶּסֶף לְאִישׁ
אַחֵר וַיָּשָׁב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְלֹא עָמַד
שָׁם בָּאָרֶץ : וַיֵּחָד דְּבָרֵי מִנְחָם וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה חִלּוּאֵי הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁכַּב מִנְחָם עַם־אֲבֹתָיו
וַיִּמְלֹךְ פִּקְחִיָּה בֶּנוֹ תַּחְתָּיו : בְּשָׁנָה
חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעְזְרִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה
מָלַךְ פִּקְחִיָּה בֶּן־מִנְחָם עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁמְרוֹן שָׁנָתִים : וַיַּעַשׂ חֲרָע
בְּעֵינָיו יְהוָה לֹא סָר מִחֲשָׁאוֹת יְרֻבְעָם
בֶּן־נָבָט אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל :
כֹּה וַיִּקְשֶׁר עָלָיו פִּקְחִיָּה בֶּן־רַמְלִיָּהוּ
שְׁלִישׁוֹ וַיִּכְהוּ בְּשִׁמְרוֹן בְּאַרְמוֹן בֵּית
מֶלֶךְ אֶת־אֲרָגָב וְאֶת־תַּאֲרִיָּה וְעָמֹן
חֲמִשִּׁים

והמלך
ק

מלכים ב טז

מִנַּחֵם אֶת חֶפְסֵחַ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר־
בָּהּ וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ מִתְרַצֶּה כִּי לֹא
פָתַח וַיֵּךְ אֶת כָּל־הַחֲרוּתִיהָ בְּקַע־
בִּשְׁנֵת שְׁלֹשִׁים וְחָשַׁע שְׁנֵה
לְעִזְרִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה מֶלֶךְ מִנַּחֵם
בֶּן־גִּדִי עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים
בְּשִׁמְרוֹן וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה
לֹא־סָר מֵעַל חַטָּאוֹת וּרְבָעָם בֶּן־
נָבֹט אֲשֶׁר־הֶחֱטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
כָּל־יָמָיו וַיָּבֹא פֹל מֶלֶךְ־אֲשּׁוּר
עַל־הָאָרֶץ וַיִּהְיוּ מִנַּחֵם לְפֹל
אֶלֶף כֶּכֶר כֶּסֶף לְהִנָּחֵל יָדָיו אֲחִינוֹ
לְהַחְזִיק הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיֵּצֵא כ
מִנַּחֵם אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יִשְׂרָאֵל
עַל כָּל־גְּבוּרֵי הַחֵיל לַחֹת לְמֶלֶךְ
אֲשּׁוּר

מלכים ב טו

4 אֲשׁוּרָה וַיִּקְשֹׁר קֶשֶׁר הַזֶּשֶׁע בֶּדֶן
 אֱלֹהֵי עַל־פֶּקֶח בֶּן־רַמְלִיָּהוּ וַיִּכְהֹ
 וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת
 עֶשְׂרִים לְיוֹתָם בֶּן־עֲזִיָּה וַיִּתְּרֵדְבָרִי
 פֶּקֶח וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵנִם
 בְּתוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתִּים
 לְפֶקֶח בֶּן־רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 מֶלֶךְ יוֹתָם בֶּן־עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ
 וַשֵּׁשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
 וַשֵּׁם אָמוֹ יְרוּשָׁא בַת־צְדוֹק וַיַּעַשׂ
 הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 14 עֲזִיָּהוּ אָבִיו עָשָׂה וְרַק הַבְּמוֹת לֹא
 סָרוּ עוֹד הָעָם מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים
 בַּבְּמוֹת

מלכים ב טו

חֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִלְעָדִים וַיִּמָּתְהוּ
וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו : וַיֵּתֶר דְּבָרֵי פִקְחִיהָ
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵנֶם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל :
בְּשָׁנָה חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעְזָרְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ פֶּקַח בֶּן־רַמְלִיָּהוּ
עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה :
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוּדָה לֹא סָר מִן־
חַטָּאוֹת יִרְבְּעָם בֶּן־נִבְטָאֲשֶׁר
הַחֲטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל : בְּיָמֵי פֶקַח
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בָּא תְּגִלַּת פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־אַבְל
בֵּית־מַעֲכָה וְאֶת־יָנוּחַ וְאֶת־קָדֶשׁ
וְאֶת־חֲצוֹר וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־
הַגְּלִילָה כָּל־אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיְגָלֶם
אֲשׁוּרָה

מלכים ב יו

מלכיו ישראל וגם את בנו העביר
 באש כתעבות הגוים אשר
 יהוריש יהודה אתם מפני בני
 ישראל : ויזבח ויקטר בבמות
 ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן :
 ה אז יעלה רצין מלך ארם ופקח
 בן רמליהו מלך ישראל ירושלם
 למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו
 להלחם : בערת ההיא השיב רצין
 מלך ארם את אילת לארם
 וינשל את היהודים מאלות
 וארזים באו אילת וישבו שם עד
 היום הזה : וישלח אחז מלאכים
 אל חגלת פלסר מלך אשור לאמר
 עבדך ובנך אני עלי והושעני
 מכף

מלכים ב י

בַּכְמוֹת הוּא בָּנָה אֶת שַׁעַר בֵּית יְהוָה
הָעֶלְיוֹן וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹתָם וְכָל אֲשֶׁר
עָשָׂה הִלּוּא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר
דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה :

בַּיָּמִים הָהֵם הִחֵל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ
בְּיְהוּדָה רָצִין מֶלֶךְ אֲרָם וְאֶת פִּקַּח
בֶּן רִמְלִיהוּ וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם
אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּל עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דֹּד
אֲבִיו וַיִּמְלֹךְ אַחֲז בֶּן חֲחִי :

יז בַּשָּׁנָה שִׁבְע־עָשָׂר שָׁנָה לְפִקַּח
בֶּן רִמְלִיהוּ מֶלֶךְ אַחֲז בֶּן יוֹתָם מֶלֶךְ
יְהוּדָה : בֶּן עָשְׂרִים שָׁנָה אַחֲז
בְּמִלְכּוֹ וַיַּשְׁעֶשְׂהָ שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְלֹא עָשָׂה הַיֹּשֶׁר בְּעֵינָיו
יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִד אֲבִיו וַיִּלָּךְ בְּדֶרֶךְ
מַלְכֵי

84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

1.º 2.º 3.º 4.º 5.º 6.º 7.º 8.º 9.º 10.º 11.º 12.º 13.º 14.º 15.º 16.º 17.º 18.º 19.º 20.º 21.º 22.º 23.º 24.º 25.º 26.º 27.º 28.º 29.º 30.º 31.º 32.º 33.º 34.º 35.º 36.º 37.º 38.º 39.º 40.º 41.º 42.º 43.º 44.º 45.º 46.º 47.º 48.º 49.º 50.º 51.º 52.º 53.º 54.º 55.º 56.º 57.º 58.º 59.º 60.º 61.º 62.º 63.º 64.º 65.º 66.º 67.º 68.º 69.º 70.º 71.º 72.º 73.º 74.º 75.º 76.º 77.º 78.º 79.º 80.º 81.º 82.º 83.º 84.º 85.º 86.º 87.º 88.º 89.º 90.º 91.º 92.º 93.º 94.º 95.º 96.º 97.º 98.º 99.º 100.º

מלכים ב יז

כ לַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם : וַיִּשְׁכַּב אֶחָדָם
אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ חִזְקִיָּהוּ בֶן חֲחִיָּהוּ :

א בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה לְאַחַז מֶלֶךְ יִז
יְהוּדָה מֶלֶךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלָה בְּשִׁמְרוֹן
עַל יִשְׂרָאֵל תְּשַׁע שָׁנִים : וַיַּעַשׂ
חָרָע בְּעֵינָיו יְהוָה רַק לֹא בְּמֶלֶכִי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו :
עָלְיוּ עָלָיו שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיְהִי לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיָּשָׁב לוֹ מִנְחָה:
וַיִּמְצֵא מֶלֶךְ אַשּׁוּר בְּחוֹשֵׁעַ קֶשֶׁר
אֲשֶׁר שָׁלַח מִלְּאֲכִים אֵל סוּא מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וְלֹא הִעֲלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ
אַשּׁוּר כְּשִׁנָּה בְּשִׁנָּה וַיַּעֲזָרְהוּ מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיֵּאסְרֵהוּ בֵּית כְּלָא :

ויעל 53 ב

מלכים ב' י"ו

כָּל־עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
וְכָל־דָּם עָלֶיהָ וְכָל־דָּם זָבַח עָלָיו
הִזְלִק וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת יִהְיֶה־לּוֹ
לְבָקֶר :

כָּכָל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֲחָז :
וַיִּקְצֹץ הַמֶּלֶךְ אֲחָז אֶת־הַמִּסְגָּרוֹת
הַמִּכּוֹנּוֹת וַיִּסַּר מֵעֲלֵיהֶם וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־הַיָּם הַזֶּה וְהַזֵּיז מֵעַל
הַבֶּקֶר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהָ
וַיִּהְיֶה אֹתוֹ עַל מְרֻצֹּת אֲבָנִים :

וְאֶת מִוֶּסֶךְ הַשִּׁבְרֹת אֲשֶׁר בְּנוּ בַּבַּיִת
וְאֶת־מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הַסָּבִיב
בַּיִת יִהְיֶה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר :

וַיֵּתֶר דְּבָרֵי אֲחָז אֲשֶׁר עָשָׂה הַלֹּוֹא־
הֵם כְּחֻבִּים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי

אח
ק

מוסר
ק

מלכים ב יז

על יהודה אלהיהם ויבנו להם
 במזבחות בכל עריהם ממגדל נוצרים
 עד עיר מבצר ויצבו להם
 מצבות ואשרים על כל גבעה
 גבהה ותחת כל עץ רענן
 ויקטרו שם בכל במזבחות בגוילים
 אשר הגלה יהודה מפניהם ויעשו
 דברים רעים להכעיס את יהודה
 ויעבדו הגללים אשר אמר יחזקאל
 להם לא תעשו את חדבר הזה
 ויעד יהודה בישראל וביתודה ביד
 כל נביאיו כל חזק לאמר שבו
 מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי
 חקותי בכל החזקה אשר צויתי
 את אבותיכם ואשר שלחתי
 אליכם

נביא
 פ

מלכים ב יז

ויעל מלך אשור בכל הארץ
ויעל שמרון ויצר עליה שלש
שנים : בשנת התשיעית
להושע לבד מלך אשור את
שמרון ויגל את ישראל אשורה
וישב אותם בחלח ובחבור נהר
גוזן וערי מדי : ויהי כי חטאו
בני ישראל ליהוה אלהיהם
המעלה אתם מארץ מצרים
מתחת יד פרעה מלך מצרים
וייראו אלהים אחרים :
וילכו בחקנות הגוים אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל ומלכי
ישראל אשר עשו : ויחפאו
בני ישראל דברים אשר לא כן
על

קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות
 חרע בעיני יהוה להכעיסו
 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם
 מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה
 לבדו גם יהודה לא שמר את
 מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות
 ישראל אשר עשו וימאס יהוה
 בכל זרע ישראל ויעזם ויתנם
 ביד שוטים עד אשר השליכם
 מפניו כי קרע ישראל מעל
 בית דוד ומליכו את ירבעם בן
 נבט ויזא ירבעם את ישראל
 מאחרי יהוה והחטיאם חטאה
 גדולה וילכו בני ישראל בכל
 חטאות ירבעם אשר עשה לא
 סרו

מלכים ב יז

אֱלֹהֵיכֶם בְּיָד עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים׃
וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשׁוּ אֶת־עֶרְפָּם
בְּעֶרְףְּ אֲבֹתָם אֲשֶׁר לֹא הָאֱמִינוּ
בִּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וַיִּסְאֲסוּ^{סו}
אֶת־חֲקָיו וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת
אֶת־אֲבֹתָם וְאֶת־עֲדוּתָיו אֲשֶׁר הִעִיד
בָּם וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי הַהֶכֶל וַיַּהֲבִלוּ
וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבָתָם אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתָם לְבָלְתִּי עֲשׂוֹת
כֵּהֶם׃ וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסֻּכָּה
שָׁנִים עֲגָלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשִׁירָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל־צַבָּא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ
אֶת־הַבַּעַל׃ וַיַּעֲבִירוּ אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בָּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ
קִסְמִים

שני
א

מלכים ב יז

אֶת־הָאֲרָצוֹת וְהַנָּהָל מִמִּיתִים
 אוֹתָם כַּאֲשֶׁר אֵינָם יֹדְעִים אֶת־
 מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ : וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־
 אֲשׁוּר לֵאמֹר הֲלִיכּוּ שָׁמָּה אַחֲרֵי
 מִהֲכַהְנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם מִשָּׁם
 וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וַיִּרְאֻם אֶת־מִשְׁפַּט
 אֱלֹהֵי הָאָרֶץ : וַיָּבֹא אַחֲרֵי מִהֲכַהְנִים
 אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשְׁמְרוֹן וַיֵּשֶׁב בְּבֵית־
 אֵל וַיְהִי מִזְבֵּחַ אֲתָם אֵיךְ יִרְאוּ אֶת־
 יְהוָה : וַיִּהְיוּ עֹשִׂים גְּזוֹי אֱלֹהֵי
 וַיִּנְיחוּ בְּבֵית הַבָּמֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ
 הַשְׁמֵרָנִים גְּזוֹי גְּזוֹי בְּעֲרִיחָם אֲשֶׁר
 4 הֵם יֹשְׁבִים שָׁם : וְאֲנָשֵׁי בָבֶל
 עָשׂוּ אֶת־סִבּוֹת בָּנוֹת וְאֲנָשֵׁי כּוּשׁ
 עָשׂוּ אֶת־נִרְגָל וְאֲנָשֵׁי חֲמָת עָשׂוּ
 אֶת־

מלכים ב יז

סרו ממנה: עד אשר--הסיר
יהוה את ישראל מעל פניו כאשר
דבר ביד כל עבדיו הנביאים ואל
ישראל מעל אדמתו אשרה עד
היום הזה: ויבא מלך אשור
מבבל ומכותה ומעונא ומחמת
וספרוים וישב בערי שמרון התחת
בני ישראל וירשו את שמרון
וישבו בעריה: ויהי בתחלת שבתם
שם לא יראו את יהוה וישלח
יהוה בהם את תאריזות ויהיו
הרגים בהם: ויאמרו למלך
אשור לאמר הגוים אשר הגלית
וחושב בערי שמרון לא ידעו את
משפט אלהי הארץ וישלח בהם
את

מלכים ב יז

וַיְכַרְתּוּ יְהוֹנָתָן אֶת־הָאֱלֹהִים בְּרִית וַיִּצְוּם
 לֵאמֹר לֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדוּם
 וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם׃ כִּי אִם
 אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הִעֲלֶה אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְזֹרֹעַ
 בְּטוֹיָה אֵתוֹ תִירָאוּ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲוּוּ וְלוֹ
 תִזְבְּחוּ׃ וְאֶת־הַחֲקִים וְאֶת־
 הַמִּשְׁפָּטִים וְהַחֲזָרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 כָּתַב לָכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת כָּל־
 הַיָּמִים וְלֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
 וְהַבְרִית אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אִתְּכֶם לֹא
 תִשְׁכַּחוּ וְלֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
 כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִירָאוּ
 וְהוּא יִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד כָּל־אֹיְבֵיכֶם׃
 וְלֹא

מלכים ב יז

אֶת־אֲשִׁימָא׃ וְהָעַיִם עָשׂוּ נִבְחָן
 וְאֶת־תִּרְתָּק וְהַסְפְּרוּיִם שָׂרְפִים
 אֶת־בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ לְאֹדֶרֶמֶלֶךְ
 וְעַנְמֶלֶךְ אֱלֹהֵ סַפְרוּיִם׃ וַיְהִי
 יִרְאִים אֶת־יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
 מִקְצוֹתֵם כַּהֲנֵי בְמוֹת וַיְהִי עֲשׂוֹם
 לָהֶם בְּבֵית הַבְּמוֹת׃ אֶת־יְהוָה
 הָיוּ יִרְאִים וְאֶת־אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ
 עֹבְדִים כַּמִּשְׁפָּט הַגּוֹלִים אֲשֶׁר־הִגְלוּ
 אֹתָם מִשָּׁם׃ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 הֵם עֹשִׂים כַּמִּשְׁפָּטִים הָרִאשֹׁנִים
 אֵינֶם יִרְאִים אֶת־יְהוָה וְאֵינֶם
 עֹשִׂים כְּחֻקֹּתָם וְכַמִּשְׁפָּטִים וְכַהֲוֹרָה
 וְכַמִּצּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־בְּנֵי
 יִעֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃
 וַיִּכְרַת

אלה
 פ

מלכים ב יח

נחש הנחשת אשר עשה משה
 כי עד תימים החמה היו בני
 ישראל מקטרים לו ויקרא לו
 נחשתן : ביהוה אלהי ישראל
 בטח ואחריו לא היה כמותו בכל
 מלכי יהודה ואשר היו לפניו :
 וירבק ביהוה לא סר מאחריו
 וישמר מצותיו אשר צוה יהוה
 את משה : וחי יהוה עמו בכל
 אשר יצא ישכיל וימרד במלך
 אשור ולא עבדו : הוא הכה
 את פלשתים עד ענה ואת גבוליה
 ממגדל בוצרים עד עיר מבצר :
 ויהי בשנה הרביעית למלך
 חזקיהו כיה השנה השביעית
 להושע

מלכים ב יח

וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי אִם—בְּמִשְׁפָּטָם
 הִרְאִיחוּ הֵם עֲשִׂים : וַיְהִי
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יִרְאוּ אֶת־יְהוָה
 וְאֶת־פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֲבָדִים גַּם־
 בְּנֵיהֶם : וּבְנֵי בְנֵיהֶם בְּאֲשֶׁר עָשׂוּ
 אֲבֹתָם הֵם עֲשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 יח וַיְהִי בִשְׁנַת שְׁלֹשׁ לַהֲוֹשָׁע בֶּן־אֵלֶּה *
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ חֲזַקְיָה בֶּן־אֲחָז
 מֶלֶךְ יְהוּדָה : בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ
 שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וַחֲשֵׁעַ
 שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִי
 בֶּת זְכַרְיָה : וַיַּעַשׂ הָיִשָּׁר בְּעֵינָיו
 יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אָבִיו :
 הוּא הִסִּיר אֶת הַבָּמֹת וְשִׁבַּר אֶת־
 הַמִּצְבֹּחַ וְכָרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה וְכָתַת
 נַחֲשׁ

מלכים ב יח

חֲזָקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ־
אֲשׁוּר לֵכִישָׁה לֵאמֹר יַחְטְאֵתִי שׁוּב
מֵעָלַי אֶת־אֲשֶׁר־חָתַן עָלַי אֲשָׁא וְיִשָּׁם
מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־חֲזָקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
שָׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּכֶר כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים
כֶּכֶר זָהָב : וַיִּתֵּן חֲזָקִיָּה אֶת־כָּל־
הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה וּבְאֶצְרוֹת
בֵּית הַמֶּלֶךְ : בָּעֵת הַהִיא קִצֵּץ חֲזָקִיָּה
אֶת־דֹּלְתוֹת הַיֵּכָל יְהוּדָה וְאֶת־
הָאֲמֹנֹת אֲשֶׁר צִפּוּר חֲזָקִיָּה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר : וַיִּשְׁלַח
מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־חִרְתָּן וְאֶת־
רַב־סָרִיס וְאֶת־רַב־שָׁקָה מִן־לְכִישׁ
אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲזָקִיָּהוּ בְּחִיל כְּבוֹד
יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ
וַיָּבֹאוּ

מלכים ב יח

להוֹשֶׁעַ בֶּן-אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה
 שְׁלֹמֶנָאֶסֶר מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עַל-שִׁמְרוֹן
 וַיִּצַּר עָלֶיהָ׃ וַיִּלְכְּדָהּ מִקְצֵת שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים בְּשָׁנָה שֵׁשׁ לַחֲזָקֶיהָ הָיָא
 שָׁנָה--תִּשְׁעַ לַהּוֹשֶׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 נִלְכְּדָה שִׁמְרוֹן׃ וַיַּגֵּל מֶלֶךְ-אַשּׁוּר
 אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה וַיִּנָּחֶם בְּתַלְתָּ
 וּבְחִבּוֹר נָהָר גִּזְזוֹן וְעָרֵי מָדִי׃ עַל־
 אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ אֶת-בְּרִיתוֹ אֵת
 כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה
 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ׃ וּבְאַרְבַּעַ
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֲזָקִיָּהוּ עָלָה
 סַנְחֶרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עַל כָּל-עָרֵי
 יְהוּדָה תְּבַצְרוֹת וַיַּחֲפֹשֶׂם׃ וַיִּשְׁלַח
 חֲזָקִיָּה

מלכים ב יח

מִצְרַיִם לְכָל־חֲבַטָּחִים עָלָיו : וְכִי
תֹאמְרוּן אֵלָיו אֵל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בִּטָּחָנוּ הָלוֹא־הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר
חֲזָקָתוֹ אֶת־בְּמוֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֵיהֶם
וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲוּ בִּירוּשָׁלַם :
וְעַתָּה הִתְעַרְבָה אֶת־אֲדָנִי אֶת־
מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאַחֲנָה לָךְ אֲלֵפִים
סוּסִים אִם־תּוּכַל לַחֲתֹלָם לְרֶכֶב
עֲלֵיהֶם : וְאִךְ תִּשְׁיֵב אֶת־פְּנֵי פֶתַח
אֶחָד עֲבָדֵי אֲדָנִי הַקִּטָּנִים וְתִבָּטַח
לָךְ עַל־מִצְרַיִם לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים :
עַתָּה הִמְבִּילְעָדֵי יְהוָה עָלֵי
עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהִשְׁחִיתוֹ יְהוָה
אָמַר אֵלָיו עֲלֶה עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְהִשְׁחִיתָהּ 54 א

כח

מלכים ב יח

וַיְבֹאוּ וַיַּעֲמֵדוּ בַּחֲעֵלָה הַבְּרָכָה
הָעֲלִיזָה אֲשֶׁר בְּמִסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס
וַיִּקְרְאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם
אֲלִיָּקִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל-
הַבֵּית וּשְׁבַנְגָה הַסֹּפֵר וַיּוֹצֵחַ בֶּן-
אַסָּף הַמּוֹכִיר וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם
רַב־שָׁקָה אָמְרוּ נָא אֶל-חִזְקִיָּהוּ כֹה
אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מֶה
הַבְּשָׁחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחַת וַיֹּאמְרוּ
אֶךְ דִּבַּר שְׁפָתַיִם עֲצָה וּגְבוּרָה
לְמַלְחָמָה עָתָה עַל-מִי בְטַחַת כִּי
מֵרֶדֶת בֵּינוּ עָתָה הַגָּה בְּטַחַת לָךְ עַל-
מִשְׁעַנְתְּ הַקִּנּוּי הַרְצוּץ הַזֶּה עַל-
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסְמַךְ אִישׁ עָלָיו
וְבָא בְּכַפּוֹ וַיִּקְבְּהוּ בֶן פָּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם

מלכים ב יח

4 אֶתְכֶם מִיָּדוֹ : וְאֶל־יִבְטַח אֶתְכֶם
 חֲזָקִיתוֹ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הִעֵל יַעֲיִלְנוּ
 יְהוָה וְלֹא תִנָּח אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד
 מֶלֶךְ אַשּׁוּר : אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־
 חֲזָקִיתוֹ כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר
 עֲשׂוּ בִּיתִי בִּרְכָה וְצֵאוּ אֵלָיו וְאָכְלוּ
 אִישׁ־גִּפְנוֹ וְאִישׁ הָאֲנָתוֹ וּשְׁתֵּנוֹ
 אִישׁ מִי־בְרוֹ : עַד־בֹּאִי וְלִקְחֹתִי
 אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כַּאֲרָצְכֶם אֶרֶץ
 דָּגָן וְתִירָשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכֶרֶם
 אֶרֶץ זֵית וְיֶחֱדָר וְדִבְשׁ וְחָיוֹ וְלֹא תִמָּתוּ
 וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲזָקִיתוֹ כִּי־יִסִּית
 אֶתְכֶם לֵאמֹר יְהוָה יַעֲיִלְנוּ : תִּהְיֶה
 הָעִיר אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אֶרְצוֹ
 מִיָּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר : אִיֶּה אֱלֹהֵי חֲמַת
 54 ב וארפר

מלכים ב יח

והשחיתה ויאמר אליקים בן
חלקיהו ושבנה ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו
יהודית באזני העם אשר על
החמה ויאמר אליהם רבשקה
העל אדניך ואליך שלחני אדני
לדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החמה לאכל
את חריהם ולשחור את שיניהם
עמכם ויעמד רבשקה ויקרא
בקול גדול יהודית וידבר ויאמר
שמעו דבר המלך הגדול מלך
אשור כה אמר המלך אל ישיא
לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם

צואתם
ק
מימי
רגליהם
ק

מלכים ב יט

וְאֵת זִקְנֵי הַכְּהֹנִים מִתַּכְּפִים בְּשָׂקִים
 אֶל־יִשְׁעֵיהֶם הִנְבִּיֵא בֶן־אֲמוּץ :
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חֲזַקְיָהוּ יוֹם
 צָרָה וְתוֹכַחַת וּנְאֻצָּה הַיּוֹם הַזֶּה
 כִּי־בָאוּ בָנִים עַד־מִשְׁבֵּר וְכֹחַ אֵין
 לָלָרֶה : אֲמָלִי וְשָׁמַע יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַח
 מֶלֶךְ אַשּׁוּרֵי אֲדֹנָיו לְחַרֵּף אֱלֹהִים
 חַי וְחֹכִים בְּדִבְרֵים אֲשֶׁר שָׁמַע
 יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ וּנְשֵׂאתָ תְּפִלָּה בְּעַד
 הַשְּׂאִרִית וְהִנֵּמְצְאוּ : וַיָּבֹאוּ
 עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ אֶל־יִשְׁעֵיהֶם :
 וַיֹּאמֶר לָהֶם יִשְׁעֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּן
 אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר יְהוֹה אֶל־
 הִירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ
 אֲשֶׁר

מלכים ב יט

וּאֶרְפָּד אִיָּה אֱלֹהֵי סַפְרֹוֹיִם הִנֵּעַ
וַעֲוָה כִּי הִצִּילוֹ אֶת־שֹׁמְרוֹן מִיָּדוֹ׃
מִי בָכַל־אֱלֹהֵי הָאָרֶצוֹת אֲשֶׁר־^ה
הִצִּילוֹ אֶת־אֶרֶץ־מִדְּיָן כִּי־יִצְוֶל
יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַם מִיָּדוֹ׃ וַהֲחֲרִישׁוּ
הָעָם וְלֹא־עָנוּ אֹהֵוּ דְבָר כִּי־מַצֹּוֹת
הַמֶּלֶךְ הָיָה לֹא־מֵרָא לֹא־תַעֲנֶהוּ׃
וַיָּבֹא אֱלִיָּקִים בֶּן־חֶלְקִיָּה אֲשֶׁר־
עַל־הַבַּיִת וּשְׁבָנָה הַסֹּפֵר וַיּוֹאחֶזֶק
אֶסֶף הַמּוֹזְכִיר אֶל־חֹזְקֵהוּ קְרוּעֵי
בְּגָדִים וַיַּגִּידוּ לוֹ אֶת־דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה׃
יט וַיְהִי כִשְׁמַעַ הַמֶּלֶךְ חֹזְקֵהוּ וַיִּקְרַע ^א
אֶת־בְּגָדָיו וַיַּחֲכֵם בְּשָׁק וַיָּבֹא בֵּית
יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־אֱלִיָּקִים
אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וּשְׁבָנָה הַסֹּפֵר
וְאֵת

מלכים ב יט

והצילו אתם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 שָׁחַתוּ אֲבוֹתַי אֶת-גִּזְזוֹן וְאֶת-חֶרֶץ
 וְרָצַף וּבְנֵי-עֶדֶן אֲשֶׁר בְּתֹלַאשׁוּר׃
 אִיו מֶלֶךְ-חֲמַת וּמֶלֶךְ אֲרָפָד
 וּמֶלֶךְ לַעִיר סַפְרֻיִם הִנֵּעַ וְעִנָּה׃
 וַיִּקַּח חֲזַקְיָהוּ אֶת הַסַּפְּרִים מִיַּד
 הַמְּלָאכִים וַיִּקְרָאם וַיַּעַל בֵּית
 יְהוָה וַיִּפְרְשֵׁהוּ חֲזַקְיָהוּ לִפְנֵי
 יְהוָה׃ וַיִּתְפַּלֵּל חֲזַקְיָהוּ לִפְנֵי
 יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 יֹשֵׁב הַכְּרֻבִּים אַחַת הוּא הָאֱלֹהִים
 לְבָדֶךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה
 עֹשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ׃
 הִטָּה יְהוָה אֲזַנְךָ וּשְׁמָע פִּקְחַת יְהוָה
 עֵינֶיךָ וּרְאֵתָ וּשְׁמָע אֶת דְּבָרֵי
 סַנְחֵרִיב

מלכים ב יט

אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אֲשּׁוּר אֹתִי :
הִנְלִי נָתַן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוֹעָה
וַיֵּשֶׁב לָאָרֶץ וַהֲפֹלְתִיו בְּחָרֵב בְּאֶרֶץ־
וַיֵּשֶׁב רַב־שִׁקָּה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ־
אֲשּׁוּר נֹלָחִם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי
נָסַע מֶלֶכִּישׁ : וַיִּשְׁמַע אֶל־תְּרִתְקָה
מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא לְהִלָּחֵם
אֶתְךָ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־
חֲזַקְיָהוּ לֵאמֹר : כֹּה תֹאמְרוּן
אֶל־חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר
אֵל־יִשְׂאָךְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בֹטָח
בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם בְּיַד
מֶלֶךְ־אֲשּׁוּר : הִנֵּה אֵתָּה שְׁמַעְתָּ
אֵת־אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשּׁוּר לְכָל־
הָאֶרֶצוֹת לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל :
הוֹצִילוּ

מלכים ב יט

הִנִּיעָה בַּת יְרוּשָׁלַם אֶת־מִי
חֲרַפְתָּ וְגִלְפָתָ וְעַל־מִי הָרִימוֹת
קוֹל וַתִּשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ עַל־
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּיַד מַלְאֲכֶיךָ
חֲרַפְתָּ אֹדְנִי וַתֹּאמֶר בָּרֶכֶב רַכְבִּי
אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים וְרַכְתִּי
לְבָנוֹן וְאָכַלְתִּי קוֹמַת אֲרָזָיו מִבְּחֹז
בְּרָשָׁיו וְאֶבֹאֲדָה מְלֹךְ קִצָּה יַעַר
בְּרַמְלוֹ אֲנִי קָרַחְתִּי וְשִׁתִּיתִי מִיַּם
זָרִים וְאַחֲרַב בְּבֶקֶף פְּעָמַי כָּל יְאוּרֵי
כֹה סָצוֹר וְהֵלֵא־שָׁמַעַת לְמַרְחֹק
אֶתָּה עָשִׂיתִי לְמִימֵי קֹדֶם וַיִּצְרַחְתִּי
עֲתָה הִבִּיאתִיךָ וַתְּהִי לַהֲשֹׁת גִּלִּים
נָצִים עָרִים בְּצָרוֹת וַיִּשְׁבִּיהֶן
קִצְרֵי־יָד חָתוּ וַיִּבְשׁוּ הָיוּ עֵשֶׁב
שָׂדֶה

כב
ק

קצו
ק

להשאות
ק

מלכים ב יט

סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים
קיו : אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את הגוים ואת ארצם :
ונתנו את אלהיהם באש כי לא
אלהים המה כי אם מעשה ידי
אדם עץ ואבן ויאבדום : ועתה
יהוה אלהינו הושיענו נא מידו
ויודעו כל ממלכות הארץ כי אתה
יהוה אלהים לבדך : וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו
לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי אל סנחריב
מלך אשור שמעתי : זה הדבר
אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגת
לך בתולת בת ציון אחריך ראש
הניעה

מלכים ב יט

יהוה אל-מלך אשור לא יבוא אל-
 העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא
 יקדמנה מגן ולא ישפך עליה
 סללה : בדרך אשר יבא בה ישוב
 ואל-העיר הזאת לא יבא נאם-
 יהוה : וגבותי אל-העיר הזאת
 להושיעה למעני ולמען דוד עבדי :
 ויהי בלילה ההוא ויצא סלאך יהוה
 ויך במחנה אשור מאה שמונים
 וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה
 כלם פגרים מתים : ויסע וילך
 וישב סנחריב מלך-אשור וישב
 בנינוה : ויהי הוא משתחווה בית
 גסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר
 הקהו בחרב והמה נמלטו ארץ
 אררט

בכי
 ק

מלכים ב יט

שָׁדָה וַיֵּרָק וְשֵׁם חֲצִיר גִּגְוֹת
 וַשְׂדֵּפָה לִפְנֵי קָמָה : וּשְׂבָחָה
 וַצֹּאֲתָהּ וּבֹאֲהָ יִדְעָתִי וְאֵת הַתְּרִגְזָה
 אֵלָיו : יַעַן הִתְרִגְזָה אֵלָיו וּשְׂאֲנָהּ
 עָלָה בְּאֶזְנוֹ וּשְׂמָתִי חָתִי בְּאֶפֶס
 וּמִתְּגִל בְּשִׁפְתֶיהָ וְהַשִּׁיבֶתִּיךָ בְּדֶרֶךְ
 אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ : וְזֶה-לָּךְ הָאוֹת
 אֲכֹל הַשָּׁנָה סְפִיחַ וּבִשְׁנָה רֵשְׁמִית
 סְחִישׁ וּבִשְׁנָה רֵשְׁלוֹשִׁית וְרָעוּ
 וְקָצְרוּ וְנִטְעוּ כֶרֶמִים וְאָכְלוּ פְּרִיָם :
 וְלִסְפָּה פְּלִיטָה בֵּית יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה
 שָׂרֵשׁ לְמִטָּה וַעֲשֵׂה פְּרִי לְמַעְלָה :
 כִּי מִירוּשָׁלַם הִתְצַא שְׂאֲרֵית
 וּפְלִיטָה מִתֵּר צִיּוֹן קִנְיָת יְהוָה :
 תַּעֲשֶׂה-זֹאת : לִכְזָכָה אָמַר
 יְהוָה

בבאוח
 ק

מלכים ב כ

אֶת־דַּמְעָתְךָ הִנֵּנִי לִפְנֵי לִי בְיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וְהִעֲלָה בֵּית יְהוֹנָתָן
 וְהוֹסַפְתִּי עַל־יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עָשָׂר
 שָׁנָה וּמִכָּאן מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶצִּילְךָ
 וְאַתָּה הָעִיר הַזֹּאת וְגִבּוֹתֶיהָ עַל־הָעִיר
 הַזֹּאת לְמַעַן וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי
 וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ קָחוּ דְבַלֹּת חֲאֲנִים
 וַיִּקְחוּ וַיִּשְׂמוּ עַל־הַשְּׁחִין וַיְחִיו
 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יִשְׁעִיָּהוּ מִה אֹת
 כִּי־יִרְפָּא יְהוֹנָתָן לִי וְעַלִּיתִי בְיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ
 זֶה־לְךָ הָאֹת מֵאֵת יְהוֹנָתָן כִּי יַעֲשֶׂה
 יְהוֹנָתָן אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הַלֵּךְ
 הָצֵל עָשׂר מַעֲלֹת אִם־יָשׁוּב עָשׂר
 מַעֲלֹת וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ נִקְל לָצֵל
 לַנְּשׁוֹת

מלכים ב ב

אָרָרְט וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חָדָן בֶּן-חַחְתָּיו׃
 ב בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לַמּוֹת׃
 וַיָּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁעֵהוּ בֶן-אֲמוֹץ הַנְּבִיא
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה צִוּ
 לְבֵיתְךָ כִּי מָתָה וְלֹא תִחְיֶה׃
 וַיִּסַּב אֶת-פָּנָיו אֶל-הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
 אֶל-יְהוָה לֵאמֹרוּ אֲנִי יְהוָה זָכָר-
 לֹא אֶת אֲשֶׁר תַּחֲלֹכְתִּי לִפְנֶיךָ
 בְּאִמְרֹת וּבִלְבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 עָשִׂיתִי וַיִּבֹךְ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃
 וַיְהִי וַיִּשְׁעֵהוּ לֹא יֵצֵא דַּהֲעִיר
 דַּהֲיִכּוֹנָה וְדַבֵּר יְהוָה חַיָּה אֵלָיו
 לֵאמֹר׃ שׁוּב וְאִמְרָתְךָ אֶל-חִזְקִיָּהוּ׃
 ה הַגִּיד עָמִי כֹה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד
 אֲבִיךָ שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּפִלָּתְךָ רְאֵיתִי
 אֶת-

חזק
 פ

מלכים ב ב

הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו
טו מארץ רחוקה באו מבבל ויאמר
מה ראוי בביתך ויאמר חזקיהו את
כל אשר בביתי ראוי לא יהיה דבר
אשר לא הראיתם באצרתיו
ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יהוה הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרי
אבותיך עד היום הנה בבלה לא
יוותר דבר אמר יהוה ומבניך
אשר יצאו ממך אשר חוליד יקח
יהיו סריסים בהיכל מלך בבל
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב
דבר

יקחו
פ

מלכים ב ב

לְנִטּוֹת עֶשֶׂר מַעְלוֹת לֹא כִּי וְשׁוֹב
הֵצֵל אַחֲרָנִית עֶשֶׂר מַעְלוֹת וַיִּקְרָא
יִשְׁעִיהוּ הַגִּבִּיָּא אֶל־יְהוֹזָבָד וַיָּשָׁב
אֶת־הֵצֵל בְּמַעְלוֹת אֲשֶׁר יִרְדֶּה
בְּמַעְלוֹת אַחָז אַחֲרָנִית עֶשֶׂר
מַעְלוֹת׃ בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדֶךְ
בְּלֶאֱדָן בֶּן בְּלֶאֱדָן מֶלֶךְ בָּבֶל סִפְרִים
וּמִנְחָה אֶל חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה
חִזְקִיָּהוּ׃ וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ
וַיֵּרָאם אֶת־כָּל־בֵּית נְכֹחָהּ אֶת־
הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים
וְאֶת־שֶׁמֶן הַטּוֹב וְאֶת־בֵּית כָּלִיו וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא־הָיָה
דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־הָרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ
וּבְכָל־מִמְשַׁלְתּוֹ׃ וַיָּבֹא יִשְׁעִיהוּ
הַגִּבִּיָּא

גבו
ק

כל קרי
הלא כתיב

מלכים ב כא

לַבַּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 אַחֲזָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל־
 צִבְאֵי הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃ וּבָנָה
 מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר
 יְהוָה בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת־שָׁמַי׃
 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צִבְאֵי הַשָּׁמַיִם׃
 בִּשְׁתֵּי חֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה׃ וַהֲעֵבִיר
 אֶת־בָּנָו בָּאֵשׁ וְעִנָּן וְנִחַשׁ וְעָשָׂה
 אוֹב וַיִּדְעָנִים הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת הָרָע
 בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִים׃ וַיִּשָּׂם אֶת־
 פֶּסֶל הָאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־דָּוִד וְאֶל־
 שְׁלֹמֹה בָּנֹו בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם
 אֲשֶׁר בַּחֲרָתִי מִכָּל־שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשִׁים אֶת־שָׁמַי לְעוֹלָם׃ וְלֹא
 אֶסְיֶף

מלכי ב כא

דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא
 אם שלום ואמת יהיה בימי ו ויתר
 דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר
 עשה את הברכה ואת החעלה
 ויבא את המים העירה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה וישקב חזקיהו עם
 אבתיו ומלך מנשה בנו החתיו

בן שנים עשרה שנה מנשה כא

במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
 בירושלם ושם אמו חפצי ביה
 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות
 הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
 ישראל וישב ולבן את הכמות אשר
 אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחור
 למעל

מלכים ב כא

הצלנה שתי אֲזֻנָיו : וְנִשְׁתִּיתִי עַל־
יְרוּשָׁלַם אֶת־קוֹשְׁמֶרֶץ וְאֶת־מִשְׁקַלֹת
בֵּית־אֲחָאב וּמִחִיתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם
כַּאֲשֶׁר־יִמָּחֶה אֶת־הַצִּלְחַת מִחַת
וְהִפֵּךְ עַל־פָּנֶיהָ : וְנִשְׁתִּיתִי אֶת־
שְׂאֵרֵית נִחְלָתִי וְנִתְּחִים בְּיַד אִיבֵיהֶם
וְהָיוּ לְבָז וּלְמִשְׁסָה לְכָל־אִיבֵיהֶם :
וַיַּעַז אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינָי
וַיְהִיו מִכְעָסִים אֹתִי מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־
יַעֲזוּ אֲבֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם
הַזֶּה : וְגַם דָּם גָּלִי שִׁפְךָ מִנִּשְׁוֹה
הָרַבָּה מֵאֹד עַד אֲשֶׁר־מָלָא אֶת־
יְרוּשָׁלַם פֶּה לִפֶּה לִבָּד מִחֲטָאוֹתָיו
אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת־יְהוָה לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי מִנִּשְׁוֹה
כא ב וכל

מלכים ב כא

אָסִיף לַהֲגִיד רָגֶל יִשְׂרָאֵל מִן־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם רָקִי
אֶם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתִים וְלֹכֵל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוֵּה
אַתֶּם עֲבָדֵי מִשְׁהוּ וְלֹא שִׁמְעוּ וַיַּחֲעִם
מִנְּשָׁה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַרְעָמָן הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבַּר יְהוָה בְּיַד־עֲבָדָיו
הַנְּבִיאִים לֵאמֹר וַיַּעַן אֲשֶׁר עָשָׂה
מִנְּשָׁה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַחַעֲבֹת הָאֵלֶּה
הָרָע מְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֲמָרִי אֲשֶׁר
לִפְנֵי וַיַּחֲטִי־אֲגַם־אֶת־יְהוּדָה
בְּגִלּוֹלָיו לִכְן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל־
יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה אֲשֶׁר כָּל־שִׁמְעִיו
הַצִּלְנָה

שמעו
ק

מלכים ב כא

עָלִיו וַיִּמִּיתוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ׃ וַיֵּךְ
 עִם-הָאָרֶץ אֶת-כָּל-הַקְּשָׁרִים עַל-
 הַמֶּלֶךְ אֲמֹן וַיִּמְלִיכוּ עִם-זֶה אֶרֶץ
 כה אֶת-יֹאשִׁיָּהוּ בֶן-חַחְחִיּוֹ׃ וַיִּתֵּר
 דְּבָרֵי אֲמֹן אֲשֶׁר עָשָׂה הָרָא-הֵם
 כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לַמֶּלֶכִּי יְחֹזְקָהוּ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּקִבְרֹתוֹ
 בֶּן-עֹזָא וַיִּמְלֹךְ יֹאשִׁיָּהוּ בֶן-חַחְחִיּוֹ׃

בז שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ כב
 בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְדִידָה בַת-
 עֲדִיָּה מִבְּצֻקָּת׃ וַיַּעַשׂ הָיִשָּׁר בְּעֵינָיו
 וַהֲנִיָּה וַיֵּלֶךְ בְּכָל-דֶּרֶךְ דָּוִד אָבִיו וְלֹא-
 סָר יָמִין וּשְׂמֹאל׃ וַיְהִי בְשָׁמְנָה
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ שָׁלַח
 המלך 55

מלכים ב כא

וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַחֲשֵׁאתוֹ אֲשֶׁר
 חָטְאָה הָלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
 סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
 וַיִּשְׁכַּב מִנְּשֻׁה עִם־אִבְתָּיו וַיִּקְבֹּר
 בְּגִן בֵּיתוֹ בְּגִן־עֹזָא וַיִּמְלֹךְ אֲמֹן בְּמֹו
 הַתַּחֲתִיו׃ בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
 שָׁנָה אֲמֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים
 מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֶּמֶת
 בַּת־חֲרֹץ מִן־יִטְבָּה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע
 בְּעֵינָיו יְהוָה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה מִנְּשֻׁה
 אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־
 הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת־הַגִּלּוּלִים אֲשֶׁר־
 עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם׃ וַיַּעֲזֹב
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא־הָלַךְ
 בְּדֶרֶךְ יְהוָה׃ וַיִּקְשְׁרוּ עֲבָדֵי־אֲמֹן
 עָלָיו

מלכים ב כב

סָצָאתִי בְּבֵית יְהוֹרָה וַיִּחַן חִלְקִיָּה
 אֶת הַסֵּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ׃
 וַיָּבֹא שָׁפָן הַסֵּפֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
 אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר חֲתִיכּוּ
 עֲבָדֶיךָ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית
 וַיַּחְנֶהוּ עַל־יַד עֲשֵׂי הַמֶּלֶאכֶה
 הַמִּפְקָדִים בֵּית יְהוֹרָה׃ וַיֵּגֶד שָׁפָן
 הַסֵּפֶר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר גִּתָּן לִי
 חִלְקִיָּה חֲכָתָן וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־
 דְּבַר־סֵפֶר הַחֲזוֹנָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃
 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּה חֲכָתָן וְאֶת־
 אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת־עַבְדּוֹ בֶּן־
 מִיכָיָה וְאֶת־שָׁפָן הַסֵּפֶר וְאֶת־עֲשֵׂיהָ
 עֲבָד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ לָכֵן דִּרְשׁוּ אֶת־

יהוה 55 ד

מלכים ב כב

חֲמֶלֶךְ אֶת־שֹׁפָן בֶּן־אֶצְלִיהוּ בֶן־
 מִשְׁלֵם הַסֹּפֵר בֵּית יְהוֹנָה לֵאמֹר׃
 עֲלֵה אֶל־חֲלָקִיהוּ הַכֹּתֵן הַגָּדוֹל
 וַיַּחֲסֵם אֶת־הַכֶּסֶף הַסּוּבֵא בֵּית יְהוֹנָה
 אֲשֶׁר אֶסְפְּרוּ שְׁמֵרֵי הַסֶּף מֵאֵת הָעָם׃
 וַיַּחֲנֶה עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
 הַמִּפְקָדִים בְּבֵית יְהוֹנָה וַיַּחֲנֶה אֹתוֹ
 לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁל בְּבֵית יְהוֹנָה
 לַחֲזֹק אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת וְלַחֲרָשִׁים
 וְלַבָּנִים וְלַגִּדְרִים וְלַקְּנוֹת עֲצִים
 וַאֲבָנֵי מַחֲצֵב לַחֲזֹק אֶת־הַבָּיִת׃
 אַךְ לֹא יָחֹשֵׁב אֹתָם הַכֶּסֶף הַנִּתֵּן
 עַל־יָדָם כִּי בְּאַמוּנָה הֵם עֹשִׂים׃
 וַיֹּאמֶר חֲלָקִיהוּ הַכֹּתֵן הַגָּדוֹל
 עַל־שֹׁפָן וְהַסֹּפֵר סֹפֵר הַחֹזֶרֶת
 מִצֵּאתִי

ויתבונהו

P
 בית
 R

מלכים ב כב

ועל־יִשְׁבִּי אֶת כָּל דְּבָרֵי הַסֵּפֶר
 אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה : תַּחַת
 אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּקְשְׁרוּ לֵאלֹהִים
 אֲחֵרִים לַמַּעַן תִּכְעִיסֵנִי בְּכָל מַעֲשֵׂה
 יְדֵיהֶם וְנִצַּתָּה חֲמָתִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה
 וְלֹא תִכְבְּהוּ : וְאֵל מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשִּׁלַּח
 אֶתְכֶם לְדָרֵשׁ אֶת יְהוָה כֹּה חָאמְרוּ
 אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ : יַעַן רַךְ
 לִבְךָ וַחֲכִנֵּנִי מִפְּנֵי יְהוָה בְּשִׁמְעֶךָ
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־
 יִשְׁבִּי לַהֲיִזֹּת לַשֵּׁמָה וּלְקַלְלָהּ
 וַחֲקַרְעֵ אֶת־בְּגָדֶיךָ וַחֲכִכֶּה לִפְנֵי
 יְגָם אֲנֹכִי שִׁמְעָתִי נָאִם יְהוָה : לִכֹּן
 הִנֵּנִי אֶסְפֹּךְ עַל־אֲבֹתֶיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ
 אֶל־

מלכים ב כב

יהוה בערי ובער העם ובער כל-
 יהודה על-דברי הספר הנמצא
 הזה כי גדולה חמת יהוה אשר-
 היא נצתה בנו על אשר לא שמעו
 אבותינו על דברי הספר הזה
 לעשות ככל-הכתוב עלינו וילך
 חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור
 ושפן ועשירה אל חלדה הנביאה
 אשרי שלם בן תקוה בן חרחם
 שמר הבגדים והיא ושבת
 בירושלם במשנה וידברו אליה
 ותאמר אליהם כזה-אמר יהוה
 אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-
 שלח אתכם אלי כה אמר יהוה
 הנבי מביא רעה אל המקום הזה
 ועל

מלכים ב כג

הברית הזאת הכתבים על הספר
הזה ויעמד כל העם בברית ויצו
המלך את חלקיהו הכהן הגדול
ואת כהני המשנה ואת שמרי
הסף להוציא מהיכל יהודה את
כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה
ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון ונשא
את עפרם בית אל ויהשבית את
הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה
ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי
ירושלם ואת המקטרים לבעל
לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא
השמים וויצא את האשרה
מבית יהודה מחוץ לירושלם אל-
נחל

מלכים ב כג

אֶל-קַבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא-תִרְאִינָה
עֵינֶיךָ בְּכָל-הָרָעָה אֲשֶׁר-אֲנִי מֵבִיא
עַל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְיָשִׁיבוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ
כג דָּבָר וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו
כָּל-זִקְנֵי יִהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיַּעַל
הַמֶּלֶךְ בֵּית-יְהוָה וְכָל-אִישׁ יִהְיֶה
וְכָל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֹהוּ וְהַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִיאִים וְכָל-הָעָם לְמִקְטָן וְעַד-
גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת-כָּל-
דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית
יְהוָה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל-הָעֵמֹד
וַיִּכְרֹת אֶת-הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה
לְלַכֵּת אַחֲרֵי יְהוָה וּלְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו
וְאֶת-עֲדוּתָיו וְאֶת-חֻקֵּיהֶם בְּכָל-
לֵב וּבְכָל-נֶפֶשׁ לְהַקִּים אֶת דְּבָרֵי
הַבְּרִית

מלכים ב כג

כז
פ

בְּגֵי בְנֵי־הַגֹּמֶל לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ
אֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בִּתּוֹ בְּאֵשׁ לְמֶלֶךְ׃
וַיִּשְׁבֹּת אֶת־הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתַנּוּ
מֶלְכִי יְהוּדָה לְשָׁמֶשׁ מִבְּאֵר בֵּית־יְהוֹנָתָן
אֶל־לִשְׁכַּת נָתָן מֶלֶךְ הַסּוּרִים אֲשֶׁר
בְּפָרוּרִים וְאֶת־מִרְכָּבוֹת הַשָּׁמֶשׁ
שָׂרָף בְּאֵשׁ׃ וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר
עַל־הַגֹּגְעֵלֹת אָחָז אֲשֶׁר־עָשָׂה
מֶלְכִי יְהוּדָה וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר
עָשָׂה מִנְּשֹׂא בִשְׁתֵּי חֲצֵרוֹת בֵּית־
יְהוֹנָתָן נִתְּצוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּרְצַץ מִשָּׁם
וַיַּשְׁלִיךְ אֶת־עֶפְרָם אֶל־נַחַל קִדְרוֹן׃
וְאֶת־הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר מִימִין לְהָר־הַמִּשְׁחָה אֲשֶׁר
בְּנֵה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לַעֲשֵׂת־חֵרֶת
שִׁקָּץ

מלכים ב כג

נחל קדרון וישלף אתה בנחל
קדרון וידק לעפר וישלף את
עפרה על קבר בני העם ויתץ
את בתי הקדשים אשר בבית
יהוה אשר הנשים ארגות שם
בתים לאשרה ויבא את כל
הכהנים מערי יהודה ויטמא את
הבמות אשר קשרו שמה הכהנים
מגבע עד באר שבע ונתץ את
במות השערים אשר פתח שער
יהושע שר העיר אשר על
שומאול איש בשער העיר : אך לא
יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה
בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך
אחיהם : וטמא את ההפח אשר
בגי

מלכים ב כג

הדברים האלה ויאמר מה הציון
 הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו
 אנשי העיר הקבר איש האלהים
 אשר בא מיהודה ויקרא את
 הדברים האלה אשר עשית על
 המזבח בית אל ויאמר הנני
 לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו
 עצמותיו אחת עצמות הנביא אשר
 בא משמרון וגם את כל בתי
 הבמות אשר בערי שמרון אשר
 עשומלכי ישראל להקעים הסיר
 ואשיתו ויעש להם ככל המעשום
 אשר עשה בבית אל ויזבח את
 כל בתי הבמות אשר שם על
 המזבחות וישרף את עצמות אדם
 עליהם

מלכים ב כג

שקץ צידונים ולכמוש שקץ מואב
 ולמלכם חועבת בני עמון טמא
 המלך ו ושבך את המצבות ויכרת
 את האשרים וימלא את מקומם
 עצמות אדם וגם את המזבח אשר ^{טו}
 בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם
 בן נבט אשר החטיא את ישראל
 גם את המזבח ההוא ואת הבמה
 נחץ וישרף את הבמה הנק לעפר
 ושרף אשרה ו ופן יאשיהו וירא
 את הקברים אשר שם בהר
 וישלח ויקח את העצמות מן
 הקברים וישרף על המזבח
 ויטמאנו כדבר יהוה אשר קרא
 איש האלהים אשר קרא את
 הדברים

מלכים ב כג

טו חלקיהו חכהז בית יהוה וְכִמְהוּ
 לֹא הָיָה לִפְנֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל־
 יְהוָה בְּכָל־לִבּוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ
 וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכָל חֲזֹנֵת מִשָּׁה
 וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כְּמֵהוּ וְאֵךְ לֹא־
 שָׁב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־
 חָרָה אַפּוֹ בַיהוּדָה עַל כָּל־הַכַּעֲסִים
 אֲשֶׁר הִכְעִיסוּ מְנַשֶּׁה וְיֹאמֶר יְהוָה
 גַּם אֶת־יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל פְּנֵי
 כַּאֲשֶׁר הִסִּירְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וּמֵאַסְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר־
 בָּחַרְתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַבַּיִת
 אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי יְהוָה שְׁמִי שָׁם וְיִתֵּר
 דְּבָרִי יֵאֱשִׁיחֻ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים א 56

מלכים ב כג

עליהם וישב ירושלם : ויצו
המלך את כל העם לאמר עשו
פסח ליהודה אלהיכם בכתוב על
ספר הברית חזרה : כי לא נעשה
כפסח הזה מימי השופטים אשר
שפטו את ישראל וכל ימי מלכי
ישראל ומלכי יהודה : כי אם
בשמנת עשרה שנה למלך ואשׁיהו
נעשה הפסח הזה ליהודה בירושלם
: וגם את האבות ואת הידענים
ואת התרפים ואת הגללים ואת
כל השקצים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושלם בער ואשׁיהו
למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא
חלקיהו

מלכים ב כג

ממלכת
ב

בְּמֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּחַז עֲנָשׁ עַל—
הָאָרֶץ מֵאֵה כֶּסֶף כֶּסֶף וְכֶסֶף זָהָב;
וַיִּמְלֹךְ פֶּרְעָה נָכְרִי אֶת אֱלֹיָקִים
בֶּן יִאֲשִׁיָּהוּ בֶּתְחֹת יִאֲשִׁיָּהוּ אֲבִיו
וַיִּסֵּב אֶת שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת—
יְהוֹאָחָז לִקְחַ וַיָּבֵא מִצְרַיִם וַיִּמָּרָה
לֵה שָׁם : וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נָתַן יְהוֹיָקִים
לְפֶרְעָה אֶךְ הָעֶרֶךְ אֶת הָאָרֶץ לָחֵת
אֶת הַכֶּסֶף עַל—פִּי פֶּרְעָה אִישׁ
בְּעֶרְכּוֹ נָגַשׁ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב
אֶת עַם הָאָרֶץ לָחֵת לְפֶּרְעָה נָכְרִי;
בֶּן עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ זְבֻדָּה בֶּת פְּדִיָּה
מִן רוּמָה : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה ב

מלכים ב כג

הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יְהוֹדָה׃ בְּיָמָיו עָלָה
 פָּרְעֹה נֶכְחַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל־מֶלֶךְ
 אֲשׁוּר עַל־נֹתַר פֶּרֶת וְיֹלָךְ הַמֶּלֶךְ
 יֹאשִׁיָּהוּ לִקְרֹאתוֹ וַיְמִיתֵהוּ בְּמִגְדוֹ
 בְּרֹאשׁוֹ אֲתוֹ׃ וַיִּרְכְּבוּהוּ עֲבָדָיו מֵרֶגֶל
 מִמְּגִדוֹ וַיְבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְבְּרוּהוּ
 בְּקִבְרֹתָם וַיִּקַּח עִם־הָאָרֶץ אֶת־
 יְהוֹאָחָז בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּמָּשְׁחוּ אֹתוֹ
 וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ חֲמֹרֶת אָבִיו׃ בֶּן־
 עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז כְּמֹלְכוֹ
 וּשְׁלֹשֶׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
 וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטָל בַּת־יִרְמְיָהוּ
 מִלְּבָנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה
 כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲבֹתָיו׃ וַיֹּאסְרוּהוּ
 פָּרְעֹה נֶכְחַ בְּרַבְלָה בְּאֶרֶץ חֲמֹר
 בְּמֶלֶךְ

מלכים ב כד

על-ספר דברי הימים למלכי
 יהודה: וישבב יהויקים עם-אבתיו
 וימלך יהויכין בנו תחתיו: ולא-
 חסיף עזר מלך מצרים לצאת
 מארצו כי-לקח מלך בבל מנחל
 מצרים ער-נהר פרת כל אשר
 היתה למלך מצרים: בן-שמנה
 עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
 חדשים מלך בירושלם ושם אמו
 נחשת אבת אלנתן מירושלם: ויעש
 הרע בעיני יהוה בכל אשר עשה
 אביו: בערת ההיכל עבדי
 נבכדנאצר מלך-בבל ירושלם
 וחבא העיר במצור: ויבא
 נבכדנאצר מלך-בבל על-העיר
 ועבדיו

עליו
 פ

מלכים ב כד

כד

יהוה ככל אשר עשו אבותיו :
 ב ימיו עלה נבכדנאצר מלך
 בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש
 שנים וישב וימרד בו : וישלח
 יהוה בו את גרודי כשדים ואות
 גרודי אלם ואות גרודי מואב ואת
 גרודי בני עמון וישלחם ביהודה
 להאבירו כדבר יהוה אשר דבר ביד
 עבדיו הנביאים : אך על פי יהוה
 היתה ביהודה להסיר מעל פניו
 בחטאת מנשה ככל אשר עשה :
 וגם דם הנקי אשר שפך וימלא
 את ירושלם דם נקי ולא אבדה
 יהוה לסלת : ויתר דברי יהויקים
 וכל אשר עשה הלא הם כתובים
 על

מלכים ב כד

גולה מירושלם בבלה : ואת
 כל אנשי החיל שבעת אלפים
 והחרש והמסגר אלף חכל גבורים
 עשי מלחמה ויביאם מלך בבל
 גולה בבלה : ומלך מלך בבל
 את מחניה דודו תחתיו ויסב את
 שמו צדקיהו : בן עשרים ואחת
 שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה
 שנה מלך בירושלם : ושם אמו
 חמישל בת ירמיהו מלכנה : ויעש
 הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה
 יהויקים : כיו על אף יהוה היתה
 בירושלם וביהודה עד השלכו
 אתם מעל פגיו ומרר צדקיהו
 במלך בבל : ויהי בשנת התשיעית כה
 56 ד למלכו

חמישל
 ק

מלכים ב כד

וַעֲבָדוּ צָרִים עָלֶיהָ וַיֵּצֵא יְהוֹשִׁיָּד
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא
 וְאִמּוֹ וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח
 אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה לְמַלְכוֹ
 וַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית
 יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצֹץ
 אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּהִיכַל יְהוָה כֹּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה וַהֲגִלָּה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם
 וְאֶת־כָּל־הַשָּׂדִים וְאֶת־כָּל־גְּבוּרֵי
 הַחֵיָל עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל־
 הַחֶרֶשׁ וְהַמַּסְגֵּר לֹא־נִשְׁאַר וּזְלָת דָּלָת
 עִם־הָאָרֶץ וַיִּגְלֵם אֶת־יְהוֹשִׁיָּד כְּבִלָּה
 וְאֶת־אִם־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נָשֵׁי הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֶת־אֲוִלֵי הָאָרֶץ הוֹלִיד
 גּוֹלָה

אלה
 פ

מלכים ב כה

וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לִהְיוֹתָהּ
וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ מִשְׁפָּט וּ
צִדְקָיָהוּ רָהוּ שִׁחְטוּ לְעֵינָיו וְאֶת־עֵינָיו
צִדְקָיָהוּ עֵזֶר וַיֹּאסִרְהוּ בְּגַח־שְׁתֵּי־יָמָיו
וַיִּבְיֹאֲרוּ בָּבֶל וּ
בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הוּא שְׁנַת חֲשַׁע־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נְבֻכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ
בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
עִבְדֵי מֶלֶךְ בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וּ
אֶת־בֵּית יְהוֹנָתָן וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
כָּל־בְּרִיֹתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־בֵּית
גְּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ וְאֶת־חֹמֹת
יְרוּשָׁלַם סָבִיב נָתַצוּ כָּל־חֵיל
בְּשָׂדִים אֲשֶׁר רַב טַבָּחִים וְאֶת־
יְהִיָּה הַנֶּשֶׁאֲרִים בְּעִיר וְאֶת־
הַנְּפִלִים

מלכים ב כה

למלכו בחדש העשירי בעשור
 לחדש פא נבכדנאצר מלך-בבל
 הוא וכל חילו על ירושלם ויחז
 עליה ויבנו עליה דיק סביב
 וחבא העיר במצור עד עשתי
 עשרה שנה למלך צדקיהו

בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר
 ולא היה לחם לעם הארץ

וחבקע העיר וכל אנשי המלחמה
 הלילה דרך שער בין החמתיים
 אשר על גן המלך וכשדים על
 העיר סביב וילך דרך הערבה

וידפו חיל כשדים אחר המלך
 וישגו אתו בערבות ורחו וכל חילו
 נפצו מעליו ויתפשו את המלך
 ויעלו

מלכים ב כה

לְבֵית יְהוָה לֹא הָיָה מִשְׁקָל לְנִחֲשֵׁת
 כָּל־הַכֹּלִים הָאֵלֶּה׃ שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
 אֲמָה קוֹמַת־הָעֲמֹד הָאֶחָד וְכִתְרָתָהּ
 עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת־הַכִּתְרָתָהּ שְׁלֹשׁ
 אֲמָה׃ וְשִׁבְכָהּ וְדַמְנֵיהָ עַל־הַכִּתְרָתָהּ
 סָבִיב הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכֹאֵלֶּה לְעֲמֹד
 הַשְּׁנִי עַל־הַשִּׁבְכָה׃ וַיִּקַּח רֹב־
 שִׁבְחִים אֶת־שְׂרִיָּה כֹהֵן כְּהֵן תְּרָאֵשׁ
 וְאֶת־אַפְנִיָּהוּ כֹהֵן מִשְׁנֶה וְאֶת־
 שְׁלֹשֶׁת שְׁמָרֵי הַסֶּף׃ וּמִן־הָעִיר
 לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הָיָא־
 פְּקִידֵי־עַל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְחִמְשָׁה
 אֲנָשִׁים מֵרָאִי פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
 נִמְצְאוּ בָּעִיר וְאֶת הַסֶּפֶל שֶׁר־הָעֲבָא
 הַמִּצְבָּא אֶת־עִם הָאָרֶץ וְשָׂשִׁים אִישׁ
 מֵעַם

אמות
 ק

מלכים ב כה

חנפלים אשר נפלו על המלך בבל
ואת יתר ההמון הגלה גבנור ארן
רב טבחים וימדה הארץ השאיר
רב טבחים לכרמים וליגבים ואת
עמודי הנחשת אשר בית יהונה
ואת המכנות ואת ים הנחשת
אשר בבית יהונה שברו כשדים
וישאו את נחשתם בבלה ואת
הסירות ואת הועים ואת המזמרות
ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לקחו ואת^{טו}
המחתות ואת המזרקות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף לקח רב
טבחים ו העמודים שנים הים
האחר והמכנות אשר עשה שלמה
לבית

מלכים ב כה

וַאֲנָשִׁיהֶם וַיֵּשְׁבְּעוּ לָהֶם גְּדָלְיָהוּ
 וְלֹאֲנָשִׁיהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶל־חִירָאֵן
 מֵעַבְדֵי הַכַּשְׂדִּים שָׁבוּ בָאָרֶץ וְעַבְדֵי
 כה אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֵּשֶׁב לָכֶם וַיְהִי
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בָּא וַיִּשְׁמַע אֶל־בֶּן־
 נְחֻמְיָה בֶּן־אֵלִישָׁמַע מִזֹּרַע הַמְּלוּכָה
 וַעֲשָׂרָה אַנְשִׁים אֲתָו וַיָּכוּ אֶת־
 גְּדָלְיָהוּ וַיָּמָת וְאֶת־הַיְּהוּדִים וְאֶת־
 הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אֲתָו בַּמִּצְפָּה
 וַיִּקְמוּ כָל־הָעָם מִקִּטָּן וְעַד־גָּדוֹל
 וּשְׂרֵי־הַחֲיָלוֹם וַיָּבֹאוּ מִצָּרִים כִּי־יִרְאוּ
 מִפְּנֵי כַּשְׂדִּים וַיְהִי בִשְׁלָשִׁים וְשֶׁבַע
 שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹכִיָּץ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 בְּשָׁנִים עֶשְׂרִי חֹדֶשׁ בְּעַשְׂרִים וְשִׁבְעָה
 לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֲנִיל מִדֹּבֶךְ מֶלֶךְ בָּבֶל
 בִּשְׁנַת

מלכים ב כה

מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּעִיר וַיִּקַּח כ
אֹתָם נְכוּנֹר אֶחָד רֹב־טַבָּתִים וַיִּלָּךְ
אֹתָם עַל־מֶלֶךְ בְּבֶל רַב־לְתֹה וַיֵּךְ
אֹתָם מֶלֶךְ בְּבֶל וַיְמִיתֵם בְּרַב־לָה
בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיָּגֵל יְהוּדָה מֵעַל
אֲדָמָתָהּ וַהֲעִם הַנִּשְׁאָר בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה אֲשֶׁר הִשְׁאִיר נְכוּכַדְנֶאֱצַר
מֶלֶךְ בְּבֶל וַיִּפְקֹד עֲלֵיהֶם אֶת־
גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וַיִּשְׁמְעוּ
כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים הַמָּוָה
וְהָאֲנָשִׁים כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ בְּבֶל
אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֹאוּ אֵל־גְּדַלְיָהוּ
חֲמִצְפָּה וַיִּשְׁמַע אֵל בֶּן־נְתַנְיָה וַיּוֹחֲנֵן
בֶּן־קָרַח וּשְׂרָיָה בֶן־חֲנַחְמַת הַגִּטִּי
וַיֹּאזִיזוּהוּ בֶן־הַמַּעֲכָתִי הַמָּוָה
וְאֲנָשֵׁיהֶם׃

מלכים ב כה

בשנת מלכו את ראש יהויכז
מלך יהודה מבית כלא : וידבר
אחז טבות ויחן את כסאו מעל כסא
המלכים אשר אחז בבבל : ושנא
את בגרי כלאו ואכל לחם חמיר
לפניו כל ימי חייו וארחתו ארחת
חמיר נתנה לו מאת המלך דבר
יום ביומו כל ימי חייו :

חזק ונתחזק

סכום פסוקי דספר מלכים אלף וחמש
מאות ושלשים וארבעה וסימנו
תתטלר ברך הכותן
ליעק כח ולחץ חונים
עכמה ירבה :